

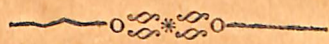
7-21

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை.

தத்துவராயசுவாமிகளருளிச்செய்தது.

இது

வித்தியாரணியசுவாமிகளருளிச்செய்த

வடநூல்வியாக்கியானத்துக்கியைய

திருநெல்வேலியைச்சார்ந்தகோடகரல்லூரில்எழுந்தருளிய

ஸ்ரீ சுந்தரரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஷ்ரீ சுந்தரரசுவாமிகள்

சிஷ்யர்களாகிய

வையை - இராமசுவாமியையராலும்

அவர்களது கனிஷ்டராகிய

மகாவைத்தியநாதையராலும்

நெல்லை - சொக்கலிங்கப்பிள்ளையாலும்

அரிமளம் - சிவராமச்செட்டியார் உதவியினால்

சென்னை

வியவஹாரதரங்கிணியச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

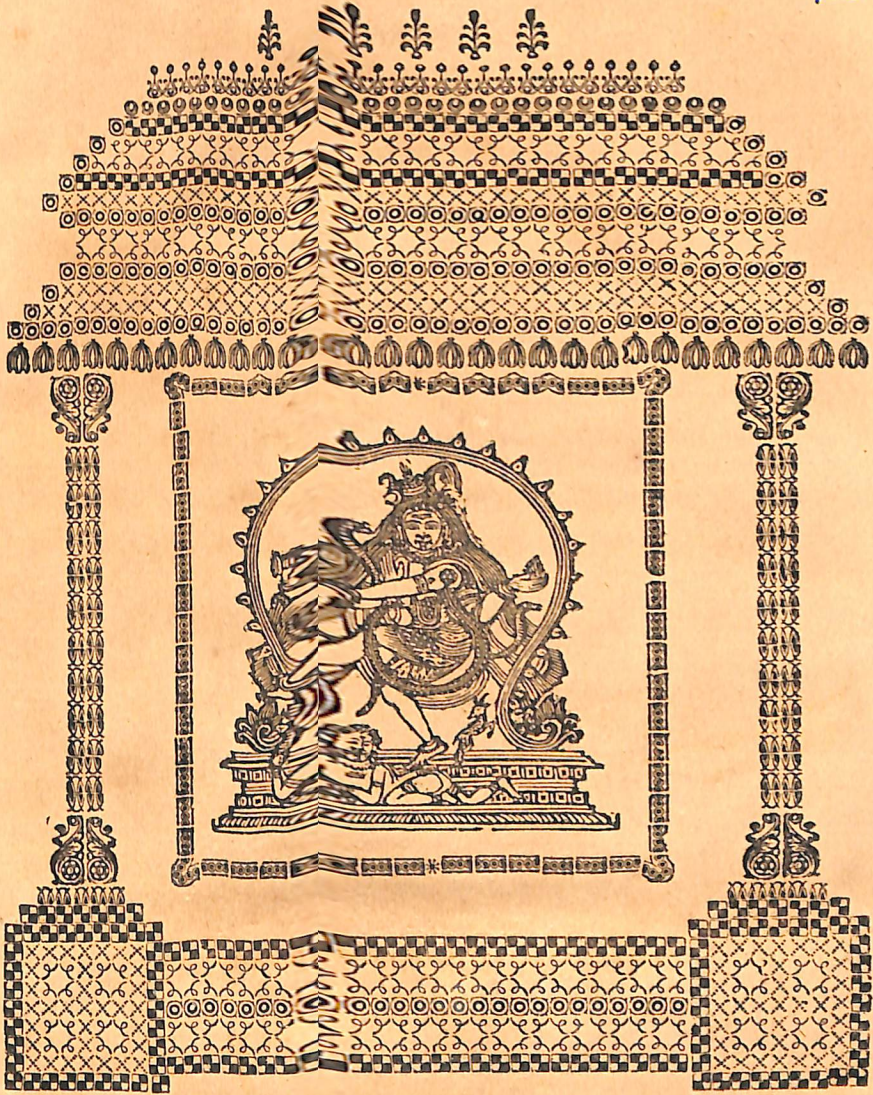
பிரஜோத்பத்தினு மார்கழி

Copy Right (Reserved.)

7-2

11
11-72

2

4. 21. 64.

21 10 10 10,

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ப-72.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வையை - இராமஸ்வாமி ஐயரி யற்றியசெய்யுட்கள்.

சீர்வளருங்கயிலையினிற்சிவபிரான் றிருவருளாற்றிகழ்வன் றெருண்ட
ரேர்வளருமுனைப்பாடிநாடுபுகழ்நீடவுதித்தின் றேன்மல்கு
மார்வளருந்தொடைச்சோழநாடோங்கவாருரி லமர்ந்துபன்னாட்
கார்வளரும்பொழிற்சேரநாடுநலம்பெறப்பலநாட்களிப்பின்வைகி. (1)

திகழ்பாண்டி நாடுமிசைபெறப்பல நாளமர்ந்தருளாச்செயலையெ
ண்ணிப், புகழோங்கமீண்டுமவதரித்தாங்கநாடதனிற் பொருளைநீத்
த, நிகழ்வோங்குமலைக்கையாற்றரளமணிநிரைகரையினிறைக்கக்கண்
டோர், மகிழ்வோங்கவிளங்குதிருக் கோடகநல்லூர்செய்தமாதவத்
தால். (2)

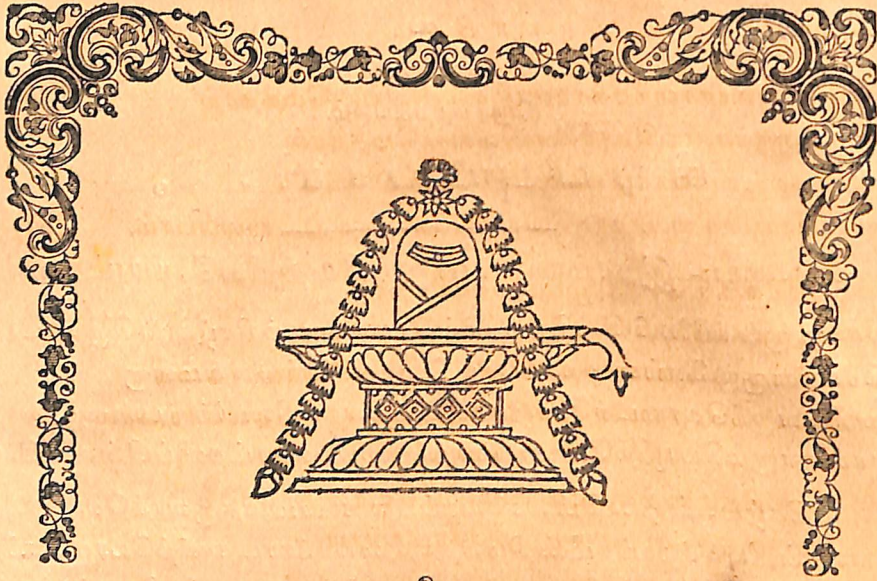
சுருதிமுடிவின் பொருடான்பரமாத்துவிதமென்றே துணிந்தெல்லாரு
கருதிமுடிவில்லாதபேரின்பநிலையடைந்துகளிக்கமேன்மை (ங்)
தருதிருநீற்றின் மகிமையுலகெலாந்தழைந்தோங்கச்சாரஞ்ஞானம்
வருதிமிரங்கதிர்கண்டாங்கிரிந்தொழியவந்தணர்தமரபிற்றேன்றி(ங்)

மான்காட்டி மான்பிடித்தன்மானவே நம்போலோர்வடிவந்தன்
னைத், தான்காட்டிக்காண்பவெலாந் தனிற்பிறிதன் றெனவெவர்க்குந்
தகவாற்காட்டி, யூன்காட்டுமுடல்பொய்யென்றுணர்விலேனுணரும்
வகையுணர்த்தவந்து, தேன்காட்டுமொழிகாட்டுஞ்சுந்தரதேசிகனெ
னவத்திருப்பேர்தாங்கி. (சு)

களமருவுங்குமுடையான்புராண மோரீரைந்துட்காந்தந்தன்னி
ல், வளமிகுசங்கிதையாறுட்குதசங்கிதைதன்னின்மகிழ்ந்துமுன்ன,
மளவறுமண்டர்கட்கயன்சொல்லியவாறே தத்துவராயப்பேர்பூண்
டோன், கிளர்வுறுதண்டமிழ்ச்சொல்லால்விளங்கவுரைத்தருள்பிரம
கிதைதன்னை. (ரு)

அம்புயாதன்னமரர்க்குரைக்கும்போதமல னெழுந்தருளிச்செ
ன்றே, யும்பர்காளிப்பொருண்மெய்யெனத்திருவாய்மலர்ந்தந்நாளு
ரைத்ததேய்ப்ப, இம்பர்யாவருமெளிகினுணர்ந்தையந்தீர்தின்பமெ
ய்திவாழ்ப், பம்புசீர்வடநாலுக்கியைங்கிடவேநயந்தவுரைபண்ணின
னே. (சு)

உ.

சிவாயபரமகுரவேநம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

க ண ப தி து தி.

அத்திமுகவனை - மத்தன்மதலையை
ரித்தநினைபவர் - முத்திபெறுவரே.

(க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஆறுமுகவனை - நாறுமலர்கொடு
கூறுமடியவர் - பேறுபெறுவரே.

(உ)

குருவணக்கம்.

வெண்பா.

அடியேனையாள் வருண்மேனிசாத்திப்
படிமீதுவந்தபரனே - கொடியேனென்
றெண்ணாதிமைப்பளவி லிங்ஙனேவிடளித்த
கண்ணாகடைபோகக்கா.

(ங)

வேறு.

இரவியுமதியும்வானும்வாயுமனலுமப்பு
முரவியமண்ணுமற்றையுணர்பவன்ருனுமாகிப்
பரவிடுங்கரணம்பன்னுன்காயுமன்ருயுநின்றே
புரைமனமிறந்துளோங்குமொளியினைவணங்கல்செய்வாம். (ச)

பாயிரம்.

கண்முதற்புலன்களந்தக்கரணங்கள்விளங்குமெத்தாற்
 றண்மதியருக்கனங்கிதாரகைவிளங்குமெத்தால்
 விண்முதற்பூதமியாவும்விளங்கிடுமெத்தாலந்த
 வுண்மையைச்சிவப்ரகாசவொளியினை யுளத்துள்வைப்பாம். (ரு)

முன்னேநற்கருதியோதிமுடிவுறற்கரியதாக
 வின்னமத்தேவரீழுவரெய்துதற்கிடரேமேவத்
 தன்னையிப்படியேகாணத்தானளித்தெனக்கோர்வார்த்தை
 சொன்னநற்சொருபானந்தச்சோதியைத்தொழுதல்செய்வாம். (சு)
 வேறு.

நித்தனிற்குணனின்மலனீட்டொளிச்
 சுத்தனேகன்சுருதித்தொடர்பிலா
 னத்தனென்னையுமாண்டவருளினன்
 மத்துவன்றிருத்தானைவணங்குவாம். (எ)

நூற்பெயர்.

மயலில்வானவர்கேட்பமயக்கற
 வயன்முன்னாட்சொனவாரணத்துட்பொரு
 ளியலுமாசொருபானந்தச்சித்தியென்
 பெயரினற்றமிழாலிங்குப்பேசுவாம். (அ)

அவையடக்கம்.

வேறு.

தானாகாதியாவையுமாந்தன்மைத்தாயவொருபொருளை
 யூனமென்றன்வாக்கதனாலுண்மையறியவுரைத்திடுதன்
 மாநாகந்தான்மலர்தலையில்வையந்தரிப்பமற்றதுபோற்
 பூநாகந்தான்பொறுப்பனெனும்புன்சொற்போலும்புகலுங்கால். (க)

அத்தியாயமுறை.

வேறு.

மன்னியகமலத்தோன்றாள்வானவர்வணங்கியெல்லாம்
 பன்னருமறையருத்தம்பகரெனவினவுமாறு
 முன்னதின்மொழிந்துபின்னர்முளரியந்தவிசின்மேலோ
 னின்னியலிருக்கிலைதரேயமதியம்புமாமும். (க0)

வேறு.

வான்றான்முதலாமனைத்துலகும்வானோர்முதலாவருபிறப்பு
 மீன்றனெசுரிற்றைத்திரியமியம்பும்பரிசையிவைபுடனே

மூன்றாமோத்திலுரைத்தாதிமூலப்பிரமந்தனைத்தேடச்
சான்றார்சொன்னநெறியைவருஞ்சுனூர்த்தத்தாலேசாற்றியபின். (கக)

சந்தோகத்திற்சட்டந்தானுரைக்கும்பரிசைச்சுநூர்முகத்தோ
னைந்தாமோத்திலுரைத்தாநிலேழுமெட்டுமாங்கறைந்தான்
மைந்தார்முண்டங்கைவலியமறையின்பொருளையெயமெலாந்
தந்தான்சத்தமத்தாலுமட்டமத்துஞ்சாற்றியபின். (கஉ)

வேறு.

அன்பினாலகிலலோகம்படைத்தவனமரர்தங்கட்
கின்பமார்ப்ரகதாரண்யத்திசைமயித்திரேயிதன்னை
யொன்பதாலுரைத்துப்பத்தாலுடத்தமுங்கார்க்கிதானும்
பின்பதாயந்தர்யாமிப்பிராமணவிடயம்பேசி. (கங)

வேறு.

தாதாவேகாதசந்தன்னிற்றக்கோர்சொல்லுங்கடவல்லி (றய்த்
ச்வேதாச்வதரமெடுத்துரைத்துச்சொன்னதெல்லாந்தொகுத்தொன்
தூய்தாயருளிச்செய்தத்தினீராறோத்தாற்சொல்லின்பப்
போதாலயத்தோன்புகன்றபொருள்யானுந்தமிழாற்புகல்கின்றேன்.)

பா யி ர மு ற் றி ற் று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

பிரமகீதை.

மூலமு முளையும்.

முதலாவது.

-தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

பூருவபாகத்திலுபரிடத்தொன்றிலேயேயுண்டான பிரமான்மவேகத் துவ விஞ்ஞானமே முத்திசாதனமெனக்கூறப்பட்டது. இந்தத்தாற்பரியம் எல்லாவேதங்களுக்குஞ் சம்மதமென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஐதரேயதை த்திரியமுதலிய வெல்லாவுபரிடதங்களின் பொருள்களைச் சொல்லாநின்ற பிரமகீதையைச்சொல்லவேண்டுமென்று முனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரைக் கேட்கின்றார்கள்.

சூதனுமுனியைநோக்கித் தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார்
மாதவவினவிற்றெல்லாம்வகுத்து நீதொகுத்துச்சொன்னாய்
ஆதிநான்முகத்தோன் கீதையறியவாதரித்தோமின்றென்
ரோதிமாமுனிவரெல்லாம்எளவுமுரைக்கலுற்றார்.

இ - ள். சூதனுமுனியைநோக்கி - சூதனென்னும்பெயரையுடைய முனி வனைப்பார்த்து, தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார் - புராதனராகியபெரியமுனி வர்கள் சொல்லுவார்கள், மாதவ - பெருமைபொருந்திய தவமுடையவனே, வினவிற்றெல்லாம் - (சிறியேங்கள்) கேட்டவையனைத்தையும், நீ வகுத்து தொகுத்துச்சொன்னாய் - தேவர்விரித்துஞ்சுருக்கியுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி னீர், ஆதிநான்முகத்தோன்கீதை - முதன்மையாயுள்ள பிரமகீதையை, இன் று அறியவாதரித்தோம் என்றோதி - இன்றுதெரியவிருப்புற்றோமென்று விண் ணப்பித்து, மாமுனிவரெல்லாம் - உயர்ந்தமுனிவர்களனைவரும், மீளவுமுரை க்கலுற்றார் - திரும்பவுஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (க)

வேதநூற்றெரிந்தோனாலே விஞ்சையும்குவிளங்கப்பெற்று
யாதலாலியாதுமுன்னாலறியலாகாததில்லை
மேதையான்மிக்காயெங்கண்மேலுனக்கன்புண்டாகி
லோதுவாய்போதோன்சொன்ன வுபரிடப்பொருளையென்றார்.

இ - ள். வேதநூற்றிரந்தோனாலே - வேதசாத்திரங்கனையாராய்ந்துதெளிந்தவியாசமகாமுனிவராலே, விஞ்சையும்விளங்கப்பெற்றாய் - (மேலான) ஞானத்தையுஞ்செவ்வையாக அறியப்பெற்றாய், ஆதலால் - ஆனபடியினாலே, உன்னுலறியலாகாதது யாதும் இல்லை - தேவராலறியப்படாததொன்றுமில்லை, மேதையான்மிக்காய் - அறிவான்மிகுந்தவரே, எங்கண்மேல் - எங்கன்மீது, உனக்கன்புண்டாகில் - தேவருக்குக்கிருபையுண்டானால், போதோன் சொன்ன - பிரமன் (தேவர்களுக்கு) உபதேசித்த, உபநிடப்பொருளை - வேதாந்தார்த்தத்தை, ஓதவாய் - அனுக்கிரகிப்பாய், என்றார் - என்றுமுனிவர்கள் சொன்னார்கள். எ - று.

(உ)

வேறு.

இன்னபரிசேமுனிவரெல்லாமியம்பக் கேட்டங்கிமையவர்கண் முன்னமொருநான்மறையோதிமுடிந்தபொருளோர்ந்துணராமலன்னமிசையோன்றனைக்கேட்பவண்டத்தவர்கட்கவனருளாற் சொன்னபரிசேகேளுமெனச்சூதன்சொல்லத்தொடங்கினனால்.

இ - ள். முனிவர் எல்லாம் இன்னபரிசே இயம்பக்கேட்டு - முனிவர்களெல்லாரும் இவ்வாறுவிண்ணப்பஞ்செய்தலைக்கேட்டு, அங்கிமையவர்கள் - விண்ணுலகவாசிகளாகியதேவர்கள், முன்னமொருநான்மறையோதி - ஆதியிலே ஒப்பற்றநான்குவேதங்களையும் ஒதி, முடிந்தபொருளோர்ந்துணராமல் - அவைகளின் முடிந்த பொருளையாராய்ந்தறியப்பெறாமல், அன்னமிசையோன்றனைக்கேட்ப - அன்னத்தின்மேலெழுந்தருளும் பிரமதேவனைக்கேட்க, அவன் அருளால் அண்டத்தவர்கட்குச்சொன்னபரிசே - அப்பிரமதேவர்கருணையினாலே தேவர்களுக்குபதேசித்தவண்ணமே (சொல்கின்றேன்), கேளுமென - கேண்மினென்று, சூதன்சொல்லத்தொடங்கினனால் - சூதமகாமுனிவர்சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

(ங)

வேறு.

பண்டொருகற்பந்தன்னிற்பழமறைப்பொருளையெல்லாவண்டருங்கூடியாய்ந்தங்கறியலாகாமையாலே
யெண்டருமாதவத்தை யெய்தியேயிதனைக்கேட்பப்
புண்டரீகத்தில்வாழும் புனிதனைநோக்கிப்போனார்.

இ - ள். பண்டொருகற்பந்தன்னில் - முன்னொருகற்பந்தரத்தில், பழமறைப்பொருளை - பழமையாகிய வெதார்த்தத்தை, எல்லாவண்டருங்கூடியாய்ந்து, எல்லாத்தேவர்களுங்கூடி (வெகுதூரம்) ஆராய்ந்து, அங்கறியலாகாமையாலே - அங்கு அவர்களாலறியக்கூடாமையினால், எண்டரும் - மதிக்கத்தக்க, மாதவத்தையெய்தி - அரிதானதவத்தைச்செய்து, இதனைக்கேட்ப - இவ்வருத்தத்தைக்கேட்டறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு, புண்டரீகத்தில்வாழும் - பதுமாசனத்தில்வீற்றிராநின்ற, புனிதனை - பரிசுத்தராகியபிரமாவை, நோக்கிப்போனார் - கருதிப்போனார்கள். எ - று.

(சு)

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். ௩

வேறு.

பாவவேரறுக்குந்தீர்த்தமென்றெண்ணப்பட்டனயாவையும்பரப்பித், தேவரோடியக்கரரக்கரந்தருவர் சித்தர்சாத்தியர்களுஞ்செறிந்து, நாவினாலறியுமறுவகைப்பட்டவிரதமுநலம்பெறவுடைத்தா, யோவிலாதொழுகு மருவிகளுடைத்தா யொருபொருளொழிவறவுடைத்தாய்.

இ - ள். பாவவேரறுக்குந்தீர்த்தமென்று - பாவத்திற்குக்காரணமான காமக்குரோதாதிகளைக்கெடுக்குந்தீர்த்தமாக, எண்ணப்பட்டனயாவையும் - கருதுகின்றபுண்ணியதீர்த்தங்களைத்தையும், பரப்பி - பரப்பிக்கொண்டும், தேவரோடி - தேவர்களோடி, இயக்கர் - இயக்கர்களும், அரக்கர் - இராக்கதர்களும், கந்தருவர் - கந்தருவர்களும், சித்தர் - சித்தர்களும், சாத்தியர் - சாத்தியர்களும், செறிந்து - நெருங்கிச் (சேவிக்கப்பட்டதாயும்), நாவினாலறியும் - நாவினாலறியப்படாநின்ற, அறுவகைப்பட்டவிரதமும் - (கைப்பு தித்திப்பு புனிப்பு உவர்ப்பு துவர்ப்பு கார்ப்பு என்னும்) அறுவகைப்பட்ட இரதபதார்த்தங்களையும், நலம்பெற - நன்மைபெற, உடைத்தாய் - உடையதாயும், ஒவிலாதொழுகும் - இடைவிடாதொழுகாநின்ற, அருவிகளுடைத்தாய் - பல அருவிகளுடையதாயும், ஒருபொருளொழிவறவுடைத்தாய் - ஒன்றொழியாமலனைத்தையுமுடையதாயும். எ-று. (௫)

வேறு.

சகலயோகிகளுமேவவினிதானதனிசேர்

குகைகள் கோடிபலகூடியுளகோடிபலவாய்ச்

சிகரமேவநவமாமணிகள் சிந்தியுளதாய்

நிகரிலாமனிகழ்மேருகிரி நீண்முடியின்மேல்.

இ - ள். சகலயோகிகளும் - சமஸ்தமானயோகிகளும், மேவ - பொருந்துவதற்கு, இனிதான - இன்பமாயுள்ள, தனிசேர்குகைகள் கோடி பலகூடியுளகோடிபலவாய் - ஏகாந்தமாயிருக்கத்தக்க பலகோடிகுகைகள் நெருங்கியுள்ள மூலைகளேகமுளதாயும், சிகரமேவும் - கொடிமுடிகளிற்பொருந்தாநின்ற, நவமாமணிகள் - ஒன்பதுவகையிரத்தினங்கள், சிந்தியுளதாய் - சித்தியிருக்கின்றதாயும், நிகரிலாமல் - ஒப்பில்லாமல், நிகழ் - பிரகாசிக்கின்றதாயுமுள்ள, மேருகிரி - மஹாமேருபருப்பதத்தின், நீண்முடியின்மேல் - நீண்டசிகரத்தின்மேல். எ-று. (௬)

வேறு.

ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீண்டாங்கத்தொகையோசனையகன்று, கம்பநற்கரியைமுதல்வருமிருககணங்களாலாகுலங்கனத்துச், செம்பொருள்கொழிக்குந்தீர்த்திகையுடைத்தாய்த்திரண்டபுள்ளினங்களுமுடைத்தாய்ப், பைம்பொழிற்செழுந்தேனருந்தியவறுகாற்பறவையினொலியினற்பரம்பி.

இ - ள். ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீண்டு - நூறுயோசனைநீளமுடையதாயும், ஆங்கு அத்தொகையோசனை அகன்று - அதுபோல அந்தநூறுயோசனை அகலமுள்ளதாயும், கம்பநற்கரியைமுதல்வரு மிருககணங்களால் - தநியற்கட்டப்படும் நல்லயானை முதலாகவாராநின்ற விலங்கின் கூட்டங்களால், ஆகுலங்கனத்து - ஆரவாரமிகவுடையதாயும், செம்பொருள்கொழிக்கும் - செவ்வையான பொன்கொழிக்காநின்ற, தீர்த்திகையுடைத்தாய் - நதிகளையுடையதாயும், திரண்டபுள்ளினங்களுமுடைத்தாய் - நெருங்கியபக்சிசாலங்களுமுடையதாயும், பைம்பொழில் - பசுமை பொருந்திய சேரலையிலுள்ள, செழுந்தேனருந்திய - செப்பமாகியதேனையுண்ட, அறுகாற்பறவையின் - வண்டிகளினுடைய, ஒலியினால் - ஒசையினாலும், பரம்பி - நிறையப்பெற்று. எறு. ( )

வேறு.

இந்துபானுவென்றிருவருநிலவினோடிளவெயில்பாரிப்பக் கொந்துபாய்தருசோலையின்கிழங்குகாய்கொழுங்கனிவழங்கத்தண் சந்தனாடவிபுகுந்துவண்டிலவுதண்டாமரைத்தடந்தோய்ந்து மந்தமாருதந்திரிதருபிரமமாவனமுளததன்கண்ணே.

இ - ள். இந்துபானுவென்றிருவரும் - சந்திரன்குரியனென்கிறவ்ருவர்களும், நிலவினோடி - சந்திரிகையோடி, இளவெயில் - இளவெய்யிலையும், பாரிப்ப - பரப்பு, கொந்து - புட்பக்கொத்துகளிலிருந்து, பாய்தரு - (தேன்) பாயாநின்ற, சோலை - சோலைகள், இன் கிழங்கு - இனியகிழங்குகளையும், காய்காய்களையும், கொழுங்கனி - வளமையானகனிகளையும், வழங்க - கொடுக்க, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, சந்தனாடவிபுகுந்து - சந்தனச்சோலையுட்புகுந்து, வண்டிலவு - வண்டிகளுலவாநின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரைத்தடந்தோய்ந்து - தாமரைத்தடாகத்திற்படிந்து, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்றானது, திரிதரு - உலாவுகின்ற, மா பிரமவனம் - பெரியபிரமவனமென்னும் ஒருவனம், உளது - இருக்கின்றது, அதன்கண்ணே - அதனிடத்தில். எ - று.

(அ)

வேறு.

வளமாமதிலொன்பதோடெண்பதுவாசலாகி
யிளநாயிறுபோலவிளங்கியிலங்குமொள்வாள்
வளைநேமிகொடுஞ்சிலைதண்டுமழுக்கள்வல்லோ
ரளவோதவிலாதவர்காப்புடைத்தாகியெங்கும்.

இ - ள். வளமாம் - வளம்பொருந்திய, மதிலொன்பதோடி - ஒன்பது மதிலோடி, எண்பதுவாசலாகி - எண்பதுவாசலுடையதாகி, இளநாயிறு போல - பாலகூரியனைப்போல, விளங்கி - பிரகாசித்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, ஒள் - அழகுபொருந்திய, வாள் - வாளாயுதம், வளை - சங்கு, நேமி - சக்கரம், கொடுஞ்சிலை - கொடியவில்லு, தண்டு - தண்டாயுதம், மழுக்கள் -

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். ௫

பரசு (முதலியஇவற்றில்), வில்லோர்- வல்லமையுடையவர்களில், அளவோத விலாதவர் - அளவுசொல்லக்கூடாதவர்களால், எங்கும் - எவ்விடத்தும் காப்புடைத்தாகி - காக்கப்பட்டதாகி. எ - று. (க)

வேறு.

பூரணகும்பமெங்கணுநிறைத்துப்பொன்றிகழ்நித்திலம்புணர்ந்த தோரணமுயர்த்தித்தூய்மலர் துதைந்தசுகந்தமாலைகள் பல தூக்கி யேரணிதீபமேற்றியெம்மருங்குமேழிசையாழிலெங்கெங்கும் வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாடுமாடமாளிகைவரம்பிலதாய்.

இ-ள். எங்கணும் பூரணகும்பம் நிறைத்து-எவ்விடத்தும் பூரணகும்பங் கள்நிறைத்து, பொன்றிகழ்நித்திலம்புணர்ந்த - பொன்கம்பியிற்கோத்துவிளங் குகின்ற முத்துமாலைகள்தொங்கப்பெற்ற, தோரணமுயர்த்தி - தோரணங்கள் உயரக்கட்டி, தூய்மலர்துதைந்தசுகந்தமாலைகள் பல தூக்கி - பரிசுத்தமாகிய மலர்கள் நெருங்கிய நல்லவாசனையையுடைய பலமாலைகளுக்கி, ஏரணிதீப மேற்றியெம்மருங்கும்-அழகுபுனைந்தவிளக்குகளெவ்விடங்களினுமேற்றி, ஏழி சையாழிலெங்கெங்கும் - ஏழிசைகளோடுங்கூடியயாழைப்போல எம்மருங்கு ம், வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாடும் - கச்சப்புனைந்தமுலைகளையுடைய மாதர்கள் கானஞ்செய்கின்ற, மாடமாளிகைவரம்பிலதாய் - மண்டபங் களோடு கூடிய அளவற்றமனைகளுள்ளதாகி. எ - று. (க௦)

சித்திரமமைத்தபித்திகோடிகளாற்சீர்பெறவிளங்கிமாணிக்க, வுத் திரம்வயிரப்போதிகைபவளவொளிமணித்தூணிரைபொதிந்து, நித் திலத்தாமமெங்கணுந்தூக்கி நித்திலவிதானமேயெங்கும், வித்தரித் தோங்கிவியனெடுங்கொடிகளவிண்ணளவெறிந்துமீண்டுளதாய்.

இ - ள். சித்திரமமைத்த - ஓவியமெழுதிய, பித்திகோடிகளால் - பல சுவர்களினாலே, சீர்பெறவிளங்கி - சிறப்புப்பெறவிளங்கி, மாணிக்கவுத்தி ரம் - மாணிக்கத்தாலியற்றியவுத்திரங்களும், வயிரப்போதிகை - வச்சிரத் தாற்செய்தபோதிகைகளும், பவளவொளி மணித்தூணிரை - பவளத்தாலி யற்றியழகுவிளங்குந்தூண்வரிசைகளும், பொதிந்து - நெருங்கி, எங்கணும்- எவ்விடத்திலும், நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலைகள், தூக்கி - தொங்கவிட்டு, எங்கும் - எங்கும், நித்திலவிதானமே - முத்தினுற்செய்தமேற்கட்டிக ளே, வித்தரித்து - விரித்து, ஒங்கி - உயர்ந்து, வியன் - பெருமைபொருந் திய, நெடுங்கொடிகள் - நெடியகொடிகள், விண்ணளவெறிந்து - ஆகாய பரியந்தம்வீசி, மீண்டுளதாய் - திரும்புகின்றதாகி. எ - று. (க௧)

வெடிபடவுச்சமந்தம்த்திமமாய்விளங்குகாகளவொலியொருசா ரிடிபடுமுரசமுழக்கொலியொருசாரியம்புவாச்சியவொலியொருசார்

வடிவுடைமகளிர்கூத்தொலியொருசார் மறையவரோத்தொலியொருசார், முடிவறுமிருதிபுராணவாகமங்கண்மொகுமொகென்றெழுமொலியொருசார்.

இ - ள். உச்சம் - உயர்வாயும், மந்தம் - மிருதுவாயும், மத்திமமாய் - மத்தியமமாயும், விளங்கு, விளங்காநின்ற - காகளவொலி - காகளவாத்தியங்களினொலியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்தில், வெடிபட - முழங்கவும், இடிபடி - அடிக்கப்படுகின்ற, முரசமுழக்கொலி - முரசமுழங்குந்தொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், இயம்பு - சொல்லாநின்ற, வாச்சியவொலி - வாத்தியங்களுடையதொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், வடிவுடை - அழகுபொருந்திய, மகளிர் - மாதர்களுடைய, கூத்தொலி - நடன ஒலியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், மறையவர் - பிராமணர்கள், ஒத்து - வேதத்தை (பாராயணஞ்செய்கின்ற), ஒலி - தொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், முடிவறு - முடிவில்லாத, மிருதி - மிருதிகளும், புராணம் - புராணங்களும், ஆகமங்கள் - ஆகமங்களும், மொகுமொகென்று - மொகுமொகென்று, எழுமொலி - கிளம்பாநின்ற ஒசை, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும். எ - று. (கஉ)

மேவியசகலாகமங்களின்பொருளும்விருப்புடனாய்வவரொருசார், காவியமென்னுங்கனியினைதுகர்ந்துகளித்திடுமுளத்தவரொருசார், ராவிபோடாக்கையுறவறிவிருநாலங்கத்துயோகியரொருசார், ரோவியம் போலவிருந்துணர்விறந்தவுணர்வுகொண்டுமங்கினரொருசார்.

இ - ள். மேவிய - பொருந்திய, சகலாகமங்களின் - சகல ஆகமங்களினுடைய, பொருளும் - அருத்தங்களையும், விருப்புடன் - ஆசையுடன், ஆய்வவர் - ஆராயப்பட்டவர்கள், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், காவியமென்னும் - காவியமென்றுசொல்லப்பட்ட, கனியினை - பழத்தை, துகர்ந்து - பசித்து, களித்திடும் - ஆனந்தித்திடும், உளத்தவர் - உள்ளத்தையுடையவர், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், ஆவியோடு - உயிரோடு, ஆக்கை - சரீரமானது, உற (நித்தியமாய்) பொருந்தும்வகை, அறி - உணராநின்ற, இருநாலங்கத்து - இயம நியம ஆசன பிராணபாம பிரத்தியாகார தியான தாரண சமாதி என்னும் அட்டாங்கத்தையுடைய, யோகியரொருசார் - யோகியர்கள் ஒருபக்கத்திலும், ஒவியம்போல - சித்திரம்போல, இருந்து - (அசைவற) இருந்து, உணர்விறந்த - விருத்திநூனில்லாத, உணர்வுகொண்டு - சொருபஞானத்தையடைந்து, உறங்கினர் - காஷ்டசமாதி செய்கின்றவர்கள், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும். எ - று. (கங்)

மத்தநர்களிறும்வயிரநற்றேரும் வாசியும்வரம்பிலவாகி, யத்திரத்தாலுஞ்சத்திரத்தாலுமளவறுவீரர்காப்புடைத்தாய், மெய்த்தவர்க்கெளிதாயல்லவர்க்கரிதாய்வேண்டியபொருளெலாமின்றி, யித்தகைத்தானவிடத்திலாயிரக்காலிலங்கியவிரத்னமண்டபத்தே.

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம். எ

இ - ள். மத்த - மதம்பொருந்திய, நற்களிறும் - நல்லயானைகளும், வயிர - வயிரத்தாலியற்றிய, நற்றேரும் - நல்ல இரதங்களும், வாசியும் - அச்சவங்களும், வரம்பிலவாகி - அளவில்லாதனவாகி, அத்திரத்தாலும் - அத்திரங்களாலும், சத்திரத்தாலும் - கைவிடாப்படைகளாலும் (விளங்குகின்ற), அளவறு - அளவற்ற, வீரர்காப்புடைத்தாய் - வீரர்களாற்காக்கப்பட்டதாகி, மெய்த்தவர்க்கு - சத்தியதவத்தையுடையவர்களுக்கு, எளிதாய் - (சார) இலகுவாகி, அல்லவர்க்கு - அவத்தினையுடையவர்களுக்கு, அரிதாய் - அரியதாகி, வேண்டியபொருளெலாம் - இச்சித்தபதார்த்தங்களனைத்தும், ஈண்டி - நெருங்கி, இத்தகைத்தான் - இவ்வளவுபெருமைபொருந்திய, இடத்தில் - அவ்விடத்தில், ஆயிரக்காலிலங்கிய - ஆயிரங்கால்கள் விளங்கிய, இரத்னமண்டபத்து - இரத்தினமண்டபத்தில். எ - று. (கச)

கற்பகதருவுமகரதோரணமுங்கவின் பெறவமைத்துளதாகி, யற்புதமானவரிமுகத்துறுகாலாசனத்தம்பஞ்சியணைமேற், சொற்பதவடிவாந்தோகையோடெல்லாப்பொருளுமாய் விளங்கியதோன்ற, லுற்பவமறுப்பானாகவீற்றிருந்தானும்பருங்கோயிலுட்புகுந்தார்.

இ - ள். கற்பகதருவும் - கற்பகவிருக்ஷங்களையும், மகரதோரணமும் - மகரதோரணங்களையும், கவின்பெற - அழகுபெற, அமைத்துளதாகி - அமைத்திருக்கின்றதாயும், அற்புதமான - அதிசயமான, அரிமுகத்து - சிங்கமுகத்தையும், உறுகால் - (அதற்கு) ப்பொருந்தியகால்களையுமுடைய, ஆசனத்து - ஆசனத்தில், அம்பஞ்சியணைமேல் - அழகியபஞ்சணையின்மேல், சொற்பதவடிவாம் - சொல்லும்பொருளுமே சொருபமாகவுடைய, தோகையோடு - கலைமகளோடு, எல்லாப்பொருளுமாய் - (தானே) சருவஜகங்களுமாய், விளங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, தோன்றல் - பெருமையிற் சிறந்தவகுதிய (பிரமா), உற்பவம் - (தம்மைவந்தடைந்த ஆன்மாக்களது) செனனத்தை, அறுப்பானாக - துடைக்கும்பொருட்டாக, வீற்றிருந்தான் - எழுந்தருளியிருந்தான், உம்பரும் - (அச்சமயத்தில்) தேவர்களும், கோயிலுள் - அக்கோயிலுள்ளே, புகுந்தார் - சேர்ந்தார்கள். எ - று. (கரு)

(வேறு)

ஆரமணிகுண்டலமொடாழிகடகங்கே
பூரமபிடேகமுதலொப்பனைகளுஞ்செய்
தாரமகினுவிபனிநீரொடளவுங்கற்
பூரமதுகொண்டுதிருமேனிநனிபூசி.

இ - ள். ஆரம் - முத்தாரமும், மணிகுண்டலமொடு - மணிகளிழைத்த குண்டலங்களோடு, ஆழி - மோதிரங்களும், கடகம் - கங்கணங்களும், கேழூரம் - தோளணிகளும், அபிடேகமுதல் - கிரீடமுதலாகிய, ஒப்பனைகளும் - அலங்காரங்களும், செய்து - புரிந்து, ஆரம் - சந்தனமும், அகில் - அகிற்சந்தனமும்,

நாவி-கத்தூரியும், பனிநீரோடு-பனிநீரோடு, அளவும்-கலந்த; கற்பூரமதுகொண்டு - பச்சைக்கற்பூரமுங்கொண்டு, திருமேனி-திருமேனியில், நனிபூசி - மிகவுமணிந்து. எ - று.

வேறு.

ரித்தமான தன்னொளியினாலனைத்தையுமிகழ்த்துநின்மலனோடவைத்தசெம்பொன்றிகழ்திருமேனியின்மாலிகைபலசாத்தியுத்தரீயம்வெள்ளெளக்கியோபந்திகழுதரபந்தனத்தோடு சுத்தமானவெண்கலிங்கமுஞ்சாத்திநற்சுராசுரர்தொழுதேத்த.

இ - ள். ரித்தமான - ரித்தியமான, தன்னொளியினால் - தனதுவிளக்கத்தால், அனைத்தையும் - எல்லாவற்றையும், மிகழ்த்தும் - விளக்குகின்ற, நின்மலன் - நின்மலரானவர், ஓடவைத்தசெம்பொன்றிகழ் - ஓடவைத்தசெம்பொன்போல்விளங்குகின்ற, திருமேனியில் - அழகானதேகத்தில், மாலிகைபலசாத்தி - அனேகமாலிகள் சாத்தி, உத்தரீயம் - மேல்வத்திரமும், வெண் - வெண்மையான, எக்கியோபம்-எக்கியோபவீதமும், திகழ்-பிரகாசியாநின்ற, உதரபந்தனத்தோடு-உதரபந்தனத்தோடு, சுத்தமான - பரிசுத்தமான, வெண்கலிங்கமும் - வெள்ளைவத்திரமும், சாத்தி -தரித்து, நல்-நலமான, சுராசுரர்-தேவர்களும் அசுரர்களும், தொழுதேத்த - பணிந்துதுதிசெய்ய. எ - று. ( )

தமத்தையப்புறங்கடந்துநின்றறிவுறுசான்றதாய்மதனெல்லாமமைத்தொருத்தராலமைத்திடப்படாதுளவமூலனாயிருப்பானையிமைத்திடப்படாவிழியினாலிமையவரியாவருங்கண்டிந்தச் சமைக்கினைத்தனமென்பவர்போலவன்னுணையடிகளில்வீழ்ந்தார்.

இ - ள். தமத்தை-மாயையென்னுமிருளுக்கு, அப்புறங்கடந்து நின்னு-அப்பாலேகடந்துநின்று, அறிவுறு - அறிகின்ற, சான்றதாய் - சாக்ஷியாகி, மதனெல்லாம் - அழகையெல்லாம், அமைத்து - சேர்த்து, ஒருத்தரால் - ஒருவராலும், அமைத்திடப்படாது -சிருட்டிக்கப்படாமல், உள - (சுயமா) யுள்ள, அமூலனாயிருப்பானை - தனக்கொருகாரணமில்லாதிருக்கின்ற பிரமாவை, இமைத்திடப்படாவிழியினால் - இமையாநாட்டத்தால், இமையவரியாவரும் - சகலதேவர்களும், கண்டு - தரிசித்து, இந்தச்சுமைக்கு - இவ்வுடற்சுமையைத்தாங்குவதற்கு, இனைத்தனமென்பவர்போல் - இனைத்தேமென்று சொல்லுகின்றவர்கள்போல், அவன் - அப்பிரமதேவனுடைய, துணையடிகளில் - உபயபாததாமரைகளில், வீழ்ந்தார் - வணங்கினார்கள். எ - று. (கஅ)

கஞ்சநற்பதம்பணிந்தெழுந்தமலனைக்கண்டுகண்களிகூர்ந்து மஞ்செனச்சொரிதரமயிர்ப்புளகிதம்வரமகிழ்ச்சியினோடு நெஞ்சநெக்குறநிமலராயவாவெலாநீங்கிநீண்முடிமேலே யஞ்சலித்தகையினர்களாயானந்தவாரியிற்படிந்தாடி.

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். சு

இ - ள். நல் கஞ்சப்பதம் பணிந்தெழுந்து-நல்லதாமரைமலர்போன்ற திருவடி களைப்பணிந்தெழுந்து, அமலனைக்கண்டு-நின்மலனாகிய பிரமதேவனை க்கண்டு, கண்களிகூர்ந்து - கண்களிப்படைந்து, மஞ்செனச்சொரிதர- (ஆனந்தக்கண்ணீரானது) மேகங்களைப்போலேசொரிய, மயிர்ப்புகிதம்வர-உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, மகிழ்ச்சியினோடு - உள்ளக்களிப்பினோடு, நெஞ்சநெக்குற-மனமானது உருக்கமடைய, நிமலராய் - நின்மலராய், அவாவெலாம் - ஆசைகளனைத்தும், நீங்கி - ஒழிந்து, நீண்முடிமேலே - உயர்ந்தகிரீடத்தின் மேல், அஞ்சலித்த - கூப்பிய, கையினர்களாய் - கைகளையுடையவர்களாய்- ஆனந்தவாரியில் - பேரானந்த சமுத்திரத்தில், படிந்தாடி - மூழ்கி ஆனந்தக் கூத்தாடி. எ - று.

(கக)

வேறு.

அழுத்தமிக்கதிபத்தியாலவசத்தராயுளவண்டர்தங்
குழுப்புவிக்கண்விழுந்துமீளவெழுந்துதங்களுரற்களுந்
தழுத்தழுத்தெமதுற்பவங்கடவிர்க்கையேதகவென்றுதாம்
வழுத்தலுற்றனர்வல்லவாமறைசொன்னவாறுதம்வாய்மையால்.

இ - ள். அழுத்தமிக்க - திடமிருந்த, அதிபத்தியால் - அதிகபத்தியினால், அவசத்தராய் - பரவசராய், உள - உள்ள, அண்டர்தம் - தேவர்களுடைய-குழு - கூட்டங்கள், புவிக்கண்விழுந்து - பூமியில்விழுந்து, மீள- திரும்பவும், எழுந்து - எழுந்திருந்து, தங்கள்- தங்களுடைய, ருரற்களும் - மொழிகளும், தழுத்தழுத்த, தழுத்தழுத்து, எமது - எங்களுடைய, உற்பவங்கள்-செனனங்களை, தவிர்க்கையே-நீக்குகையே, தகவென்று - நீதியென்று, வல்லவர் - தம்மாலியன்றவரை, மறைசொன்னவாறு - வேதஞ்சொன்னபிரகாரம், தம்வாய்மையால் - தங்களுடையமெய்வசனத்தால், வழுத்தலுற்றனர் - தோத்திரஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

(உ௦)

வேறு.

பரமஞானமாம்பாற்கடல்பண்ணியபரமனேயடிபோற்றி
கரதலாமலகத்தினேர்பரவொளிகாட்டிடுங்கழல்போற்றி
ஒருபராபரமன்றி நீ யொருவனுமாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரணசங்கரபோற்றியெம்பெருமநின்பதம்போற்றி.

இ - ள். பரமஞானமாம் - பிரமஞானமாகிய, பாற்கடல் - பாற்கடலை, பண்ணிய - செய்த, பரமனே-மேலானவனே, அடிபோற்றி-நின்றிருவடிபோற்றி, கரதலாமலகத்தினேர் - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல, பரவொளி-பரவத்துவை, காட்டிடும் - காட்டியருள்கின்ற, கழல்போற்றி - திருவடிபோற்றி, ஒருபராபரமன்றி - ஒருவர்வுதாழ்வுமின்றி, நீ - நீ, ஒருவனுமாகிய-எகனமாகிய, ஒளிபோற்றி - சுடரேபோற்றி, பிரம-பிரமாவாயும், நாரண - விட்டுணுவாயும், சங்கர - சங்கரராயும், (இருக்கின்றவனே) போற்றி - போ

ற்றி, எம்பெரும - எங்கள்பெருமானே, நிற்பதம்போற்றி - உனதுதிருவடிபோற்றி. எ - னு. (உக)

அடையநீயறிந்தொருவராலுன்னையிங்கறிவரியாய்போற்றி
தொடையதாமுலகனைத்தையுந்தரித்தொருதுவக்கறுசுடர்போற்றி
முடிவுமாதியுங்கண்டு நீ முதன்முடிவின்றியமுதல்போற்றி
வடிவியாவையமுடையையாயுனக்கொருவடிவிலாதாய்போற்றி.

இ - ள் - அடையநீயறிந்து - அனைத்தையும் நீயறிந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், உன்னை - உன்னை, ஒருவரால் - எவராலும், அறிவரியாய்போற்றி - அறிதற்கரியவனேபோற்றி, தொடையதாம் - கோவையான, உலகனைத்தையும் - சருவசகத்தையும், தரித்து - தரித்தும், ஒருதுவக்கறு - ஒருபந்தமுமில்லாத, சுடர்போற்றி - சுடரேபோற்றி, நீ - நீ, முடிவும் - அந்தமும், ஆதியும் - முதலும், கண்டும் - கண்டும், முதல் - ஆதியும், முடிவு - அந்தமும், இன்றிய - இல்லாத, முதல் - முதலே, போற்றி - போற்றி, வடிவியாவையும் - சகலவடிவங்களையும், உடையையாய் - உடையவனாகி, உனக்கு - உனக்கு, ஒருவடிவிலாதாய் - யாதொருவடிவமுமில்லாதவனே, போற்றி - போற்றி. எ - னு. (உஉ)

அகிலமாயகிலத்தினுக்கதிபனாயகிலமுமொன்றின்றி
நிகழுஞானமாநிமலனேபோற்றிநீநினைந்திடுமிடமெல்லா
முகமதாயொருமுகமுனக்கின்றியேயிருக்குநான்முகபோற்றி
திகழுமுன்னொளியாற்றிகழந்திலங்கியசின்மயவொளிபோற்றி.

இ - ள். அகிலமாய் - உலகமாயும், அகிலத்தினுக்கதிபனாய் - உலகத்திற்கதிபதியாயும், அகிலமுமொன்றின்றி - ஒருசகமுமில்லாமல், நிகழும் - விளங்காவின்ற, ஞானமாம் - ஞானமாயும் (பொருந்திய்), நிமலனே - நிம்மலனே, போற்றி - போற்றி, நீ - நீ, நினைந்திடுமிடமெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டவிடங்களனைத்தும், முகமதாய் - முகமாயும், ஒருமுகம் - ஒருமுகமும், உனக்கின்றியே - உனக்கில்லாமலே, இருக்கும் - இருக்கின்ற, நான்முகபோற்றி - நான்குமுகங்களையுடையனேபோற்றி, திகழும் - பிரகாசியாவின்ற, உன்னொளியால் - உனதுபிரகாசத்தினால், திகழந்திலங்கிய - பிரகாசித்துவிளங்குகின்ற, சின்மயவொளி - ஞானப்பிரகாசனே, போற்றி - போற்றி. எ - னு. (உங)

வேதமோதியவிமலனேபோற்றிவேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி
காதுமாபிறவிக்கடல்கடத்துநின்கழலிணைப்புணைபோற்றி
சாதலானதும்பிறப்புமற்றிருந்துளசம்புவேகழல்போற்றி
யேதுமாயினாய்போற்றியோரளவிலாவின்பமேகழல்போற்றி.

இ - ள். வேதமோதிய - வேதங்களைச்சொன்ன, விமலனேபோற்றி - நிமலனேபோற்றி, வேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி - உபநிடதத்தின்மெய்ப்ப

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். கக

பொருளேபோற்றி, காதம் - வருத்தாநின்ற, மா - பெரிய, பிறவிக்கடல் - ச
ன்னசாகரத்தினின்றும், கடத்தம் - கரையேற்றுநின்ற, நின்கழலிணைப்புணை
போற்றி - உனது இரண்டுதிருவடிகளாகிய தெப்பமானதுபோற்றி, சாதலான
தம் - மாணமும், பிறப்பும் - ஜனனமும், அற்றிருந்துள் - இல்லாமலிருக்கி
ன்ற, சம்புவேகழல்போற்றி - சம்புவே (உனது) திருவடிபோற்றி, ஏதுமாயி
னாய்போற்றி - எல்லாந்தானுவன்னேபோற்றி, ஓரளவிலாவன்பமேகழல்போ
ற்றி - ஓரளவுமில்லாத ஆனந்தமே உனதுதிருவடிபோற்றி. எ-று. (உச)

தோத்திரஞ்செயப்படுபவனாகியத்தோத்திரந்தானாகி
ஏத்திரிற்பவனாகியேயிருந்துளவிறைவனேகழல்போற்றி
காத்திரந்தனையெடாவகைமெய்யினைக்காணவேரினேவோர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத்தருளியங்கவர்துயர்நீக்குநின்மலபோற்றி.

இ-ள். தோத்திரஞ்செயப்படுபவனாகி- துதிக்கப்படுகின்றவனாயும், அத்
தோத்திரந்தானாகி - அத்தோத்திரமாயும், ஏத்தி - துதித்து, நிற்பவனாகி - நிற்
கின்றவனாயும், இருந்துள் - இருக்கின்ற, இறைவனேகழல்போற்றி - தேவ
னே (உனது) திருவடிபோற்றி, காத்திரந்தனை-இனி உடலை, எடாவகை-அடை
யாதபடிக்கு, மெய்யினை - உண்மைப்பொருளை, காண - (தானாக) த்தரிசிக்க
ரினேவோர்க்கு - நினைக்கின்றவர்களுக்கு, நேத்திரங்கொடுத்தருளி - ஞானக்
கண்கொடுத்தருளி, அங்கவர்துயர்நீக்கும் - அவ்விடத்திலவர்களுக்குற்றதன்
பத்தைக்கெடுக்கின்ற, நின்மலபோற்றி - நின்மலனேபோற்றி. எ-று. (உரு)
வேறு.

ஈசனுக்கன்பரானூர்க்கன்பனாமிறைவபோற்றி
நாசமற்றிருப்பாய்போற்றிநாரணர்க்கினியாய்போற்றி
யாசையற்றவர்க்குஞானமருளுவாய்போற்றியல்லந்
பாசமுற்றவனாவெய்யபவத்திடும்பகைவபோற்றி.

இ-ள். ஈசனுக்கு - சிவனுக்கு, அன்பரானூர்க்கு - தொண்டரானவர்க
ளுக்கு, அன்பனாமிறைவபோற்றி - தொண்டனாகியதேவனேபோற்றி, நாச
மற்றிருப்பாய்போற்றி - அழியாமல் (என்றும் ஏகசபாவமா) யிருக்கின்றவ
னேபோற்றி, நாரணர்க்கினியாய்போற்றி - விட்டுணுவுக்கு அன்புடையவனே
போற்றி, ஆசையற்றவர்க்கு - நிராசையுள்ளவர்களுக்கு, ஞானம் - ஞானத்
தை, அருளுவாய்போற்றி, - கொடுப்பவனேபோற்றி, அல்லற்பாசமுற்றவ
ரை- துன்பமாகியபாசம்பொருந்தினவர்களை, வெய்யபவத்திடும் பகைவபோ
ற்றி - கொடியபவத்தில் தள்ளுஞ்சத்துருவேபோற்றி. எ-று. (உசு)

அண்டருக்கதிபராலுமறிந்திடற்கரியாய்போற்றி
பண்டுடைப்புவனமெல்லாம்படைத்திடும்பரனேபோற்றி
கண்டிடப்படாதேயெல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனேபோற்றிபோற்றி.

இ - ள், அண்டருக்கதிபராலும் - தேவர்கட்கிறைவர்களாலும், அறிந் திடற்கரியாய்போற்றி - உணர்தற்கரியவனேபோற்றி, பண்டுடைப்புவனமெ ல்லாம்-புராதனமாகிய வுலகங்களுனேத்தையும். படைத்திடும்பரனேபோற்றி- சிருட்டிசெய்யுமுதல்வனேபோற்றி, கண்டிடப்படாதே-(உன்னை) யொன்றிலுங் காணக்கூடாமல், எல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி - அனைத்தையுங்கண் டுகொண்டிருக்குஞ்சாக்ஷியானவனேபோற்றி, புண்டரீகத்தில்வாமும்-தாமரை மலரில்வாழ்கின்ற, புனிதனேபோற்றிபோற்றி - புண்ணியனேபோற்றிபோ ற்றி. எ - று. (உஎ)

பத்தியாலிமையோரிங்ஙனப்பங்கயத்தவனைப்போற்றிச் சுத்தவேதங்களோதித்துணிந்தமெய்ப்பொருளையெங்கட் சுத்தனையருள்செய்யென்னவவர்களாதரத்தைக்கண்டே புத்தியாற்போதோனுண்மைப்பொருளையேபுகலலுற்றான்.

இ-ள். பத்தியாலிமையோரிங்ஙனப்பங்கயத்தவனைப்போற்றி, அன்பினுல ண்டர்களிவ்வாறு கமலாசனனைத்துதித்து, சுத்தவேதங்களோதி - பரிசுத்த மாகிய வேதங்கள்சொல்லி, துணிந்தமெய்ப்பொருளை - நிச்சயித்தசத்தியப் பொருளை, எங்கட்கு - எங்களுக்கு, அத்தனையருள்செய்யென்ன-ஐயனேமொ ழிந்தருளென்றுவினவலும், அவர்களாதரத்தைக்கண்டு - அத்தேவர்களன்பை நோக்கி, புத்தியால் - அறிவினால், போதோன் - அயன், உண்மைப்பொரு ளையே - சத்தியப்பொருளையே, புகலலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கி னான். எ - று. (உஅ)

முதலாவதத்தியாய முற்றிற்று.

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம.

இரண்டாவது

ஐதயோயவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாய அவதாரிகை.

இருக்குவேதம் முந்திய தாதலாவவுபநிடதத்தாற்கூறப்பட்டபொருளை, சொல்லவிச்சைநண்ணி, இஃது மார்க்கமென்றது முதலானஸகுணபாகமான சுருதி - சித்தைகாக்கிரியத்தை ஜனிப்பித்தல்கொண்டு நிற்குணபாகத்தின் சேடமாதலால், அன்னிய சேடமாகச் சுதந்திரமாய்ப்பல முடையபிரமா ன் மைக்கிய விஞ்ஞானஜனகமானசிருட்டிக்குமுன் இப்பிரபஞ்சமவனுக்குப் பின்னமாயில்லாமலவனொருவனே பிரகாசித்திருந்தானென்றது முதலிய நிற் குணபாகச்சுருதியின் பொருளையே, கிரகித்துச்சொல்வாராயினார்.

அவதாரிகை.

சங்கரனைச் சகலவேதங்களின் பொருளாகச்சொல்லத்தொடங்குவார் அத்துவிதநிர்க்குணப்பிரமான்மொருபமான வேதார்த்தம் அபிதாவிருத்திக்குவிடயமாகாதெனக்கூறுகின்றார்.

மறைகளோதுபொருடன்னையெவ்வழியினாலுமெக்கலையும்வல்லரா, மறிஞராலுமறையப்படாதறியவாதரிக்குமிகுமன்பினர், செறிதலாலதனைநான்விளங்கவுரைசெய்வனென்றுபடுகின்றதையா, நெறியதாகவிதுகேண்மினென்றயனுநேர்மையானபொருளோதுவான்.

இ - ள். மறைகளோதுபொருடன்னை - நான்குவேதங்களாலுஞ்சொல்லாநின்றபொருளை, எவ்வழியினாலும் - எவ்வாற்றினும், எக்கலையும் வல்லராம் அறிஞராலும் - எவ்வகைப்பட்ட கலைஞானங்களிலும் வல்லநராகிய சத்துக்களினாலும், அறையப்படாது - சொல்லத்தகாது, அறிய - (அப்பொருளைத்) தெரியவேண்டி, ஆதரிக்குமிகுமன்பினர் - விரும்புகின்ற மிகுந்த அன்புடைய (தேவர்களாகிய) நீங்கள், செறிதலால் - (உபதேசிக்கவேண்டுமென்று) நெருங்குதலால், அதனை - அப்பொருளை, (சொல்லத்தகாததாயினும்) நான் விளங்கவுரைசெய்வன் - நான் தெரியவுபதேசிக்கின்றேன், ஒன்றுபடுகின்றதையால் - (சிரத்தையொருந்திய) ஏகாக்கிரசித்தத்தோடும், நெறியதாக - கிரமமாக, இது - இவ்வுபதேசத்தை, கேண்மினென்று - கேளுங்களென்று, அயனும் - பிரமாவும், நேர்மையான பொருளோதுவான் - உளபடியாயுள்ளபொருளைச்சொல்லுவான். எ -று.

ப - ம். கூறப்பட்டபிரமான்மலக்ஷணமுடைய இவ்வேதார்த்தமானது, அபிதாவிருத்திக்கு விடயமாகத்தகாது, என்னெனில் - நிற்குணமானதுகொண்டு, அதில் சத்தப்பிரவிருத்தி நிமித்தங்களான ஜாதிஞானகிரியைகளில்லாமையால் - சுருதியுமஃதுவார்க்ககவிடயமெனக்கூறிற்றென்பார் - “அறையப்படாது” எனவும், அபிதாவிருத்திக் கவிடயமாயினும், இலக்கணவிருத்தியாலுபதேசிக்கின்றேனென்பார் - “அதனைநான் விளங்கவுரை செய்வன்” எனவுங்கூறினார்.

(க)

அவதாரிகை

ஜலவிகாரங்களானகுமிழிதுகாதுகா முதலியவைகள்-காரணமான ஜலொருபத்துக்கு வேதில்லாதவைகள்போல்-நாமரூப விகாரத்தன்மையுடைய காரியஜகமும், அத்துவிதபரமசிவத்துக்கு வேதில்லையெனச் சாதிக்கவேண்டி, சிவத்தினின்றாக்ருட்டிகூறத்தொடங்குவார் கிருட்டிக்குமுன் உலகனைததுங்காரணபரசிவன்மாத்திரமாகவிருந்ததென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ் சிவனேதிகழ்வானியாதுக்கு முன்மாத்திரமும்வேறில்லை முற்றுமவனேமொழிவுற்ற நன்மாத்திரமாயான்மாவென்றுரைக்குநாமத்தினையுடையான் நன்மாத்திரமேயாகியவத்தன்மையானசங்கரன்ருன்.

இ - ள். சின்மாத்திரமாயுள்ள - (சுத்த) சித்தாகவேயிருக்கின்ற, வெறுஞ்சிவனே திகழ்வான் - சிவன் ஒருவனே விளங்குவான், யாதுக்கு முன்மாத்திரமும் வேறில்லை - (எக்காலத்திலும் இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாத அச்சிவசொருபத்தைத்தவிர இந்தப்பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிக்கு) முன்னமே அன்னியமாய்க்கொஞ்சவுகூடவில்லை, முற்றுமவனே - இவையெல்லாம் அவனேதான், மொழிவுற்ற - சொல்லப்பட்ட, நன்மாத்திரமாய் - சன்மாத்திரமாகி, ஆன்மாவென்றுகாக்குநாமத்தினையுடையான் - ஆன்மாவென்றுகாக்கும் பெயரையுடையவன், தன்மாத்திரமேயாகிய - சொருபமாத்திரமேயாகிய, அத்தன்மையான சங்கரன்குன் - அத்தன்மையுடைய சங்கரனுனவன். எ - று.

ப - ம். சுழுத்தியில், ஞானெந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணமுதலிய வியாபாரங்களை நீங்கி, சீவன் அதிஷ்டானமாத்திரமாய் வாசனாசேஷிதனாக அடங்கியிருந்ததுபோல், சகல சீவர்களும், நாமரூப்பிரதீதியற்று - வாசனாத்திர சேஷிதர்களாய் - சுத்தமாகிய ஆன்மாவென்ற அதிஷ்டான பரமசிவ சைதன்னியத்தில் அவ்வியாகிருதரூபமாயடங்கி யிருந்ததென்பார், “முன்மாத்திரமும் வேறில்லை” எனவும், சிவமென்றால் மங்களார்த்தத்தையுடையது, ஆனந்தமேமங்களமாதலால் எதுநாசமுடையதோ - அது அமங்களமானதுக்கமாகும் அத்தன்மையில்லாதது - ஆனந்தமெனப்படும் அவ்வானந்தமும் விளங்காவிடிற ஞுனியமாய்விடும் விளங்குவது சித்தாதலால் அந்தச்சித்தம் - அழியுந்தன்மையில்லாததனால் சத்தெனப்படும் அவ்விதச்சித்தானந்தமாகிய சிவம் நிர்மலமாதலால் - சுத்தமெனப்படும் சுத்தமென்றதனால் சுழுத்தியானந்தம் - அஞ்ஞானமாகியமலமுடையதாதலால் அதை யடிர்த ஜடதுக்கமென்றும், ஆன்மசுகம் அத்தன்மையில்லாததென்றும், அச்சுழுத்தியானந்தம் சிவானந்தத்தைத்தவிர வேறில்லாவிடிலும் அஞ்ஞானத்தோடும்கூடியதாக விளங்குதலால் அதையசுத்தமெனவும், அந்தச்சுழுத்தியானந்தத்தைத் தவிரச் சீவர்களுக்குத்துக்கநிவர்த்தியின்பொருட்டுப் பிரமானந்தம் வேறிருக்கின்றதெனவுங்கொள்க. அவ்விதசிவம் - சுத்தமாதலால் மலமில்லாத்தன்மையினால் நிராவரணமாதலால் ஒன்றேதான் எப்படி ஒன்றாகுமென்னில், எக்காலத்திலுமிரண்டாவது வஸ்துவையுடையதெதுவோ அதுதுக்கமெனப்படும். எது துக்கரூபமோ அது அனிர்தஜடமெனப்படும். அது சச்சிதானந்தமாகாது. ஆகையால்-புறமதங்கனிற்சொல்லியசடங்கலான பிரதானம் பரமானு - இவைமுதலியவைகள் காரணமென்றென்பார், ஸஜாதீய விஜாதீய சுகதபேதரகிதமாகிய ஆன்மவஸ்துவை “சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ் சிவனே” எனவும், எல்லாவற்றினுந் தன் சுபாவத்தால் வியாபித்துச் சகலங்களையுமில்லாமற்புசித்துத் தான் மாத்திரமாய் விளங்கியசைதன்னியத்தை “ஆன்மாவென்றுகாக்கு நாமத்தினையுடையான்” எனவுங் கூறினார்.

கருத்து. சிருட்டிக்குமுன் இச்சுகமெல்லாம் சன்மாத்திரமான ஆன்மாவென்னும் பெயரையுடைய சிவன்மாத்திரமாயிருந்ததென்பதாம். இதனால் அசத்தைக்காரணமென்ற வாதமுங்கண்டிக்கப்பட்டது. (2.)

அவதாரிகை

அசங்கவுதாசினனாகத் தன்னிலையுள்ளவனான அத்துவிதிய அசரீரவான் மவஸ்துவுக்கு, ஜகசிருட்டியையிட்டபரியாலோசனாபமானபார்வை யெவ் விதமாகப்பவிக்குமெனச் சங்கைவர, அதிலாரோ பிதமாகச் சகலசத்தியமு ண்டென்பதுபற்றி அவ்விஷணப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அந்தத்துளதன்சத்தியையடைவுற்றுளதாமிச்
செந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ்காலம்பருவஞ்செய்
தெந்தப்பொருள்களுமாக்குவனெனவேயிறையுன்னுப்
பந்தப்படமுன்போற்பலவுலகங்கள்படைத்தான்.

இ - ள். அந்தத்துள - முடிவிலுள்ள, தன்சத்தியை - தனக்கபின்னமா யுள்ளசத்தியின்விளங்குதலை, அடைவுற்று-பொருந்தி, உளதாமிச்செந்துக்கள்- (விவகாரசித்தியின்பொருட்டு) தன்னிலுள்ளடங்கினவா(யொப்பிய) இச்சீவ ர்கள், செய்கருமம் - செய்யாநின்றகருமங்கள், திகழ்காலம் - பலத்தைமு ன்னிட்டுவிளங்குங்காலத்தில், பருவஞ்செய்து - பக்குவப்படுத்தி, எந்தப்பொ ருள்களும் ஆக்குவனெனவே- எவ்வகைப்பட்டபொருள்களையுஞ் சிருட்டிப்பே னென்று, இறையுன்னு -பரமசிவன்றிருவுளத்தடைத்து, பந்தப்பட-சீவர்கள்ப ந்தமடையும்படி, முன்போல்- முன்கற்பத்திலுள்ளபடி, பலவுலகங்கள் - பல வுலகங்களையும், படைத்தான் - சிருட்டித்தான். எ - று.

ப - ம். முந்தியகற்பத்திற்சஞ்சிதங்களானபிராணிகருமங்கள், தங்கள் காரணமானமாயையோடுங்கூடச் சங்காரசமயத்தில் வாசனா அவசேடங்களா கப் பரசிவசொருபத்திலியித்து, காலவசத்தால் - தங்கள் தங்கள்பலத்தை க்கொடுப்பதையே முக்கியலக்ஷணமாயுள்ளவதிகையத்தை அவைகளைடைகின் றனவென்பார், “திகழ்காலம்” எனவும், அக்காலபாகத்தால் சிருட்டாவா கியபரமசிவத்துக்கு சிருட்டிவிடயவிச்சாகாரணமான முன்பின்னென்றப ரியாயமுடையஸம்ஸ்காரமுதிக்க அதனால் திரிகுணமுடையமாயாசத்தியான னு இராஜததாமதகுணங்களின் சம்பந்தமில்லாதகாலத்தில், சுத்தசத்துவ மாய் விளங்குதலால் அவ்வுபாதி பெலத்தால் சிருட்டியை இட்ட இச்சாரு ப ஈக்ஷணமுண்டாயிற்றென்பார், “தன்சத்தியை அடைவுற்று” எனவுந் கூறினார்.

(ங)

அவதாரிகை.

முந்தியபாடலிலுலகங்கள்படைத்தானென்பது உலகசிருட்டியைமுன்னி ட்டிருந்தலால், அச்சிருட்டி, விராட்டைப்பற்றியதாகும். அதெங்நனமெனில், சுருதியிற் பசுவைவரவழைத்தல்முதலானவைகள் காண்பதனாலும்- அவைக ள் அபாணிபாதனான ஈசனுக்குத்தகாததனாலும் பூதசிருட்டியைச்சொல்லா ததனாலுந் தனதுவிசாரமானசகத்தை முன்னிட்டுத் தனக்கத்துவிதங்கூடுத

லாலும், விராட்டே சிருட்டாவென்று பூர்வபக்ஷம்வர, இவ்விடத்திற் பூத சிருட்டியுஞ்சொன்னதாகவேசேர்த்துக் கொள்ளத்தக்கது. எங்ஙனமெனில், உபசங்காரவாக்கியத்திற் பூதபௌதிகங்களனைத்துக்கும் பிரஞ்ஞையே ஆத்ம ரவு பிரஞ்ஞானமே பிரமமென்று பிரஞ்ஞான பிரமவிடய சிரவணங்காணப்படுவதனால்சுரனே சிருட்டா, இங்ஙனமாயின், சுருதியிற்காரியமனைத்தும் பிரஞ்ஞானேத்திரமென்று சொல்லியபடி ஏகத்துவமுங் கூடிவருமென்றும், பசுமுதல்யவரவழைத்தல் அதியென்றுமாகுஞ்சித்தாந்தத்தால், ஈச் சுரசொருபத்தைத்தட்டத் தக்ஷணத்தாற் காண்பித்துச் சுருதியிற்சொல்லிய லோகபரலாதி சிருட்டிக்குஞ் சிருட்டாவைக்காண்பிப்பதே பிரயோஜனமாதலால், சொன்னதுபோலவேகொண்டும், அவனிந்த எல்லையைப்பின்பெற்றது முதல்யவாக்கியங்களும் பிரஞ்ஞையே பிரதிட்டை. பிரஞ்ஞானமே பிரமமென்றபிரமான்மைக்கியத்தைக் கூறுநின்றவாக்கியத்துக்குச் சேடமாதலால், அவ்வனைத்தையும்நீக்கியார் ஆன்மாவென்றதுமுதலான வாக்கியசம்பந்தத்தாற் கூறப்பட்டபொருளைச் சொல்லவேண்டிக் காற்கட்டைவீரல்களாலும் பிரமரந்திரத்தாலுஞ் சரீரத்தை அடைந்தானென்ற சுருதிபெலத்தால் அவ்விதபிரவேசமுடைய கிரியாசத்தினானசத்தி இவைகளையுடைய பிரமங்களுக்குள் யார் ஆன்மாவெனவுண்டாகுஞ்சமுசயம் போலவே வாதிகளின் விவாதத்துக்கு மஃதேகாரணமாதலால், அவ்விவாதத்தைக்கூறுகின்றார்.

பரமன்செயலறியாதுபடைத்தானுலகெல்லா
மரனென்பவரரியென்பவரயனென்பவர்சிலரிங்
திரனென்பவன்முதற்றேவர்கள்செயலென்பவர்கடமா
மருவுங்குணவடிவென்பவரனுலென்பவர்மயலால்.

இ - ள். பரமன்செயலறியாது - பரமசிவத்தின்கிருத்தியத்தின்தியல்பையறியாமல், மயலால் - மயக்கத்தினால், உலகெல்லாம்படைத்தான் - எல்லாவுலகையுஞ்சிருட்டித்தவன், அரனென்பவர் - உருத்திரனென்பவர்கிலர், அரியென்பவர் - திருமாலென்பவர்கிலர், அயனென்பவர்கிலர் - பிரமனாகிய நானென்பார்கள்சிலர், இந்திரனென்பவன்முதல் தேவர்கள்செயலென்பவர் - இந்திராதிகேவர்களின்றொழிலென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றவர்கிலர், சடமானருவுங்குணவடிவென்பவர் - திரிகுணத்தின்சமுதாயம்பொருந்தியசதந்தரமாயுள்ளசடமானமாயென்பவர்கிலர், அனுவென்பவர் - அனுக்களென்பவர்கிலர், எ - று.

ப - ம். சேதனம் சகத்துக்குப்பிரதானகாரணமாயின், ஐகத்திற்சடத்துவங்காணக்கூடாது அதனலைதற்கனுகுணமான சேதனசேதனரூபமாகியசத்துவ ரஜோ தமோகுணசமுதாயம்பொருந்திய மாயையைப் பிரதானமென்று சாங்கியர் கூறுகின்றாரென்பார் “ மருவுங்குணவடிவென்பவர்” எனவும், அற்பங்களானபரிமாணங்களையுடையமீருத்திவயவங்களாற் பெரிதானபரிமாணங்களையுடையகடாதிகளின் ஆரம்பங்காணப்படுதலால், பிருதிவிமுதலி

ஐதரோயவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

யவற்றின் பரமானுக்கள் துவியனுவாதிகளின் சேர்க்கையியாபாரத்தாற்பி ராணிகளின் அடிட்டத்தை முன்னிட்டு ஜகத்தை உற்பத்திசெய்கின்றனவென் பவர் தார்க்கிகர்களுென்பார் “ அனுவென்பவர்” எனவுங்குறினார். (ச)

வேறு.

வானிலாவோசையென்பார்வந்தொருகணத்திற்குென்றி யானியாம்புந்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுநின்ற சூனியமென்பார்பூதமென்னவேசொல்லாநிற் ப ரானவாருருவராலன்றடையவுமியல்பேயென்பர்.

இ - ள். (சிலர்) வானிலாவோசையென்பார் - சிலர் பெருமைபொருந் திய நாதமே பிரமமென்பார்கள், வந்தொருகணத்திற்குென்றி யானியாப் புந் தியென்பார்-சிலர் கூணப்பிரத்துவம்வி விஞ்ஞானமென்பார்கள், அடையவு ங்கெட்டு நின்றசூனியமென்பார் - சிலர் சத்து அசத்து சதசத்தென்று மிலக் கண மெல்லாமிறந்த சூனியமென்பார்கள், பூதமென்னவே சொல்லாநிற் பர் - சிலர் பூதங்களுென்றே சொல்லுகின்றார்கள், ஆனவாருருவராலன்று- சிலர் உற்பத்தியானவிதமொருவராலுமல்ல, அடையவுமியல்பேயென்பர்- எல்லாஞ் சபாவந்தானென்பார்கள். எ - று.

ப - ம். சத்தப்பிரமமே அருத்தருபமானபிரபஞ்சமாக விவர்த்திக்கின் றதென்ற சத்தகாரணவாதிகள், வையாகரணிகளுென்பார், “வானிலாவோ சையென்பார்” என்றார். (ரு)

அவதாரிகை.

சுருதியிற்றானே காலம் சபாவம் நியதி சகசம் பூதங்கள் இவைமுதலி யவற்றை உலககாரணங்களாக விகற்பித்ததனை, அவ்வுலககாரணவாதிகளது வாதங்களின் ஆதரவாகக்காண்பிக்கப்பட்டிருந்திடிலும், அவனிச்சித்தானெ ன்றும் வெகுபிரஜைகளாக ஆவோமென்றுந் தானேதன்னைச் சகமாகச் செய் தானென்றுஞ் சொன்னசுருதியாலும், எனக்குவேறுகக்கிஞ்சித்து மில்லவே யில்லை. சூத்திரத்தில் மணிகள்போல் என்னிடத்திற் பிரபஞ்சமனைத்துங்கோ வைப்பட்டிருக்கின்றது. முக்கியான அதிட்டானப்பொருளாகிய என்னுலே யே பிரகிருதியானது சராசரமான அனைத்தையுஞ் சிருட்டிக்கின்றதென்ற மி ருதியாலும் கண்டிக்கப்பட்டன வாதலா லிம்மதவாதங்கள் சுருதியிருதிகளுக் குவிருத்தமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்தமாலானபெத்தவாதியர் தாந்தங்களிற்றாங்கடர்க்கங்கள் கத்திடாநிற்கும்பரிசெலாஞ்சுருதியிருதிகள்கருதியதழிக்குஞ் சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவுதொல்பிறவியிற்குழல்வார் சித்தமானதுபோயிவற்றிலேகாதல்செய்யுமுன்செய்ததீவினையால்.

இ - ள். தத்தமாலான - தங்கள் தங்களாலியன்றமட்டும், பெத்தவா தியர்தாம் - (அவிவேகிகளான) பந்தமுடையவாதியர்கள், தங்களிற்றாங்கள்-

தங்களுக்குள்ளேதாங்கள், தர்க்கங்கள்கத்திடாநிற்கும்பரிசெலாம் - (பெலம் போல அததற்குத்தகுந்த)யுக்கிகளைச்சொல்லிக்கதறுகின்ற தன்மையெல்லாம், சுருதியிருதிகள்சுருதியதழிக்கும் - சுருதியிருதிகளின் கருத்தையொழிக்கும், (ஆகையால்), சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவு- கேவலம் மாறுபாடாகுமென்றேயெனதுநிச்சயம், தொல்பிறவியிற் சுழல்வார்- அநாதியானபிறவியிற்சுழல்கின்றவர்களுடைய, சித்தமானது - மனமானது, முன்செய்த தீவினையால் - முன்செய்தகொடுமைபொருந்திய கருமவாசனையினால், இவற்றிலே போய் - இவைகளிற்சென்று, காதல்செய்யும் - விரும்பும். எ - று.

ப-ம். இவ்வாறு ஸாங்கியாதிறூல்கள் சுருதியிருதிகட்குவிரோத மாயிருத்தலாலப்பிரமாணங்களாயின் அவைகளிற்பெரியோர்களுக்கு முயற்சிவரக்காரணமியாதெனில் பாபமேதானென்பார் “சித்தமானதுபோய்வற்றிலேகாதல்செய்ய முன்செய்த தீவினையால்” என்றார். (சு)

அவதாரிகை.

வேதவிருத்தமான வம்மதங்களிற்புகுந்தவர்களும், காலவிளம்பத்தில் வேதமார்க்கத்தைச்சார்ந்து வீட்டையடைவார்களெனக் கூறுகின்றார்.

காதலாற்றத்தங்கடவுளரருளாற்காலபாகத்தினுலறத்தாற், போதராதலினால் வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் புகன்றவவ்வடைவே, வேதவாதத்தைமேவுநல்வினையால் விருப்பினுலங்குமேவினருஞ், சாதலானதுவும்பிறத்தலுமில்லாததற்பதந்தன்னையேசார்வார்.

இ - ள். காதலால் - (உண்மையையடையவேண்டிய) ஆசையால், தத்தங்கடவுளரருளால் - (உபாசிக்கின்ற) தங்கள்தங்கள்தேவர்களின் பிரசாதத்தாலும், காலபாகத்தினால் - வெகுகாலத்தின் பின்படையத்தக்கபரிபாகத்தாலும், அறத்தால் - தருமத்தினாலும், போதராதலினால் - தகுந்தவிவேகிகளாவதனாலும், (சோபானக்கிரமமாக) வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் - வேதமார்க்கத்தை அடைவார்கள், மேவுநல்வினையால் - பொருந்துகின்ற நல்லபூருவபுண்ணியத்தாலும், விருப்பினால் - “முத்திவாஞ்சையினாலும், புகன்றவவ்வடைவே - முன்சொன்ன அவ்வண்ணமே, அங்கு வேதவாதத்தைமேவினரும் - அவ்விடத்தில் வேதமார்க்கத்தை அடைந்தவர்களும், சாதலானவுதும் பிறத்தலும் இல்லா - இறத்தலும் பிறத்தலும் இல்லாத, தற்பதந்தன்னையேசார்வார் - மோட்சத்தையேயடைவார்கள். எ - று.

ப-ம். தத்தநூல்களினின்றும் சாமானியமாக ஆன்மானுன்மவிவேகத்தையடைந்தவர்கள் அவ்விவேகத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறுகின்ற மேலான வேதமார்க்கத்தைப் பரம்பரையாக அடைவார்களென்பார், “போதராதலினால் வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் புகன்றவவ்வடைவே.” என்றார்.

(கருத்து) அவர்களும் தத்தநூல்களின் பலாபலத்தை விசாரிக்குங்காலத்துப் புருடனுடைய புத்தியின் பிரபாவமாதலால் தங்கள் நூல்கள் தூர்ப்

ஐதரோயவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

பலமுடையதென்றும், வேதம் அபௌருடேயமாதலாற்குற்றமில்லாத பிரமாணமென்றும் நிச்சயஞ் செய்து அம்மார்க்கங்களை நீக்கிக் கேவலம் வேதமார்க்கத்தையேயடைந்து படிப்படியாய் வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட முத்தியை வெகுகாலத்திற்குப்பின் படைவார்கள் என்றுகொள்க. (எ)

அவதாரிகை.

வேதநெறியைவிடுத்துப் பிறநெறியிற் செல்பவராயிகழ்ந்து கூறுகின்றார்.

வேறு.

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
ருன்கருதுதல்ச தூன்றுதன்கையிற்
றேன்கமழ்திரளையைச்சிந்திச்சந்தியாற்
கூன்கையில்விழுந்துளிகொண்டதன்மையே.

இ-ள். வான் கருதிய மறைவழியை விட்டு - மேலாகிய வேதமார்க்கத்தைத்தள்ளி, மேல் தான் கருதுதல் சதூன்று - அன்னியமதங்களைத்தானனுசரித்தல் புத்தியன்றாகும், தன்கையில் தேன்கமழ் திரளையைச்சிந்தி-தன்னுள்ளங் கையிலுள்ள தேன்மணக்கும்பாயசத்தைச்சிந்திவிட்டு, சந்தியால் கூன்கையில் விழும் துளி கொண்டதன்மையே - இடைவழியேபுறங்கையில் ஒழுகாவின்றதுளியை நக்குந்தன்மைபோலாகும். ஏ - று. (அ)

இதுவுமது.

வேறு.

பொருள்கொண்டமறைநின்றுபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதிகொண்டுகதியா
யருள்கொண்டபரவின்பமடைகின்றவவாபே
ரிருள்கொண்டுபொருள்கண்டவவரன்றியிவரார்.

இ-ள். பொருள்கொண்ட மறைநின்று புகல்கின்றதுணரா-உண்மைப் பொருளையுள்ளடக்கிய வேதங்கள்பிரதிபாதிப்பதையறியாது, மருள்கொண்டசமயங்கள்- மயக்கம்பொருந்தியசமயங்களை, கதியாய் மதிகொண்டு-(நல்) வழியாகமனதிற்கொண்டு, அருள்கொண்டபரவின்பமடைகின்றவவர்- அருள் பொருந்திய பேரின்பத்தையடைகின்றவவர்கள், பேர் இருள்கொண்டு - (பிரகாசத்தினுதலியின்றி) பெரிய இருளைக்கொண்டே, பொருள்கண்டவவரன்றி-கடபடாதிகளைப்பார்க்கின்றவவர்களல்லாமல், இவரார் -இவரவேரார். ஏ - று.

அவதாரிகை.

வேதங்கூறுவதேசத்தியும் மற்றைச்சமயநூல் கூறுவதசத்தியமாகும். வேதங்கூறியபொருள்சத்தியமாயின், கிரியாகாரக முதலியபேதங்களாற் பின்னமானஜகமும் ஆன்மவத்துப்போல் வேதப்பொருளாதலால் சத்தியமாகவேண்டுமெனச் சங்கிக்க அச்சங்கையால் நேரிட்டசகத்தின் சத்தியத்தை வியா

ருள் சொல்லிலிலையாம் - சிலபொருள்கள் விவகாரத்தினுஞ் சத்தியமாயி
ல்லாதனவாகும், அவைதான் - இவ்விருவகைகளும், எல்லைதீர்வானுதிகளும் -
அளவற்ற ஆகாயமுதலிய ஜகங்களும், சுத்திகையிலிரசதாதிகளுமாம் - இப்பி
யிற்காணப்படும் இரசித முதலியவைகளுமாம், முன்னை - முன்சொன்ன,
தொல்லையாம் பொருளும் - பழமையான சிற்றகப்பொருளையும், கற்பித்து
ண்மைப்பொருளையும் - விவகாரத்திலொப்பிய சத்தியப்பொருளையும், நல் சு
ருதி சொல்லும் - நல்லவேதங்கள் சொல்லும். எ-று.

ப-ம். சுருதியிற்சொல்லிய ஞானகாண்டத்தின் பயனுன பரமார்த்தப்
பொருளாகிய பரமசிவனும், கருமகாண்டத்தின்பயனுன பரமார்த்தம் அபர
மார்த்தமென்ற இருவகைப்பேதமுடைய வேதத்தின் கெவுணப்பொருளாகி
ய இகபரமான ஜகமுமாகிய இரண்டில் பரமசிவஞ் சத்தியமென்றும், வியா
வகாரிகப்பிராகிபாசிக ஜகம்பிராந்தியாற்றோன்றியதென்றும் தெளியும்பொரு
ட்டு, “எல்லைதீர்வானுதிகளுஞ் சுத்திகையிலிரசதாதிகளுமாம்” எனவும், பிரமா
தாவிருக்குமளவில் அபாதிதமாயுள்ளது வியாவகாரிகசத்தியமென்பார், “சொ
ல்லாவுள்ளதாயுண்மைக்கில்லையாயிருக்குஞ் சிலபொருள்” எனவும், பிரமாதா
விருக்குங்காலத்தே பாதிதமாயுள்ளது பிராகிபாசிகசத்தியமென்பார், “சொ
ல்லிலிலையாஞ்சிலபொருளெனவும்,” பிரமாதாவிருக்குங்காலத்துமில்லாக்
காலத்தும் வாதிக்கப்படாத பாரமார்த்திக சத்தியத்தை “தொல்லையாம்பொ
ருளும்” எனவுங்கூறினார். (கக)

அவதாரிகை.

புறமதங்கள் இருவகைச்சத்தியங்களையுங்கூறும் கேவலம் வேதார்த்தத்
தில் விவகாரத்தின்பொருட்டொப்பிய வியாவகாரிக சத்தியத்தையே பர
மார்த்தசத்தியமாகக்கொண்டு, பஞ்சபூதபாஞ்சபவதிக திரவியகுணதிகளை
யன்றி மற்றொன்றுங்கூறிற்றில்லை. ஆதலால், பரமார்த்த சிற்றகப்பிராகிபா
தனப்பிரசத்தியே அவைகளிற் கிடையாதெனவும், சத்தியத்தை ஒருதிருட்டி
யாற் கூறினும் அன்னியமாகச்சொன்னவதனாலவைகள் பிரார்த்தங்களெனவுங்
கூறுகின்றார்.

வேறு.

கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல்வாதக்கலக்கங்கள்
நனவிற்கற்பிதப்பொருளைநவிலாரினியச்சிற்
கனவத்துவிதத்தினிலென்னுற்றவரொருகண்ணுற்
சொனவத்தகவும்மெய்யேமெய்யிற்றோன்றாதே.

இ - ள். வாதக்கலக்கங்கள் -மயக்கமுற்ற (சுகதர், வைசேடியொன்னு
மதவாதியர்கள், கனவிற்க் கற்பிதப்பொருள்போல் - சொற்பனத்திற் கற்பித
மாயுள்ள பொருள்களைப்போல, நனவிற்கற்பிதப்பொருளை நவிலார் - சாக்கிர
த்திற்கற்பிதமாயுள்ளவத்துக்களைப் பொய்யென்று கொள்ளாமல் மெய்யென்

கின்றார்கள், இனி அச்சிற்கன அத்துவிதத்தினில் என்னுற்றவர் - (அவர்கள்) இனிமேலந்தச்சத்திய சிற்கனமாகிய வத்துவிதத்திலெதனை யடைந்தவர்களா வார்களா, ஒருகண்ணால் - (வியாவகாரிக) மென்னும் ஒருதிருட்டியால், சொனவத்தக்கவும் மெய்யே - சொல்லிய அந்தநீதியுஞ்சத்தியமே, மெய்யிற்றேன்றாதே - (ஆயினும்) பாரமார்த்திக திருட்டியில் நிலையாகாது. எ-அ. (கஉ)

அவதாரிகை.

வியாவகாரிக சத்தியமே பாரமார்த்திக சத்தியம். அன்றேல், ஒருவத்து வேசத்தியமாகவு மசத்தியமாகவும் எவ்விதமாப்பவிக்குமெனில்; மிருத்திகை யிருக்குந் காலத்திலேயே கடாதிகளழியக்காணப் படுவதனாற் காரணகாரிய வுபாதி பேதங்களாற் கூடுமெனக் கூறுகின்றார்.

போதக்கண்ணிற் பூதம்பொய்யே மெய்யேயாம்
பேதக்கடகுட்டியமாநிகழ்விற்பேதந்தா
னோதப்படுசத்திகைவெள்ளியின்மெய்யுணர்காலஞ்
சேதப்படுமக்கனவிற்பெரிதுந்திடனுண்டே.

இ - ள். போதக்கண்ணில் - அறிவுக்கண்ணில், பூதம்பொய்யே - ஆகாசாதிபூதங்களெல்லாம் அசத்தியமேயாகும், பேதக்கடகுட்டியமாநிகழ்வில் - வேறுகிய கடம் சுவர் முதலியவைகளின்விளங்குதலையேபேட்சித்து, மெய்யேயாம் - அவ்வாகாசாதிகளுஞ் சத்தியமேயாகும், பேதந்தான் - பேதமாகிய கடாதிகளும், ஒதப்படு - சொல்லப்படுகின்ற, சத்திகை வெள்ளியின்மெய் - கிளிகுஞ்சில் வெள்ளியைப் பார்க்கினுஞ் சத்தியமாகும், உணர்காலம் - சாக்கிராவத்தையானது, சேதப்படுமக்கனவில் பெரிதுந்திடனுண்டு - அழிகின்ற அந்தக்கனவைப் பார்க்கினும் மிகவுஞ் சத்தியமாகும். எ - அ. (கங்)

அவதாரிகை.

அசத்தியத்தில் சத்தியபுத்திசெய்ததுபற்றிப் பரமார்த்தத்திருட்டியில் புறமதங்கள் பிராந்தங்களாயின், மித்தைகளான அம்மார்க்கங்களெங்ஙனம் வேதமார்க்கத்தாற் பரமார்த்தசத்திய சிற்கனபரமசிவத்தை அடைவிக்கக் காரணமாகுமெனில், அசத்தியமாயினுஞ் சொற்பனத்திற்கண்ட சிலபொருள் சாக்கிரத்தில் சத்தியமானசிலபொருளை அடைவிப்பதுபோலாகுமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கனவிற்கண்டபொருணனவிற்காணும்பொருளோக்காட்டலா
னினையிற்சமயநெறிவேதநெறிக்குநிமித்தமாநினைமின்
வினவற்சமயநெறிவிட்டுமேலாம்வேதநெறிநின்றோன்
பிணையச்சமயத்தவன்குறுகிப்பிராயச்சித்தஞ்செயல்வேண்டும்.

இ - ள். கனவில் கண்டபொருள் - சொற்பனத்திற்கண்டவஸ்துவானது, நனவில் காணும் பொருளைக் காட்டலால்-சாக்கிரத்திலினிக்காணும்பொருளைச் சூசிப்பிக்கின்றதனால், நினைவில் - நினைக்குங்கால், சமயநெறி - இச்சமயமாரக்கங்கள், (பிராந்தங்களாயினும்), வேதநெறிக்கு நிமித்தமா நினைமின் - வேதமாரக்கத்தையடைவித்தற்குக் காரணமாகுமெனநினைபுகள், (அப்படியாயினும்) வினவில் - ஆராயுமிடத்து, சமயநெறிவிட்டு - அன்னியமாரக்கங்களைத்தள்ளி, மேலாம் வேதநெறி நின்றோன் - உயர்வாகிய வேதமாரக்கத்தில் நிற்கின்றவன், பினை - பிற்பாடு, அச்சமயத்து - அம்மாரக்கங்களில், அவன்குறுகில் - அவன் (மறந்தேனுஞ்) சேர்வானேயாகில், பிராயச்சித்தஞ் செயல் வேண்டும் - பிராயச்சித்தம்பண்ணல்வேண்டும். எ - று. (கச)

அவதாரிகை.

புறமதவாதியர்களைப் பாடண்டுகளெனவும், அவர்களுடன் சம்பந்தமுதலியன கூடாதெனவும் இதுமுதலெட்டுத் திருவிருத்தங்களாற்குறுகின்றார்.

வேறு.

தண்ணியசமயிகடங்கள்பந்தியி

லுண்ணுதலவர்களோடுறவுபண்ணுதல்

புண்ணியமறிந்திடப்புருதல்செய்திழற்

பண்ணுகசாந்திராயணம்பகர்ந்தவா.

இ - ள். (வேதமாரக்கத்திலுள்ளவர்கள்) தண்ணிய - இழிந்த, சமயிகடங்கள்பந்தியில் - சமயத்திலுள்ளவர்களதுபந்தியில், உண்ணுதல் - (மறந்தேனாயிருந்து) புசித்தலும், அவர்களோடுறவுபண்ணுதல் - அவர்களோடுசினேகித்தலும், விவாகமுதலியவுறவுசெய்தலும், புண்ணியம் அறிந்திடப் புருதல்செய்திழல் - ஓமம் தானம் வேதாத்தியயனம் தருமாதருமங்கண்முதலியவற்றையும், அவைகளைப்பற்றிவரும் விவேகஞானத்தையுந் தெரிந்துகொள்ளப் புருதலுஞ்செய்தால், பகர்ந்தவா சாந்திராயணம் பண்ணுக - (ஒவ்வொன்றிற்குஞ்) சுருதியிற்சொன்னமுறைப்படியே சாந்திராயணவிரத மனுட்டிக்கவேண்டும். எ - று. (கரு)

வேறு.

வேதஞ்சொனபடியொழியவேறுஞ்சிலகலைகளினை

யோதுந்திமருவிமறையோதுஞ்சிவனிருகமல

பாதந்தொழிநினைவிலர்கள்பாடண்டுகளெனவறிக

திதொன்றியவவர்களோடுசேருங்கலர்களுமவர்கள்.

இ-ள். வேதஞ்சொனபடியொழிய-வேதஞ்சொன்னமாரக்கத்தையன்றி வேறுஞ்சிலகலைகளினை-அன்னியமாரக்கங்களிலுள்ள சிலகலைகளை, ஓதும் திறமருவி-அப்பியாசிக்குந்திறமடைந்து, மறையோதும் சிவனிருபாதகமலந் தொழ நினைவிலர்கள்- வேதங்களாற் சொல்லப்படும் சிவபெருமானுடைய இரண்

டு திருவடித்தாமரைகளைத் தொழினைவில்லாதவர்களும், பாடண்டிகளெனவ
றிக- பாசண்டிகளென்றேயறியக்கடவீர், தீதொன்றிய - குற்றம்பொருந்திய,
அவர்களோடு சேரும் - அவர்களோடுசேருகின்ற, கலர்களும்- கீண்மக்களும்,
அவர்கள் - அந்தப்பாசண்டிகளேயாம். எ - னு. (கௌ)

வேறு.

மையறுவேதமார்க்கமறந்துபாடண்டமார்க்கக்
கையரான்மயக்கப்பட்டுக்கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வனந்தானந்தமேனியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்வாதரியார்செய்வார்தம்மையுஞ்செய்வொட்டார்.

இ - ள். கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்-கலியுகத்திலுள்ளவர்கள், மையறு
வேதமார்க்கமறந்து - குற்றமற்றவேதமார்க்கத்தைமறந்து, பாடண்டமார்க்
கக் கையரால் மயக்கப்பட்டு- பாடண்டமார்க்கத்தையுடைய கீண்மக்களான்
மோகஞ்செய்யப்பட்டு, மெய்யுணர்வனந்தானந்த மேனியாம் சிவனை - (சகத்
விதாதாவாகிய) சத்தியஞானவனந்தவானந்தமே திருமேனியாகவுடைய சிவ
பெருமானை, பூசை செய்யவாதரியார்- (வேதமார்க்கத்தால்) அர்ச்சிக்க அன்பு
கொள்ளார், செய்வார்தம்மையும் - (அப்படி) அர்ச்சிப்பவர்களையும், செய்ய
வொட்டார் - அர்ச்சிக்காதபடி தடுப்பார்கள். எ-னு. (கௌ)

காதும்வாதியர்களாலேகலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார்மிருத்சொல்வதுவுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞானசாதனபூதமாக
வோதுவதொன்றுஞ்செய்யாரொழிந்ததேயுகந்துசெய்வார்.

இ-ள. காதும்வாதியர்களாலே (வேதமார்க்கத்தினின்று) பிரிக்கும் பா
சண்டிகளாலே, கலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு - கலியுகத்திலுள்ளவர்கள்கெட்டு,
வேதமோதியவாசெய்யார் - வேதஞ்சொன்னபடி (உமையொருபாகமாயுஞ்
சந்திரார்த்தசேகரமாயுள்ள சிவபெருமானை) அர்ச்சித்தலும் உருத்திராட்
சத்தைப்பத்தியோடு நரித்தலும் செய்யமாட்டார்கள், மிருத்சொல்வதுவுஞ்
செய்யார் - மிருதிகளாற்சொல்லப்பட்ட (தேவ பிதிர்கருமமுதலியவைகளை
யுஞ்) செய்யார்கள், பூதியுமணியார்- (வேதத்திற்சொல்லியபடி) விபூதியால்
உத்தாளனமுந்திரிபுண்டரமுந்தரிக்கமாட்டார்கள், ஞானசாதனபூதமாக வோ
துவதொன்றுஞ் செய்யார்-ஞானசாதனபூதமாகச் சொல்லியவையெல்லா
ன்றையேனும் அறுட்டித்திடார்கள், ஒழிந்ததே யுகந்துசெய்வார்-வேதவிரோ
தத்தையே பிரியத்தோடுஞ்செய்வார்கள். எ - னு.

ப -ம். தினந்தோறு மிலிங்கத்தில் சிவருத்திராதி சமூக்கையுடைய ம
காதேவரை யர்ச்சித்தலும், அநாதியாயுள்ள பரமான்மாவாகிய பரமசிவ
னது ஆலயங்களைப் பத்தியுடன் றரிசித்தலும், ஸ்ரீ வியாக்கிரபுரத்திலும் திரு
க்காளத்தியிலும் போகமோகும் இரண்டையுங் கொடாரின்ற வாசத்தை

ஐத்யோயவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

யொருவருடஞ் செய்தலும் உத்தமமாயுள்ள அன்னிய சிவகேசுத்திரங்கள் லொருவருடம் வசித்தலும் செய்யமாட்டார்களென்பார், “ஞானசாதனபூத மாகவோதுவதொன்றுஞ் செய்யார்” என்றார். (கஅ)

வேறு.

தருமமதறிவில் பாடண்டர்தங்களை
மருவலால்வேதமாவாக்கியப்பொருள்
கருதிடாரதுகரமணியிற்காட்டிடுங்
குருவையும்வழிபடார்குதர்க்கமேவலார்.

இ - ள். தருமமதறிவில் - தருமாதருமங்களையறிய அறிவில்லாத, பாட ண்டர்தங்களை - பாசண்டிகளை, மருவலால் - சேர்தலால், வேதமாவாக்கிய ப்பொருள் கருதிடார் - (தினந்தோறும்) வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்ததைக் கருதமாட்டார்கள், அது - அவ்வருத்தத்தை, கரமணியில் காட்டிடும் - கரத் த்தில் மணிபோற்காட்டியருள்கின்ற, குருவையும் வழிபடார் - (அருள்வடிவ மான) சற்குருவையும் வழிபடமாட்டார்கள், குதர்க்கமே வலார் - குதர்க்க ங்களையேமொழிய வல்லவர்கள். எ - று. (கக)

வேறு.

முன்னநான்மறைகளோதிமுடிந்திடும்பரமமான
சன்னியாசத்தைச்சாரார்சார்ந்தவர்தமக்குந்திங்கு
பன்னிடாநிற்பர்வேறுபலபலசொல்லியென்னை
மன்னும்வீடெய்தாதானவழிகளேமருவாநிற்பர்.

இ - ள். முன்னம் நான்மறைகளோதி முடிந்திடும் - முன்னமே நான் குவேதங்களாலு முடிவாகச்சொல்லப்பட்ட, பரமமான சன்னியாசத்தைச் சாரார்-பரமஹம்ஸமானசன்னியாசத்தை (மோகமுடையவராகி) அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள், சார்ந்தவர்தமக்கும் - அதை அங்கீகரித்த மகான்களுக்கும், தீங்குபன்னிடாநிற்பர் - கொடியவார்தைகளைச் சொல்வார்கள், வேறுபலபல சொல்லியென்னை - வேறுபலவற்றைச்சொல்வதினாற் பிரயோசனம்யாது, மன்னும் வீடெய்தாதான வழிகளே மருவாநிற்பர் - நிலைபெற்றமுத்தியடைத் தற்கு விக்கினமானமார்க்கங்களையே பொருந்திநிற்பார்கள். எ - று.

ப - ம். வேதங்களாற்சொல்லப்பட்டவெந்தக்கன்மங்களையும் ஸ்மிரு திகளாற்சொல்லிய வெந்தக்கன்மங்களையும் தேவகாரியம் பிதர்காரியம் அ வுபாசனம் பஞ்சயெக்கியம் அநிதிபூசை வைசுவதேவம் இவைகளைச்செய் யாத்தன்மையையும், வேதத்திற்குப் புறம்பானமார்க்கத்தால் நாராயணரைப் பூசித்தலையும், துவேஷத்தாற் சங்கரரை நிந்தித்தலையும், பிரமாவாகியவென் னையும் விஷ்ணுவையும் சங்கரரையும் பேதத்தன்மையாகப்பார்த்தலையும், மூ வளையும் ஒன்றாக அறியாததன்மையையும், தெக்ஷணை அப்பியங்கனம் பாதச த்தி இவையன்றி அனக்கினிகமாய்ச்சிராத்தத்தைச்செய்தலையும், ஏகாதசி

சிவாயபரமகுருவேநம:

மூன்றாவது

ஐசுரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமூர்

தைத்திரியவுபநிடததாற்பரியமு

முனாத்தவத்தியாயம்.

தற்பரன்றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவம்மதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநற்பூமகனோதுவான்.

இ - ள். சயம்புவாம் - சயம்புவான, தற்பரன்றனுருவும் - பரமசிவத் தின்சொருபசுபாவத்தையும், உற்பவம்மதுருவையும் - உற்பவிக்கின்ற (பசுக் களின்) சொருபத்தையும், உண்மையில் - பாரமார்த்திகத்தில், அற்பமும்-கிஞ் சித்தேனும், அதில் - அவ்வத்துவினிடத்தில், அன்னியமின்மையும்-வேறில்லா மையையும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய, நற்பூமகனோதுவான் - நல் லமலரிலுறைகின்ற பிரமாவானவன் சொல்லுவான். ஏ-து. (க)

அவதாரிகை.

அரனென்பவர் சிலனென்றபாடல் முதலியவற்றால் வாதிகளின் சங்கை யை நிராகரித்துச் சுருதிப்பிரசித்தவான்மாவே சிருட்டாவெனக் கூறப்பட்டா ன். அவ்வான்மா தான் சிருட்டித்த தேகங்களில் காற்கட்டைவிரல்களின் வ ழியாற் கிரியாசத்திரூபனாகவும் பிரமரந்திரத்தின்வழியால் ஞானசத்திரூபனா கவும் பிரவேசித்தானென்றசுருதியால் அவர்களுக்குள் யார்பிரத்தியகான் மாவாக அறியத்தக்கவனெனச் சுருதியிற்கேள்விவர, எதனாற்பார்க்கின்றானோ எதனாற்கேட்கின்றானோ வென்றதுமுதலான உத்தரமாகுஞ்சுருதிகளின்பொ ருளைச்சொல்லிச்சைநண்ணி அவ்வான்மாவைச் சிற்பானமாகவே ஒப்பவே ண்டும் இல்லாவிடிற்சாக்ஷியம் விளங்காது அதுஜடமாதலால் சகம் ஜடாஜட மான இருதன்மையுடையதனால் ஜடமானவொருபாகத்தால் மற்றொருபா கம்விளங்கலாமெனில், அதுவுஞ்சாக்ஷியாலேயேகூடல்வேண்டுமெனக் கூறுகி ன்றார்.

சான்றதேயெவைக்குஞ் சருவவான்மாவாஞ்சங்கரநாமன்சான் றிலதேற், றோன்றிடாதுலகந் தோன்றிடாவாறுதனக்கெனத்தோற்ற மின்மையினுற், றுன்றனக்குலகந்தோற்ற மிலாமைசடத்துவத்தாற்ச டமாகை, யேன்றுதானறியாதொன்றினுலறியப்படும்பொருளாகியவி யல்பால்.

இ - ள். சருவவான்மாவாம் - எல்லாச்சரீரங்களினுமான்மாவாகவிளங் குகின்ற, சங்கரநாமன் - சங்கரனென்னும் பெயருடையவன், எவைக்கும் சான்றதே - அனைத்துக்குஞ்சாட்சியாவான், சான்றிலதேல் - அந்தச்சாட்சியி ல்லாவிடில், உலகந்தோன்றிடாது - சகம்விளங்கமாட்டாது, தோன்றிடா வாறு - உலகம்விளங்காததன்மையும், தனக்கெனத்தோற்றமின்மையினுற்

ன்- தனக்குத்தனதாகவொருவிளங்குதலில்லாமையினாலேயாம், தனக்கு உலகந்தோற்றமிலாமை-அப்படித்தனக்குத்தானே ஜகம்விளங்காதுவும், சடத்துவத்தால் - சடமாந்தன்மையினால், சடமாகை - சடமாதலும், ஏன்றுதானறியாது - பொருந்தித்தன்னைத்தானறியாமல், ஒன்றினால் - வேறொன்றினால், அறியப்படும்பொருளாகிய வியல்பால் - உணரப்படும்பொருளாந்தன்மையினால், எ - று.

ப - ம், ஜகஞ்சடமாதலாற் சகத்திற்குச் சுயம்விளங்குதலில்லையென்பதுகூடாது. எங்ஙனமெனில், ஜகங்கேவலஞ்சடமாயின் அதுசரி சகம்ஜடாஜடமாகையால் அவற்றுள் ஞானாதாரமான அஜடமாகிய தனதான்மபாகத்தால் சடமாகிய அனான்மாவானவொருபாகம் விளங்கப்படுகின்றதெனவர, ஜடாஜடமான இரண்பிரகமுஞ் சாட்சிப்பிரகாசத்தினாலேயே விளங்கவேண்டிவதனால் எது இதரப்பிரகாசத்தினால் விளங்குகின்றதோ அது ஜடமேயாதலால் சகம் சுயம்பிரகாசமற்ற ஜடமேதானென்பார், “தானறியாதொன்றினாலறியப்படும் பொருளாகிய வியல்பால்” என்றார். (உ)

அவதாரிகை.

இவ்விடயத்தில் கண்முதலியவற்றில விலீனமான விஞ்ஞானத்தாற் பாணமானது தனது விடயவத்துவிற் சனிக்கப்படுகின்றதென்ற பாட்டமதத்தைச் சந்தித்து அப்படிச்சனிக்குகை கடாதிகளுக்கன்றிப் பானத்திற்குக் கூடாதெனவும், மண்ணிலுண்டான கடத்திற்கும் பானத்திற்குஞ் சனிக்குந்தன்மை சமானமாகவிருத்தலால் கடம்போற் பானமும் பிரகாசியாதெனக்கூறுகின்றார்.

உலகெலாம்விளங்கவுறுமொளியுணர்விலுற்பவமெனச்சிலர்சொல்லவ, ரலகில்பேரொளிதான்பிறக்குமேற்சடமா மாதலாற்பிறக்கைகூடாது, கலவருநாசமுள்ளதுசடங்களாககடாதிகடனக்கேயா, முலைவிலாவொளிவிஞ்ஞானமுண்டாகவாக்குகையுள்ளவாறன்றே.

இ - ள். உலகெலாம் விளங்கவுறும் ஒளி - ஜகங்களெல்லாம் விளங்கும்படியிராநின்ற பானமானது, உணர்வில் உற்பவம் எனச் சிலர் சொல்வார் - விஞ்ஞானத்தினின்றும் ஜென்னியமென்று சிலர் சொல்வார்கள், அலகில் பேரொளிதான் பிறக்குமேல்-அளவற்ற உயர்ந்த பானமானது ஜென்னியமாகில், சடமாம் - சடமாய்விடும், ஆதலால் பிறக்கை கூடாது - ஆகையாலப்பானத்துக்குச் செனிக்குந்தன்மைகூடாது, கலவரு - அவயவச்சேர்க்கையின்பிரிவாகிய, நாசமுள்ளது - நாசமுடையது, சடங்களாம் - சடங்களாகும், (அது), கடாதிகடனக்கேயாம் - கடாதிகளுக்கேபொருந்தும், (இங்ஙனமாக), விஞ்ஞானம்-விஞ்ஞானமானது, உலேவிலா - சலனமற்ற, ஒளி - பானத்தை, உண்டாகவாக்குகை - உற்பத்தியாகும்படிசெய்வது, உள்ளவாறன்று - உண்மையாகாது. எ - று. பானம்-விளக்கம். (ங)

ஐதயோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரிமுமுரைத்தவத்திரியாயம்.

அவதாரிகை

விஞ்ஞானமானது பானமாகப்பரிணமிக்கின்றதா அல்லது பானத்தை உற்பத்திசெய்கின்றதா பரிணமித்திடில் விகாரப்பட்டுச் சொருபமில்லாததா மெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பானரூபத்தால்ஞானம்பரிணமத்தையடையாது
ஞானரூபமவிகாரியாதலாலேவிஞ்ஞானந்
தானும்விகாரப்படுமேற்பாறன்னைமுதலாஞ்சடப்பொருள்போ
லானியாகியறிபொருளாமறிவுமறியும்பொருளாமே.

இ - ள். ஞானம் - ஞானமானது, பானரூபத்தால் - பானரூபமாக, பரிணமத்தையடையாது - பரிணமித்தலைப் பொருந்தாது, ஞானரூபம்-ஞானத்தின்சுபாவம், அவிகாரியாதலாலே - விகாரத்தன்மையில்லாததனால், விஞ்ஞானந்தானும் - அவ்விதவிஞ்ஞானமும், விகாரப்படுமேல் - விகாரப்படுமாயின், பால் தன்னைமுதலாஞ் சடப்பொருள்போல் - பால்முதலாகியசடவத்துக்களைப்போல, ஆனியாகி - தன்சுபாவங்கெட்டு, அறிபொருளாம் - காட்சிப்பொருளாகும், அறிவும் அறியும்பொருளாமே - ஞானமுங்காட்சிப்பொருளாகத்தகுமே. எ - று.

ப - ம். ஞானம் மற்றைப்பொருள்களைப்போற் சுட்டியறியும் பொருளாகாதென்பார், “அறிவுமறியும் பொருளாமே” என்றார். (சு)

அவதாரிகை.

ஆரம்பகமெனில், திரவியின்மையானுங் குணமாகையானுங்கூடாதெனக்கூறுகின்றார்.

அறிவுபானந்தனக்குத்தானாரம்பகமுமாகூடா
தறிவுதானோரறியவுறும் பொருளாயிராதவதனாலு
மறிவைக்குணமாகப்பிறருமங்கீகரித்தவதனாலு
மறிவிங்கசத்தாம்பானத்துக்காரம்பகமுமாகாதே.

இ - ள். பானந்தனக்கு - (அப்படியே) பானத்திற்கு, அறிவு - விஞ்ஞானமானது, தானாரம்பகமுமாகூடாது - தானுஞ்சனகமாகத்தகாது, (எனெனில்), அறிவுதான்- ஞானந்தான், அறியவுறும் ஓர் பொருளாயிராதவதனாலும்- திரிசியமாயறியத்தக்க ஒருதிரவியவத்துவாயிராமையாலும், அறிவை - அந்தஞானத்தை, குணமாகப் பிறரும் அங்கீகரித்தவதனாலும் - குணவத்துவாகத்தார்க்கீகர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதனாலும், இங்கு - இவ்விடத்தில், அசத்தாம்பானத்திற்கு - அசத்துருவமானபானத்திற்கு, அறிவு - ஞானமானது, ஆரம்பகமுமாகாது - சனகமாகவொண்ணாது. எ - று. (ரு)

அவதாரிகை.

ஆரம்பவாதத்தில் அசத்தாகியகாரியமேயுற்பவிக்கின்றதென்று கொள்கின்றார், இல்லாப்பொருளை உண்டாக்குமாயின் வந்திமகனையுமுண்டுபண்ணுமெனவும், காரியம் முன்னசத்தாயினும் சத்தாசம்பந்தஞ் சத்தாதலால் அதியந்தாபாவத்திற்குப் பேதமாகிச் சனிக்கலாமென்னினும், அச்சம்பந்தமுஞ் சத்துக்கே பன்றி அசத்துக்குக் கிடையாதெனவும் பானமெப்போது முள்ளதெனவுங் கூறுகின்றார்.

தொல்லையசத்தாம்பானத்தைத்தோற்றுவிப்பதொருஞானம் மில்லையெல்லாப்பொருளுக்குப்பண்டின்றென்னவியம்பவருஞ் சொல்லுமில்லையாதலினற்றோற்றப்படுதல்விஞ்ஞானத்தில்லையெல்லாப்படியாலுமென்றுமுள்ளதிவ்வொளிதான்.

இ - ள். தொல்லை அசத்தாம் பானத்தை - பிராகபாவமாகியபானத்தை, தோற்றுவிப்பது - உண்டுபண்ணுகின்றது, ஒருஞானம்மில்லை - ஒருநாளுமில்லை, இல்லாப்பொருளுக்கு- இன்மைப்பொருளாகிய (வந்தியாபுத்திரனுக்கு), பண்டின்றென்ன-காரியவுற்பத்திக்கு முன்னகவிருக்கத்தக்ககருவிவிசேடங்களில்லையென்று, இயம்பவருஞ்சொல்லுமில்லை - சொல்லவரும்வார்த்தையுமில்லை, ஆதலினால் - ஆதலால், எல்லாப்படியாலும் - சருவவிதத்தாலும், தோற்றப்படுதல் - உண்டாகுதல், விஞ்ஞானத்தில்கூ - விஞ்ஞானத்தினின்றும்மில்லை, இவ்வொளிதான் - இந்தப்பானமே, என்றுமுள்ளது - எப்பொழுதுஞ்சுமாயுள்ளது. எ - று. (கூ)

அவதாரிகை.

ஞானமுஞ்சனிக்காது ஜனித்திடில் ஜன்னியமெல்லாஞ் சடமாதலால் சொருபநாசத்தையடைந்திடும். கடஞானத்தின்பிறகு படஞானம்வரக் காணப்படுகின்றதெனில், விருத்தி ஞானம் இவ்விரண்டினையும் பிரித்தநியாமையால் விருத்தினுற்பத்தியைக்கண்டு ஞானத்தினுற்பத்தியாகக் கொள்கின்றது பிராந்தியெனவும், ஞானமும் விளங்காவிடில்அநியாது. ஆதலால், ஞானமும் பானமுமொன்றுதானெனவுஞ் சத்தெனவுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஓதுநெறியா லுணர்வுமுற்பவமுறாதே
பேதமையதேயதுபிறக்குமெனுமாறிந்
கோதிவருபானமதிலுற்பவமுமற்றே
நீதிபிறவாமலுளதாலவொளிரித்தம்.

இ- ள். ஓதும் நெறியால் - முன்சொன்னநியமத்தால், உணர்வும்- ஞானமும், உற்பவமுறாது - செனிக்கமாட்டாது, அது - அந்தஞானம், பிறக்கு

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய நக
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மெனுமாறு - உற்பவிக்குமென்று சொல்லுகின்றவழியும், பேதமையதே - பிராந்திதான், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓதிவருபானம் - சொல்லிவருகின்றபானமும், அதில் - அவ்விஞ்ஞானத்தினின்றும், உற்பவமுமற்றே - பிறக்குமென்பதும் அப்படியேபிராந்திதான், நீதி - மெய்மையாய், பிறவாமல் - சனிக்காமல், உளதால் - இருத்தலால், அவ்வொளிரித்தம் - அந்தப்பானம் நித்தியமாகும். எ - று.

ப - ம். உற்பத்தியில்லாதபிராகபாவத்திற்கு அழிவுகாண்டலாற் பானமுமவ்வாறாகுமோவெனில், நித்தியமேயாகுமென்பார், “பிறவாமலுளதால்” என்றார். (எ)

அவதாரிகை.

பானம் நித்தியமென நிச்சயித்துப் பானரூபனாகிய பரமசிவன் சாக்ஷி சின்மாத்திரனென்றுபிரதிஞ்ஞானசெய்தபடி அத்தன்மையைச் சகலவுலகப்பிரகாசகபானமே சாக்ஷியெனவும், அச்சாக்ஷிபானமாகியசங்கரன் அசங்கனாதலால் அஞ்ஞானமுதலிய ஜகத்துக்குந் தனக்கும் பிரகாசியப்பிரகாசக சம்பந்தங்கூடாததனால் எங்ஙனமவனாஸ்விளக்கமுறும் அஞ்ஞானமுதலியவையெனவும்வர, கற்பிதசம்பந்த விடயமாக விளங்குகின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நிகிலலோகந்தனைநிகழ்த்துநித்தவொளியேதவ்வொளியே சகலலோகந்தனக்கென்றுஞ்சான்றாய்நின்றசங்கரனாருண் றுகளிலிறையாற்கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தாற்றோற்றமுறந் தகவிலஞ்ஞானமுமன்றித்தானாத்தோற்றந்தாராதால்.

இ - ள். நிகிலலோகந்தனை - சருவசகங்கனையும், நிகழ்த்தும் - விளக்குகின்ற, நித்தவொளியேது - அழிவில்லாத சுயம்பிரகாசமானவத்துவெதுவோ, அவ்வொளியே - அந்தப்பானமாகியவத்துவே, சகலலோகந்தனக்கு - சருவஜகத்துக்கும், என்றும் - எக்காலத்தும், சான்றாய்நின்ற - சாக்ஷியாய்விளங்குகின்ற, சங்கரனாருண் - சங்கரனென்னும்பெயருடையவன், துகளில் - குற்றமற்ற, இறையால் - (அந்த) சங்கரனால், கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தால் - கற்பிதமாகியசம்பந்தத்தைப்பற்றி, தகவிலஞ்ஞானமும் - தெளிவில்லாத அஞ்ஞானமென்பதும், தோற்றமுறும் - விளங்குகின்றது, அன்றி - அஃதன்றி, தானாத்தோற்றந்தாராது - தானாகவேவிளங்காட்டாது. எ - று. (அ)

அவதாரிகை.

சாட்சியால் கற்பிதசம்பந்தமுடைய அஞ்ஞானம் விளங்குவதுபோல, அஞ்ஞானத்திற்குந்நின்று சத்துவபரிணாமமான வந்தக்கரணம் அதன்விருத்திகளான காமாதிக்கள் பிராணன் புறக்கரணம் உடல் விடயம் என்னும் இ

வைகளும், இவற்றினுபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்
னியத்தைமுன்னிட்டுச் சித்தோடுங்கூடிய சித்தவிருத்தியால் வியாபிக்கப் ப
ட்டுத் திருக்குருப சாக்ஷி சைதன்னிய சம்பந்தபலத்தாலேயே பிரகாசிக்கின்ற
னவெனவும், கடபடாதிவிடயஞானமுந் தனதுசம்பந்தமுடைய நேத்திரோந்
திரியமுதலிய இந்திரியசம்பந்தமுடைய சித்தோடுங்கூடிய அவ்விடயாகாரமா
னவர்த்தக்கரண விருத்திவியாப்தமாகக்கொண்டு பரம்பராசாக்ஷிசம்பந்தபலத்
தாலேயே பிரகாசிக்கின்றதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தெரிவிலாமையிற்செனித்திடுஞ் சித்தமுஞ்செற்றமார்வமுமெ
ல்லாந், தெரிவிலாமையைத்திகழ்த்திய சேதனச்செறிவினாற்றிகழ்கின்
ற, புரிவதாம்பிராணன்றிகழ்வதும்புறக்கரணங்களுடலந்தான், விரிவ
தாம்விடயங்களெல்லாஞ்சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே.

இ - ள். தெரிவிலாமையில் - அஞ்ஞானத்தினின்றும், செனித்திடும் -
உற்பத்தியாகின்ற, சித்தமும் - மனமும், செற்றமார்வமும் - இராகத்துவே
ஷாதிகளும், எல்லாம் - (இவை) அனைத்தும், (அப்படியே) தெரிவிலாமை
யை - அஞ்ஞானத்தை, திகழ்த்திய - (ஸ்பரிசித்து) விளங்குவிக்கின்ற, சேத
னச்செறிவினால் - சைதன்னியத்தின் பலத்தினால், திகழ்கின்ற - விளங்குகின்
றன, புரிவதாம் பிராணன் - தொழிற்படுகின்றபிராணனும், புறக்கரணங்கள் -
(இந்திரியமுதலான) புறக்கரணங்களும், உடலந்தான் - உடலமும், விரிவதா
ம் விடயங்கள் - விஸ்தாரமான விடயங்களும், எல்லாம் - இவையனைத்தும்,
சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே - சித்தவிருத்திசம்பந்தத்தை முன்னிட்டஞானத்
தினாலேயாம். எ - று. (க)

அவதாரிகை.

பிரத்தியக்ஷங்களான பொருள்களை விளங்கச்செய்தலால் அவைகளுக்கு
வேண்டுமானால் சாட்சியாகட்டும். பரோக்ஷங்களாகிய பொருள்களை எங்ஙன
ம் விளங்குவிக்கின்ற சாட்சியாவனெனவர, அனுமானதிவிருத்திகளிலிருந்து
பரோக்ஷவஸ்துக்களையும் விளங்கவேசெய்கின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்றியனுமானமுதறன்னிலறியறிவு
நின்றுசிலசில்பொருணிகழ்த்தியிடுமதனா
லென்றுமிறையெப்பொருள்களியாவுரிகழ்விப்பா
னென்றுமவனாலொழியவென்றுரிகழாதால்.

இ - ள். அன்றி - அல்லாமலும், அனுமானமுதறன்னில் - அனுமானதி
களிலிருந்து, அறி அறிவு - அறிகின்ற சைதன்னியமானது, நின்று சில சில்பொ
ருள்கிழத்தியிடும் அதனால் - நிலைபெற்றுச் சில சில பொருள்களை விளங்கச்

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

செய்யும் அதனாலே, என்றும் இறை - எக்காலத்தும் (அவ்விதசைதன்னியரு
பமான) சங்கரன், எப்பொருள்களியாவும்-எவ்வகைப்பொருள்களுளவோ அ
வைகளைத்தினையும், நிகழ்விப்பான் - விளங்குவிக்கின்றவனுக்க் கூறப்படு
கின்றான், அவனாலொழிய - அச்சங்கரனானறி, ஒன்றும் - யாதொன்றும்,
என்றும்-எக்காலத்தும், நிகழாது - விளங்கமாட்டாது. எ-று.

ப-ம். தூமங்காணப்படுதலால் பர்வதத்தில் அக்கினியுண்டென்பது பெறப்
படும். எதனாலெனில், எங்கெங்கேதூமங்காணப்படுகின்றதோ அங்கங்கே அக்
கினியுங்காணப்படுகின்றதனாலென்ற கூடியிருக்கும் நியமமென்னும் வியாப்தி
யால், அவ்வித வியாப்தியென்னு மேதுவாலுண்டாகிய ததாகாரவிருத்தியில்
முன்சொன்னபிரகாரம் உள்ளபடி வியாபித்து விளங்கிய சைதன்னியந் த
னக்காசிரயமான வந்தக்கரணவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற தூமமுடைய
தென்றது முதலான ஹேதுக்களுக்கு வியாபகங்களான அக்கினியுடையதெ
ன்றது முதலான சிலபொருள்களைப் பரம்பரா சம்பந்தத்தால் விளங்குவிக்க
ின்றதென்பார், “அனுமான முதறனில்” எனவும், அபரோக்ஷஞான விட
யங்களிலே அகிட்டானஸ்புரணமுண்டாதலால் விருத்திவியாப்பியத்தன்மை
யிருப்பதுபோல் பலவியாப்பியத்தன்மை யெப்படியிருக்கின்றதோ அப்படி
அனுமானமுதலிய பரோக்ஷஞான விடயங்களில் பலவியாப்பியத்தன்மையி
ல்லையென்பார், “அறியறிவுகின்றது” எனவுங்கூறினார். பலம்-இந்திரியம். (௧0)

அவதாரிகை.

ஜீவருபனுகவனுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற பரமசிவன் சாட்சிசின்மாதிரி
னென்று சித்தாந்திக்கப்பட்டது. அப்படியே சுருதியிலிருவர்களுக்குள்யார்
ஆன்மாவென்ற கேள்விக்கும் சருவசாட்சியான சித்தருபனே ஆன்மா பிரா
ணனன்றென உத்தரமுங்கூறப்பட்டது. முந்தியசவிகளால் இந்தப்பொருளை
யே எவனுற்பார்க்கின்றானோ எவனுகேட்கின்றானோ எவனுற்கந்தத்தை ஆ
க்கிராணிக்கின்றானோ எவனுல்வாக்கினுற் பேசுகின்றானோ எவனுலுருசி அ
ருசிகளை அறிகின்றானோ அவனென்று உத்தரமாகச் சொல்கின்ற சுருதியின்
பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆகலாலுருவங் காண்பதுமொவிதா னழகுறக்கேட்பதுமொரு
வன், காதலாற்கந்தங்கொள்வதுமினிதின் னுதெனவிரதங்காண்பது
வு, மோதலாம்பரிசு முணர்வதுமிறையாலுணர்த்தசங்கரனெனுமுணர்
வை, மேதையான்மிகுத்தோர்வேறுவேறுக விளம்புவாரதுவிளம்பி
டுவாம்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், ஒருவன் - ஒருவன், உருவம் - நிலாதி
ருபங்களை, காண்பதும் - பார்க்கின்றதும், ஒலிதான் - சத்தங்களை, அழகுற

க்கேட்பதும்-அழகாகக்கேட்பதும், காதலால் - பிரியத்தால், கந்தம் - கந்தங்களை, கொள்வதும்-ஆக்கிராணஞ்செய்கின்றதும், இனிது இன்னது என- ருசி அருசியென்று, இரதங்காண்பதுவும்-இரதத்தை அறிகின்றதும், ஒதலாம்-சொல்லப்பட்ட, பரிசும்- ஸ்பரிசத்தை, உணர்வதும் - அறிகின்றதும், இறையால்-சருவான்மாவாகிய சங்கரனாலேதான், உரைத்த - இப்படிச்சொல்லப்பட்ட, சங்கரனெனுமுணர்வை-சங்கரனென்னும்பெயருடைய விஞ்ஞானத்தை, மேதையான் மிகுத்தோர் - புத்தியால்விசேடம்பொருந்திய வித்துவான்கள், வேறு வேறாக-வெவ்வேறாக, விளம்புவார்-சொல்லுவார்கள், அது-அதனை, விளம்பிடுவாம்-சொல்லுவாம். எ-று.

ப-ம். பலமென்னும் விடயாகாரபரிணாமமுடைய கண்ணின் சம்பந்தத்தாலுண்பெண்ணப்பட்ட மனோவிருத்தியி லபிவியத்தியுடைய சருவப்பிரகாசனாயும், சருவ இருதயமத்தியங்களிலுமுள்ளவனாயு முள்ள சிவனென்னுஞ் சிற்பிரகாசத்தினாலேயே ரூபங்களை ஜனங்களறிகின்றார்களென்பார், “உருவங்காண்பதும்” எனக்கூறினார். இப்படியே மற்றனைத்திற்கும்கொள்க. (கக)

அவதாரிகை.

கண் செவி முதலியபேதங்களான கரணத்தாலுண்டாகிய ரூபாதிஞானங்களிலிடைவிடாமலிருக்கின்ற சிற்பிரகாசமெதுவோ அதுவேயாம் ஆன்மாவெனக்கூறப்பட்டது. ஆயினும், இவனல்லவாதிருஷ்டா இவனல்லவா சுரோதாவென்றது முதலான சுருதியால் எவன் இடைவிடாத சிற்பிரகாசனாகக்கூறப்பட்டானோ அவனே உபலப்தாவாகக் காணப்படுகின்றான், அவனைப் பார்க்கின்றானென்று கருத்தாவாகச்சொல்லியிருக்க இறையாலென்ற மூன்றும்வேற்றுமை எங்ஙனங்கூடுமெனவர, அஃது தோஷமல்ல அந்தக்கரணமதன்விருத்தி இவைகளாற் கற்பிக்கப்பட்ட பேதத்தை அனுசரித்து உபசாரமாகக் கரணத்தன்மை கூடலாம். இங்ஙனமே கடவல்லியினுக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எதனால் ரூபம் இரதம் கந்தம் சத்தம் பரிசும் மைதுனமிவைகளை யறிகின்றான் இதிலெது சேடிக்கின்றதோ அதுவேதானல்லவா என்றும், கவுஷீதகீசுருதியில் பிரஞ்ஞையால் வாக்கையடைந்து வாக்கால்சருவநாமங்களையுடைகின்றான் பிரஞ்ஞையால் நேத்திரத்தையடைந்து சருவரூபங்களை யடைகின்றானெனவும், பிரஞ்ஞையென்னும் நாமமுடைய வோரந்தக்கரணமே வாய் கண் முதலானநானாவீதகரணபாவத்தை அடைந்திருப்பதனால் யாதொன்று பிராணனோ அதுவே பிரஞ்ஞை யாதொன்று பிரஞ்ஞையோ அதுவேபிராணனென அவைகளுக்கேகத்துவங்கூறிய சுருதிப்படி அந்தக்கரணமுபலத்திகரணமானதுகொண்டு அப்பிரதானமாதலாற் பிராணனை அனுன்மாவெனக் கூறவேண்டி எதனாற்பார்க்கின்றானோவென்றது முதலானவிடங்களில் ஸ்ரீபரவ்யகாரர்கள் மூன்றும்வேற்றுமையாய் முடிந்தபதத்தைக் கண்முதலியபேதமுடைய வந்தக்கரண விடயமாக உரைசெய்து சுருதியில் இந்த இருதயம் மனம் என்றபதங்களால் நிச்சயரூபமாகவுஞ் சங்கற்ப விகற்பரூபமாகவுமுள்ள வந்தக்கரண

ஐதயேயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மானது சகல இந்திரியசாதாரணமாகப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றதெனக் கண்முதலியவற்றாலுண்டான மனோவிருத்திலகூணமான வுபாதிப்பிரதானமாக விவேகித்து, இந்தவோரந்தக்கரணமே கண்ணாகப்பவித்து ரூபத்தைப்பார்க்கின்றது. சுரோத்திரமாகப்பவித்துக் கேட்கின்றது. கிராணமாகப்பவித்து ஆக்கிராணிக்கின்றது. வாக்காகப்பவித்து வசனிக்கின்றது. நாவாகப்பவித்து ரஸிக்கின்றது. தானே கற்பனாரூப மனமாகக்கொண்டு சங்கற்பிக்கின்றது. இதயரூபமாகப் பவித்து அத்தியவசாயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால், எல்லாவிடய வியாபகமாயுள்ளது இவ்வந்தக்கரணமொன்றே யென்றுரைத்தனர். இந்தவிடயத்திலிதயம் மனம் என்ற இரண்டுபெயர்களுஞ் சம்நானமுதலிய சத்தங்கள்போல நாமங்களாகச் சுருதியிலிருக்கின்றன. எவ்வாறெனில், இதயம் மனம் சம்நானம் ஆஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் பிரஞ்ஞானம் மேதை திருட்டிமதி திருதி மநீடை சூதி மிருதி சங்கற்பம் கிருது அசு காமம் வசம் என்ற சருவநாமங்களும் பிரஞ்ஞானத்தின் நாமங்களாகப் பவிக்கின்றதுகளென அவ்வப்படி விவகரிக்கின்ற அந்தவந்தப்புருடர்களின் சம்பந்தத்தால் அந்த அந்தநாமங்களைக் கூறுகின்றார்.

சிலவர்தாமிதயமென்பர்கண்மனமேயென்பர்கள் சிலவர்தாஞ்சிலர்கள், நலமதாஞ்ஞானமென்பர்களெல்லாநாடிஞ்ஞானமென்பர்களா, மிலகுவிஞ்ஞானமென்பர்கண்மிகுத்தேயிலங்கிய ஞானமென்பர்களாஞ், சொலவருமேதையென்பர்கள்வேறுசொல்லிடம் பரிசையுங்கேண்மோ.

இ - ள். சிலவர்தாம் - சிலர்கள், (அவ்விஞ்ஞானத்தை) இதயமென்பர்கள் - இருதயமென்பார்கள், சிலவர்தாம் - சிலர்கள், மனமேயென்பர்கள் - மனமென்று சொல்லுவார்கள், சிலர்கள் - சிலர்கள், நலமதாம் - நன்மையாகிய, ஞானமென்பர்கள் - சம்நானமென்பார்கள், எல்லாம் - அனைத்தையும், நாடி - நாடப்பட்ட, ஞானமென்பர்கள் - ஆஞ்ஞானமென்பார்கள், இலகு - பிரகாசிக்கின்ற, விஞ்ஞானமென்பர்கள் - விஞ்ஞானமென்பார்கள், மிகுத்தே - மிகுதியாய், இலங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, ஞானமென்பர்கள் - பிரஞ்ஞானமென்பார்கள், சொலவரும் - சொல்லப்படாநின்ற, மேதையென்பர்கள் - மேதையென்பார்கள், வேறு - மற்றும், சொல்லிடம் - பகர்ந்திடம், பரிசையும் - விதத்தையும், கேண்மோ - கேளுங்கள். எ - று. (கஉ)

இதுவுமது.

யாதையுங்காணுங்கண்ணென மொழிவொழின் மிகுதிருதியாமென்பார், சூதியதென்பார்மிருதி யென்றுரைப்பார் சொல்லுஞ்சங்கற்பமென்றுரைப்பார், நீதியாங்கிருதுணமமேயென்பார் நிகழ்வுறுவசமெனவுரைப்ப, ரோதியவிந்தநாமதேயங்களுணர்வதாஞ்சிவனதுபெயரே.

இ-ள். யாதையும்-சகலத்தையும், காணும் - பார்க்கின்ற, கண்ணென-
திருஷ்டியென்று, மொழிவர்-சொல்லுவார்கள், எழில்மிகு-அழகுமிருந்த, திரு-
தியாமென்பார் - திருதியென்பார்கள், சூதியதென்பார் - சூதியென்பார்கள்,
மிருதியென்றுரைப்பார் - மிருதியென்று சொல்லுவார்கள், சொல்லும்-சொல்-
லப்பட்ட, சங்கற்பமென்றுரைப்பார் - சங்கற்பமென்றுசொல்லுவார்கள், நீதி-
யாங்கிருது - நீதியாகியிருதுவென்பார்கள், காமமேயென்பார் - காமந்தா-
னென்பார்கள், நிகழ்வுறு-விளங்குகின்ற, வசமெனவுரைப்பர் - வசமென்று
சொல்லுவார்கள், ஓதிய இந்தநாமதேயங்கள்- சொல்லப்பட்ட விந்தநாமங்க-
ளெல்லாம், உணர்வதாம் - பிரஞ்ஞானரூபனாகிய, சிவனதுபெயரோ - சிவனு-
டையநாமங்களாகும். எ - று.

ப - ம். அகங்காரமுதலியவனைத்தையும் விருத்தியினேகதேசத்தா ல-
டக்கித்தோற்றுவிக்கின்ற உள்ளத்திற் பிரதிவிம்பித்துவிளங்கிய அறிவை “இ-
தயம்” எனவும், கற்பனாவிருத்தியாற்றோற்றிய நாமரூபமாகிய கற்பிதவிருத்-
தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மனம்” எனவும், எந்தவிருத்தியின்
சம்பந்தத்தால் இவன் சேதனெனப்படுவானோ அந்தவிருத்தியிற் பிரதிவிம்-
பித்த சைதன்னியத்தை சம்ஞானமெனவும், அஞ்ஞானவிருத்தியிற் பிரதிவி-
ம்பித்து விளங்கிய சைதன்னியத்தை ஆஞ்ஞானமெனவும், லௌகிககருக்கு
மவத்துவிடயமானவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “விஞ்ஞா-
னம்” எனவும், திரிகாலத்தை அறியாரின்றவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சை-
தன்னியத்தை, பிரஞ்ஞானமெனவும், சாஸ்திரதாரணசாமர்த்தியமுடைய
விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மேதை” எனவும், கண்வழியா-
கக் கடபடாதியாகாரமாய்ப் பரிணமித்தவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்-
னியத்தைக் “கண்” எனவும், தேகேந்திரியாதாரணசாமர்த்தியமான விருத்-
தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “திருது” எனவும், பிணிமுதலியவற்-
முல் நானுக்கியென்ற பாவனாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த அறிவை “சூதி”
எனவும், ஒருபொருள்களினனுபவவிருத்தி மறந்திருக்கினும் அதைவெளிப்ப-
டுத்தக் காரணமாய்நின்ற விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மி-
ருது” எனவும், பொருள்களினனுபவத்தை யிட்டநாமரூபங்களைக் கற்பிக்கவ-
ல்லமையாய்நின்ற கற்பனாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை
“சங்கற்பம்” எனவும், இப்பொருளிவ்வாறேயென்ற அத்தியவஸாயவிருத்தியி-
ற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “கிருது” எனவும், தூரத்திலிருக்கின்ற
விடய இச்சாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “சாமம்” என-
வும், சமீபத்திருக்கின்ற மாலைசந்தனமுதலிய விடயவிச்சாவிருத்தியிற் பிர-
திவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “வசம்” எனவுங்கூறினார். மேல்வருபவைகளை
விடயீசரிக்கும் விருத்தியை மதியெனவும், மனத்தின்வழிச்செல்லாதவிருத்தி-
யை மனீடையெனவும் வடநூலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வடநூலார்
சுருதியிற் சொல்லிய அசு என்னுந்நாமத்தைக் கூறுதொழிந்த தென்னையெனின்?

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

அந்நாமமானது பிராணவாசகமாகப்பிரசித்தமா யிருத்தலாலும், அந்தவுபா
தியையுடைய பிரமமும் பிரசித்தமாகையாலும் என்றநிக. (௧௩)

அவதாரிகை.

இதுகாறும் அந்தக்கரணம் அதன்விருத்தி இவைகளிலுபகிதமாயும் சத்
தாதி சகலவத்துக்களையும் விளங்கச்செய்கின்றதாயுள்ள நித்தியசயம்பிர
காச சாக்ஷிசைதன்னியமே ஆன்மாவெனப்பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. இனிப் பி
ரமன்முதல் தம்பம்வரை தாவரசங்கமரூபமாயுள்ள செகத்தில் எங்குஞ் சீவ
ரூபனாகவும் உபாதானரூபனாகவுமிருக்கின்றனென்ற அபிப்பிராயத்தால் அவ
னைப்பற்றிய பரிச்சேதப்பிராந்தியை நீக்குதற்க்காகச் சுருதியிற்சொன்ன ஸ
ருவான்ம சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பிரமனிவனேயிந்திரனும் பிரசாபதியுமிவனிவனே
யுரமதுடையவும்பர்கள்பூதங்களுலகங்களுமெல்லா
முரைசெய்திடுமெண்டசமுதலாமியோனிபேதங்களுமிவனே
குரகதங்கோமானிடமுங்குஞ்சராதிகளுமிவனே.

இ - ள். பிரமன்-இரணியகருப்பனும், இவனே- இந்தச்சிவசைதன்னிய
மே, இந்திரனும்-மகவானும், பிரசாபதியும் - விராட்டும், இவன்-இச்சிவசைத
ன்னியமே, உரமதுடைய-வலியுடைய, உம்பர்கள் - தேவர்களும், பூதங்கள்-
பூதங்களும், உலகங்களும் - புலனங்களும், எல்லாம் - அனைத்தும், இவனே-
இந்தப்பிரமசிவனே, உரைசெய்திடும் - சொல்லாநின்ற, அண்டசமுதலாம்-
அண்டச சராயுச சுவேதச உற்பிசமுதலாகிய, யோனிபேதங்களும் - பலவ
கையோனிகளும், இவனே - இச்சிவசைதன்னியமே, குரகதம்-குதிகாகளும்,
கோ-பசுக்களும், மானிடமும் - மானிடர்களும், குஞ்சராதிகளும் - யானை
முதலானவைகளும், இவனே-இந்தச்சிவசைதன்னியமேதான். எ-று.

ப - ம். முற்கூறியசாட்சியான சித்ரூபவான்மாவை “இவனே” எனவு
ம், அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதத்தும் அதன்காரியமான விலங்கசரீரசமவ்
டியினும் உபகிதசைதன்னியமாயிரணியகற்பனை “பிரமன்” எனவும், மேலா
ன ஐசுவரியயோகமுடையவனையும் இது கடமென்றுகாண்டல்போல அச்
சாட்சிசொரூபமுடையதானாகிய பிரமத்தை யெவன் அபரோக்திகரிக்கின்ற
னோ அவனையும் தேவர்களுக்கிறைவனையும் “இந்திரன்” எனவும், பஞ்சிகிரு
ததூலபூதத்தாலுண்டாகிய பிரமாண்டத்துள்ளிருக்கின்றமுந்திய சரீரியான
விராட்டை, “பிரசாபதி” எனவுங்கூறினார். (௧௪)

அவதாரிகை.

ஸருவசாக்ஷிபூதமாயிருக்கின்ற பிரஞ்ஞை ஆதேயப்பிரதானமாகக்கூறப்
பட்டதுகொண்டு அப்பிரதானமாதலால் சுருதி எல்லாம் பிரஞ்ஞானத்தில்

வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென அந்தப்பிரஞ்ஞையை ஆதாரமாகக்கூறி அதனை முக்கிய விருத்தியாலாதாரமாகவே யறியத்தக்கதென்று தெரிவித்தற்பொருட்டு சிவருத்திராதிநாமங்களை யுடைய பிரமமே பிரஞ்ஞானமென்று ஆதாரப்பிரதானமாகக் கூறுகின்றார்.

ஏனைமற்றுமியம்பாதவியங்கநிற்கப்படுவதெல்லா
ஞானகனமாமிறையவனே நலமாஞ்சிவனுமரனுமுத
லானநாமங்களை யுடைய பிரமமறிவுமெய்ப்பரம
னீனமில்லாவறிவுருவேயெல்லாப்பொருட்கும்பதிட்டையதாம்.

இ - ள். ஏனை - ஒழிந்த, மற்றும் - இன்னமும், இயம்பாத - சொல்லாத, இயங்கநிற்கப்படுவதெல்லாம் - சராசரமாகிய வனைத்தும், ஞானகனமாமிறையவனே - பிரஞ்ஞானகனமான இச்சிவனேதான், நலமாம் - நன்மையான, சிவனும் - சிவனும், அரனும் - உருத்திரனும், முதலான - முதலாகிய, நாமங்களை யுடைய - பெயர்களை யுடைய, பிரமம் - பிரமமே, அறிவு - பிரஞ்ஞானமாங்கூடத்தன், மெய்ப்பரமன் - சத்தியசைதன்னியமாகிய வீசனுடைய, ஈனமில்லா - கெடுதலில்லாத, அறிவுருவே - பிரஞ்ஞாசொருபமே, எல்லாப்பொருட்கும் - எல்லாவத்துக்களுக்கும், பதிட்டையதாம் - பிரதிட்டையாகும். எ-று.

ப - ம். சுகமனைத்தும் பிரஞ்ஞையை நேத்திரமாகவுடையதென்ற சருதிவாக்கியத்தின் பொருள் பிரஞ்ஞானபிரமரூபமாஞ் சருவசாட்சியாகிய அதிஷ்டானத்திற் சுகமனைத்துங் கற்பிதமாதலாலும், அவ்வதிஷ்டானமாந்திருக்கினாலேயே விளங்குதலாலும், உண்மையாகச் சொரூபத்திற்கு வேருகவில்லாமையாலும், நிரந்தரப் பிரஞ்ஞானலக்ஷணஞான பரமசிவனேதான் அவனுக்கு வேருகவில்லையென்பார் “எல்லாஞானகனமாமிறையவனே” எனவும் அஞ்ஞானகற்பிதமான சுகத்தைப் படைத்தளித்ததித்தற்கு அதிகாரணமாதலால் சிவமே ஜகமனைத்திற்கும் ஆசிரயமென்பார் “எல்லாப்பொருட்கும் பதிட்டையாம்” எனவும், தடத்த இலக்கணத்தால் எதினினுஞ் செகமுண்டாயிருந்து லயிக்கின்றதோ எது சாதகர்களினிருதயத்திற் சுகலகற்பனுத்தித சாக்ஷிசித்தாய் விளங்கப்படுகின்றதோ அவ்வத்துவே சிவ உருத்திராதிசம்னை யுடைய உலககாரணப்பிரமமாம். எது பிரமவத்துவோ அதுவே சிருட்டிக்குமுன் இச்செகமனைத்தும் ஆன்மாவொருவன்மாத்நிரமாகவே யிருந்ததென்று ஆன்மசப்த்ததாற் சருதியில் நிருபிக்கப்பட்டிருப்பதுகொண்டு, சோயந்தேவதத்தனென்பதுபோல் சுயம்பிரகாசமான அவத்தாத்நிரய சாட்சியாகிய பிரஞ்ஞானத்திற்கும், சுகத்திற்குக் காரணமான சிவமென்னும் பிரமத்திற்கும், பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும் பதங்களால் ஸாமானாதிகரணியமன்றி ஐக்கியங்கூடாததனால் சமுசாரசாட்சித்துவ ஜககருத்திருத்துவாதி சுகலதருமங்களை யுந்தள்ளி விரண்டிடத்தும் இடைவிடாத சிதேகரசமாயுள்ள

ஐதரோயவுபபிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபபிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்திரியாயம்.

நிர்விசேடத்தன்மையே பிரத்தியக்ஞப்பிரமங்களுக்கு உண்மையான சொ
ருப ஐக்கியமென்பார் “பிரமமறிவு” எனவுந்குறிஞர். (கரு)

அவதாரிகை.

அஞ்ஞானகற்பிதமான பேதமயக்கத்தை நிராகரிக்கவேண்டி அவன் இந்
தப்பிரஞ்ஞானமானவான்மாவினு லிவ்வுலகத்தினின்று உத்திரமித்தென்ற
சுருதிமுதலியவற்றால் யாதொரு பிரமான்மவிஞ்ஞானம் மோக்ஷசாதன
மெனக் கூறப்பட்டதோ, அதனையும் சுருதியிற் கன்மத்தால் பிரஜையால்
தனத்தினால் மோக்ஷமில்லையென்றபடி கன்மம் மோக்ஷசாதனமில்லையென்
பதையுந்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மையலொன்றறவிவ்வறிவினையறியின்மானுடன்முத்தனமன்றித்,
துய்யகன்மத்தான்மைந்தரான் மற்றோர்பொருளினு லுற்பவந்துடை
யான், வையகம்பிரமவேதனந்தன்னின்மாத்திரத்தாற்பிரமந்தா, னை
யமொன்றறவேயாமெனமுக்காலாணையிட்டறைந்தனனலரோன்.

இ - ள். மையலொன்றற - மயக்கமொன்றுமில்லாமல், இவ்வறிவினை-
இப்பிரகாசமானஞானத்தை, அறியில் - அறிந்தால், மானுடன்-மனிதனாவன்,
முத்தனம் - அமிர்தனாவான், அன்றி - இதுவல்லாமல், துய்ய - பரிசுத்தமு
டைய, கன்மத்தால் - கருமத்தினாலும், மைந்தரால் - சம்புத்திரராலும், மற்ற
ோர்பொருளினால் - மற்றையாதொரு திரவியத்தினாலும், உற்பவந்துடையா
ன் - பிறவியை நீக்கமாட்டான், வையகம் - உலகத்தோர், பிரமவேதனந்தன்
னின்மாத்திரத்தால் - பிரமஞானமாத்திரத்தினாலேயே, ஐயம் ஒன்று அறவே
பிரமந்தான் ஆமென - சந்தேகமொன்றுமில்லாமற் பிரமமாவாரென்று, முக்
கால்-மூன்றுதரம், ஆணையிட்டு - சபதஞ்செய்து, அலரோன்- பிரமாவானவன்,
அறைந்தனன் - சொன்னான். எ - று.

ப - ம். அஞ்ஞானகற்பிதபேதத்தை நீக்குதற்பொருட்டு, அவ்வித ஐக்கி
யஞானம் வேண்டிவதனால் அதுவே ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதன
ால் அதனை “மையலொன்றற விவ்வறிவினையறியின்மானுடன் முத்தனம்” என
வும், தீபத்தாலன்றி யிருளை இருப்புலக்கை முதலியவற்று லெவர்களாலும்
நீக்கத்தகாதுபோல் சொருபயதார்த்தத்தைத் திரோதானஞ்செய்யக் கார
ணமான அஞ்ஞானம் இஞ்ஞானத்தினாலேயே நிவிர்த்தியடையவேண்டியதன
ால் அவ்விதஞானமே பிரத்தியக்ஞப்பிரமைக்கிய விலக்கணமுடையமுத்திக்குச்
சாதனம். மற்றஜடங்களான கன்மமுதலியவெவைகளுஞ் சாதனங்களாகா
தென்பார், “துய்யகன்மத்தால் மைந்தரால் மற்றோர்பொருளினு லுற்பவந்து
டையான்” எனவும், கேவலங்கருமமாத்திரத்தால் முத்தி சித்தியாவிடினும்
ஞானங் கன்மம் இரண்டுங் கூடியே சித்திக்கவேண்டும். கேவலஞானத்தால்

அத கூடாதென ஞான கன்மசமுச்சயவாதிவர, திருஞம் பிரகாசமும் போல் இரண்மும் ஒன்றுகூடியிருக்கத்தகாததனும், கேவலஞானத்தினாலேயே முத்திசித்தித்தலாலும், ஞானத்தோடு கன்மமும் கூடி முத்தி சித்திக்கவேண்டுமென்பதற் பயனில்லாமையானும், ஞானகன்மசமுச்சயவாதம் பிரயோசனமில்லையென்பார், “பிரமவேதனந்தன்னின்மாத் திரத்தால்” எனவுங்கூறினார். (கௌ)

அவதாரிகை.

ஐதயோவுபநிடதத்தின் பரியாலோசனையாற் கன்மத்தினுதவியின்றிப்பிரமான்மைக்கியசாக்ஷாத்காரமே முத்திசாதனமெனக்கூறி, தைத்திரியவுபநிடதத்தின் பரியாலோசனையாலும், அப்பொருளைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

அந்தவிச்சைக்குவிடயமாஞ்சச்சிதானந்தமாம் பிரமத்தைப் பந்தமாங் * குகையின்மாயையஞ்ஞானமென்பதிற்பரவியோமத்தில் † அந்தவங்கத்துப்பிரமரூபமதாவறிந்தவனவனெருக்காலே சிந்தைசெய்காமமியாவையும்பெற்றுத்தீரவேசீவன்முத்தனுமாம்.

இ - ள். அந்த விச்சைக்கு விடயமாம் - அந்தஞானமொன்றிற்கே விடயமாகிய, சச்சிதானந்தமாம் பிரமத்தை - சச்சிதானந்தமானபிரமசொருபத்தை, மாயை அஞ்ஞான மென்பதற் பரவியோமத்தில் - மாயை அஞ்ஞானம் பரமாகாசம் என்னும் பெயர்களுடைய, பந்தமாங் குகையில் - சமுசாரமாகிய குகையினிடத்திருக்கின்ற, அந்த அங்கத்துப் பிரமரூபமதா - முன்சொன்ன விலக்கணமுடைய பிரத்தியக்குச் சொருபமாக, அறிந்தவன் அவன் - எவனாகின்றானோ அவனே, ஒருக்காலே - ஏக்காலத்திலேயே, சிந்தைசெய்காமம் யாவையும்பெற்று - கருதுகாமமனைத்தையுமடைந்த, தீரவே - உண்மையாகவே, சீவன்முத்தனுமாம் - சீவன்முத்தனாகவும் பவிப்பான். ஏ-து.

ப - ம். சருவசாக்ஷியாகிய பிரஞ்ஞையே பிரமம். அதுவே மோக்ஷசாதனமான பரஞானத்திற்கு விடயமென்று காணப்படுதலால், அந்தப்பிரமத்தைச் சத்தியஞானுதியிலக்கணமுடையதாகச் சொல்வதில் பிருஹி விருத்தியில் வருமென்ற தாதுவின் அருத்தப்படி, பிரதியோகி விசேடமாகிய விரண்டாவது வரக் காரணமில்லாததனால், வேற்றுப்பொருளாற் பரிச்சேதமில்லாததுபற்றி, இலக்கணையால் நிரதிசயமாகக்கூறப்படுதலால், அந்தப்பிரமம் தேசகால வத்து பரிச்சேத மில்லாததாகும். விவகாரத்தற் காலாதிகள் காணப்படுதலாற் பிரமம் பரிச்சேதமாகாதோவெனில், அவைகள் கற்பிதங்களாத

* வடமொழியின்படி குகையை விசேடியமாகவும், மாயையஞ்ஞானமென்பதற் பரவியோமத்தில் என்றதை விசேஷணமாகவுங் கொள்க.

† அந்தவங்கத்துப்பிரமரூபத்தையென்பாடமோதவாருமுண்டு.

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

லாற் கற்பிதங்களெல்லாம் தனத்திஷ்டானசத்தையால் விளங்கியும் பாதிக்க
ப்பட்டும் பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்திற்கு வேதின்மையால் மூன்றுபரிச்
சேதமும்ல்லாததென்பார், “பிரமம்” எனவும், ஆரோபசற்பாதிக்களுக்கு ஆதா
ரமாகிய பழுதைமுதலியவைகள் அதிஷ்டானப்பொருளாகக் காணப்பட்டனும்
உண்மையாக அனித்தியங்களேயன்றி அதிஷ்டானமாகாது. திரிசியமெல்லா
மனித்தியமாதலாலும் உபாதானகாரணமாகிய மண்ணுமுன்னிட்டே கடம்வி
ளங்குவதுபோல் சகமனைத்துமிருக்கின்றதென்று இருக்குந்தன்மையுமுன்
னிட்டே சித்தித்தலாலும், அழியாததே இருக்கின்றதாலும், ஆரோபிதமான
சர்ப்பம் இருக்கின்றதென்ற இருக்குகை இரச்சுவினிருக்குகையேபோல, ஆரோ
பிதவதிஷ்டேயமானசகலஜகத்தினிருக்குகையும் பிரமத்தினிருக்குகையாதலா
லும், பிரமமே ஏகமாகிய அதிஷ்டானம். அதுவே அழியாததென்பார், “சத்து”
எனவும், அதுவேவிளங்காவிடில் சூனியமாய்விடும், ஆதலால் அதுசுயம்பிர
காசமென்பார், “சித்து” எனவும், அதுவும்சுக்கொருபமாகாவிடில் சுக்விச்சை
யுடைய ஜகமனைத்தும் தானாகக்கொள்ள உபகாரப்படாதென்பார், “ஆனந்த
ம்” எனவும், ஜீவர்களுக்கு எப்போதும் ஜனனமரணங்களான போக்குவரவுக
ளைச்செய்கின்ற சமுசாரத்தை, “பந்தம்” எனவும், காரியப்பொருள்களைத்து
ம் முக்காலங்களினுங்கிடையாதனவாயும் கிடைக்கப்படுவனவாயும் கிடைத்தி
ருக்கின்றனவாயும் இதிலிருத்தலால், இந்தஅவ்வியாகிருதத்தை இவ்விதமான
பொருளுடையதெனத் தெரியவேண்டி, “சூகை” எனவும், விசித்திரமாகச்செ
ய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்தலாலும், சுயம்பிரகாச நிஷ்பிரபஞ்ச பி
ரமொருபஞானத்தால் நீக்கப்படுதலாலும், “மாயை யஞ்ஞானம்” எனவும்,
அந்த அவ்வியாகிருதமே ஆகாயாதிகளையேபேணித்துப் பரமென்பதையும், வி
யோம சமுக்கிளையுடையதென்பதையும் தெரிவிப்பார், “பரவியோமம்” என
வும், பிரமம் சருவவியாபகமாயிருந்திடும் பஞ்சகோசமாய்ப் பரிணமித்து
விளங்கிய முக்குணருபமான அவ்வியாகிருதத்தினிடமாகவே ஆன்மபிரகாச
ங் கிரகிக்கப்படுதலால், அவ்வவ்வியாகிருதமே ஆன்மலாபபூமியென்பதையு
ம், அவ்விடத்தில்விளங்குகின்ற பிரகாசமே அவ்வியாகிருத தத்துவம் அதன்
காரியமானபிரபஞ்சம் என்னும் இவைகளின் சங்கோச விகாசங்களைப் பிரகா
சிப்பித்த தான் சுபாவமாய் பாதிக்கப்படாமல் அனைத்திற்கும் ஆன்மவஸ்து
வாய் விளங்குவதனால், அது சத்தியஞானந்த ஏகரசமென்பதையும் தெரி
விப்பார், “பரவியோமத்திலந்தவங்கத்து” எனவும், சிரவண மனனாகிசாதன
த்தாலுண்டாகிய பிரமாகார அகண்டமனோவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைத
ன்னியத்தால் ஜீவேச பேதமற்ற பிரமொருபமாகப் பிரத்தியகான்மாவை அ
பரோக்ஷீகரிக்கின்ற அபரோக்ஷ அனுபவத்தையுடையவனை, “பிரமருபமதாவ
நிந்தவன்” எனவும், ஆரோபித சகல ஜகங்களினுமுள்ள மனுடானந்தமுதல்
சதாசிவானந்தம்வரை சகலானந்தமும் அதிஷ்டான பிரமொருபமாகிய தன்
னாலேயே ஏககாலத்தில் அவ்வவ்விடத்தும் வியாபித்துப் புசிக்கப்படுவதை,
“ஒருக்காலேசிந்தைசெய்காமயியாவையும் பெற்று” எனவுங்கூறினார். (கௌ)

அவதாரிகை.

சத்தியமாயும் ஞானமாயும் ஆனந்தமாயுமுள்ளது பிரமம். அதை பாலியோமரவென்னுங் குகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரத்தியகபின்னமாக யாவனநிகின்றானோ அவன் அறிந்தபிரமரூபமாகிய தன்னோம் சகலகாமங்களையும் அடைகின்றனென்ற சுருதிவாக்கிய அக்ஷரானுசாரமாக முற்கவியிற் பொருள்கூறி, இக்கவியில் பலிதார்த்தமாகப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமத்தையடைகின்றனென்றபடி பிரத்தியக்கை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் அந்தக் கரணம் மரைய இவைகளுக்குச்சாட்சியான அத்துவிதப்பிரமத்தை அபரோக்ஷமாக அறிகின்றவன் உத்தமப்பிரம வித்தெனவும், சுருதியில் சூத்திரம்போற்கூறிய வாக்கியார்த்தத்தை சுருதிதானே சுருக்கமாகவுரைசெய்ததின் பிறகு, அவ்விடத்துண்டாகிய சங்காநிவர்த்திசெய்யவேண்டி இவ்வான்மாவினிடத்தினின்றென்றது முதல் இப்படியுபநிடதமென்றதுவரைக்கும் விரிவாகவுரையுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைச் சங்கிரகித்துச்சொல்வார் இவ்விடத்திற் பிரமம் சச்சிதானந்தமென்பதுகூடாது என்னெனில், பரிச்சேதமாயுள்ள விண்முதலியபூதபவதிகப்பிரபஞ்சமிருத்தாலாலென்ற சங்கையை நீக்கற்பொருட்டு, அந்தப்பிரமத்தினிடத்தினின்றஞ் சிருட்டியைக் கூறுகின்றார்.

அஞ்ஞானமாயாசத்திக்குச்சான்ருயகத்துறையசலவான்மாவை மெய்ஞ்ஞானபரத்தின்வேறறக்காணுமவன்பிரமவித்தினின் மிக்கான் மெய்ஞ்ஞானபரத்தில்வேறறுஞ்சத்திமிச்சிரமித்தவான்மாவிற்பைஞ்ஞாகமாலேபோலவேதோன்றப்படும்பஞ்சிகரித்திடாவானம்.

இ-ள். அஞ்ஞானமாயாசத்திக்கு-அஞ்ஞானமாகிய மாயாசத்திக்கு,சான்ருய் - சாக்ஷியாய், அகத்துறை - உள்ளத்திலுறைகின்ற, அசல-அசைவற்ற, ஆன்மாவை - பிரத்திய கான்மாவை, மெய்ஞ்ஞானபரத்தில்-மெய்யுணர்வாகியபிரமத்திற்கு, வேறறக்காணும் அவன்-பின்னமற அறிகின்றவன், பிரமவித்தினின் மிக்கான் பிரமவித்துக்களில் மேலானவன், மெய்ஞ்ஞானபரத்தில்- சத்தியஞானமாகிய பிரமத்திற்கு, வேறறுஞ்சத்தி-அபின்னமாகிய கற்பிதசத்தியினுடன், மிச்சிரமித்த - கூடியிருக்கின்ற, ஆன்மாவில்- ஆன்மாவினிடத்திலிருந்து, மாலேபைஞ்ஞாகம் போலவே - மாலையினிடத்திற்குற்றுக்கின்ற விடப்பையை யுடைய சர்ப்பம்போலவே, பஞ்சிகரித்திடாவானம்- பஞ்சிகரிக்கப்படாதவாகாயம், தோன்றப்படும் - தோற்றப்படும். எ - று.

ப - ம். அஸங்கோதானே நிற்குண ஆன்மாவுக்கு சிருட்டிகருத்திருத்துவம் ஏப்படிக்கூடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதானமாக, “சத்திமிச்சிர மித்தவான்மா” எனவும், இங்ஙனம் உற்பத்தி ஒப்பப்பட்டிடிலும், ஆரம்பம் பரிணாமமன்னும் இரண்டு வாதத்திற்குள் ஒன்று ஒப்பவேண்டும், அங்ஙனமொப்பிடில் பிரமம் அனித்தமாகுமென்ற மதகண்டனமாக, “பைஞ்ஞாகமாலேபோல” எனவும், சிலமதத்தில் ஆகாயத்திற்கு நித்தியத்துவம் ஒப்பப்பட்டிருத்தலால் அதுபற்றி பிரமம் பரிச்சேதமுடையதென்ற மதகண்டனமாக, “தோன்றப்படும் பஞ்சிகரித்திடாவானம்” எனவுங்கூறினார்.

(கஅ)

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

இதுவுமது.

வேறு.

வாயுவென்றுபெயருடையபரிசம்வானத்துண்டாகித்
தேயுவதிலேதோன்றிற்றவ்வனலிலப்புமுண்டாயத்
தோயமதின்மண்ணுதித்ததுகுக்குமமைந்தையும்பஞ்சிகரிக்கத்
தூயவிறைவனாக்கினையாற்றாலபஞ்சபூதமுமாம்.

இ - ள். வானத்து-அவ்வாகாயத்திலிருந்து, வாயு என்று பெயருடைய
பரிசம் - வாயுவென்னும் நாமமுடைய பரிசமானது, உண்டாகி - தோன்றி,
அதிலே - அதில் நின்றும், தேயு - அக்கினியானது, தோன்றிற்று - உண்டாயி
ற்று, அவ்வனலில் - அவ்வக்கினியிலிருந்து, அப்புமுண்டாய்- ஜலமுமுண்டா
கி, அத்தோயமதில் - அச்சலத்தில்நின்றும், மண்ணுதித்தது - பிருதிவியுண்
டாயிற்று, குக்குமமைந்தையும் - (இவ்வித) குக்குமபஞ்சபூதங்களையும், பஞ்
சிகரிக்க-பஞ்சிகணரஞ்செய்ய, தூய - பரிசுத்தம் பொருந்திய, இறைவனாக்
கினையால் - சிவாக்கினையால், தூய - தூலமான, பஞ்சபூதமுமாம்- பஞ்சபூ
தங்களு முண்டாகும். எ - று.

கருத்து. மண்ணிற்குன்றிய கடாதுகள் மண்ணிற்குவேறில்லாமைபோ
ல, காரியங்களான உலகங்கள் காரணப்பிரமத்திற்கு வேறில்லாததனால், பி
ரமத்திற்கு அவற்றைப் பரிச்சேதமில்லையென்பதாம். (சுக)

இதுவுமது.

வேறு.

பரமனாக்கினையினாலேபஞ்சபூதங்களாலே
பிரமாண்டம்படைத்தேனந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே
திரமுறுமுலகுந்தேவசாதியுந்தாந்தாம்பண்ணுங்
கருமருபத்தால்வானோராதியும்பிறவுங்கண்டேன்.

இ-ள். பரமனாக்கினையினாலே-சிவாக்கினையினாலே, பஞ்சபூதங்களாலே-
பஞ்சபூதங்களைக்கொண்டு, பிரமாண்டம் - பிரமாண்டத்தை, படைத்தேன் -
நான்சிருட்டித்தேன், அந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே- அந்தப்பிரமாண்டத்தி
னுள்ளே, திரமுறும் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற, உலகம் - புவனங்களையும், தேவ
சாதியும் - தேவசாதிகளையும், தாந்தாம்பண்ணும் - தாங்கள் தாங்கள் செய்
யப்பட்ட, கருமருபத்தால் - கருமருபமாகவந்த, வானோராதியும் - தேவர்
முதலானவர்களையும், பிறவும் - மற்றுள்ளவனைத்தையும், கண்டேன் - நான்
சிருட்டித்தேன். எ - று. (உ௦)

அவதாரிகை.

அன்னபரிணாமமான புருடசரீரத்தில் தாதான்மியமுடைய ஆன்மாவை சருவாந்தரமான பிரமமாகக்கூறவேண்டி, ஒன்றற்கொன்று வெளியாகவும் ஆந்தரமாகவும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் பெயருடைய பஞ்சகோசங்கள் அதிகாரிகளின் சவுகரியத்தின் பொருட்டு சுருதியினாலுரைக்கப்பட்டன. அவற்றைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொன்றெலும்புநரம்புமுதலிந்தவுடம்பதெனத்தோன்று
மோதுபிராணமயனத்துக்குள்ளாய்வேரூயேயொளிரு
மோதுபிராணமயற்கயலாயுள்ளாயொளிருமனோமயனந்
நீதிபுறவிஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்நிகழுமால்.

இ - ள். யாதொன்று - ஏது, எலும்பு நரம்புமுதல் - என்பு நரம்புமுதலிய, இந்தவுடம்பதெனத்தோன்றும் - இந்தச்சரீரமென்றுவிளங்காநிற்கும், ஒது-சொல்லப்பட்ட, பிராணமயன்-பிராணமயனானவன், அத்துக்குள்ளாய்-அதற்குள்ளாகி, வேரூயேயொளிரும் - பின்னமாகவிளங்குவான், ஒதுபிராணமயற்கு- (இப்பொழுது) கூறியபிராணமயனுக்கு, அயலாய்-வேரூயும், மனோமயன்-மனோமயனானவன், உள்ளாயொளிரும் - ஆந்தரமாய்விளங்குவான், விஞ்ஞானமயன் - விஞ்ஞானமயனென்பவன், அந்நீதியுற - அந்தக்கிரமமாக, அவனுக்குள்ளாய் - மனோமயனுக்குள்ளாகி, நிகழுமால் - பிரகாசிப்பான். எ - று.

ப-ம். பிராணன் கேவலம் ரஜோகுணபரிணாமாதலால் அதற்குச் சிற்பிரகாசாபிவியஞ்சுகத்தன்மையில்லாமையாலும், மனத்திற்கஃதிருத்தலாலும், “உள்ளாய்” எனவும், ஆகாயமுதலிய சூக்குமபஞ்சபூதவியட்டிசத்துவாங்கிசங்களாலுண்டானவை பஞ்சஞானேந்திரியங்கள், அவ்விதசத்துவாங்கிசசமுதாய பரிணாமரூபம் அந்தக்கரணம். அவ்வந்தக்கரணவுபாதானமாகியஸத்துவத்திற்கு ஆன்மசொருபமாகியசுகம் பிரகாசம்என்னுமிவற்றை வெளிப்படுத்திஞ் சாமர்த்தியமிருப்பதனால், அதன்காரியமாகியவந்தக்கரணமும் சுகப்பிரகாசாபிவியஞ்சுகவிருத்தியும் கொஞ்சமிராசதகுணசம்பந்தத்தால் சங்கற்பவிகற்பரூபமான மனமென்னும் பெயரையடைகின்றது. இராசதத்தின் சம்பந்தமின்றி நின்மலமாய்ப்பவித்துநிச்சயரூபமான புத்தியென்னும் பெயரையடைகின்றது. இப்படியேமனோ புத்திவிருத்திபேதத்தாற் பின்னங்களானவிருத்திகளோடுங்கூடிய அந்தக்கரணத்தை சகாயங்களாயுடைய நேத்திராகி இந்திரியங்களும் விமர்சன நிச்சயமென்னுமிருவகைவிளக்கத்தைக்கொடுப்பதனால் இரண்டிவகுப்புடையதாகும். இவ்விடத்தில் விமர்சனானத்தையுண்டிபண்ணும் பஞ்சஞானேந்திரியங்களோடுங்கூடிய மனமென்னும்பெயருடையவிருத்தியோடுங்கூடிய அந்தக்கரணவுபாதிடைய ஆன்மாவை மனோமயனெனவும், அனுஷ்டிக்கத்தக்கபதார்த்தவிடயமானநிச்சயஞானவானுக்கே வி

ஐதயோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

த்தியாகன்மங்களிலஅதிகாரமாதலால் முற்கூறியமூன்றுகோசமும் அனூன்மா
வென்பார், “விஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்” எனவும், நிச்சயஞானத்தை
உண்டுபண்ணுகின்ற நேத்திராதியந்திரியங்களோடுகூடிய புத்திவிருத்தி
யுடைய அந்தக்கரணவிசிட்டவான்மாவை, “விஞ்ஞானமயன்” எனவுங்கூ
றினார்.

(உக)

இதுவுமது.

வேறு.

அன்னியமாய்விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளா மானந்தமயன்னமய
ன்றன்னுள்ளா, மன்னியவப்பிராணமயனாலேபூர்ணன் மனோமயனா
ற்பூர்ணனவன்மனோமயன்றா, னன்னவகைவிஞ்ஞானமயனாற்பூர்ண
னானந்தமயனாலேயவன்றூன்பூர்ணன், நன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமு
ள்ளாய்வேறாந் தற்பரத்தாற்பூர்ணனதுதானேபூர்ணம்.

இ-ள். ஆனந்தமயன்-ஆனந்தமயனானவான்மா, அன்னியமாய் - விபின்
னனாய், விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளாம் - விஞ்ஞானமயனுக்காந்தரத்தன்மையா
வான், அன்னமயன் - அன்னமயனானவன், தன்னுள்ளாமன்னிய - தனக்குள்
ளாகப்பொருந்துகின்ற, அப்பிராணமயனாலே - அந்தப்பிராணமயனாலே,
பூர்ணன் -வியாபிக்கப்பட்டவன், மனோமயனால் - மனோமயனென்பவனால்,
அவன்-அப்பிராணமயனும்,பூர்ணன்-வியாபிக்கப்பட்டவன், மனோமயன்றான்-
மனோமயனானவனும், அன்னவகை - அத்தன்மையாகவே-விஞ்ஞானமயனால்-
விஞ்ஞானமயனென்பவனால், பூர்ணன் - வியாபிக்கப்பட்டவன், ஆனந்தமய
னாலே - ஆனந்தமயனால், அவன்றான் - அவ்விஞ்ஞானமயனும், பூர்ணன் - வி
யாபிக்கப்பட்டவன், தன்னிகரற்று - தனக்கொப்பில்லாதாயும்-அனைத்தினுக்
கும் உள்ளாய் - எல்லாவற்றிற்கும் ஆந்தரனாயும், வேறும் - தனக்கன்னிய
மாயுமுள்ள, தற்பரத்தால் - பிரமமாகியசாக்ஷியால், பூர்ணன் - (அவ்வான
ந்தமயனும்) வியாபிக்கப்பட்டவன்- அது - அப்பிரமமோவெனில், தானேபூர்
ணம் - (மற்றொன்றினாலும் வியாபிக்கப்படாமல்) தானேபூர்ணமாயிருக்கின்
றது. எ - று.

ப - ம. விஞ்ஞானத்தாற்சம்பாதிக்கப்பட்ட வித்தியாகன்மங்களுக்குப்
பலஞ் சுகமாதலால், அச்சுகமும்ஆனந்த சொரூபமாகையால், அவ்வானந்தத்
தை அபிவிநயஞ்சிப்பிக்குமுபாதி யுடையவான்மாவை, “ஆனந்தமயன்” என
வும், இந்தஐந்துகோசங்களும் கிரமமாயொன்றற்றொன்று சித்தினபிவிநயத்
திபெலத்தால் வியாபகமாகப்பவித்து விம்பமானகூடத்தசித்தால் வியாபிக்கப்
பட்டு அவைகளின் சித்துவல்லமை பிரதிபிம்பத்தின்வல்லமையாதலாலும், பி
ரதிபிம்பம் வஸ்துவாகத்தகாததனாலும், அந்தஅஞ்சுகோசங்களையும் அனூன்
மாவென்பார், “தன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமுள்ளாய்வேறாந்தற்பரத்தாற்பூர்ண
ன்” எனவும், பஞ்சகோசாதீதனே குறைவுநிறைவற்ற அசகாயசுயம்பிரகாச
பூரணவஸ்துவான பிரமமென்பார், “அதுதானேபூர்ணம்” எனவுங்கூறினார்.

அவதாரிகை.

முந்தியகவியில் பஞ்சகோசங்களையும் ஆன்மாவியாபித்து சுயம்பூரணனாயிருக்கின்றனென்றதனால், அன்னமயமாகிய தூலசரீரமும் பிராணமனோ விஞ்ஞான மயமாகிய சூக்குமசரீரமும் ஆனந்தமயமாகிய காரணசரீரமும் அனான்மாவெனக்கூறியதாம். ஆனந்தமயமையே ஆன்மாவாகவுபாதிக்கவேண்டி பிரியம் மோதம் பிரமோதம் இவைகள் சிரம் சிறகுகளாகவும் ஆனந்தம் உடலாகவும் பிரமம் புச்சமாகவும் சுருதியிற்காணப்படுவதனால் ஆனந்தமயன் எப்படி அனான்மாவாவானெனவர; மயனென்பது விகாரமாதலாலும், மற்றெவ்விதத்தாலும் ஆனந்தமயன் சோபாதிகளுக்கே சித்திப்பதனால் பிரியமோ தாதிகளை அவயவங்களாக வர்ணித்திடினும் அவனுக்கு பிரமம் புச்சமாகாது. அங்ஙனமாயின், சுருதி கூறிய பிரமம் பிரமசத்தார்த்தமுடையதாகாது நிருபாதிக்கப்பிரமமே ஆன்மாவாதலால் ஆனந்தமயன் சோபாதிகளுனதுபற்றி அவன் அனான்மாவென்பது சித்தம். ஆனால் பிரியமோதாதிகள் உபாதிவிகாரங்களானாலும் ஆனந்தம் ஆன்மாவென்று ஆனந்தத்தை உடலாகக்கூறியிருக்கின்றதேயெனில்; அதாவது ஆன்மசொருப சுகாபிவியஞ்சகமாயுள்ள சாத்துவிகாரந்தக் கரணபரிணாமமான விருத்தியாகும். அதுவே பிரியமோதாதிபேதத்தால் பின்னப்படுகின்றது. எங்ஙனமெனில், நற்கன்மத்தால் சமீபிக்கப்பட்ட இட்டர் புத்திரர் வித்தம் களத்திரமுதலிய தரிசனலாபபோகங்களாலுண்டாகிய பிரியமோதாதிசமுக்கிணையுடைய அந்தக்கரணவிருத்திவிசேடங்களால் இவற்றில் நிரதிசயமான ஆன்மானந்தம்பிரகாசிக்க அவ்வானந்தமே விடயானந்தமெனப்படும். ஆனால் விடயானந்தம் கணப்போதுடையதேயெனில்; அது உபாதியைப்பற்றியதாம் அப்படிப்பட்ட விருத்திகள் சுழுத்தி பிரளயமுதலிய காலங்களில் தங்கள்காரணமான சத்துவத்திலையிடுகின்றன. அப்படிக்காரண சத்துவாகாரமாக இருக்கின்றதாயும், மலினசத்துவப்பிரதானமாயும், அவித்தையென்னும்பரியாயமுடையதாயுமுள்ள பாவருபமான அஞ்ஞானமே ஆனந்தமயனது உபாதி யாதலால், அவன் அனான்மாவேதானென்னுந்தாற்பரியத்தால் நிருபித்து, இக்கவியில் புச்சமென்பது சச்சிதானந்தமான பஞ்சகோசாதீத அதிட்டான ஆன்மாவாகிய பிரமமெனவும், பஞ்சகோசத்திற்கதீதமாயின் அவிடயமாதலால் சூனியமாவானெனவர; பிரமகிட்டர்களால் அபரோக்ஷமாக ஆன்மசுகமனுபவிக்கப்படுவதுகொண்டு ஸத்தென்னவேண்டி இரதமெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

சச்சிதானந்தமாகியொன்றும்பரப்பிரமம்

புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமிரதமப்பொருளே

யிச்சதானந்தமெய்தினோனியாவனெவ்விடத்துந்

துச்சவாக்கையின் துயரதுத்தவன்சுகம்பெறுமால்.

இ - ள். சச்சிதானந்தமாகி - சச்சிதானந்தமாயும், ஒன்றும் - அத்துவிதமாயுமுள்ள, பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமானது, புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமி.

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ஸௌ
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

புச்சமென்றுசொல்லப்படும், அப்பொருளே - அந்தப்பிரமமே, இரதம்- (எக்
காலத்திலும்) ரஸவஸ்துவாகும், இச்சதானந்தம் - இந்தச்சதானந்தரஸவஸ்
துவை, எய்தினோன்பாவன் - அடைந்த (ஸனாதன்) எவனோ, அவன் -அவ
னே, துச்சஆக்கையின் துயர் அறுத்து-இழிவான உடலைப்பற்றிய துயரொழி
த்து, எவ்விடத்தும்- எங்கும், சுசும்பெறுமால் - சுசுத்தைப்பெறுவான், எ-று.

ப - ம். இவ்வானந்தமயனே ஆன்மாவா அல்லது அன்னியனா எனில் ;
அவனே யான்மா, என்னெனில், பிரியமுதலியவற்றை சிரமுதலிய அவயவ
ங்களாயுடையவனாக சுருதியில் கூறப்பட்டிருப்பதனால், அவ்வானந்தமய
னை அப்பியாசத்தால் பிரமமாகக்காணப்படுவதனாலும், அவ்வானந்தமயனது
உபாசனையின்பொருட்டு பிரியமுதலியவைகள் சிரமுதலியஅவயவங்களான
துபோல், பிரமமும் புச்சரூப அவயவமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும்,
அவனுக்கன்னியமாயொருபொருள் கிரமபடிதமாகக் காணப்படாததனாலும்
என்று பூருவபகூழ்வர; ஆனந்தமயனென்றதில் மயட்டென்றபொருள் வி
காரமாதலால் ஆனந்தம் மிகுதியென்னில் மிகுதியாயினஞ் சிறிதுதுக்கமு
டையதாகும், அதெங்ஙனமெனில் பிராமணரிந்தக்கிராமத்தில் மிகுந்திருக்
கின்றாரென்னினும் இதரஜாதிகளில்லையென்று நிடேதிக்கத்தகாமல் கொஞ்ச
முண்டென்பதுபோலும், பிரசுரப்பிரகாசன் சூரியனென்பதுபோலெனினும்,
மேகாவரணாதிகளால் பிரகாசமாந்தியம் இருந்ததாகக்காணப்படுதலாலும், ந
கூத்திராதிகளை அபேகூதித்து சூரியன் பிரசுரப்பிரகாசனாகக்காணப்படுவதில்
பிரசுரார்த்தத்தால் நேரிட்டபிரகாசமாந்தியம் நகூத்திராதிகளைச்சுருதலால்
ஆனந்தமயற்கு வேறுபுள்ள விஞ்ஞானமயாதிகளிடத்தில் சிறிதுதுக்கஞ்சாரு
மென்றிடினும் அதுவும் சொப்பிரகாசநிராவரணனாகிய ஸவிதாவை ஒப்பவே
ண்டும். இங்ஙனமாயின் ஆனந்தமயனையும் நிராவரண சொப்பிரகாச சித்தா
கவொப்பவேண்டும், அப்படியொப்பிடில் அவன் நிருபாதிககூடத்தனுவான்.
அவனைக் கோசாதிதனாகூடத்தனாகவொப்புங்கால் ஆனந்தமயத்துள்அடங்கி
னவனாகக்கூற உபகாரப்படாது. மேலும் உபசங்கிரமணகாலத்தில் ஆனந்தம
யனையும் உபசங்கிரமித்துச் சொல்லுவதனாலும், அவனதுஉபசங்கிரம அதி
ஷ்டானமாகியகூடத்தனே ஆன்மாவாவானெனவும், புச்சமாகியபதம் பி
ரமசமானாதிகரணமாயிருப்பதனால், புச்சமென்பதன்பொருள் கூடுபோல்
ஆதரவாயுள்ள அதிஷ்டானமாமென்று சித்தாந்தஞ்செய்வார், “சச்சிதான
ந்தமாகியொன்றும் பரப்பிரமம்புச்சமென்றுரைத்திடப்படும்” எனவும், சு
ருதியிற்சிலவிடத்தில் அன்னமயாதி உபாசனைகாணப்படுவதெங்ஙனமெனி
ல்; அன்னத்திலிருந்தே அனைத்துமுண்டாகி பாவிக்கப்பட்டு அதிலிலியிப்பத
னால் அதவேபிரமமெனவுபாசனாவிதி, அப்படி இதுவும் ஆகலாமன்றி பஞ்
சகோசவிவேகவுபதேசம் அன்றெனவர; ஆங்கு உபாசனைசொல்லப்பட்டி
ருப்பதுபோல இவ்விடத்தில் அதுசொல்லப்படாததனால் கோசாதி உபாச
னாவிதியிங்கில்லை கோசவிவேகவுபதேசமேதான் என்னும் உத்தரத்தின்மேல்
பஞ்சகோசாதித ஆன்மாவொருவனிருந்திடில் அவைகளை விவேகத்தால்அன

ன்மாவாகத்தள்ளி அதீதத்தையான்மாவாகக்கொள்ளலாம். அப்படிக்காணப் படாததனாலில்லையெனலாம்என் னெனில், பஞ்சகோசமே அனுபவத்திற்குவ ருவதனாலும், அவைகடந்தவிடம் பாழாயிருப்பதனாலும், மேலும் அதீதமாக வொருபொருளிருப்பதாகவொப்பிபில் அது அனுபவத்திற்குவருமா வரக்கூ டாதா, அதவும் வித்துவான் அவ்ந்துவான்அனைவருக்கும் வரத்தகாதா என் றுசுருதியிற்கண்டசங்கைக்கு சுருதிதானேயுத்தரமாகக்கூறியபடி வித்துவா ன்களாகியயோகியர்களால் உள்ளத்தின்கண்ணே பஞ்சகோசாதீதமாகக் கா லத்திரயாபாதித ஆனந்தவடிவாய் பிரத்தியக்குத்திருட்டியைக்கொண்டு அமி ர்தரசம் போல் பிரமம் அபரோக்ஷமாகவனுபவிக்கப்படுவதென்பார, “இரதம ப்பொருளே” எனவும், பிராகிருத இரதவஸ்துக்கள் இரதமாகத்தகாது புசிக் குங்காற் பிராரந்தியாலவைகளிற் சுகந்தோற்றினும் மறுகணத்தில் துக்கத்தை க்கொடுப்பதனால் அன்னியங்களிரதவஸ்துக்களாகாது, இதுவே ரசவஸ்து இதனையடந்தவனே யெக்காலத்தும் ஸம்ஸாரதுன்பம் நீங்கிச்சுகியாவானென் பார், “இச்சதானந்தமய்தினோன் யாவனெவ்விடத்துந் துச்சவாக்கையின் துயரமுத்தவன் சுகம்பெறும்” எனவுங் கூறினார். (உரு)

அவதாரிகை.

வியதிரேகமுகமாகவும் சுருதியில் யாதொரு இந்தசிதாகாசமான ஆன ந்தமில்லாவிடில் எவன் சேட்டித்திடுவான் எவன் ஜீவித்திடுவானெனவும் மு ற்கூறிய ஆன்மசுதந்தர அஸ்தித்துவத்தை அங்கீகரிக்கத்தக்கதாகக்கூறி, அவ் வான்மரூபமான பிரமம் எந்த இருதயங்களிலும் ஆனந்த ரூபமாக விளங் குந்தன்மையையுங்கூறி, எங்ஙனம் பிரமம் ஆனந்தரூபமாகுமெனில், துயரப் படுகின்ற ஜீவர்களைத் தனதுகருணையினாற்சுகப்படச்செய்தலினால் எனக்கூ றுகின்றார்.

வேறு.

இன்பமாம்பாமிலதெனிலியாவனுண்டாகுமேதெவன்செய்வான் றுன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க்கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத் தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேநின் றின்பமேவுறவளித்திடலிறைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும்.

இ-ள். இன்பமாம்பரம்-பரானந்தசொருபனாகிய பரமனொருவன், இல தெனில் - இல்லாமற்போனால், யாவனுண்டாகும் - எவனுண்டாவன், எவன்- யாவன், ஏது - எதனை, செய்வான் - செய்யத்தகுவான், துன்பமேதனக்கு இயல்பதாய், துக்கமே தனக்குச் சுபாவமாய், துயர்க்கடலிடைப் படும் உயிர்தன்னை - துக்கசமுத்திரத்துக்குள் முழுகுகின்ற சீவான்மாலை, தன் பரம்பெருங்கருணையால் - தன்னுடைய உயர்வாகிய பெரிய கிருபையால், இரதமாய்ச்சார்ந்து - ரஸசுபாவமாகக்கலந்து, அவனுளத்தேநின்று - அச்சீ வனிருதயத்தில்கின்று, எப்படியாலும் - எவ்விதத்தாலும், இன்பமேவுறஅ னித்திடல் - ஆனந்தஞ்சேரும்படிகொடுத்தல், இறைவனுக்குஇயல்பது - பரம ஸிவனுக்குச் சுபாவமாகும், எ - று.

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபரிடததாற்பரியமுமுநாத்வத்தியாயம்.

சசு

ப - ம். பஞ்சகோசம்நீங்கியவிடம் பாழென்றது கூடாது, பஞ்சகோச
ங்கடந்த பாழான சூனியத்தை அறியச்சாட்சிவேண்டும் அந்தச்சாட்சியுஞ்
சுயஞ்சித்தாகவிருக்கவேண்டும், அவ்வித சுயஞ்சித்தாக ஒரு ரஸவஸ்துவில்
லாவிடில் சரீரத்திரயங்களினுள்ளடங்கிய பஞ்சகோசமுடைய ஜடமான
இப்பிரபஞ்சம் எப்படிச் சீவிக்கின்றதாகவிளங்கும் எப்படிச்சேட்டிக்கும். அ
வனன்றிச் சேட்டிக்குமெனில், சுழுத்தியில் பிராணவாயுவுடன்தேகேந்திரியா
திகளிருந்தும் பிரேதம்போல்உபகாரமில்லாததனாலும், அவைகளைத் திரும்ப
வுந் தனதுபிரதிபிம்பச்சத்தையாற் சீவித்துச் சேட்டிக்கச்செய்வதனாலும், பி
ரதிவிம்பத்தால் விளங்குகின்றவைக்கும் பிரதிவிம்பத்திற்கும் விம்பமே ஆத
ரவாதலாலும், விம்பமாகிய பஞ்சகோசாதித கூடத்தவான்மாவை அசத்தெ
ன்றவன், கன்ம யோக பத்தி ஞானமென்னும் எம்மார்க்கங்களை யனுசரித்தும்
அவன் அஸத்துத்தானெனவும், அவ்விதகூடஸ்தனிருப்பதாகவொப்பிபில் அவ
னையே சுருதிகளும் பெரியோர்களுஞ் சத்தெனக்கூறுதலாற் சுருதி யுத்தி யனு
பவங்களாலும் நிருணயிக்கப்பட்டிருப்பதாயும், எவர்களாலும் நானில்லையெ
ன்று நிஷேதிக்கத்தகாததாயும், அஞ்ஞார்க்கூடப் பிரதிபிதஞ் சுழுத்தியுத்தா
னகாலத்தில் நான் தூங்கினேனென்று அகங்காரமற்ற சென்றகாலத்துள்ள
ஆன்மாவை அகம்பொருளாகப் பிரயோகிப்பதனாலும், அறிஞர் அஞ்ஞர் அனை
வர்களாலும் அவசியமொப்பத்தக்கதாகப் பஞ்சகோசாதித ரஸசொருபனு
கூடத்தனிருக்கவேசெய்கின்றான், அவனே அஸ்திபதார்த்தமென்பார், “இன்
பமாம்பரமில்லெனிலியாவனுண்டாகு மேதெவன்செய்வான்” எனவும், சித்
துருபனாகிய கூடத்தனெருவன் பஞ்சகோசாதிதனைச் சித்தித்திருந்திடினும்
அவன் ரஸருபனென்பதெங்ஙனம் கூடுமெனவும், யோகிகளாலிரதமாக வனு
பவிக்கப்பட்டாலும் மற்றையார்களால்படி அனுபவிக்கப்பட்டாததுகொண்டு
அவ்விதமாகாதெனவர; அனைவர்களும் நான்சுகமாகத்தூங்கினேனென்று அ
கங்காரமற்ற சென்றகாலத்துள்ளவான்மாவைச் சுகருபனாகப்பிரயோகிப்ப
தனாலும், வியாவகாரிகனாகிய அகங்காரியான ஜீவத்துவம் அவனிடத்தில் அ
பேதமாகச் சுழுத்தியிலுஞ் சமாதியிலுமடங்கிட, ஆவரணவிக்ஷபாதிகளா
ற்றேற்றிய துக்கசாகரமொழிந்திடக்காண்பதனாலுஞ், சுகமாகத்தூங்கினே
னென்பதனோடு ஒன்றுந்தெரியாமகாணப்படுவதனால் அந்தத்தெரியாமை
தமோருணத்தினியல்பாதலால் அந்தத்தமோருணத்தின் வல்லமையாம் ஆவர
ணமுஞ் சமகாலத்திலனுபவிக்கப்படுதலாலும், தமோருணமிருக்குமிடத்திற்
சுகமிருக்காது இருப்பதாகவொப்பிபில் இரண்டிருக்கின்றதாக வொப்பவே
ண்டும், அங்ஙனமொப்பிபில் தமோருணம் துக்கத்தையே கொடுக்கத்தக்கத
னால் அந்தத்துக்கமும் விழித்தபின் காண்பதனால் வாதிக்கப்பட்டாதவனுபவமா
தலாலும், அகங்காரமில்லாத சென்றகாலத்துள்ளவான்மாவைத் துக்கருப
னாகவே சொல்லவேண்டும். உபயருபத்தையுஞ்சொல்வதில் ஒருவத்து இர
ண்டுசுபாவமுடையதாகாது. அவைகளிலொன்று சுபாவமாயும், ஒன்றுகற்பி

தமாயுமாகவேண்டும். இங்ஙனமாயின், ஆனந்தத்தைமாத்திரம் ஆன்மாவுக்குச் சொரூபமாகவொப்பிபில் துக்கமேதான் சொரூபமென ஏன்ஒப்பக்கூடாதெனவர; நியாயம், அங்ஙனமொப்பிபில் ஒன்றுந்தெரியாமையான தமோகுணவல்லமையாம்அஞ்ஞானஞ் சித்தா ஜடமா, சித்தென்றால், பிரகாசத்தால்ஆவரணமாகிய தமத்தைநீக்குமேயன்றி மறைக்கமாட்டாது. ஜடமெனில், தானே விளங்காமல் தனக்கன்னியமான சித்தினாலேயேவிளங்கல்வேண்டும். ஆன்மப்பிரகாசத்தால் தெரியாமையாந் துக்கப்பிரயோஜக தமோகுணமான ஆவரணமாகிய இருள்விளங்குவதெனில், பிரகாசசன்னிதானத்தில் இருள்பொல் சிற்சன்னிதானத்தில் தெரியாமையென்னும் ஆவரணம் விளங்காது. ஆவரணமாகியதமோகுணமில்லாவிடில் தமோகுணப் பிரதிபிம்பித துக்கமும் ஆன்மசுபாவமாகாது. விழிக்குங்காலனுபவத்திற் காணப்படுவதெனில், அவ்விடத்திற் பிரபஞ்சங்காணப்படாததனற் பிரபஞ்சானுபவஞானமில்லாமலுங் கூடத்தன் சிற்சுகனாதலாற் சுகமாயென்றும், இவ்வனுபவத்தைப் பகிர்முகப்படுத்துவதற்குமுன்னமே தன்னுடையவியல்பாயுள்ள ஆஸ்திக்கியத்தைத் தூங்கினேனென்றும் தூங்கினேனென்றால் தூங்கியிருந்தேனெனப்படுமாதலால் பிரபஞ்சானுபவரகித சிற்சுகமாத்திரமாயிருப்பதனால் சருவஜனசமுதாயமாகக் கூடத்தவான்மா சுகசாகரமானரஸசொரூபமென்றும், கூடத்தனாகிய ஈசனிடமாகவே இச்சா ஞான கிரியா சத்திகளைப்பெற்றிருந்துங் கிருதக்கினனாகி அவனைமறந்திடினும் இவனைக்காக்கும்பொருட்டு இவனுளத்தில் நீங்காமலிருந்து இரகதிக்கின்றனென்றும், அவனாலேயே ஜாக்கிர சொப்பனமான பிரபஞ்சவாசனையிற்றேற்றிய துக்கங்களைச் சுழுத்தியாகிய அவிவேகநிசையினும் கூடத்தனாகிய தன்னை அடைந்திடும்படிசெய்வித்து, அவர்களுக்கு இயல்பதாகவே சகிக்கவொண்ணாததுக்கத்தைநீக்கியும், உபநிடதமார்க்கமாய்த் தன்னை யறிந்து உள்ளபடியடைய ஆத்தியந்திகசமுசாரதுக்கநிவீர்த்தியோடு நித்தியானந்தமாகத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாமற் சுகமுறச்செய்கின்றனென்றும், புண்ணியபாவத்திற்குத்தகுந்தபடி பலத்தைக்கொடுத்துச் சுகப்படுத்துகின்றனென்றும், கூறுவார், “தன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க் கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத் தன்பரம்பெருஞ்சருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேநின் தின்பமேவறவளித்திடலிவைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும் எனவுங்கறிஞர்.

(உச)

அவதாரிகை.

பிரமமானது பயம் அபயம் இவ்விரண்டிற்குங் காரணமாகவிருத்தலால் உண்மைப்பொருளென்று சாதித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொருபொழுதுகாட்சிமுதலிலதாம்பரத்திற்

பேதமதறவுணர்ந்தானப்பொழுதபயனாகிக்

கோதிலாவமுதமெய்துங்கூடுமேற்சிறிதுபேதஞ்

சாதலும்பிறப்புமச்சஞ்சாதலுஞ்சங்கையிலலை.

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுற்கைத்திரிய

ருக

வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

இ - ள். யாதொருபொழுது - எப்பொழுது, (இச்சேவன்), காட்சிமுதலிலதாம் - திரிசியத்தன்மைமுதலானவையில்லாத, பரத்தில் - (சொருபனுள்) அரனிடத்தில், பேதமதம் - பேதமில்லாமல், உணர்ந்தான் - அறிகின்றானே, அப்பொழுது - அக்காலத்தே, அபயனுசி - பயமில்லாதவனுசி, கோதிலாவமுதம் - குற்றமில்லாத (பரமாயிர்தமாயும் கலியாணமாயும் சற்சொருபமாயும், முன்னமேதானுபடையப்பட்டிருப்பதாயுமுள்ள) பரப்பிரமத்தை, எய்தும் - அடைவான், சிறிதுபேதங்கூடுமேல் - (பிரமம் வேறு சமூசாரியாகிய நான்வேறு என்று) அற்பமேனும்பேதபுத்திபொருந்துவானாயின், (இச்சேவன்), சாதலும் - இறப்பதும், பிறப்பும் - ஜனிப்பதும், அச்சம் சாரதலும் - பயம்பொருந்துவதும், சங்கையிலை - அளவில்லாததாகும். எ - று. (உரு)

அவதாரிகை.

இவ்வான்மாவையெவனறிகின்றான் அவனுக்கு தனதுருபத்தைப் பிரகாசப்படச்செய்கின்றனென்ற உபநிடதப்படி, எவ்விடத்தும் பிரமம் ஒன்றுபோற் பகூபாதமின்றி இருக்கவும், பெத்தர்களுக்குமாதிரம் ஏன் பயம் வருமென்று சங்கைவர; சகல இருதயங்களிலுஞ் சமமாயிருந்திதனும் பிரமஜிஞ்ஞாசயிற் பராமுகனுயிருக்கின்றவனிடத்தில் உள்ளபடிவிளங்காமல் அம்மூர்க்களைத் தள்ளியிடுவதெனவும், ஞானநிஷ்டர்களுக்கு அடையத்தக்கபரமபதமான பிரமம் சாக்ஷாத்காரசமயத்தில் தானாகவேகருணையாற் பிரகாசிக்கின்றதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தானெலாவிடத்திலுமுளதாகிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த
வினசாதியைக்குறித்ததுவெளிப்படாதிருக்குமேயெப்போது
ஞானமேமுயல்பவற்குநற்பரம்பரநற்பரம்பதமேதா
னாவாற்றிந்திடும்படிகேவலமருளினால்வெளியாமால்.

இ - ள். தான்-தானாகிய (அந்தப்பிரமம்), எலாவிடத்திலும் உளதாகிலும் - எவ்விடத்துமிருந்தபோதிலும், சாங்கரியஞ்சேர்ந்த - வரம்புதப்பிச்சேர்ந்திருக்கின்ற, ஈனசாதியைக்குறித்து - (அஞ்ஞர்களாகிய) இழிந்தசாதியைக்கருதி, அது - அந்தப்பிரமம், வெளிப்படாதிருக்கும் - (உதாசீனமாய்) வெளிநண்ணுகிருக்கும், எப்போதும் - எக்காலத்தும், ஞானமே - ஞானத்தை யே, முயல்பவற்கு - முயலுகின்ற ஞானிகளுக்கு, நற்பரம்பரம் - நல்லபிரமமானது, நல் பரம்பதமே தான் ஆனவாறு அறிந்திடும்படி - நன்மையாகியபிரமமேதானுவண்ணந் தெரிந்திடும்படி, கேவலம் அருளினால் - கேவலங்கிருபையினால், வெளியாம் - (தானாகவே) வெளிப்படும். எ - று.

ப - ம். கூடத்தபரமசிவம் அனைவர்களுக்கும் பொதுவாகி எவ்விடத்துமிருக்க, அபேதவான்களிடத்தில் அபயமாயும், பேதவாதிகளிடத்தில் பயம்

சுரமாயும் இருக்குமானால், பக்ஷபாதமாகுமெனச்சங்கிக்க; தானுவைத் தானுவாகவறிந்தவனுக்கு அத்தானாவே அபயங்கரமாயும், சோரனென்றறிந்தவனுக்குப் பயங்கரமாயும் பவித்தம், எப்படிப் பக்ஷபாதமுடையதாகாதோ அப்படியே பக்ஷபாதமுடையதாகாதென்றும், வித்தியாதிகாரமான மானுடசரீரத்தையடைந்தவன் ஆன்மாவையே விசாரிக்கவேண்டும், அவனையே மனனித்திடவேண்டும், அவனையே நிதித்தியாசிக்கவேண்டும், அவனுக்குவேரூயிரன் டாம்பொருளில்லை, இருக்கின்றதாகப்பார்க்கில் துன்பத்தையடைவானென்ற பரமசிவனுக்கினையாகிய சுருதிநீதியைத்தப்பினவர்களைச் சிஷிப்பினதது, தன் ஆக்கினையைக்கடந்தவர்களைச் சிஷிப்பதில் அரணுக்குப் பக்ஷபாதமில்லாததுபோலப் பக்ஷபாதமாகாதென்றுக் கூறுவார், “தானெலாவிடத்திலுமுளதாகிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த நனசாதியைக்குறித்தது வெளிப்படாதிருக்கும” என்றார். எ - று.

அவதாரிகை.

அந்தப்பிரமந்தானே வித்துவானுக்கும் மனனமில்லாவிடப் பயமாகப் பவிக்குமென்ற சுருதியின்பொருளைக்கூறி, அதனையேதிடப்படுத்தவேண்டிச் சுருதியில் இவ்வீசனிடத்தில் வாயு சூரியன் அக்கினி இந்திரன் இயமன் இவர்க ள்பயப்பட்டு நடக்கின்றார்களென்றபொருளைக் கூறுகின்றார். எ - று.

வேறு.

அங்கமாறினையும்வேதநான்குடனேயறியினுமனனமில்லவனுக்கு, கெங்குமெப்பொழுதும்பயத்தினுக் கேதுவாயிடுமிறைவனிந்திரன்கால்,
* செங்கதிர்ச்செல்வன்றீயமன்றத்தஞ்செய்தொழில்களிலொருகாலும், பங்கியாதொழுகும்பரிசுதுபரணைப்பற்றியுண்டாகியபயத்தால்.

இ - ள். வேதநான்குடனே-நான்குவேதங்களுடனே, அங்கமாறினையும் - ஆறங்கங்களையும், அறியினும் - உணர்ந்தபோதிலும், மனனமில்லவனுக்கு - மனனமில்லாதவனுக்கு, எங்கும் - எவ்விடத்திலும், எப்பொழுதும் - எக்காலத்தும், இறைவன் - பரமசிவனுனவன், பயத்தினுக்கேதுவாயிடும் - அச்சத்துக்கேதுவாகவேபவிப்பான், இந்திரன் - வாசவன், கால் - வாயு, செங்கதிர்ச்செல்வன் - சூரியன், தீ - அக்கினி, யமன் - காலன், (என்னும்மீவர்கள்), தத்தம் - தங்கள்தங்கள், செய்தொழில்களில்-செய்கின்றதொழில்களில், ஒருகாலும் - ஒருபோதும், பங்கியாது - பங்கம்பொருந்தாமல், ஒழுகும்பரிசுது - நடக்குந்தன்மையும், பரணைப்பற்றி - (அந்தப்) பரமசிவனைப்பற்றி, உண்டாகியபயத்தால் - விளைந்தஅச்சத்தினாலேதான். எ - று.

ப - ம். வாயு சூரியன் சந்திரன் அக்கினி காலன் இவர்கள் பூருவகற்பத்தில்உள்ளபடி பரமசிவமாகிய கூடத்தையறிந்தும், மனனத்தாழ்வாற்பலத்தைவேண்டிக் கிஞ்சித்து பேதபுத்தியுடன்உபாசித்ததுபற்றிச், சிவாக்கி

* செங்கதிர்வாரியென்பாருமுள்.

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய நுட-
வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

னையென்னுங் காலவசத்தாற் பயத்தினேமி அவ்வதிகாரங்களிற் கோணம்நெச
ல்கின்றொன்பார், “இந்திரன்கால் செங்கதிர்ச்செல்வன் தியமன்தத்தஞ்செய்
தொழில்களிலொருகாலும் பங்கியாதொழுகும்பரிசுத பரணைப்பற்றியுண்டா
கியபயத்தால்” என்றார். (உஎ)

அவதாரிகை.

சுருகியில் மானுடானந்தமுதல் இரணியகற்பானந்தம்வரை உத்தரோ
த்தரம் நூறங்கிசம் தாரதம்மியமுடையதாகக் கூறி, அவ்வதிகாரஆனந்
தம் நச்வரமெனத்தெரியவேண்டி அவைகளில் ஆசையற்ற சிரவணமனன
நிதித்தியாசனமென்னும் சாதனவாணைச் சுரோத்திரியனெனக்கூறி, அச்சு
ரோத்திரியனாகிய பிரமநிஷ்டனுக்குக் கன்மசாதனங்களன்றி அவ்வதிகாரா
னந்தங்கள் கற்பிதங்களாதலால் தன்னுனந்தத்தின் இலேசங்களாகிய அவை
களும் அதிஷ்டானமாகியதனக்குவேறில்லாமல் தானாகவேவிளங்குகின்ற
னவென்றபடி கூறுகின்றார்.

வேறு.

தந்தமளவிலரியாதிதம்பமீருச்சகத்தெல்லா
மிந்தவிறைவனுனந்தவிலேசத்தாலேயின்புறுமா
லந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோற்கருளா லுள்ளபடி
தொந்தமுதன் சொருபமதாமின்பந்தானேதோன்றுமால்.

இ - ள். அரியாதி - மாயோன்முதல், தம்பமீரு - தம்பாந்தமுள்ள,
சகத்தெல்லாம் - உலகத்துள்ள உயிர்களெல்லாம், இந்த இறைவன்-இந்தக்கூ
டஸ்தப்பிரமமாகிய பரமசிவனுடைய, ஆனந்த இலேசத்தாலே - ஆனந்தத்தி
ன் ஒருதிவலையினாலே, தந்தம் அளவில்-தங்கல்தங்களுக்கியன்ற அளவின்படி,
இன்புறம் - சுகத்தைஅடைவார்கள், அந்த அந்தப்பதத்தாசை அற்றோற்கு -
அவ்வப்பதங்களில் இச்சையில்லாதவனுக்கு, அருளால் - சிவனருளால், உ
ள்ளபடி - மெய்யாகவே, தொந்தமு - துவிதமில்லாத, தன்சொருபமதாம் -
தன்னுசொருபமாகிய, இன்பம் - ஆன்மானந்தம், தானேதோன்றுமால்-தானு
கவேயுண்டாகும். எ - து.

ப - ம். மாயோன்முதல் தம்பமீருயுள்ள சகலப்பிரபஞ்சத்தின்கண்
னேவிளங்கிய உயர்ச்சிதாழ்வுடைய அதிகாரத்தையிட்ட ஆனந்தம் லோபா
திகமாதலால், சமுத்திரம்போல் கானல்நீர்தோன்றினும் அதில்ஈரங்கூட இரா
து ஆகையால் மித்தையேதா னென்றும், பிராந்தியினால் மிகுந்தவம்புரிந்து
அவ்வானந்தங்கிடைக்கிலும் அதவும் அதிஷ்டானுனந்தத்தின் அனுமாத்திர
மான ஆபாசமேயாகுமென்றுங் கூறுவார், “தந்தமளவிலரியாதிதம்பமீருச்
சகத்தெல்லா மிந்தவிறைவனுனந்த விலேசத்தாலேயின்புறுமால்” எனவும்,
அவ்வதிகாரஆனந்தங்கள் துக்கரூபங்கள்தானென்றும் விடத்தைப்பிராணப

யமுள்ளவன் தன்னுடையதுபோல் அதிஷ்டானசுகந்தையடையக் கெடுதல்செய்
வுமென்று அவைகளில் இச்சையில்லாமல் துச்சமென்றும் விடுத்த மகாவை
தக்கியமுடைய அதிகாரியை, “அந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோர்க்கு” என
வும், வைராக்கியமுதலிய சாதனமிருந்திதனும் சிவப்பிரசாதமின்றி ஐக்கிய
ஞானங்கிடையாது, ஆதலால் அதுவும் சிவனதுதிருவருளாலேகிடைப்பதென்
தும், அப்படிக்கிடைத்திதனும் அதுவும் தனதுசுபாவமேயாதலால் சுதந்தி
ரமென்றும், தன்சொருபம் ஆனந்தவடிவமாக எப்போதும் இருந்திதனும் அ
வித்தையால் துக்கருபமாகக்காணப்பட்டதனால் அபரோகூஷத்தில் அதுவும்
மாரிச் சுயவானந்தமாக விளங்குமென்றுங்கூறுவார், “அருளாலுள்ளபடி
தொந்தமுதன் சொருபமதாயின்பந்தானேதோன்றுமால்” எனவுங்கூறினார்.

அவதாரிகை.

சாகரத்தில் அலை நுரை குமிழி முதலியவைபோல், இரணியகற்பாந்த
மாயுள்ள இவ்வதிகார ஆனந்தங்கள் எதிலொடுங்குகின்றதோ அந்தப்பிரமம்
பரிச்சேதமில்லாததனால் நிரதிசயானந்தமாகப் பவிக்கின்றதெனத் தாற்பரிய
ங்கொண்டு அதனைச்சாதிக்கவேண்டி, எவன் அதிகாரியாகியபுருடனிதயத்தில்
இருக்கின்றானோ எவன் ஆதித்தனிதயத்தில் இருக்கின்றானோ அவன் ஒருவனே
யெனவும், அவனை விவேகத்தால் சர்வக்கிய கிஞ்சிக்கிய உபாதினைத் திரிசியங்
களாகத்தள்ளி எவன் அபரோகூஷமாக அறிகின்றானோ அவன் அறிகின்றானே
னவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பருதிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்நெஞ்சினும்பரனே
கரியதாகிநின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளைமாய்வுறத்தத்துவவிவேகத்தாற்போக்கிக்
கரியதாகியவீசனைக்கண்டவன்கண்டான்.

இ - ள். பருதிநெஞ்சினும் - ஆதித்தனிருதயத்திலும், ஒழிந்தவர்நெஞ்சி
னும் - ஏனையர் இருதயத்திலும், பரனே - பாமசிவனே, கரியதாகிநின்ற -
சாக்ஷியாகவேரின்று, அறிபவன் - (தானே) அறிகின்றவன், (ஆகையால்), காய
மேமுதலாம்பொருளை - (சாக்ஷியமாகிய) தேகமுதல் (மாயையீருன) அனைத்
தையும், தத்துவவிவேகத்தால் - தத்துவவிவேகத்தினால், மாய்வுறப் போக்கி -
மடியும்படிதள்ளி, கரியதாகிய - சருவசாக்ஷியாகிய, ஈசனை - பரமசிவனை,
கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தானோ, (அவனே), கண்டான் - பார்த்தவனா
வான். எ - று.

ப - ம். இரணியகற்பன் தன்னைமூன்றுபாகமாக்கி அதில் ஆதித்தனை இ
ரண்டாவதாயும் வாயுவை மூன்றாவதாயும் கொண்டான் என்றசுருதியினால்,
முந்தியசூரியான இரணியகற்பனது இருதயத்தில் சுத்தசத்துவப்பிரதான

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய

௫௫

வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மாயோபாதிகனாகவும், அனுவீருதனானாகவும், ஈசன் விளக்குகின்றனென்பார், “பருதநெஞ்சினும்” என்றார். (உக)

அவதாரிகை.

பரமசிவத்தின் லீலாவிக்கிரகதாரிகளான அவதாரவிசேடங்களாகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் மற்றனைத்திற்கும் சாக்ஷியாகத்தன்னைத் தர்க்கப்பிரமாணங்களால் அறிந்தவன் ஆன்மதரிசியென நிரதிசய நிருவிகார சச்சிதானந்த ஏகாச பிரமாஸ்தித்துவம் கூறப்பட்டதனால், அது உண்டோ இல்லையோ என்ற சங்கையை நிராகரித்து, அவித்தவானும் அதனை அடைக்கின்றானு இல்லையா என்ற கேள்விக்கு உத்தரமாக இந்தப்பிரகாரம் அறிந்தவன் எவனோ அவனோ ருவனோ அறிந்தவன் என்றதுமுதல் ஆனந்தமயனை உபசங்கிரமிக்கின்றான் என்றது ஈராகச்சொன்னசருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

உருத்திரன்மான்முதலாகத்தம்பயீரு யுளபொருட்குஞ்சான்றாகு மொருவன்றன்னைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவ ன்கண்டவன்றர்க்கமானனானங், கருத்துறவுளள்வனுலகினின்றுந்த ன்னைத் தன்னாலேவேறுபடக்கழற்றிக்கற்றோ, னுருத்துவருமன்னாதி கோசமெல்லாமுட்பகிருமிறைவனருளொன்றினாலே.

இ - ள். உருத்திரன் மால்முதலாக - உருத்திரன் நாரணன்முதலாக, * தம்பயீருயுளபொருட்கும்- ஸ்தம்பாந்தமுள்ளபொருள்சனைத்திற்கும், சா ன்ருகும் - சாக்ஷியான, ஒருவன்றன்னை - பரமசிவனை, கருத்துற - இருதயத் திற்பொருந்த, தர்க்கத்தாலும் - தருக்கத்தினாலும், மானத்தாலும் - பிரமாண த்தினாலும், கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தவனோ (அவனே), கண்டவன் - (அப் போக்ஷமாகப்) பார்த்தவன், தர்க்கம் - யுத்தியோடும், மானம் - சருதியோ டும் (கூடிய), ஞானம் - விஞ்ஞானம், கருத்துறஉள்ளவன் - (எவன்) சித்த த்திற்பொருந்த இருக்கின்றனோ (அவனே), உலகில்லின்றும் - இவ்வுலகத்தில் நின்றும், தன்னாலே - தன்னாலேயே, தன்னை - (கூடஸ்தனாகிய) தன்னை, வேறுபட - வேறுக, கழற்றி - பிரித்து, கற்றோன் - அறிந்தவன், இறைவனரு ளொன்றினாலே - சிவப்பிரசாதமொன்றினாலேயே, உருத்துவரும் - (ஆபாச மாகத்) தோற்றிவருகின்ற, அன்னாதி கோசமெல்லாம் - அன்னமயாதிகோச ங்களையெல்லாம், உட்பகிரும்- ஆந்தரமாகப் பிரித்தறிவான். எ-று.

* தம்பமென்பது-ஒருபூச்சி, ஒன்றன்மேலொன்று அறிக்காக ஏழுபாணையில் ஜலம்வைத்திடில் அந்தஜலம் பொசியாமலிருக்கவும் ஏழுபாணையுநீங்கி வெளி வரும், அதற்குமுன்னு அவத்தைகளுமுண்டு.

யமுள்ளவன் தன்னாவதுபோல் அதிஷ்டானசுகத்தையடையக் கெடுதல்செய்யுமென்று அவைகளில் இச்சையில்லாமல் துச்சமென்றும் விடுத்த மகாவை ராக்கியமுடைய அதிகாரியை, “அந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோற்கு” எனவும், வைராக்கியமுதலிய சாதனமிருந்திடினும் சிவப்பிரசாதமின்றி ஐக்கிய ஞானங்கிடையாது, ஆதலால் அதுவும் சிவனதுதிருவருளாலேகிடைப்பதென்றும், அப்படிக்கிடைத்திடினும் அதுவும் தனதுசுபாவமேயாதலால் சுதந்திரமென்றும், தன்சொருபம் ஆனந்தவடிவமாக எப்போதும் இருந்திடினும் அவித்தையால் துக்கரூபமாகக்காணப்பட்டதனால் அபரோகூஷ்த்தில் அதுவும் மாறிச் சுயவானந்தமாக விளங்குமென்றுங்கூறுவார், “அருளாலுள்ளபடி தொந்தமுதன் சொருபமதாமின்பந்தானேதோன் னுமால்” எனவுங்கூறினார்.

அவதாரிகை.

சாகரத்தில் அலை நுரை குமிழி முதலியவைபோல், இரணியகற்பாந்த மாயுள்ள இவ்வதிகார ஆனந்தங்கள் எதிலொடுங்குகின்றதோ அந்தப்பிரமம் பரிச்சேதமில்லாததனால் பிரதிசயானந்தமாகப் பலிக்கின்றதெனத் தாற்பரியங்கொண்டு அதனைச்சாதிக்கவேண்டி, எவன் அதிகாரியாகியபுருடனிதயத்தில் இருக்கின்றானோ எவன் ஆதித்தனிதயத்தில் இருக்கின்றானோ அவன் ஒருவனே யெனவும், அவனை விவேகத்தால் சர்வக்கிய கிஞ்சிக்கிய உபாதிநனைத் திரிசியங்களாகத்தள்ளி எவன் அபரோகூஷ்மமாக அறிகின்றானோ அவன் அறிகின்றனெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பருதிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்நெஞ்சினும்பரனே
கரியதாகிவின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளைமாய்வுறத்தத்துவவிவேகத்தாற்போக்கிக்
கரியதாகியவிசனைக்கண்டவன்கண்டான்.

இ - ள். பருதிநெஞ்சினும் - ஆதித்தனிருதயத்திலும், ஒழிந்தவர்நெஞ்சினும் - ஏனையர் இருதயத்திலும், பரனே - பாமசிவனே, கரியதாகிவின்று - சாக்ஷியாகவேரின்று, அறிபவன் - (தானே) அறிகின்றவன், (ஆகையால்), காயமேமுதலாம்பொருளை - (சாக்ஷியமாகிய) தேகமுதல் (மாயையீருன) அனைத்தையும், தத்துவவிவேகத்தால் - தத்துவவிவேகத்தினால், மாய்வுறப் போக்கி - மடியும்படிதள்ளி, கரியதாகிய - சருவசாக்ஷியாகிய, ஈசனை - பரமசிவனை, கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தானோ, (அவனே), கண்டான் - பார்த்தவனாவான். எ - று.

ப - ம. இரணியகற்பன் தன்னைமூன்றுபாகமாக்கி அதில் ஆதித்தனை இரண்டாவதாயும் வாயுவை மூன்றாவதாயும் கொண்டான் என்றசுருதியினால், முந்தியசீரியான இரணியகற்பனது இருதயத்தில் சுத்தசத்துவப்பிரதான

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்நைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

௫௫

மாயோபாதிகனாகவும், அனுவீருதஞானனாகவும், ஈசன் விளங்குகின்றனென்
பார், “பருதிநெஞ்சினும்” என்றார். (உக)

அவதாரிகை.

பரமசிவத்தின் லீலாவிக்கிரகதாரிகளான அவதாரவிசேடங்களாகிய
மும்மூர்த்திகளுக்கும் மற்றனைத்திற்கும் சாக்ஷியாகத்தன்னைத் தர்க்கப்பிரமா
ணங்களால் அறிந்தவன் ஆனமதரிசியென நிரூபிசய நிருவிகார சச்சிதானந்த
ஏகரச பிரமாஸ்தித்தவம் கூறப்பட்டதனால், அது உண்டோ இல்லையோ என்
ற சங்கையை நிராகரித்து, அவித்துவானும் அதனை அடைகின்றானு இல்லையா
என்ற கேள்விக்கு உத்தரமாக இந்தப்பிரகாரம் அறிந்தவன் எவனோ அவனோ
ருவனோ அறிந்தவன் என்றதுமுதல் ஆனந்தமயனை உபசங்கிரமிக்கின்றான்
என்றது ஈரூகச்சொன்னசுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

உருத்திரன்மான்முதலாகத்தம்பயீரு யுளபொருட்குஞ்சான்றாகு
மொருவன்மனைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவ
ன்கண்டவன்மர்க்கமானனானும், கருத்துறவுள்ளவனுலகினின்றும்
ன்னைத் தன்னாலேவேறுபடக்கழற்றிக்கற்றோ, னுருத்துவருமன்னாகி
கோசமெல்லாமுட்பகிருமிறைவனருளொன்றினாலே.

இ - ள். உருத்திரன் மால்முதலாக - உருத்திரன் நாரணன்முதலாக,
* தம்பயீருயுளபொருட்கும்- ஸ்தம்பாந்தமுள்ளபொருள்சனைத்திற்கும், சா
ன்றாகும் - சாக்ஷியான, ஒருவன்மனை - பரமசிவனை, கருத்துற - இருதயத்
திற்பொருந்த, தர்க்கத்தாலும் - தருக்கத்தினாலும், மானத்தாலும் - பிரமாண
த்தினாலும், கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தவனோ (அவனோ), கண்டவன் - (அப
ரோக்ஷமாகப்) பார்த்தவன், தர்க்கம் - யுத்தியோடும், மானம் - சுருதியோ
டும் (கூடிய), ஞானம் - விஞ்ஞானம், கருத்துறஉள்ளவன் - (எவன்) சித்த
த்திற்பொருந்த இருக்கின்றனோ (அவனோ), உலகிலின்று - இவ்வுலகத்திலி
நின்றும், தன்னாலே - தன்னாலேயே, தன்னை - (கூடஸ்தனாகிய) தன்னை, வே
றுபட - வேறுக, கழற்றி - பிரித்து, கற்றோன் - அறிந்தவன், இறைவனரு
ளொன்றினாலே - சிவப்பிரசாதமொன்றினாலேயே, உருத்துவரும் - (ஆபாச
மாகத்) தோற்றிவருகின்ற, அன்னாகிகோசமெல்லாம் - அன்னமயாதிகோச
ங்களையெல்லாம், உட்பகிரும்- ஆந்தரமாகப் பிரித்தறிவான். எ-று.

* தம்பமென்பது-ஒருபூச்சி, ஒன்றன்மேலொன்று அநிக்காக ஏழுபாணையில்
ஜலம்வைத்திழல் அந்தஜலம் பொசியாமலிருக்கவும் ஏழுபாணையுநீங்கி வெளி
வரும், அதற்குமுன்று அவத்தைகளுமுண்டு.

ப - ம். எப்படிச் சாதகனிடத்தில் அவன் அவத்தைகளுக்குக் கூடத் தன் சாக்ஷியாயிருக்கின்றானோ அப்படியே மும்மூர்த்திகளது தொழில்களுக்கு ம் விசேடமின்றிச் சாக்ஷியாகவேயிருக்கின்றனென்றும், அப்படியே தம் பம்வரையினும் சாக்ஷியாயிருக்கின்றனென்றும், கூறுவார், “உருத்திரன் மான்முதலாகத்தம்பீரயுளபொருட்குஞ்சான்ருகுமொருவன்” எனவும், ஐக் கியச்சுருதிப்பிரமாணத்தாலும் அதனையனுசரித்தயுத்தியாலும், சந்தேகமில் லாமல் அபரோக்ஷமாக அறிந்தவனே ஜன்மதரிசியென்பார், “கருத்தூறத் தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவன்” எனவும், சுருதியுத்தியனுபவமுடைய பிரமவித்தினை, “தர்க்கமான ஞானங்கருத்துறவுள்ளவன்” எனவும், காணப் பட்டதாயும் பிருதிவி அந்தரிக்கூ சுவர்க்காதி பேதமாயும்உள்ள சிகிலமான அனான்மப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் என்பார், “உலகினின்றும்” எனவும், அனான்மாவாகிய பிரபஞ்சசாக்ஷியான கூடத்தசைதன்னியத்தை, “தன்னை” எனவும், இஃகனான்மா இஃகான்மா எனப் பகுத்தறிகின்றபுத்தியால் என் பார், “தன்னால்” எனவும், மற்றனைத்தையும் அனான்மாவாகக்கருதி அன் னமய ஜன்மாவாகப்பவித்து என்பார், “வேறுபடக்கழற்றி” எனவும், அப்ப டியே ஜனந்தமயன் வரைக்கும் அனான்மாவாகத்தள்ளுங்கால் அவ்வவந்து கோசங்களுக்கும் வேறுபட ஆந்தரமாகிச் சருவஜகம்பனைக்கும் அதிஷ்டா னபுச்சமென்ற சத்தியஞானானந்த ஏகரசமாம் பிரமத்தை கண்டகத சாமீகர ம்போல் தானாக அடைகின்றனென்பார், “அன்னாதி கோசமெல்லாமுட்பகி ரும்” எனவும், சிவார்ப்பணபுத்தியால் அனுட்டிக்கப்பட்ட எக்கியம் தானம் தவமுதலியவற்றால் பிரசன்னனாயிருக்கின்ற பரமசிவத்தின் கிருபையினு லேயே ஜன்மப்பிராப்தியுண்டாகும் என்பார், “இறைவனருளொன்றினால்” எனவுங், கூறினார்.

தாற்பரியம். இதனால் சச்சிதானந்தமானபரமசிவம் சீவேசவுபாதி யால் நேரிட்டபரிச்சேதமில்லாததுபற்றி அபரிச்சின்னநிரதிசய ஞானானந்த ஏகரசமாகக்கூறப்பட்டது. இது, பிரமவித்து பரத்தை அடைகின்றான் என் ற சுருதியின் சூத்திரபதத்தின் தாற்பரியமாகியசருவகர்மங்களையும் பிரம ரூபனாகவிருந்து புசிச்சுக்கின்றான் என்றமந்திரபாகத்தினையுடையதலால் முடி விற்கொல்லத்தக்கது. ஆயினும் சுருதியில் இந்தச்சிதாகாயமான ஜனந்தமி ல்லாவிடில் என்றவாக்கியம் உபனியாசஞ்செய்யப்பட்டது. அதனைச் சமர் த்திக்கவேண்டி இவ்விடத்தே பிராசங்கிகமாகக் கூறப்பட்டதென அறியத் தக்கது. வித்துவானே அடை கின்றனென்றமையால் அவித்துவானும் அடை யவானு அடையமாட்டானு என்றகேள்வி நிராகரிக்கப்பட்டதென்றறிக. (.)

அவதாரிகை.

இவ்வாறு அறிந்தமாதிரத்தால் பிரமப்பிராப்தியைக்கூறியதனால் பிரம வித்து பரத்தையடைகின்றனென்ற சுருதியின்சூத்திரவாக்கியமும், அதன் உரையாகிய எவனறிசுன்றனோ என்றதுமுதல் புசிச்சுக்கின்றனென்றது சுருயுள் ள மந்திரபாகமும், முற்கவ்வரைக்கும் உரைசெய்யப்பட்டது. அத்துவிதியிற்

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ருள
வுபநிடததாற்பரியமுமுநாத்வத்தியாயம்.

திசயானந்த அபயப்பிரமப்பிராப்தியானது, ஞானமாத்திர சாத்தியமென்று தன்னாழ்குறப்பட்ட பொருளில் சம்வாதநிமித்தமாக எதில் நின்றும் வாக் குகள் மனத்தோடும் எட்டமாட்டாமல் திரும்பிவிடுகின்றனவோ, அந்தப்பிரமமானந்தத்தை அறிந்தவன் ஓரிடத்தினின்றும் பயமடையானென்று சுருதியில் மந்திரவாக்கிய மாயிருக்கின்றது, அவ்வாகியப்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற்செல்லாதேமீளும்
விளம்பும்வாக்குத்தான்விளம்பவிசேடமொன்றும்பெருமையினால்
விளம்பும்வாதஞ்சிறிதில்லைவிசேடம்பெறிலேவிசேடமாம்
விளம்பலாவதறுஞ்சிவனைபுரையால்விளம்புமபரிசென்னே.

இ-ள். விளம்பும்வாக்கு - சொல்லப்பட்டவாக்கானது, யாதொன்றின் பக்கல் - எதனிடத்தில், செல்லாதேமீளும் - போகாமல் திரும்பிவிடும், விளம்பும்வாக்குத்தான் - சொல்லப்பட்ட (அந்த) வாக்கானது, விளம்பவிசேடம் ஒன்றும் பெருமையினால் - நிரூபிக்க விசேடம் ஒன்றும் அடையாமையினால், விளம்பும்வாதம்சிறிதில்லை - சொல்லத்தக்கவாதம் கொஞ்சமும் இல்லை, விசேடம்பெறில் - விசேடத்தை அடைந்திடமானால், விசேடமாம் - (நிர்விசேடமாகியபிரமம்) சவிசேடமாய்விடும், விளம்பலாவதுஅறும் சிவனை - சொல்லலாகுந்தன்மையிலலாத (நிர்விசேஷ) பரமசிவத்தை, உரையால்-வாக்கால், விளம்பும்பரிசு என்னே - சொல்லுந் தன்மை என்னிருக்கின்றது. எ-று. (கூ)

இதுவுமது.

யாதொன்றின்பாலெங்குங்கோசரமாயிந்தமனஞ்செல்லா
தியாதொன்றின்பாற்செவிமுதலிந்தியங்கள்விடயங்களுஞ்செல்லா
தோதுஞ்சச்சிதானந்தவொன்றும்பிரமமதுதன்னைப்
பேதமறத்தன்வடிவாகப்பெற்றானச்சமற்றானால்.

இ-ள். யாதொன்றின்பால் - எந்தவஸ்துவினிடத்தில், எங்குங்கோசரமாம் - எவ்விடத்தையும்விஷயீகரிக்கின்ற, இந்தமனம் - இந்தமனமானது, செல்லாது - அடையமாட்டாதோ, யாதொன்றின்பால் - எந்தவஸ்துவினிடத்தில், செவிமுதல் இந்தியங்கள் - சுரோத்திரமுதலான ஞானேந்திரியங்களும், விடயங்களும் - விஷயங்களும், செல்லாது - சேரமாட்டாதோ, (அஃதே), ஒதும் - சொல்லப்பட்ட, சச்சிதானந்த ஒன்றும்பிரமம் - சச்சிதானந்தஅத்துவிதமாகியபிரமமாகும், அதுதன்னை - அந்தப்பிரமத்தை, பேதமற - துவிதம் நீங்கும்படி, தன்வடிவாகப்பெற்றான் - தன்சொருபமாக அடைந்தவனே, அச்சமற்றான் - பயம்நீங்கினவனாவான். எ-று.

ப-ம். சத்தப்பிரவீர்த்திக் கேதுவான ஜாதிகுணகிரியா ரூனியமென்பார், “விசேடமொன்றும்பெருமையினால்” எனவும், பிரமம் வாக்குமனங்களுக்கெ

ட்டாதெனில் பிரமாணத்திற்கு அவிடய மானதுபற்றி நரசிருங்கம்போல அசத்தாகுமெனில் இதுதோஷமாகாது. பிரமம் அவிடயமாயினும் அதனைலக்ஷியப்படுத்தக்கூடும். எங்ஙனமெனில் சத்தியஞானமுதலியவாக்கியம் உலகசித்த சத்தியமுதலியவற்றைச் சொல்லியவழியே முன்சொல்லிய விசேஷணமுடைய பிரமத்தைவிதிமுகமாக இலக்கணையாற்கூறிற்று. நேதிவாக்கியமோவெனில் பிரமபின்னசகலவத்துவினிஷேதனத்தால் பிரபஞ்சாபரவாவச்சின்னமாகக்கொண்டு வியதிரோகமுகமாக லக்ஷணையாற் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்தவேதார்த்தம் அறியப்படாதபொருளை அறியப்படுத்துவதனால் உற்பத்திவிதியாகும். ஆனால் பூருவமீமாஞ்சகர்க்களிரியாயப்படி லக்ஷணைகூடாதெனில், வத்துக்களையிட்டு நியமமாயுள்ள வாச்சியார்த்தத்தைத்தள்ளி லக்ஷணைஅங்கீகரிக்கப்பட்டிடி இலக்கியார்த்தம் நியமமாகாததுபற்றி அனேகார்த்தமாகச் சந்தேகம்வருமென்றுதாற்பரியங்கொண்டல்லவா விதியினிடத்திலலக்கணை கூடாதென்றது. எவ்விடத்தில் பிரகாராந்தரத்தால் சந்தேகம்நீங்கப்படுமோ அவ்விடத்தில் லக்ஷணைநாவிக்கப்படாது, எப்படிப் பாதி உள்வேதியென்பதில் பாதி வெளிவேதியென விதியினியாயலக்ஷணையோ அப்படியே பிரமபின்னமானசகலத்தையும் நிஷேதிப்பதனால் அனேகார்த்த ஸந்தேகமின்மையால் மிஞ்சினதாகக் கொண்டு பிரமமேலக்ஷியமாகச் சித்திப்பதனால் விதியினும்லக்ஷணைகூடும். இதனாலும் லக்ஷியத்தன்மையுடையதாகவேகிரிக்கப்படுதலால் நிருபாதிகஞ் சத்தத்திற்கவிடயமென நினைக்கத்தக்கதல்ல. லக்ஷியத்தன்மை உபலக்ஷணமானதுபற்றி கிராகியகோடியிற் பிரவேசமில்லாமையின் வாக்கிற்கவிடயமென்பது அபிதாவிருத்தி அபிப்பிராயம். அதனாலேயன்றோ சுருதியும் அவ்வுபரிடதபுருடனை கேட்கின்றேனெனக் கூறிற்று. விதியென்றும் நிஷேதமென்றும் வாக்கியம்இரண்டு பிரிவுடைய தாதலால் அதனாலுண்டாகிய பிரமாகாரமனோவிருத்தியும் இரண்டு பிரிவுடையதாகும். அவைகளில் விதிவாக்கியத்தாலுண்டாகிய மனோவிருத்தியானது உபாதியுடையதாயினும் தனதாசிரயபெலத்தால் நிருபாதிகப்பிரமத்தைத் தெரியும்படியேசெய்கின்றது. இதனற் பிரமம் மனோவிருத்திக்குவிடயமென்பதும் பங்கப்படாது. மனோவிருத்தி இருப்பதுபற்றிச் சோபாதிகமாதலால், வத்துத்தன்மை இல்லாததாயும்ஆகாது. உபாதி உபலக்ஷணமானதுகொண்டு விடயகோடியைச்சாராமையின். இப்படியே நிஷேதவாக்கிய ஜனிதமனோ விருத்தியும் வியதிரோகாவச்சின்னமாகக்கொண்டு பிரமத்தைக்கோசரிப்பித்து அவச்சேதமானபிரபஞ்சம் இன்மையெனும் வியதிரோகத்தையும் விருத்தியார்த்தன்னையும் கதகளோனுநியாயமாக நிவிர்த்தியாகும்படி செய்கின்றது. இந்த அபிப்பிராயங்கொண்டு சுருதியும் மனத்தினாலேயே அடையத்தக்கதெனக்கூறியது. இந்தப்பிரகாரம் உபாதிசம்பந்தமில்லாத நிருபாதிகமாகிய அத்தியந்த நிருவிகற்பமாம்பிரமம் வாக்குமனங்களுக்கவிடயமென்பார், “(முன்செய்யுளில்) விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற் செல்லாதேமீளும்” எனவும், (இந்தச்செய்யுளில்) யாதொன்றின் பாலெங்குங்கோசரமாயிந்த மனஞ்செல்லாது” எனவும், தன்

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

க்குவேருகப் பயத்திற்கேதுவான இரண்டாம் வத்துவில்லாததனும் பயமில்
லையென்பார், “அச்சமற்றான்” எனவுங்கூறினார். (௩௨)

அவதாரிகை.

சுருதியிற் பிரமவித்தென்பவனை சுபாசுபகன்மங்கள் தபிக்கச்செய்யா
தென்ற பொருளையும், நற்கன்மத்தை நான்செய்யவில்லை பாபகன்மத்தைத்தா
ன் நான்எவ்வாறுசெய்தேனென்ற பொருளையுஞ், சுருதியில் இந்தப்பிரகாரமா
கவறிந்தவனுக்குப் புண்ணியபாபங்கள் ஆன்மாவாகவிளங்குமென்ற பொரு
ளையும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்புறுகுரவனருளி னாலிங்நனறிந்தவனயர்ந்திருவினையாற்
றுன்புறனுன்பஞ்செய்வதுந்நுன்பந்துய்ப்பதுமாகியதோற்ற
முன்பதாம்வேதமுடிவுவாக்கியத்தான்முனைத்தருளத்தினுன்முற்று
மின்பமார்தன்னதுருவமாயிலங்குமிறைமிகுதிருவருளதனால்.

இ-ள். அன்புறு - கிருபைபொருந்திய, குரவன் அருளினால் - குருவினு
பதேசத்தினால், இங்நன் அறிந்தவன் - இத்தன்மையாக எவனறிகின்றானோ,
(பிரபுவாகிய அவனை), இருவினையால் அயர்ந்து - புண்ணியபாவங்களால்
ளர்ந்து, துன்புறன் - துயரம்பொருந்தமாட்டான், துன்பஞ்செய்வதும் -
துக்கப்படச்செய்கின்றதும், துன்பந்துய்ப்பதுமாகியதோற்றம் - துக்கத்தை
யனுபவிப்பதுமாகிய காஷிப்பொருள், முற்றும் - அனைத்தும், முன்பதாம்
வேதமுடிவுவாக்கியத்தால் - முந்தியதானவேதார்த மகாவாக்கியத்தால், மு
னைத்தருளத்தினால் - உண்டாகிய அறிவினாலும், இறை மிகுதிருவருளதனா
ல் - பரமசிவனதுபரிபூரணப் பிரசாதத்தினாலும், இன்பமாம் - பிரத்தியகா
ன்மானந்தமாகிய, தன்னதுருவமாய் - தன்னுடைய சொருபமாகவே, இலங்
கும் - விளங்கும். எ-று.

ப-ம். அஞ்ஞனல்லவா மரணவத்தையில் எக்கியதானாதிசுபகன்மஞ் செ
ய்யாததுகொண்டு சொற்கத்தையடையாத்தன்மையையும், தான்செய்தபாப
த்தின்பலமான நரகஞ்சேருந்தன்மையையும் ஆலோசித்து அவைகளாற்பய
முடையவனாவான். ஞானியோவெனில், மூலாஞ்ஞான நிவிர்த்தியானதுபற்
றி கிரியாகாரகபலமானபிரபஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டதனால் வருபிறப்பைக்கொ
டுக்கத்தக்க கன்மபஞ்சரம் ஞானாக்கினியால்தகிக்கப்பட்டு வருபிறவிரீங்கலா
ல் தன்னைத்துயருறச் செய்யானென்பார், “இருவினையாற்றுன்புறன்” எனவும்,
சாதுவாகியும் அசாதுவாகியமுள்ள கருமங்களை, “துன்பஞ்செய்வதும்” என
வும், போக்திருப்பிரபஞ்சத்தை, “துன்பந்துய்ப்பதுமாகியத்தோற்றம்” என
வுங்கூறினார். (௩௩)

அவதாரிகை.

முற்கவியில் அனைத்துஞ்சுகவடிவான பிரத்தியகான்மசொருபமாக விளங்குவதென்றபடியே இந்தக்கவிமுதல் வித்தரித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும் பொருள்செய்கருவிசெய்தொழிலென், றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன்றுமிறை யருளா, லெய்யாமானமறிபொருளு மறிவோனென்னப்படும்பேத, மெய்யாமிறைவன்றிருவருளாலெல்லாந்தானய்விளங்குமால்.

இ-ள். இறை அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தினால், செய்வான் - கர்த்தா, செய்விப்பவன் - காரயிதா, செய்யும்பொருள்-செயப்படுபொருள், செய்கருவி - கரணம், செய்தொழிலென்று - கருமமென்று சொல்கின்ற, ஐவாய்ப்பொருளும் - ஐந்தினிடத்தடங்கியவெல்லாப்பொருள்களும், வெறும் ஆன்மாவாகி - கேவலம் ஆன்மாவானதானாகவே, தோன்றும் - விளங்கும், எய்யா - இனையாத, மானம் - பிரமாணமும், அறிபொருளும் - பிரமேயமும், அறிவோன் - பிரமாதாவும், என்னப்படும் பேதமெல்லாம் - என்று சொல்லப்பட்டபேதமெல்லாம், மெய்யாம் - உண்மைப்பொருளாகிய, இறைவன் - பரமசிவத்தின், திருவருளால் - பிரசாதத்தால், தானய்விளங்கும்-தானாகவேபிரகாசிக்கும். எ-று. (நச)

துய்க்குமவன்றன்றுப்பிப்பான் துய்க்கும்பொருடான்றுய்த்தருன், கைக்கொள்பொருள்கொள்பவன்கொள்கை கடவுளருளாற்றினேயா,மைக்கொள்ளானமொன்றென்ற மாறுஞானமையமுறுந், துய்க்குஞானமுற்றுமிறையருளாற்றினேயாய்த்தோன்றும்.

இ - ள். துய்க்குமவன்தான் - புசிப்பவன், துய்ப்பிப்பான் - புசிக்கச் செய்பவன், துய்க்கும்பொருள்தான் - புசிக்கப்படுபொருள், துய்த்தல்தான் - புசித்தல், கைக்கொள்பொருள் - கிரகிக்கும்பொருள், கொள்பவன் - கிரகிப்பவன், கொள்கை - கிரகித்தல், (இவையெல்லாம்), கடவுளருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானேயாம் - தானாகவேவிளங்கும், மைக்கொள்ளானம் - அஞ்ஞானம், ஒன்றென்றுமாறுஞானம் - ஒவ்வொன்றாகமாறுபடுகின்ற பிராந்திஞானம், துய்க்கும் ஐயமுறும்ஞானம் - அனுபவிக்கின்ற சமுசயம்பொருந்தும்ஞானம், முற்றும்-இவையனைத்தும், இறையருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானேயாய் - தானாகவே, தோன்றும் - விளங்கும். எ - று. (நரு)

வேறு.

கடபடகுட்டியமுதலாமிதின்றானங்கள் கடமதுகுட்டியங்குதுலம் படமதாகுந், தடமலைபாதாளமுதலுலகமற்றைச் சத்தியமேமுதலான

ஐதரோயவுபடநிதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

சூக

வுலகமெல்லா, மிடவியமாமலரவன்றனண்டமித்திற் கற்பிதமாமெல்
லையிலண்டங்களுெல்லாங், கடறடமாறுகண்மற்றுங்கண்டதெல்லாங் க
டவுளருளதனூலேதானுய்க்காணும்.

இ - ள். கடபடகுட்டியமுதலாம்இதின்கூனங்கள் - குடம் வத்திரஞ்
சுவர்முதலான இவற்றின்கூனங்களும், கடமது - கலசம், குட்டியம் - சுவ
ர், குதுலம் - குதிர, படமது-வத்திரம், ஆகுந்தமலை - வித்தாரமாகியமலை,
பாதாளமுதலுலகம் - பாதாளமுதலானவுலகம், மற்றைச்சத்தியமே முதலா
னஉலகம் எல்லாம் - இன்னமுள்ள சத்தியலோக முதலான உலகங்கள் அனை
த்தும், இடவிய - விரிவாயுள்ள, மாமலரவன்றன்அண்டம் - பெருமைபொரு
ந்திய பிரமதேவனுற்படைத்த இவ்வண்டமும், இத்தில் - இந்தச்சிவனிடத்தில்,
கற்பிதமாம் - கற்பிதமாகிய, எல்லையில்அண்டங்கள்எல்லாம் - அளவில்லாத
அண்டங்களனைத்தும், கடல் - சமுத்திரங்களும், தடம் - தடாகங்களும், ஆ
றுகள் - நதிகளும், மற்றுங்கண்டதெல்லாம் - இன்னமுகாணப்பட்ட அ
னைத்தும், கடவுள் அருள் அதனால்-பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானுய்க்காணு
ம் - தானாகவேவிளங்கும். எ - று.

(௩௬)

வேறு.

மேருமந்தரமுதலதாமிகுத்தமால்வரைகள்
சாருமெல்லையின்றியவனம்வனத்திலுள்ளவைதான்
ருருவந்தமில்விதங்கள்புற்புதலெல்லாந்தானு
வேதமின்றியவிறைதிருவருளினுலிலங்கும்.

இ-ள்- மேருமந்தரமுதலதாம் - மகாமேரு மந்தரம் முதலிய, மிகுத்த-மி
குந்த, மால்வரைகள் - பெரியபருவதங்களும், சாரும் எல்லையின்றியவனம் -
பொருந்திய எல்லையில்லாதகாடுகளும், வனத்திலுள்ளவைதான் - (அந்த) வ
னத்திலுள்ளவனைத்தும், தாரு - விருகங்களும், அந்தமில்விதங்கள் - அ
ளவற்றவருக்கங்களும், புற்புதலெல்லாம் - புல்பூண்டுமுதலனைத்தும், ஏதமி
ன்றிய - குற்றமில்லாத, இறைதிருவருளினால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால்,
தானு - தானாகவே, இலங்கும் - விளங்கும். எ-று.

(௩௭)

வேறு.

வான்முதலாம்பூதங்கள்பெளதிகங்கள் மன்னுமொலிபரிசுமுருசு
வைநாற்றங்க, னுன்மருவுகிருமிகேம்பதங்கமுலவுபகவிதமோடுமொ
ட்டையானே, கான்மருவுபரிகரபமனிதர்சித்தர் கந்தருவராக்கரியக்க
ர்கடாயிக்க, வான்மருவுதேவகணமெல்லாமற்று மாபரமனருளாற்ற
ன்வடிவாய்த்தோன்றும்.

இ-ள். வான்முதலாம் பூதங்கள் - ஆகாசாதிபூதங்கள், பெளதிகங்கள்-
பெளதிகங்கள், மன்னும் - நிலைபெற்ற, ஒலி - சத்தம், பரிசம் - பரிசம், உரு-

ருபம், சுவை - ரஸம், நாற்றங்கள் - கந்தங்கள், ஊன்மருவுகிருமி - தசைபொருந்தியபுழு, கீடம் - வண்டு, பதங்கம் - பறவைகள், உலவுபசுவிதமோடும் - உலவுகின்றபசுவகைகளோடும், ஒட்டை - ஒட்டகம், யானை - மாதங்கம், கான்மருவு - காட்டகத்திருக்கின்ற, பரி - குதிரை, கரபம் - கழுதை, மனிதர் - மானுடர், சித்தர் - சித்தர்கள், கந்தருவர் - கந்தருவர்கள், அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், இயக்கர்கள்தாம் - இயக்கர்கள், மிக்க - பெருமைமிகுந்த, வான்மருவு - ஆகாயத்திருக்கின்ற, தேவகணம் - தேவகணங்கள், எல்லாம் - (இவை) அனைத்தும், மற்றும் - மற்றுமுண்டாகியசகலமும், மா - பெருமைபொருந்திய, பரமனருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தன்வடிவாய் - தன்சொருபமாகவே, தோன்றும் - விளங்கும். எ - று. (ந-அ)

வேறு.

வினையிசுவின்னோர்விண்ணவார்விண்ணோர்வேந்தனும்விராட்டுடன்சுராட்டு, மெனையடைந்தவொன்செல்வமியானெடுமாலுருத்திரன்சுனற்சிவனென், தனைவர்தம்பதங்களவர்களையடைந்தோரவர்கடாமன்னியமின்றித், தனைநிகரில்லாவிழையவனருளாற்சகலமுந்தானெனத்தோன்றும்.

இ - ள். மிகுவினையின்னோர் - மிகுந்தகன்மதேவர்களும், விண்ணவர் - தேவர்களும், விண்ணோர்வேந்தனும் - தேவேந்திரனும், விராட்டுடன்சுராட்டிம் - விராட்டென்பவனோடு சுராட்டென்பவனும், எனையடைந்தவர் - என்னையடைந்தவர்களும், என்செல்வம் - என்னுடைய ஐசுவரியமும், இயான் - பிரமனாகிய) நான், நெடுமால் - விஷ்ணு, உருத்திரன் - ருத்திரன், ஈசன் - ஈசுரன், நற்சிவனென்று - நன்மைபொருந்திய சதாசிவனென்றுசொல்லப்பட்ட, அனைவர்தம்பதங்கள் - எல்லார்களுடையபதவிகளும், அவர்களையடைந்தோர்அவர்கள்தாம் - அவர்களையடைந்தவர்களான அவர்கள்தாமும், சகலமும் - அனைத்தும், தனைநிகரில்லா - எந்தவிதத்தாலும் தனக்குவமை சொல்லக்கூடாத, இழையவன் அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தினால், அன்னியமின்றி - வேறில்லாமல், தானெனத்தோன்றும் - தானாகவேவிளங்கும். எ - று. (ந-க)

திதெனும்பொருள்கணன்றெனும்பொருள்கள்செய்யலாவனசெயப்பவேதமாமுடலமிந்தியம்பிராணனிசைமனம்புத்தியாங்காரம் (டாததிதுறுகாமங்கோபமேமுதலாந்தியனசாந்திதாந்திகளேயாதியாநலங்களடையவுந்தானேயாகியேதோன்றுமெய்யருளால்

இ - ள். திதெனும் பொருள்கள் - திமையென்று சொல்கின்ற பொருள்களும், நன்றெனும் பொருள்கள் - நன்மையென்கின்ற பொருள்களும், செய்யலாவன - செய்யப்பட்டவைகளும், செயப்படாத - செய்யப்படாதவைகளும், ஏதமாம் - குற்றமாகிய, உடலம் - சரீரம், இந்தியம் - பொறிகள், பிராணன் - உயிர், இசைமனம் - பொருந்தியமனம், புத்தி - புத்தி, ஆங்காரம் - அகங்காரம்,

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

தீதுறுகாமம்- தீமைபொருந்தியகாமம், கோபமேமுதலாந்தியன-குரோதமுத
லானகொடுமையுடையவைகளும், சாந்தி தாந்திகளேயாதியாம் - சமம்மம்
இவைகள்முதலான, நலங்கள்அடையவும் - நன்மைகளைத்தும், மெய்யரு
ளால் - சத்தியமானபரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானேயாகியே - தான்மாத்தி
ரமாகியே, தோன்றும் - விளங்கும். எ - று. (சு0)

பேதமாஞ்சீவபரங்களுமவர்கள்பேதமும்பேதிக்குமதுவும், போத
மில்சடசத்தியுமதன்பிதையும்போதசத்தியுமதன்பிதையு, மோதுமு
ண்டில்லையெனவெழுமுமுரையிலுள்ளதாம்பொருள்களுமில்லாது, மியா
துமில்விதைவனருளினொற்றன்னநேகமாமுருவமாயெறிக்கும்.

இ-ள். பேதமாம் - பேதமாகிய, சீவபரங்களும் - சீவசர்களும், அவர்
கள்பேதமும் - அவர்களதுபிரிவுகளும், பேதிக்கும்அதுவும்-பேதகவுபாதியனை
த்தும், போதமில் - அறிவில்லாத, சடசத்தியும் - சடசத்தியும், அதன்பிதையு
ம் - அதன்பேதங்களும், ஒதும் - சொல்லப்பட்ட, உண்டில்லையெனஎழும் -
அஸ்திராஸ்தியென்று உதிக்கின்ற, உரையிலுள்ளதாம்பொருள்களும் - வார்
த்தையிலிருக்கின்றபொருள்களும், இலாதும் - இல்லாதபொருள்களும், இயா
தும் - மற்றுமுள்ளவனைத்தும், இவ்விதைவன்அருளினால், இந்தப்பரமசிவப்
பிரசாதத்தினால், தன்னதுஏகமாம்உருவமாய்-தன்னுடைய ஏகமானஸ்வரூப
மாகியே, எறிக்கும் - விளங்கும். எ-று. (சுக)

அவதாரிகை.

இவ்விதமானசகலஜகமும் வித்துவானுக்குத் தன்சொருபமாகவேவிளங்
குமானால் ஆன்மா சவிசேடனாவென்றசங்கைக்குச் சமாதானங்கூறுகின்றார்
வேறு.

தன்னதொளியாற்றான்விளங்கப்படுவானான்மாவெனத்தகுவா
னன்னவனையேநானீயென்றறியாரின்றவவ்வுளத்தே
யுன்னவரியவவன்றன்னதுண்மையுணராரொருவர்களும்
பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமுமறியப்பெற்றிலரால்.

இ-ள். தன்னதொளியால் - தனதுபிரகாசத்தால், தான்விளங்கப்படு
வான் - (வேறுதவியின்றி) தானேயியல்பாகவிளங்குகின்றவன், ஆன்மாவென
த்தகுவான் - ஆன்மாவென்று கூறத்தகுவான், அன்னவனையே - அந்தஆன்
மாவையே, நான்நீஎன்றுஅறியாரின்ற - நானென்றும்நீயென்றும்விவகாரகால
த்திலுணர்கின்ற, அவ்வுளத்தே - அந்தவுள்ளத்திற்குநே, உன்னஅரிய - நினை
க்கஅரியதான, அவன்றன்னதுண்மை - அந்தஆன்மாவினுடைய உண்மையை,
ஒருவர்களும் உணரார்-ஒருவர்களும்அறியமாட்டார்கள், (ஏன்அறியமாட்டார்
களென்னில்), பின்னமில்லாமையில் - ஆன்மாவுக்குவேறாக ஒன்றும்இல்லா

மையினால், அறிவார்தாமும் - பின்னபதார்த்தங்களை யறிந்தவர்களாகிய அவர்களும், அறியப்பெற்றிலர் - அறியுந்தன்மையடையாமற்போனார்கள். எ-று.

ப-ம். தன்னில் ஆரோபிதஜகத்தை விளங்கச் செய்கின்றதாயும் மற்றேருதவியின்றித் தானே விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சின்மாத் திரசாஸ்திவெனோ அவனே ஆன்மாவென்பார், “தன்னதொளியாற்றான் விளங்கப்படுவானான்மாவெனத்தருவான்” எனவும், ஆன்மா தானாகவே பிரகாசிக்கின்றவனாயின் வித்துவான்களிடம்போல் அவித்துவான்களிடத்தும் பிரகாசிப்பதனால் அவர்களும் முயற்சியின்றி முத்தராவர்களோளனில் அவர்களிடத்திலான்மா சுயம் பிரகாசனாகவிளங்கிடினும் நீரானென்று அகங்காரியாகவே அறியப்படுதலால் உண்மையாகச்சகல உபாதியும் நீங்கிய அத்துவிதசின்மாத் திரமாகத் தம்மையறியாததனால் முத்தர்களாகமாட்டார்களென்பார், “நானியென்றறியாரின்றவவ்வுளத்தே உன்னவரியவவன் நன்னதுண்மையுணராரொருவர்களும்” எனவும், ஏன் அறியார்களென்னில் அறிதற்குப் பிரமாதிரு பிரமாண முதலியவற்றையே கையிப்பதனால் ஆன்மா அத்துவயனாதலால் அறியமாட்டார்களென்பார், “பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமுமறியப்பெற்றிலர்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. ஜகம் அத்தியாசத்தால் தோற்றுதலின் மித்தையாதலால் ஆன்மாசவிசேஷனாகானெனக்கொள்க, (சஉ)

அவதாரிகை.

இங்ஙனமாயின் வித்துவான்மாத் திரம் எப்படி அறிவானெனில், அதற்குச்சமாதானமுஞ் சுருதியில் இந்தச்சாமவேதத்தை கானஞ்செய்து கொண்டிருப்பவனென்றதுமுதற் சுவர்ணச்சோதியென்றவனாக்குங் கூறியவித்துவானுடைய கானத்தை பிரயோஜனமாகவுங்கூறுகின்றார்.

அயமுனின்னித்தன்னைத்தானான்மாவாகவறிவுற்றேனியல்பாலிந்தப்பொருளினையேயென்றும் பாடியிருக்குமாவியல்பாராலுமறிவரியவிசனடம்போலியாவார்க்கும் நயமார்ஞானவினோதன்றன்கிதநலமேநல்கிடுமால்.

இ-ள். அயல்தானின்னி - வேறில்லாமல், தான் தன்னை ஆன்மாவாக அறிவுற்றேன் - தான்தன்னைப்பரமான்மாவாக அறிந்தவன், இயல்பால் - (அந்தச்) சுபாவத்தினால், இந்தப்பொருளினையே - இவ்வருத்தத்தையே, என்றும் பாடி இருக்கும் - நித்தியமுங்கானஞ் செய்துகொண்டிருப்பான், இயல்பு ஆராலும் அறிவரிய-தன்சுபாவத்தை எவராலும் அறியக்கூடாத, ஈசன் நடம்போல் - பரமசிவத்தினது திருநடனம்போல, நயமார் - இன்பம்பொருந்திய, ஞானவினோதன்றன் - ஞானோல்லாசனுடைய, சீதம் - கானமும், யாவார்க்கும் - எல்லார்களுக்கும், நலமே நல்கிடும் - இன்பமேகொடுக்கும். எ-று.

ப - ம். சிவவணமனமுதலிய சாதனத்தாலுண்டாகிய உபாதி யில்லாத பிரமான்மவிடயமானமனோவிருத்தியால் ஆவரணஞ்ஞானம் நீங்கிடில்

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்துவிதியமான ஆன்மாவைத் தானான ஆன்மாவாகவே யபரோகதீகரிக்கின்
ருனென்பார், “அயருனின்றித்தன்னைத்தானான் மாவாக வறிவுற்றேன்” என
வும், இதுவரைக்கும் யாதொருபோக்திரு போக்கிய போகப்பிரதருபமான
ஐகம் பின்னமாகத்தோற்றியதோ அஃதனைத்தும் நானேதான் கிஞ்சித்தேனும்
எனக்கு வேருகவில்லை, இதுவும் மகத்தாகிய ஆச்சரியமென்றுஞ், சொப்பி
ரகாச இலக்கணமுடைய பரஞ்சோதிருபமும் நானே தானென்றுங், கூறிய
பொருளுடைய சாமவேதத்தைக் கானஞ்செய்தும், அதன்பொருளை அனுசந்
தானஞ்செய்தும், விசேஷபத்திற்கு ஏதுவின்மையால் வித்துவான் அனுகுலனா
யிருக்கின்றனென்பார், “இந்தப்பொருளினையெய்ன்மும் பாடியிருக்குமால்”
எனவுங் கூறினார். (சுந)

அவதாரிகை.

கூரம்புராணத்திற் பரமசிவனுலுபதேசிக்கப்பட்ட ஈச்சுவரகீதையைப்
போல, வித்துவானதுகானம் உலகத்திற்குஉபகாரமெனக்கூறுகின்றார்.

அன்பினுலெம்மாதிருவாகுமிறைவனருள்கிதை
யின்பமேசெய்திடலுலகுக்கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே
முன்புபரமன்றிருவாக்கான்மொழிந்தகிதைப்பொருளான
பின்பிக்குரவனருள்கிதைபேராவின்பம்பிறப்பிக்கும்.

இ - ள். எம் ஆதிருவாகும் இறைவன்-எமதுமூலகுருவானசிவபெரு
மான், அன்பினுல் - திருவருளினுல், அருள்கிதை - திருவாய்மலர்ந்தருளியகி
தையானது, உலகுக்கு-உலகத்திற்கு, இன்பமேசெய்திடல்-சுகத்தையே செய்
வது, எவ்வாறு இயல்பாம்-எப்படிச்சபாவமாகுமோ, அவ்வாறே-அப்படியே,
முன்பு - முற்காலத்தில், பரமன்திருவாக்கால் - பரமசிவத்தின்திருவாக்கால்,
மொழிந்த - (அப்படி) உரைத்தருளிய, கிதைப்பொருளான - அந்தக்கிதையி
ன் அருத்தமாகிய, பின்பு - பிற்காலத்தில், இக்குரவன் - (பிரமநிஷ்டனா
கிய) இந்தஆசிரியன், அருள்கிதை - மொழிந்தருளுங்கானமானது, பேராவி
ன்பம் - நீங்காதசுகத்தை, பிறப்பிக்கும் - உண்டாக்கும். எ - று. (சுச)

அவதாரிகை.

அதனையெவ்வேளையிலுங் கானஞ்செய்கின்றனென்ற மற்றைவாக்கியத்
தாலும் வித்துவானுக்குக்கானங்கூடுமென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

உலகியல்பாங்கிதைக்குமுவந்தருளுமிறையென்ற
லிலகியவைதிககிதைக்கேன்செய்யானிறையதன
னலமிகுத்தபொருள்வேண்டினலமிகுபத்தியினேடும்
பலமிகுநற்கிதைகளையெப்பொழுதும்பாடுவான்.

இ - ள். உலகியல்பாங்கீதைக்கும் - லௌகிகமானகானத்திற்கும், இறை உவந்தருளும் என்றால்-சிவபெருமான்மகிழ்ந்து திருவருள்செய்வானென்றால், இலகியவைதிகீதைக்கு - விளங்குகின்றவைதிககானத்திற்கு, இறை - பரமசிவன், ஏன்செய்யான் - ஏன் (திருவருள்) செய்யமாட்டான், அதனால் - அத்தன்மையினால், நலமிகுத்த - நன்மை மிகுந்த, பொருள்வேண்டில் - மோகஷத்தைக்கருதியில், நலமிகுபத்தியினோடும் - நன்மைமிகுந்தஅன்போடும், பலமிகுநற்கீதைகளே -பயன்மிகுந்த நல்லகானங்கனையே, எப்பொழுதும் - இடைவிடாமல், பாடுவான் - பாடக்கடவான். எ - று. (சுரு)

அவதாரிகை.

சிவத்தின் ஐக்கியத்தை வைதிககானம் ஆகமகானம் இவைகளின்வழியால் அடையுந்திறமில்லாவிடனும் திராவிடாதி தேசபாஷைகளாயுள்ள கீதியினுலாவது கானஞ்செய்வானாயின் அவனும்அடைவானெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறையுமறையாலாகமத்தாலறியானுகின்மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினுலேயறைவானென்றுமமைவுறவே
யிறையையடைதற்கேதுவிதுவிதனாற்பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னையோகத்தாலேபெறலாமால்.

இ - ள். அறையும் மறையால் - சொல்லுகின்ற வைதிககானத்தாலும் ஆகமத்தால் - வியாக்கியாகானத்தாலும், அறியானுகில் - அறியுந்திறமில்லாதவனாகில், மற்றும்-இன்னமும், தான்அறிவது ஒருபாடையினுலே-தான்அறிந்த ஒருபாஷையெதுவோஅதனாலே, என்றும்அறைவான் - (சிவபெருமானைக்குறித்து) எந்நாளுங்கானஞ்செய்யக்கடவான், அமைவுறவே - பொருந்தும்படி, இறையை அடைதற்கு இதுவது - சிவபெருமானைச்சேர்வதற்கு இதுவேகாரணமாகும், இதனால் பரமயோக எய்தும் - இந்தக்கானத்தால் உயர்ந்தயோகமுண்டாகும், யோகத்தாலே - (அந்த) யோகத்தினாலேயே, சிவன்றன்னையோகத்தினை, பரமசிவத்தை, பிறிவொன்றுஅறவே - ஒரு பேதமுமில்லாமல், பெறலாம் - அடையலாகும். எ - று. (சுரு)

அவதாரிகை.

பிரதிபந்தமிகுதியால் அப்போதே ஐக்கியத்தை அடையாவிடனும் காலவிளம்பத்தின்மேலாவது சென்றகடவானெனவும், பரமசிவவிடயமன்றி வீணாகானஞ்செய்வானாகில் பாதகியாவானெனவுங் கூறுகின்றார்.

கீதைசெய்தோன்யோகத்தாற் கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினுற்பேதமில்லான்றனைக்கூடப்பெறாதேவிடினும்பின்சென்றானுதலாலேயிறைகீதையல்லாதெல்லாங்கைவிடுவான்
பேதமையினுற்செய்தானேற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும்.

ஐதலோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபரிடததாற்பரியமுமுநாத்தவத்தியாயம்.

இ-ள். கிதைசெய்தோன் - (இப்படி) கானஞ்செய்தவன், யோகத்தால்-
யோகத்தினாலும், கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினால் - முன்னேசெய்தவன்வி
னையின்மிகுதியினாலும், பேதமில்லான்றனை - அபின்னனாபர்மசிவனை, கூடப்
பெருதேவிடனும் - (இப்பொழுதே) அடையப்பெருமற்போனாலும், பின்சென்
றான்-பின்பு அடையக்கடவான், ஆதலாலே-ஆகையினாலே, இறைகிதை அல்லா
து - பரமசிவத்தின் கானத்தைத்தவிர, எல்லாம் கைவிடுவான் - மற்றனைத்தை
யும் கைவிடக்கடவான், பேதமையினால் செய்தானேல்-அறியாமையால் (வே
றுள்ளகானங்களை) செய்தானானால், பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டும் - பிராய
ச்சித்தஞ்செய்யவேண்டியது. எ - அ.

(சுள)

அவதாரிகை.

முற்கூறியபடி முழுட்சுவானவன் சுருதி தர்க்கம் இவைகளால் சிவபோ
தத்தை யடைந்து அவ்வனுசந்தானத்துடன் கானஞ்செய்து சுகத்திற் சஞ்ச
ரிக்கவேண்டுமெனவும், இவ்வுபரிடதப்பொருளை சிவபத்தர்களுக்குச் சொல்
லலாம் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலாற்பிறவியறுக்கவாதரிப்போனருமறைப்பிரமாணத்தாலுந்
திதிலாதர்க்கநெறியதனாலுஞ்சிவனுடையுணர்வுபெற்றதுவே
கிதமேசெய்வானுபரிடமதனிற்கிளத்தியபொருள்திப்பொருளைத்
திதிலாச்சிவனற்பத்தருக்குகாக்கவல்லவர்தமக்குகாயிரோ.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், பிறவி அறுக்க ஆதரிப்போன் - சன
னத்தைநீக்குதற்கு இச்சைகொண்டவன், அருமறைப்பிரமாணத்தாலும் - அரி
தானவேதப்பிரமாணத்தினாலும், திதிலா - குற்றமில்லாத, தர்க்கநெறியதனா
லும் - தருக்கவழியினாலும், சிவனுடையுணர்வுபெற்று - பரமசிவஞானத்
தையடைந்து, அதுவே கிதமேசெய்வான் - அந்தச்சிவஞானமகிமையையேகா
னஞ்செய்துகொண்டிருப்பான், உபரிடமதனில்-உபரிடதத்தில், கிளத்தியபொ
ருள் இது - சொல்லிய அருத்தம் இதுதான், இப்பொருளை - இந்தத்தாற்பரி
யத்தை, அல்லவர்தமக்கு உகாயிரோ - (சிவநேச) மில்லாதவர்களுக்குச் சொ
ல்லவேண்டாம், திதிலா - தீமையில்லாத, சிவன் நல் பத்தருக்கு உகாக்க -
சிவபெருமானிடத்தில் பேரன்புடைய நல்லாடியார்களுக்கே உபதேசிக்கவே
ண்டியது. எ - அ.

(சுஅ)

மூன்றாமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுஅ.

சிவாயபரமகுரவேநம:

நான்காவது.

கேனோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாய அவதாரிகை.

முந்திய அத்தியாயங்களில் ஐதரோய தைத்திரிய உபநிடதங்களின் தாற்பரியத்தைக்கூறி, இந்த அத்தியாயத்தாற் பிரமத்தத்துவம் உபதேசத்தால் அடையத்தக்கதேயன்றி தருக்கத்தால் அடையத்தக்கதன்றென்று காண்பிக்கவேண்டி, சுருதியில் கேள்வி மறுமொழிகளாற் பிரமம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. அஃதெங்ஙனமெனில், எதனால் மனம் பிராணன் வாக்குவிழி சுரோத்திரம் இவைகள் பிரேரிக்கப்பட்டு தந்தம் விடயங்களிற் செல்கின்றன என்றது கேள்வியும், அதற்கு அவ்வத்து கண்ணுக்குக்கண் சுரோத்திரத்திற்குச்சுரோத்திரம் மனத்திற்குமனம் வாக்குக்குவாக்கு பிராணனுக்குப்பிராணன் என்றது மறுமொழியும் ஆகும். அவ்விரண்டின்பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

அவதாரிகை.

தேவர்களுக்குப் பிரமத்தை ஜைமினிசாகையான உபநிடதத்தின் பொருளுடைய இவ்வத்தியாயத்தாலும் உபதேசிக்கின்றேனெனக்கூறுகின்றார்.

வான்றொடங்கிமலர்ந்தனயாவைக்குஞ்

சான்றதாமறிவைத்தன்னருளிநாற்

ரோன்றுசோதியைச்சொல்லுவனென்றெலா

மீன்றவன்னிமையோர்கட்கியம்பினான்.

இ - ள். வான்றொடங்கி - ஆகாயமுதலாகத்தொடங்கி, மலர்ந்தனயாவைக்கும் - உண்டாகிய அனைத்திற்கும், சான்றதாம் - சாஷியாகிய, அறிவை - பிரமசொருபத்தை, தன்னருளிநால் தோன்றுசோதியை - தன்னுடைய கருணையினால் தானாகவே விளங்குகின்ற சோதியை, சொல்லுவன் என்று - (உங்களுக்கு) கூறுவேனென்று, எல்லாம் ஈன்றவன் - சகலப்பிரபஞ்சங்களையும்படைத்த நான்முகனுவான், இமையோர்கட்கு - தேவர்களுக்கு, இயம்பினான் - சொன்னான். எ - று. (க)

அவதாரிகை.

சுருதியில் எதனாலென்றபொருள் பொதுவாதலால் அதனைச்சருவசாஷியான கூடத்தனாகத்தெரியக்கூறி, அவ்விதையால் மனம்பிராணன் இரண்டும் பிரேரிக்கப்பட்டித் தங்களது விடயங்களில் செல்லுமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தானேயுளனாயெப்போதுமெல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றாகி யூனேய்பவசாகரத்துற்றோற்குடன்றாகமாகியவும்பர்

கேனோபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

கோனேநியமித்திடமனமுங்குறித்துவிடயங்களிற்செல்கை
தானேசேட்டைசெய்யாதுபிராணனிறைவன்றன்னாலே.

இ - ள். தானே உளனாய்-தானாகவேவிளங்கியிருக்கின்றவனாகி, எப்போதும் - எக்காலத்தும், எல்லாப்பொருட்டும்-சகலவஸ்துகளுக்கும், சான்றாகி - சாக்ஷியாகி, ஊன் ஏய் பவசாகரத்தற்றோர்க்கு - தனசொருந்திய தேகத்தைத்தருகின்ற சன்மசமுத்திரத்திலாழ்ந்தவர்களுக்கு, உடன்தாரகமாகிய உம்பர்கோனே-அப்போதே யாதாரமாகியிருக்கின்ற தேவதேவனாகிய பரமசிவனொருவனே, நியமித்திட - பிரேரணை செய்ய, மனமும் - நெஞ்சமும், குறித்து - கருதி, விடயங்களில் செல்கை - விஷயங்களிற்செல்வது, பிராணன்-பிராணனும், தானேசேட்டைசெய்யாது- தானாகவேசலிக்கமாட்டாது, இறைவன்தன்னால்- (அந்த) பரமசிவத்தினாலேயே (சேட்டிக்கப்படுகின்றது). எ-று.

ப - ம். எப்போதும் இயல்பாகவிருக்கின்ற பரமார்த்தசொருபத்தை “தானேயுளனாய்” எனவும், தான் புறம்பு என்ற விவகாரகாரணமான சிற்றிரகாசஞ் சாக்ஷியப்பிரபஞ்சத்திற்குட்படாததனால் அஃது நித்தியமென்பார், “சான்றாகி” எனவுங் கூறினார். (உ)

அவதாரிகை.

நானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களும் இறைவனாலேயே பிரேரிக்கப்பட்டுத் தங்கள் விடயங்களிற் செல்லுகின்றனவெனவும், அவ்விதப்பிரேரகத்துவமும் மாயையாலன்றி அவனுக்கில்லையெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

நாவுரைப்பதுவுஞ்செவியுரைப்பதனைநலம்பெறக்கேட்பதுநயன
மேவுருத்திகழக்காண்பதும்மற்றும்வேறுளவிந்தியங்களும்
தேவனுற்றத்தம்விடயமேற்செல்லப்படுவதிங்கிவைசெலுத்திடலத்
தேவமாயையினுலன்றியுண்மையிலத்தேவனுக்கில்லையேதெரியில்.

இ - ள். நா உரைப்பதும் - நாவானது வசனிக்கின்றதும், செவி - காது, உரைப்பதனை நலம்பெறக்கேட்பதும் - வசனிக்கின்றசொல்லை நன்மையடையக்கேட்கின்றதும், நயனம் - கண்கள், மேவுருத்திகழக்காண்பதும்-பொருந்திய உருவங்களை விளங்கப்பார்க்கின்றதும், மற்றும்வேறுள இந்தியங்களும் - இன்னமும் வேறுவேறாயிருக்கின்ற இந்திரியங்களும், அத்தேவனால் - அந்தப்பரமசிவனால், தத்தம்விடயமேல் செல்லப்படுவது - தத்தம்விடயங்களிற் செல்லப்படுகின்றன, தெரியில் - ஆராயுங்கால், இங்கு இவைசெலுத்திடல் - இவ்விடத்தில்இவைகளைஏவுவது, அத்தேவமாயையினால் அன்றி - அந்தப்பரமசிவனுடைய மாயையினால்லாமல், உண்மையில் அத்தேவனுக்கு இல்லை - சபாவத்தில் அந்தப்பரமசிவனுக்கில்லை. எ - று.

ப-ம். எல்லாப்பிராணிகளினிதயங்களிலுஞ் சேவருபனாக அனுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற சருவசாக்ஷியான சுதந்தரபரமேச்சுரனால் எல்லாஇந்திரியங்க்

ஞந் தத்தம்விடயங்களிற்செல்கின்றன என்பார், “வேறுளவிந்தியங்களுமத் தேவனாற்றத்தம்விடயமேற்செல்லப்படுவது” எனவும், ஆலையில்லாத சாகரசு மானனான அசங்கனாகிய கூடத்தவான்மாவுக்கு இவ்விதபிரேரகத்துவம் எங் னனங் கூடுமெனில், சத்துவப்பிரதானமாகியமாயாபரிணாமமான தேகேந்திரியமுதலிய உபாதிசம்பந்தவசத்தாலென்பார், “மாயையால்” எனவுங் கூறினார்.

(ங)

அவதாரிகை.

மனம் இந்திரியம் இவைகளுக்குச் சத்தை சொந்தமில்லையென்று கூறு கின்றார்.

வேறு.

இந்தியங்களுக்குச்சத்தையிலையேயிவற்றின்சத்தை
செந்தமுலயம்போலுள்ளதேவனாளுள்ளசத்தை
தொந்தமில்பரன்றான்னிற்சோத்திரந்தனைக்கற்பித்
தந்தவத்தன்மையுண்டாவளிக்குமங்கனுவேசித்து.

இ - ள். இந்தியங்களுக்குச்சத்தை இல்லையே - இந்திரியங்களுக்குச்ச பாவமாகச்சத்தையிலலை, இவற்றின்சத்தை - (ஆனால்) இவ்விந்திரியங்களில் தோற்றுகின்ற சத்தையானது, செந்தமுல் அயம்போல் - சிவந்தஅக்கினியால் வியாபிக்கட்ட இரும்புளப்படிவிளங்குமோ (அப்படியே), உள்ளதேவனாளுள் ளசத்தை - (என்றும் அழியாமல்) இருக்கின்றபரமசிவனாற் பொருந்தியசத் தைதான், தொந்தமில்பரன்றான் - துவிதமில்லாத பரமசிவனானவன், தன் னில் சோத்திரந்தனைக் கற்பித்து-தன்னிடத்தில் செவியைத்தோற்றுவித்து, அங்கு அனுவேசித்த - அவ்விடத்தில் அனுப்பிரவேசித்து, அந்தஅத்தன்மையுண் டா அளிக்கும் - அழகாகியஅச்செவியின்றன்மையை யுண்டாகும்படி கொடுக் கின்றான். எ - று.

ப - ம். பிரேரகவான்மா அன்னியன், அவனாற்பிரேரிக்கத்தக்க மனமா திகள் அன்னியமாயின் துவிதமாகுமோவென்னில், சிற்பிரகாசனான அவனி டத்தில்அத்தியாசமானதனால் தப்தாயப்பிண்டநியாயம்போல் அதிஷ்டான சத்தையைத்தவிர ஆரோபிதசத்தை வேறில்லாததனால் அவைகளில்விளங்கி யசத்தையும் அதிஷ்டானசத்தைகளென்பார், “தொந்தமில்பரன்றான்” என வும், மனமுதலியவைகள் எவனது இச்சாமாத்திரத்தாற் பிரேரிக்கப்படுகின் றன அவன் எச்சொருபமுடையவன் என்று கேள்வியைவருவித்துக்கொண் டு உத்தரமாகச், சிரவணசாதனமுள்ளசுரோத்திரத்திற் சருவாந்தரசிற்சோ தியான பரமசிவனனுப்பிரவேசித்து அதற்குச் சிரவணசாமர்த்தியத்தைக் கொடுக்கின்றானென்பார்; “அத்தன்மையுண்டாவளிக்குமங்கனுவேசித்து” என வுங்கூறினார்.

(சு)

இதுவுமது.

வேறு.

தன்னிற்கற்பிதமனத்தையனுவேசித்துச் சத்துவத்தினின்றும் தன்மைநல்கும், நண்ணுற்றகற்பிதமாநாட்டந்தன்னை நாட்டமாந்தன்மைபெறநல்காநிற்கும், மன்னுற்றபிராணனுக்குப்பிராணனாக வாக்குக்குவாக்காகைமற்றுமுண்டாய்ப், பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்கும் பரிசனுவேசித்தளிக்கும் பரமன்றானே.

இ - ள். தன்னில் கற்பிதமனத்தை - தன்னிடத்தில் அத்தியாசிக்கப்பட்டமனத்தை, அனுவேசித்து - அனுப்பிரவேசித்து, சத்துவத்தின்மீது தன்மைநல்கும் - சத்துவகுணத்தில் தானிருந்து அதற்குமனத்தன்மையைக் கொடுக்கின்றான், கற்பிதமாம் நண்ணுற்றநாட்டந்தன்னை - (அப்படியே) கற்பிதமாகப்பொருந்தியகண்ணை, நாட்டமாந்தன்மைபெற நல்காநிற்கும் - பார்வையாந்தன்மையையுடையபடி (அனுப்பிரவேசஞ்செய்து) கொடுக்கின்றான், மன்னுற்ற பிராணனுக்கு - நிலைபெற்றபிராணனுக்கு, பிராணனாக - பிராணத்தன்மையாதலும், வாக்குக்குவாக்காகை - வாக்கிற்கிரியத்துக்குவாக்குத்தன்மையாதலும், மற்றுமுண்டாய் - இன்னமும்பலவகையாகவுண்டாகி, பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்கும் - சொல்லுகின்றகற்பிதமாகிய இந்திரியங்களுக்கும், பரிசு - அவைகளின்தன்மையை, பரமன்றானே - பரமசிவன்றானே, அனுவேசித்து - அனுப்பிரவேசஞ்செய்து, அளிக்கும் - கொடுக்கின்றான். எ - று.

ப - ம். சத்துவகாரியமான அந்தக்கரணத்துக்குங் காரணமாகியசத்துவஞ் சைதன்னியப் பிரகாசாபிவிஞ்சுகமானதனால் அவ்வுபாதியுடையவனென்பார், “ சத்துவத்தினின்றும்” என்றார். (ரு)

அவதாரிகை.

சுரோத்திரமுதலியசகலகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாகியும் கற்பிதங்களானவைகளுக்குச் சிவவணமுதலியவல்லமைகளைக் கொடுக்கின்றதாயும் உள்ள, சருவாந்தரமான சிதேகரசமாகியபிரமம் முற்கவிகளாலுபதேசிக்கப்பட்டது. ஆயினும் இவ்விதவத்து கடாடிகளப்போற் பிரத்தியக்ஷமாக ஏன் அனுபவிக்கப்படவில்லையெனச் சங்கைவர, அதைநிராகரிக்கவேண்டி சுருதியாற் கூடத்தனாகிய அவனிடத்திற் கண் வாக்கு மனம் இவைகள்செல்லாதெனக்கூறியபொருளை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

வேறு.

வாக்குமனமுங்கண்ணுமற்றுளவிந்தியங்களுமே
நோக்கரியபரஞ்சுடரைநோக்கியிவைசெலமாட்டா
தாக்கில்பரம்பரனறியிற்றான்வேறாமறியாதே
போக்குபொருளினும்வேறும்பரனறியபொருளன்றோ

இ - ள். வாக்கும் - வாயும், மனமும்- நெஞ்சமும், கண்ணும்-விழியும், மற்றுள இந்தியங்களும்-வேறுள்ள இந்திரியங்களும், நோக்கரியபரஞ்சுடரை- பார்ப்பதற்கரியபரமசிவனை, நோக்கி - எதிரிட்டுப்பார்த்து, இவைசெலமாட்டா - இவைகள்செல்லமாட்டாது, தாக்கில்பரம்பரன் - தொந்தமில்லாத அந்தப்பரமசிவன், அறியில் தான்வேறும் - அறிந்தால் அந்தப்பொருளுக்கும்வேறாவன், அறியாதே போக்குபொருளினும்வேறும் - அறியாமல்விடுத்த பொருளுக்கும் வேறாவன், பரன் அறியபொருளன்றோ- அந்தப்பரமசிவன் அறிதற்கரியபொருளல்லவா. எ - று.

ப - ம். வாக்கிந்திரியத்தையும் அதனால் விளக்கமுறுஞ் சத்தத்தையும் 'வாக்கு' எனவும், இந்தக்கண்முதலிய இந்திரியங்கள் பிரமத்தில்அத்தியஸ்தமானதுகொண்டு அச்சொருபங்களேயாகும். அங்ஙனமாயின் தங்கள்சொருபமாகிய பிரமத்தில் எங்ஙனம் அவைகளுக்குப்பிரவர்த்திகூடும். தங்கள் சொருபமாயினும் ஏன்விடயீகரிக்கப் பிரவர்த்தியாதெனில்; விடயவிடயீபாவம் பேதத்தையுமுன்னிட்டிருப்பதனால் அஃதில்லாததுபற்றி அவைகளுக்கு அவிடயமென்பார், "நோக்கரியபரஞ்சுடர்" எனவும், சொருபத்தாற் பேதமில்லாவிடினும் ஆரோபபேதம் அங்கீகரிக்கக்கூடலாமேயென்னில், சருவசாட்சியானதிருட்டாவை திரிசியங்களான அவைகள் விடயீகரியாதென்பார். "நோக்கியவைசெலமாட்டா" எனவும், இங்ஙனங் கண்முதலியஎல்லாப்பிரமாணங்களுக்கும் பரமசிவசொருபம் அவிஷயமானால், வேதந்தான் எப்படியடையும்படி கூறுமென்னில்; சுருதியில் அறியப்பட்டதாயும் அறியப்படாததாயுமுள்ள பொருள்களின் தன்மையில்லாத சுவாமுடையதாக அறியலாமெனக் கூறியபடி ஞாதாஞ்ஞாதவியதிரோகாவச்சின்னமாகப் பிரமம் அறியப்படுமென்பார், "அறியிற்றுவேறாமறியாதேபோக்கு பொருளினும் வேறும்" எனவுங் கூறினார். (சு)

அவதாரிகை.

பிரமம் ஞாதாஞ்ஞாதங்களுக்கு வேறாதலால் உபநிடதப்பிரமாணத்தால் அறியத்தகுமென உபதேசிக்கப்பட்டிருந்திடினும்ஞேயப்பிரமமாகிய இதற்குப் பின்னமாக உபாசியப்பிரமமிருக்கலாமென்று சீடனுக்குச்சங்கைவரில் அதனை நிராகரிக்கவேண்டி, எதுவாக்கில்உதிக்கப்படாததோ, எதனால் வாக்கு உதிக்கின்றதோ, அது பிரமமென்றறி. எதுமனத்தால்எண்ணப்படாததோ, எதனால் மனம் மதிக்கப்படுமோ அதுவேபிரமமென்றறி. எந்தப்பிரமமானது இத்தன்மையுடையதெனவுபாசிக்கப்படாதோ எதைக்கண்ணுற்பார்க்கப்படாதோ எதனாற்கண்பார்க்கப்படுகின்றதோ அதுவேபிரமமென்றறி. இந்தப்பொருள் இத்தன்மையுடையதென அறியப்படாது என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வாக்குமனங்கண்செவியான்மன்னிநின்றபிராணனு
னீக்கியுளகரணத்தானின்மலன்கோசரிக்கவுறுன்
பார்க்கரனுக்குருவம்போற்பகர்பொருளெலாங்கழுவ
தாக்கதனைச்சுனாதுமாம்பரப்பிரமமெனவறிமின்.

இ - ள். வாக்கு - வாக்கினாலும், மனம் - மனத்தினாலும், கண் - கண்ணினாலும், செவியால் - காதினாலும், மன்னிநின்றபிராணனால் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற பிராணனாலும், நீக்கியுளகரணத்தால் - (இவை)யொழிந்த அந்தக் கரணத்தினாலும், நின்மலன்-மலரகிதனாகிய (சங்கரானவன்), கோசரிக்கவுரூன் - விஷயீகரிக்கப்படமாட்டான், பார்க்கரனுக்கு-சூரியனோளிக்கு(முன்), உருவம்போல் - சகலரூபங்களும் (விளங்குவது)போல, பகர்பொருளுளலாம்-சொல்லுகின்ற (வாக்குமனமுதலிய) எல்லாப்பொருள்களையும், திகழ்வதாக்கதனை - பிரகாசிப்பதாகச்செய்கின்றவஸ்துவை, சனாதனமாய்பரப்பிரமமென்-சநாதனமாயுள்ள பரப்பிரமமென்றே, அறிமின்-நீங்களறியுங்கள். எ-று. (எ)

அவதாரிகை.

இங்ஙனம் இந்திரிய முதலியவைகளுக்கு வேராகவும் அவைகளுக்குச்சாட்சியாகவும் உள்ள பிரத்தியகான்மாவைப், பிரமமாக அனுபவிக்கும்படி யாதொருஞானமுபதேசிக்கப்பட்டதோ அதன்பலத்தைக்கூறி, இந்தப்பிரகாரம் தனதான்மசொருபமாக உபதேசிக்கப்பட்ட பிரமாரோகக்ஷ சமயத்தில், நான் பிரமத்தை அறிவேனென்று கன்மகர்த்திருத்தன்மையான லக்ஷணமுடைய பேதத்தோற்றம் வத்துவன்றெனவும், பேதமில்லாத அகண்டைகரஸமான பிரமான்மதத்துவஞ் சொருபப்பிரகாசத்தாலேயே அறியத்தக்கதெனவும், தெரிவிக்கவேண்டி, குரு சீடர்களுடைய கேள்வி மறுமொழிகளாகச் சுருதி கூறுகின்றது. அது, நன்றாயறிந்தேனென அபிப்பிராயங்கொள்வாயானால் நிச்சயமாகவே அற்பமாய்விடும் பிரமசொருபமென நீயறியென்றது குருவின் வாக்கியமும், நன்றாயறியப்பட்டதாகவும் அறியப்படாததாகவும் நான் அபிப்பிராயப்படவில்லையென்றது சீடன்வசனமுமாகும். அவ்விரண்டு வாக்கியங்களின் பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

ஆனதர்க்கத்தான்மானத்தாற்குரவனருளினுபூதியதனால் ஞானமெய்ப்பொருளையறிந்திடுமவரோநலம்பெறுமுத்தாரனவர்க ளுனமற்றந்தத்தற்பரம்விளங்கவுணர்ந்திடப்பட்டதென்றுணர்ந் றுனனைத்தினுக்குஞ்சாட்சியாம்பிரமந்தானறிபொருளுமாயசத்தாம்.

இ - ள். ஆனதர்க்கத்தால் - யுகமானதருக்கத்தினாலும், மானத்தால் - வேதப்பிரமாணத்தினாலும், குரவன் அருளினால் - குருபரனுடைய கிருபையினாலும், அனுபூதியதனால் - சுவானுபூதியினாலும், ஞானமெய்ப்பொருளை - சத்தியஞானசொருபத்தை, அறிந்திடுமவரோ - அறியப்பட்டதீரர்களே, நலம்பெறுமுத்தாரனவர்கள் - நன்மையுடையமுத்தராயினவர்கள், ஊனம்அற்று-களங்கமில்லாமல், அந்தத்தற்பரம் விளங்கஉணர்ந்திடப்பட்டதென்று உணரில்-அந்தப்பிரமசொருபம்நன்றாக அறியப்பட்டதென்றுணர்ந்தால், தான்அனைத்தினுக்கும்- தானேசகலசகத்துக்கும், சாட்சியாம்பிரமம்- சாക്ഷியாகிவிளங்குகின்ற பிரமமானது, தான் அறிபொருளுமாய் அசத்தாம்-தன்னாலையறியப்பட்டபொருளுமாகி அசத்துமாகிவிடும். எ - று.

திவிடயமான விழிமுதலிய சம்பந்தத்தாலுண்டாகிய ஞானத்தை, “கடஞானம்” எனவும், சிரவணமனனாதி சாதனத்தாலுண்டாகிய உபாதியில்லாத பரமார்த்தமான பிரமவிடயமாம் ஞானத்தை, “பிரமஞானம்” எனவும், பிராதிபாசிக முதலிய சகல விருத்திஞானங்களிலுந் தானாக இருக்கின்ற சித்தேகரசமான நிருபாதிகப்பிரமம் விகாரப்படாமையால், கருத்தாவாயும் கருமமாயும் ஆகாது. இது என்று குறிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் சிண்மாத்திரமான சாக்ஷிசொருபமாக விளங்குவிக்கின்ற சொப்பிரகாசஞானமேதானென்பார், “இவற்றிற்கத்தாவன்று பரப்பிரமங்கன்மந்தானுமன்று வெறுஞ்சித்தாம்” எனவும், சகலத்திலுமிருந்துவிளங்கும் இச்சொருபஞானம் இயல்பாகவே அகர்த்தாவாயிருக்க அதனைக்கருத்தாவாகவறிதல் விபரீதஞானமாதலால் அந்தஞானத்தை, “சித்தாயிதனைத்தெரியாமற் கத்தாவாகச் சிந்தித்தல் பித்தாம்” எனவும், புருடத்திரமில்லாமல் வத்துவின் இயல்பின்பிரகாரமே வஸ்துத்திரமாகிய அகர்த்தவாயறிந்தஞானம் உண்மைஞானமாதலால் அந்த ஞானவானை, “அகர்த்தாவாயறியப்பெற்றான் அறியப்பெற்றானும்” எனவும் கூறினார். (க0)

அவதாரிகை.

அந்தச்சுருதியின் முக்கியதாற்பரியமான வேதனப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

தர்க்கமானந்தானொழியத்தானாயுள்ளபேரொளியை
மிக்ககருத்தாவாகுதலும்விடயமாகுதலுமொழியப்
பொக்கமறவேறக்கண்டபொழுதுபுனாதீர்பொருளான
தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டானாகுந்தானாக.

இ-ள். தர்க்கம்மானந்தானொழிய- தர்க்கம் வேதப்பிரமாணம் இவைகள் நீங்க, தானாயுள்ள பேரொளியை -சுயமாகவேவிளங்குகின்ற பிரமத்தை, மிக்ககருத்தாவாகுதலும் - மிகவுங்கருத்தாவாதலும், விடயமாகுதலும்-விஷயமாதலும், ஒழிய - நீங்க, பொக்கமற - பொய்யில்லாமலும், வேறற - அன்னியமில்லாமலும், கண்டபொழுது-காணும்பொழுது, புனாதீர்-குற்றம்நீங்கிய, பொருளான-பொருளாய்விளங்கிய, தக்க பிரமதத்துவத்தை - தகுந்தபிரமதத்துவத்தை, தானாக - தானாகவே, கண்டானாகும்- கண்டவனாவான். எ - று.

ப - ம். சிரவணத்தாலுண்டான மனனவிருத்தியும், சிரவணித்தவேதவாக்கியத்தின் வாச்சியவிருத்தியும் நீங்க என்பார், “தர்க்கமானந்தானொழிய” எனவும், இயல்பாகவே அகர்த்தாவாயும் அகன்மமாயும்உள்ள பிரத்தியகான்மப் பிரகாசத்தை, “தானாயுள்ள பேரொளியை” எனவுங்கூறினார். (1)

அவதாரிகை.

இவ்விதநிருபாதிக சொப்பிரகாச ஞானமாகவிளங்குகின்ற சுபாவமே பிரமவித்தென்றதின் பொருளாகவறியாமல், அபரோகூசமயத்தில் அங்ஙனங் கூ

கேலோபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

தியபடி நிருபாதிகம்போல் விளங்கிய ஒருவிருத்தியாற் பிரமத்தைக்குறித்தி
டின் அதுபிரமமன்றெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நோக்குறாதமெய்ஞ்ஞானமுங்காட்சியாய்நோக்கவும்பட்டுத்தான்
சாக்கியாயறிந்திடுபவனெங்ஙனேதத்துவவித்தானான்
றாக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ்சனிக்குமேற்சடமதாங்கடம்போலப்
பார்க்கிலந்தவிச்சையின்புணர்ப்பாலுணர் பொருளதாம்பரன்றானும்.

இ-ள். நோக்குறாதமெய்ஞ்ஞானமும்-திரிசியப்படாத இந்தப்பிரமஞ்
னமும், காட்சியாய் - திரிசியமாய், நோக்கவும்பட்டு - பார்க்கவும்பட்டு, தா
ன்சாக்கியாயறிந்திடுபவன்- தான்சாக்கியாயும் இருந்தறிபவன், எங்ஙனே-எங்
கே, தத்துவவித்தானான்-பிரமசொருபத்தையறிந்தவனினான், தாக்கிலா- ச
ம்பந்தமில்லாத, பரவிச்சையுஞ் சனிக்குமேல் - பரஞானமுஞ் சனிக்குமா
னால், கடம்போல - கடவஸ்தப்போல, சடமதாம் - சடமாய்விடும், பார்க்கி
ல்- கூர்ந்துபார்த்திடில், அந்தவிச்சையின் - அந்தத்திரிசியஞானத்தின், புண
ர்ப்பால்- சம்பந்தத்தால், பரன்றானும் உணர்பொருளதாம் - பரமசிவமுந்தி
ரிசியமாக அறிகின்றவஸ்துவாகும். எ - று.

ப-ம். பிரமாபரோக்ஷானுபவமின்றி ஜீவத்துவம் நிவிர்த்தியடையாதத
னால், பரோக்ஷமென்பது வத்துவையிட்ட நிர்ணயஞானானுபவமாதலால்வ
த்துரிச்சயஞானமுண்டாகியே அபரோக்ஷானுபவம் உண்டாகவேண்டும். ஆத
லால், பிரமத்தைநிருணயப்படுத்திஅபரோக்ஷிக்கத்தக்கதாகப் பிரமஞான
ஞ்சனிக்கின்றதெனில், ஜன்னியமெல்லாந் திரிசியமாதலால் சடமாகிக் கடத்தி
ற்குச்சமானமாமென்பார், “தாக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ் சனிக்குமேற் சடமதா
ங்கடம்போல” எனவும், எதுதிரிசியசம்பந்தமுடையதோ அது திரிசியமேயா
கும். ஆதலால் திரிசியமான ஞானசம்பந்தத்தால் பிரமமுந்திரிசியமாய்விடும்
என்பார், “பார்க்கிலந்தவிச்சையின் புணர்ப்பாலுணர் பொருளதாம் பரன்றா
னும்” எனவும் கூறினார். (கஉ)

அவதாரிகை.

வித்தியாசம்பந்தத்தாற் பிரமம் சவிசேஷமாகும், அவ்வாறறிந்தவன்பிர
மவித்தாகான் எனவும், பிரமம் வித்தைக்கு ஆசிரயமாயும் விடமாயும் இராத
எனவும், கூறுகின்றார்.

வேறு.

விச்சையுள்ளவன்விசேடவானும்பராதத்துவமவிசேடம்
விச்சையுள்ளவனாதலாற்றத்துவவித்தலன்விச்சைக்கண்
டுச்சமுற்றுளதாகுதல்விடயமாய்த்தோன்றுதல்செய்யாது
சச்சிதானந்தம்பபடியிராதெனிறற்றப்பரமாமோதான்.

இ - ள். விச்சையுள்ளவன் - பரவித்தையுடையவன், விசேடவானும் - சவிசேஷனாவான், பரதத்துவம் - பிரமம், அவிசேடம் - நிர்விசேடம், ஆதலால் - ஆகையால், விச்சையுள்ளவன் - (இந்தப்) பரவித்தையுடையவன், தத்துவவித்தலன் - ஆன்மவித்தாகான், (இந்தப்பிரமமானது), விச்சைக்கண் துச்சம் உற்று உளதாகுதல் - வித்தையினிடத்திற் கீழ்மைபொருந்நி அதற்காசிரயமாயாகுதலும், விடயமாய்த்தொன்றுதல் செய்யாது - விடயமாய்க்காண்பதும்ஆகமாட்டாது, சச்சிதானந்தம்அப்படியிராதெனில்- சச்சிதானந்தமான (அந்தவஸ்து)அப்படியிருக்காவிட்டால், தற்பரமாமோ - (எப்படிப்) பிரமமாகும். எ - று.

ப - ம். விச்சையின் சம்பந்தமாத்திரத்தாற் கடம்போல்என்று கூறக் கூடாது. பிரமரூபம்ஞானாகாரமாக அனுபவிக்கப்படுவதனால் என்னில், திரிசியமான விஞ்ஞானத்தோடுஞ்சம்பந்தப்படுவதனால், அச்சம்பந்தத்தால் தானானவத்து சவிசேடமாய்விடுமென்பார், “விச்சையுள்ளவன் விசேடவானும்” எனவும், சவிசேடமாயினும் பரவத்துவானபிரமமாக ஏன்ஆக்கக்கூடாதெனில், பிரமவத்து இயல்பாகவே நிர்விசேடமாதலாற் சவிசேடமாகாதென்பார், “பரதத்துவமவிசேடம்” எனவும், வத்துவினியல்பு நிர்விசேடமாயிருக்க அஃதைச் சவிசேடப்படுத்தி வேறுகஅறிந்ததனால் வேறுனஞானமெல்லாம் அனான்ம விடயஞானமாதலால் அந்தஞானமுடையவன் எங்ஙனம் ஆன்மவித்தாவானென்பார், “விச்சையுள்ளவனானதலாற்றத்துவ வித்தலன்” எனவும், வித்தைக்குவிடயமென்னில் கூறியதுஷணம்வரும். ஆசிரயமாகலாமே எனில், ஆசிரயமென்பதும் விடயமென்பதும் ஒன்றேதான். ஏனெனில், ஆசிரயியினுடைய சம்பந்தத்தையிட்டே ஆசிரயமெனக்கூறவேண்டும். அப்படியானால் சம்பந்தமெல்லாம் விகாரவத்துக்களையேபற்றியுள்ளது. விடயமென்பதுஉம் அங்ஙனமே ஆகின்றது. அங்ஙனமாயின், எதுவிகாரியோ அதஜடமாம். எதுஜடமோ அது அனான்மவத்துவாகும். ஆதலால், விச்சைக்குப்பிரமம் ஆசிரயமாயும் விடயமாயும் ஆகத்தகாதென்பார், “விச்சைக்கண்டுச்ச முற்றுளதாகுதல் விடயமாய்த் தொன்றுதல் செய்யாது” எனவும், பிரமம் விச்சைக்கு விடயமாயேனும் ஆசிரயமாயேனும் இருக்குமென்னில், சுருதிகூறியதிரிவிதபரிச்சேதஞுனியசச்சிதானந்தமாம் பரப்பிரமவத்துவாகாதென்பார், “சச்சிதானந்தமப்படியிராதெனின் தற்பரமாமோதான்” எனவுங் கூறினார். (கரு)

அவதாரிகை.

விச்சைக்கு ஆசிரயமும்அன்று, விடயமும்அன்று, கருத்தாவும்அன்று, கன்மமும்அன்று, எனவாயிற்று. இங்ஙனமாயின் அதிகாரி எங்ஙனம் வேத்தாவாவான்எனவர, ஆசிரயம் விடயம் கருத்திரு கன்மம் இவைகளாக இராமல் வேத்தாவாவான்என்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலால்விஞ்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றாகிலப்பரந்தானேதினாலறியப்படுமறிவுறுதற்கேவனாலாமிமையவர்களாள்

காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயைகழியுமேற்பரம்பரன்கண்ணே
ரோதமாமாயையில்லையுண்டாகிவிருக்குமோயிரவிமுன்னிருடான்.

இ - ள். ஆதலால்-(அவ்வித்தையானது) பிரமசம்பந்தி யாயில்லாததா
கையால், விஞ்சையால் அறிவுறுதற்குஆவதன்றாகில்-(பிரமம்) ஞானத்தினால்
றியப்படுவதல்லவென்றாகில், அப்பரந்தான் - அந்தப்பிரமமானது, ஏதினால் அ
றியப்படும்-எதனாலெதான் அறியப்படும், இமையவர்காள்-தேவர்களே, ஏவனா
ல் அறிவுறுதற்குஆம் - எவனாலேதான் அறியலாகும், காதலால் - மிகுந்தபிரோ
மையினால், பரத்தில்-பிரமத்தின்கண், கற்பிதமாயை-அத்தியாசிக்கப்பட்டமா
யையானது, கழியுமேல்-(ஞானத்தினால்)நீங்குமேல், பரம்பரன்கண்-பிரத்திய
கான்மாவினிடத்தில், ஓர்-ஒரு, ஏதமாமாயையில்லை - குற்றமுடைய இருளாகி
யமாயைக்கு (சம்பந்தம்) இல்லை, உண்டாகில்-(உங்கன்மதிக்கேற்க) உண்டா
யிருக்குமானால், இரவிமுன் - சூரியன்முன்பு, இருள் - இருட்டானது, இரு
க்குமோ - இருக்குமா.எ - று.

ப - ம். பிரமம் பரிச்சேதமில்லாமல் அசங்கியாயிருத்தலால் விச்சை
பிரமசம்பந்தமுடையதாகாது. அக்காரணத்தால் விச்சையால்பிரமம் அறியக்
கூடாததாகும். அங்ஙனமாயின், மற்றெதனாலறியப்படும் ஒன்றினாலும் அறியப்
படாதென்பார், “ஆதலால் விச்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றாகி லப்பரந்தா னே
தினாலறியப்படும்” எனவும், இங்ஙனம் அறியக்கூடாததாகில் ஒருவனும் வேத்
தாவாகமாட்டான். தனது ஞானத்தால் அறியப்படினும் வேத்தாவாகான். முற்
கூறியபடி வந்து விடயமாகிப் பிரமசத்தார்த்தமுடையதாகவே சித்தியாமல்
அவத்துவாய்விடும். ஆதலால் சுருதியில்பிரமவித்து பிரமமாகின்றனென்றபடி
அபரோகூமாய்ப் பிரமமாகவே பிரகாசிக்கின்றனென்றி வேத்தாவாகின்ற
தில்லையென்பார், “அறிவுறுதற்கேவனாலாம்” எனவும், சொப்பிரகாசமாகிய
பிரமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்லமை இல்லாததாயினும், அவித்தியாநிவிர்த்தி
யைஉண்டு பண்ணும்பொருட்டேனும் விச்சையின்சம்பந்தம் ஒப்பவேண்டுமெ
னில், அங்ஙனம் அஞ்ஞானமானமாயை விச்சையானது நீக்குமானால் கூ
டலாம், நீக்காவிடிகூடாதென்பார், “பரத்திற்கற்பிதமாயை கழியுமேல்” எ
னவும், விச்சை ஏன் அவித்தையை நிவிர்த்திசெய்யாது, அதற்குக்காரணம்
யாதெனில், பிரத்தியக்குச்சொருபமாகவே சாக்ஷாத்காரமாய்விளங்கிய கு
ற்றமற்றபிரமத்தில், மாயை அதன்காரியம் இவற்றின்சம்பந்தமென்பதே இல்
லாததனால், இல்லாததனை நிவிர்த்திசெய்ததெனக்கூற ஒவ்வாததுபற்றி வி
சாரித்தில் விச்சை அவித்தையை நிவிர்த்திசெய்யாதென்பார், “பரம்பரன்க
ண்ணேரோதமாமாயையில்லை” எனவும், அஞ்ஞானத்தாற்சொருபஞானம் ம
றைபட்டு அதனால் அனைவர்களும் மோகிக்கின்றார்களெனச்சாத்திரங்கள் கூ
றுவதனால், எங்ஙனம் மாயையை யில்லையெனலாமெனில், அதுவும் விசாரமி
ல்லாதகுற்றமேயன்றி வேறில்லை. எங்ஙனமெனில் திரிவிதபரிச்சேதமில்லா
த சுயஞ்சோதியான பிரமத்தை அந்தகாரமாயை எவ்வாறுமறைக்கும், சொ

ப்பிரகாச ஆன்மா அத்துவிதனாகவே எவ்விடத்தும் எப்போதும் பிரகாசித்திருக்க, இரவிமுன் இருள்போல் மாயையாம் இருள் உதிக்கமாட்டாதென்பார், “உண்டாகிவிருக்குமோயிரவிமுனிருடான்” எனவுங் கூறினார். (கச)

அவதாரிகை.

பரமார்த்தமாக மாயைசொருபத்தில் இல்லாததனால் அதனை நீக்கவேண்டிவிச்சை வேண்டிவதும் இல்லையென்பதையே சுருதியுத்தி அனுபவம் இவைகளாலுறுதிப்படுத்தி, பின்பு பிரமசொருபத்தையடைதற்கு விச்சையாற்பிரயோசனம் இல்லையென்னில், சுருதியிற் பிரமவித்து பரத்தையடைகின்றான், பிரமத்தை அறிந்தவன் பிரமமாகவேயாகின்றான், எதனால் அக்ஷரவத்து அடையப்படுகின்றதோ அஃது பரவிச்சை என்றதுமுதலானவாக்கியங்கள் உபயோகம் இல்லாததுகளாய்விடுமென்று சங்கிக்க. அங்ஙனம்வித்தை அவித்தைஎன்றது உலகவிவகாரத்தைஅனுசரித்துக் கூறியதேயன்றி, உண்மையில்இல்லையென்று சமாதானங்கூறி, வியாவகாரிகமாயேனும் அவைகள் ஒப்பவேண்டியதுதானே, அப்படிஒப்பிடில் வத்து துவிதப்படுமென்று சங்கித்து, விவகாரமென்பதும் பிரகாசிப்பதுகொண்டு பிரமருப்பப்பிரகாசமேயாதலால் எப்போதும் அத்துவிதமேதானுள்ளதென்று கூறுகின்றார்.

ஆதலான்மாயைதர்க்கமானத்தாலானுபாவத்தினற்றானே (டா)
சோதிஞானச்சிற்றகனச்சுடர்முன்னர்த்தோன்றிடாதவிச்சைவிச்சைக
னோதுமாத்திரமாமுலகுவைவழக்கத்துள்ளனவுண்மையிலில்லை
யேதமாமுலகவழக்கமுமொளியாயிலங்கலாலபேதமேயென்றும்.

இ-ள். ஆதலால் - ஆகையினால், தர்க்கமானத்தால் - தர்க்கப்பிரமாணங்களானும், ஆனுபாவத்தினால் - சுவானுபூதியினாலும், மாயை - மாயையென்பது, தானே - சுயமாகவே, சோதிஞானச்சிற்றகனச்சுடர்முன்னர் - ஞானப்பிரகாசசிற்றகன பரமான்மாவின்முன்பு, தோன்றிடாது - உண்டாகமாட்டாது, அவிச்சைவிச்சைகள் - அவித்தைவித்தையென்னும்இரண்டும், ஒதுமாத்திரமாம் - சொல்லளவேயாகிய, உலகுவைவழக்கத்துள்ளன - உலகவிவகாரவழக்கத்திலிருக்கின்றனவாம், உண்மையிலில்லை - பாரமார்த்திகதிருட்டியிலில்லையாம், ஏதமாமுலகவழக்கமும் - குற்றமாகியலோகவிவகாரமும், ஒளியாயிலங்கலால் - ஆன்மப்பிரகாசமாகவே விளங்குவதனால், அபேதமேயென்றும் - எப்பொழுதும் அத்துவிதந்தான். எ-று.

ப - ம். விவகாரமாத்திரமாயுள்ள மாயாகற்பிதமான பிரபஞ்சத்தை அனுசரித்தே, பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாணங்கள் பிரவர்த்திக்கின்றன. அப்படியே பிரபஞ்சவிவகாரதிருட்டியினாலேயே சுருதியும் அவித்தியாநிவிர்த்திநிமித்தமாக விச்சையைக்கூறுகின்றது. ஆதலால் வித்தை அவித்தையிரண்டும் விவகாரமாத்திரமாயுள்ளனவென்பார், “அவிச்சைவிச்சைகடானோதுமாத்திரமாமு

கேனோபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

லகுரைவழக்கத்துள்ளன” எனவும், கடபடாதி சகலமனோவிருத்திகளினுஞ் சாக்ஷிசிற்பிரகாசனாகவிருந்து பிரகாசிக்கச்செய்வதனால் வியபிசரிக்கப்படாமல் இடைவிடாததாகித் தான் இதரமென்றவிவகாரத்திற்கு ஏதுவான பிரகாசரூபமானபிரமத்தில் இதமென்னும்அங்கிசத்திற் சற்பம்போற்சிலகாலத்திற்காணப்பட்டுஞ் சிலகாலத்திற்காணப்படாததாயுமுள்ள வியபிசாரமுடையபிரபஞ்சம் கற்பிதமானதுகொண்டு மித்தையானதனால், அதிஷ்டானமாகியதன்பிரகாசத்திற்கு வேறில்லாததாகிஎப்போதும் அத்துவிதமாம்பிரமமேயுளதென்பார், “ஏதமாமுலகவழக்கமு மொளியாயிலகலாலபேதமே” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. பரமார்த்தமாகப்பிரமம் அசங்கப்பொருளாதலால், அவித்தையின்சம்பந்தமின்றி மற்றெல்லாவற்றையும் விஷயீகரிக்கும் புத்திவிருத்திகளனைத்தையும் விளங்கு விக்किன்றசாட்சி சிற்பிரகாசமாய் மிஞ்சுதலால் சொப்பிரகாசமான அத்துவிதமேபிரமமென்றாராகவின், விருத்திதோறும் அறியப்படி அறியப்படுமென்ற கருதிக்குப்பொருள் கூறினோன்றிக. (கடு)

அவதாரிகை.

அத்துவிதமென்பதும் தவிதநிஷேதமான விசேடமுடையதாதலால், பிரமம் நிருவிசேடமாய் எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில்வேறிலாமையிலுளதொளியே கூறலற்றிடலாலிப்பொருள்கூடுங்கூடுவதளவையினாலு மூறிநர்க்கத்தான்மறைகளாற்குரவனுபதேசத்தாலிறையருளாலீறின்மாதவத்தாற்காலபாகத்தாலப்பொருள்புருடனுக்கெய்தும்.

இ - ள். வேறு இல் அத்துவிதமென்பதும் - பின்னமில்லாத அத்துவிதமென்பதும், ஒளியில்வேறு இலாமையில் - ஆன்மப்பிரகாசத்திற்கு வேறு கஇல்லாததனால், உளது ஒளியே - எப்பொழுதுமுள்ளது(அந்தப்) பிரகாசமேதான், இப்பொருள் - இந்தப்பொருளானது, கூறலற்றிடலால் -மெளனத்தினால், கூடும் - ஒருவனுக்குஅடையக்கூடும், கூடுவது - அப்படியடைவதும், அளவையினாலும்-பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களாலும், ஊறுஇல்-குற்றமில்லாத, தர்க்கத்தால் - தருக்கத்தினாலும், மறைகளால்-கருதிகளாலும், குரவன் உபதேசத்தால் - ஆசிரியனுபதேசத்தினாலும், இறைஅருளால் - சிவபிரான்நிருவருளினாலும்,ஈறு இல் மாதவத்தால்- (பலஜன்மங்களிற்செய்த)அழிவில்லாதபெரியதவங்களாலும், காலபாகத்தால் - காலபரிபாகத்தினாலும், அப்பொருள்- அந்த (மகத்தாயுள்ளசிவரூபமாகிய) பொருளானது, புருடனுக்கு- ஒரு(பண்ணிய) புருஷனாகு, எய்தும் - பொருந்தும். எ - று.

ப - ம். தவிதநிஷேதவிருத்தியாம் அத்துவிதமென்றவிவகாரமும் பிரகாசிப்பதுகொண்டு முற்கூறியபிரகாரம் பிரகாசத்துக்கு வேறுகவில்லாமையாலும், அபரோக்ஷசமயத்தில் தவிதம்போல் தானாகவேநீங்கிக் கேவலம்பிரகாசமேசேடித்து விடுவதனாலும் எப்போதும் பிரகாசமேதானிருக்கின்றதெ

ன்பார், “வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில் வேறிலாமையிலுளதொளியே” எனவும், கேவலஞ் சிற்பிரகாசஆன்மாவாகிய பிரமம் வாக்கு மனங்களால்விடயீகரிக்கப்படுன் அந்தவந்தவுபாதையுடையதாய்விடும் ஆகையால், மனத்தோடுங்கூடச் சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைத் தந்தம்விடயங்களினின்றும் நிவர்த்தித்து அந்தர்முகப்படுத்திட விக்ஷேபவாசனையில்லாததாகி அந்தக்கரணம்பிரசன்னமாகும். அவ்விடத்து அதனைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற பிரத்தியக்ஞச்சக்தன்னியமாம் பிரமம் தானாகவேபிரகாசிக்கின்றதாதலால், மவுனமாயிதுவே முடிவானபிரமப்பிராப்தியி னுபாயமென்பார், “கூறலற்றி டலாலிப்பொருள் கூடும்” எனவும், மவுனமாத்திரமாயின் பிரமோபதேசம் எல்லாருக்குஞ் சுலபமாகி அதன்சித்தியின்பொருட்டு எத்தனிக்கவேண்டுவதில்லையெனில், இஃதுசுலபமன்று. மகத்தாயுள்ளது. மிகுந்தசாதனங்களன்றிக் கிட்டாதென்பார், எதிர்மறைமுகத்தால், “கூடுவதளவையினாலு மூறிநர்க்கத்தால்” எனவுங் கூறினார். (கக)

அவதாரிகை

பவபரம்பகாகளில் வருணச்சிரமதரும முதலியவற்றாற் பரமேசனை நன்றயாராதித்து, அவனது திருவருளையடைந்த சாதனசதுட்டயமுடைய முமுட்சுவான அபூருவனுள்ளொருபுருடனுக்கே மிகுக்குமமாதலால் அதிகம்பீரமுடைய இந்தப்பொருள் பிரகாசிக்கின்றதென முற்கவியிற்கூறி, சுருதியில் அமிர்த்தத்தன்மையையல்லவா அடைகின்றனென்றது முதலியவைகளால் இதரசாதனங்களின் உதவியின்றி உள்ளபடி உண்மையானஞானத்திற்கு யாதொரு மோக்ஷசாதனத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஓதுமிப்பரம்பெரும்பொருளுணர்ந்தவன்செயவ
தேதுமில்லெனாமுமிலையிரண்டிலாமையினால்
நீதிவன்னவாச்சிரமமுரிடேதமும்விதியுஞ்
சாதிரநல்வினேதிவினேசகலமுமிலதே.

இ - ள். ஓதும்-இப்பொழுதுசொல்லப்பட்ட, இப்பரம்பெரும்பொருள்-மேலான இந்தப்பரவஸ்துவை, உணர்ந்தவன் - சுவானுபூதியாலறிந்தவனெவனோஅவனுக்கு, செய்வது - செய்யத்தக்ககருமம், ஏதும் இல்லை - யாதொன்றுமில்லை, இரண்டிலாமையினால் - (அவனுக்குத்) துவிதயில்லாமையால், ஞானமும் இலை - (அனுசந்தானத்திற்கு உபகாரமான பிரமாகாரவிருத்தி) ஞானமுமில்லை, நீதி - நீதியும், வன்னவாச் சிரமமும் - வருணச்சிரமதருமமும் - நிதேதமும் - விலக்கும்; விதியும் - விதியும், சாதி - சாதியும், நல்வினை - புண்ணியமும், திவினை - பாவமும், சகலமும் - மற்றனைத்தும், இலது - இல்லை. எ - று.

கருத்து. வித்துவானுக்கு அத்துவிதப்பிரமசாக்ஷாத்காரத்தால் சாதனமா

னஞானகருமமுதலிய எல்லாம் தோற்றமையால், அதுகளில் அதிகாரமில்லை யென்றறிக. (கௌ)

அவதாரிகை.

கேவலம்பேத்தாலுபஜிவித்துப் பிரவர்த்தமானசகல விவகாரமும் அவ் வித்துவானுக்கில்லையென்று முற்கவியிற்கூறி, சுருதியில் ஆன்மாவினால் வீரியத்தையடைகின்றனென்ற பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தப்பரமம்பொருளிறைவனருளாலியாவன்பெறுமவன்றா னந்தப்பரமனையென்றெனறிவிற்கிழ்வதவன்பெருமை சிந்தித்திடவொண்ணாதென்னாச்செய்யப்படுமத்தேவர்களாற் சந்தப்படுமாலாலரனாற்சாற்றுந்தன்மைசாராதால்.

இ - ள். இந்தப்பரமம்பொருள் - இந்தமகத்தாகியபிரமவஸ்துவை, இ றைவன் அருளால் - சிவப்பிரசாதத்தால், யாவன் பெறும்-எவன் அடைகின் ருனோ, அவன்றான் - அந்தமகான், அந்தப்பரமனையென்று-அந்தச்சம்பு வே யென்று, என் அறிவில் திகழ்வது - என்னுடைய அறிவில்விளங்குகின்றது, அவன்பெருமை-அவனுடையமகிமையை, என்னால் - என்னாலும், சிந்தித்திட ஒண்ணது - நினைத்தளவிடுதற்குக்கூடாது, செய்யப்படும் அத்தேவர்களால் - என்னால் சிருட்டிக்கப்பட்ட அந்தத்தேவர்களாலும், சந்தப்படு மாலால் - அழகுபடும்விஷ்ணுவினாலும், அரனால் - உருத்திரனாலும், சாற்றுந்தன்மை - சொல்லுந்தன்மை, சாராது - பொருந்தாது. எ - று.

ப - ம். தனசகாயமுடைய மந்திரம் ஓளவுதமுதலிய சாதனங்க ளாலுண்டாகிய வீரியம் அனித்தியவத்துவினால் உண்டானதாதலால், மோக்ஷ த்திற்குவேறான பலத்தின்சாதனமாம், அஃதற்பமாயிருத்தலின். மதிக்கப் படும் வித்தையால் விளங்கும் ஆன்மசொருபத்தால், அவித்தை அதன்காரியம் இவைகளை அவமானித்திடும்வல்லமையுடைய இந்தவித்துவானதுவீரியம் அப் படியாகாமையால், எவர்களாலும் மதிக்கக்கூடாதென்பார், “சிந்தித்திடவொ ண்ணாதென்னால்” என்றார். (கஅ)

அவதாரிகை.

மோக்ஷசாதனமாகிய இந்தவித்தை புண்ணிய விசேடத்தால் அறியத்த க்கது. சரீரம் இருக்கும்போதே அதனைவருத்தமுற்றேனும் சம்பாதிப்பாவிடின் அவனுக்கெப்போதுஞ் சமுசாரமேதானென்று அதிகாரிக்குச் சுருதிஉபதேசி க்கின்றது. அந்தவாக்கியமும் இங்கறிந்திடிற் பின்புத்தியமிருக்கின்றது. இங்கறியாவிடின் மகத்தான நட்டமேதானென்பதாம். அதன்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தவாக்கையிலியம்பியபரம்பொருளறியி லந்தமானுடன்மெய்யதாயபேதமாயழிந்த

தொந்தமாம்பரமடைந்திடுந்தோன்றிடாதாகிற்
பந்தமாம்பவக்கடற்படும்பரகதியடையான்.

இ - ள். இந்த ஆக்கையில் - இந்த(மானுட) தேகமுள்ளபொழுதே, இயம்பிய - (முன்) சொல்லிய, பரம்பொருள் அறியில் - மகத்தாயுள்ள பொருளையறியப்பெற்றிடில், அந்தமானுடன் - அந்தப்புண்ணியபுருஷனே, மெய்யதாய் - உண்மையாயும், அபேதமாய் - பேதமில்லாததாயும், அழிந்ததொந்தமாம் - துவிதம்நீங்கிய, பரமடைந்திடும் - பரத்தையடைந்திடுவான், தோன்றிடாதாகில் - (அந்தஅறிவு) தோன்றாமற்போனால், பந்தமாம் - பந்தமாகுகின்ற, பவக்கடல் படும் - ஜனனசமுத்திரத்தில் அகப்படுவான், பரகதியடையான் - மோகசுத்தையடையமாட்டான். எ - று.

ப - ம். சோம்பலினுற்சிரவணமனனமுதலிய நிரதிசயானந்த சாதனங்களைவிடுத்தலினால், முன்கூறிய இலக்கணமுடைய பரமபுருஷார்த்தத்தையடையானென்பார், “பரகதியடையான்” என்றார். (கக)

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம் அன்னுவயவியதிகோகங்களால் முழுட்சுவின்சரீரத்தில் வித்தியாலாபஞ் சலபமெனக்கூறி, பின்பு அதன்பலத்தைக்கூறுவார் பூதங்கடோறும் விவேகித்த தீரர்களிந்தவுலகத்தினின்று நீங்கி முத்தர்களாகின்றார்களென்ற சுருதியிந்தாற்பரியப்படி கூறுகின்றார்.

வேறு.

தங்களாக்கையிற்சகலயாக்கையினிலுந்தத்துவமதுதானே
யெங்குமொன்றெனக்காண்பவர்பாவரிங்கிறந்திடார்பிறவாராற்
பங்குபட்டறிந்தவனறியாதவன்பந்தன்முத்தர்களென்றே
யிங்கொருத்தனெனிகழ்பவன்சேதனனிலைகனவியல்பொக்கும்.

இ - ள். தங்களாக்கையில்-தங்கள் சரீரத்திலும், சகலயாக்கையினிலும்- எல்லாச்சரீரங்களிலும், எங்கும்- மற்றெல்லாவிடத்தும், தத்துவமதுதானே- பிரமசொருபந்தான், ஒன்றெனக்காண்பவர் இயாவார் - ஏக சபாவமாகவிளங்குகின்ற தென்றனுபவித்தறிபவர்களெவர்களோ (அவர்கள்), இங்கிறந்திடார்-இவ்விடத்தில் சாகாதவர்களும், பிறவார்-சனிக்காதவர்களும்ஆவார்கள், பங்குபட்டு அறிந்தவன் - பிரித்தறிந்தவனென்றும், அறியாதவன் - அறியாதவனென்றும், பந்தன்-பெத்தனென்றும், முத்தர்களென்றே-முத்தர்களென்றுஞ் (சொல்லப்பட்டி), இங்கு - இவ்விடத்தில், சேதனன்-சேதனனாகிய, ஒருத்தனே - அவனொருவனே, நிகழ்பவன் - விளங்குகின்றான், இவை - மேற்கூறியவனைத்தும், கனவு இயல்பு ஒக்கும் - சொப்பனத்தின் தன்மையையென்கிரகும். எ-று.

ப - ம். விச்சையினுற் சகலசமுசாரகாரணமாகிய அவித்தை மூலத்தோடும் நீங்கலால், பிறப்பற்ற அழியாதபிரமசொருபமாகவே பவிக்கின்றார்கள

கேளேபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

ளென்பார், “பிறவார்” எனவும், ஏகனாகியவான்மா தனது சரீரத்திலும் இதரமானசகல சரீரத்திலும் எப்படிச்சமனாகவிருக்கக்கூடும், அங்ஙனயிருந்தில் பெத்தமுத்தவவஸ்தை கெடுக்கப்படும்ஆகையால் அதன்சித்தியின்பொருட்டு ஆன்மாஅனேகனாக அகத்தியமொப்பவேண்டுமெனில், தைஜஸன்ஒருவனே சொப்பனுவத்தையில் மலைமுதலியசொப்பனபதார்த்தமாகி நாநாவாய்த்தோற்றுகின்றான். அதுபோல, ஆன்மா ஒருவனேதனவத்தையினுற் கற்பிக்கப்பட்டவுபாதிபேதத்தாற் பெத்தன் முத்தன் அஞ்ஞன் ஞானி என்று நானாவாகத் தோற்றுகின்றனென்பார், “பந்தனமுத்தர்களுன்றே யிற்கொருத்தனே நிகழ்பவன்” எனவுங் கூறினார். (உ. ௦)

அவதாரிகை.

ஆன்மா ஒருவனுயின் ஒரு உபாதியின்கண் ஒருவனால் வித்தையை முன்னிட்டுப் பிரமம் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட அளவில் அவித்தைநீங்கலால், ஒருவனான அவ்வான்மாவும் முத்தனாய் அவனுக்குப்பின்பு அவத்தியாசம்பந்தங்கூடாததனால், சகலஜீவர்களுக்கும் பிரயத்தினயின்றி முத்திசித்தித்திடுமென்ற சங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

தன்னில்வேறிலாமையிற்பரமுத்தியிற்றனதுபுத்தியினாலே யன்னியங்களாய்த்தோற்று மாபாசர்க்கும்பரம்பதமறிகின்றான் முன்னமெப்படிமூடமாந்திசையிற்றன்மோகத்தாலெலாம்பெத்த மென்னவுற்றனன்முத்தியிலப்பரிசிருக்குமதியல்பேயாம்.

இ - ள். தன்னில் - தன்னைத்தவிர, வேறுஇலாமையில் - வேறில்லாததனால், பரமுத்தியில்-உயர்ந்தமுத்திதிசையில், அன்னியங்களாய்த் தோற்று - (அந்தக்கரணவிருத்தியால்) அன்னியசரீரங்களாகத்தோற்றுகின்ற, ஆபாசர்க்கும் - ஜீவர்களுக்கும், தனதுபுத்தியினால் - (தெளிந்த) தனதுபுத்தியால், பரம்பதம் - முத்திதிசையை, அறிகின்றான் - உணர்கின்றான், முன்னம்- (தான்முத்தியையடைதற்கு) முன்னமே, எப்படி - எவ்விதமாக, மூடமாந்திசையில் - அஞ்ஞானதிசையில், தன்மோகத்தால் - தனதுபிராந்தியால், எலாம் - அனைத்தையும், பெத்தமென்னவுற்றனன் - சமுசாரபந்தமுடையதென்றிருந்தானே, முத்தியில் - முத்தி திசையினும், அப்பரிசு இருக்கும்-அப்படியே எல்லார்களையும் முத்தர்களுன்றேஅறிந்திருப்பான், அதுஉயல்பேயாம்- அப்படியறிதல்சுபாவமேதான். எ-று.

ப - ம். சிரவணாதிசாதனாட்டானமுடைய வித்துவான் கண்ணடியிற் பிரதிபிம்பித்தமுகாபாசம்போல அந்தக்கரணே பாதிகளிற் பிரதிபிம்பித்த அன்னியர்களான ஆபாசமாய்த்தோற்றிய ஜீவர்களும் உண்மையாய்த்தனக்கு வேறில்லாமையால், அவர்களையுமுத்தர்களாகவே தனதுமுத்திதிசையில் விச்சையாலறிகின்றான் என்பார், “வேறிலாமையிற்பரமுத்தி யிற்றனதுபுத்தியினாலே, யன்னியங்களாய்த்தோற்று மாபாசர்க்கும் பரம்பதமறிகின்றான்” எனவும், எப்படி ஒருவன் தனதுபந்ததிசையில் அனைவர்களுக்கும் பந்தத்தையு

ம், தனதுமுத்திதிசையில் அனைவர்களுக்கும்முத்தியையும்அறிகின்றானே, அப்படியே எல்லாச்சீவர்களும் தந்தம் அவித்தையார் கற்பிக்கப்படும் சமுசாரத்தைப்பிரமவித்தையுண்டாகும் வரைக்கும் அறிகின்றதனால், வித்துவானது பார்வையால் அவர்கள்முத்தர்களாயினும், தங்களதுபார்வையார்பெத்தர்களேதானென்பார், “முத்தியில் அப்பரிசிருக்குமதியல்பேயாம்” எனவுங் கூறினார். (உக)

அவதாரிகை.

அவித்துவானுக்கு அவித்தியாசம்பந்த மிருப்பதனும் பிரபஞ்சத்தோற்றங்கூடும். வித்துவானுக்கு அஃகில்லாததனால் எங்ஙனம்பிரபஞ்சத்தோற்றங்கூடுமென்றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஒருகாலமுன்செய்வினையளவுமயோகி யுயிருலகாதியைக்காண்பானொருகாற்காணன், ஒருகாலிற்றோற்றமெல்லாம்பரமாய்க்காணுமுளபரிசேயாயொருகாலொன்றுங்காணன், துரிசானசகரூபந்தோன்றும்போது துக்கசுகங்களுமபாதித்துத்தோன்றும், பரமாகத்தோன்றுபொழுதாபாதித்துத் தோன்றுதுதுக்கசுகம்பரமேதோன்றும்.

இ - ள். முன்செய்வினையளவும் - பிராரத்தகன்மபரியந்தம், ஒருகாலம் - ஒருகாலத்தில், யோகி - (சிவயோகியென்னும்) பிரமவித்தானவன், உயிர் உலகாதியைக்காண்பான் - உயிர்கள் உலகமுதலியவற்றைக்காண்பான், ஒருகாற்காணன் - ஒருகாலத்திற்காணமாட்டான், ஒருகாலில் - ஒருகாலத்தில், தோற்றம் எல்லாம் - தோற்றுகின்ற எல்லாவற்றையும், பரமாய்க்காணும் - பிரமசொருபமாகவேபார்ப்பான், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், உளபரிசேயாய் - உள்ளபடியேயாகி, ஒன்றுங் காணன் - (அன்னியமான) ஒன்றையுங்காணமாட்டான், துரிசான - குற்றமான, சகரூபம் தோன்றும்போது - உலகரூபந்தோன்றுங்காலத்தில், துக்கசுகங்களும் - துன்ப இன்பங்களும், ஆபாதித்துத்தோன்றும் - ஆபாசமாகத்தோன்றும், பரமாக - பிரமமாக, தோன்றுபொழுது - (சகமானது) தோன்றுங்காலத்தில், துக்கசுகம் - துன்பஇன்பங்கள், ஆபாதித்துத்தோன்றுது - ஆபாசமாகத்தோன்றுது, பரமேதோன்றும் - பிரமமேவிளங்கும். ஏ - து.

ப - ம். கருமங்கள் ஆரப்தபலமுடையனவெனவும் அனாரப்தபலமுடையனவெனவும் இரண்டுபிரிவாகும். அவற்றில் ஆரப்தபலமுடைய கன்மங்கள் ஞானத்தால் நீங்காமல் போகத்தாலே நகிக்கின்றன. ஆதலாற் பிராரத்தநாசமாகும்வரைக்கும் போகசமயத்திற் புசிப்போனாகியும் புசிக்கத்தக்கதாகியுமுள்ள சகத்தை வித்துவானுமறிகின்றனென்பார், “ஒருகாலமுன்செய்வினையளவும் யோகியுயிருலகாதியைக்காண்பான்” எனவும், அத்துவிதப்பிரமானுசந்தானசமயத்தில் சகத்தையறியமாட்டார்களென்பார், “ஒருகாற்காணன்” எனவும், விவகாரசமயத்தில் அவித்துவான்போல் வித்துவானுஞ் சகத்

தோற்றமுள்ளவனானால் அவித்துவானுக்கும் வித்துவானுக்கும் என்னபேதமெனில், விவகரித்தினும் ஒருகால் பிரத்தியகான்மாவான பிரமத்திற் சகமனைத்துங்கற்பிதமானது பற்றிச் சகத்தையும்அதிஷ்டானப்பிரமமாகவே அறிகின்றனென்பார், “ஒருகாலிற் றொற்றமெல்லாம் பரமாய்க்காணும்” எனவும், சமாதிசமயத்தில் அதிஷ்டானப்பிரமஞானத்தினால் ஆரோபிதஜகம் விலாபிக்கப்பட்டதுபற்றி நிஷ்பிரபஞ்சமான ஆன்மசொருபமாத்திரமாய் விளங்குவதனால் பிரபஞ்சத்தைப் பார்கின்றனில்லை. ஆதலால் அவித்துவான் வித்துவான் இருவர்களுக்கும் வெகுபேதமிருக்கின்றதென்பார், “உளபரிசேயா யொருகாலொன்றுங் காணன்” எனவும், விவகாரசமயத்தில் வித்துவானுக்கு வாதிக்கத்தக்க போத்திரு போக்கியப்பிரபஞ்சாகாரமாகப் பிரமத்தோற்றிழில், சுகதுக்காதிபோகங்களும் ஆபாசமாகவே தோன்றுமேயன்றிச் சச்சிதானந்தாகாரத்தைத்தவிர வேறுகித் தன்னைப்பாதிக்கும் வத்துவாகத்தோற்றமுதென்பார், “துரிசான சகருபந்தோன்றும்போது துக்கசுகங்களு மாபாதித்துத்தோன்றும்” எனவும், சமாதிசமயத்தில் திரிபுடியில்லாத சொருபமாத்திரமாக விளங்குவதனால் ஆபாசமாய்க்கூடச் சுகத்தோற்றமில்லாததனால் துக்கசுகாதிகளும் அங்நனமே தோற்றமுற் சொருபமாகவே விளங்குகின்றதென்பார், “பரமாகத்தோன்று பொழுதாபாதித்துத்தோன்றுது துக்கசுகம் பரமேதோன்றும்” எனவும்குறிஞர்.

(உஉ)

அவதாரிகை.

அவித்துவானைப்போல வித்துவானுங் குறைவின்றி சகலஜகத்தையும் பார்க்கின்றான். எங்நனம் அவனுக்குச் சுகத்தோற்றம் தக்தபடநியாயமாய் ஆபாசமாகுமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்துவஞானிகாணிலுஞ்சுகத்தைக்கண்டிலன்றத்வமேகண்டான் வத்துவேயாகவல்லவேயாகமற்றொருபொருளிலையானு ஷித்தில்வேறென்றையெங்நனங்காண்பானியாதொருபடிசுகத்தாகத் தொத்தரவில்லாத்தோற்றமெப்படியோவப்படிநிகழ்வதுபரந்தான்.

இ - ள். தத்துவஞானி - பிரமவித்தானவன், சுகத்தை - செகத்தை, காணிலும் - கண்டாலும், கண்டிலன் - காணாதவன்றான், தத்வமேகண்டான் - சத்துருபமான பிரமமாகவே கண்டவனாவான், வத்துவேயாக - பாரமார்த்திகமாயாவது, அல்லவேயாக - வியாவகாரிகமாயாவது, மற்றொரு பொருளிலையானால் - பிரமத்துக் கன்னியமாக ஒருபொருளுமில்லாததாகுமானால், இதில் - இதில், யாதொருபடி - எப்படி, சுகத்தாக - சுகத்துருவமாக, வேறென்றை - வேறொருபொருளை, எங்நனங்காண்பான் - அவனெங்கே காண்பவனாவான், தொத்தரவில்லா - தொத்தரவில்லாத, தோற்றம் எப்படியோ - (அவனது) தோற்றம் எவ்வண்ணமோ, அப்படி - அவ்வண்ணமே, பரம் - பிரமமானது, நிகழ்வது - விளங்குகின்றது. எ - று.

ப-ம். ஆரோபிதமாயுள்ள ஜகத் கண்டிடினும் அதிஷ்டானசத்துருப பரமார்த்தபிரமசொருபமாகவே காண்கின்றானேயென்றி நாமருப சபாவமாகக்காண்கின்றதில்லையென்பார், “தத்துவஞானிகாணிலுஞ் சகத்தைக்கண்டிலன் தத்வமேகண்டான்” எனவும், வித்துவான் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சகத்தை யனுபவிக்கப்பார்த்தும் பார்க்கிலனென்று எங்ஙனங் கூறலாமெனில், அனுமாத்திரமேனூர் துவிதவத்துவிலையென்ற சருதியால் ஆரோபிதமெல்லாம் அதிஷ்டானத்திற்குவேறில்லாததுபற்றி அதிஷ்டானமே எப்போதும் உள்ளதாயிருப்பதனால், பின்னவத்தவிலாமலிருக்கத் தத்துவவித்தெந்நனஞ்சகத்தைப் பார்ப்பானென்பார், “வத்துவேயாகவல்லவேயாக மற்ருருபொருளிலையானு, வித்தில்வேருன்றை யெங்ஙனங் காண்பானியாதொரு படிசகத்தாக” எனவும், அதிஷ்டானபிரமருபமாயாவது ஆரோபிதபோக்திரு போக்கிய பிரபஞ்சருபமாயாவது எந்தவெந்தப் பிரகாரம் வித்துவானது ஞானம்பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்தவந்தப் பிரகாரமாகப் பிரமமே பிரகாசிக்கின்றதனால் பிரமபானமேதான் எப்போதும் வித்துவானுக்குள்ளதென்பார், “தொத்தரவில்லாத் தோற்றமெப்படியோ வப்படிநிகழ்வது பரந்தான்” எனவுங்கூறினார். ()

அவதாரிகை.

வித்துவானுக்குச் செகத்தோற்றமுஞ் சமாதியவத்தையைக்காட்டினும் விசேடப்படாது. சமாதியேதானெக்கூறுகின்றார்.

எப்படித்தோற்றமப்படியாகியிலங்குவதுண்மையேயோகிக், கப்படியுண்மையாகவேதெளிவுற்றறிவதேயான்மவேதனந்தான், செப்புநாமத்தாலுண்மையாலெல்லாத்திகழ்வுமாதேவனையாகி, லிப்படியறிந்தஞானிகைக்கொள்வானெத்தையன்றெனவெத்தைவிடுவான்.

இ - ள். யோகிக்கு - சிவயோகிக்கு, எப்படித்தோற்றம் - எந்தப்பிரகாரங்காணப்படுகின்றதோ, அப்படியாகி - அந்தப்பிரகாரமாகவே, இலங்குவது உண்மையே - (ஆன்மசபாவம்) விளங்குவதுமெய்தான், அப்படி உண்மையாகவே - அந்தப்பிரகாரம்மெய்யாகவே, தெளிவுற்று - தெளிவடைந்து, அறிவதே - அப்போகூழமாகவறிவதே, ஆன்மவேதனந்தான் - ஆன்மதெரிசனமாகும், செப்புநாமத்தால் - சொல்லுகின்றநாமத்தினாலும், உண்மையால் - (அதன்) உண்மைப்பொருளாலும், எல்லாத்திகழ்வும் - சகலப்பிரகாசமும், மாதேவனையாகில் - பிரபுவாகியமகாதேவரது விளக்கமேயாகுமானால், இப்படி அறிந்தஞானி - இவ்விதமாகவுணர்ந்தஞானியானவன், எத்தைக்கைக்கொள்வான் - எந்தப்பொருளைக்கிரகிப்பான், எத்தை - எந்தபொருளை, அன்றுஎன - கிரகிக்கத்தக்கதன்றென்று, விடுவான் - தள்ளுவான். எ - று.

ப - ம். மகாதேவசத்தார்த்தத்தைப் பரியாலோகிக்கும்போது வித்துவான் தனக்குவேறுகச் சிறிதேனூர் தள்ளத்தக்கதாகவுங் கூட்டத்தக்கதாகவும்கூட உள்ளவத்தவிலையென்பார், “செப்புநாமத்தாலுண்மையால் எல்லாத்தி

கழ்வுமாதேவனையாகி, லிப்படியறிந்த ஞானிகைக்கொள்வானெத்தை யன்
றெனவெத்தை விடுவான்” எனவுங் கூறினார். (உச)

அவதாரிகை.

அந்தமகாதேவனுக்கன்னியமாகயாதேனுமிருப்பதாகவொப்பிடில் அவன்
மகத்துவங்குறைந்துவிடும். அவனியல்போ குறைவுடையதன் றெனவும், பேத
மில்லாததனால் மகத்துவந் தருமமாகாதெனவுங் கூறுகின்றார்.

அன்னியமாகவிடுதல் பற்றுதலுண்டாகுமேற்பூரணாகப்
பன்னியபெருமைக்கானியாமந்தப்பரமனதியல்பமுதுருதே
தன்னில்வேறின்மையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்மதன்மிகளாம்
பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்பேதமுண்டாகிலேபிறக்கும்.

இ - ள். அன்னியமாக - (அந்த மகாதேவருக்கு) வேருக, விடுதல் - த
ள்ளுவதாகவும், பற்றுதல் - கொள்ளுவதாகவும், உண்டாகுமேல் - (ஏதேனு)
மிருக்குமாகில், பூரணாக - சுயம்பூரணனென்று, பன்னியபெருமைக்கு -
சொன்னமகத்துவத்திற்கு, ஆனியாம் - குறைவுண்டாகும், அந்தப்பரமனது -
அந்தமகாதேவரது, இயல் - சுபாவநிலைமை, பமுதுருதே - (ஒருநாளும்) கெ
டத்தக்கதல்லவே, தன்னில்வேறு இன்மையால் - தன்னைத்தவிரவேறில்லாத
தனால், மகத்துவமும் தன்மமோ - (அம்மகாதேவரது) மகத்துவமுந்தர்ம
மாகுமோ, தன்மதன்மிகளாம் பின்னவாசகமும் - தர்மதர்மிகளாகச்சொ
ல்லுகின்றபேதவார்த்தையும், இப்பரம்பொருளில் - இந்தமகாதேவரிடத்தில்,
பேதமுண்டாகில் - பேதத்தன்மையிருந்தாலல்லவா, பிறக்கும் - உண்டா
கும். ஏ - னு.

ப - ம். சருவசொருபனாகியிருக்கின்ற பிரத்தியக்கான பரமசிவத்துக்கு
அன்னியமாகக் கொள்ளுதல் தள்ளுதலானபொருள் இருக்கின்றதாக அங்கீகரி
த்திடில், திரிவிதபரிச்சேதகுனியமாகிய அவனதுமகத்துவங் குறைந்திடுமெ
ன்பார், “அன்னியமாகவிடுதல் பற்றுதலுண்டாகுமேற் பூரணாகப், பன்னி
யபெருமைக்கானியாம்” எனவும், பிரத்தியக்ஷமாகவனுபவிக்கப்பட்ட ஜகத்
தை இல்லையென்பதைக்காட்டிலும் அவன்மகத்துவங் குறைவது நமக்கிஷ்
டந்தானெனின், மேலான மகத்துவம் அவனதுசொருபமேயாதலால், கெடு
க்கத்தகாததுதான். சொருபமானதர்மங் கெடுக்கப்பட்டதாக வொப்பிடில்
அதிட்டானமானவனுங் கெடுதலையடைந்து இச்சகமூயில்லாததாகவேயா
கும். மேலும் மகத்தான அவனதுசொருபத்தைக் குறைவுடையதாக எ
ண்ணிடில் எண்ணினவன் குறைந்திடுவானேயன்றிச் சொருபமகத்துவங் கு
றையாதென்பார், “அந்தப்பரமனதியல்பமுதுருதே” எனவும், மகத்துவம்
பரமசிவனுக்குச் சொபாவமன்று தருமமென்னில், பரமான்மாவுக்கு ஸ்வ
கத ஸஜாதீய விஜாதீயபேதமில்லை, ஒன்றேதான். அத்துவிதம்பிரமமென்று சு
ருதிகொல்லுகின்றதனாலும், பிரத்தியட்சமுதலியபிரமாணங்கள் பேதத்தை
யேகிருகின்றனவென்று பத்தாவதத்தியாயத்தில் நிரூபித்திருத்தலாலும், தன

னக்குத்தானேதருமமாயிருத்தல் கூடாமையானும், தருமதருமிபாவமும் நியமாகப்பேதத்தை அபேட்சித்துச் சித்திப்பதனாலும், அங்ஙனமாகாதென்பார், “தன்னில்வேறின்மையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்மதன்மிகளாம், பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்பேதமுண்டாகிலே பிறக்கும்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்த. வியாபகபேதமில்லாமையால் வியாப்பியதருமதருமிபாவமுமில்லையென்றதிக.

(உரு)

அவதாரிகை.

ஆன்மாவுக்குப்பேத மில்லாவிடினும் திரிசியப்பிரபஞ்சதாதான்மிய லக்ஷணமுடையபேதம்வரும். வந்தால் பிரமம் சவிசேஷமாய்விடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதானமும், தள்ளத்தக்கதுங் கூட்டத்தக்கதுமான பேதத்தோற்றம் ஞானிக்கில்லையென்றுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பேதமுமபேதந்தானும்பேதாபேதமும்வேறல்ல
வோதிலப்பரத்துக்கென்றுமுள்ளதுபிரமந்தானே
தீதாகநன்றேயாகச்சிவனலாதில்லாநானி
யேதாகுமென்றுகொள்வானேதாகாதென்றுநீப்பான்.

இ - ள். இதில் - சொல்லுங்கால், பேதமும் - பேதமும், அபேதந்தானும் - அபேதமும், பேதாபேதமும் - பேதாபேதமுமாகிய இவைகள், அப்பரத்தக்கு - அந்தப்பரமான்மாவுக்கு, வேறல்ல - அன்னியமல்லவாம், பிரமந்தானே என்றுமுள்ளது - பிரமமொன்றுதானே யெக்காலத்துமிருக்கின்றது, தீதாக - தீமையாயினுமாகுக, நன்றேயாக-நன்மையாயினுமாகுக, (அவைகள்), சிவனலாதில்லை-பரமசிவனன்றிவேறில்லை, (இப்படியானால்), ஞானி- சிவஞானியானவன், ஏதாகுமென்றுகொள்வான் - ஏதனைத்தனக்காகுமென்றுகொள்வான், ஏதாகாதென்றுநீப்பான்-ஏதனைத்தனக்குக்கூடாதென்று தள்ளுவான். எ-று.

ப - ம் அத்தியாசிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சஞ் சதசத்துவிலக்ஷணமானதுபற்றி, வஸ்துவாயாவது அவஸ்துவாயாவது அதிஷ்டானப்பிரமத்திற்கு வேறுகவில்லாததனால், எப்போதும் அத்துவிதிப்பிரமமேதான் விளங்குகின்றதென்பார், “என்றுமுள்ளதுபிரமந்தான்” என்றார்.

(உசு)

அவதாரிகை.

சொருபதிருஷ்டியாற் பிரபஞ்சமில்லாவிடினும் மாயையாலுளதாகலாமென்றசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்பொருளுமாயையினுலெனச்சிலவரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன்றனையொழியவேருருமாயையுமில்லை
யொப்பரியபரனொழியவொருமாயையுண்டாகி
லப்பரமன்றன்பெருமைக்கதுநேரேயழிவன்றோ.

கேஜோபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

இ - ள். சிலவர் - சிலர்கள், எப்பொருளும் - எந்தப்பொருள்களும், மாயையினுலென-மாயையினுலேயுண்டா யிருக்கின்ற தென்று, இயம்புவர்க ள் - சொல்லுவார்கள், மெய்ப்பரமன் தனையொழிய - உண்மையாகியபரம சிவனைத்தவிர, வேறொருமாயையும் இல்லை - மற்றொருமாயையுமில்லை, ஒப்பு அரிய - உவமையில்லாத, பரன் ஒழிய - பரமசிவனைத்தவிர, ஒருமாயை உண் டாகில் - ஒருமாயை யுண்டாகியிருக்குமானால், அது - அவ்விகாரமானது, அப்பரமன்றன் பெருமைக்கு - அந்தப்பரமசிவனது மகத்துவத்திற்கு, நேரே அழிவன்றோ - பிரத்தியக்ஷமாகவேகெடுதல்லவா. எ - று.

கருத்து. பிரபஞ்சம்போல அதன்காரணமானகற்பிதமாய்ப்பு சதசத் விலக்ஷணமாதலால், மாயாமயமாகிச் சுகமிருக்கின்றதென்ற வாதியர்கள் துவாதமும் விருத்தமென்றதிக. (உஎ)

அவதாரிகை.

திரிவிதபரிச்சேதஞுனியமாய் பிரமமேள்ளதென அத்துவிதத்தைத்தா பித்துக்கூறுகின்றார்.

பெருமையினிற்சங்கோசம்பிறவாது பிறக்குமெனி
லருமறைவாக்கியம்பொய்யாமப்பிரமாணமுமாகும்
பொருவில்பரானந்தபரிபூரணமெய்ச்சுடராகும்
தெரிவருமாதேவனலாற்றிகழ்வதொருசிறிதுமில்.

இ - ள். பெருமையினில் - மகத்துவத்தில், சங்கோசம்பிறவாது - குறை வுண்டாகமாட்டாது, பிறக்கும் எனில் - உண்டாகுமென்றொப்பிசில், அரும றைவாக்கியம்பொய்யாம- அருமையாகிய சுருதிவாக்கியம் அசத்தியமாகும், (ஆகவே) அப்பிரமாணமுமாகும்-பிரமாணமில்லாததாகவும் பவிக்கும், (ஆகக் யால்), தெரிவரும் - எவராலுங்காண்டற்கரிய, பொருவில்பரானந்த - ஒப்பற் றபிரமானந்த, பரிபூரண - சம்பூரண, மெய்ச்சுடராகும் - சுயம்பிரகாசனா கிய, மாதேவனலால்- மகாதேவரல்லாமல், ஒருசிறிதம்-ஒரணுவும், திகழ்வது- பிரகாசிப்பது, இலை - இல்லை. எ - று.

ப - ம். ஆகாயத்தினது மகத்துவம்போல பரமசிவத்தின் மகத்துவம் இ தரத்தை அபேக்ஷித்ததெனில், சத்தியஞானுனந்தமாம் பிரமமொன்றேதானே ன்று திரிவிதபரிச்சேத ஞுனியமாகக்கூறியசுருதி பிரமாணமாகாது. அதுவோ உண்மையாகவே சத்தியார்த்தத்தைக் கூறுமியல்புடையதனால் எவராலும் அதனையப்படிக்கூறக்கூடாதென்பார், “பிறக்குமெனிலருமறைவாக்கியம்பொ ய்யாமப்பிரமாணமுமாகும்” என்றார். (உஅ)

அவதாரிகை.

வைதிகாவைதிகமான்சகலசாஸ்திரங்களிலும் இந்தப்பரமாத்ருவீதமேகூ றப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இதுவேமுடிந்தநிலமெல்லாதர்க்கங்களுக்குங்காட்சியே முதலாம்பிரமாணங்களுக்குமொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும் விதமாம்புராணமனைத்தினுக்குமிருதிகளுக்கும்வேதத்தின் மதமாம்பிச்சையனைத்தினுக்குமன்னுமாபாரதத்துக்கும்.

இ - ள். எல்லாதர்க்கங்களுக்கும் - தர்க்கங்களனைத்தினுக்கும், காட்சி யேமுதலாம்பிரமாணங்களுக்கும் - பிரத்தியக்ஷமுதலியபிரமாணங்களுக்கும், மொழியும் வேதாந்தங்களுக்கும்-சொல்லாநின்ற உபநிடதங்களுக்கும், வித மாம்புராணம் அனைத்தினுக்கும் - பலவிதமாகிய எல்லாப்புராணங்களுக் கும், மிருதிகளுக்கும் - மிருதிகட்கும், வேதத்தின்மதமாம்ப - வேதத்தின்சம்ம தமான, விச்சையனைத்தினுக்கும் - சகலவித்தைகளுக்கும், மன்னுமாபாரதத் துக்கும் - நிலைபெற்றமகாபாரதமென்னுமிகாசத்துக்கும், இதுவே - இந்தப் பரமாத்துவிதமொன்றே, முடிந்தநிலம் - முடிவானவிடமாகும். எ - று. (உக)

இதுவுமது.

ஐயன்சைவாகமங்கட்குமரியாகமத்துக்கும்மெனது பொய்யின்றியவாகமத்துக்கும்புத்தாகமங்கட்கும்மருகன் செய்யுமாகமத்துக்குஞ்சித்தரியக்கர்கந்தருவ ருய்யும்பரிசுமற்றுள்ளோருரைத்தவாகமங்கட்கும்.

இ - ள். ஐயன் சைவாகமங்கட்கும் - நாதனாகிய மகாதேவரால்மொ ழிந்தருளிய சைவாகமங்களுக்கும், அரி ஆகமத்துக்கும் - வைஷ்ணவாகமங் களுக்கும், எனது - (இரணிய கர்ப்பனாகிய) யென்னுடைய, பொய்யின்றிய ஆகமத்துக்கும் - சத்தியாரத்தமாகிய ஆகமத்துக்கும், புத்தாகமங்கட்கும் - பெளத்தாகமங்களுக்கும், அருகன்செய்யும் ஆகமத்துக்கும் - அருகனாற்செ ய்யப்பட்ட ஆகமத்துக்கும், உய்யும்பரிசு - யாவரும் பிழைக்கும்படி, சித்தர் - சித்தர்களும், இயக்கர் - இயக்கர்களும், கந்தருவர் - கந்தருவர்களும், மற்றுள்ளோர் - இன்னமுள்ள அனைவர்களும், உரைத்த - சொல்லிய, ஆகமங் கட்கும் - ஆகமங்களுக்கும், (இதுவே முடிந்த நிலமாகும்). எ-று. (கஉ)

அவதாரிகை.

இவ்விதமான பரமாத்துவிதம் தேவர் மானிடர்களிலெவர்களுக்கும் இ யல்பாகச் சித்திக்காது. பரமசிவத்துக்கே இயல்பாக இருக்கின்றது. பரம சிவம் பராசத்தி யிவர்கள் திருவருளாலேயே பிரமா விஷ்ணு விராட்டு சம் ராட்டு முதலியதேவர்கள் மற்றுமுள்ள எவர்களுக்குஞ் சித்தித்திருக்கின்ற தெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

உவமையில்பரமாத்துவிதமாம்ந்தவொண்பொருளுலகின்யானிட ரி, லெவரிதுபெற்றோரன்றிவிண்ணவரிலேவரேபெற்றவருடையான்,

கேனோபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

சிவனொருவனுமிப்பரம்பொருள்சுபாவசித்தமாஞ்சிவனுக்குஞ்சிவைக்கு, மவரருளாலேயரிக்குமிப்பொருளுண்டப்படியெனக்குமுண்டருளால்.

இ - ள். இந்த ஒன்பொருள் - இந்த பிரகாசமான தாற்பரியமே, உவமையில் - ஒப்பில்லாத, பரமாத்ருவிதமாம் - பரமாத்ருவிதமாகும், உலகின் மானிடரில் - இவ் வுலகத்துள்ள மனிதர்களில், எவரிதுபெற்றோர் - எவர்களிதனையடைந்தவராவார்கள், அன்றி - அன்றியும், விண்ணவரில் - தேவர்களில், ஏவரே பெற்றவர் - எவர்தானடைந்தவராவார்கள், சிவனொருவனும் - பரமசிவனொருவனே, உடையான் - உடையவன், சிவனுக்குஞ் சிவைக்கும் - பரமசிவனுக்கும் பராசத்திக்கும், இப்பரம்பொருள் - இந்தப் பரமாத்ருவிதஞானமானது, சுபாவசித்தமாம் - சுபாவமாகவே சித்தித்திருக்கின்றதாகும், அவரருளாலே - அந்தப் பரமசிவன் பராசத்தி இவர்களுடைய திருவருளாலே, அரிக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும், இப்பொருளுண்டு - இந்தப்பரமாத்ருவிதஞானமுண்டு, அப்படி - அந்தப்பிரகாரமே, அருளால் - (அவர்களது) திருவருளினால், எனக்குமுண்டு - எனக்குமுண்டாயிருக்கின்றது. எ - று. (நக)

இதுவுமது.

சாற்றிடப்பட்டவிராட்டுடன்சுராட்டுசம்மிராட்டெனுமிறையவர்க்குமேற்றமதுடையதேவராமுமக்குமியக்கரோடரக்கர்கந்தருவர் சீற்றமில்சித்தரிவர்முதலானதேவசாதிகளனைவருக்குந் தோற்றியமனிதர்விலங்குசாதிகட்குமருளினுலிப்பொரு டோன்றும்.

இ-ள். சாற்றிடப்பட்ட - சொல்லப்பட்ட, விராட்டுடன் - விராட்புருஷனோடு, சுராட்டு - சுராட்டு, சம்மிராட்டெனுமிறையவர்க்கும் - சம்ராட்டென்று சொல்லுகின்ற அதிகாரிகளுக்கும், ஏற்றமதுடைய - மேன்மையுடைய, தேவராம் உமக்கும் - தேவர்களாகிய உங்களுக்கும், இயக்கரோடு - இயக்கர்களுடனே, அரக்கர் - ராக்ஷதர்கள், கந்தருவர் - கந்தருவர்கள், சீற்றமில் - அகங்காரமற்ற, சித்தர் - சித்தர்கள், இவர்முதலான - இவர்கள்முதலாகிய, தேவசாதிகளனைவருக்கும் - தேவவர்க்கங்கனெல்லார்களுக்கும், தோற்றியமனிதர் - தோற்றுகின்ற மானுடர்கள், விலங்கு - மிருகங்கள், (என்னும்), சாதிகட்கும் - சாதிகளுக்கும், அருளினால் - பரமசிவனதுதிருவருளினால், இப்பொருள்தோன்றும் - இந்தப்பரமாத்ருவிதஞானமுண்டாகும். எ-று.

அவதாரிகை.

சிவப்பிரசாதமுண்டானுற் கீடம் பதங்கமுதலிய சகலசெந்துக்களும் மோக்ஷத்தை அடையும். அந்தச்சிவனன்றி நாராயணர்முதலிய எந்தத்தேவர்களுஞ் சுதந்திரமாக மோக்ஷங்கொடுக்கத்தக்கவரன்றெனக்கூறுகின்றார்.

பரமனதருளுண்டாயிடின்கீடம்பதங்கமானிடவரோடசுரர் சுரரனைவருக்குஞானமுண்டவனேசுடர்மிகுஞானமிங்களிப்பா

னரியினுலென்னுலவனருளொழியவளித்திடப்படாதொருபொருளுஞ், சுரர்களுதரவும்வாங்கவுநாங்களுசுதந்திரரன்னுமெய்சொல்லில்.

இ - ள். பரமனது அருளுண்டாயிடி-சிவப்பிரசாதமுண்டானால், கீடம் - புழுக்கள், பதங்கம் - வீட்டில், மானிடவரோடு அசுரர் - நரரோடு தானவர்கள், சுரர் - தேவர்கள் (முதலான), அனைவருக்கும் - எல்லார்களுக்கும், ஞானமுண்டு - பரமஞானமுண்டு, அவனே - அந்தப்பரமசிவனே, இங்கு - இவ்விடத்தில், மிகுசுடர் ஞானம் - மிகவும் பிரகாசியாநின்ற ஞானத்தை, அளிப்பான் - கொடுக்கத்தக்கவன், அவனருள் ஒழிய - அந்தப்பரமசிவனது திருவருளில்லாமல், அரியினால் - விஷ்ணுவினாலும், என்னால் - (பிரமாவாகிய) என்னாலும், ஒருபொருளும்-யாதொருபொருளையும், அளித்திடப்படாது-கொடுக்கக்கூடாது, சுரர்களே - சுரர்களே, சொல்லில் - சொல்லுங்கால், தரவும் - கொடுக்கவும், வாங்கவும் - வாங்கவும், நாங்கள் - நாங்களிருவர்களும், சுதந்திரரன்னு - சுதந்திரர்களல்ல, மெய் - (இது) சத்தியவசனமாகும். எ-று.

அவதாரிகை.

சிவனொருவனே சுதந்திரன் அவனருளன்றி நாரணன் பிரமனிவர்களாற் சுதந்திரமாக இச்சமுசாரநிவிர்த்திசெய்யக்கூடாது. அவர்கள்கொடுப்பது பாதிரத்திலுள்ளபதார்த்தத்தை யகப்பைகொடுப்பதுபோல அவன்றிருவருளாலேயே எனக்கூறுகின்றார்.

சுதந்திரன்சிவனேயவனன்றோபிறவிச்சூழனின்றெடுப்பவனவன்றன் பதங்களாலன்றியெங்களாலெடுக்கப்படாதொருசெந்துவுமெங்கண்மதங்களாலொழியவருளினற்பிறவிமாற்றவும்வல்லமற்றொருவன்றிதம்பெறவழங்கும்போதுதான்வழக்கஞ்செய்வதுதருவியேபோல.

இ - ள். சிவனே-(இந்தப்) பரமசிவனொருவனே, சுதந்திரன்- சுதந்திரம் உடையவன், அவனன்றோ - அந்தப்பரமசிவனல்லவா, பிறவிச்சூழனின்றெடுப்பவன் - ஜனனமென்னும் இடத்தினின்றும்மெடுத்தருளத்தக்கவன், அவன்றன் - அந்தப்பரமசிவனது, பதங்களாலன்றி - திருவடிகளாலன்றி, ஒருசெந்துவும் - ஒருஜந்துவையும், எங்களால் - எங்களாலே, எடுக்கப்படாது - (சமுசாரத்தினின்றும்) நீக்கக்கூடாது, மற்றொருவன் - வேறொருவன், திதம்பெற - நிலைபெற, வழங்கும்போது - (இலையிற்) படைக்குங்காலத்தில், (அவனுதவியால்), தருவி - அகப்பெய்யானது, தான்வழக்கஞ்செய்வதுபோல - தான்படைக்குந்தன்மையைப்போல, எங்கள்மதங்கள் - எங்களிருவர்களுடையவல்லமைகளும், ஒழிய - நீங்க, அருளினால் - (பரமசிவனது) திருவருளைக் கொண்டு, பிறவிமாற்றவும் - (பிராணிகளது) ஜனனத்தையொழிக்கவும், வல்லம் - வல்லமையுடையோம். எ-று. (ந.சு)

அவதாரிகை.

பரதத்தவம் மிகவும் நிருவிசேடமாதலால் இந்திராதிதேவர்களுக்கும் உபதேசமின்றிக்கிடாது அவனதுபிரசாதத்தால் அடையவேண்டுமெனவும்,

பரசிவத்தினது மகத்துவத்தை அவனது திருவருளாலன்றி மகத்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தேவதேவன்சிவன்பெருமைதானுமவன்றன்றிருவுருவு
மேவரறிவராதவினாலில்லையாகின்றவறுதலே
யாவரருளாலன்றியவிர்பெரியோர்தமக்குமறியரியன்
கோவினறிதற்கருமையைத்தான் கூறமிகவுங்குறிக்கொண்மின்.

இ - ள். தேவதேவன் - தேவர்களுக்குந் தேவனாகிய சிவன் - மகாதேவனது, பெருமைதானும் - பெருமையையும், அவன்றன் - அந்தமகாதேவனது, திருவுருவும் - திவ்விய சொரூபத்தையும், ஏவரறிவர் - யாவரறிவார்கள், ஆதலினால் இல்லை - ஆகையினால் ஒருவராலு மறியப்படுவதில்லை, ஆகில் - எவரேனும் அறிந்தார்களானால், தவறுதலேயாவர் - சொரூபஞானத்தினின்றுத் தவறுதலையுடையவராவார்கள், அவர் - விளங்குகின்ற, பெரியோர்தமக்கும் - (எந்த) மகான்களுக்கும், அருளாலன்றி - திருவருளாலன்றி, அறியரியன் - அறிதற்கரியவன், கோவின் - இறைவனாகிய (அந்த) பரமசிவனது, அறிதற்கருமையை - அறிய அரிதாகிய பெருமையை, கூற - (யான்) சொல்ல, மிகவுங்குறிக்கொண்மின் - (நீங்கள்) நிரம்பவுங்குறியாக (வுள்ளத்திற்) கொள்ளுங்கள். எ - று. (நடு)

அவதாரிகை.

முற்கூறியவிடத்திற் சுராசுரயுத்தஞ் சுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதனால் அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கலக்குறுமோகத்தாலிமையவருங்கமிந்திறலசுரரும்பகைத்து
விலக்கரும்பூசன்முன்பொருகாலம்வினைந்துவிண்ணவர்தலைசாயப்
பெலத்தினுன்மிக்கவசுரர்கள்வெல்லப்பெருகியவருளுடையிறைவ
னலத்தகுமிமையோர்வெல்லவுமசுரர்நசிக்கவுந்திருவருணயந்தான்.

இ - ள். முன்பொருகாலம் - முன்பொருகாலத்தில், கலக்குறும் - கலங்கப்பண்ணுகின்ற, மோகத்தால் - மகாமோகத்தினால், இமையவரும் - தேவர்களும், கமிந்திறல்சுரரும் - கொடியவிரத்தையுடையசுரர்களும், பகைத்து - (ஒருவர்க்கொருவர்) பகையடைந்த, (அதனால்), விலக்கரும் - விலக்குதற்கரிதாகிய, பூசல்வினைந்து - யுத்தமுண்டாகி, விண்ணவர் - தேவர்கள், தலைசாய - (அபசயமடைந்து) தலைகுனிவும்படி, பெலத்தினுன்மிக்க - வீரத்தினால்மிகுந்த, அசுரர்கள்வெல்ல - தானவர்கள்ஜெயிக்க, (பின்பு), பெருகியவருளுடையிறைவன் - மிகுந்த கருணையுடைய சிவபெருமான், நலத்தகும் - நன்மைக்குரிய, இமையோர் - தேவர்கள், வெல்லவும் - ஜெயிக்கவும், அசுரர் - தானவர்கள், நசிக்கவும் - மாளவும், திருவருணயந்தான் - திருவருள்செய்தான். எ - று. (நடு)

அவதாரிகை.

இனி பரமசிவத்தின்றிருவருளால் தேவர்கள் ஜயத்தையடைந்து, மகா கங்காரத்தால் அவனது திருவருளைமறந்து தாங்களே ஜயித்ததாகச்செருக்கு ற்றதைத்தெரிந்து கருணாநிதியாகிய பரமசிவம் தாமெவர்களாலும் அறியப் படாதவரென்பதையறிவிக்கவேண்டி இயக்கருபமாக ஆவிற்பவித்தாரென்றது முதலான சுருதியின்பொருளை மேல்வருஞ்செய்யுட்களாற் கூறுகின்றார்.

திருவருளதனாலசுரரைத்தேவர்செயித்துமாதேவன்றன்செயலென் றொருவருமறியாரும்பர்தானவரையோட்டினூர்தாமெனவுவந்து பெருகியவகந்தைசெய்திடத்தேவர் பிழைக்கவும்பிரான்றனையறிதற் கருமையுமறியவியக்கருபங்கொண்டமலனங்கருளினுனின்றான்.

இ - ள். திருவருளதனால் - மகாதேவப்பிரசாதத்தினால், தேவர் - சுரர் கள், அசுரரை - தானவர்களை, செயித்து - வென்று, (இப்போதுநாம்வென்ற து), மாதேவன்றன் செயலென்று - மகாதேவனது திருவருளென்று, உம்பர் - (அந்த) த்தேவர்களில்- ஒருவரு மறியார், ஒருவருமறிந்தாரில்லை - தானவரை, அசுரர்களை - ஓட்டினூர், (புறங்காட்டி) யோடச்செய்தவர்கள், தாமெனவுவந் து - தாங்களேயென்று மகிழ்ந்த, பெருகிய - மிகுந்த, அகந்தைசெய்திட - அகங்காரஞ்செய்திட, தேவர்பிழைக்கவும் - அந்தச்சுரர்களுய்யவும், பிராந்த னை-மகாதேவனாகியதன்னை, அறிதற்கருமையுமறிய - பிறராலறிதற்கருமையா கியதன்மையை யாவரும் அறியவும், அமலன் - மகாதேவன், அருளினால் - (தனது) காருண்ணியத்தினால், அங்கு-அந்தத்தேவலோகத்தின்கண், இயக்கரு பங்கொண்டு-ஒருயகூருபங்கொண்டு, நின்றான் - நின்றருளினான். எ-து. (ந.எ)

வேறு.

இயக்கருபனாமிறையவன்றன்னைக்கண்டிமையவரினங்கூடி வியக்கவுற்றதுவேதெனத்தங்களில்விசாரித்துவிளங்காமன் மயக்கமற்றிடவறிந்தெமக்குளையெனவன்னியைவிடுத்தார்க ணயக்கவுற்றிதுதன்னியல்பறிந்துநானவிலுவனெனச்சென்றான்.

இ - ள். இயக்கருபனாம் - யகூருபனாகிய, இறையவன்றன்னைக்கண்டு- சிவபெருமானைப்பார்த்து, இமையவரினங்கூடி-தேவர்வருக்கமெல்லா(மொன் றாகக்) கூடி, வியக்கவுற்றது-(நாமெல்லாம்) அதிசயிக்கும்படிவந்தவிது, ஏதெ ன - யாதென்று, தங்களில் விசாரித்து - தங்களுக்குள்ளே விசாரித்தும், வி ளங்காமல்- தெளியாமல், எமக்கு - எங்களுக்கு, மயக்கமற்றிட - மயக்க மறு ம்படி, அறிந்து - தெரிந்து, உரையென - சொல்லென்று, வன்னியைவிடுத் தார்கள் - அக்கினிதேவனையேவினார்கள், நயக்கவுற்று - நன்மையாகும்படி சென்று, நான் - நான், இதுதன்னியல்பறிந்து - இதன்சுபாவத்தைத்தெரிந்து, நவிலுவனென- சொல்லுவேனென்று, சென்றான் - (இயக்கருப னாகச் சிவபிரா னெழுந்தளி நிற்குமிடத்திற்குப்) போனான். எ-து. (ந.அ)

வேறு.

அனலனைக்குறித்தியக்கனாமிறைவனாரென்று
வினவவங்கிரானென்றவற்குறித்தவன்விளம்ப
வுனதுவீரியமேதெனவிறையவனுரைப்ப
வெனதுபூமியிலுளதெலாஞ்சுடுமியல்பென்றான்.

இ - ள். அனலனைக்குறித்து - (தன்னிடத்திலவந்த) அக்கினியைப்பார்த்து, இயக்கனாமிறைவன் - யக்ஷச ரூபனாகிய சிவபெருமான், யாரென்றுவினவ - நீ யாரென்றுகேட்க, அங்கிரானென்று - அக்கினிதேவனானென்று, அவற்குறித்து - அவ்விறைவனைக்கருதி, அவன்விளம்ப - அந்தஅக்கினிதேவன்கூற, இறையவன் - சிவபெருமான், (அவனைநோக்கி), உனதுவீரியமேதென - உன்னுடைய சவுரியமென்னென்று, உரைப்ப - கேட்டருளலும், எனது - என்னுடைய, இயல்பு - சுபாவம், பூமியிலுளதெலாம் - சகத்திலுள்ள சகலத்தையும், சுடும் - தகித்துவிடும், என்றான் - என்றக்கினிதேவன் கூறினான். எ-று.

அத்தனங்கொருதிரணத்தையெடுத்தனலவனை
யித்தைநீதகியெனக்குறுமுறுவல்கொண்டிசைப்ப
வெத்தன்வேகமுங்கொண்டதுசுடவெரியவனுஞ்
சத்தனன்றிநாணிப்பயந்தமரரைச்சார்ந்தான்.

இ - ள். அத்தன் - (அப்போது) சிவபெருமானும், அங்கு - அவ்விடத்திலு, ஒருதிரணத்தையெடுத்து - ஒருதிரணம்பெயெடுத்து வைத்து, அனலவனை - அக்கினியைப் பார்த்து, இத்தை - இத்திரணத்தை, நீதகியென - நீதகிப்பாரியென்று, குறுமுறுவல்கொண்டு - புன்சிரிப்படைந்து, இசைப்ப - திருவாய்மலர்ந்தருள, எத்தன்வேகமுங்கொண்டு - தனக்கெவ்வளவுவேகமுண்டோ அவ்வளவையுங்கொண்டு, அதுசுட - அந்தத்திரணத்தைக்கொளுத்துவதற்கு, எரியவனும் - அக்கினியும், சத்தனன்றி - வல்லமையில்லாதவனாகி, நாணி - வெட்கமுற்று, பயந்து - பீதியடைந்து, அமரரைச்சார்ந்தான் - தேவர்களிடத்திலடைந்தான். எ-று.

(சு0)

வேறு.

அவனதியல்பையென்னுவிங்கறிதற்கரிதென்றனல்சொல்லப்
பவன்னறியென்றிமையவர்கள்பகரவவனுமப்பரிசே
சிவனாபசெயப்பட்டுத்தேவர்தம்பாற்செல்லுதலு
மவனைநானேயறிகுவனென்றகந்தையுற்றானமரசேன்.

இ - ள். அவனதுஇயல்பை - அவனுடையதன்மையை, என்னால் - என்னாலே, இங்கு - இவ்விடத்தில், அறிதற்கரிதென்று - தெரிதற்கருமையாயிருக்கின்றதென்று, அனல்சொல்ல - அக்கினியானவன்கூற, பவனன் - பவனனே, அறியென்று - நீ போய்த் தெரிந்துவாவென்று, இமையவர்கள்பகர - தே

வர்கள் சொல்ல, அவனும் - அந்தவாயுவும், அப்பரிசே - அக்கினியைப்போலவே அந்தத்திரணத்தை யசைக்கமுடியாமல், சிவபெருமான்செயப்பட்டு - சிவபெருமானாலபஜயமாடைந்து, தேவர்தம்பால் - தேவர்களிடத்தில், செல்லுதலும் - எய்துதலும், அமரேசன் - இந்திரானுவன், அவனை - அந்தஇயக்கனை, நானேயறிசுவனென்று-யானே போய்அறிகின்றேனென்று, அகந்தையுற்றான் - செருக்கடைந்தான். எ - று. (சுக)

வேறு.

புரந்தரனறியச்சென்றிடும்பொழுதிற்போக்கறவவ்விடந்தனிலே கரந்திடமிகவுங்கலங்கியுள்வெதும்பிக்கருதுபுகருணையேவடிவாய் வரந்தரும்விச்சாவல்லியாளுமையவைதிகநெறியினால்வழுத்தா அரந்தைதீர்வுறவேபுகழ்ந்தனன்புகழ்ந்தவளவிலங்களவிலாவருளால்

இ - ள். புரந்தரன் - தேவேந்திரானுவன், அறியச்சென்றிடும்பொழுதில்-அறியும்படிசெல்லுங்காலத்தில், போக்கற - (சிவபெருமான் வேறெங்கும்) போகாமல், அவ்விடந்தனிலே - நின்ற அவ்விடத்திலேயே, கரந்திட - திரோதானஞ்செய்ய, மிகவுங்கலங்கி - (இந்திரன்அப்போது) மிகவுங்கலக்கமுற்று, உள்வெதும்பி - மனம்வாடி, கருதுபு - மதித்து, கருணையேவடிவாய் - ஜீவகாருண்ணியமேசொருபமாகி, வரந்தரும்-வரங்களைக் கொடுத்தருளும், விச்சாவல்லியாளுமையை - வித்தியாவல்லியாகியபார்வதிதேவியை, வைதிகநெறியினால் - வேதமார்க்கமாக, வழுத்தா - துதித்து, அரந்தைதீர்வுறவே - துன்பம் அகலும்பொருட்டே, புகழ்ந்தனன் - கொண்டாடினான், புகழ்ந்தவளவில் - அப்படிக்கொண்டாடியவுடனே, அங்கு - அவ்விடத்தில், அளவிலாவருளால் - முடிவில்லாததிருவருளினால். எ - று. (சஉ)

அவதாரிகை.

நிரகங்காரிகளான இந்திராதிகளுக்குப் பிரமசொருபத்தை உபதேசிக்கும்பொருட்டுப் பராசத்தி ஆவிற்பவித்தது முதலியவற்றைச் சுருதி கூறியபிரகாரங் கூறுகின்றார்.

அங்கவேதத்தின்மயமதாய்ச்சிவனுக்கபிணையாயானந்தமாகிச் சங்கரன்றனக்குந்தானளித்தின்பங்கருணையாலுயிர்க்கெலாந்தாயாய்த் துங்கமால்வரையிலிச்சையாற்றோன்றுந்தோகையிசனதுவல்லபமு மங்கவன்றிதற்கருமையுந்தோன்றத்தோன்றினுளவ்விடந்தனிலே.

இ - ள். அங்கவேதத்தின்மயமதாய் - ஆறங்கங்களையுடையவேதசொருபியாயும், சிவனுக்கபிணையாய் - சிவபெருமானுக்கு வேறில்லாதவளாயும், ஆனந்தமாகி - ஆனந்தசொருபியாயும், சங்கரன்றனக்கும் - (எல்லாருக்குஞ்சுகத்தைச் செய்கின்ற) சிவபிரானுக்கும், தான் - தான், இன்பம் - சுகத்தை, அளித்து - கொடுத்து, கருணையால் - (தனது) திருவருளினால், உயிர்க்கெலாம் -

வேர்களுக்கெல்லாம், தாயாய்- மாதாவாகியும் (விளங்கி), துங்கமால்வரையிலு- உன்னதமாகியஇமயமலையில், இச்சையால் தோன்றும்-தனதுஇச்சையினால் தோன்றியருளிய, தோகை-மயில் போன்றசாயலை யுடையபார்வதி தேவியானவள், ஈசனதுவல்லபமும் - (தனதுநாயகனாகிய) சிவபிரானுடைய வல்லமையும், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அந்தஈசனது, அறிதற்கருமையும் - அறிதற்கரியதன்மையும், தோன்ற - விளங்கும்பொருட்டு, அவ்விடந்தனில்- அந்தவிடத்தில், தோன்றினான் - ஆவிற்பவித்தான். எ - று. (சங்)

உமையையர்ச்சித்தங்கும்பர்கோனியக்கருபமாயிவ்விடத்துண்டா (பயெமதுகட்புலத்துற்றிவ்விடந்தனிலேமறைந்ததிதென்னையென்றியம் மமதிருக்கொழுநனருளினற்றோன்றிமறைந்தனன்மாலுக்குமயற்கு மிமையவரெவர்க்குமுனக்குமாதேவனியல்பறியப்படாதென்றும்.

இ - ள். உமையை - (இப்படியெழுந்தருளிய) உமாதேவியை, உம்பர்கோன் - இந்திரன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அர்ச்சித்து - அருச்சினைசெய்து, இயக்கருபமாய் - எகக்ருபமாக, இவ்விடத்துண்டாய் - இந்தவிடத்திலாவிற்பவித்த, எமது - எங்களுடைய, கட்புலத்துற்று - கண்ணுக்கெதிராகத்தோன்றி, இவ்விடந்தனிலே - இந்தவிடத்திற்குளே, மறைந்தது-திரோதானஞ்செய்தது, ஈதென்னை யென்றியம்ப - இதுவென்னவென்று வணங்கிக் கேட்க, (அதை உமையவள் கேட்டு), மமதிருக்கொழுநன் - எனதுபதியாகிய பிரமமே, அருளினற்றோன்றி - கிருபையினாலாவிற்பவித்த, மறைந்தனன் - திரோதானஞ்செய்தார், மாலுக்குமயற்கும் - விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும், இமையவரெவர்க்கும் - சகலதேவர்களுக்கும், உனக்கும் - இந்திரனாகிய உனக்கும், மாதேவனியல்பு - (என்னுடையபதியாகிய) மகாதேவரது சபாவத்தை, என்றும் - எக்காலத்திலும், அறியப்படாது - உணரக்கூடாது. எ - று. (சச)

வேறு.

தன்னையறிதற்கருமைதன்னையறிவித்தற்
குன்னிநிகழ்வுற்றதுமொளித்ததுவுமும்பன்
என்னதறவானவருநீயும்விசயத்தே
மன்னவவனெயசுரர்மாயவருள்செய்தான்.

இ - ள். தன்னை - சச்சிதானந்தசொருபியாகிய தன்னை, அறிதற்கருமைதன்னை - ஒருவராலுந் தெரிவதற்கருமையாகிய தன்மையை, அறிவித்தற்குன்னி - தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுகருதி, நிகழ்வுற்றதும் - ஆவிற்பவித்ததும், ஒளித்ததுவும் - திரோதானஞ்செய்ததும், உம்பன் - அந்தமகாதேவரே தான், என்னதற - உங்களுடையநானெனதென்னுஞ் செருக்ககல்வும், வானருவம் - தேவர்களும், நீயும் - நீயும், விசயத்தேமன்ன - விசயத்திற்குளே நிலைபெறவும், அசுரர்மாய - அசுரர்களழியவும், அவனை - அந்தமகாதேவரே, அருள்செய்தான் - கிருபைசெய்தார். எ - று. (சங்)

வேறு.

அத்தனேசரணமாகவடையுமென்றருளிச்செய்து
பத்தர்கள்பாசந்தீர்க்கும்பரமகாருணிகையாகிச்
சித்துருவாகிச்சான்றாய்த்திகழ்ந்திடுந்தேவியுந்தன்
சுத்தமாஞ்சொருபந்தன்னிற் கரந்தனடோன்றுவண்ணம்.

இ - ள். அத்தனேசரணமாக - ஆதலாற் பரமசிவத்தையேயடைக்க
லமாக, அடையுமென்றருளிச்செய்து - அடையுங்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்த
ருளிச்செய்து, பத்தர்கள் - அடியார்களுடைய, பாசந்தீர்க்கும் - அஞ்ஞானத்
தைநீக்குகின்ற, பரமகாருணிகையாகி - பரமகிருபையுள்ளவளாயும், சித்து
ருவாகி - சித்துருபியாயும், சான்றாய் - சர்வசாక్షியாயும், திகழ்ந்திடும் -
பிரகாசிக்கின்ற, தேவியும் - பார்வதிதேவியும், தன் - தன்னுடைய, சுத்த
மாம் - நிர்மலமாகிய, சொருபந்தன்னில் - பிரமசொருபத்தில், தோன்றுவ
ண்ணம் - தோற்றுதலில்லாதபடி, கரந்தன் - திரோதானஞ்செய்தான்.
ஏ - று.

(சசு)

அவதாரிகை.

பரமசிவத்தின் திருவருளின்பெருமையைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்றுமாலொழிந்தங்கிமையவரீசனறிவதற்கருமையும்ருளுந்
துன்றுபுத்தியுநன்முத்தியுமளிக்குஞ்சுதந்திரந்தன்னையுந்துணிந்து
நன்றியேயுற்றாரருள்பெறிலெளியநாதனின்கறிவுமருடா
னின்றியேயொழியிலொருவராலுந்தன்னியல்பறியப்படாதென்றும்.

இ - ள். அன்று - அக்காலத்தில், அங்கு - அவ்விடத்தில், இமையவர் -
தேவர்கள், மாலொழிந்து - (சமுசாரகாரணமாகிய) மயக்கமகன்று, ஈசன் -
பரமசிவனுடைய, அறிவதற்கருமையும் - அறிதற்கரிதாகியதன்மையையும், அ
ருளும் - காருண்ணியத்தையும், துன்றுபுத்தியும் - நெருங்கியபுத்தியையும், நன்
முத்தியும் - நன்மையாகியமோக்ஷத்தையும், அளிக்கும் - கொடுத்தருளும், சுத
ந்திரந்தன்னையும் - சுதந்திரத்தன்மையையும், துணிந்து - (நன்றாகத்) தெளிந்
து, நன்றியேயுற்றார் - நன்மையேயடைந்தார்கள், அருள்பெறில் - திருவருள
டைந்தால், எளியநாதன் - அவர்களுக்கெளிய சிவபெருமான், இங்கறிவுதும் -
இவ்விடத்திற்குளேயறியப்படுவான், அருடானின்றியேயொழியில் - அவன
து திருவருளில்லாது நீங்குமாயின், ஒருவராலும் - யாவராலும், தன்
அந்தச் சிவபிரானுடைய, இயல்பு - சுபாவத்தை, என்றும் - எக்காலத்தி
லும், அறிந்திடப்படாது - அறியக்கூடாது. ஏ - று.

(சசு)

இதுவுமது.

சம்புவினருளாலன்றிமாலியானுஞ்சகலதேவதைகருமந்த
வும்பணையுணரோமருள்பெறும்பொருட்டேயோதியயாவையுமுளதா

(ஞ

செம்பொருடன்னையருளினுலொழியத்தெரிவினற்றெளிகுவராக
நம்புமானிடவர்கையினுற்றமறிவரோநாசியாலொழிய.

இ - ள். சம்புவினருளாலன்றி - சிவபெருமானது பிரசாதத்தாலன்றி,
மால் - விஷ்ணுவும், யானும்-நானும், சகலதேவதைகளும் - சகலதேவர்களும்,
அந்தவும்பனையுணரோம்- அந்தச்சிவபெருமானைச் (சுதந்தரமா) யறியுந்தகுதி
யுடையவராகமாட்டோம், ஒதியயாவையும் - சொல்லிய வளைத்தும், அருள்
பெறும்பொருட்டே- சிவப்பிரசாதங்கிடைக்கும்பொருட்டே, உளதாம் - (எக்
காலத்தும்) உள்ளதாகிய, செம்பொருடன்னை - செவ்வியபொருள்தன்னை,
அருளினுலொழிய - சிவப்பிரசாதத்தாலன்றி, தெரிவினால் - அறிவினால், தெ
ளிகுவராக - அறிபவர்களாக, நம்புமானிடவர் - நம்புகின்றமனிதர்கள், நா
சியாலொழிய - மூக்கினுலன்றி, கையினால் - கரத்தினாலும், நாற்றம் - வாச
னையை, அறிவரோ - அறிவார்களோ. ஏ - று. (சஅ)

அவதாரிகை.

சிவப்பிரசாதத்தின் சொருபத்தைக்கூறுகின்றார்.

ஒழிவிலாவிறைவனருளுருவுணரிலொத்திடும்வினையினிற்குரவன்,
விழியினால்வினையப்படுவதாயுளதோர்மிக்கதோரதிசயமதனை, மொ
ழியுமாமென்னான்முகுந்தனாலான முடிந்திடாகண்முகப்பபடாதே,
யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சிவைக்குமாற் கெனக்குமறிவுறுஞ்சிலவறிகுறிய
யால்.

இ - ள். இறைவன் - சிவபெருமானுடைய, ஒழிவிலா - நீங்காத, அரு
ளுருவு - பிரசாதத்தின்சொருபத்தை, உணரில் - கருதுங்கால், ஒத்திடும்வினையினில் - கருமசாயியமானகாலத்தில், குரவன்விழியினால் - தேசிகரதுகருணை
கடாக்கத்தினால், வினையப்படுவதாயுளது - உண்டாகத்தக்கதாயிருக்கின்றது,
ஓர் - ஒப்பற்ற, (இந்தப்பிரசாதத்தின்),மிக்கதோரதிசயமதனை - மிகுதியான
ஓரதிசயத்தன்மையை, மொழியுமாறு - சொல்லுதற்கு, என்னால்-என்னாலும்,
முகுந்தனால் - விஷ்ணுவின்னாலும், முடிந்திடா - கூடாது, (ஏனென்னில் அந்த
ப்பிரசாதம்), கண்முகப்பபடாது - திரிசியமாகாது, அழிவிலாச்சிவற்கும்- (ஒரு
நாளும்) அழிவில்லாதபரமசிவனுக்கும், சிவைக்கும்- பராசத்திக்கும், மாற்கு-
மாயோனுக்கும், எனக்கும் - எனக்கும், சிலவறிகுறியால் - சிலஅடையாளங்
களால், அறிவுறும் - தெரியப்படும். ஏ-று. (சக)

ப - ம். சுகதுக்கத்திற்கேதுவாய தருமாதருமங்களென்னுங் கன்மங்
கள் போகத்தால் அழிவுற்றுஒத்தவளவிலென்பார், “ஒத்திடும்வினையினில்” எ
ன்றார்.

அவதாரிகை.

பிரசாதத்தையறியவேண்டி அதனது சின்னங்களைக்கூறுகின்றார்.

மொழியுமக்குறிதான்மிக்கபேருவகைமொழிதழுத்தழகையங்கத் தும், விழியிலும்விகாரம்பிறக்கைதம்பிக்கைமெய்விதிர்த்திருக்கைமெய்விழுகை, சுழல்கைமற்றெழுகைவானிலேயிருத்தல்சுடரொளியாகியேதோன்ற, லொழியுமிய்வுடலங்கண்டிடாதிருத்தலும்பர்தேகாந்தரத்துறைதல்.

இ - ள். மொழியும் - சொல்லப்பட்ட, அக்குறிதான் - அந்தவடையா ளங்கள், (யாதெனில்), மிக்கபேருவகை - மிகுந்தபேரானந்தசந்தோஷமடை தலும், மொழிதழுத்தழகை - மொழிதழுதழுத்தழகதலும், அங்கத்தும் - சரீர த்திலும், விழியிலும் - நேத்திரங்களிலும், விகாரம்பிறக்கை - விகாரமுண்டா தலும், தம்பிக்கை - தம்பமாயுறுதலும், மெய்விதிர்த்திருக்கை - புளகமா யுடல்நடுக்குற்றிருத்தலும், மெய்விழுகை - சரீரங்கீழேவிழுகதலும், சுழல் கை - சுற்றுதலும், மற்றெழுகை - இன்னமும்ஊர்த்துவகெதியாதலும், வானி லேயிருத்தல் - ஆகாயத்திலிருத்தலும், சுடரொளியாகியே - (தேகம்) விளங்கு கின்றசோதியாகியே, தோன்றல் - காணப்படுதலும், ஒழியுமிய்வுடலம் - அழி யஞ்சுபாவமுடைய இந்தச்சரீரமானது, கண்டிடாதிருத்தல் - ஒருவருக்குந் தெரியாமல்மறைந்திருத்தலும், உம்பர் - உயர்வாக, தேகாந்தரத்துறைதல் - பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்தலும். எ - று. (100)

இதுவுமது.

ஒதிடாதுணர்தல்கலை மலைமுதலாவுள்ளபேதனந்தெறவுணர்த்த லாதியாங்குறிகளிறைவனாரருளுக்கறி குறியாவனவருடன் னீதிதானெவர்க்குமொருபடித்தாகி நிகழ்வுருதந்தநின்மலன்நன் பாதமேவுறுவார்பக்குவந்தோறும் படுதரமாகியேநிகழும்.

இ - ள். ஒதிடாது - அப்பியாசிக்காமல், கலை - சாஸ்திரங்களை, உணர் தல் - தானேதெரிந்து கொள்ளுதல், மலைமுதலாவுள்ள - பருவதமுதலாகவு ள்ளவைகளை, பேதனம் - (சாதனமின்றிப்) பேதித்திடல், தெறல் - நிக்கிர கித்தல், உணர்த்தல் - அனுக்கிரகித்தல், ஆகியாங்குறிகள் - என்னும்இவைமுத லானகுறிகள், இறைவனார் அருளுக்கு - சிவபெருமான்திருவருளுக்கு, அறிகு றியாவன - அடையாளங்களாகின்றன, அருள்தன்னீதிதான் - (அந்தச்) சிவப் பிரசாதத்தின் முறைமையானது, எவர்க்கும் - எல்லாருக்கும், ஒருபடித்தாகி - ஒரேதன்மையாகி, நிகழ்வுருது - விளங்கமாட்டாது, அந்தநின்மலன்நன் - அந்தநின்மலனாகிய சிவபிரானுடைய, பாதமேவுறுவார் - திருவடிகளையடையத்தக்கவர்களுடைய, பக்குவந்தோறும் - பக்குவங்கள்தோறும், படுதரமாகியே - (அததற்குத்தகுந்தபடி) அதிகமதிகமாகவே, நிகழும் - அந்தப்பிரசாதம் விளங்கும். எ - று. (101)

அவதாரிகை.

[பரசிவன்பராசத்தி இவர்களாற்செய்யப்பட்டபிரசாதம் நாராயணர் நான்முதலியு எவர்களாலுஞ் செய்யக்கூடாதெனவும், அதிசீக்கிரத்தில் முத்தி

யடையவேண்டுமேல் முழுக்ஷுக்கள் மற்றத்தேவர்களதுபத்தியை நீக்கிச் சிவனையேமோசகனென்று சரண்புகுதல்வேண்டுமெனவுங் கூறுகின்றார்.

செப்பியவிந்தவருள்சிவனுலுஞ் சிவையினுலுஞ்செயப்படுவ தப்பெருந்தன்மையரியினுலென்னு லொருவராலளிக்கலாகாதே யிப்பவந்தனிலேமுத்தி யிச்சிப்பானியம்புமெத்தேவையும்விட்டுச் சிற்பரனாகுஞ்சிவனொருவனையே சரணெனச்சென்றுசேர்வுறுவான்.

இ - ள். செப்பிய - (இப்போது) சொல்லிய, இந்தவருள் - இந்தப்பிர சாதம், சிவனுலும் - சிவபிரானுலும், சிவையினுலும் - பார்வதிதேவியாலும், செயப்படுவது - கொடுக்கப்படுவது, அரியினுல் - நாரணனுலும், என்னுல் - என்னுலும், ஒருவரால் - வேறொருவராலும், அப்பெருந்தன்மை - அந்தம கத்துவமுடைய (பிரசாதத்தை), அளிக்கலாகாது - கொடுக்கக்கூடாது, இப் பவந்தனிலே - இந்தப்பிறப்பிற்குனே, முத்தியிச்சிப்பான் - மோக்ஷத்தைய டைதற்காசையுற்றவன், இயம்பும் - சொல்லப்பட்ட, எத்தேவையும்விட்டு - எந்தத்தேவர்களையும்நீக்கி, சிற்பரனாகும் - சிற்சொருபனாகிய, சிவனொருவ னையே-சிவபிரானொருவனையே, சரணென-அடைக்கலமென்று, சென்று சேர் வுறுவான் - போயடைவான். எ - று. (ருஉ)

அவதாரிகை.

சிவபத்தியினுலே முத்திசித்திப்பதன்றி, விஷ்ணுமுதலியோரிடத்துச்செ ய்யப்படும் பத்தியால் சித்தியாது. சிவனடியார்களிடத்தில் திருவருள்விளங் குவதுபோல மற்றைத் தேவர்களுடைய அடியார்களிடத்தில் விளங்காதெ ன்று கூறுகின்றார்.

பரகதிசிவன்பால்வைத்திடப்பட்ட பத்தியாலுறுமதுவன்றி யுரகமேற்றாயில்வோன் பாலுமென்பா லுமுற்றபத்தியினி லுண்டாகா திரமுறுசிவபத்தன்றைகத்துத்திருவருளொளிமிகத்திகழும் பரிசரிபத்தர்க்கெனது பத்தர்க்கும்பரமுறமிகழ்வுறப்படாதால்.

இ - ள். சிவன்பால் - சிவனிடத்தில், வைத்திடப்பட்ட-வைக்கப்பட்ட, பத்தியால் - உத்தமபத்தியால், பரகதி - முத்தியானது, உறும் - பொருந்தும், அதுவன்றி - அந்தச்சிவபத்தியல்லாமல், உரகமேல் - அரவணமேல், துயில் வோன்பாலும் - யோகநித்திகுரசெய்கின்றமாயோனிடத்திலும், என்பாலும்- என்னிடத்திலும், உற்றபத்தியினில் - பொருந்தியபத்தியினுல், உண்டா கா - ஒருவருக்கும் பரகதியுண்டாகமாட்டாது, திரமுறு - நிலையற்ற, சிவப த்தன்றன் - சம்புபத்தனாகியமகானுடைய, ஆகத்து - தேகத்தில், திருவரு ள்ஒளி - பரமசிவப்பிரசாதவிளக்கம், மிகத்திகழும்பரிசு - மிகுதியாய்விளங் குந்தன்மைபோல, அரிபத்தர்க்கு - நாராயணனடியார்களுக்கும், எனதுபத்தர் க்கும் - என்னுடைய வடியார்களுக்கும், பரமுற-பரத்தையடையும்படி, நிகழ் வுறப்படாது- (அந்தப்பிரசாதம்) விளக்கமுறமாட்டாது. எ - று. (ரு௩)

அவதாரிகை.

நாராயணர் முதலாகியதேவரதுபத்தியைக் கௌவுணமாகக்கொண்டுநீ
க்கிச் சிவபெருமானையே திரிகரணங்களாலும் பத்திசெய்திடில் அவரே பிர
சாதஞ்செய்கின்றார். செய்யில் எவராலும்அறியவொண்ணாதபரிசுவனைப் பிர
த்தியகாண்மசொருபமாகவுஞ் சாம்பமூர்த்தியான சகுணரூபமாகவும் பிரத்
தியக்ஷமாகக்காணலாமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலாலரியையென்ணையாதரவுசெய்திடாதரன்மகேசனைக்
காதலாலடைகமுத்தி சித்திகடு கக்கிடைக்குமருளெய்துமப்
போதிலேயரியனாகிலுந்தனதுபூரணப்புரணமானசிற்
சோதியேமுழுதுமாகிரின்றபடிதோன்றுமாறுவெளிதோன்றுமால்.

இ - ள். ஆதலால் - இவ்வாறுகையால், (முமுட்சுவானவன்), அரியை-
விஷ்ணுவையும், என்னை - என்னையும், ஆதரவுசெய்திடாது - விரும்பாமல்,
அரன் - அரனென்னும், மகேசனை - சிவபெருமானே, காதலால் - அன்பினால்,
அடைக - சரணடையக்கடவன், முத்திசித்தி - மோக்ஷசித்தியானது, கடுகக்-
கீக்கிரத்தில், கிடைக்குமருளெய்தும்-கிடைக்கத்தக்க பிரசாதஞ்சம்பவிக்கும்,
அப்போதிலே - அக்கணத்திற்றானே, அரியனாகிலும் - (பரமசிவன்) காணடற்
கரியனாகிலும், தனது - தன்னுடைய, பூரணப்புரணமான - பூரணப்பிரகாச
மான, சிற்சோதியே - சிற்பிரகாசமே, முழுதுமாகிரின்றபடி - எல்லாமாயிரு
க்கின்றதன்மை, தோன்றுமாறு - விளங்கும்படி, வெளிதோன்றும் - (சாம்ப
மூர்த்தியாகப்) பிரத்தியக்ஷமாவான். எ - று. (ருசு)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவிதவிஞ்ஞானமே முடிந்தநிலமென்றும் இதற்குவேறாயறிந்த
வன்பசுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

சாக்கியாமெல்லாப்பொருட்கு மீசனையெப்பொருள்களுஞ்சாக்
கிமாத்திரமா, நோக்கினுனியாவனோக்கதனாலேநோக்கலாமிதுமறை
யந்த, நீக்கிலாப்பரமாத்துவிதநிட்டையாமிந்நிலமொன்றேமுடிவிதி
ற்பேத, மாக்கினுனறிவாலறிவிலாதமையாலவனலாதார்பசுவாவார்.

இ - ள். எல்லாப்பொருட்கும் - சகலவத்துக்களுக்கும், சாக்கியாம் -
சாக்கியாகிய, ஈசனை - பரமசிவனையும், எப்பொருள்களும் - (சாக்கியமான)
எந்தப்பொருள்களையும், சாக்கிமாத்திரமா - சாக்கிமாத்திரமாகவே, நோக்கி
னனியாவன் - அறிந்தவனெவனோ (அவனுடைய), நோக்கதனால்-ஞானத்தினு
லே, இது-இந்தப்பிரமமானது, நோக்கலாம் - அறியலாகும், மறையந்தம் நீக்
கிலா - வேதாந்தத்தைநீங்காத, பரமாத்துவிதநிட்டையாம் - பரமாத்துவித

கேடுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

நிஷ்டையாகும், இந்நிலம் ஒன்றேமுடிவு- இந்தப் பூமியொன்றே முடிவாயுள் ளது, அறிவால் - ஞானத்தினாலேனும், அறிவிலா தமையால்-அஞ்ஞானத்தின லேனும், இதில் பேதமாக்கினான் - இந்தப்பரமாத்ருவித்தத்தில் பேதஞ்செய்த வனெவனோ, அவனலாது - அவனைத்தவிர, ஆர்பசுவாவார் - (உலகத்தில்) எவ ர்கள்தான்பசுவாவார்கள். எ - று. (டுடு)

அவதாரிகை.

பரமாத்ருவிதஞானியே பரதேவதை யென்பதையும் அதில் துவேஷமு ண்டாவதற்குக் காரணத்தையுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பரமாத்ருவிதஞானியே பரதேவதைதானவனேயித் திரமாமுத்தியானிங்குச் செப்பும்பொருள்செய்வினையாலு முரமாந்ததிசுகௌதமனாலுண்டாஞ்சாபவுரையாலுங் கரமாமனிதர்நெஞ்சுதனிற்காதல்செய்யாரொருகாலும்.

இ - ள். பரமாத்ருவிதஞானியே - (இந்தப்) பரமாத்ருவிதவிஞ்ஞான முடையவனே, பரதேவதை - பரவஸ்துவாவான், அவனே - அந்தஞானியே, இத்திரமாமுத்தி - இந்தநிலைபெற்றதாகியமுத்தியுமாவான், யான்- நான், இ ன்கு செப்பும்பொருள் - இவ்விடத்திற் கூறிய (பரமாத்ருவித) தாற்பரியத் தை, செய்வினையாலும் - (முன்) செய்தபாவத்தினாலும், உரமாந்ததிசி - (தவத்தில்) வலிமைபொருந்தியததிசிமுனிவராலும், கௌதமனால்- கௌதம முனிவராலும், உண்டாம் - (ஒவ்வொருகாரணத்தால்) சம்பவித்த, சாபவுரை யாலும் - சாபவார்த்தையாலும், கரமாமனிதர் - கழுதைபோன்றமானிடர்க ள், நெஞ்சுதனில் - (தங்கள்) மனத்தின்கண், ஒருகாலும் காதல்செய்யார்- எக்காலத்திலு மன்புசெய்யமாட்டார்கள். எ - று. (டுசு)

இதுவுமது.

வேறு.

ஆரணத்தன்னியமில்லாச்சிவன்றன்பாலு மத்துவிதவேதனத்து மடைதற்குள்ள, காரணமாஞ்சிவலிங்கார்ச்சனத்துஞ்சாலக் காய்வ துவமுேயன்றியுருத்திராங்க, தாரணத்துந்திரிபுண்டரதாரணத்துஞ் சருவாங்கோத்தாளனத்துந்தாமேகாய்வர், சிரிணக்குஞ்சிவனென்னு முரையுந்தங்கள் செவியாலுங்கொளர்செய்வினையாற்றியோர்.

இ - ள். தீயோர் - கொடியவர்கள், செய்வினையால் - (சென்மாந்தர த்திற்செய்தகொடிய) வினையால், ஆரணத்தன்னியமில்லா - வேதத்திற்குவே றில்லாத, சிவன்றன்பாலும் - சிவபெருமானிடத்திலும், அத்துவிதவேதனத் தும் - துவிதமில்லாத ஞானத்திலும், அடைதற்குள்ள - (சிவபெருமானே) படைதற்குத்தகுதியாயுள்ள, காரணமாம் - காரணமாகிய, சிவலிங்கார்ச்ச

னத்தும் - சிவலிங்கபூசையிலும், சால - மிகவும், காய்வதுவுமேயன்றி - அவேஷிப்பதும்ல்லாமல், உருத்திராக்கதாரணத்தும் - உருத்திராக்ஷந்தரித்தலிலும், திரிபுண்டரதாரணத்தும் - (விபூதியை) திரிபுண்டரமாகத்தரித்துக்கொள்வதிலும், சருவாங்கோத்தானானத்தும் - (விபூதியை) உடலெங்கும் பூசிக்கொள்ளுவதிலும், தாமேகாய்வர் - தாங்களே துவேஷிப்பார்கள், சீர்இணக்கும் - (ஒருதரஞ்சொன்னவர்களுக்கு முத்தியென்னும்) பெருஞ்செல்வம் பொருந்தச்செய்கின்ற, சிவனென்னும்உரையும் - சிவனென்கின்றவார்த்தையையும், தங்கள்செவியாலும்-தங்கள்காதினாலும், கேளார்-கேட்கமாட்டார்கள். எ-து.

அவதாரிகை.

அனேகஜன்மசுகிர்தங்களால் சுருதிஸ்மிருதிகளின்படி நடப்பவர்களுக்கே பரமாத்துவிதஞானமுண்டாகுமெனவும், அவ்விதஞானி மும்மூர்த்திகளாலும் பூசிக்கத்தக்கவனெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தொல்லைநல்வினையாற்சுருதி நன்மிருதிசொன்னவாதுணிந்தவத்தாயோ, ரொல்லையிற்பரமாத்துவிதவேதனத்தை யுள்ளவாறுணரவேயுணர்வர், நல்லவிப்பரமாத்துவிதஞானியைநாராயணனுருத்திரனு, மெல்லையிலெல்லாத் தேவரும் பூசித்தேத்தவும்படுமിവனென்றும்.

இ-ள். தொல்லைநல்வினையால் - முன்னியற்றியபுண்ணியகருமங்களால், சுருதி - வேதங்களும், நன்மிருதி - நல்லஸ்மிருதிகளும், சொன்னவா-சொல்லியபிரகாரமே, துணிந்த - தெளிந்தவர்களாகிய, அத்துயோர் - அந்தப்பரிசுத்தர்கள், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், பரமாத்துவிதவேதனத்தை - பரமாத்துவிதஞானத்தை, உள்ளவாறு - உள்ளபடி, உணரவேயுணர்வர் - அறியவே அறிவார்கள், நல்ல - நன்மைபொருந்திய, இப்பரமாத்துவிதஞானியை - இந்தப்பரமாத்துவித ஞானமுடையவனை, நாராயணன் - மாயவனும், நான் - நானும், உருத்திரனும் - உருத்திரனும், எல்லையில் - அளவில்லாத, எல்லாத் தேவரும் - சகலதேவர்களும், இவன் - இவ்விடத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், பூசித்து - அருச்சித்து, ஏத்தவும்படும்-துதிக்கவும்படும். எ-து. (ருஅ)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவித விஞ்ஞானியினது பெருமையைக்கூறுகின்றார்.

ஈசஞானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத்தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னிமாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கிலாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவரொப்பாரோ.

இ-ள். ஈசனும் ஞானி-ஈசுவர சொருபனாகிய ஞானியானவன், இருந்துள இடத்தே-வசிக்கின்ற இடத்திலேயே, முத்தி-மோக்ஷமானது, இருப்பது

இருக்கின்றது, அந்தத்தேசிகள் - அந்தக்குருவினது, ஏவல்செய்பவன்
கால் - பணிவிடைசெய்பவன் பாதங்கள், என் சென்னியில் - எனது தலையி
ன்மேல், மன்னி இருப்பது-நிலையாயிருக்கின்றன, மாசிலா - குற்றமில்லாத,
பரமஞானியா முனிக்கு-அத்துவிதவிஞ்ஞானியான முனிவனுக்கு, மகேசனும்-
உருத்திரனும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட்டான், மதிக்கில் - ஆராயும்கால்,
ஆசிலா - குற்றமில்லாத, அரியும் - திருமாலும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட்
டான், நானும் - (பிரமனாகிய) யானும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட்டேன்
(என்றால்), ஏவர் - யாவர்தாம், ஒப்பார் - சமானமாவார்கள். எ-று. (ருக)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவிதஞானிக்கு உடல்பொருள் ஆவியை தத்தஞ்செய்யில் ஞான
முண்டாகுமென்று கூறுகின்றார்.

ஒப்பறுபரமர்த்துவிதஞானத்தை யுணர்ந்துள பரமயோகிக்குக்
கைப்பொருளாவிகாயமுங்கொடுப்பான் காதலாலவைகொடுத்திட
யிப்பவமறுக்குஞானம்வந்துதித்தற்கேதுவாமதுவிதுவொழிய [வெ
வுற்பவந்துடைக்குமுணர்வுபெற்றுய்தற்கிலதிதிலையுற்றோன்மும்.

இ-ள். (முமுகூ-வானவன்), ஒப்பறு-நிகரில்லாத, பரமாத்துவிதஞா
னத்தை - மேம்பாடுள்ளஅத்துவிதவிஞ்ஞானத்தை, உணர்ந்துள - அறிந்திரு
க்கின்ற, பரமயோகிக்கு - பரமாத்துவிதநிஷ்டனுக்கு, கைப்பொருள் - த
ன்கையிலுள்ளபொருளையும், ஆவி - பிராணனையும், காயமும் - தேகத்தையும்,
காதலால்- (மிருந்த) அன்பினாலே, கொடுப்பான் -கொடுக்கக்கடவன், அவை
கொடுத்திடவே-அந்தமுன்றையுங்கொடுக்கவே, இப்பவம் அறுக்கும் - இந்தப்
பிறவித்(துன்பத்தை) யொழிக்கத்தக்க, ஞானம்வந்து உதித்தற்கு-பரமஞான
ம்வந்துதோற்றுவதற்கு, அது ஏதுவாம்-அதுகாரணமாகும், இதுவொழிய-இ
துவல்லாமல், உற்பவந்துடைக்கும் - செனனத்தைநீக்குகின்ற, உணர்வுபெற்
று-ஞானத்தையடைந்து, உய்தற்கு- பிழைப்பதற்கு, இலது-வேறுமார்க்கமி
லதாகும், இதில்- இந்தத்தாற்பரியத்தில், ஒன்றும் - யாதொன்றும், ஐயுற்றி-
(நீங்கள்) சந்தேகப்படாமலிருங்கள். எ-று. (க0)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவிதஞானத்திற்கு விரோதமானவற்றைக் கூறுகின்றார்.

சதுமறையொழிந்தவாதனைபொல்லாததர்க்கவாதனையுலகத்தின்
மதமுறுசமயவாதனைதாரமக்கள்சுற்றத்தின்வாதனையு
மிதமுறும்பொருளின்வாதனைதேகேந்தியமனம்புத்திறற்பிராணன்
முதலவாதனையும்வித்தைவாதனையுமுடிவில்போகத்தின்வாதனையும்.

இ-ள். சதுமறையொழிந்தவாதனை-நான்குவேதங்களுக்கும் புறம்பான
வாசனையும், பொல்லாததர்க்கவாதனை-குதர்க்கவாசனையும், உலகத்தில்-சுகத்

தில், மதமுறுசமயவாதனை - அகங்காரமுள்ள சமயவாசனையும், தாரம்-மனைவி, மக்கள்-புத்திரர், சுற்றத்தின்வாதனையும் - உறவோர் (ஆகியவிவர்களிடத்துள்ள) வாசனையும், இதழறும் - நன்மைபொருந்துகின்ற, பொருளின்வாதனை-திரவியத்தின்வாசனையும், தேகேந்தியமனம்-உடல்இந்திரியம் மனம், புத்தி-புந்தி, நற்பிராணன்-நல்லஆவி, முதலவாதனையும் - முதலானவற்றின்வாசனையும், வித்தைவாதனையும் - கல்வியின்வாசனையும், முடிவில்-ஒழிவில்லாத, போகத்தின்வாதனையும்-போகத்திலுள்ளவாசனையும், எ-று. (கூக)

இதுவுமது.

ஏறுடைச்சிவனைத்திருநெடுமாலையிகழும்வாதனையும்வேதத்திற்குகூறிடுஞானசாதனமாகக்கொளுமுத்தூளன்புண்டரத்தை மாறுடனிகழும்வாதனைபாவவாதனையாவுமானிடர்க்கு வேறடிம்பரமாத் துவிதஞானத்தைவிலக்கிடும்விரோதிவிண்ணவரோ.

இ - ள். ஏறுடைச்சிவனை - இடபவாகனத்தையுடைய உருத்திரனையும், திருநெடுமலை - திருமகனையுடையமகாவிஷ்ணுவையும், இகழும்வாதனையும் - நிந்திக்கும்வாசனையும், வேதத்தில்-வேதங்களில், கூறிடும்-சொல்லுகின்ற, ஞானசாதனமாக-ஞானத்திற்குச்சாதனமாக, கொளும்-அங்கீகரிக்கின்ற, உத்தூளன்புண்டரத்தை-(விபூதி) யுத்தூளனந் திரிபுண்டரமிவற்றை, மாறுடன்- விரோதத்துடனே, இகழும்வாதனை - நிந்தித்திடும்வாசனையும், பாவவாதனையாவும்-பாவசம்பந்தமான வாசனைகளனைத்தும், விண்ணவரோ- தேவர்களே, மாணிடர்க்கு - மனிதர்களுக்கு, வேறடிம்- துவிதத்தைநாசஞ்செய்கின்ற, பரமாத் துவிதஞானத்தை - மேம்பாடுள்ளஅத்துவிதவிஞானத்தை, விலக்கிடும்-நீக்குகின்ற, விரோதி-விரோதிகளாகும். எ-று. (கூஉ)

அவதாரிகை.

ஞானப்பிரதிபந்தகவாசனையை நீக்கி முழுட்சுவானவன் பரமாத் துவித ஞானியாவனெனவும், வேதங்கூறிய இந்த அத்துவிதஞான சொருபப்பிரமத்தின் மகிமையை என்னுலுரைக்கவொண்ணாதெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலால்விடதனிலாசையுள்ளோனதின்மிகவுந்தாற்பரியனாகிமுன்ன, மோதுவாதனைகளெல்லாமிகந்தெப்போது முற்றபரமாத் துவித ஞானியாவன், வேதவேதாந்தங்களுரைக்கப்பட்ட மேலானவத்துவிதஞானமாகு, நாதனும்பிரமத்தைநவிலலாமோ நாமெளனத்திருபதல்லானாகத்திரே.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், விடதனில் - மோகத்தில், ஆசையுள்ளோன் - இச்சையுடையவன், அதில் - அந்தப்பரமாத் துவிதத்தில், மிகவுந்தாற்பரியனாகி - மிகவுங்கருத்துள்ளவனாகி, முன்னம்து - முன்சொன்ன,

கேனோபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

வாதனைகளெல்லாம் - வாசனைகளைத்தையும், இகந்து-விட்டு, எப்போதும்-
எக்காலத்தும், உற்ற - பொருந்துகின்ற, பரமாத்மவிதஞானியாவன் - பர
மாத்மவிதஞானமுடையவனாவான், வேதவேதாந்தங்கள் - வேதங்களாலும்
வேதாந்தங்களாலும், உரைக்கப்பட்ட - சொல்லப்பட்ட, மேலானஅத்தவித
ஞானமாகும் - உயர்வான அத்துவிதஞான சொருபமாகிய, நாதனும்பிரமத்
தை - பரமசிவமான பிரமத்தின்சபாவத்தை, நாகத்தீர் - விண்ணோர்களே,
நாமௌனத்திருப்பதல்லால் - நாம் சும்மாவிருக்கவேண்டிவதன்றி, நவிலலா
மோ-சொல்லப்படுமோ, எ - லு. (சுந)

அவதாரிகை.

இதனைக் களங்கமில்லாத வேதவேதாந்தியர்களே சொல்லவல்லவர்களெ
னக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஓதியதோடமெல்லாமொழிந்துளராகியுற்ற
வேதவேதாந்தந்தன்னின்மிகரிட்டையுடையநல்லோர்
யாதுதம்மிதயத்துள்ளாமிரண்டிலாஞானமத்தைப்
போதகஞ்செய்யத்தக்கோராவர்புனாயற்றார்க்கே.

இ - ள். ஓதியதோடமெல்லாம் - (முன்பு) கூறியகுற்றமனைத்தும், ஒ
ழிந்துளராகியுற்ற-நீங்கினவர்களாயிருக்கின்ற, வேதவேதாந்தந்தன்னில்-வே
தத்திலும் வேதாந்தத்திலும் (விளங்கியபிரமத்தில்), மிகரிட்டையுடைய-மிக
வும்நிஷ்டையுடைய, நல்லோர்-மகான்கள், யாது - எது, தம்மியத்துள்ளாம்-
தங்கள் மனத்துட்பொருந்துகின்ற, இரண்டிலா - தவிதமில்லாத, ஞானம்-
ஞானமோ, அத்தை - அதனை, புனாயற்றார்க்கே - குற்றமில்லாதவர்களுக்கே,
போதகஞ்செய்ய - உபதேசஞ்செய்ய, தக்கோராவர்கள் - தகுந்தவராவர்
கள், எ - லு. (சுச)

அவதாரிகை.

ஓசிரியர் மனமிரங்கித் திருவருளாலொரு தரம்பார்த்தபோதேயுண்டா
கும்பரமாத்மவிதஞானமகிமையை நான்உங்களுக்கு மொழிந்தேனென்று கூ
றுகின்றார்.

சுரரினுத்தமோயெல்லாத்துக்கமுந் தொலைப்பதாகிப்
பரிவொடொண்குரவன்பார்த்தபொழுதிலேபரமானந்தப்
பொருவிலாச்சிவரூபத்தையடைவித்துப்புரணமாக்கும்
பெரியவத்துவிதஞானமுங்கட்குப்பேசலானோம்.

இ - ள். சுரரினுத்தமோ - தேவர்களிலுயர்ந்தவர்களே, எல்லாத்துக்க
மும் - சகலதுக்கங்களையும், தொலைப்பதாகி - ஒழிப்பதாகி, பரிவொடு - அன்
புடன், ஒண்குரவன் - ஞானகுருவானவன், பார்த்தபொழுதிலே - (ஒருதர

ங்கிருபாதிருஷ்டியால்) சுடாட்சித்தகாலத்திற்றானே, பொருவிலா - ஒப்பில்
லாத, பரமானந்த - பிரமானந்த, சிவரூபத்தை - சிவசொரூபத்தை, அடை
வித்து - அடையப்பண்ணி, புரணமாகும் - புரணமாகச்செய்கின்ற, பெரி
யவத்துவிதஞானம் - பரமாத்துவிதஞானத்தை, உங்கட்கு - உங்களுக்கு,
பேசலானேம் - சொல்லலானேம். எ - னு. (சுரு)

நான்காமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம். - ககங்.

சிவாயபரமகுரவேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

சாமவேதத்தின்மற்றொருசாகையான உபநிடதமும் பிரமான்ம ஏகத்து
வத்தையே கூறுகின்றதென்று இரண்டத்தியாயங்களாலும் கூறுவான்றொ
டங்கி நிஷ்பிரபஞ்சமாகிய அத்துவிதியப்பிரமத்தை பிரத்தியகான்மசொரூப
மாக வுபதேசித்தற்குக் காரியப்பிரபஞ்சங் காரணப்பிரமத்திற்கு வேறில்லாத
துபற்றி ஏக வஸ்துவின்விஞ்ஞானத்தினால் அனைத்தின்விஞ்ஞானமுண்டாகு
மென்று பிரதிக்கினைசெய்து திருட்டாந்தத்துடன் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்
கின்ற சருதியின்றற்பரியத்தைக் கூறுகின்றார்.

மறைப்பதாய்மிகவுமுன்னோர்மடிவிலாப்பொருளைக்காட்டுஞ்

சிறப்புடையுபதேசத்தைசெப்புவனுங்கட்கெல்லா

மிறப்பிலாதரத்தினோடுமிசைந்திதுகேண்மினென்றான்

பிறப்பனமுழுதுஞ்செய்யும்பீடுடைமலரின்மேலோன்.

இ - ள். பிறப்பனமுழுதும் - உற்பவியாரின்றவனைத்தினையும், செய்யும் -
சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, பீடுடை - பெருமையையுடைய, மலரின்மேலோன் -
தாமரைப்பூவில் வீற்றிராநின்றபிரமதேவனுனவன், முன்னோர் - முதியோர்க
ளால், மிகவும்மறைப்பதாய்-மிகவும் (ரகசியமாக) மறைக்கத்தக்கதாயிருக்கி
ன்ற, மடிவிலாப்பொருளை - அழிவில்லாதபொருளை, காட்டும் - (விளங்கக்) கா
ட்டுகின்ற, சிறப்புடையுபதேசத்தை - மேன்மையுடைய அத்துவிதஉபதேசத்
தை, உங்கட்கெல்லாம், உங்களுக்கெல்லாம், செப்புவன் - சொல்லுகின்றேன், இ
றப்பிலாதரத்தினோடும் - அழிவில்லாதஅன்பினோடும், இசைந்து - இணங்கி,
இது - இதனை, கேண்மினென்றான் - கேளுங்களென்றான். எ - னு.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககக

ப - ம். உபதேசத்தாலேயே அடையப்படுவதனால் மிகவும் ரகசியமென்பார், “மறைப்பதாய்” எனரார். (க)

அவதாரிகை.

ஏகவிஞ்ஞானத்தால் எல்லாம் அறியப்படுமென்று பிரதிக்கினைசெய்து கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொன்றிருந்தபடி கேட்கக்கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடி பார்க்கப்பாராவெவையும் பார்த்தனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடியறியவறியாவெல்லாமறிந்தனவாம்
யாதொன்றந்தவுபதேசமறிகவறிவுமிகவுடையீர்.

இ-ள். மிகஅறிவு உடையீர்-மிகவும் அறிவுடையதேவர்களே, யாதொன்று-யாதொருபொருளை, இருந்தபடி-உள்ளபடி, கேட்க - கேட்க, கேளா முழுதும்-சேட்கப்படாத அனைத்தும், கேட்டனவாம்-கேட்டதுகளாகுமோ, யாதொன்று-யாதொருபொருளை, இருந்தபடி-உள்ளபடி, பார்க்க-மனனஞ்செய்ய, பாரா எவையும் - மனனப்படாத காரியப்பொருளனைத்தும், பார்த்தனவாம் - மனனஞ்செய்ததுகளாகுமோ, யாதொன்று - யாதொருபொருளை, இருந்தபடி -உள்ளபடி, அறிய - உணர, அறியா எல்லாம் - அறியப்படாத அனைத்தும், அறிந்தனவாம் - அறியப்பட்டனவாகுமோ, யாதொன்று அந்த உபதேசம் - யாதொரு அந்த உபதேசத்தை, அறிக-நீங்கள் அறியுங்கள். எ - று.

ப - ம். காரணமான சத்துருப்பிரமத்தை உபநிடதமகா வாக்கியங்களாற் சிரவணஞ்செய்யில் என்பார், “யாதொன்றிருந்தபடி கேட்க” எனவும், காரியமான ஜகமனைத்தும் ஞானத்துக்கவிடயமாயிருந்திதனும் தனக்குக்காரணமான பிரமத்துக்கு வேறாயிலாததனும் பிரமவிடயமான சிரவணஞானத்தால் விஷயீகரிக்கப்படுமென்பார், “கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்” எனவும், காரியமான ஜகமெல்லாம் ஞானத்தால் அறியப்படாவிதனும் காரணப்பிரமத்துக்கு வேறில்லாததனும் காரணமாகவேரிச்சயிக்கப்படுமென்பார், “எல்லாமறிந்தனவாம்” எனவும், கூறினார். (உ)

அவதாரிகை.

பிரமவஸ்துவையறிந்தமாதிரித்தில் இதரங்கள் எங்ஙனமறிந்ததாகுமென்னுஞ்சங்கைக்குக் காரியஜகங் காரணப்பிரமத்திற்கு வேறில்லை யென்றுதிருஷ்டாரந்தங்களால் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

மண்ணதோர்திரளை காணவனைந்தகாரியங்களந்த
மண்ணில்வேறிலாதெக்காலும்வருவதேயாதலால்வே
றெண்ணிடுநாமருபமிசைவுறுதாகுமென்று
மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்வானவர்க்கயன்முன் சொன்னான்.

இ - ள். மண்ணது - மண்ணினுடைய, ஓர் திரளை - ஒருபிண்டத்தை, காண - பார்க்க, வணைந்தகாரியங்கள் - வெவ்வேறுகச்செய்தகடமுதலானவைகளும், அந்தமண்ணில் வேறுஇலாது - அந்தமண்ணைக்காட்டிலும் பின்னமாக இல்லாமல், எக்காலும் - எக்காலத்திலும், வருவது - அறியவருவது, ஆதலால் - ஆகையால், வேறுஎண்ணிடம் - பின்னமாகக்கருதுகின்ற, நாமரூபம்-நாமரூபங்கள், இசைவுறுதாருமென்றும்-பொருந்தாததாருமென்றும், மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்- இந்தமிருத்திகையே சபாவமாயிருக்கின்றதென்றும், வானவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அயன் - நான்முகனாவன், முன்சொன்னான் - முன்புகூறினான். எ - று.

ப - ம். நிச்சயப்பட்டிருக்கின்ற காரணமானமண் இடைவிடாதிருத்தலால் கடமுதலியகாரியங்களுக்குச் சொரூபலாபயில்லையென்பார், “வணைந்தகாரியங்கள்அந்தமண்ணில்வேறிலாது” என்றுகூறினார். (ங)

இதுவுமது.

உலகமோர்மணியிரும்பாமுகிர்சீவியொன்றுகாண
உலகமெல்லாமுமாயவருவமுமிரும்புமற்றே
அலகில்காரணத்தினோடுகாரியம்வேறிலாமை
பலபடவறியும்வண்ணம்பகர்ந்தனன்படைக்குநாதன்.

இ - ள். ஓர் உலகமணி - ஒரு உலோக மணியையும், இரும்பாம்-இரும்புரூபமாகிய, உகிர் சீவி ஒன்று- நகஞ்செதுக்கும் கத்தி ஒன்றையும், காண - பார்க்குங்கால், எல்லாமுமாயவருவமும்-சகலபரணங்களுமாகிய ரூபமும், ன்றதுகம் - உலோகமொன்றேயாகும், இரும்பும் அற்றே - இரும்பும் அத்தன்மையேயாகும், அலகில் - அளவில்லாத, காரணத்தினோடு - காரணத்தோடு, காரியம்வேறிலாமை - காரியங்கள் பின்னமில்லாததன்மையை, பலபடவறியும் வண்ணம் - பலவிதமாகவறியும்படி, படைக்குநாதன்-சிருட்டிசெய்யும் பிரமாவானவன், பகர்ந்தன் - சொன்னான். எ - று. (ச)

அவதாரிகை.

காரணமாகிய பிரமத்திற்குக் காரியஜகம்வேறில்லையென்றால் இந்தஜகம்விசேடமில்லாததாருமாதலால் அகத்தியம் ஜகம்பிரம பின்னமென்றுஅங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சங்கித்து காரியங்காரணபின்னமேயன்றிப் பின்னமுமல்ல பின்னபின்னமுமல்லவெனக்கூறி, பின்பு காரியம்பின்னமென்னில் சத்தாகவா அசத்தாகவா சதசத்தாகவா எனவிகற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

காரியமெல்லாமுள்ளகாரணம்வேறுமன்று
காரியமொருகால்வேறாய்வேறன்றியிருப்பதன்று
காரியங்காரணத்தின்வேறென்றுகருதிலந்தக்
காரியஞ்சத்தசத்தோசதசத்தாய்வேறோவென்றான்.

இ - ள். காரியமெல்லாம் - காரியங்களனைத்தும், உள்ளகாரணம்-தனக்கபின்னமாயிருக்கின்றகாரணந்தான், வேறுமன்று-பின்னமுமல்ல, காரியம்-காரியமானது, ஒருகால்வேறாய் வேறன்றி - ஒருகாலத்தில் பின்னுபின்னமாகவும், இருப்பதன்று - இருப்பதல்ல, காரியம் - காரியமானது, காரணத்தின் வேறென்று - காரணத்தைக்காட்டிலும்பின்னமென்று, கருதில்-எண்ணினால், அந்தக்காரியம் - அந்தக்காரியமானது, சத்து - சத்தாகப்பின்னமோ, அசத்தோ - அசத்தாகப்பின்னமோ, சதசத்தாவேறேவென்றான் - சதசத்தாகப்பின்னமாவென்றான். எ - று.

(டு)

அவதாரிகை.

சத்தாகப்பின்னமென்னில் அக்காரியத்தின் சத்தை காரணத்தினதுசத்தையாவேறு எனவிகற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

சத்தாயேவேறதென்னிற்காரணசத்தைதானோ
பொய்த்தாயகாரியத்தின்சத்தைதான்புகலில்வேறோ
யொத்தேதானிற்பதேதென்றுரைத்தனலுலகமெல்லாம்
வைத்தாயுமறைகளோதுமலர்மிசைமன்னும்வானோன்.

இ - ள். சத்தாயே - சத்துருபமாகவே, வேறதென்னில் - பின்னமென்றால், பொய்த்தாய - பொய்ம்மையாகிய, காரியத்தின்சத்தைதான் - காரியத்தினுடையசத்தையானது, புகலில் - சொல்லுங்கால், காரணசத்தைதானோ-காரணசத்தைதானோ, வேறோ - அன்னியமோ, ஒத்தே - (உங்களுக்கு)ப்பொருந்தி, நிற்பதேதென்று - நிற்கின்றதெதுவென்று, உலகமெல்லாம் - எல்லாவுலகங்களையும், வைத்த - சிருஷ்டித்து, ஆயுமறைகளோதும் - ஆராயத்தக்கநான்குவேதங்களைபுராசெய்யபாடுகின்ற, மலர்மிசைமன்னும் - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும், வானோன் - பிரமதேவனுனவன், உரைத்தான் - சொன்னான். எ - று.

(சு)

அவதாரிகை.

காரணசத்தையேகாரியசத்தையென்றபகைத்தாற் காரியமசத்தேயாகின்றதென்றுகூறுகின்றார்.

காரணசத்தைதானெயன்றிடில்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையால் அயாபிடுமுன்புசொன்ன
காரணசத்தையாகுமெய்யானபின்நதச்சத்தைக்
கோதொடருதமுண்டாம்படியெங்குநுரையினென்றான்.

இ - ள். காரணசத்தைதானெயன்றிடில் - காரணசத்தைதானேகாரியசத்தையெனில், வேறுசொன்ன - பின்னமாகச்சொல்லிய, காரியசத்தை-காரியசத்தையானது, இல்லையாயிடும்- இல்லாததாய்விடும், முன்புசொன்ன-முற்கூறிய, காரணசத்தையொன்றேயானபின் - காரியசத்தையானது காரண

ணசத்தையாகவே சித்தித்திப்பின்பு, அந்தச்சத்தைக்கு-அந்தக்காரியசத்தைக்கு, ஓது - சொல்லுகின்ற, ஒருபேதமுண்டாம்படியெங்ஙன் - ஒருபேதமுண்டா கும்விதம்எவ்வாறு, உரைமினென்றான்-சொல்லுங்களென்றான். எ - று.

ப - ம். காரணசத்தையெய்நிற்காரியசத்தைவேறில்லாததனாற் காரிய ங்காரணுபின்னமேயாகின்ற தென்பார், “அந்தச்சத்தைக்கோதொரு பேதமு ண்டாம்படியெங்ஙனானாமின்” என்றார். (எ)

அவதாரிகை.

சத்தை ஏகமாயினுங் காரணத்துக்குக்காரியம்வேருகவனுபவிக்கப்படுகி ன்றதெனச்சங்கிக்கக் காரணசத்தையே காரியசத்தையென அங்கீகரித்தத னால் தன்னியல்பாலேயே காரியம் அசத்தாகுமாதலாற் காரியம்பின்னமாகிச் சத்தென்பது வாக்குமாத்திரந்தானெனக்கூறுகின்றார்.

சத்தைதானொன்றாநின்றதாயினுங்காரியங்க ளொத்தபேர் வேறுபாட்டாலுள்ளகாரணத்திலவேறே ழித்தகைத்தானவார்த்தையியம்புபேரளவேயானால் வைத்தகாரியமுண்டென்னும்வார்த்தையுமசத்தேயாகும்.

இ - ள். சத்தைதான்-காரணசத்தைகாரியசத்தையிரண்டும், ஒன்றாநின் றதாயினும் - ஏகத்தன்மையாகநின்றதானாலும், காரியங்கள் - காரியங்கள், ஒ த்த - பொருந்திய, பேர்வேறுபாட்டால் - பெயர்வேற்றுமைகொள்ளப்படுத லால், உள்ளகாரணத்தில்-இயல்பாயுள்ளகாரணத்தைக்காட்டி-லும், வேறேல்- ின்னமென்னில், இத்தகைத்தானவார்த்தை-இத்தன்மையுடையவங்கள்சொல் லானது, இயம்புபேரளவேயானால் - சொல்லுகின்றநாமமாத்திரமேயாகுமா னால், வைத்தகாரியமுண்டென்னும்வார்த்தையும் - வைக்கப்பட்டகாரியமா னதுஉண்டென்கின்றமொல்லும், அசத்தேயாகும் - அசத்தேயாய்விடும். எ-று

14

அவதாரிகை.

முற்கூறியஅசத்துத்தன்மையை விவரித்துக்கூறுகின்றார்.

சத்தையில்லாதபோதுகாரியமில்லையாகு மித்தன்மைக்காரியத்துக்கிலாமையேயிசைவனுபின் லத்தன்மைச்சத்ததாகக்காரியம்பின்னமென்ற காரிய. கொத்திடாதுநாத்வார்த்தையென்றுபின்னாகுமக்கூ

இ - ள். (ஆகையால்), காரியம் - காரியமானது, சத்தையில்லாதபோது - சத்தையில்லாததாலத்தில, இல்லையாகும் - இல்லாததாய்விடும், இத்தன் மைக்காரியத்துக்கு - இந்தத்தன்மையுடையகாரியத்திற்கு, இலாமையே -இல் லாமைதானே, இசைவதானால் - பொருந்துவதானால், காரியம் - காரியமானது, அத்தன்மைச்சத்ததாக - முன்கூறிய சபாவமுள்ளசத்தையையுடையதாக,

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககரு

பின்னமென்று-வேறென்று, இங்கு-இவ்விடத்தில், ஒத்திடாது - பொருந்திடாமல், உரைத்தவார்த்தை - சொன்னசொல்லானது, என்றும் - எக்காலத்திலும், இன்றாகும் - இல்லாததாகும். எ - று-

ப - ம். சத்தையில்லாதகாரியம் சத்தாகாது. ஒன்றினுடைய சத்தையால் மறொன்றுசத்தாகலாமென்றால், நரசிருங்கமுஞ் சத்தாகுமென்றபிரசங்கிக்குமென்பார், “அத்தன்மைச்சத்ததாகக்காரியம் பின்னமென்றிற்கொத்திடாதுரைத்தவார்த்தை” எனவும், இந்தப்பிரகாரமிந்தப்பக்ஷத்திற் காரியம்சத்தாகில் சத்தென்ற வசனம் பொருளுடைய தன்றென்பார், “என்றுமின்றாகுமன்றே” எனவுங்கூறினார். (க)

அவதாரிகை.

காரியசத்தை காரணசத்தையன்று வேறென்ற பக்ஷத்தைக்கண்டித்தவேண்டி, அந்தச்சத்தை வேறெனில் சத்தாகவேறு அசத்தாகவேறுவென்று விகற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

காரணசத்தையேயக்காரியசத்தையின்று வேறொருசத்தையுண்டேயென்றிடில்வேறுசொன்ன காரியசத்தையுள்ளகாரணசத்தையோடு கூறியசத்தாய்க்கொண்டோவசத்தாயோநிற்பதென்றான்.

இ - ள். காரணசத்தையே - காரணசத்தைதானே, அக்காரியசத்தையின்று - அந்தக்காரியசத்தையென்பதில்லை, வேறொருசத்தை-காரியத்துக்கு வேறாகஒருசத்தையானது, உண்டேயென்றிடில்-இருக்கின்றதேயென்று சொல்லிவிடில், வேறுசொன்ன-வேறுகச்சொல்லிய, காரியசத்தை-காரியசத்தையானது, உள்ளகாரணசத்தையோடு - இயல்பாயுள்ளகாரணசத்தையுடன், கூறியசத்தாய்க்கொண்டோ - சொல்லுகின்றசத்தருபமாகவோ, அசத்தாயோ-அசத்தருபமாகவோ, நிற்பதென்றான்-பின்னமாக நிற்கின்றதென்றான். எ-று.

அவதாரிகை.

விகற்பிக்கப்பட்ட அந்தவிரண்டுங்கூடாது. ஏனெனில் சத்தருபமாகப் பின்னமெனில் சத்தாகியசொருபம் இரண்டு சத்தைக்கும் ஏகமாயிருப்பதனால் பேதையில்லாதனவாகி யிரண்டுமொருசத்தையேயாகுமெனவும், அசத்தருபமாகவேறென்னில் அசத்தானதுபற்றி சத்தையேயாகாது சகவிடானம் போல்அசத்தேயாகுமெனவும், சத்தகாரியப்பக்ஷத்தை நிராகரித்து, அசத்தாகி க்காரியங்காரணத்துக்கு வேறென்றபக்ஷத்தை நிராகரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சத்தாக்கொண்டேவேறென்னிலொன்றேசத்தையிரண்டாகா சத்தாயன்றிக்காரணத்தோடாகிவேறுநிற்குமெனில் சத்தாயினுதானிலாமையினாலசத்தேயாகுங்காரியம் சத்தேயுனதாகச்செயமாட்டா தென்றுமலடிமகன்போல.

இ-ள். (காரியமானது) சத்தாக் கொண்டே - சத்துருபமாகக் கொண்டு, வேறென்றில்-பின்னமென்றால், சத்தை-(காரணகாரியங்களின்) சத்தை, ஒன்றே-ஒன்றாகவேசித்திக்கும், இரண்டாகா - பின்னமாகாது, சத்தாயனத்-(காரியசத்தையானது) அசத்தாக, காரணத்தோடாகி வேறுநிற்குமெனில் - காரணத்தோடு பின்னமாகி நிற்பதென்னில், சத்தாயிதானிலாமையினால்-இந்தக்காரியசத்தையானது சத்தாகவில்லாத தன்மையினால், அசத்தேயாகும் -சத்தையில்லாததாகும், காரியம்அசத்தேல்-காரியமானது அசத்துருபமாகிப்பின்னமாகுமெனில், மலடிமகன்போல - வந்தியாபுத்திரனைப்போல, என்றும் - எக்காலத்திலும், உளதாச்செயமாட்டாது - (அதுகாரியத்தை) யிருப்பதாகச்செய்யமாட்டாது, எ - று.

ப-ம். முன்னில்லாத காரியத்துக்கு சத்தையோடு சம்பந்தமே உற்பத்தியென்பபிறர்களுக்கீகரித்திருப்பதனால், அந்த நீதிபற்றி மலடிமைந்தனும் ஒருவஸ்துவுக்குக்காரியமாகலாம் அதுவோவுலகத்திலே யாகையால் அசத்தாய்க்காரியங்காரணத்திற்கு வெறுகாதென்பார், “காரியமசத்தேவுளதாச்செயமாட்டாதென்று மலடிமகன்போல” என்றார். (கக)

அவதாரிகை.

பிரத்துவம்ஸாபாவம்போல் அசத்துக்கேன் காரியத்தன்மை கிடையாதென்றுசங்கிக்க பிரத்துவம்ஸமுங்காரியமாகாதென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

காரியமொருக்காலுண்டாமொன்றினுழிவதில்லை
காரியந்தனக்குற்பத்தியிலரமைபாவில்லாவொன்றாங்
காரியந்தானொன்றோடேநண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா
பாருமினென்றுவானோர்க்குரைத்தனன்பதுமமேலோன்.

இ - ள். காரியமொருக்காலுண்டாம் - காரியமானதுஒருகாலத்திலுற்பத்தியாகும், ஒன்றினுழிவதில்லை - ஒன்றினும நசிப்பதில்லையெனில், காரியந்தனக்குற்பத்தி இலாமையால்- அந்தக்காரியத்திற்குற்பத்தி யென்பதில்லாமையேசொருபமாதலால் (காரியமாகாது), இல்லாவொன்றாங்காரியந்தான்-அசத்தாகியவொருகாரியந்தானும், ஒன்றோடு- ஒருகாரகத்தோடு, நண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா - சம்பந்திக்குமென்றுகூறுதல்பொருந்தாது, பாருமினென்று - பாருங்ங்ென்று, பதுமமேலோன் - தாமணாமலின்மேல்வீற்றிருக்கின்றபிரமதேவனுனவன், வானோர்க்குரைத்தனன் - தேவர்களுக்குக்கூறினான். எ - று.

ப-ம். ஆதியுள்ளதாயும் அந்தமில்லாததாயுமுள்ளது பிரத்துவம்ஸாபாவமென்பார், “காரியமொருக்காலுண்டாமொன்றினுழிவதில்லை” எனவும், கார்த்தா கரணம் காரகம்இவற்றின்சம்பந்தமுடைய கடாசிகளுக்கே ஜனிக்கிரியைகாரணப்படுகின்றது, சகவிஷாணம்போல் தருமமில்லாதஅசத்தாம்பிரத்து

வம்ஸத்துக்கு அங்ஙனம் சனிக்கிரியைகிடையாது. தருமத்துக்கு ஆச்ரயமாயின் பாவவத்துவெனப்பிரசங்கிக்குமாதலால் அதற்குக்காரியத்தன்மைகிடையாதென்பார், “இல்லாவொன்றாகாரியந்தானொன்றோடே நண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா” எனவுங்குறிஞர். (கஉ)

அவதாரிகை.

முன்னமேகாரகசம்பந்தமில்லாததாகக்கூறியதனால் அசற்குஜனிக்கிரியைகிடையாது. அதனால் காரியத்தன்மையில்லையெனவும், பிரத்துவம்ஸம் அசத்தாயினும் வந்திமகன்போலஅத்தியந்தம்அசத்தல்ல விசேடமுளதாதலாற் காரியமாகலாமென்றசங்கையை அனுவதித்துக்கூறுகின்றார்.

இன்னதோர்படியிருக்கு மெனப்பட்டாவிலாமையேபோலன்னதேயாதலாலேயாவது மிலதேயாகுஞ் சொன்னவிலவிலாமைதானிங்கசத்தெனத்தோற்றினாலும் பின்னையும் விசேடமொன்றுண்டென்னவே பேசுவிரேல்.

இ - ள். இன்னதோர்படியிருக்குமெனப்பட்டா-இவ்வண்ணமாயிருக்கின்றதெனக்கூறத்தகாத, இலாாமையேபோல் - ஞானியம்போல், அன்னதேயாதலாலே- (பிரத்துவம்ஸரபாவமும்) நிரூபிக்கத்தகாததனால், ஆவதமில்லதேயாகும்- (அது) உற்பத்திவியாபாரமுமில்லாததேயாகும், சொன்னவிலவிலாமைதான்-முனனுரைத்த இந்தப்பிரத்துவம்ஸரபாவமானது, இங்கு - இவ்விடத்தில், அசத்தெனத்தோற்றினாலும் - அசத்தென்று காணப்பட்டாலும், பின்னையும் - மறுபடியும், விசேடமொன்றுண்டென்ன - ஒருவிசேஷ யிருக்கின்றதென்று, பேசுவிரேல் - சொல்லுவீர்களானால். எ-து. (கங)

அவதாரிகை.

நீர்கூறியவிசேடமாயது காரகசம்பந்தமா அல்லதுஜனிக்கிரியாச்ரயத்துவமா சத்தாசம்பந்தமா எனறுவிகற்பித்து முற்கூறிய காரகசம்பந்தங்கண்டிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அது இங்குசித்தியாதென்பதுபற்றி இக்காரகசம்பந்தம் விசேடமுள்ளதெனறபகூத்தைக் கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

இதற்குநீர்சொன்னவேறேகியைந்திசெம்பந்தந்தானதற்கொருகாரகத்தாலென்னில் வேறமைவதில்லையொதுக்கமில்லாததொன்றேவிசேடமாயிருக்குமென்னுமதற்குவேறென்றுமில்லையாதலாற்கூடாதென்றும்.

இ - ள். இதற்கு - (அசத்தாகிய) இந்தக்காரியத்திற்கு, நீர்சொன்ன- நீர்சொல்லிய, வேறேது - விசேடமாகியவேற்றுமை யாது, அசற்கு- அந்தக்காரியத்திற்கு, இயைந்திசெம்பந்தந்தான் - பொருந்தியசம்பந்தமானது, ஒருகாரகத்தால்-ஒருகருவியால், என்னில்-உண்டென்றால், வேறமைவதில்லை- (அந்த) விசேடமானதுபொருந்தவதின்றாகும், ஒதுக்கமில்லாததொன்றே - பிரிவுபட்ட

தசம்பந்தமொன்றுதானே, விசேடமாயிருக்குமென்னும்அதற்கு - விசேடமா-
கப்பொருந்துமென்பதற்கு, வேறொன்றுமில்லை - விசேடமொன்றுமில்லை, ஆத-
லால் - ஆகையால், என்றும் - எக்காலத்தும், கூடாது - ஒவ்வாது. எ-று.

ப - ம். விசேஷமில்லாதஅசத்துக்குக் காரகசம்பந்தமொப்பினால் வந்-
திகனாக்கும்அந்தச்சம்பந்தத்தாற் காரியப்படுகைவரலாமென்பார், “அதற்கு
கொருகாரகத்தாலென்னில்வேறமைவதில்லை” எனவும், முற்கூறியதுஷணம்
நீங்குதற்கு அவசியமேதேனுமொருவிசேஷத்தோடு விசேஷித்திடில் காரகசம்-
பந்தங்கூறத்தகும் அவ்விசேடமும்இச்சம்பந்தமேதானென்னில் தன்னையேவி-
சேஷணமாயுடையவிசேஷியத்தல் தான் இருத்தலென்ற ஆன்மாச்சரயமெனுந்-
துஷணம்நேரிடும். சம்பந்தத்துக்கன்னியம்விசேடமெனினும் யாதேனுமொன்-
றுடன்விசேஷிக்கப்படில்லாதாகும் அவ்விசேடமும் முற்கூறியசம்பந்தமா அ-
ன்னியமானில் மூன்றும்விசேடம்வரும் முதலாவதுஅன்யோன்யாசிரயது-
ஷணம் இரண்டாவது நாலாவதுவிசேடமொப்பாவிடில் சக்கிரகாபத்திதுஷ-
ணம் ஒப்பினுனைவஸ்தை ஆதலால் அசத்தாகியகாரியத்துக்குக்காரகசம்பந்த-
லக்ஷணமாகிய விசேடம் நிரூபிக்கத்தகாதென்பார், ‘ஒதுக்கமில்லாததொன்-
றேவிசேடமாயிருக்குமென்னு மதற்கு வேறொன்றுமில்லையாதலாற்கூடாதெ-
ன்றும்’ எனவுங்கூறினார். (கச)

அவதாரிகை.

ஜனிக்கிரியைக்கு ஆசிரயமாயிருத்தலேவிசேடமெனினும் முற்கூறியது-
ஷணமனைத்தும் நேரிடும் அவைகளையொருவராலும் பரிகரிக்கக்கூடாதென
இரண்டாம்விகற்பத்தைக்கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

காரணத்தோடுகூடல் வேறெனிலதுதன்னாலும்
காரணந்தானேயாகுமிதினின்றங்கருதிச்சொன்ன
காரியம்பிறக்குமென்றவிதுகொண்டுவேறுசொல்லிற்
பாருமின்குற்றமுன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை.

இ - ள். காரணத்தோடுகூடல் - சத்தாகியகாரணவஸ்துவினுடன்அசத்-
தாகியகாரியம் விசேடமாகப்பொருந்துகின்றது, வேறெனில் - முற்கூறியசம்-
பந்தத்திற்குப்பின்னமென்றால், அதுதன்னாலும் - அத்தன்மையினாலும், கார-
ணந்தானேயாகும் - காரியத்தைமிட்டயாதேனுமொருகாரணந்தானேயாகும்,
இதின்னின்றும் - இந்நீதியில்கின்றும், கருதிச்சொன்ன - ஆலோசித்துச்சொல்-
லிய, காரியம்பிறக்குமென்ற - காரியத்தின் ஜனிக்கிரியாச்சரயத்துவமென்ற,
இதுகொண்டு - இத்தன்மையைக்கொண்டு, வேறுசொல்லில்-முற்கூறியவிசே-
டம் வேறென்றுசொன்னால், பாருமின்-பாருங்கள், முன்போல் குற்றம் - மு-
ன்போற்குற்றமாகும், பரிகரிப்பாருமில்லை-இதனை நிவிர்த்திசெய்பவருமில்லை.
எ - று.

ப-ம். ஜனிக்கிரியைக்காசிரயமாயிருக்கையெனு மிலக்கணமுடையவி-
சேஷமும் யாதேனுமொன்றோடு விசேஷிக்கப்படுபொருட்கே சித்திக்கவேண்-

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுநாத்வத்தியாயம். ககசு

மும் இல்லாவிடில் நரவிஷ்ணுமும் விசேஷமுடையதெனவாகும். ஆதலால் அவ்விசேடமுமிந்தஜனிக்கிரியாசிரயத்தன்மைதானா அல்லது வேறு இது வேயெனில் முன்சொன்ன ஆன்மாசிரயமுதலியவை திரும்பிவருமென்பார், “காரியம்பிறக்குமென்ற விதுகொண்டு வேறுசொல்லி, பாருமின்குற்றம் முன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை” என்றார். (கடு)

அவதாரிகை.

சத்தாசம்பந்தமே விசேஷமென்ற மூன்றும்விகற்பமுங்கூடாதென்று அசத்தாகிக்காரியங்காரணத்துக்குப் பின்னமென்றபகஷத்தைக்கண்டித்துச் சதசத்தாகிக் காரியம் பின்னமென்றதுவுங் கூடாதென்கூறுகின்றார்.

இரண்டுக்குமொன்றேசத்தை யெனுமிதுவேறேயென்னிற
விரண்டிடுங்குற்றமெல்லாஞ் செறிதனிச்சயமெப்போதுந்
திரண்டகாரியமசத்தேயாதலாற்சதசத்தென்னி
விரண்டிற்குமுநாதக்குற்றமிசைந்திடுமியல்பினாலே.

இ - ள். இரண்டுக்கும்- காரியகாரண பிரண்டினுக்கும், ஒன்றேசத்
தையெனும்-சத்தையொன்றேயெனப்படும், இதுவேறேயென்னில் - (சத்தா
சம்பந்தமான) இது விசேடமென்னில், திரண்டிடுங்குற்றமெல்லாம்- கூட்ட
மாகியகுற்றமெல்லாம், எப்போதும்- எக்காலத்தும், (முன்போல்), செறிதனி
ச்சயம்-சேருவதுதிண்ணமாகும், ஆதலால் திரண்டகாரியமசத்தே - ஆகை
யால் கூடியகாரியம் அசத்தேயாகும், (காரியமானது), சதசத்தென்னில்-சத
சத்தாகப்பின்னமென்னில், இயல்பினால் - இத்தன்மையினால், இரண்டிற்குமு
நாதக்குற்றம் - (முன்னமே சத்தாகவுமசத்தாகவும் பின்னமென்று) விரண்
டிற்குஞ்சொன்னதோஷம்,இசைந்திடும்-பொருந்திவிடும். ஏ-று. (கசு)

அவதாரிகை.

காரியம்பின்னாபின்னரூபமாகியுள்ளதென்றபகஷமுங்கூடாதென்கண்
டித்துக்காரணத்துக்கபேதமாயின்காரியம் விவகரிக்கப்படுங்காரியகாரணமு
தலியபேதத்தோற்றத்துக்கென்னகதியென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

உண்மையிற்பேதமின்றியிருந்தேயும்பேதமென்னல்
வெண்மையேசெய்தரூபவியாபாரந்தோற்றங்கேடு
பண்வயினிவற்றாற்கொள்ளும்பயனாமரூபம்வேறு
முண்மையிலெல்லாம்பொய்யாலுண்டாகிப்பொவியுமன்றே.

இ - ள். உண்மையில்-மெய்யாக, பேதமின்றி -அபேதமாயும், பேதம்-
பேதமாயும், இருந்தேயும் என்னல் - இருந்துபொருந்தமென்றுசொல்லுதல்,
வெண்மையே - அறிவின்மையேயாகும், (இவ்வாறுகாரியங்காரணபின்னமெ
னச்சாதிக்கப்படுதலால்), செய்தரூபவியாபாரம் - இயற்றியரூபவியாபாரம்,
தோற்றம் - உற்பத்தி, கேடு - நாசம், பண்வயின் - செய்யுமிடம், இவற்றாற்

கொள்ளும்பயன்- இவைகளாற்கொள்கின்றபயன். நாமரூபம்-நாமரூபம், வே
றும்-இன்னமும், உண்மையில் எல்லாம் - பரமார்த்தசொரூபத்தில் அனைத்
தும், பொய்யால் - பொய்யினால், உண்டாகிப்பொலியும் - உண்டாகிச்சித்திக்
கும். எ - று.

ப - ம். பாவபாவங்களுக்கு வகத்தன்மைகூடாததனால் பேதபகஷத்தி
ற்கூறியதுவுணம் வருமாதலால் பின்னுபின்னங்காரியமென்னும்பகஷம் மிகவு
ஞ்சித்திக்காதென்பார், “உண்மையிற்பேதமின்றியிருந்தேயும் பேதமென்னல்
வெண்மையே” என்றார். (க௭)

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம் காரியமென்பதுகாரணமேதானெனச்சாதித்து இவ்வி
டயத்திற் காரியமாகிய நாமரூபவிகாரம் வாக்குமாத்திரமேதானெனவும் விகா
ரமாகிய காரியம் வாக்குமாத்திரமாயுளதெனில் அசத்தாகும். சத்துஅசத்து இ
ரண்டும் விரோதமுடையதாதலால் அதற்குக்காரணமாகிய சத்தாம்பிரமத்
தோடு வேறினமையெவ்வனங்கூடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதானமாகத் தோ
ற்றுதல்மாத்திரமானதுபற்றிக் கூடுமெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாவி்காரங்களும்வாக்காலென்றுமுண்டென்றுரைப்பதுவும்
சொல்லாமளவேயெவ்விடத்துந்தோன்றுமென்றதுண்மையதே
யல்லாவி்காரமறிவொழியவனைத்தும்பொய்யேவி்காரத்துக்
கில்லாதாகுமுண்மைபிறிதில்லாதாகுமாதலினால்.

இ - ள். வாக்கால் - சொல்லால், எல்லாவி்காரங்களும்- சகலவி்காரங்
களும், என்றும்-எக்காலத்தும், உண்டென்றுரைப்பதுவும்-இருக்கின்றதெனச்
சொல்வதுவும், சொல்லாமளவே-வாக்குமாத்திரமேதான், எவ்விடத்தும்-எந்
தவிடத்திலும், தோன்றுமென்றது-அவ்வி்காரம் பிரதிதிமாத்திரமாயுளதென்ப
து, உண்மையதேயல்ல-சத்தியமேயல்ல, அறிவொழிய - காரணமாகிய அறி
வைத்தவிர, வி்காரம்- காரியவருக்கங்கள், அனைத்தும்பொய்யே - எல்லாமித்
தையே, ஆதலினால் - ஆகையால், இல்லாதாகும்- (சொரூப) மில்லாததாகிய,
வி்காரத்துக்கு - அந்தவி்காரங்களுக்கு, உண்மை - சத்தியத்தன்மை, பிறி
லாதாகும்- (காரணசொரூபத்திற்கு) வேறில்லாததாகும். எ - று.

ப - ம். காரியமானது பிரத்துவம்ஸாவஸ்தையில்ருப்பதுபோற்றுகிருக்
குங்காலத்திலுங் காரணமாத்திரமாகச் சேஷிக்கின்றததோன்ற, “வி்காரமறி
வொழியவனைத்தும் பொய்யே” எனவும், காரியமிரண்டுரூபமுடையதாகும்
அவற்றிற்பெருத்தவயிறுமுதலிய ஆகாரவிசேடம் பிராதிதிகமெனுமுருவமொ
ன்றாகும் அங்ஙனமே யிடைவிடாமலுள்ளமிருத்தாகிய அருவமொன்றாகும்
அங்ஙனமாயின் பிராதிதிகவுருவமாகக்காரியம் சத்தியமேதானென்பார் “தோ
ன்றுமென்றதுண்மையதேயல்ல” எனவுங்கூறினார். வி்காரத்துக்கில்லாதாகு

முண்மையெனவே காரணமான மண்ணுருவாகச் சத்தியமென்பது பெறப்பட்டது.

(கஅ)

அவதாரிகை.

காரியசம்பந்தமுடைய காரணரூபமொன்று காரணரூபமொன்று எனில் அத்துவித காரணத்தன்மைக்கு விரோதநேரிடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதானம் கூறுகின்றார்.

வேறு.

காரணமதனாலன்றிக்காரிய முளவாய்த்தோன்று
காரணமொழியவேறு காரியமின்மையாலே
காரியமனைத்தினுக்குங் காரணமதுவே யுண்மை
யேரதாவிரண்டும்வேறென்றியம்பிடலியல்பின்றாமால்.

இ-ள். காரணமொழிய-காரணமன்றி, வேறு-அன்னியமாக, காரியமின்மையால் - காரியங்களில்லாததனால், காரணமதனாலன்றி - காரணத்தைத் தவிர, காரியமுளவாய்த்தோன்று - காரியங்களிருக்கின்றனவாகத்தோன்றுவாகும், காரியமனைத்தினுக்கும் - சகலகாரியங்களுக்கும், காரணமதுவே - காரணமே, உண்மை - சத்தியமாகும், ஏரதா - அழகாக, இரண்டும் - காரணகாரியமிரண்டும், வேறென்றியம்பிடல் - பின்னமென்றுசொல்லுவது, இயல்பின்றும்-தகுதியின்மையாகும். எ-று.

(கக)

அ-கை. இந்நவங்கூறியபொருளில் மிருத்தேசத்தியமென்றது முதலிய காரணமாத்திரசத்தியத்தன்மையை நிரூபிக்குஞ்சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆமன்றெனநினையீரலதன்பின்வழியறிவீர்
நாமுன்சொனமுதல்காரணமறியமுமுதறிவாஞ்
சேமம்படமிகவுந்தெளிவுறுவீரிதுவென்றே
தாமந்தருமலர்மேலுறை தலைவன்னுரைதருமால்.

இ-ள். நாமுன்சொன - யாமுன்புசொல்லிய, முதல்காரணமறிய- முதன்மைக்காரணமாம்பிரமத்தையறிந்திடில், முமுதறிவாம் - சருவஞ்ஞானமாகும், இது-இதனை, அன்பின்வழியறிவீரலது - (நீங்கள்) பிழைமாபத்தியுடனறிவீர்களேயன்றி, ஆமன்றெனநினையீர் - ஆகுமாகாதென்றுகருதமாட்டீர்கள், (ஆதலால்), சேமம்பட-இன்பமுண்டாகும்படி, மிகவுந்தெளிவுறுவீர் - மிகவுரிச்சமுசயமாகவறிவீர்கள், என்று - என்று, தாமந்தரு - விளக்கத்தைத்தருகின்ற, மலர்மேலுறைதலைவன் - தாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனுனவன், உரைதரும் - சொல்கின்றான். எ-று.

ப - ம். உலகத்தில் மிருத்துமுதலியகாரணங்களறியப்படின் அதற்கு வேறில்லாததாக அதன்காரியமான கட்சரவமுதலியவை காரணரூபமாக

அறியப்படுதலாற் சருவசககாரணமானசத்தாகியபிரமஞானத்தால் அதன்காரியமானவனைத்துங்காரணசொருபமாகவே யறியப்படுமென்பார், “நாமுன் சொனமுதல்காரணமறிய முழுதறிவாம்” என்றார். (உ0)

அவதாரிகை.

காரணஞானத்தாற் காரியமறியப்படினும் காரணமனேகமாதலால் ஏக காரணஞானமாத் திரத்தாலறியக்கூடாததனால் எங்ஙனம் ஒன்றையறிந்தது பற்றி அனைத்துமறிந்ததாகுமென்றசங்கைக்குச்சமாதானம்கூறுகின்றார்.

கூறும்பொருள் விரிவென்றிட லறியாமையின் முழுதும்
வேறும்மல வேறோடுடனாய்நின்றதுமலதான்
றேறும்படி யுளகாரணமொன்றே யுளதெனலால்
வேறென்றிடு பேதமிலதாமெங்கனும்வினையால்.

இ - ள். கூறும்பொருள்-(இப்போது) சொல்லியபொருள், விரிவென்றிடல் - நானாவென்றுசொல்லுதல், முழுதும் அறியாமையின்-முழுதும்அறியாமையினாலேதான், (காரணமானது), வேறும்மல் - பின்னமுமல்ல, வேறோடுடனாய் நின்றதுமல - பின்னப்பின்னமாக நிற்கின்றதுமல்ல, தான்தேறும்படியுளகாரணம்-தான்தெனியும்படியுள்ளகாரணமானது, ஒன்றேயுளதெனலால்-ஏகமாகவேயிருக்கின்றதெனச்சொல்லலால், வினையால்-தொழிலால், வேறென்றிடு - பின்னமென்கிற, பேதம் - பேதமானது, இலதாமெங்கனும்- எவ்விடத்திலுமில்லாததாகும். எ - று. (உக)

அவதாரிகை.

பின்னங்களாகக்கூடப்படங்களுபவிக்கப்படப் பேதமெங்ஙனமில்லாததார்குமென்ற சங்கைக்குச் சமாதானம் கூறுகின்றார்.

அயலொன்றிடுபொருளுமதன்பிரிவும்மறிவரிதா
மியல்பின்கணதறியும்பொழுதிதுதான்மிகும்வேரு
மயலென்றது வறியிற்றருமியின்ஞானமுமாகும்
முயலும் பலபேதம்மெனமொழிகின்றதுமரிதே.

இ - ள். அயலொன்றிடு பொருளும் - பேதம்பொருந்திய தருமியாகிய பொருளும், அதன்பிரிவும்அறிவரிதாம் - தருமியினது தருமமாகியபேதமும் அறிதற்கரிதாகும், இயல்பின்கணதறியும்பொழுது-உண்மையாகத் தருமியையறியும்பொழுது, வேறுமிதுதான்மிகும்-பேதமானஇந்தப்பொருள் அதிகமாக உண்டாகும், அயலென்றதுவறியில் - பேதமென்கின்ற தறியுங்கால், தருமியின்ஞானமுமாகும் - தருமியினுடைய ஞானமுமுண்டாகும், (ஆகையால்), முயலும்பலபேதம்மென மொழிகின்றதுமரிதே - முயற்சி செய்கின்றபலபேதமுண்டென்று சொல்லுவதற்கரிதாகும். எ - று.

கருத்து. பிரத்தியட்சமாகியபேதமெங்ஙனமித்தையாகுமெனில் தருமிப் பிரதியோகியின் ஞானத்தைமுன்னிட்டிப்பேதஞானஞ்சித்திக்கவேண்டும் பேதமாக அறியப்பட்டவைகளுக்கே தருமிப்பிரதியோகித்தன்மையுளதாகும், இங்ஙனமாயின் தருமியாகியபின்னவஸ்துவின் ஞானஞ்சித்தித்துப் பேதஞானஞ்சித்திக்கும் பேதஞானஞ்சித்தித்திடிற் பின்னவஸ்துவாகியதருமிஞானஞ்சித்திப்பதாகும் இஃது அன்னியோன்னியாகிரயனுஷணமாதலாற் பேதமுள்ளதென்பது அவிவேகத்தாலென்றதிக. (உஉ)

அ - கை. முற்கூறியபடி பேதமுமின்றி பேதாபேதமுமின்றி காரணமொன்றேதானிருக்கின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

பேதநெறியோரிஸிலதாகுமதனாலே
பேதமொடபேதம்மதுபேசல் பிழையேயா
மேதமிலதாயெங்கணுமொன்றாயொழிவில்லா
தியாதொன்றதுமுதல்காரணமெனுமாமலர் மிசையோன்.

இ - ள். ஓரில் - ஓராயுங்கால், பேதநெறி - பேதமார்க்கம், இலதாகும் - இல்லாததாகும், அதனால் - அத்தன்மையினால், பேதமொடபேதம்மது - பேதாபேதமென்பதை, பேசல் - நிரூபித்தல், பிழையேயாம் - குற்றமேயாகும், ஏதமிலதாய் - துன்பமில்லாததாய், எங்கணுமொன்றாய் - எவ்விடத்திலும் ஒரேபொருளாய், ஒழிவில்லாதியாதொன்று - அழியாதிருக்கின்றதெனவோ, அது-அதுவே, முதல்காரணமெனும் - ஆகிகாரணமென்று சொல்லுவான், மாமலர் மிசையோன் - பெரியதாமரைமலரின் மேலிருக்கும் பிரமதேவன். எ-று.

ப - ம். காரணரூபபேதமில்லாததனாலும் ஸஜதீய விஜாதீயசுகதபேதமில்லாததனாலும் காரணமத்துவிதமாகி ஒன்றேதானுளதென்பார், “ஏதமிலதாயெங்கணுமொன்றாயொழிவில்லாதியாதொன்றதுமுதல்காரணம்” என்றார்.()

அ - கை. உலகில் கடாதிகாரியங்களிடத்தில் உபாதானம் நிமித்தமில்விரண்டும்வேறுகக்காணப்படுதலால் அத்துவிதப்பிரமம் நிமித்தமாயின் உபாதானமின்றிக்காரியமுண்டாவிடாது உபாதானமாயின் நிமித்தமாகாதெனில் அதற்கிரண்டி தன்மையுமுண்டெனக்கூறுகின்றார்.

மண்ணும்வனைவானும்வனைபவையும்பிறிதாயே
யெண்ணும்மளவறிவின்மையிலிவனைப்பெறுமிதுவுங்
கண்ணென்றிடவருகாரணமொன்றாயமலமதா
யெண்ணும்மறிவுருவையிசையாநிற்பதிவ்விடையே.

இ - ள். மண்ணும் - மிருத்திகையாகிய உபாதான காரணமும், வனைவானும் - குலாலாகிய நிமித்தகாரணமும், வனைபவையும் - செய்யப்பட்டகடாதிகளும், பிறிதாயே - பேதமாகவே, எண்ணுமாவு - நினைவுங்கால், இதுவும் - இந்தமண்

ஊம், அறிவின்மையில் - அசேதனமாகலின், இவனைப்பெறும் - குலாலனைய டையாநிற்கும், இவ்விடை - இவ்விடத்தில், கண்ணென்றிட வருகாரணம் - திருக்கென்னும்படிவருகின்றகாரணமானது, ஒன்றாய் - அத்துவிதமாயும், அமலமதாய் - சுத்தமாயும், எண்ணும் அறிவுருவை - கருதுகின்ற சைதன்னிய ருபத்தை, இசையாநிப்பது - பொருந்திநிற்கின்றது, எ - று.

கருத்து. பலவாகப் பவிப்போமென்றுபார்த்தானென்றகருதியினால் பல வாகப்பவித்தலின் உபாதானத்தன்மையும் பார்த்தமையின் நிமித்தத்தன்மையும் அத்துவிதவஸ்தவுக்குக் காணப்படுதலால் நிமித்தமும் உபாதானமும் அதுதானேயென்றறிக.

(உச)

இதுவுமது.

வனைகின்றவனெனக்காரணமாஞ்சேதனம்வேறாய்
நினையும்படியிலதாதலினிலையாயுளதறிவே
யனகாரணமறிவாயினும்வனைவானிகரன்றும்
நினைமண்ணொடுநிகரானவைதனையேகொடுசெயுமால்.

இ - ள். வனைகின்றவனென - செய்பவனாகிய குலாலனைப்போலவே, காரணமாஞ்சேதனம் - காரணமாகியசேதனத்தை, வேறாய் நினையும்படியில தாதலின் - வேறாக எண்ணும்பரிசில்லாததாகையால், நிலையாயுளது - திரமா கலிருப்பது, அறிவே - ஞானமேதான், அனகாரணம் - அத்தன்மைத்தாகிய காரணமானது, அறிவாயினும் - சேதனமாயினும், வனைவானிகரன்றும் - கு லாலன்போலன்றாகும், நினைமண்ணொடு - கருதப்படுமண்ணினோடு, நிகரான வை - சமானமாயுள்ள உபாதானகாரணங்களாகவும், தனையேகொடுசெயு மால் - தனையேகொண்டு சிருட்டிசெய்யாநிற்கும். எ - று.

(உடு)

அ - கை. விகாரமில்லாத அசங்கமாஞ் சுத்தருப்பிரமத்திற்கு இவ்வித காரணத்தன்மையெங்ஙனங்கூடும், மாயையாற்கூடுமெனில் அதனால் துவித மாகிவிடுமென்றசங்கைக்குச்சமாதானங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தோன்றலாலசித்துமாகித்தமத்தோடுகலந்துநின்றே
யான்றவம்முனிகள்பண்ணுமனனத்தாலளப்பொண்ணுதாய்ச்
சான்றதாயெங்குநின்ற சங்கரனுடைத்தாயொன்றா
யின்றிடுமரியவெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு.

இ - ள். தோன்றலால் - விவகாரமாதிரித்தாற்றோன்றுதலால், அசித்து மாகி - அசித்துருபியாயும், தமத்தோடு - தமோருபத்துடன், கலந்து நின்று - பொருந்திநின்று, ஆன்றவம்முனிகள் - அறிவினையுடைய அந்தமுனிவர்கள், பண் ணுமனனத்தால் - செய்யும் மனனத்தினால், அளப்பொண்ணுதாய் - அளக் கக்கூடாததாயும், சான்றதாயெங்குநின்ற - சாக்ஷியாகவே யெவ்விடத்தும் பிர காசிக்காரின்ற, சங்கரனுடைத்தாய் - சங்கரசம்பந்தமுடையதாயும், ஒன்றாய் -

ஒரு பொருளாயும் உள்ள, ஆரியவெல்லாம் - உற்பத்தி செய்தற்கரியவனைத் தையும், இத்தன்மைத்தென - இப்பரிசினையுடையதென்னும்படி, ஈன்றிடும் - சிருட்டிசெய்கின்ற, ஒன்றுண்டு - (மாயையென்னும்) ஒருசக்தியிருக்கின்றது. எ - று.

ப - ம். தோற்றமேசரீரமாகிய ஜடசுபாவத்தை, “தோன்றலால சித்துமாகி” எனவும், சுயம்பிரகாசப் பிரமசுபாவத்தை மறைப்பதுபோலிருந்தலின், “தமத்தோடுகலந்தநின்றே” எனவும், பிரதானத்தவத்தை நிரூபிக்கும் வல்லமையுடைய சாங்கியர்களாலும் சத்து அசத்து சதசத்து என்றதுமுதலிய சருவப்பிரகாரங்களாலும் நிருணயிக்கக்கூடாமையின், “ஆன்றவம்முனி சுள்பண்ணுமனனத்தால் அளப்பொண்ணதாய்” எனவும், மாயையனிர்வசனிய மாதலிற் சத்தாகிவேரூயில்லாததனும் மூவிதமாகாதென்பார்,” சங்கரனுடைத்தாய்” எனவும், சிருஷ்டிக்கக்கூடாதவனைத்தையுஞ்சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையுடைய ஒருமாயாசத்தி உளதென்பார், “ஈன்றிடும்ரியவெல்லாயித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு” எனவுங்கூறினார். (உசு)

அ - கை. இவ்வண்ணம் அத்துவிதம்பிரமமென்று சாதித்து, விஞ்ஞானமாமானந்தசொருபமுடையது பிரமமென்றசருதியினுல்சத்தென்றுங்கூறுகின்றார்.

காரணமேவிமாயைபடைத்தளித்தழிப்பதாகும்
காரணஞ்சத்தாஞ்சித்தாயிருத்தலாலென்றுகொண்டே
பூரணமாகியுள்ளபொருளினைச்சுரர்கள் கேட்ப
வாரணமுரைத்தவாதியருளினனறியும்வண்ணம்.

இ - ள். பூரணமாகியுள்ள - பரிபூரணமாயுள்ள, பொருளினை - வஸ்துவை, சுரர்கள் - தேவர்கள், கேட்ப - (பிரமாவினிடத்திற்) கேட்க, காரணம் - காரணவஸ்துவானது, மாயையேவி - (தன்னிற்கற்பிக்கப்பட்ட) அந்தமாயையோடுபொருந்தி, படைத்து - (சகலத்தையுஞ்) சிருட்டித்து, அளித்து - காத்து, அழிப்பதாகும் - சங்கரரஞ்செய்கின்றதாகும், காரணம் - காரணசொருபமானது, சித்தாயிருத்தலால் - சித்தாகவிரூப்பதனால், சத்தாம் - சத்தாகும், என்றுகொண்டு - என்றுகருதி, அறியும்வண்ணம் - அத்தேவர்களுணரும்படி, ஆரணமுரைத்தவாதி - வேதத்தையருளிய பிரமதேவனுணவன், அருளினன் - சொன்னான். எ - று.

ப - ம். இவ்விதமாயாதாதான்மியஞ் சத்துருப்பிரமத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அதன்சத்துவ ரஜோதமோ குணங்களாகிய உபாதிசுளின் பேதத்தால் நிரவிகாரியாகிய அத்துவிதியப்பிரமத்திற்குச் சிருட்டிகருத்திருத்தவ முதலியன கூடுமென்பார், “காரணமேவிமாயை படைத்தளித்தழிப்பதாகும்” என்றார். (உசு)

அ - கை. இவ்விஷயத்தில் வியாப்திகூறுகின்றார்.

உண்மைசித்தினுக்கேபுள்ளதசித்தெனும்பமுதைப்பாம்பிங்
கெண்மையினிலாதவண்ணமிசையுமுங்கட்குமேற்கக
கண்ணெனமுழுதுநின்றகாரணமொன்றேசத்தா
யெண்ணிடிவென்றுமுள்ளதிச்சகமுனஞ்சத்தாமால்.

இ - ள். உண்மை - இருக்குந்தன்மை, சித்தினுக்கே - சித்தொன்றினு
க்கே, உள்ளது - இருக்கின்றது, அசித்தெனும் - சடமென்று சொல்லப்பட்ட,
பமுதைப்பாம்பு - இரச்சுசற்பம், இங்கு - இவ்விடத்தில், எண்மையில் - எண்
ணிடி, இலாதவண்ணம் - இல்லாதவாறு, உங்கட்கும்ஏற்க - உங்களுக்குஞ்
சமாதானமாகும்படி, இசையும் - பொருந்தும், எண்ணிடி - கருதில், கண்
னெனமுழுதுநின்ற - திருக்குசொருபமாகவெங்கும்வியாபித்த, காரணமொன்
றே - காரணசொருபமொன்று தானே, சத்தாய் - சத்தாகி, என்றுமுள்ளது -
ஏக்காலத்து மிருக்கின்றது, இச்சகம் - இந்தவுலகமெல்லாம், முனஞ்சத்தாம் -
சிருட்டிக்கு முனசத்தாகும். எ - று.

ப - ம். ஜடப்பிரபஞ்சப்பிரதிநாசங்களுக்குச் சாஷியா யெக்
காலத்தினுமுள்ளதாதலால் அதிட்டானமாகியசித்தருபப்பிரமத்துக்கு எப்
போதுஞ்சத்தியத்தன்மையேயோக்கியமாகுமென்பார், “உண்மைசித்தினுக்கே
உள்ளது” எனவும், சித்துருபத்துக்கேன் அசத்தியத்துவங்கூடாதெனின் எது
சத்துவிலகணமோ அதுசித்தாகாதாகையால் இரச்சுவிவாரோபிதமாகியசற்
பத்துக்கே அசத்துவங்கூடுவதுபோல்மாயைமுதலியபிரபஞ்சத்துக்கே அசத்
தியத்துவங்கூடுமென்றி அதிஷ்டானப்பிரமத்துக்கசத்தியத்துவங்கூடாது,
எவ்வனமெனில் மித்தையானது அசித்துருபத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதாகக்
காணப்படுவதனால் அந்தஅசித்துருபமானது சித்துருபமான உலககாரணத்தி
னின்தம் நீங்கித் தனக்குவியாப்பியமாகிய மித்தியாத்துவத்தையும்நீக்கிவை
க்கின்றதென்பார், “அசித்தெனும்பமுதைப்பாம்பிங்கெண்மையினிலாதவண்
ணமிசையும்” எனவும், சகத்காரணம் அத்துவிதமாயும் சத்தாயுமிருத்தலால்
நாமருபமாகத்தோற்றுகின்ற காரியசகமெல்லாம் சிருட்டிக்குமுன்றாமருபமா
யில்லாமல் சத்தானகாரணவான்மருபமாகவேயிருந்ததென்பார், “இச்சகமுன
ஞ்சத்தாம்” எனவுக்கூறினார். (உஅ)

அ-கை. இந்தப்பிரகாரஞ் சற்காரணவாதத்தைத்துதித்து அதனையுதிசெய்
யும்பொருட்டு சூன்யவாதியின்கொள்கையான அசற்காரணபகூத்தைக்கூறி
அதனை அஃதொன்றே அல்லவாவென்றுமுதல் எவ்வனம் சத்தினின்றுஅசத்
துண்டாகுமென்றதுவரைக்குமுள்ளவாக்கியத்தாற்கண்டிக்குஞ் சுருதியின்
பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

அறிவாதாரசத்தாய் முன்புகாரணமுளதாய்த்தென்பார்
நெறியாவில்வசத்துண்டாக்குங்காரணமாகாதென்றும்
பிறியாதகாரியங்களிதினின்றும் பிறக்குமென்னில்
வறிதாயமலடிமைந்தன் காரணமக்கட்கெல்லாம்.

சாந்தோக்கியஉபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஉஎ

இ - ள். அநியாதார் - உணராதவர்கள், முன்பு - சிருட்டிக்குமுன், அசத்தாய் - அசத்தாக, காரணமுளதாய்த்தென்பர் - காரணமுள்ளதாயிற் றென்பார்கள், நெறியால் - முறைமையால், இவ்வசத்து - இந்தஅசத்தானது, என்றும் - எக்காலத்தும், உண்டாக்குங்காரணமாகாது - உற்பத்திசெய்யுங் காரணமாகாது, பிறியாதகாரியங்கள் - காரணத்துக்கப்பின்னமாகியகாரியவ ஸ்துக்கள், இதின்னிறம்பிறக்குமென்னில் - இந்தஅசத்தில் நின்றமுற்பலிக்கு மென்றால், வறிதாய் - வீணாகிய, மலடிமைந்தன் - வந்தியாபுத்திரனும், மக்க ட்கெல்லாம் - எல்லாமானிடர்களுக்கும், காரணம் - காரணமாவான். எ - று.

ப - ம். நசித்தபீசத்தினின்றும் அங்குரமுதலிய காரியோற்பத்திகாண ப்படுதலாற் காரணங்கெடாமற்காரியமுண்டாவதில்லை, அபாவத்துக்கே கார ணத்தன்மை உளதாகும். இங்ஙனம்போல் உலக்காரணமும் அசத்தருபமே தானென்பார்கள் அசத்வாதியர்கள். இறந்ததேவதத்தனுக்குப்புத்திரவுற்பாத னசத்தியில்லாததுபோல் நசித்தகாரணத்துக்குக் காரியஜன்னசத்தி கிடையா ததனாலும் அங்குரமுதலியகாரியங்களுண்டாகுங்காலத்தும் பீசமுதலியகார ணங்களினிருப்புமுதலாம் விசேடங்களாகிய காரணவயவங்களுக்கு இடைவி டாத இருப்புக்காண்பதனாலும், அசத்து காரணத்தன்மை பொருந்தாததுப ற்றி அவ்வசத்தகாரணவாதிகள் பிராந்தர்களுென்பார், “அநியாதாரசத்தாய் முன்பு காரணமுளதாய்த்தென்பர்” எனவும், சருவப்பிரகாரத்தாலும் நிரூபி க்கத்தகாதவசத்துக்குக் காரணத்தன்மையை இலக்கணமாகவுடைய பாவ ரூபதருமாசிரயத்தன்மை கூடாததனாலும் அங்ஙனமாசிரயத்தன்மை கூடின் வந்திமகனுமசத்தானதுபற்றி விசேடமில்லாததனால் அனைத்துக்குங்காரண மாகலாமெனவருமாதலால் அசத்து காரணமாகாதென்பார் “பிறியாதகாரிய ங்களினின்றும் பிறக்குமென்னில் வறிதாய்மலடிமைந்தன் காரணமக்கட் கெல்லாம்” எனவுங்கூறினார். (உக)

அ-கை. உலகிற்கு மூலகாரணம் அசத்தாயிருந்திதுந் தன்சத்தியாலத ற்குக்காரணத்தன்மை கூடலாமென்றபகூத்தைத்தனாஷிக்கவேண்டி யனுவதித் துக்கூறுகின்றார்.

அசத்துத்தன்சத்தியாலையாவுக்குமுதலாமென்னி லசத்துக்குச்சத்திகூடாதாமசத்தாதலாலே
யசத்தலாவித்தினின் றுமங்குரந்தோன்றலாலே
யசத்திற்குஃதின்றாஞ்சத்தேயாவையுமாவதென்றும்.

இ - ள். அசத்து - அசத்தானது, தன்சத்தியாலே - தனதுசத்தியினால் யாவுக்கும் - சகலங்களுக்கும், முதலாமென்னில் - காரணமாகுமென்னில், அ சத்துக்கு - அந்தஅசத்தினுக்கு, சத்திகூடாதாம் - வல்லமைசேராத்தாரும், (ஏனென்னில்), அசத்தாதலால் - அபாவரூபமாதலால், அசத்தலாவித்தினின் றும் - சத்தாகியவித்தினின்றும், அங்குரந்தோன்றலாலே - முனையுண்டாதலால்,

அசத்திற்கு - அசத்தாகியவித்திற்கு, அஃதின்மும் - முனையுண்டாகுந்தன்மை இல்லாததாகும், (ஆகையால்), சத்தே - சத்தொன்றே, என்றும் - எக்காலத்தும், யாவையுமாவது - காரணம் அனைத்துமாகின்றது. எ - று.

ப - ம். அங்குரமுதலியகாரியஜனனசத்தியுஞ் சத்துருப்பீசத்துக்கே அன்வயவியதிரேகங்களாற்காணப்படுதலாற் பிரத்தியக்ஷவிரோதமாகலின் அசத்துக்குச் சத்திகற்பனம் பொருந்தாதென்பார், “அசத்திற்கஃதின்மும்” என்றார். (நு0)

அ-கை. அதனை மூன்று விதமாக விகற்பித்துக் கண்டனங்கூறுகின்றார். அசத்தின்கண்ணுளதாஞ்சத்தி சத்தாயோவசத்தாக்கொண்டோ வசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோவாய்நின்றவாறதென்னை யசத்தினையுளதாஞ்சத்தியாசிரித்திடுவதென்னி லசத்தாயமலடிமைந்தனத்தகுசத்தனாவான்.

இ - ள். அசத்தின்கண்ணுளதாஞ்சத்தி - அசத்தினிடத்திலிருக்கின்ற சத்தியானது, சத்தாயோ - சத்தாகவோ, அசத்தாக்கொண்டோ - அசத்தாகவோ, அசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோ - சதசத்தாகவோ, ஆய்நின்றவாறதென்னை - இவைகளிலெதுவாகிரிந்தென்று, அசத்தினை - அசத்தாகியகாரணத்தை, உளதாஞ்சத்தி-சத்தாகிய சத்தியானது, ஆசிரித்திடுவதென்னில் - ஆசிரியக்கின்றதென்னில், அசத்தாய மலடிமைந்தன் - அசத்தாகிய வந்தியாபுத்திரனும், அத்தகுசத்தனாவான் - அத்தன்மைத்தாய சத்திடையுடையவனாவான். எ - று. (நுக)

இதுவுமது.

அசத்தின்றன்சத்திதானுமசத்தாயேநிற்பதென்னி லிசைத்திடுங்காரியங்களியாவையுமியற்றாதுதென்று மசத்தோடேமலடிமைந்தனக்குவதிலாமையேபோ லசத்தோடேசத்தேயென்னிலாயிடுமிரண்டிக்குற்றம்.

இ - ள். அசத்தின்றன் சத்திதானும் - அசத்தினுடைய சத்தியானது, அசத்தாயேநிற்பதென்னில் - அசத்தாகியே நிற்கின்றதென்றால், மலடிமைந்தன் வந்தியாபுத்திரன், அசத்தோடே - அசத்துடன்பொருந்தி, ஆக்குவதிலாமையேபோல் - ஒருபொருளையுற்பத்திசெய்வதில்லாததுபோல், இசைத்திடும் - சொல்லுகின்ற, காரியங்களியாவையும் - தொழில்களைத்தையும், என்றும் - எக்காலத்தும், இயற்றாது - செய்யமாட்டாது, அசத்தோடேசத்தேயென்னில் - (அச்சத்தியானது) சத்சத்தென்னில், இரண்டிக்குற்றம் ஆயிடும் - முன்சொல்லிய இரண்டிக்குற்றங்களுமுண்டாகிவிடும். எ - று. (நஉ)

அ-கை. கூறியபிரகாரம் அசத்தைக்காரணமென்பது ஊகமில்லாப்பல ம்பலாமெனக்கூறுகின்றார்.

அசத்துத்தன்சத்தியாலுங்காரணமாகாதானு
லசத்துமுன்புளதென்றேதற்கருத்தமுயில்லையேயா
மசத்தலாதாகுமொன்றேயனைத்திற்குமுதலதாகு
மசத்துளதாகுமென்றலழிந்திடும்வார்த்தையன்றே.

இ - ள். அசத்தி - அசத்தானது, தன்சத்தியாலும் - தன்னசத்தியின
லும், காரணமாகாதானு - காரணமாகாதாயின், அசத்து - அசத்தானது, மு
ன்பு - (சுருட்டிக்குமுன்பு, உளதென்றேதற்கு - இருந்ததென்று சொல்லுதற்கு,
அருத்தமுயில்லையேயாம் - பொருளில்லாததாரும், (ஆகையால்), அசத்தலா
தாகுமொன்றே - அசத்தல்லாத சத்து ஒன்றே, அனைத்திற்குமுதலதாகும் - ச
கலங்களுக்குங் காரணமாகும், அசத்துளதாகுமென்றல் - (சுருட்டிக்குமுன்
பு) அசத்திருந்ததாகச்சொல்லுதல், அழிந்திடும்வார்த்தை - நிலையாதவார்த்
தையாகும். எ - று. (ஙங)

அ-கை. பூருவகற்பம்போலுலகமெல்லாஞ் சத்தாகியகாரணத்தாலுதித்
தனவென்றுகூறுகின்றார்.

பூத்தாலுளதாயுள்ளபுவனங்களுயிர்கண்முன்போன்
ரேதத்தானரியசத்தாலுதித்ததென்றுணரும்வண்ணம்
வேதத்தான்முழுதுஞ்சொன்னவடிவினைவிளங்குமாற்ற
லோதத்தான்ரெடங்கலுற்றானுயர்தருசுரர்கட்கெல்லாம்.

இ - ள். பூத்தாலுளதாயுள்ள - பஞ்சபூதங்களாற் பொருந்துவனவா
யுள்ள, புவனங்கள் - உலகங்களும், உயிர்கள் - சீவர்களும், முன்போன்று -
பூருவகற்பம்போல், ஓதத்தானரியசத்தால் - சொல்லுதற்கரிதாகியசத்தின
லே, உதித்ததென்று - உண்டாகியதென்று, உணரும்வண்ணம் - அறியும்படி,
வேதத்தான்முழுதுஞ்சொன்ன - சுருதியினால் முழுதுஞ்சொல்லிய, வடிவினை -
சொருபத்தை, விளங்குமாற்றால் - விளங்கும்படியாக, உயர்தரு - பெருமை
பொருந்திய, சுரர்கட்கெல்லாம் - தேவரணைவர்களுக்கும், ஓதத்தான்ரெடங்க
லுற்றான் - தான்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (ஙச)

அ-கை. அசத்து காரணமாகாததனற் சத்தேகாரணமாகுஞ் சுருட்டிக்
குமுன்சகமனைத்துங் காரணசன்மாத்திரமாயிருந்ததென்ற சுருதியின்பொரு
ளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாமுண்டாவதற்குமுன்னேதோன்று மித்தனைக்குங்காரணமா
ஞ்சத்தேயாகு, மில்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாயொன்றுயிருக்கு
மிதுவென்றுமுளவியல்பிற்கு, மில்லாதவுலகனைத்துமுன்புசெய்த
நெறியதனையுடைத்தாகிமலமாகிச், சொல்லாலுமளப்பரிதாய்த்தன்
னதுண்மை சுருதிமுடிவதனாலுந்தொடரொணாதாய்.

இ - ள். உண்டாவதற்குமுன்னே-சிருட்டிக்குமுன்னமே, எல்லாம்-உலகமெல்லாம், தோன்றுமித்தனைக்குங்காரணமாஞ்சத்தேயாகும்-தோற்றுகின்றவீவவளவுவிகாரத்திற்குங்காரணமாகியசன்மாத்திரமேயாகும், இல்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாய் - ஆதியுமந்தமுமில்லாததன்மையையுடையதாயும், ஒன்றுயிருக்குமிது - அத்துவிதமாயுமிருக்கின்ற இந்தக்காரணமானது, என்றுமுளவியல்பிற்கு - எக்காலத்துமிருக்கின்றசபாவமுடையதாகி, நிலலாதவுலகனைத்தம் - நிலையாயிராதவுலகமெல்லாம், முன்புசெய்த - பூருவகற்பத்திற்குச் செய்த, நெறியதனையுடைத்தாகி - சமஸ்காரவிதத்தையுடையதாகி, நிமலமாகி - நின்மலமாகி, சொல்லாலுமளப்பரிதாய் - வாக்கினுளவிடுதற்கரிதாகி, தன்னதன்மை - தன்னுடைய மெய்ம்மையை, சுருதிமுடிவதனுலும் - வேதாந்தங்களாலும், தொடரொணதாய் - தொடரமுடியாததாகி. எ - று.

ப - ம். அதீதகற்பத்திலொழுகிய பிரபஞ்சத்தாலுண்டாகிய வாசனையோடும் அவ்வனுபவத்தாற்றோன்றிய சமஸ்காரத்தோடும் கூடியதென்பார், “முன்புசெய்த நெறியதனையுடைத்தாகி” என்றார். (நூ)

அ - கை. கூறியபடி யேகவத்துவிஞ்ஞானத்தாற் சருவவத்துவிஞ்ஞானத்தைப்பிரதிக்கினைசெய்து அதனைநிரூபிக்கவேண்டி மிருத்துமுதலியதிருட்டாந்தங்களாற் காரியத்துக்குக் காரணத்தின்வெறின்மைசாதித்து அவ்வேகமுமாகியவத்துடையது, எந்தவத்துவிஞ்ஞானத்தாலனைத்தமறியப்படுகின்றதென்றுசங்கித்து, சிருட்டிக்குமுன்னம்ச்சகஞ்சன்மாத்திரமாயிருந்ததென்றுசத்தாகியஅத்துவிதீயப்பிரமம் முற்கவிகளாலுபதேசிக்கப்பட்டது. சகம்பிரமகாரியமாயின் அச்சகத்தின் காரணவிஞ்ஞானத்தாற் சகமனைத்தமறியப்பட்டதாருமென்றப்பிராயங்கொண்டு சகத்தைப்பிரமகாரியமாகக்கூறவேண்டி அதினின்றஞ்சிருட்டி சுருதியிற்கூறப்படுகின்றது, அதுவெங்ஙனமெனில் பலசீவர்களாகப்பவிப்போமென்றந்தப்பிரமம்பார்த்ததென்றது முதலானவை. அந்தச்சுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

காலமுங்கன்மந்தானும்பரிபாகமானவாற்றால்
ஞாலமுண்டாக்குநல்லகுணத்தினைக்கலந்துநிற்கும்
பாலதொன்றில்லாவிந்தச்சத்திமான்படைத்தற்காக
யேலவேயெல்லாமாவோமென்றுகொண்டிசைந்துபார்த்தான்.

இ - ள். காலமுங்கன்மந்தானும் - காலமுங்கருமமும், பரிபாகமானவாற்றால் - பரிபக்குவமானவிதத்தினால், ஞாலமுண்டாக்கும் - உலகைச்சிருட்டிசெய்யும்' நல்லகுணத்தினை - சத்துவவிருத்தியை, கலந்துநிற்கும்-சோந்துநிற்கும், பாலதொன்றில்லா - (உண்மையி) லொருகுணமுந்தன்னிடத்திலில்லாத, இந்தச்சத்திமான் - இந்தச்சத்தியையுடையவன், படைத்தற்காக - சிருட்டிசெய்வதற்காக, ஏலவே - (பூருவகற்பத்திலுள்ள வாசனையாலுண்டானசமஸ்காரவியல்பினுக்) கேற்கவே, எல்லாமாவோமென்றுகொண்டு- நாம்முனைத்து

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சுருக

மாகப்பவிப்போமென்றுட்கொண்டு, இசைந்துபார்த்தான்-சம்மதித்துநோக்கி
னான். எ - று.

ப-ம். காலத்தாற்செய்யப்பட்டபிரானிகளின் புண்ணியபாபபலங்களைக்
கொடுக்கும் முயற்சியையுடையகருமபரிபாகத்தாலென்பார், “காலமுங்கன்ம
ந்தானும் பரிபாகமானவாற்றால்” எனவும், அந்தக்கரணத்துக்கு உபாதானமா
கியசத்தவபரிணாமரூபமாயுஞ் சிருஷ்டிக்கத்தக்க பிரபஞ்சவிடயமாயுமிருக்கி
ன்ற விருத்தியைக்கலந்தென்பார், “நல்லகுணத்தினைக்கலந்து” எனவும்,
சிருவிகாரமாயும் நிரவயவமாயுமுள்ள சித்தரூபவான்மாவுக்குப் பலவாகப்
பவிக்குந்தன்மைகூடாததனால் சாங்கியர்களுடையபிரதானமே அதற்கு
யோக்கியமாகும் அஃதேபலவாகப்பவிப்போமென்ற சுருதிவாக்கியத்தாற்
கூறப்படுகின்றதென்னில், அங்ஙனங்கூடாது. அசேதனமாயின் அதற்குப்பார்
வையிலலாமையின் அதனாலேயே வாதராயணரும் சுருதியிலீக்ஷிக்கின்றதாக
க்காணப்படுவதனால் பிரதானஞ் சுருதிகூறியகாரணமாகாதென்று சூத்திரஞ்
செய்தருளினர், எங்ஙனம் பிரமத்துக்கு வெகுவாகுந்தன்மைகூடுமெனின் மு
க்குணரூபமாயினும் கூடும். இங்ஙனமாயினும், மாயைசுதந்திரமாகக்கா
ணமென்பது வேதமூலமாகாதென்பார், “பாலதொன்றில்லாவிந்தச்சத்திமா
ன்” எனவும், வேறானவுபாதானத்தின்பேகையின்றி, தன்சொருபத்தாலே
யேவெகுவிதஜகத்தாய்ப்பவித்ததென்பார், “ஏலவே யெல்லாமாவோமென்று
கொண்டு” எனவுகூறினார்.

(நக)

அ - கை. சந்தோகசாகையில் தேயுமுதலியவற்றிற்கே யுற்பத்திகூறப்ப
ட்டது ஆகாயத்திற்கும்வாயுவுக்கும் உற்பத்திகூறவில்லை ஆயினுந்நைத்திரியத்
திலவைகளுக்குமுற்பத்திகூறப்பட்டிருக்கின்றமையின்குணோபசங்காரநியாய
த்தால் இவ்விடத்து அதனையுஞ்சேர்த்துச் சிருட்டியைநிரூபிக்கின்றார்.

பார்த்தபின்முன்னாகாயம்வாயுவைப்படைத்துப்பின்பு
தீத்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்ட
பூத்தனையுளதாய்ச்செய்தகாரணமாகாவீசன்
வாய்த்துண்பூதமைந்தாய்வகுத்தவாறியம்பக்கேண்மின்.

இ - ன். பார்த்தபின் - (பலவாவோமென்று) பார்த்தபின்பு, முன் -
முன்னாக, ஆகாயம் - விண்ணையும், வாயுவை - காற்றையும், படைத்து - சிரு
ட்டித்து, பின்பு - பிறகு, தீத்தனை - தீயையும், அப்பை - சலத்தையும், செ
ய்து - உண்டாக்கி, அனமெனச்சொல்லப்பட்ட - அன்னமென்று (சுருதியிற்)
சொல்லப்பட்ட, பூத்தனையுளதாய்ச்செய்து - பிருதிவியையுஞ்சிருட்டித்து,
அகாரணமாகாவீசன் - காரணவஸ்துவானவீச்சுரன், வாய்த்த - பொருந்திய,
துண்பூதம் - அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதத்தை, ஐந்தாய் - பஞ்சிகிருதமாக, வகு
த்தவாறு - பிரித்ததன்மையை, இயம்பக்கேண்மின் - சொல்லக்கேளுங்கள்.
எ - று.

ப - ம். சந்தோகசுருதியின்விசாரணையானவ்விடத்தில் மற்றொருசுருதியிற்சொல்லியவிரண்டுபூதங்களின்சிருட்டியைவிருத்தமாயெந்நனங்கூறலாமெனில் சமானவித்தைகளைக்கூறும்பின்னசுருதிகளில் வித்தியாகுணங்கொன்றிலதிகமாயும் ஒன்றிற்குறைவாயுமிருந்திடில் அதிககுணங்களை இல்லாததிற்சேர்க்கவதிகாரம்பெற்றகுணைபசங்காரமெனும்நியாயத்தால் அதத்தீர்யசந்தோகசுருதிகளிற் பூதசிருட்டிசமானமானதனாலும் அவ்வாறேவாதராயணரும் இதனால்வாயுவுரைசெய்யப்பட்டானென்ற அதிகாரணங்களால் ஆகாசம்வாயு இவற்றினுற்பத்தியைநிருணயித்திருப்பதனாலுங்கூடுமென்பார், “முன்னாகாயம்வாயுவைப்படைத்து” எனவும், சுருதியில்தேயுஅப்புஅன்னம் இவைகளைச்சிருட்டித்தானென்றதில் அன்னமென்பதுபிருதிவியெனத்தெரியத்தக்கதென்றும் அங்ஙனமேபிருதிவியானது அதிகாரமாகியமறுசத்தங்களில் நின்றென்றவியாச சூத்திரமுண்டென்றுந்தெரிவிப்பார், “பின்புதித்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்டபூத்தனையுளதாய்ச்செய்து” எனவுங்கூறினார். (௩௭)

அ - கை. சுருதியில் தேயுமுதலியசிருட்டிக்குப்பின்பு திருவிருத்தகரணமானதுகூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளினொவ்வோரங்கிசத்தையுமுன்றங்கிசமுடையதாகச்செய்ததெனவு மிருக்கின்றது, ஆயினும் பூதசிருட்டியில் ஆகாயத்திற்கும்வாயுவிற் குமுபசங்காரத்தாலுற்பத்திகூறப்பட்டது பஞ்சீகரணத்திற்குபலகூணமாதலினதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தன்மாத்திரைகளைந்திணையுமோரொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்தொன்றை நன்னுலாக்கித்தன்பாதிவொழிந்தநாலினுடன்கூட்டியின்னையலாதவைநான்கிலியல்பிற்கூட்டவானாதி பின்னே தூலபூதமெனப்பிறக்குமெனவேபெயர்த்துரைத்தான்.

இ - ள், தன்மாத்திரைகளைந்திணையும் - தன்மாத்திரைகளாகியபூதங்களைந்திணையும், ஒரொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்து - ஒவ்வொன்றை யிரண்டாகப்பங்கிட்டு, ஒன்றை - (அவைகளிலைந்தங்கிசங்களை எழுத்துஅவ்வங்கிசங்களுக்குள்) ஒவ்வொன்றை, நன்னுலாக்கி - நன்னுன்காகச்செய்து, தன்பாதிவொழிந்த - தனதுபாதிவாகியஐந்துநீங்கிய, நாலினுடன்கூட்டி - ஒருபூத்ததினது நான்குபாகத்தோடுமற்றபூதங்களின்பதினது பாகத்தையஞ்சேர்த்து, இன்னே - இத்தன்மையவாய், அலாத - ஒழிந்த, ஐந்நான்கில் - இருபதங்கிசங்களினால், வானாதி - அபஞ்சீகிர்தபஞ்சபூதங்களை, இயல்பிற்கூட்ட - இவ்வியல்பாகப்பஞ்சீகரணஞ்செய்ய, பின்னே - அதன்பின்பு, தூலபூதமென - தூலபூதமாக, பிறக்குமெனவே - உண்டாகுமென்று, பெயர்த்துரைத்தான் - திரும்பவுங்கூறினான். எ - று. (௩௮)

அ - கை. பஞ்சீகரணத்தின்பின்பு செய்யுஞ்சிருட்டியைக்கூறுகின்றார்.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சுநந

வேறு.

அறியாமைவடிவாயுள்ளபுனங்களைமைத்துப்பின்பு
பிரியாதகன்மந்தன்னின்வசத்தினுயிர்கட்கெல்லாந்
செறிவாயகாலபாகமானபின்னீசன்றானே
பிரிவாகுநான்குயோனிபிறந்திடம்வகையேசெய்யும்.

இ - ள். அறியாமைவடிவாயுள்ள - அஞ்ஞானரூபமாயுள்ள, புனங்
களமைத்து - உலங்கங்களையுண்டாக்கி, பின்பு - பிறகு, பிரியாத - நீங்காத,
கன்மந்தன்னின்வசத்தினால் - கன்மத்தினதுவசத்தால், உயிர்கட்கெல்லாம் -
எல்லாப்பிரானிகளுக்கும், செறிவாய- பொருத்தமாகிய, காலபாகமானபின்-
காலம்பரிபக்குவமாகியபின்பு, ஈசன்றானே - ஈச்சுரன்றானே, பிரிவாகும்-
வேறுகிய, நான்குயோனி - (அண்டஜம் ஜாயுஜம் சுவேதஜம் உற்பிஜமெ
ன்னும்) நான்குயோனிகளாக, பிறந்திடம்வகையேசெய்யும் - உண்டாகும்
படியேசிருட்டிப்பான். எ - று. (ஈசு)

அ - கை. சுவேதஜமானணுகைமுதலியன அண்டஜத்திலடங்குமென்ற
அபிப்பிராயத்தால் சுருதியிற்குறப்பட்டமூவகைச் சீவராசியினுற்பத்தியை
முற்கவியில்நான்காகவித்தரித்துக்கூறி இந்தக்கவியிலந்தத்தேவதையிந்தமூன்
றுதேவதைகளையுஞ் சீவான்மசொருபத்தாற்புகுந்து நாமரூபங்களைச்செய்த
தென்றசுருதியின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஈசனுமிறைவனெத்தவயிவினாலெங்குமாகிப்
பேசிடெநாமரூபமுன்புபோற்பிறக்கச்செய்தான்
மாசிலாச்சகத்துத்தானேயுளதுபோலிசைந்திட்டாலு
மீசனையொழியவேறுநிற்பதொன்றில்லையென்றும்.

இ - ள். ஈசனுமிறைவன் - பரமேச்சுரனாகியபதியானவன், ஒத்தவறி
வினால் - ஒரேதன்மையாகிய (தனது) அறிவினால், எங்குமாகி - எல்லாவிட
த்திலுமனுப்பிரவேசித்து, பேசிடும் - (வெவ்வேறுகச்) சொல்லுகின்ற, நாம
ரூபம் - நாமரூபங்களை, முன்புபோல் - முந்தியகற்பம்போல், பிறக்கச்செய்
தான் - உண்டாகச்செய்தான், மாசிலா - குற்றமில்லாத, சகத்து - சகத்தா
னது, தானேயுளதுபோல் - தானேசத்தியம்போல், இசைந்திட்டாலும் -
பொருந்தினாலும், ஈசனையொழிய - அந்தஈசனைத்தவிர, என்றும் - எக்கால
த்தும், வேறு-வேறுக, நிற்பதொன்றில்லை - ஒருசகமும்நிற்பதில்லை. எ - று.

ப - ம். ஜலதரங்கப்புதமுதலியவற்றிற்குரியபிம்பம்போற் சகத்தின்
காரணமாகியபிரமமே பிரமனிந்திரன்முதலியவெல்லாருடலினுஞ் சித்துரூப
மாகவெயனுப்பிரவேசித்துமுந்தியகற்பத்திலுள்ளபடி நாமரூபங்களையுண்டாக்
கினுனென்பார்: “ஈசனுமிறைவனெத்தவயிவினாலெங்குமாகிப் பேசிடெநாமரு
பமுன்புபோற்பிறக்கச்செய்தான்” என்றார். (சு0)

அ - கை. முன்புமண்முதலியதிருட்டாந்தங்களால் காரியத்துக்குக்காரணத்தின்வேறின்மைகூறி திரும்பவும் தனைத்திடப்படுத்தவேண்டித் திருவிருத்திருதனுலபூதத்திற்கு அஃதில்லாதகாரணபூதங்களானதேயு அப்பு பூமி இவற்றின்மாதிரிமானதன்மை சுருதியில் அக்கினிமுதலியநான்குதிருட்டாந்தங்களார்கூறப்பட்டது அவற்றைக்கூறுகின்றார்.

அனலினிற்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேயாகு
மனல்வயின்வெண்மையப்பாங்கருமைபூமியின்றன்கூறு
மெனுமிவைமூன்றுமன்றியீண்டனலென்பதில்லை
யனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை.

இ - ள். அனலினிற்சிவந்தமேனியானது - அக்கினியினிடத்திற் சிவந்தவடிவந்தோற்றுக்கின்றது, அவ்வொளியேயாகும் - அந்தச்சூக்குமபூதத்தின்பிரகாசமேயாகும், அனல்வயின்வெண்மை - அக்கினியினிடத்திற்கேற்றுகின்றவெண்ணிறம், அப்பாம் - சலத்தின்பாகமாகும், கருமை - கருநிறம், பூமியின்றன்கூறும் - பிருதிவியின்பாகமாகும், எனும் - என்று சொல்லுகின்ற, இவைமூன்றுமன்றி - இவைமூன்றையுந்தவிர, ஈண்டனலென்பதில்லை - இவ்விடத்திலக்கினியென்பதவேறில்லை, அனலெனும்விகாரம் - அக்கினியென்னும்வேற்றுமை, வார்த்தையாவதேயன்றி - வாசாரம்பணமாதிரிமேயல்லாமல், இல்லை - வேறில்லை. எ - று.

ப - ம். பஞ்சிகரிக்கப்பட்டபூதகாரியமாகியஇச்சகம் பரமார்த்தம்போலத்தோற்றினுங் காரணசூக்குமபூதத்தைத்தவிரவேறில்லையென்பதெங்ஙனங்கூடுமெனில் திரிவிருத்திருதபூதகாரியங்களாகிய அக்கினிமுதலியவற்றிற்குச்செம்மைவெண்மைகருமையான மூன்றுநிறந்தோற்றுக்கின்றன, அவற்றுள் காரியவன்னியின்சிவப்பு திருவிருத்தகரிக்கப்படாதசூக்குமதேயுவினுருவமென்பார், “அனலினிற்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேயாகும்” எனவும், ஒன்றினுருவமற்றொன்றின்றன்மையாதலால் அக்கினியென்னுந்தருமி ஏனில்லாததாகுமெனில் இம்மூன்றுருவங்களேசேர்ந்தக்கினிமுதலியபதத்தாற் பொருளாகவிவகரிக்கப்படுகின்றனவன்றி உருவத்திற்கு வேறாக ஒருதத்துவமில்லை என்பார், “மூன்றுமன்றியீண்டனலென்பதில்லை” எனவும், தகனமும்பக்குவமுஞ்செய்யும் வல்லமையுடைய அக்கினிமுதலியபொருளையெங்ஙனம் நிகேஷதிக்கத்தகுமெனில் காரணபூதத்திரயத்துக்குவேறுகிய அக்கினிமுதலியபெயருடைய விகாரசம்பந்தவிசேடமும் வார்த்தைமாதிரிமேயன்றி உண்மையிலில்லையென்பார், “அனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை” எனவுங்கூறினார் (சக)

அ - கை. ஆதித்தனுஞ் சந்திரனும் மின்னலும் அம்மூன்றுருவங்களைக்காட்டி அம் வேறுகாணாததனுற் சூக்குமபூதத்தைத்தவிர இல்லையென்றுகூறுகின்றார்.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

ஆதித்தனிரத்தவன்னமானதவ்வொளியதாகு
மாதிகத்தனிடத்துவெண்மையப்பினதாசுநின்று
பேகித்தகறுப்புப்பூமியுடையதிம்மூன்றுமன்றி
யாதிகத்தனென்றுவேறிங்கில்லையென்றறிமினென்றும்.

இ - ள். ஆதித்தனிரத்தவன்னமானது - சூரியனுடையசிவந்தநிறமா
னதுவும், அவ்வொளியதாகும் - அந்த அக்கினியின் பிரகாசமேயாகும், ஆதி
த்தனிடத்துவெண்மை - சூரியனிடத்துள்ளவெண்ணிறமும், அப்பினதாகும் -
சலத்தின்பாகமாகும், நின்றுபேகித்தகறுப்பு - அவனிடத்தில் நின்றுபேதமா
கத்தோற்றுக்கின்றகருநிறமும், பூமியுடையது-பிருதிவியனுடையதாகும், இம்
மூன்றுமன்றி - இம்மூவகையுமன்றி, இங்கு- இவ்விடத்தில், ஆதித்தனென்று-
சூரியனென்றொருவன், வேறு - வேறாக, என்றும் - எக்காலத்தும், இல்லையெ
ன்றறியின்-இல்லையென்றுணருங்கள். எ - று. (சஉ)

இதுவுமது.

அறிவொடுவிவேகமில்லாதலாலவர்களாலே
பிறிதரவிரவியென்றுபேசிடப்பட்டதென்று
மறிகனல்பருதிவி நீரென்றானவிம்மூன்றுமன்றிப்
பிறிதுசந்திரனைமின்னைப்பேசிடல்பிழையேயன்றோ.

இ - ள். அறிவொடுவிவேகமில்லாதலால்- அறிவுடன்பகுத்தறிவுமி
ல்லாதவர்களாதலால், அவர்களால்- அப்புத்தியில்லாதவர்களால், பிறிதர -
வேறாக, இரவியென்று - சூரியனுக்கின்றொன்று, பேசிடப்பட்டது -
கூறப்பட்டது, என்றும் - எக்காலத்தும், அறிகனல் - அறியப்பட்டவக்கினி,
பருதிவி - மண், நீர்-சலம், என்றான இம்மூன்றுமன்றி - எனவாகிய இந்தமு
ம்மையுமன்றி, பிறிது - வேறு, சந்திரனை - மதியையும், மின்னை - மின்னலை
யும், பேசிடல் - (பேதமாகச்) சொல்லுதல், பிழையேயன்றோ - குற்றமே
யல்லவா. எ - று.

கருத்து. காரியமனைத்துங்காரணத்திற்குவேறென்றல்பிராந்தியென்றறிக.

அ-கை. சுருதியில்ஆதித்தன்முதலியவற்றின் சிவப்பாகியவுருவமென்ற
தாதிபாகக்கூறியபொருளை மற்றவிஷயங்களிலுந்தேரியக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பூதம்புவனஞ்சுவர்வேறுகுடம்போலும்பொருளாயுளவாகுமெலாப்
பேதம்பிரமமொழியவிலையாற்பேர்வற்றிடநின்றதுதானதுவே
யோதுஞ்சனனம்பலவாதனையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே
பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமலாயிடமெங்கணுமே.

இ - ள். பூதம் - பஞ்சபூதங்களும், புவனம் - உலகங்களும், சுவர் -
சுவரும், வேறுகுடம் - வேறானகடங்களும், போலும் - இவைக்குநிகராக,

பொருளாயுளவாகும் - பொருளாகவிருக்கின்ற, எலாப்பேதம் - சகலபேதங்களும், பிரமமொழிய - பிரமத்தைத்தவிர, இலை-இன்றாகும், பேர்வற்றிட - பெயருதலில்லாமல், நின்றதுதானதுவே - நின்றதந்தப்பிரமமேதான், ஓதம் - சொல்லுகின்ற, சனனம்பலவாதனையால் - அனேகசன்மவாதனையால், எங்கனும் - எவ்விடத்தும், உடலம்முதலாகியவெளியினில் - தேகமுதலாகிய திரிசியங்களில், பேதம்பட - பேதம்பொருந்த, நானெனவேயறியும் - நானென்றறிகின்ற, பெயராமயலாயிடம் - நீங்காதவஞ்ஞானமுண்டாய்விடும். எ - று.

ப - ம். எப்படியக்கினி முதலியவைகள் காரணமானகுக்கும்பூதத்தைத்தவிரவேறில்லையோ அப்படியே பூதபவதிகமானசகலஜகமும் காரணப்பிரமத்தைத்தவிரவேறில்லை எப்போதுஞ்சத்தாகியபிரமமேயுள்ளதென்பார், “எலாப்பேதம்பிரமமொழியவிலையாற் பேர்வற்றிடநின்றதுதானதுவே” எனவும், பிரமம் பரமார்த்தமாயின் அஃதுநீயென்று பிரமத்தோடைக் கியமாமேக சொருபனாகச்சீவன் பின்புகூறத்தக்கவனாதலால் அச்சீவனும் பரமார்த்தனவான் அங்கனமாயின்அவனுடைய அகம்பிரதீதிஅசத்தியங்களாகியதேகாதிகளில் நான்மானிடனென்றுவருகின்றதே அஃதெங்கனன்கூடுமெனில் சென்ற ஜன்மங்களிலுள்ள பிரார்த்தியாலுண்டாகியவாசனாமூலமாக இத்தேகாதிகளினும்நானென்ற பிரார்த்தியுண்டாகும் அதுவுமனாதியானதுபற்றிஅனவத்தைபென்னுந் தூஷணமில்லாததாகுமென்பார், “சனனம்பலவாசனையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமயலாயிடமெங்கணுமே” எனவுங்கூறினார். (சச)

அ-கை. புசித்தஅன்னமானதென்றுதொடங்கி தமிழில் நின்றதுஞ்சோமயாஜியேயென்று முடிந்தசருதியினால் மனம்வாக்குப் பிரானன் மாங்கிசம் இரத்தம் மச்சையிவைமுதலாகியசரீரஞ் சடமானபூதத்திரயத்தின்காரியமாதலாற் சடமாகும் அஃதுகைதன்னியகோசரமாகிய அகம்பிரத்தியத்துக்கு விடயமரகாதெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைச்சங்கிரகமாகக்கூறுகின்றார்.

ஊனிந்திரியாதிகளானவெலாமோருங்கணிநானெனலாகியிடாவானம்முதலாகியபூதமதால்வரவின்படியேவளர்வுற்றுளதாலானம்மணிநிலைமையுஞ்சுவர்தானாகும்மணுநீர்கொடளித்திடல்போலானுங்கரணங்களுமுன்பவையாலுளதாயவளருமெனவேயுணர்மின்

இ - ள். ஊன் - தேகம், இந்திரியாதிகளானவெலாம் - இந்திரியங்கள்முதலானவனைத்தும், வானம்முதலாகியபூதமதால் - வினமுதலியவைம்பூதங்களால், வரவின்படியே - உற்பத்தியானவாதே, வளர்வுற்றுளதால் - விருத்தியடைந்திருத்தலினால், ஒருங்கணில் - ஆலோசிக்குமிடத்தில், நானெனலாகியிடா-அகம்பதமென்னுமானம்மவஸ்துவாகாதது, அம் - சலத்தினாலும், மணி

னல் - மண்ணினாலும், அமையுஞ்சுவர்தான் - பொருந்தியசுவரை, ஆகும்மனு
நீர்கொடு - உண்டாகின்றமண்ணையுஞ்சலத்தையுங்கொண்டு, அளித்திடல்போ
ல் - காப்பதுபோல், ஊனுங்கரணங்களும் - தேகமுமிந்திரியங்களும், உண்ப
வையால் - புசிக்கின்றபூதங்களால், உளதாய் - உள்ளனவாகி, வளருமென
வே - விருத்தியாகுமென்றே, உணர்மின்-அறியுங்கள். ௭ - ஹ.

கருத்து. தாய்தந்தையிருவரும்புசித்தபூதங்களின்காரியமாதலாலுந்தன்
னாபுசிக்கப்பட்டதேயுஅப்புஅன்னமென்னுமிலக்கணமுடைய பூதங்களின்னா
மதத்திமக்குமாங்கிசங்களால்விருத்தியாதலாலும் எவைகளைதனாலவிருத்
தியடைகின்றனவோ அவைகளதில்நின்றமுற்பத்தியுடையனவாதலாலுந் தே
கமுதலியவைகளகம்பதபாசிகளாகாதெனவாம். (சுரு)

அ - கை. உரைசெய்யப்பட்டசுருதியின்பலிதார்த்தத்தைக்கூறுகின்றார்.

ஊனாதிகளாயதிரட்சியிலேயொளியாவணநா நெனதென்றுகொடே
நானே நுகர்வேனவையென்றுணருநானாவறிவானவைவிட்டிவையிற்
ருளேமுதல்கண்டிவையித்தனையிற்சலியாவறிவாகியதன்மையிலே
நானேயதுவென்றிடுநல்லறிவோர்நாடார்பிறிதென்பதுநாடொறுமே

இ - ள். ஊனாதிகளாயதிரட்சியிலே - தேகமுதலாகியகூட்டங்களில்,
ஒளியாவணம் - மறைவுபடாதபடி, நானெனதென்றுகொடே - நானெனதெ
ன்றுகருத்துட்கொண்டு, அவை - அந்தவிஷயாதிகளை, நானே - யானே, நுக
ர்வேன் - புசிக்கின்றேன், என்னுணரும் - என்றறிகின்ற, நானாவறிவானவை
விட்டு - பலவிதமாகியபேதஞானத்தைவிடுத்தி, இவையிற்றானே - இந்தத்தே
காதிகளிற்றானே, முதல்கண்டு-காரணத்தைக்கருதிப்பார்த்து, இவையித்தனை
யில்-இவையெல்லாவற்றினும், சலியாவறிவாகியதன்மையிலே-அகசவில்லாத
ஞானசொருபமாகியசுபாவத்திலிருந்து, நானேயதுவென்றிடும் - நானேயந்
தப்பிரமமென்கின்ற,நல்லறிவோர் - நல்லஞானிகள், நாடொறும் - நாள்தோ
றும், பிறிதென்பது-துவிதமென்பதை, நாடார்-விரும்பமாட்டார்கள். ௭ - ஹ.

கருத்து. யாதொருகாரணத்தாற்றேகேந்திரியாதிகள் தேயு அப்பு அன்
னங்களாகியபூதகாரியமாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாயும் அனாதம்பொ
ருள்களாயுமிருக்கின்றன அதனால் அவற்றில்நானென்னும்புத்தியைநீக்கிக்
கூட்டத்தனாகியசாதான்மாலிகம்புத்தியைச்செய்யத்தக்கதென்றறிக. (சுசு)

அ-கை. தேயு அப்பு அன்னமிவைகளுக்குவிலக்கணங்களாகியதேகேந்தி
ரியமனமுதலியவைகளென்றனம்பூதகாரியங்களாகுமெனில், தயிருக்குவிலக்க
ணமாகியநெய்போலாகுமென்றுதாகரித்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கடையப்படுதயிரிற்றிரனெய்போன்மனமுதலா
மிடையிற்செயுமியல்வேறிலையுளபூதமதிடையே

யடையத்திரஞ்ஞவிற்செலுமதிவிட்டறிவுருவா
மடையப்பிறிதிலமெய்ப்பொருளதுநானெனவறிவீர்.

இ - ள். கடையப்படுதயிரில் - கடையப்படுகின்றதயிரினிடத்தில், திர
ணைய்போல் - கூடுகின்றரெய்யைப்போல, மனமுதலாம் - (பஞ்சபூதங்களி
னின்று) மனமுதலானவைகளுண்டாகும், இடையிற்செய்யியல்வேறிலை -
(இதவன்றி) நடுவிலுற்பத்திசெய்யுமிலக்கணம்வேறில்லை, உளபூதமதியடையே-
பொருந்தியபூதத்தினிடத்திலும், திரஞ்ஞவில் - பவதிகங்களினும், அடைய-
சேர, செலுமதிவிட்டு - செல்கின்றபுத்தியைவிடுத்து, அடைய- எல்லாம், அறி
வுருவாம் - ஞானசொருபமேயாகும், பிறிதில- வேறில்லை, மெய்ப்பொருளது-
அந்தஉண்மையானவஸ்துவை, நானெனவறிவீர் - நானென்றுணருங்கள்,
எ - து.

ப - ம். தேயு அப்பு அன்னமியைகள் உதராக்கியியாலுண்டாகியபா
கவிசேடத்தால் தேகேந்திரியமனோருபங்களாகப்பரிணமிக்கின்றதுக ளென்
பார், “மனமுதலாம்” எனவும், கூறினார்.

கருத்து. தயிர்ரெய்த்திருட்டாந்தத்தாற் நேகமுதலியனபவதிகமென்று
சாதித்ததுபற்றி முற்கூறியதேகாதிகளினின்றும்பின்னமாகியவான்மரிட்டை
குற்றமில்லாததென்றதிக. (சுஎ)

அ - கை. காரியங்களாகியவாக்குப்பிரணனியைகளுக்குப்பவதிகத்த
ன்மையுள்ளதாயினும் மனம் நித்தியமெனவைசேடிகார்கள்கூறுவதனால் அஃ
தெங்ஙனம்பவதிகமாகுமென்றுசங்கித்தபுத்திரனுக்குப் பதினாறுகலையென்ற
துமுதல்மனம்அன்னமயமென்றதீருகியசுருதிவாக்கியங்களின்படி பதினாறுதி
னமுணவில்லாததனால்மனஞ்சுருங்கிஅப்பியாசித்தசாத்திரம்விளங்காமல்உண
வில்லாமனம்விருத்தியடைந்தபின்பு சாத்திரம்விளக்கமுற்றதனால் மனம் அன்
னமயமென்றுபதேகித்தபிதாவின்றற்பரியத்தை மேல்வருஞ்செய்யுட்களாற்
கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்னத்தானிறைவிலானுக்கறிவுதோன்றாமையாலு
மன்னகாரியமேபுத்தியாதனிச்சயமதானு
வன்னத்தாலுண்டாமந்தப்புத்தியைத்தவிர்த்துநானு
முன்னுவானெங்குங்கானுமறிவுநானென்றெப்போதும்.

இ - ள். அன்னத்தால் - அன்னத்தினால், நிறைவிலானுக்கு - நிறைவில்
லாதசுவேதகேதுவுக்கு, அறிவுதோன்றாமையாலும் - தூலறிவுவிளங்காததனா
லும், அன்னகாரியமே - அன்னத்தின்காரியமே, புத்தியாதல் - மனமாகுதல்,
நிச்சயமதானால் - உறுதியானால், அன்னத்தாலுண்டாம் - அன்னத்தினாலுற்ப
த்தியாகிய, அந்தப்புத்தியை - அந்தமனத்தை, நானும் - எந்நானும், தவிர்
த்து - நீக்கி, எங்குங்கானும் - சர்வசாட்சியான, அறிவு - ஞானசொருபமே,
நானென்று - அகம்பொருளென்று, எப்போதும் - எக்காலத்தும், உன்னுவா
ன் - நினைக்கக்கூடவன். எ - து.

(சுஅ)

சார்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கருக

வேறு.

தேகேந்திரியாதிகளாகுந்திரட்சியினை நானெனதென்றே
போகாரின்றபுத்தியினைவிட்டுத்தானாயிருந்துளதா
யாகாதெல்லாமாகியிடுமறிவாஞ்சித்தியாதொருகா
லேகாவொன்றாயடங்கியிடுமவன்றனியல்பையியம்பிவொம்.

இ - ள். தேகேந்திரியாதிகளாகும் - உடல்பொறிகள் முதலான, திரட்
சியினை - கூட்டங்களை, நானெனதென்றே - நானென்னுடையதென்றே,
போகாரின்ற - செல்கின்ற, புத்தியினை - புத்தியை, விட்டு - விடுத்த, தானா
யிருந்துளதாய் - அகம்பதப்பொருளாயிருக்கின்றதாய், ஆகாதெல்லாமாகியிடு
ம் - நிவேதவஸ்துக்களைத் தமாய்விளங்கும், அறிவாஞ்சித்தில் - ஞானசொ
ரூபமானசித்தில், யாதொருகால் - யாதொருகாலத்தில், ஏகா ஒன்றாயடங்கியிடு
மவன்றன் - சென்றுஅத்துவிதமாகத்தாதானியத்தையடைகின்றவனது, இயல்
பை - சபாவத்தை, இயம்பிவொம் - சொல்லுவாம். எ - று. (சுக)

வேறு.

அப்போதுசுகதுக்கங்களாதியாச்சொல்லப்பட்ட
எய்ப்பாயவிகாரமெல்லா மறியாதுதன்னைத்தானே
மெய்ப்பாடாய்நுகராரின்றேனவிளங்கவ்விடத்தேகாணுந்
தப்பாதுதானாய் நின்றசுகத்தினைத்தடையொன்றின்றி.

இ - ள். அப்போது - அக்காலத்தில், சுகதுக்கங்களாதியாச்சொல்ல
ப்பட்ட - இன்பதுன்பமுதலாகச் சொல்கின்ற, எய்ப்பாயவிகாரமெல்லாம் - த
ளர்ச்சியாகிய விகாரமனைத்தையும், அறியாது - உணராமல், தன்னைத்தானே -
தொம்பதார்த்தனாகிய தன்னையே, மெய்ப்பாடாய் - உண்மையாக, நுகராநி
ன்றேன் - அனுபவிப்பவன், விளங்க - விளங்கும்படி, அவ்விடத்தே - அந்தப்
பிரமத்தினிடத்திலேயே, தப்பாது தானாய்நின்ற - தானாகத்தவருதிருக்கின்ற,
சுகத்தினை - பரமசுகத்தை, தடையொன்றின்றி - ஒருதடையுமில்லாமல், கா
ணும் - காண்பான். எ - று. (சூ0)

ஆதலாலறிவுள்ளோர்களழிந்திடுமுடலேயாதி
சேர்தருபுத்திதன்னைச்செலவிட்டுத்தெளியும்வண்ணந்
திதிலாதெவையுங்காணுங்கிழந்தருசித்தின்கண்ணே
யேதிலாமதியைநானென்றிடுமின்களிசைந்தெப்போதும்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், அறிவுள்ளோர்கள் - உணர்வுள்ளவர்
கள், அழிந்திடும் - நசிக்கின்ற, உடலேயாதி - தேகாதிகளில், சேர்தருபுத்தி
தன்னை - சேர்கின்றபுத்தியை, செலவிட்டு - போகவிடுத்து, தெளியும்வண்
ணம் - தெளியும்படி, தீதிலாது - குற்றமில்லாமல், எவையுங்காணும் - சகலத்
தையும்பார்க்கின்ற, திகழ்தருசித்தின்கண்ணே - பிரகாசம்பொருந்தியசித்தி

னிடத்தே, இசைந்தெப்போதும் - இயைவுற்றெக்காலத்தும், ஏதிலாமதியை -
குற்றமில்லாதமதியை, நானென்றியுமின்கள் - நானென்று வையுங்கள். எ -று.

அ-கை. மனமுதலியவைகள் அனாத்மாவாதலாலவைகளைவிட்டுக்கூடத்
தவான்மாவினிடத்திலகம்புத்திசெய்யவேண்டும், அவ்வாறுபுத்திசெய்யுங்கால்
எப்பொழுது அதிலலயிக்கின்றானோ அப்பொழுதுதுவிதமில்லாததனால் ஆன்ம
சுகசொருபமாகின்றனென்று முற்கவிகளாலத்துவிதயப்பிரமமொன்றேயுள்
ளதென்றுபிரதிக்கினேசெய்து, தேயுஅப்பு அன்னமென்னும் பூதங்களும் அவை
களினின்றும்புன்னமாகியபவதிகமானபோக்கியவத்துவும் போகாதாரமாகி
யசரீரங்களும் போகவுபகரணங்களாகியவிந்திரியங்களும் காரியங்களாதல்ப
ற்றி வாக்குமாதிரிக்களாகிப்பிரதியோகிபேதமில்லாததனால் அத்துவிதப்பிர
திக்கிபுபங்கமில்லையென்றத்தியாயத்தின்முன்பாகமுரைசெய்யப்பட்டது. அ
ங்ஙனமாயினும்புசிக்கின்றவான்மாக்கள்கித்தியர்களாதலால்அந்தப்பிரதியோ
கிபேதத்தால் அத்துவிதப்பிரதிஞ்ஞாபங்கமவருமென்றசங்கையையிராகரிப்
பதற்கு உத்தரபாகமானது உத்தராலகனாருணியென்று முதலானசுருதிகளா
ல் போக்கியவஸ்துப்போற்புசிக்கின்றவான்மா கற்பிதனன்று பரமார்த்தனே
தான். ஆயினும் அந்தப்பிரதியோகி பேதத்தாலத்துவிதப்பிரதிக்கிபுபங்கம்
நேரிடாது. அவன்பிரமசொருபமானதுபற்றிப்பேதமில்லாததனாலென்று கூ
றப்பட்டது. அஃதெங்ஙனமெனில் இவன்குக்குமன் இவன்மயமேஇவ்வ
னேத்தம் அஃதசுத்தியம் அவனையான்மா அதுநீயாகின்றாய் சுவேதகேது
வேயென்பனவாம், அவற்றின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

காண்பவன்றானேயாகுங்காண்பவையென்றயாவும்
காண்பவன்றன்னில்வேறென்றின்மையிற்றனையேகாணும்
பூண்பதொன்றின்றிநின்ற பூரணமது நீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருள்தின்மற்றென்றில்லை.

இ - ள். காண்பவையென்றயாவும் - திரிசியங்களாகக்கூறியவனைத்
தும், காண்பவன்றானேயாகும் - திருஷ்டாவேயாகும், காண்பவன் - (அந்தத்)
திருட்டாவானவன், தன்னில்வேறென்றின்மையில் - தன்னைத்தவிரவேறொரு
பொருளில்லாததனால், தனையேகாணும் - தன்னையேகாண்கின்றான், பூண்ப
தொன்றின்றிநின்ற - அணியத்தக்கவேறொருபொருளில்லாதுநிற்கின்ற, பூர
ணமது - அகண்டமான அந்தப்பிரமமே, நீயென்ற - நீயென்கின்ற, மாண்டவார்
த்தைக்கும் - மாட்சியையுடைய வரக்கியத்திற்கும், உள்ளபொருள் - பொருந்தி
யபொருளாகும், இதில்மற்றென்றில்லை - இவ்விஷயத்திலவேறொருபொருளி
ல்லை. எ -று.

ப - ம். எதுசுற்பம்அதுஇரச்சுவேதான் எதுரசதம்அது சுத்தியேதானெ
ன்பதுபோல் பாதாசாமானுதிகரணியமாகப்பிரமத்திலாரோபிதமாதலானை
த்தமதற்குவேறின்மையிற்றிரமமேதானென்பார், “காண்பவன்றானேயாகுங்

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்துவந்தியாயம். கசக

காண்பவையென்றயாவும் காண்பவன்றன்னில் வேறென்றின்மையில்” என்றார், தொஞ்சத்தார்த்தனாகிய ஜீவனும் பரமார்த்தமாகப்பிரமசொருபனையனறித்திரிசியம்போல் கற்பிதன்னற்றென்பார், “பூரணமது நீ” என்றார். (௫௨)

அ - கை. நீயென்னுஞ்சத்தந்திரிசியப்பொருளைத்தரும். அகமென்னுஞ்சத்தம்பிரத்தியக்குப்பொருளைத்தரும். இவைகள் பின்னர்த்தங்களுடையனவாதலால் குதில்நெடில்போல்விரோதிகளாகும். இங்ஙனமாயின் மற்றொருசுருதியில்நான்பிரமமாகின்றெனப்பிரத்தியகான்மாவிற்குப் பிரமத்துவங்குறப்பட்டிருக்க இவ்விடத்திலஃது நீயாகின்றபுயென்பபராக்குவத்துவுக்கு எங்ஙனம்பிரமத்துவங் கூடுமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நீயென்கின்றவார்த்தைக்கும்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றநாடுவது
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே.

இ - ள். நீயென்கின்றவார்த்தைக்கும் - அதுநீயென்னும்வாக்கியத்திற்கும், பொருளாயென்றுநிற்பதுவே - இலக்கியப்பொருளாகவெப்போதம்நிற்பதுதானே, நானென்கின்றவாசகத்தின் - அகமென்னுஞ்சொல்லினது, பொருளாய் - இலக்கியப்பொருளாக, நின்றநாடுவது - நின்றவிளங்குகின்றது, நானென்கின்றவாசகத்தின் - அகமென்னுஞ்சொல்லினது, பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே - அருத்தமாகவிளங்கிநிற்பதுவே, நீயென்கின்றவாசகத்தில் - நீயென்னுஞ்சொல்லில், நிலைபெற - திரமாக, நிற்கும்பொருளும் - நிற்கின்றபொருளுமாம். எ - று.

கருத்து. தேவதத்தனோருவனே புத்திரானுபிதாவெனவும் பிதாவினால் மகனெனவும்கூறத்தக்கவென்னினும் தகப்பன்மகனென்றசத்தங்களாற்சொல்லப்படுந் தேவதத்தனதுசொருபம்பேதிக்காது அப்பேதமும் விவகரிக்கின்றவனதுநிபந்தனமேயன்றி விவகரிக்கத்தக்கதென்னும் நிபந்தனமில்லாததுபோல் பிரமத்தைத் தானாகவனுபவிக்குமவத்தையில் நான்பிரமமெனவும்அவ்வைக்கியமே அன்னியன்பொருட்டுப்போதிக்கத்தக்கதாகி அதுநீயெனவுமுபதேசிக்கப்படலால் இரண்டுவாக்கியமுஞ்சுமானமாகியபொருளுடையதுபற்றிவிரோதமின்றென்றறிக. (௫௩)

அ - கை. அதுநீயாகின்றாய் நான்பிரமமாகின்றென்னின்றஇவைகளுக்குவிரோதம்பேண்டா நீநானென்னுஞ்சொற்களால் அஞ்ஞானியானஜீவனென்னுஞ்சமுசாரியும் அஃதென்றபிரமபதத்தாலசமுசாரியாய்முற்றுமுணர்ந்தவீச்சுரனுங்கூறப்படுகின்றான், எங்ஙனமீசனோடுசீவனுக்கைக்கியங்கூடுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சொல்லியவிரண்டினுலுஞ்சுட்டிடப்பட்டுமேலா
வெல்லையில்பொருள்களானதியாவுக்குமுன்னேதோன்றி
நல்லதோரறிவாயுள்ளதியாதொன்றதென்னும்வார்த்தைக்
கெல்லையாம்பொருளுந்தானையெனுமிதிலையமில்லை.

இ - ள். சொல்லியவிரண்டினுலும்- முன்சொல்லியநீநானென்னுமிரண்
டுவாக்கியங்களாலும், மேலா - மேன்மையாக, சுட்டிடப்பட்டு - குறிக்கப்
பட்டு, எல்லையில் - அளவற்ற, பொருள்களானதியாவுக்கும் - பொருள்களாகி
யவனைத்திற்கும், முன்னேதோன்றி-முன்னேவிளங்கி, நல்லதோரறிவாயுள்ள
து - ஒப்பில்லாதநல்லபிரஞ்ஞானகனமாயுள்ளது, யாதொன்று - யாதொன்
றுண்டோ, தானே - அதுவே, அதென்னும்வார்த்தைக்கு - தற்பதத்திற்கு,
எல்லையாம்- முடிவாகிய, பொருளும்-இலக்கியப்பொருளும், எனுமிதிலையமில்
லை - என்றுசொல்லுமிவ்வார்த்தையிலையமில்லை. எ-று.

கருத்து. சத்தியஞானந்தமாகக்கூறிய அகண்டமாயும் அத்துவிதீய
மாயும் ஏகமாயும் முதல்முடிவில்லாததாயும் உள்ளதேஉண்மையானவத்துவா
கும், முக்குணங்கடையுடையஅனாதியானபிரகிருதித்தத்துவம் தத்துவஞானத்
தால்நீங்குவதனால் அந்தமுள்ளதாய்மித்தையாய்க்கற்பிதமாதலால் வத்துத்த
ன்மையில்லாததாகும், அதுஇரண்டிபிரிவுடையதாகும் அவற்றுள் இராசததா
மசகுணங்களில்லாதசத்தசத்துவமாத்நிரமாகியவொருபாகம் மாயையென்று
சொல்லப்படும், அவ்விரண்டுகுணங்களால் அவமானிக்கப்பட்ட மலினசத்துவ
மானமற்றொருபாகம்அவித்தையெனப்படும், அவற்றுள் மாயாசத்துவாங்கிசத்
திற்பிரதிவிம்பித்தபரமான்மா அம்மாயையையெனவசஞ்செய்தசருவக்கியச
ருவேசனென்றுசொல்லப்படுவான், அவித்தியாமலினசத்துவாங்கிசத்திற்பிரதி
விம்பித்தஅவ்வீசனே அவ்வவித்தையால்வசிக்கப்பட்டு சுதந்தரமில்லாதவ
னாயும் பெரத்தாவாயுஞ் சமூகாரியாயுமுள்ளவென்னென்றுசொல்லப்படுவான்,
அந்தப்பரமான்மாவே தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுபாதிகளும் பூதபௌதிகப்பி
ரபஞ்ச விலக்கணமுடையபோக்கியரூபமாகவிருக்கின்றன, தமப்பிரதானப்பி
ரகிருதியுபாதிகளுனதுபற்றிச் சுகத்திற்குபாதானமாகவும் விசுத்தசத்துவப்பி
ரகிருதியுபாதியாற் சுகத்திற்குநிமித்தமாகவும் அபின்னரிமித்தவுபாதானமாத
லாற் சுருதியிற்சன்மாத்நிரமாகவே இச்சுகஞ்சிருட்டிக்குமுன்னிருந்ததென்ற
தில் அஃது பார்த்ததென்றவாக்கியத்தால் நிமித்தத்தன்மையும் பலவாகப்பவி
ப்போமென்றதனால் காரியரூபமாகவிவர்த்திப்பதுபற்றி உபாதானத்தன்மை
யும்பிரசித்தம். அஃதிங்குபிரகிருதமாதலால் அதுநீயாகின்றயென்றவாக்கியத்
திற்பிரகிருதத்தைஆலோசியாநின்ற அஃதென்னுஞ்சுத்தத்தாற்கூறப்படுகின்ற
து அவித்தியோபாதியுடையசகலசீவர்களும் முன்னிராநின்றசுவேதகேதுவை
நிமித்திகரித்து உத்தாலனென்னும்பிதாவினால் நியென்னுஞ்சுத்தத்தாற்கூறப்ப
டுகின்றார்கள், அஃதுநீயென்றசுத்தங்களின் வாச்சியப்பொருள்களாகிய மா

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்கியாயம். அசுந.

யாவதித்யோபாபதிபுடையசதன்னியங்களுக்கு மிகவுமொன்றுக்கொன்றுவி
லக்ஷணமுண்டாதல்பற்றித் தாதான்மியவிரோதமாதலால் அதுநீயென்றசத்
தங்களால் மாயைஅவித்தைஇவைகளின்விபாகத்தை நீக்கி இரண்டிடத்துமி
டைவிடாமலிருக்கின்றஏகமாகியசதன்னியத்தைமாத்நிர மிலக்ஷிப்பிக்கின்ற
தென்றறிக. (ருச)

அ - கை. சிதங்கிசத்தில் தாதான்மியவிரோதமில்லாவிடினும் நீநானெ
ன்றசத்தங்களுக்கு அஃதென்றபதத்தின்வாச்சியார்த்தத்தோடு தாதான்மிய
விரோதமுளதென்னில் அவ்விரோதம்மெய்யெனினும் இவ்விடத்திற்சொல்லப்
பட்டதல்லவென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

உடம்பாதிக்களில்வேறுகிநீநானென்னுமுரையாலே
திடம்பாடாகச்சொல்லுமிந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளிடையே
யடங்காததுவென்றிடம்வார்த்தைக்கருத்தமுடம்பதெனச்சுருதி
தொடர்ந்தேதத்தொமசியென்றேசொல்லுமாதின்மெனவுரைத்தான்

இ-ள். உடம்பாதிக்களில்-தேகேந்திரியாதிக்களில், வேறுகி - பின்னமாகி,
நீநானென்னுமுரையாலே-நீநானென்கின்றவாக்கியங்களால், திடம்பாடாகச்
சொல்லும் - உறுதிப்பாடாகச்சொல்லுகின்ற, இந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளிடையே-
கேவலஞ்சைதன்னியமாகியவிந்தப்பொருளிடத்தே, அடங்காது- அடங்
காமல், அதவென்றிடம்வார்த்தைக்கு - அதவென்னஞ்சொல்லுக்கு, அருத்த
முடம்பதென-பொருளுடம்பென்று, சுருதிதொடர்ந்தே - சுருதியானதொய
டர்ந்து, தத்தொமசியென்றே-அதநீயாகின்றயென்று,சொல்லுமாதின்மென
தற்பதத்தினக்கியத்தைச்சொல்லும்நெறியில்லையென்று, உரைத்தான் - செ.
ன்னான். ஏ - று.

கருத்து. இங்கு சுருதியாற்சமுசாரித்தன்மைக்குச்சருவக்கியத்தன்மை
கூறப்படவில்லையென்றறிக. (ருரு)

அ - கை. நீயென்றசத்தத்தாற் சமுசாரித்துவமுதலியவைசொல்லப்பட
வில்லையென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

தற்பதப்பொருளாயுள்ளவறிவொடேகூடுதற்கு
நிற்பதொன்றிலையாய்ச்சொல்லப்பட்டகாயாதிவிட்டு
மெய்ப்படத்துரியத்தோடேயேகனய்வேறிலாத
சிற்பொருடனையேதத்தொமசியெனச்செப்புமன்றே.

இ - ள். தற்பதப்பொருளாயுள்ள - தற்பதத்தினருத்தமான, அறிவொ
டே-ஞானத்தினுடன்,கூடுதற்கு - பொருந்துவதற்கு, நிற்பதொன்றிலையாய் -
நிலையாய்நிற்பதொன்றுமில்லாததாக, சொல்லப்பட்ட - கூறப்பட்ட, காயாதி

விட்டு - தேகாதிகளைவிடுத்து, மெய்ப்பட - உண்மையாக, துரியத்தோடே - சேஷித்ததுரியத்தினோடு, ஏகனய்-அத்துவிதனய், வேறிலாத- தனக்குப்பின் நமில்லாத, சிற்பொருடனையே - சிற்சபாவத்தையே, தத்தொமசியென - தத்துவமசியென்று, செப்பும் - தற்பதத்தில் தொம்பதவைக்கியத்தைச்சுருதியானதுசொல்லுகின்றது. எ -று.

கருத்து. சமானமாகக்கூறப்பட்டமறுபதங்களுக்குச் சமானாதிகரணத் தன்மையில்வரும்விரோதமேவிவகூழிக்காமைக்குக்காரணமென்றறிக. (௫௬)

அ - கை. நீநானென்றசத்தார்த்தத்திற்கூறப்பட்டபொருளை அஃதென்றசத்தத்தின்பொருளிலும் இசையக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும்நீயென்றுரைசெய்பொருளாமிதிலும், மதிபண்ணிடவேறதுவாகியிடுமறிவாநியகாரணமன்றியிலே, யெதுவொன்றுமிலாதவையாவையுமாமிதுவென்றிடுகேவலசித்தினையே, யதுநீயெனும்வாய்மொழியாமதனால்றியும்படி சொன்னதிவ்வாரணமே.

இ-ள். அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும்-அதுவென்றுசொல்லும்பதத்தினதுபொருளிலும், நீயென்றுரைசெய்பொருளாமிதிலும் - நீயென்றுசொல்லும் பதப்பொருளிடத்தும், மதிபண்ணிட - கருதுங்கால், வேறதுவாகியிடும-பின்னமாயிராநின்ற, அறிவாதிய- சருவக்கியத்துவமுதலிய, காரணமான்றியில்-காரணத்தையல்லாமல், எதுவொன்றுமிலாது-யாதொருதிரிசியப்பொருளில்லாமல், அவையாவையுமாம்- அந்தத்திரிசியப்பொருளைத்துமாகிய, இதுவென்றிடு-இதுவென்றபரோக்ஷிகரிக்கின்ற, கேவலசித்தினையே-திரிபுடியில்லாதசிற்பொருபத்தையே, அது நீயெனும்வாய்மொழியாமதனால்-அதுநீயெனும் வாக்கியத்தினால், இவ்வாரணம்-இத்தவேதம், அறியும்படிசொன்னது-உணரும்படிபுகன்றது. எ-று.

கருத்து. அதுவென்றபதத்தின் வாச்சியப்பொருளாகிய ஜகத்தின்காரணத்தன்மை சருவக்கியத்தன்மை இவைமுதலானவற்றினோடும் விருத்தமாகி விசேடணமாயிருக்கின்ற நீயென்னும்பதத்தின்வாச்சியமான சமுசாரித்தன்மைமுதலியன எப்படிவிவகூழிக்கவில்லையோ அப்படியே நீயென்னும்பதவாச்சியமான சமுசாரித்தன்மையோடு விருத்தமாகிய அஃதென்னும்பதத்தின் வாச்சியமானசகத்தின்காரணத்தன்மை சருவக்கியத்தன்மை இவைமுதலியனவும்விவகூழிக்கப்பட வில்லை. விருத்தமான அவைகளை நீக்கி விசேடியமாகிய சின்மாத்திரத்தை லக்ஷியப்படுத்தி நீயென்றதன்பொருளோடும் ஐக்கியத்தைச்சுருதிக்கூறுகின்றதென்றுணர்க. (௫௭)

அ- கை. விருத்தாங்கசத்தைப்பரிகரிக்குங்காற் பெறப்படும் வாக்கியத்தின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டுக்கும்பொருளதாகிச்
சித்துமெய்யாகிரின்றதிகழ்பரமொன்றந்தன்மை
தற்பரந்தன்னினாலேசித்திக்குமென்பதேயிங்
கப்படிவாக்கியத்தினருத்தமேயாகுமன்றே.

இ - ள். தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டுக்கும் - அதுநீயென்னுமிரண்
டுசொற்களுக்கும், பொருளதாகி - பொருளாயும், சித்துமெய்யாகிரின்ற -
சித்துருவாயும்ரின்ற, திகழ்பரம்-பிரகாசிக்கும்பரமான்மா, ஒன்றந்தன்மை-
ஏகமாகியசுபாவம், தற்பரந்தன்னினாலே - தானுணசுபாவத்தினால், சித்திக்கு
மென்பதே - நிலைக்குமென்பதுவே, இங்கு - இவ்விடத்தில், அப்படி - அவ்வ
ண்ணம், வாக்கியத்தின் - வாக்கியத்தினது, அருத்தமேயாகும் - பொருளா
கும். எ - று.

கருத்து. அதுநீயென்றசத்தங்களுக்குச் சகலவுபாதிசுருமற்றசின்மாத்
திரமானலக்ஷியப்பொருள் பரமான்மாவே. ஞானமாயுமானந்தமாயுள்ளது
பிரமமென்றசருதியினால் அதற்குமுன்னுவிதபரிச்சேதமுமில்லாததனால் எது
இயல்பாகவேயுள்ளஏகத்தன்மையோ அவ்வபேதமே இவ்விடத்தில் அதுநீயா
கின்றயென்னும்வாக்கியத்தாற்கூறப்படுகின்றதேயன்றிச் சிவன்பிரமமிகைக
ளில் ஒன்றோடுமற்றொன்றிற்கு முன்னில்லாதஏகத்தன்மைபோதிக்கவில்லையெ
ன்றதிக.

(ருஅ)

அ-கை. இரதசம்பந்தத்தாற் செம்புதங்கமாவதுபோல் பரமார்த்தமாக
ப்பின்னனுய்ஸம்ஸாரியானஜீவனுக்கே ஈசனதுஅனுக்கிரகத்தால் தாதான்மிய
ங்கூடுவதனால்த்தாதான்மியம்ஏனொப்பக்கூடாதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்

இப்படியன்றிவேறையிருந்துளபொருடானியாதொன்
றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகுமொன்ற
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானமுளதாகாவாக்கியத்தாற்
செப்பிடும்வார்த்தைதன்னிலறிவின்மைசிதைத்தல்செய்யும்.

இ - ள். இப்படியன்றி - இவ்வாறன்றி, வேறையிருந்துள - பின்னமாக
விராமின்ற, பொருடானியாதொன்று - யாதொருபொருளுண்டோ, அப்பொ
ருள் - அந்தப்பொருளானது, வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகும் - வாக்கியார்த்
தமாகாது, வாக்கியத்தால் - (அந்த) வாக்கியத்தினால், ஒன்றும் - ஏகமாகிய,
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானம் - உண்மைப்பொருளினுணர்வு, உளதாகா - இ
ல்லை, (அவ்வாக்கியமானதுவித்தையால்) செப்பிடும்வார்த்தைதன்னில்-சொல்
லும்விவகாரத்திலிருக்கின்ற, அறிவின்மைசிதைத்தல்செய்யும் - அஞ்ஞானத்
தைநாசஞ்செய்யும். எ - று.

ப-ம். விசேஷணவிசேஷியருபமாயாவது சம்பந்தருபமாயாவது ஜீவ
ப்பிரமங்களுக்கு ஐக்கியஞ்சொல்லுவது வாக்கியத்தின்பொருளாகாது. உண்

மையாகவேபின்னங்களாயின் அவைகளின்னினியோன்னியாபாவத்திற்கு ஆதியந்தமில்லாததுபற்றித் தாதான்மியங்கூடாததனாலென்பார், “இப்படியன் றிவேரூயிருந்துளபொருடானியாதொன் றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன் றாகும்” எனவும், சுயம்பிரகாசப்பிரமத்தின்சொரூபமான ஏகத்தன்மையும் இவ்விதமென்றுவாக்கியத்தாற்போதிக்கப்படில் சுயம்பிரகாசத்தன்மைகுன் றுமெனில் வாக்கியம் ஏகத்தன்மைக்குவிடயமாகிய ஞானத்தையுண்டாகச் செய்யவில்லை, செய்யாமையால் வாக்கியம்பிரயோசனமில்லாததாமெனில் தன்னாலுண்டாகும்பிரமான்மவிடயமானமனோவிருத்தியால் அஞ்ஞானம்நீங் குதலின் வாக்கியம்பிரயோசனமுடையதென்பார், “ஒன்றாமெய்ப்படுபொரு ளின்ஞானமுளதாகாவாக்கியத்தாற் செப்பிடும்வார்த்தைதன்னிலிவினமைசி தைத்தல்செய்யும்” எனவுங்கூறினார்.

(ருக)

அ - கை. ஏகத்துவஞானத்தில் வாக்கியத்திற்குவியாபாரமில்லாவிடில் பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாததனால் நரவிஷாணம்போல் அது அசத்தாகு மென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறியாமையினையழிவித்துக்கொண்டேயிந்தவாக்கியந்தான் பிறியாதொன்றாமறிவினையுண்டாக்காதென்றுபேசுங்காற் செறிவாயுண்மையுருவாகுஞ்சித்தினொளியைத்தவிர்த்துண்டா மறியாமையதொன்றெனவில்லையாகுமுண்மையுறுங்கால்.

இ - ள். இந்தவாக்கியந்தான்-இந்தவாக்கியமானது, அறியாமையினை- அஞ்ஞானத்தை, அழிவித்துக்கொண்டே - நாசஞ்செய்வித்துக்கொண்டு, பிறி யாது-வேறுபாடின்றி, ஒன்றாமறிவினை-ஏகமாகியஞானத்தை, உண்டாக்காதெ ன்று-உண்டுபண்ணாதென்று, பேசுங்கால் - சொல்லுங்கால், செறிவாய்- (எங் கும்) நிறைந்ததாகி, உண்மையுருவாகும் - சத்தியசொரூபமாகிய, சித்தினொ ளியைத்தவிர்த்து-சிப்பிரகாசத்தையன்றி, உண்டாம் - உண்டாகின்ற, அறியா மையது-அஞ்ஞானமானது, ஒன்றென-ஒருபொருளென்பதற்கு, உண்மையறியு ங்கால்- உண்மையை யாலோசிக்குமிடத்தில், இல்லையாகும்-இன்றும். எ-று.

கருத்து. அன்னியவஸ்துவாற்பிரகாசமுறும் வஸ்தவுக்கேபிரமாணத்திற் கவிஷயநிமித்தத்தால்அசத்தின்மன்மையுள்ளதாகும். ஏகத்துவஞானமோவெ னில் சுயம்பிரகாசசித்திற்குவேறுகவில்லாததனால் எப்பொழுதும்பிரகாசிக்கி ன்றதாதலின் முற்கூறியதுஷணமில்லாததாகும். ஆதலால் வாக்கியம் ஆவா னஞ்ஞானநிவர்த்தியிலுபயோகமேயன்றி சொரூப்பப்பிரகாசத்திலின்றென்று ணர்க.

(கூடு)

அ - கை. அஞ்ஞானம் அசத்தாயின் நிவிர்த்திகூடாது. பிரமத்திற்குபே தமாயின் அதற்கும் நிவிர்த்திசொல்லப்படுமாதலாற் பிரமபின்னமாகஅஞ்ஞா

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ஊள்

ன்மென்னும் வஸ்து அங்கீகரிக்கவேண்டும். அங்ஙனமாயின் துவிதமாய் விடு
மென்றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

நோக்குமிடத்துவாக்கியத்தானுண்ணிதாயபரத்தொளியை
நீக்கிநிற்குமறியாமையென்பதில்லையாதலின
லாக்கமில்லாவறிவின்மையழிப்பதென்றுங்கூடாது
தாக்கதின்றியொன்றிதறன்முற்கூடுந்தன்மையதே.

இ - ள். வாக்கியத்தால் - வாக்கியத்தினால், நோக்குமிடத்து - ஆலோர்
சிக்குமிடத்தில், துண்ணிதாய - துட்பமாகிய, பரத்தொளியை - ஞானப்பிர
காசத்தை, நீக்கிநிற்கும் - ஒழித்துநிற்கின்ற, அறியாமையென்பது - அஞ்ஞா
ன்மென்பது, இல்லை - இன்றாகும், ஆதலினால் - ஆகையால், ஆக்கமில்லாவறி
வின்மை - உண்டாகாதஅஞ்ஞானத்தை, அழிப்பது என்றுங்கூடாது-நீக்குவ
தெக்காலத்தும்பொருந்தாது, தாக்கதின்றி - விரோதமின்றி, ஒன்றாதல் -
ஏகத்தன்மையாதல், தன்முற்கூடுந்தன்மையதே - தானாகவேபொருந்தந்த
ன்மையுடையது. எ - று.

கருத்து. பிரகாசவிரோதியான இருள்போல் சிற்பிரகாசவிரோதியான
அஞ்ஞானத்திற்குச் சொருபயில்லாததனால் பரமார்த்தமாயில்லை. சிற்சொ
ருபத்தில் முந்திய ஸம்ஸ்காரவசத்தால் அத்தியாசிக்கப்பட்டு வித்தையாலநிவி
ர்த்திக்கப்படுகின்றமையின் விவகாரதிருஷ்டியால் வாக்கியம் அஞ்ஞானத்தை
நீக்குமென்றுணர்க. (சூக)

அ-கை. கூடபடாதிவிஷயகமான மஹையவிருத்திகள்போல் தனதஞ்
ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்விக்கின்ற வாக்கியத்தாலுண்டாம் பிரமான்மவிஷ
யமான அந்தக்கரணவிருத்தி யாது அதற்குத்தனதுவிஷயமானபிரகாசமேன்
கூடாதென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

பிரமாணங்களானவைதான் பேதமில்லாதொருபொருளைத்
திரமாயிதுவென்றிடமாட்டாசெல்லாதாமிங்காதலின
லுரைமாத்திரமாயியாவையினுமுளவஞ்ஞானமதுதானும்
பரமாமொளியேயாகியிடும்பார்க்கிலுண்மைப்பரிசுதுவே.

இ - ள். பிரமாணங்களானவைதான்-எல்லாப்பிரமாணங்களும், பேத
மில்லாதொருபொருளை - பேதமில்லாமல் ஒப்பற்றபிரமத்தை, திரமாயிதுவெ
ன்றிடமாட்டா - உறுதியாகஇதுவென்றுகுறிக்கமாட்டாவாம், (ஏனெனில்),
செல்லாதாமிங்கு - இந்தச்சொருபத்தினிடத்திற்செல்லாதாகும், ஆதலினால் -
ஆதலால், உரைமாத்திரமாய் - வாசகமாத்திரமாய், யாவையினுமுள - அனை
த்தினுமுள்ள, அஞ்ஞானமதுதானும் - அஞ்ஞானமென்பதுஉம், பரமாமொ
ளியே யாகியிடும் - பரமாகிய இந்தவஸ்துமாத்திரமாகவேயாகும், பார்க்கில் -
நோக்குங்கால், உண்மைப்பரிசுதுவே - உண்மையானதன்மையிதுவே-என்று

கருத்து. சூரியப்பிரகாசத்தில் தீபப்பிரகாசம்போல் சாஷியாற்பிரகாசிக்கத்தக்க பிரமாணங்கள் சொப்பிரகாசசிதான்மாவினிடத்து சத்தியில்லாதனவாமெனவும், சுத்தியிலத்தியாசிக்கப்பட்ட வெள்ளிபோல் வாக்கியத்தாலுண்டாகிய வித்தையால் நிவர்த்திக்கத்தக்கவஞ்ஞானமும் பிரமத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டது பற்றிப் பிரமமேயாதலால் விவகாரத்தினும் அஞ்ஞானம் இன்றெனவுமறிக. (சுஉ)

அ - கை. விவகாரபலத்தால் அஞ்ஞானத்துக்குச் சற்பாவமேனங்கீகரிக்கக்கூடாதென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறியாமையென்றுவேருமதுதானுமறிவினுண்மை
பிறியாதுநுண்மைகாணுமளவினிலுளதுசத்தே
யறியாமைசத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்மேலா
மறிவானத்தோன்றறனுமறிவினதொளியேயாமால்.

இ - ள். நுண்மைகாணுமளவினில்-சூக்ஷ்மமாய்ப்பார்க்குங்காலத்தில், அறியாமையென்று-அஞ்ஞானமென்று, வேருமதுதானும் - வேருகப்பொருள் துகின்றவதுவும், அறிவினுண்மைபிறியாது - அறிவினுண்மைக்குவேருகாது, உளதுசத்தே-சத்தேயழிவற்றிருக்கின்றது, அறியாமை - அஞ்ஞானமானது, சத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்-சதசத்தாகியவிரண்டிற்கும், மேலாம்-அப்புறப்பட்டதாகுமென்னில், அறிவானத்தோன்றல்தானும்-உணர்வினுலந்தவிளங்குதலும், அறிவினதொளியேயாம்-பிரமத்தின்விளங்குதலேயாகும். எ-து.

கருத்து. சத்துருபமானவஸ்துவுக்கேசற்பாவமன்றிச் சத்துக்குவேருனவஸ்துவுக்குச் சற்பாவமில்லையெனவும், கடமிருக்கின்றதுபடமிருக்கின்றதென்றுசற்பாவமனுபவிக்கப்படுகின்றதெனில் அதிஷ்டானத்திலுள்ளசத்துவமே ஆரோபிக்கப்படுபொருளில் தோற்றுக்கின்றதெனவும், தோற்றமும்அழிவுமற்றென்றோற் கூடாததனும் சதசத்தவிலக்ஷணமாகவஞ்ஞானம் ஒப்பத்தக்கதெனில் அந்தவிவகாரமும் அந்தவந்தத்தன்மையறிபுதித்திடினதனைப்பெருமையாலாமன்றி அப்படிப்பொருளுண்டென்பதின்றெனவும், இத்தன்மைத்து இப்பொருள்என்றுவிளங்கிடினன்றோ அது சதசத்தவிலக்ஷணமென்னும்விவகாரங்கூடும் விளங்காவிடில் கூடாது, அஞ்ஞானமில்லாதகேவலம்பிரமமேவிளங்குகின்றது. அஞ்ஞானத்திற்கு விளக்கமில்லையெனவுங்கொள்க. (சுங்)

அ - கை. அஞ்ஞானத்திற்குச்சுயம்விளக்கம்வேண்டா பானருப்பிரமசம்பந்தவசத்தாலஞ்ஞானம் ஏன்விளங்காதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தோன்றுகூட்டரவினாலேதோற்றிடும் பொருள்கட்கெல்லா
மூன்றிடுமுண்மையுண்டேலதுவுள்ளபரமேயாகுந்
தோன்றுவதுளதுபாராதொழியில்வேறுண்மையென்னிற்
ரேன்றியவுருவுமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமேயன்றே.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சசுசு

இ - ள். தோன்று- விளங்காசின்ற, கூட்டரவினாலே - (கூடஸ்தனது) சம்பந்தத்தினாலே, தோன்றிமும்பொருள்கட்கெல்லாம்-பிரதிதியாகியவஞ்ஞாநத்திற்கும் அதன்காரியமானவெல்லாப்பொருள்களுக்கும், ஊன்றிமும்-நிலைப்படுத்துகின்ற, உண்மையுண்டேல்- சம்பாவவிளக்கமுண்டானால், அதுஉள்ளபரமேயாகும்- அந்தஉண்மையுஞ் சத்தாயுள்ள பிரமமேயாகும், தோன்றுவது ளது - விளங்குகின்றதேயிருக்கின்றதாதலால், பாராதொழியில் - விசாரித்துப்பாராவிடில், வேறுஉண்மையென்னில்-ஆரோபிதசம்பாவமுண்டென்றால், தோன்றியவுருவும் - அப்படித்தோன்றியருபமும், உண்டாய்த்தோன்றலால் - உண்டாகிவிளங்குவதனால், பரமே - பிரமசொருபமே. எ - று.

ப - ம். சம்பந்தமானது இரண்டுசம்பந்தியை யபேகித்தலாற் பிரமம்போல் அஞ்ஞானமுஞ்சொருபசம்பாவமுடையதென்று அவசியமக்கீகரிக் கத்தக்கது. அச்சம்பாவமும்அதிஷ்டானப்பிரமத்துள்ளதாதலால்அந்தஸத்தை யன்றி அதற்கன்னியமாயஞ்ஞானமென்பதில்லாமையால் இரண்டுசம்பந்திக ளில்லாததனால் சம்பந்தமென்பது நிருபிக்கத்தகாதென்பார், “தோன்றுகூட் ட்ரவினாலேதோற்றிமும்பொருள்கட்கெல்லா மூன்றிமுகுண்மையுண்டேலதுவு ள்ளபரமேயாகும்” எனவும், பிரமம்போலஞ்ஞானத்திற்குப்பரமார்த்தசம்பா வமின்றெனினும் ஆரோபிதசம்பாவமுண்மையினால் சம்பந்தமேன்கூடாதெ னில் விசாரிக்காதவனவில் அழகியசொருபமுடைய அத்தியாசிக்கப்பட்டஅஞ் ஞானம் அதன்காரியமவற்றிற்கு அதிஷ்டானப்பிரமமேசொருபமன்றி வே றுசொந்தமாய்ச்சொருபமில்லையென்பார், “பாராதொழியில்வேறுண்மையெ ன்னிற் றோன்றியவுருவுமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமே” எனவுக்கறினார்.()

அ-கை. பிரமத்திற்கே உருவம் மற்றையதற்கில்லையென்று கூறுகின்றார்.

உருவமாயொளிர்வதுள்ளபிரமமேவேறென்றில்லை
யுருவமாயுண்மையின்மையாதலின்வேறினுக்கு
முருவமுண்டென்றுசொல்லப்பார்த்திடில்வேறென்றாய
வுருவத்தாற்றேன்றுருபமுண்மையிற்பரமேயாகும்.

இ - ள். உருவமாய் - உருவமாகி, ஒளிர்வது - பிரகாசிப்பது, உள்ள பிரமமே - சத்தாயுள்ளபிரமசொருபமேயாகும், வேறென்றில்லை - மற்றென் னில்லை, உருவமாய் - உருவமாக, உண்மை - இருக்குந்தன்மை, இன்மையா தலில் - இல்லாமையால், வேறினுக்கும்-இதாவஸ்துவுக்கும், உருவமுண்டெ ன்று - ரூபமுண்டென்று, சொல்லப்பார்த்திடில் - சொல்லஆலோசித்தால், வேறென்றாய - இதரமாகிய, உருவத்தாற்றேன்றுருபம்-உருவத்தினுற்றேன் றுகின்றரூபமானது, உண்மையில் - மெய்ம்மையில், பரமேயாகும் - பிரம மேயாகும். எ - று.

கருத்து. நிருபிக்கத்தக்கருபம் பிரமபின்னவஸ்துவுக்குளதேல் அந்தருப மும்பிரமருபமே இரண்டிற்கும் ரூபமொன்றுகிப்பேதமில்லாமையினென்க.()

அ-கை. இவ்வாறுருபமாத்திரத்தாற்றுகேனேபேதஞ்சித்தியாவிடிம் பிரமருபத்துக்குவேருளருபத்தால் அஞ்ஞானத்துக்குமுருவமுண்டென்றசங்கையைக்கண்டிக்கவேண்டி மூன்றுவிதமாய்விதப்பித்துக்கூறுகின்றார்.

அன்னியத்தினுக்குச்சொன்னவுருவுவேறுருவினாலாமென்னிலப்பரந்தானன்றாமெனுமுருவந்தானன்றானையுன்னியபரத்தினோடுபின்னமோவபின்னமாயோசொன்னவிலவிரண்டுங்கூடியுள்ளதோசொல்லுமென்றான்.

இ-ள். அன்னியத்தினுக்கு - இதரவஸ்துவுக்கு, 'சொன்னவுருவு-சொன்னருபமானது, வேறுருவினாலாமென்னில் - வேறுருவத்தாலாகுமென்றால், அப்பரந்தான் அன்றாமெனுமுருவம் - அந்தப்பிரமருபம்அல்லவென்னுமுருவமானது, தான்றானையுன்னிய - தான்மாத்திரமாய்க்கருதிய, பரத்தினோடு-பிரமத்தினுடன், பின்னமோ - பின்னமாகவோ, அபின்னமாயோ - அபின்னமாகவோ, சொன்ன - சொல்லிய, இவ்விரண்டுங்கூடியுள்ளதோ- இந்திரண்டுங்கூடியுள்ளபின்னபின்னமாகவோ, சொல்லுமென்றான்-சொல்லுங்களைன்றான். எ-து. (சுசு)

அ-கை. விகற்பித்தஅம்மூன்றிற்குந்தூஷணங்கூறுகின்றார்.

பின்னமென்றுரைக்கிலந்தவுருவின்வேறுகையாலேசொன்னதுமருவேயாகுந்தற்பதஞ்சொல்லுங்காலைபின்னமன்றென்னிற்குனேயாயிடும்பின்னபின்னமென்னின்மூன்சொன்னகுற்றமிரண்டும்வந்திசையுமென்க.

இ-ள். பின்னமென்றுரைக்கில் - பின்னமென்றுசொல்லில், அந்தவுருவின் - அந்தருபத்தைக்காட்டிலும், வேறுகையாலே- வேறுதலாலே, சொன்னதும் - (இங்ஙனஞ்) சொல்லியதும், அருவேயாகும்- உருவமில்லாததாகும், சொல்லுங்காலை - சொல்லுங்காலத்தில், பின்னமன்றென்னில் - அபின்னமெனில், தற்பதம் - தற்பதமாகிய, தானேயாயிடும் - அந்தருபமாகவேயாகிவிடும், பின்னபின்னமென்னில் - பின்னபின்னமென்றுசொல்லில், முன்சொன்ன - முற்கூறிய, குற்றமிரண்டும் - இரண்டுகுற்றமும், வந்திசையுமென்க - வந்துபொருந்து மென்றுஅறிக. எ-து.

“சொன்னதுமருவே” யென்றமையால், நிரூபிக்கயோக்கியமானபிரமசொருபத்திற்குப் பின்னமாதலால் நரசிருங்கம் ஓசுகுமெனவும், “தானேயாயிடும்” என்றமையால், அஞ்ஞானத்திற்கு வேருளசொருபலாபயில்லையெனவும்பெறப்பட்டது. (சுசு)

அ-கை. அநிருபிதருபமாகச்சற்பாவம்யாதொன்று பிரதிக்கினைசெய்யப்பட்டதோ அஃது இந்தப்பிரகாரத்தால் வாக்குமாத்திரந்தானென்றுகூறுகின்றார்.

பாராதபடியினாலேபரத்தினில்வேறதாக
நேராயொன்றாகத்தோன்றுநெறிசொலில்வார்த்தையையா
மேராயோர்பயனுமில்லஞ்ஞானமுமெக்காலத்தும்
பேராதுவிளங்குகின்றபிரமமேபிறிதொன்றில்லை.

இ - ள். பாராதபடியினாலே - சிந்தித்துப்பாராததன்மையினாலே, பரத்தினில் - பிரமத்தினின்றும், வேறதாக - வேற்றுமையாக, நேராயொன்றாக - நேர்மையான ஒருபொருளாகி, தோன்றுநெறி - விளங்குகின்றமார்க்கமும், சொல்லில் - நிரூபிக்குங்கால், வார்த்தையையாம் - சொல்லளவேயாகும், ஏராய் - அழகாக, ஓர்பயனும் - ஒருபிரயோசனமும், இல் - இல்லாத, அஞ்ஞானமு - அறியாமையும், எக்காலத்தும் - எப்பொழுதும், பேராதுவிளங்குகின்ற - நீங்காமல்விளங்குகின்ற, பிரமமே - பிரமமேயாகும், பிறிதொன்றில்லை - (அதைத்தவிர) அஞ்ஞானமென்று ஒருவஸ்து இல்லை. எ - று. (சுஅ)

அ - கை. அஞ்ஞானத்திற்குச்சொந்தமாகப் பானலாபமில்லாததனால் வியாவகாரிக அஞ்ஞானமும் பிரமமேதானென்று யாதொன்று பிரதிக்கினை செய்யப்பட்டதோ அதவேஉறுதியென்றுகூறுகின்றார்.

எல்லாமஞ்ஞானத்தாலே தோன்றிடுமென்றறனு
மில்லாதோவென்னில்வேறாயறிவின்மையிலாமையாலே
யில்லாவஞ்ஞானமத்தின்காரியமிரண்டுமுன
மில்லாதபிரமந்தானேயெனுமிதென்னறிவேயென்றான்.

இ - ள். எல்லாம் - யாவும், அஞ்ஞானத்தாலே - அஞ்ஞானத்தினாலே, தோன்றிடுமென்றறனும் - தோன்றிடுமென்று சொல்லுதலும், இல்லாதோவென்னில் - இல்லையோவென்றால், வேறாய் - வேறாக, அறிவின்மை - அஞ்ஞானமானது, இலாமையாலே - இல்லாததனால், இல்லாஅஞ்ஞானம் - இல்லாத அஞ்ஞானம், அத்தின்காரியம் - அந்தஅஞ்ஞானத்தின்காரியமான ஜகம், இரண்டும் - இவ்விரண்டும், ஊனமில்லாத - அழிவில்லாத, பிரமந்தானேயெனுமிது - பிரமமேயெனுமிந்தத்தாற்பரியமே, என்னறிவென்றான் - என்கருத்தென்றான். எ - று. (சுக)

அ - கை. இந்தச்சகலஜகமும் அஞ்ஞானகாரியமென்ற வசனமுங்கேவ லஞ்சத்தமாத்திரந்தான் அதற்குப்பொருளில்லை அதிஷ்டானபரமசிவசொருபத்திற்கு வேறுகவஞ்ஞானம் நிரூபிக்கத்தகாததனால் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியமனைத்தும் பிரமசொருபமே வேறில்லையென்றவிஷயத்திற் சுருதியை அனுவதித்துக் கூறுகின்றார்.

இப்படியெல்லாமாகியிருந்ததேபரமேயென்ன
மெய்ப்படியேயாயுள்ளசுருதிதான் விளங்கச்சொன்ன

அப்பொருடற்பாவத்தாலாவதேயென்றுகொண்டு
செப்பிடுஞ்சுரர்கட்கெல்லாந்திகழொளிமலரின்மேலோன்.

இ - ள். இப்படி - இவ்வண்ணம், எல்லாமாகியிருந்ததே-அனைத்தும்
கியிருந்ததுவே, பரமேயென்ன-பிரமசொருபமென்று யாருஞ்சொல்ல, மெய்
ப்படியேயாயுள்ள - உண்மைநிலையாகவேயிருக்கின்ற, சுருதிதான் - வேதங்
கள், விளங்கச்சொன்ன - தெளியவுரைத்த, அப்பொருள்-அந்தப்பொருள், த்
ற்பாவத்தால் - தன்சுபாவத்தினால், ஆவதேயென்றுகொண்டு-ஆகின்றதென்ற
பிப்பிராயங்கொண்டு, சுரர்கட்கெல்லாம் - தேவர்கட்கெல்லாம், திகழொளி
மலரின்மேலோன் - பிரகாசியாகின்ற தாமரைப்பூவிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற
பிரமதேவன், செப்பிடும் - சொல்லான். எ - து. (எ௦)

அ - கை. கிரியாகாரகபலரூபமானபிரபஞ்சத்தினதுபேதத்தையுஞ்சுரு
தியேபிரதிபாதிக்கின்றது. ஆன்மாவினிடத்தினின்றும் ஆகாயமுண்டாயிற்று
சோதிவீடோமத்தால் சுவர்க்கவிச்சையுடையோன் யறிக்கத்தக்கது என்றது
முதலியவை. இவ்வாறாயின் அனைத்தும்பிரமசொருபமென்றல் பொருந்தாதெ
ன்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

கேட்பவனுடையசித்தம்பரிபாகமிலாதேகொண்டு
மீட்சியாய்வசமதின்றிவேதமோரிடத்திலோர்காற்
காட்சியதுளதுபோலப்பரத்திணையொழிந்துவேறு
மாட்சியிலொன்றுண்டாகவகுத்துரைசெய்ததன்றே.

இ - ள். கேட்பவனுடையசித்தம் - சிவவணம்பண்ணுகின்றவனுடையசி
த்தமானது, பரிபாகமிலாதேகொண்டு -பரிபாகமில்லாத்துகொண்டு, வேதம்-
வேதமானது, மீட்சியாய்வசமதின்றி-தன்வசமில்லாமல்த்கிரும்பி, ஓரிடத்தில்-
ஒருஇடத்தில், ஓர்கால் - ஒருகாலத்தில், அப்பரத்திணையொழிந்து- அந்தப்பிர
மத்தைத்தவிர்த்து, காட்சியதுளதுபோல- திரிசியமானசகமிருக்கின்றதுபோ
ல, வேறு - வேறான, மாட்சியில் - பெருமையில்லாத, ஒன்றுண்டாக - ஒரோ
ண்ணமுண்டாக, வகுத்து - பகுத்து, உரைசெய்தது- சொல்லியது. எ-து. ( )

வேறு.

இத்தாலித்தைச்சாதிப்பதென்றதீர்த்தமாடென்ற
லொத்தொவ்வாதுவேறுபடத்தோன்றுமுலகமென்றுரைத்தல்
வைத்தேபாவபுண்ணியமும்வன்னுச்சிரமங்களுமியவற்றோ
டொத்தேநின்றோர்சரிதைகளுமுரைக்கும்வேறு முள்ளவம்.

இ - ள். இத்தால் - இந்தச்சாதனத்தினால், இத்தைச்சாதிப்பதென்றல்-
இதனைச்சாதிப்பதென்பதும், தீர்த்தமாடென்றல் - தீர்த்தங்களில்முழுமுகன்ப
தும், ஒத்தொவ்வாது - ஒருதன்மையாகப்பொருந்தாமல், வேறுபடத்தோன்
றுமுலகமென்றுரைத்தல்- உலகங்கள்பலவிசித்திரங்களாகத்தோன்றுமென்று

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கருந

ரைப்பதும், வைத்தே - நிலைபெறவைத்தே, பாவபுண்ணியமும்-பாவபுண்ணியங்களும், வன்னுச்சிரமங்களும்-வருணச்சிரமங்களும், இவற்றோடு - இவைகளோடு, ஒத்தேறின்றோர்சரிதைகளும்- பொருந்திின்றவர்களது சரித்திரங்களும், உரைக்கும்வேறுமுள்ளனவும்-கூறுகின்றமற்றுமுள்ளவனைத்தும். எ-று.
வேறு.

சுகமொடு துக்கம்பூதம்பெளதிகமிதுவேயென்றல்
சகமுடைத்தாயசத்தைவேறென்றதகைமைதானு
மகமறிவென்றுநின்றவறிவினில்வேறியாவந்
தகவுளவுண்மையென்றேசாற்றிடுந்தன்மைதானும்.

இ - ள். சுகமொடு துக்கம்- இன்பத்தோடு துன்பம், பூதம்பெளதிகம்-பூதங்கள்பெளதிகங்கள், இதுவேயென்றல் - இதுவேயென்பதும், சகமுடைத்தாயசத்தை - உலகத்தையுடையதாகியசத்தையை, வேறென்றதகைமைதானும் - வேறெனக்கூறுகின்றபண்பும், அகம் - அகம்பதமான, அறிவென்றுநின்ற-ஞானமென்றுநிற்கின்ற, அறிவினில் - கூடஸ்தனிடித்தில், வேறியாவும் - வேறுகத்தோன்றப்பட்டவனைத்தும், தகவுளவுண்மையென்று - பெருமையுடைய உண்மைப்பொருளென்று, சாற்றிடுந்தன்மைதானும் - சொல்லுகின்றதன்மையு. எ - று.

(எரு)

வேறு.

எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவுமாயைக்குண்மையியம்புவது
மில்லாமாயிதனாலேயியலும்பந்தம்வீடுகளு
மெல்லாமாகுங்குருமதமுமிவனையடைவோன்றன்மதமுஞ்
சொல்லாலளப்பிலாவிச்சையிருக்கும்படிசொல்லுகைதானும்.

இ - ள். எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவும் - சகலமுமித்தையேயென்பதுவும், மாயைக்குண்மையியம்புவதும் - மாயைக்குச்சத்தியத்தன்மைகூறுவதும், இல்லாமாயிதனாலே - சொருபமில்லாதஇந்தமாயையால், இயலும்பந்தம் - பொருந்தாகின்றபந்தமும், வீடுகளும் - மோகங்களும், எல்லாமாகும்- அனைத்தமாகிய, குருமதமும் - குருவென்னும் அபிப்பிராயமும், இவனையடைவோன்றன்மதமும் - இந்தக்குருவைவழிபடுவோன்றனது அபிப்பிராயமும், சொல்லாலளப்பிலாவிச்சை - வாக்கால் அளக்கமுடியாதபிரமவித்தையும், இருக்கும்படிசொல்லுகைதானும் - இருக்கும்படியாகச்சொல்லுகின்றதாவும். எ - று.

(எசு)

ஒதுகின்றநூல்பலவுமுரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும்
பேதித்துளதாயிகவுமெனப்பேணிச்சுருங்கச்சொல்லுகையு
மேதமின்றியித்தனையும்பரத்தின்வேறென்றியம்புவது
நீதியாகவுளவெவையுநின்றேறிகழ்த்துமாமறைதான்.

இ - ள். ஓதுகின்றனூல்பலவும் - சொல்லாநின்றசாத்திரங்களனைத்
தும், உரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும் - கூறாநின்றதருக்கங்களாயுள்ளனூல்கள
னைத்தும், பேதித்துளதாமிகவுமென - மிகவும்பேதித்திருக்கின்றனவென்று,
பேணி - கருதி, சுருங்கச்சொல்லுகையும் - சுருங்கஉரைக்குந்தன்மையும், ஏ
தமின்றி - குற்றமில்லாமல், இத்தனையும் - இவ்வளவும், பரத்தின் - பிரமத்தி
னிடத்தில், வேறென்றியம்புவதும் - வேறென்றுசொல்லுவதும், நீதியாகவு
ளவெவையும் - இந்தநீதியாகவுள்ளவனைத்தையும், நின்றேரிகழ்த்துமாமறை
தான் - பெருமைபொருந்தியவேதமானதுநின்றசொல்லுகின்றது. எ - று.

பரமாயுள்ளமறைதானேபாகமானோரறிவுக்குத்
தரமாயடையும்பரிசாகச்சாற்றியவர்கட்கிதமாகத்
திரமாயுள்ளமழுங்குறினுஞ்சிறிதேயெல்லாவிரதம்போ
வரமாய்த்தானிப்படியென்றேயுபதேசித்ததுண்மையினால்.

இ - ள். பரமாயுள்ள - உயர்வாயிருக்கின்ற, மறைதானே - வேதமே,
பாகமானோரறிவுக்குத்தரமாய் - அதிகாரிகளின்சித்தபரிபாகத்துக்குத்தகுநி
யாக, அடையும்பரிசாக - அடையுந்தன்மையாக, சாற்றி - உபதேசித்து, அவ
ர்கட்கிதமாக - அவர்களுக்கு இதமாகும்படி, திரமாய் - திரமாக, உள்ளமழு
ங்குறினும் - உள்ளத்தின்கணவருத்தமுறினும், சிறிதே - கொஞ்சங்கொஞ்ச
மாக, எல்லாவிரதம் - சகலவிரதங்களையும், உரமாய்த்தான் - திண்ணமாக,
இப்படியென்று - இந்தப்பிரகாரமென்றே, உபதேசித்தது - உபதேசஞ்செய்
தது, உண்மையினால் - மெய்மையினால். எ - று. (எசு)

சாதனமாகுஞ்சதுட்டையங்கள்சமைந்தவந்தத்தன்மையர்க்கு
நீதியாகவருமறைதானின்றேயிவர்களறியும்வணம்
பூதமாயும்புவனங்கள்பிறவுமாகியிருந்ததுவு
மேதமில்லாதொன்றாயபரமேயென்றேயியம்பினதால்.

இ - ள். சாதனமாகும்-சாதனமாகின்ற, சதுட்டையங்கள்-ரான்குகளு
ம், சமைந்த - சமைந்திராநின்ற, அந்தத்தன்மையர்க்கு - அந்தத்தன்மையுடைய
வதிகாரிகளுக்கு, நீதியாக - ஒழுங்காக, அருமறைதானின்று - அரியவேத
மானதுநின்று, இவர்களறியும்வணம் - இவர்களறியும்படி, பூதமாயும் - பூதங்
களாயும், புவனங்கள் - ஐகமாயும், பிறவுமாகியிருந்ததுவும் - நானாவாயிருந்
கின்றவனைத்தையும், எதமில்லாது - குற்றமில்லாமல், ஒன்றாய - ஏகமாகிய,
பரமேயென்றேயியம்பினது - பிரமசொருபமென்றேசொல்லியது. எ - று.

கருத்து. இவ்வான்மசொருபமே இவ்வனைத்துமென்றசுருதி பொருளி
ன்கபாவத்தன்மையினால் நேராயிருக்கின்றபொருளைநிரூபித்தற்குப்பிரவர்த்தி
ததது, இப்பொருள்பக்குவமில்லாதசித்தமுடையவர்களாலடையத்தகாததன
லாவரவாகள்சித்தபரிபாகானுணமாகப்பேதச்சுருதியானதுசாத்தியசாதன

சார்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். 155 கருடு

பலமுதலியலக்ஷணஜகத்தின்விசித்திரத்தன்மையைப்பிரதிபாதிக்கின்றதேயன்
 ி பரமார்த்தமாகவில்லை. கேட்பவனதுசித்தபாகானுருணமாகப் பூருவகாண்
 டத்தில் அக்கினிஹோத்திரமுதலியதருமங்களைக்கிரமமாகவுபதேசித்து அவை
 களாற்பரிபக்குவமுடையசித்தமுள்ளவர்களுக்குச் சகுனோபாசனைமுதலியவ
 ற்றையுபதேசித்ததனுடைந்த ஏகாக்கிரசித்தமுடையவுத்தமாதிகாரிகளுக்கு
 இந்தப்பிரகாரஞ்சோபானக்கிரமமாக இவ்வான்மசொருபமே இச்சகலமுமெ
 ன்றுசுருதிஅத்துவிதியப்பிரமவத்துவையடையச்செய்கின்றதென்றுணர்க. ()

அ - கை. அனுசந்தானப் பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சுகமொடுசீவனீசன்சார்ந்துளவிகாரமின்றிச்
 சுகமுடைச்சத்தாய்ச்சித்தாய்த்துகளின்றிநுண்ணிதாகி
 யுகமெனுமுரைகட்குள்ளாயறிவரிதாகியொன்றூர்
 தகவுடைப்பிரமந்தன்னினொருமையைமறைகள்சாற்றும்.

இ - ள். சுகமொடு - சுகத்தோடு, சீவனீசன் - சீவனென்றுமீசனென்றும்,
 சார்ந்துள - பொருந்தியிருக்கின்ற, விகாரமின்றி - விசித்திரமாம்விகாரமின்
 ி, சுகமுடைச்சத்தாய் - சுகமுடையசத்தாயும், சித்தாய் - சித்தாயும், துக
 ளின்றி - குற்றமின்றி, நுண்ணிதாகி - சூக்ஷ்மமாகியும், அகமெனுமுரைகட்கு
 ள்ளாய் - அகமென்னும் வார்த்தைகளுக்கு ஆந்தரப்பொருளாயும், அறிவரிதா
 கி - அறிதற்கரியதாகியும், ஒன்றும் - ஒருபொருளாகும், தகவுடைப்பிரமந்த
 ன்னின் - தகுதியுடையபிரமத்தினது, ஒருமையை - ஏகசபாவத்தை, மறை
 கள் - வேதங்கள், சாற்றும் - சொல்லும். எ - று. (எஅ)

வேறு.

ஈசன்சுகமொடுளசீவனதாமியாவும்பரருபமதென்றுகொடே
 நேசமதனாலுளதாகியதன்னிறையுமறிவானதியாததுதான்
 மாசொன்றதிலாதபரம்பொருளுமயலொன்றறியாதவபேதமது
 மேதம்மொழிவேதனமாவதுவுமென்றம்மலரோனுமியம்பினனால்.

இ - ள். ஈசன் - ஈச்சுரன், சுகமொடுள - சுகத்தோடுள்ள, சீவனதாம் -
 சீவனுடையதாய், இயாவும் - மாயைஅஞ்ஞானமுதலியயாவும், பரருபமதெ
 ன்றுகொடே - பிரமசொருபமேயென்றுகொண்டு, நேசமதனால் - அன்பினால்,
 ளளதாகிய - இருக்கின்றதாகிய, தன்னிறையுமறிவானது - தனது பூரணமான
 ஞானமானது, யாத - எது, அதுதான் - அந்தஞானமே, மாசொன்றதிலாத -
 ஒருகுற்றமும்மில்லாத, பரம்பொருளும் - பிரமவஸ்துவும், மயலொன்றறியாத -
 ஒருமயக்கமுமறியாத, அபேதமதும் - அபேதமும், ஏதம்மொழி - குற்றநீங்
 கிய, வேதனமாவதுவும் - ஞானமாவதுவும், என்று - என்று, அம்மலரோனும் -
 அந்தப்பிரமாவும், இயம்பினன் - சொன்னான். எ - று.

கருத்து. போக்கியபோக்திருபோகப்பிரதருபமானவிப்பிரபஞ்சமனைத்
தும் விசுத்தப்பிரமமேதானென்னும் பரிபூரணப்பிரமசொருபஞானமே அத்து
விதஞானமென்றுணர்க. (எக)

இத்தன்மையொழிந்துளதாமறிவேயாதொன்றறியாமையையெ
ய்தியதே, மெய்த்தன்மையதாயறிபோதினுமேவேரூயறிகின்றவிடந்
தனிலு, மத்தன்மையில்வேறுபடாததிலோரையம்மிலையாசறநின்ற
துதான், சித்தொன்றியறிந்திடுமவ்வறிவே சேர்தற்கரிதாயிடுமெங்
கணுமே.

இ-ள். இத்தன்மை-இவ்விதமானஞானத்தை, ஒழிந்து-நீங்கி, உளதாம
றிவு-இருக்கின்றதானஞானம், யாதொன்று-யாதொன்றுண்டோ அது, அறியா
மையை - அஞ்ஞானத்தை, எய்தியதே - பற்றியதேயாகும், மெய்த்தன்மை
யதாயறிபோதினும்-யதார்த்தசுபாவமாய் விசாரித்தறியுங்காலத்தினும், வேரூ
ய் - மாறுபாடாக, அறிகின்றவிடந்தனிலும் - உணர்கின்றவிடத்திலும், அத்
தன்மையில் - ஏகமான அந்தப்பிரஞ்ஞானசுபாவத்தில், வேறுபடாது - மாறு
படமாட்டாது, அதிலோரையம்மிலை - அதிலொருசந்தேகமும்மில்லை, ஆசறநின்
றதுதான் - குற்றமறநிற்கின்றதாகும், சித்தொன்றி-சித்தைச்சார்ந்து, அறிந்தி
டும் - அறியப்பட்ட, அவ்வறிவே - அந்தஞானமே, எங்கணும் - எவ்விடத்தா
ம், சேர்தற்கு - அடைவதற்கு, அரிதாயிடும் - அரியதாகும். எ -று.

ப - ம். சுருவான்மஞானத்திற்குவேரூக நான்வேறுபிரமம்வேறென்
னும் ஞானம் அஞ்ஞானமேதான், சுருதியும் எவன்தான்வேறு தேவதைவே
றென்று தனக்குப்பின்னமாக அந்தத்தேவதையைபுராசிக்கின்றான் அவனறி
ந்தவனன்று பசுவேதானென்றுகூறிற்றென்பார், “இத்தன்மையொழிந்துள
தாமறிவே யாதொன்றறியாமையையெய்தியதே” எனவும், நிருவிசேஷப்பி
ரமான்ம ஐக்கியசாக்ஷாத்காரமானது வருணச்சிரமதன்மங்களால்மகிழ்வுற்
றபரமேச்சுரப்பிரசாதத்தாலேயே அடையத்தக்கதாதலால் “சித்தொன்றியறி
ந்திடுமவ்வறிவை” சேர்தற்கரிதாயிடுமெங்கணுமே, என்பவங்கூறினார். (அ0)

அ - கை. பானம்யாவும் சிவசொருபமென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்படிப்பொருள்களெல்லாமிதுவிதுவென்றேயென்றுஞ்
செப்பிடவுண்மையாகத்திகழ்தரும்வேறுபாட்டா
லப்படிச்சிவனேயந்தப்பொருள்களினுண்மையாகி
மெய்ப்படவிளங்குகின்றானவேரூருபொருளன்றாமல்.

இ - ள். எப்படி - எவ்வாறு, பொருள்களெல்லாம் - வஸ்துக்களைத்
தும், என்றும்இதுவிதுவென்றே - எக்காலத்தும் இதுவிதுவென்று, செப்பி
ட - சொல்லும்படி, வேறுபாட்டால் - வித்தியாசத்தால், உண்மையாக - சுபா
வமாக, திகழ்தரும் - விளங்காநிற்கும், அப்படி - அவ்வாறு, சிவனே - பரம

சிவனே, அந்தப்பொருள்களின் - அந்தவத்துக்களின், உண்மையாகி - சுபாவமாகி, மெய்ப்பட - மெய்ம்மையாக, விளங்குகின்றான் - பிரகாசிக்கின்றான், வேறொருபொருளன்றும் - மற்றொருபொருளன்றாகும். எ - று.

கருத்து. அதிஷ்டானஸ்புரணசத்துவமே ஆரோபிக்கத்தக்கதருமமாக விளங்குகின்றதென்றதிக.

(அக)

அ - கை. அச்சொருபானுசந்தானத்தைக்கூறுகின்றார்.

யாதொருபடியிப்போதம்பொருடொழும்விளங்குமந்நேர்
தீதிலாச்சிவன்றன்சத்தியாயதேபிறிதொன்றன்று
லேதமில்சத்தியின்னையிசைந்திடவறிதலேபாம்
போதமுமிறந்துதோன்றும்பொருளொன்றாயறியும்வண்ணம்.

இ - ள். யாதொருபடி - யாதொருதன்மையாக, இப்போதம்-இந்தநூனம், பொருடொழும் - பொருள்கடோழும், விளங்கும் - விளங்குகின்றதோ, அந்நேர் - அப்படியே, தீதிலா - தீங்கில்லாத, சிவன்றன் - சிவனுடைய, சத்தியாயதே - சத்தையென்னுஞ்சத்தியேயாகியததான், பிறிதொன்றன்று - வேறொன்றல்ல, ஏதமில் - குற்றமற்ற, சத்தி - சத்தையை, இன்னே - இத்தன்மையாக, இசைந்திட - பொருந்த, அறிதலே - அறிவதே, போதமுமிறந்துதோன்றும் - சீவபோதமும்நசித்துவிளங்குகின்ற, பொருள் - பொருளை, ஒன்றாய் - ஏகமாக, அறியும்வண்ணம் - உணருந்தன்மை, ஆம் - ஆகும். எ - று.

கருத்து. கடம்விளங்குகின்றதுபடம்விளங்குகின்றதென்றது முதலியவற்றில் எந்த எந்தப்பிரகாரமாகயாதொருசித்தினொளியிடைவிடாமல் விளங்குகின்றது அஃதே அந்தவந்தவிஷயங்கிசத்தைநீக்கில் சாக்ஷாத்பரமேச்சுரசொருபமாயுள்ளசமுசயவிபரீதமற்றவனுசந்தானமான பரமரத்துவிதவிஞ்ஞானமென்றதிக.

(அஉ)

அ - கை. இவ்வாறு அனுசந்தானிப்பவனுக்குப் பாகியமானசகலவியாபாரமும் பரமேச்வரசிந்தனமாகுமென்று கூறுகின்றார்.

யாதொருபடியினாலேயாவையுந்தோன்றுமத்தை
யோதியபரமேயாகவுண்மையாவறிந்தானியாவ
னேதமில்சன்றன்னையியல்பினாலெளிதாம்வண்ணம்
பூதனுவனேமிக்கபூசனேசெய்யாநின்றான்.

இ - ள். யாதொருபடியினாலே - எந்தத்தன்மையினாலே, யாவையும். அனைத்தும், தோன்றும் - விளங்குகின்றதோ, அத்தை-அதனை, ஓதிய - சொல்லிய, பரமேயாக - பிரமமேயாக, உண்மையா- மெய்மையாக, அறிந்தானியாவன் - அறிந்தவனெவனோ, பூதனுவனே - பரிசுத்தனாகியஅவனே, ஏதமி

ல்-குற்றமில்லாத, ஈசன்நன்னை- மஹாதேவனை, இயல்பினால்-சபாவத்தினால், எளிதாம்வண்ணம் - சலபமாகும்படி, மிக்கபூசனைசெய்யாரின்றான்- மிகுந்த பூசனைசெய்கின்றவன். எ - று.

கருத்து. யாதொருவத்துவானது கண்செவி முதலியபிரமாணங்களால் விளங்குகின்றது அவ்வனைத்தையுமிடைவிடாமல் வியாபித்துவிளங்காநின்ற பானரூபமாகிவனே தானென்று எந்தஎந்தப்பிரகாரமாக அனுசந்தானிக்கின்றானோ அந்தையோகி மெத்தனமின்றிவாக்குக்காயமுதலியவைகளாற்செய்யத்தக்க பரமேச்சுரபசனத்தையே செய்கின்றானேயன்றி யுலகவிவகாரத்தைச் செய்யவில்லை யென்றறிக. (அரு)

எப்படிப்புத்திரானாவருவமாயிலங்குந்தன்னு
எப்படியறிவேயாகவனுபவித்திடுதலேயாரு
செப்பிடவரிதாயுள்ளதிகழொளியாகுந்தன்னை
மெய்ப்படவேறென்றின்றிவிளைத்திடும்பூசைதானே.

இ - ள். எப்படி - எவ்வண்ணம், புத்தி-மதி, நானாவருவமாயிலங்கும்- நானரூபமாகவிளங்குகின்றதோ, தன்னுள்-தன்னுள், அப்படி- அவ்வண்ணம், அறிவேயாக - ஞானசொருபமேயாக, அனுபவித்திடுதலே - அனுபவித்திடுவதே, செப்பிடவரிதாயுள்ள - சொல்லவரியதாயிருக்கின்ற, திகழொளியாகுந்தன்னை-தானாகவிளங்குகின்ற சிவசொருபத்தை, மெய்ப்பட-மெய்ம்மையாக, வேறென்றின்றி-பின்னமில்லாமல், விளைத்திடும் - செய்யாரின்ற, பூசைதானே - பூசனையே, ஆம் - ஆகும். எ - று.

கருத்து. எந்தவெந்தப்பிரகாரமாய்ப் புருடனதுமதியானது எந்தஎந்தவத்துக்களிறச்சஞ்சலமாகப்பவிக்கின்றதோ அந்தஅந்தப்பிரகாரமாகச்சகலத்தினும் பானரூபமாகிவனே அனுசந்தானிக்கின்றவன் மானசபூசையேசெய்கின்றானென்றுணர்க. (அசு)

அ - கை. இந்தச்சருவான்மஞானத்தை அன்வயவியதிரேகங்களாற்கூறுகின்றார்.

போதமதாகித்தோன்றும்பொருளெலாஞ்சிவனேயாக
வேதமிலறிவாற்காண்பானெனவனவனுண்மைகண்டான்
திதிலாச்சிவனன்றென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்வோன்
பேத மாமருளின்மேயபித்தனென்றியலாவான்.

இ - ள். போதமதாகித்தோன்றும் - அறிவுரூபமாய்விளங்கும், பொருளெலாம் - வஸ்துக்களனைத்தையும், சிவனேயாக - சிவசொருபமேயாக, ஏதமில் - குற்றமற்ற, அறிவாற்காண்பான் - அறிவினாற்காண்பவன், எவன் - எவனோ, அவன் - அவனே, உண்மை - யதார்த்தசொருபத்தை, கண்டான் - கண்டவனாவான், திதிலா - திங்கில்லாத, சிவன் அன்றென்று - சிவசொருப

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

மல்லவென்று, சிறிது - கிஞ்சித்தாயினும், ஒன்றை - ஒருபொருளை, சிந்தை செய்வோன் - கருதுகின்றவன், பேகமாம் - பேதமாகிய, மருளில்-மயக்கத்தில், மேய - பொருந்திய, பித்தனென்று - பிராந்தனென்று, அறியலாவான் - எல்லாறாலுமறியப்படுவான். எ - று. (அரு)

சிவனிதுவன்றேயென்றுசிறிதொன் றைச்சிந்தைசெய்யு
மவன்றிவுடையோர்தம்பாலதமனென்றறியப்பட்டா
னுவமையொன்றில்லாவிசன்றனையிகழ்ந்தொழுகுவானும்
பவமதிலென்றுமேவும்பசுவெனப்படுகின்றனும்.

இ - ள். இது - இந்தப்பொருள், சிவன் - பரமசிவன், அன்றேயென்று - அல்லவென்று, சிறிது - சிறிதாயினும், ஒன்றை - ஒருபொருளை, சிந்தைசெய்யு மவன் - குறிக்கின்றவன், அறிவுடையோர்தம்பால் - ஞானவான்களிடத்தில, அதமனென்றறியப்பட்டான்-இழிந்தவனென்றறியப்பட்டவன், உவமையொன்றில்லாவிசன்றனை-தனக்குவமையாக ஒன்றுமில்லாதவிசனை, இகழ்ந்தொழுகுவானும் - நிந்தித்துநடப்பவனும், பவமதில் - ஜனனத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், மேவும்-பொருந்தும், பசுவெனப்படுகின்றனும்-சிவனைனப்படுகின்றவனும் அவனே. எ - று. (அசு)

வேறு.

எல்லாமுஞ்சிவரூபமாகத்தோன்றுமி யாவனுக்குத்தன்னியல்பாலவனேமிக்க, சொல்லாலுமளப்பரியானவன்றனிச்சை சுருதியினம்றுணிந்துரைத்தசரிதைதானும், பல்லோருமவனையருச்சனைசெய்தேத்தப் பரரூபந்தனக்கேநற்பூசையாகு, நில்லாதவவிச்சையினேநீங்கியுள்ளநிற்குணனுமிவனாகுநினையுங்காலே.

இ - ள். யாவனுக்கு - எவனுக்கு, தன்னியல்பால் - தனதியல்பால், எல்லாமும் - சகலமும், சிவரூபமாகத்தோன்றும் - சிவசொரூபமாகவிளங்குகின்றதோ, அவனே - அவனே, மிக்கசொல்லாலும் - மிகுந்தவசனத்தினாலும், அளப்பரியான் - அளத்தற்கரியவன், அவன்றனிச்சை - அவனுடையவிச்சையே, சுருதியினம் - வேதத்தால், துணிந்துரைத்த - நிச்சயமாய்ச்சொன்ன, சரிதைதானும் - நடத்தையும், பல்லோரும் - பலரும், அவனை - அவனை, அருச்சனைசெய்தேத்த-பூசித்துத்துதிக்கில், பரரூபந்தனக்கே - பிரமசொரூபத்துக்கே, நற்பூசையாகும் - நல்லபூசனைசெய்ததாகும், நில்லாத - நிலையில்லாத, அவிச்சையினை - அவித்தையை, நீங்கியுள்ள-நீங்கியிருக்கின்ற, நிற்குணனும்-குணரகிதனும், நினையுங்கால் - கருதுங்கால், இவனாகும்-இவனேயாகும். எ - று.

அ-கக. ஞானிக்குச்சருவான்மஞானமேசிவாற்சனையென்றுகூறுகின்றார்.
வேறு.

எப்பொருள்களுந்தானாகியிலங்கிடுமறிவாமீச
னப்படிவிளங்குகின்றதறிதலேயவன்றனக்கு

மெய்ப்படுபூசைவேரோர்செயலினுலன்றிமெய்யே
யிப்படிஞானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன்.

இ - ள். எப்பொருள்களுந்தானாகி - எந்தவத்துக்களுந்தானாகவே, இலங்கிமம் - விளங்காநின்ற, அறிவாமீசன் - அறிவாகியரசன், அப்படி-அவ்வண்ணம், விளங்குகின்றது - விளங்குகின்றதன்மையை, அறிதலே - அறிவதுவே, அவன்றனக்கு - அவ்வீசனுக்கு, மெய்ப்படுபூசை - மெய்ம்மையானபூசையாம், மெய்யே - மெய்யாகவே, வேரோர்செயலினுலன்றி - மற்றொருசெயலினுல்லாமல், இப்படி - இவ்விதம், ஞானந்தன்னுல்-ஞானத்தினுல், ரசன் - பரமசிவன், இறைஞ்சிடப்படுவான் - பூசிக்கப்படுவான். எ - று. (அஅ)

அ - கை. மற்றொருநெறியாலனுசந்தானங்கூறுகின்றார்.
வேறு.

சகரூபமாயவதில்வேறிலாதுவினையாடுதெய்வமதுதான்
சுகரூபமாயதனையேபகுத்துவினையாடியுண்டலதனை
யகமாயையின்றியறிகின்றபோதமுளதாகிநிற்குமதுவே
தகநாளுமோதுமறிவாவதென்றுசதுரானனன்சொற்றுமால்.

இ - ள். சகரூபமாயவதில்வேறிலாது - செகதாகாரமாகிய அதில்நின்றும்வேறில்லாமல், வினையாடுதெய்வமதுதான் - வினையாடுகின்றஆன்மதேவதையானது, சுகரூபமாய-ஆனந்தரூபமாகிய, தனையேபகுத்துவினையாடி- தன்னைத்தானேபிரித்துவினையாடி, உண்டலதனை - புசித்தலுஞ்சுகதாகாரமானவதனையேயாகும், அகமாயையின்றி-மனத்தின்கண்மாயையிலல்லாமல், அறிகின்ற-உணர்கின்ற, போதமுளதாகி-ஞானமிருக்கின்றதாகி, நிற்குமதுவே-நிற்கின்ற அதவே, தகநாளுமோதும் - பொருந்தும்படிஎக்காலத்துக்கூறப்பட்ட, அறிவாவதென்று-ஞானமேயாகின்றதென்று, சதுரானன் - பிரமதேவன், சொல்தரும்-சொல்லுகின்றான். எ-று.

கருத்து. இந்தவான்மதேவதையானது தன்னைஆசிரயித்திருக்குமாயாவசத்தால் லீலையினுல்புசிக்கத்தக்கதாயும் புசிக்கின்றதாயும் போகத்தைக்கொடுப்பதாயுமுள்ளசுகரூபமாய்ப்பவித்து அங்ஙனமே அத்தேவதைலீலையினுல்புசிக்கப்படுவதாகவிருக்கின்றதன்னையே புசிக்கின்றவனுமானதன்னுற்புசிக்கின்றதென்க. (அக)

வேறு.

ஆனதாகாத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த்
தானுமாகித்தனைத்தன்றற்றானேநுகருந்தன்மையது
ஊனமாகுஞாதாகியொழிந்தேயுள்ளவறிவதன்ற
ருனையாகக்கண்டிடுதல்சத்தாயுள்ளபூசையதே.

இ - ள். ஆனதாகாத்தெய்வமதே-உற்பத்தியாகாத ஆன்மதேவதையே, அடையும்விடயம் - அடையப்பட்டவிடயமாயும், இந்தியமாய்த்தானும் - இந்

சார்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கக்

திரியமாயும், ஆகி - ஆகி, தனை - விஷயமாகியதன்னை, தன்னுற்றானே - பெர்
றிவடிவாகியதன்னாலேயே, துருந்தன்மையது - புதிக்கின்றதன்மையது
டையதாகும், ஊனமாகும் - ஈனமாகும், ஞாதாதியொழிந்தேயுள்ள - ஞா
துருஞேயம்ஞானமில்லாததாயுள்ள, அறிவதனால் - சுயம்பிரஞ்ஞையினால், தா
னேயரக்கண்டிடுதல்-தன்சொருபமாய்ப்பார்த்தல், சத்தாயுள்ளபூசையதே -
உண்மையானபூசையாகும். எ - று.

கருத்து. விவகாரசமயத்திலிந்திரியங்களால்அபிவித்யுடையபானத்
தாற்சத்தப்பரிசுமுதலியவிஷயாகாரமாகியும் அதனதிஷ்டானமாகியுமுள்ள
பானத்தைக் கீரிடையாற்புதிக்கின்றதென யாதொருவனுசந்தானம் அஃதேய
த்துவிதவிஞ்ஞானமென்க. (கஉ)

அ - கை. இவ்வத்துவிதஞானமே துக்கநிவிர்த்திக்கேதுவென்கின்றார்.
வேறு.

பிறப்பிறப்பாயதுக்கம்பிறித்திடலுளதாயென்று
மிறப்பிலாவிசன்செய்யுமருளிணுலிசைவதாகி
மறப்புடைப்பாவகத்தின்வரும்பொருளன்றாய்மேலா
யிறப்பதாம்பேதமோர்காலியைந்திடாப்பொருளிதன்றே.

இ - ள். பிறப்பிறப்பாயதுக்கம் - சன்னமரணமாகியதுக்கத்தை, பிறித்
திடலுளதாய் - நீக்குந்தன்மையுளதாய், என்றும்- எக்காலத்தும், இறப்பிலா-
நர்சமில்லாத, ஈசன்செய்யுமருளினால் - சிவபிரான்செய்யும்பிரசாதத்தினால்,
இசைவதாகி - பொருந்துவதாகி, மறப்புடை - மறதியையுடைய, பாவகத்தி
ன்வரும்பொருளன்றாய் - பாவணையிலெய்தும்பொருளன்றாகி, மேலாய்-உயர்
வர்கி, இறப்பதாம்பேதம் - அழிவதாகியபேதம், ஓர்கால் - ஒருகாலத்தும், இ
யைந்திடாப்பொருள்-பொருந்தாதபொருளாயுள்ளது,இது-இதுவாகும். எ-று

கருத்து. பாவணையாலுண்டாகியஞானம் இறந்தபுத்திரனது சாக்ஷாத்கா
ரம்போற் பிரமாணமில்லாததனால் பாவணையில்லாதஞானமே புருஷார்த்த
சாதனமெனவாம். ஸ்ரீஆசாரியரும் - பாவணையாலுண்டாகியபலன்யாது கன்
மத்தின்பலன்யாது அவை ஸ்திரமுடையனவல்ல. எவ்வாறெனில் வேசிமாதா
சங்கமப்போலாமென அருளிச்செய்ததுஉங்காண்க. (கக)

அ-கை. ஞானிகளுக்கு விவகாரசமயத்தினும்பிரமான்மசுபாவம்விளங்
குகின்றதாயின் பிறர்களுக்கும்ஃதேன்விளங்கவில்லையென்கூறுகின்றார்.

ஆதித்தனொளியைக்கூகையறிந்துகண்டிடாமையோலு
நீதிக்கணற்புராட்டமவிச்சையான்மறைந்துளோர்க்கு
மேதக்கட்கிசையாதெங்குமியாவையுமாகிநின்ற
சோதிக்கண்ணொளியுமாங்கேதோன்றிடாதாகுமன்றே

இ - ள். ஆதித்தனெளியை - சூரியனது பிரகாசத்தை, கூகை - கோட்டான், அறிந்தகண்டிடாமையோலும் - அறிந்துகாணாததன்மையைப்போலும், நீதிக்கண் - நீதியினிடத்தில், அறியுநாட்டம் - உணரும்நேத்திரம், அவிச்சையால் - அறியாமையால், மறைந்துளோர்க்கும் - மறைந்தவர்களுக்கும், ஏதக்கட்கிசையாது - அவர்களது குற்றமுடையகண்ணுக்குப்பிரகாசிக்காமல், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், இயாவையுமாகிநின்ற - எல்லாமாகிநின்ற, சோதிக்கண்ணெளியும் - சோதியாகித்திருக்காகிய பிரமத்தினுடைய பிரகாசமும், ஆங்கே - அவ்வாறே, தோன்றிடாதாகும் - தோன்றாததாகவேபவிக்கும். எ - று.

கருத்து. சூரியப்பிரகாசமானது மானிடர்முதலோர்களுக்குப்பிரகாசிப்பதாயினும் கூகைக்குப்பிரகாசிக்காததுபோல் விவகாரத்தினும் ஞானிகளுக்குச்சுலபமாகிய அத்துவிதசொருபம் அஞ்ஞர்களானமானிடர்களுக்குப்பிரகாசிக்கவில்லையெனவாம். (கஉ)

அ - கை. ஞானிக்குமாத்திரம் அஃதெவ்வனம்விளங்கத்தகுமெனக்கூறுகின்றார்.

ஈசன்றனருளினாலுயிசைந்தவாதரத்தினாலு
மாசதுதீர்தலாலுமருள்பவன்பார்வையாலும்
பேசிடும்பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற்
பாசமாம்படலம்போக்கும்பரம்பொருடிகழமன்றே.

இ - ள். ஈசன்றன் - உருத்திரமூர்த்தியினது, அருளினாலும் - பிரசாதத்தினாலும், இசைந்த - பொருந்திய, ஆதரத்தினாலும் - பக்தியினாலும், ஆசதுதீர்தலாலும் - குற்றமானது நீங்குதலாலும், அருள்பவன் - தேசிகனது, பார்வையாலும் - கிருபாதிருஷ்டியாலும், பேசிடும் - சொல்லுகின்ற, பாவகன்மபுண்ணியம் இரண்டும் - பரவுண்ணியமென்னுங்கன்மங்கள் இரண்டும், ஒத்தால் - சமானமாயின், பாசமாம்படலம் - பாசமாகியகூட்டங்களை, போக்கும் - நீக்குகின்ற, பரம்பொருள் - பிரமஞானமானது, திகழும் - பிரகாசிக்கும். எ - று.

ப - ம். ஈசுவரப்பிரசாதமுதலியகாரணங்களால் தருமாதருமருபங்கள் ளாகியகருமங்கள் தங்களதுபலத்தோடும்புதிக்கப்பட்டு சமமாகுங்காற் பக்குவசித்தமுடையவனுக்கு நிராவரணமான அத்துவிதவஸ்து பிரகாசிக்கின்றதென்பார், “பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற் பாசமாம்படலம்போக்கும் பரம்பொருடிகழமன்றே” என்றார். (கங)

அ - கை. இந்தப்பொருளினிச்சயத்திற்கருதியையுதாகரித்துக்கூறுகின்றார்.

சுத்தமாயென்றுமுள்ளசுருதிதானருளினாலே
யித்தன்மைத்தாகும்ஞானமென்றுகொண்டிசையும்வண்ணம்
பத்தராயுள்ளார்க்கேயப்பலபடியாகப்பல்கா
லுய்த்துநோய்கழியும்வண்ணமுள்ளவாறுரைத்ததன்றே.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககந

இ - ள். சுத்தமாய்-பரிசுத்தமாய், என்றுமுள்ள-எக்காலத்திலுமுள்ள, சுருதிதான் - வேதமானது, அருளினாலே - கருணையினாலே, இத்தன்மைத்தா ளுளுமென்றுகொண்டு - ஞானமானது இத்தன்மையுடையதாகுமென்று ட்கொண்டு, இசையும்வண்ணம் - பொருந்துந்தன்மை, பத்தராயுள்ளார்க்கே ய - பத்திமான்களாயுள்ளவர்களுக்கியந்திட, பலபடியாக - பலவிதமாக, பல்கால் - பலதரமும், உய்த்து - உணரும்படிசெலுத்தி, நோய்கழியும்வண் ணம் - ஜெனனமாகிய துன்பம்நீங்கும்படி, உள்ளவாறு - உள்ளபடி, உரை த்தது - சொல்லியது. எ - து.

கருத்து. பிரமாண்ம ஏகத்துவலக்ஷணமுடையவாக்கியப்பொருள் அடி க்கடி உபரியாசஞ்செய்யப்படினும் இவ்வாக்கியப்பொருளையே திரும்பவும் அண்ணேபோலிதத்தைச்செய்கின்றதாகிய குற்றமில்லாதசாந்தோக்கியச்சுருதி யானது சமுசாரலக்ஷணமானமகத்தான ஜயாசத்தைஅடைந்து துன்புறுகின் றமானிடர்களுக்கு அனேகவிதங்களால் வருஞ்சங்கைகளைநிராகரித்து அடிக்க டியுபதேசிக்கின்றது. அஃதெவ்வனமெனில் சுமுத்திஉத்திராந்திமுதலிய அவஸ் தைகளில் எந்தருபத்தைச்சேவனடைகின்றானோ அச்சொருபமானபிரமம் நீ ஆகின்றாய்என்றுபிதாவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட சுவேதகேதுசங்கிக்கின்றான். சுமுத்தியிற்சத்தையடைந்தவர்களானபிரஜைகள் அந்தப்பிரமாண்மத்தன்மை யையேனறியவில்லையென! வண்டுகளால் மதுவாகச்சேர்க்கப்பட்ட நானாவிரு கூடிவடிபாஸஸுதாயம்போல் பிரித்திடக்கூடாமையாற் சுமுத்திமுதலியவற் றிலடையப்பட்டிருந்திடனும் பிரமம்அறியப்படவில்லையென்றுஅச்சங்கையை நிராகரித்து, முற்கூறியபொருளையே திரும்பவுமுபதேசித்திடச் சுமுத்திமுத லிய வற்றிற்கரணங்களில்லாமையினால் அறியப்படவில்லை எழுந்தபின்பிரமத் தினின்றும் நானெழுந்திருந்தேனென்றுஎன்கின்றாரில்லையென்றுசங்கிக்க, மேகங்களாற்சமுத்திரத்தினின்றும்முண்டிபெய்யவருவனவாயும் திரும்பவுஞ்ச முத்திரத்தை அடைவனவாயுமுள்ள நதிகள் சுலையின்வேறுபாட்டாற்சமு த்திரத்தினின்றும்வந்தனவென்றுஞ் சமுத்திரத்தின் ஜலமென்றும்அறியப் படாதனபோற் பிரமத்தினின்றும்எழுந்திருந்தஸம்ஸாரிகளுக்குப்பிரமவிலக்ஷ ணத்தன்மையிருப்பதனால் நாம்பிரமரூபமாக விருந்தெழுந்திருந்தோமென்று ஞானம் வரவில்லையென்றதனைப்பிரிகரித்து முற்கூறியவாக்கியமேயுபதேசிக்க ப்பட்டது. சுமுத்தியிற்கரணங்களில்லாதிருக்குமளவிற்குமுத்திரத்தினையுமுத லியனபோற் சேவனழிவானென்றுசங்கிக்க மரமானது பரசுமுதலியவைக ளாற் சேதிக்கப்பட்டனும் இரதம்பெருகுவதுபற்றிஜீவனோடுமிகுடியதெனக் கொள்வதுபோற் சுமுத்தியடைந்ததேகத்திலுயிரத்தங்காண்பதனும் சேவனழி யவில்லையென்றதைப்பிரிகரித்து முற்கூறியபொருளேஸ்தாபிக்கப்பட, துட்ப மாய பிரமத்தினின்றும் தூலசகத்தினுற்பத்தியெப்படிக்கடுமென! சூக்குமமா ன ஆலம்வித்தினின்றும் அம்மரத்தினுற்பத்திபோற்கூடுமென்றுஅதனைநிராகரி த்துபதேசிக்க, ஜகத்தின்மூலகாரணமானபிரமம்ததனாணப்படவில்லையெ ன! நீரிலிருக்குமுப்பின்கனம் பார்வைபரிசுமிவைகளாலறியப்படாவிடினும்ர சனையானுப்பினிருக்கைநிச்சயப்படுவதுபோற்கண்முதலிய வற்றிற்குத் திரிசிய

பட்டாவிடினுங் காரியலிங்கத்தினுலிருக்கின்றதென்கூற, பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் எதுபாயமென்றுசங்கித்துக் காந்தாரதேசத்துமின்றுங் காட்டிற்றிருடர்களாற்கண்ணைக்கட்டிவிடப்பட்ட புருஷனுக்குநேத்திரபந்தத்தைநீக்கிக் காந்தாரதேசத்தையடையச்செய்யமுபதேசம்போல ஆசாரியர்செய்யப்பட்டவுபதேசத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரம் அவித்தியாவிவிர்த்திரண்டு முண்டாருமென்கூறப்பட்டது. அந்தவித்துவான் எவ்விதமாய்ப்பிரமத்தையடைகின்றானெனில், மனமுதலியனலயித்திடுங்கால்நூனதீபத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்டபிரமத்தையே அடைகின்றானென்றி அற்சிராதிமார்க்கங்களைப்பேசுதிக்கவில்லை அந்தவித்துவான் வேறொருதேகத்தையுங்கிரகிக்கின்றானில்லை. இறப்பவனும்மோக்ஷமடைபவனும் பிரமத்தையடைபவர்களென்னில் வித்துவானுமவித்துவானைப்போலேன்சனிக்கமாட்டானென்று சங்கிக்க, திருடினவன் திருடாதவனிருவர்களும் மமுவேந்திச்சத்தியஞ்செய்யுங்கால் இருவர்கையினுமமுவின்சம்பந்தஞ்சமானமாயிருந்திடினும் திருடாதவன் தகிக்கப்படான் திருடினவன் தகிக்கப்படுகின்றான் இவ்வாறு வித்துவானுக்கும்அவித்துவானுக்கும் அந்தியகரலஞ்சமானமாக இருந்திடினுஞ் சத்தியப்பிரமத்தில்அபிப்பிராயமுடையவன் திரும்பவுந்தேகத்தையடையமாட்டான். பொய்யானதேகமுதலியவற்றிலகம்புத்தியுடையவன் திரும்பவுஞ்சர்த்தையடைகின்றானெனவிந்தப்பிரகாரம் ஒன்பதுபரியாயங்களால் அச்சங்கையைநிராகரித்து அதுநீயாகின்றயென்றவாக்கியத்தால் முற்கூறிய பிரமான்மஐக்கியமானது சுருதியினுல்கிடைசெய்யப்பட்டதெனவாம்,

(சுசு)

அ-கை. அப்பியாசமென்பதுதாற்பரியலிங்கமாதலாற் பலதரம்பியாசிக்கப்பட்டபிரமான்மவைக்கியலக்ஷணமுடையபொருளேசுருதியின்தாற்பரியத்தாலடையத்தக்கதேயன்றிவெறில்லையெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சிவனேயுள்ளான்பிதிதில்லையென்றுதிரமாயறிவதுவே பவமேயொழிக்கும்பரமார்த்தம்பகருநெறிதானதுவாகும் அவமேயிதனையொழிந்துளதாமவைதானிதனையடைதற்குத் தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளைச்சாற்றுகின்றதன்மையவே.

இ - ள். சிவனேயுள்ளான் - (எப்பொழுதும்) சிவனொருவனேயுள்ளான், பிதிதில்லையென்று - வேறில்லையென்று, திரமாய் - உறுதியாய், அறிவதுவே - அறிகின்றதுவே, பவமேயொழிக்கும் - ஜனனமரணத்தைக்கெடுக்கின்ற, பரமார்த்தம் - பாரமார்த்திகமாயிசித்தாந்தமாகும், பகருநெறிதான் - சொல்லுமார்க்கமும், அதுவாகும் - அதுவேயாகும், இதனைஒழிந்துளதாமவைதான் - இதனைஒழித்துள்ளமற்றதாக்களானவைகள், அவமே - வீணையாகும், இதனையடைதற்கு - இப்பரம்பொருளையடைவதற்கு, தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளை - தவமுதலாகியசரிதைகளை, சாற்றுகின்றதன்மைய - சொல்லுகின்றதன்மையுடையனவாம். எ - று.

(சுரு)

காந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அ - கை. இதுவேவேதப்பொருளென்றுசபதங்குகுகின்றார்.
வேறு.

ஆதரவுடையீர்கேண்மினருமறைப்பொருள்தென்றே
யோதலாலுவமையில்லாப்பொருள்திலையமுண்டேற்
நீதமமுவைக்காய்ச்சிச்செங்கையிலிடுவேனென்றோ
தனதுயலகமெல்லாம்படைக்குநான்முகனாயுள்ளோன்.

இ - ள். நாதனாய் - நாயகனாகி, உலகமெல்லாம் - உலகமனைத்தையும்,
படைக்கும் - சிருஷ்டிசெய்யும், நான்முகனாயுள்ளோன் - சதூர்முகனாகவி
ருக்கின்றபிரமதேவன், ஆதரவுடையீர் - அன்புடையதேவர்களே, கேண்மின் -
கேளுங்கள், அருமறைப்பொருள் - அரியவேதார்த்தம், நாதென்றே - இந்தப்பொ
ருளென்றே, ஓதலால் - (நானிப்பொழுது) கூறுதலினால், உவமையில்லாப்பொ
ருள்தில் - உவமையற்றபொருளாகியவதில், ஐயமுண்டேல் - (இன்னமுக
னாக்குச்) சந்தேகமிருக்குமாகில், தீதம - குற்றமற, மழுவைக்காய்ச்சி - மழு
வை (அக்கினியிற்) காய்ச்செய்து, செங்கையில் - எனதுசெவ்வியுகையில், இ
டுவேனென்றான் - தாங்குவேனென்றுசொன்னான். எ - று.

பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின்பகர்ந்தவேதத்தினர்த்த
மித்தகைத்தாகும்வேரென்றில்லையாமிதனிலுங்கள்
சித்தநம்புதலுண்டாகச்செப்பினோமானேமூன்றோ
டத்தனாற்பாதந்தொட்டேயென்றனனலின்மேலோன்.

இ - ள். அலரின்மேலோன் - மலரின்மேல்வீற்றிருக்கின்றபிரமதேவன்,
பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின் - சிவபெருமானுக்குஅன்புடையவராயிருக்கின்ற
தேவர்களேகேளுங்கள், பகர்ந்தவேதத்தினர்த்தம் - இப்போதுகூறியவேதத்தி
ன்றாற்பரியம், இத்தகைத்தாகும் - இத்தகுதியையுடையதேயாகும், வேரென்
நில்லையாம் - வேரெருபொருளின்றாகும், இதனில் - இந்தத்தாற்பரியத்தில்,
உங்கள்சித்தம் - உங்களுடையசித்தத்திற்கு, நம்புதலுண்டாக - நம்பிக்கையு
ண்டாகும்படி, அத்தனாற்பாதந்தொட்டே - சிவபெருமானதுதிருவடிசனைப்பற்
றிக்கொண்டே, ஆனைமூன்றோடு - மூன்றுதரஞ்சத்தியத்தோடு, செப்பினோம் -
சொன்னோம், என்றான் - என்றுகூறினான். எ - று. (கௌ)

அ - கை. நான்மாத்திரமிந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லுகின்றேனென்பதில்லை
நான்கூறியவிற்பொருளில் பரமசிவமுமில்லாததில்வந்துங்களுக்குவிசுவா
சத்தைஉண்டுபண்ணுவாரெனக்கூறுகின்றார்.

அன்பராயுள்ளீர்கேண்மினறிவித்தபொருண்மெய்யன்றே
லென்சிரமிற்றுவிழ்வதென்றனனிதுவுமன்றி
யின்பமேயளிக்குமீசனிவ்விடந்தன்னில்வந்து
தன்பெருங்கருணையாலுந்தளர்வறப்பண்ணுகின்றான்.

இ - ள், அன்பராயுள்ளீர் - பத்திமாண்களாகியசுரோத்தமர்களே, கேண்மின் - கேளுங்கள், அறிவித்தபொருள் - (நரணிப்பொழுதுங்கட்கு) அறிவித்தஉண்மைப்பொருளானது, மெய்யன்றேல்-உண்மையில்லாவிடில், என்சிரம் - எனதுதலை, இற்றுவிழ்வதென்றன் - அற்றுவிழக்கடவதென்றுசொன்னான், இதுவுமன்றி - இதுவுமல்லாமல், இன்பமேயளிக்கும் - (சகலவுயிர்களுக்கும்) இன்பத்தையேகொடுக்கும், ஈசன்-சிவபெருமானார், இவ்விடந்தன்னில் - இந்தவிடத்தில், வந்து - எழுந்தருளி, தன்பெருங்கருணையாலும் - தனது அளவற்றதிருவருளினாலும், தளர்வற - சந்தேகமாகியதளர்ச்சிரீங்கும்படி, பண்ணுகின்றான் - செய்தருள்கின்றார். எ - று. (கஅ)

இவ்வணமுரைத்துப்பின்னையாவர்க்குமன்பாயுள்ளோன்
செய்வணமொழிந்தேயிசன்றிருவடிசிந்தைசெய்து
மெய்வணமிழந்துதாழ்ந்துபணிந்துமெய்ப்பத்தியாலே
யவ்வணமாகித்தன்னையழிந்தன்னயனுமையன்.

ள், இவ்வணமுரைத்து - இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லி, பின்னை - பின்பு, யாவர்க்கும் - சகலருக்கும், அன்பாயுள்ளோன் - பிரியமாயிருக்கின்றவன், செய்வணமொழிந்து - செய்யும்வண்ணம்நீங்கி, ஈசன்றிருவடி - சிவபெருமானுடையதிருவடிகளை, சிந்தைசெய்து - சிந்தித்து, மெய்வணமிழந்து - உடலின்றன்மைமறந்து, தாழ்ந்துபணிந்து-தாழ்ந்துவணங்கி, மெய்ப்பத்தியாலே - உண்மையாகியபத்தியினால், அவ்வணமாகி - அவ்வாறேயாகி, அயனுமையன் - பிரமதேவனுக்கியதேசிகன், தன்னையழிந்தான் - தன்னையழிந்தவனுயினான். எ - று. (கக)

அப்பொழுதளவிலாதவருளுருவாயவீசன்
செப்பிடுமுவரேத்துந்திருவுருவுடையசோதி
யொப்பிலாமதியஞ்சூடியுமையொருகூறனுதி
யிப்படிவானோர்காணும்படியுளவியல்பின்வந்தான்.

இ - ள், அப்பொழுது - அந்தச்சமயத்தில், அளவிலாத - அளப்பதற்கரிதாகிய, அருளுருவாயவீசன்-கருணைவடிவாகியமஹாதேவரும், செப்பிடும்கூறப்பட்ட, முவரேத்தும் - திரிமூர்த்திகளாலேவணங்கத்தக்க, திருவுருவுடையசோதி - திருவுருவுடையஜோதியானவரும், ஒப்பிலா - நிகரற்ற, மதியஞ்சூடி - சந்திரனைத்தரித்தவருமாகியசிவபெருமானார், உமையொருகூறனுதி-ஒருபாகத்திற்பார்வதியையுடையவராகி, இப்படி-இவ்வாறு, வானோர்காணும்படி-தேவர்கள்தரிசிக்கும்படி, உளவியல்பின்வந்தான்-உள்ளசுபாவமாகஆவிர்ப்பவித்தார். எ - று. (க௦௦)

நீடொளிமணிகள்சேர்த்திரிமலமாயோங்கியெங்கும்
பிடுடைத்தாமநாற்பிறப்பிறங்கரிமிசையதாக

வாடகம தனிநிலையமரராலமைக்கப்பட்ட
பிடம்வந்திட்டதாங்கேயிருந்தனன் பெயராதிசன்.

இ - ள். நீடொளிமணிகள் சேர்த்தி - நீண்டபிரகாசத்தையுடையவிரத்
தினங்களைப்பதித்து, நிம்லமாயோங்கியெங்கும் - எவ்விடத்திலுங்கனங்கமற
ப்பிரக்காசிக்கின்ற, பீடுடை - பெருமைபொருந்திய, தாமநாற்றி - மாலைகள்
தூக்கி, பிறங்கரிமிகையதாக - உயர்ந்தசிகத்தின்மேலாக, ஆடகமதனிநிலை -
சுவர்ணத்தினிலை, ஆமரரால் - தேவர்களால், அமைக்கப்பட்ட - இய
ற்றப்பட்ட, பீடம் - ஆசனமானது, வந்திட்டது - வந்துசேர்ந்தது, ஆக்கே -
அவ்விடத்தில், ஈசன் - பரமசிவமூர்த்தியானவர், பெயராது - அகலாமல்,
இருந்தனன் - இருந்தருளினார். எ - று. (க0க)

அளவிலாவொளியதாயவரனெழுந்தருளலுன்னித்
துளபமாலுலகமியாவுமளிப்பவனுவகையோடுங்
களமதார்கறைசேர்நாதன்கழலடிநினைந்தப்போதே
யுளநெகிழ்ந்துருகியொல்லைவந்தனனுணர்வின்மிக்கோன்.

இ - ள். அளவிலா - எல்லையில்லாத, ஒளியதாய - பிரகாசமாகிய, அர
னெழுந்தருளலுன்னி-சிவபிரானொழுந்தருளுதலைக்கருதி, உலகமியாவும்-சக
லவுலகங்களையும், அளிப்பவன் - காப்பவனும், உணர்வின்மிக்கோன் - அறிவி
ன்மேம்பட்டவனுமாகிய, துளபமால் - துளசிமாலையையுடையமாயவன், உவ
கையோடும் - சந்தோஷத்தோடும், களமதார்கறைசேர்நாதன் - விடம்பொ
ருந்தியகறுத்தகண்டத்தையுடையநாயகனது, கழலடி-வீரமணியைப்பூண்டபா
ததாமரையை, நினைந்தப்போதே - நினைத்தக்காலத்தே, உளநெகிழ்ந்துருகி - ம
னநெகிழ்ந்துருகி, ஒல்லைவந்தனன் - விரைவின்வந்தான். எ - று. (க0உ)

நித்தராயுள்ளவானோர்நிறைமலர்மாரிமேன்மே
லுய்த்தனர்மிக்கவன்பாலுரைத்தனர் துதிகளெல்லாம்
பத்தர்வேதங்கள்சொன்னபடியிலேபணிந்துவாழ்த்தி
யித்தன்மைததாயவேறுஞ்செய்தனரிறைவன்காண.

இ - ள். நித்தராயுள்ள-அழிவற்றவர்களாயிருக்கின்ற, வானோர்- தேவ
ர்கள், நிறைமலர்மாரி - நிறைந்தபூப்பவருஷங்களை, மேன்மேல்- மேன்மேலு
ம், உய்த்தனர் - பொழிந்தார்கள், துதிகளெல்லாம் - தோத்திரங்களெல்லா
ம், மிக்கவன்பால் - மிகுந்தஅன்பினால், உரைத்தனர்-சொன்னார்கள், பத்தர்-
அடியவர்களாகியவிவர்கள், வேதங்கள்சொன்னபடியிலே - சூருதிகள்கூறி
யபடியே, பணிந்துவாழ்த்தி - வணங்கித்துதித்து, இத்தன்மைத்தாயவேறும்-
இந்தத்தன்மையுடையதாகியபிறவும், இறைவன்காண -அதிபராகியமகாதே
வர்காணும்படி, செய்தனர்- செய்தார்கள். எ - று. (க0ங்)

கடுகியுமுயர்ந்துந்தாழ்ந்துங்காளங்கள்பலமுன்னூதப்
படகமோடிடக்கைசல்லிமத்தளம்பலவாசிப்பத

துடிமுழல்வீணைதாளம்வலம்புரிதொடர்ந்தேயார்ப்பக்
குடமுழாமுரசுபேரிசுசுலராயினர்கொண்டார்த்தார்.

இ - ள். கதிகியும் - விரைவாயும், உயர்ந்தும் - உச்சமாயும், தாழ்ந்தும் - மிருதுவாயும், காளங்கன்பலமுன்னுத - திருச்சின்னங்களநேகந்திருமுன்பு ணுத, படகமோடு - தம்பட்டத்தோடு, இடக்கை - டக்கை, சல்லி-சல்லரி, மத்தளம் - தண்ணுமை, பலவாசிப்ப - அனேகங்கள்வாசிக்கு, துடி - உடுக்கு ம், குழல் - புல்லாங்குழலும், வீணை - வீணையும், தாளம் - கைத்தாளங்களும், வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கமும், தொடர்ந்தேயார்ப்ப-ஒன்றோடொன்றுக் ளந்துமுழங்க, குடமுழா - குடமுழாவும். முரசு - முரசும், பேரி - பேரிகை யும், குசுலராயினர்- (அதில்) மிகுந்தவல்லமையுடையவர்கள், கொண்டார்த் தார் - கொண்டுமுழக்கினார்கள். எ - று. (க0ச)

வானவர்பாடவாடமங்கையர்மரைகள்வீச
வானவாகவிகளானூரசிதோத்திரங்கள்சொல்ல
வீனமிலேசன்பாதபங்கயநினைந்துநோக்கு
மோனமாயிருந்தார்வேறுமுனிகளோர்செயலதின்றி.

இ - ள். வானவர் - தேவர்கள், பாட - பாடவும், மங்கையர் - தேவ தாசிகள், ஆட - நடனஞ்செய்யவும், மரைகள்வீச-கவரிகள்வீசவும், ஆனவா- தங்களாலானவாறு, கவிகளானூர் - கவிகளானவர்கள், ஆசி - ஆசீர்வாதங்க ளும், தோத்திரங்கள் - துதிகளும், சொல்ல - சொல்லவும், வேறு - சிலவி டத்தில், ஈனமில் - இழிவில்லாத, ஈசன் - உமைபாகரது, பாதபங்கயநினைந் துநோக்கும் - திருவடித்தாமரையையநினைந்துபார்க்கின்ற, முனிகள் - முனிவ ர்கள், ஓர்செயலதின்றி - யாதொருபிரவிர்த்தியுமில்லாமல், மோனமாயிருந் தார் - மௌனமாயிருந்தார்கள். எ - று. (க0ரு)

அன்பிலம்முனிகளெல்லாமதிசயமாகிநின்றார்
பின்புளோர்தலையாலாடும்பெருமையையுடையராணு
ரென்புரைந்துருகிறெக்கங்கியாவருந்தாமேதம்மில்
வன்பெருங்கைகளாலுங்குத்தினர்வானோரெல்லாம்.

இ - ள். அன்பில் - அன்பினால், அம்முனிகளெல்லாம் - அந்தமுனிவர்க ளெல்லாரும், அதிசயமாகிநின்றார் - அதிசயமடைந்தநின்றார்கள், பின்பு ளோர் - பின்புநிற்கின்றவர்கள், தலையாலாடும்பெருமையையுடையராணு- தலையால்நிறுத்தஞ்செய்யும் பெருமையையுடையவாராணர்கள், என்புரைந்து ருகிறெக்கு - எலும்புரைந்துருகிக்குழைந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், யாவரு ம் - முனிவர்களெல்லாரும், வானோரெல்லாம் - சகலதேவர்களும், தாமேத ம்மில் - தாங்களேதங்களுக்குள்ளாக, வன்பெருங்கைகளாலும் - வலிமையு டைய பெரியகைகளாலும், குத்தினர்-குத்திக்கொண்டார்கள். எ - று. (க0சு)

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககசு

தலையினுன்முட்டிமேலுந்தாள்களாலுதைத்துக்கைகள்
பலவினாடித்துத்தண்டிற்கயிறதுபூட்டிவானோர்
சிலவர்தாஞ்சிலவர்தம்மைச்சிவிகையிற்பொறுத்தார்வேறு
குலவியோர்குதிரைதன்னிற் கொடுசென்றுசிலர்மேல்வைத்தார்.

இ - ள். தலையினுன்முட்டி - தலையினுலே (ஒருவருக்கொருவர்) முட்டியும், மேலும் - பின்னும், தாள்களாலுதைத்து - கால்களினுலேஉதைத்தும், கைகள் பலவினாடித்து - பல கைகளாலடித்தும், தண்டிற்கயிறதுபூட்டி - தடிகளிற்கயிறுகளைப்பூட்டி, வானோர்சிலவர்தாம் - சிலதேவர்கள், சிலவர்தம்மை - சிலர்களை, சிவிகையில் - பல்லக்குகளைப்போல, பொறுத்தார் - தாங்கினார்கள், வேறு குலவியோர்குதிரைதன்னிற்கொடுசென்று - வேறுகச் (சிலர்களைக்) கொண்டாடி ஓர்குதிரையைப்போலத்தங்கண்மேல்வைத்துக்கொண்டு சென்று, சிலர்மேல்வைத்தார் - சிலதேவர்கள்மேல்வைத்தார்கள். எ-று. ( )

வேறு.

ஓடினார்சிலவரொக்கநின்றவர்களொருவரோடொருவர்தழுவினார்
கூடியொண்புடைவைமேலெறிந்துசிலர்கொண்டுகொண்டிவியாடி
ரோடிவந்துபிரியத்தினோடொருவரொருவருச்சியைமுகந்தன (இ
ராடினார்கள்சிலரன்பினுலறிவதொன்றிலாதபடியாகவே.

இ - ள். சிலவர்-சிலர்கள், ஓடினார்-ஓடினார்கள், ஒக்கநின்றவர்கள்-கூட்டி
நின்றவர்கள், ஒருவரோடொருவர்- ஒருவர்களோடொருவர்கள், தழுவினார்-
தழுவிக்கொண்டார்கள், கூடி- (ஒன்று) கூடி, ஒண்புடைவை-அழகாகியவத்தி
ரங்களை, மேலெறிந்து சிலர்கொண்டுகொண்டி-சிலர்கள்பலதரம்உயரவெறிந்
துகொண்டு, வியாடியார் - வியாடியார்கள், ஓடிவந்து-ஓடிவந்து, பிரிய
த்தினோடு - அன்பினோடு, ஒருவரொருவர் - ஒருவருக்கொருவர், உச்சியைமு
கந்தனர்- சிரசைமுகந்துகொண்டார்கள், சிலர் - சிலர்கள், அன்பினால் - பத்
தியினுலே, அறிவதொன்று - அறியத்தக்கதொன்றும், இலாதபடியாகவே -
இல்லாதபடியாகவே, ஓடினார்கள் - கூத்தாடினார்கள். எ - று. (க0அ)

வேறு.

உமையோடுகூடியுளனாயவீசனொழியாததேவர்செயல்கண்
டமையாதவன்புமிகவாகியங்கையருளோடமைக்கவயன்மா
விமையோர்களோடுமுனியாயினோர்களிடர்தீரும்வண்ணமருளா
லமையாதவங்கணதுவைத்தல்கண்டனர்கள்பெற்றுநின்றவனேவோர்.

இ - ள். உமையோடுகூடி - பார்வதிசமேதராகி, உளனாயவீசன் - இரு
க்கின்ற சிவபெருமான், ஒழியாத - நீங்காத, தேவர்செயல்கண்டு - தேவர்க
ளதுசெயல்க்கண்டு, அமையாதவன்பு - (ஒருநாளும்) அமையாதவன்பு, மிக
வாகி - மிகுந்து, அங்கையருளோடமைக்க - கருணையினுழங்கியதிருக்கைய

மைத்தருளவும், அயன் - பிரமதேவனும், மால் - திருமாலும், இமையோர்க
ளோடு - தேவர்களோடு, முனியாயினோர்கள் - முனிவரானவர்களும், இடர்
திரும்வண்ணம் - துன்பம்நீங்கும்படி, அருளால் - திருவருளால், அமையாத-
அடங்காத, அங்கணதுவைத்தல் - அழகியதிருக்கண்ணோக்கம்வைத்தலை, கண்
டனர்கள் - கண்டார்கள், பெற்றுநின்றவனைவோர் - அத்திருக்கண்ணோக்கம்
பெற்றுநின்ற சகலர்களும். எ-று. (க0க)

வேறு.

சத்தியமாகிவேதமொன்றுமேயளவையாகு
மித்தன்மைப்பொருளையெல்லாவுலகருமறியும்வண்ண
நித்தராமன்பரேத்துநிறைந்தமெய்க்கருணையீசன்
மெய்த்தகுபொருள்தென்றேவிளம்பிடல்செய்யலுற்றான்.

இ - ள். சத்தியமாகி - உண்மையாகி, வேதமொன்றுமே - வேதமொ
ன்றுமாத்திரமே, அளவையாகும் - பிரமானமாகும், இத்தன்மைப்பொருளை-
இத்தன்மையையுடையபொருளை, எல்லாவுலகரும் - சகலவுலகத்தவர்களும்,
அறியும்வண்ணம்- அறியும்படி, நித்தராமன்பர் - அழிவில்லாதபத்திமான்கள்,
ஏத்தம் - துதிக்கும், நிறைந்த - நிறைவுற்ற, மெய்க்கருணையீசன் - உண்
மையாகியகருணையையுடையசிவபெருமான், மெய்த்தகுபொருள் - உண்மை
யுடைய வேதார்த்தமானது, ஈதென்றே - இதுதானென்றே, விளம்பிடல்செ
ய்யலுற்றான் - உரைசெய்யத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ - று (க0க)

அ - கை. போத்திருபோக்கியவிலக்கணமுடைய பிரபஞ்சமனைத்துக்
கும் அத்துவிதியப்பிரமான்ம வைக்கியமேசுருதியின்பொருளெனப்பிரமதேவ
னாக்கியது சத்தியந்தானெனப் பரமசிவமூர்த்தியானவர் தமது சார்வான்
மியத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

உலகமியாவுமுயிர்பலவுநானேசிறிதும்வேறில்லை
யலகிலறிவாலாய்ந்திடினுமாயாவிடத்துமருத்தமிதே
திலகமாயமறைதுணிந்துதிகழ்த்தும்பொருளுமிதுவென்ற
னிலகுந்தன்மையனுபவமுமிதிலோரையமுளதன்றால்.

இ - ள். உலகமியாவும் - எல்லாவுலகங்களும் - உயிர்பலவும் - எல்லா
யுயிர்களும், நானே - நானே, சிறிதும்வேறில்லை - (என்னைத்தவிர) கிஞ்சித்து
மன்னியமரயில்லை, அலகிலறிவால் - அளவில்லாதமகிமையையுடையவறிவி
னால், ஆய்ந்திடினும் - ஆராய்ந்திடினும், ஆயாவிடத்தும்-ஆராய்ச்சிசெய்யாவி
டத்தும், அருத்தமிதே - இதுவேஅருத்தமாகும், திலகமாய - மேன்மையான,
மறை-வேதம், துணிந்து - நிச்சயித்து, திகழ்த்தும்பொருளும்- விளக்கும்ருத்
தமும், இது - இதுவே, என்மன் - என்னுடைய, இலகுந்தன்மையனுபவமும்-

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

கஎக

விளங்குந்தன்மையுடையஅனுபவமும் (இதுவே), இதில் - இதில், ஓரையம் - ஒருசந்தேகமும், உளதன்று - இருக்கின்றதன்று. எ-று.

ப-ம். விசாரதிகசயிலிரச்சுவினசத்துவத்திற் சற்பதாரைபோல் அத்தியாசிக்கப்பட்டவஞ்ஞானம் அதன்காரியமிவைதன்னிடத்திலிலியிப்பதுகொண்டு கிஞ்சித்தேனந்தனக்குவேறில்லை கற்பிதவத்துவின்ராசமதிட்டானமாத்திரமாகச்சேஷிப்பதாகலின், அச்சகமனைத்துமில்லை நானேதானெனவாதையிற் சாமானாதிகரணியமாகுமென்பார், “உலகமியாவுமுயிர்பலவுரானேசிநிதும் வேறில்லை யலகிலறிவாலாய்ந்திடினும்” எனவும், விசாரயில்லாததிகசயினும் ஆரோபிதமானது அதிட்டானத்திற்குவேறாயில்லாததனால் தோற்றுக்கின்றசகமும்நானேதானெனச்சமுசர்க்கத்திற்சாமானாதிகரணியமென்பார், “ஆயாவிடத்துமருத்தமிதே” எனவும், இவ்வனைத்துமென்பதியாது அவ்வனைத்தும்இவ்வான்மாவேதானெனச்சுருதியிற்காண்பதனால் வேதத்திற்குந்தாற்பரியத்தாலடையத்தக்கபொருளினவேதானென்பார், “திலகமாயமறைதுணிந்து திகழ்த்தம்பொருளுமிது” எனவுங்கூறினர். (ககக)

அ - கை. அவனைதான் கீழிலும் மேலிலுமென்றுசனற்குமாரநாரதசம்வாதத்திற்பூமாவித்தையிற்கூறப்பட்ட அதன்பொருளைப்பிராசங்கிகமாயிவ்விடத்திற்கூறுகின்றார்.

அப்பாலாகியெவர்கட்குமதுவேயெனநிற்கின்றேனானிப்பாலாக்காண்பொருள்களெல்லாமாகியுள்ளேனான்
மெய்ப்பாலுயிர்களியாவையுமாய்விளங்கிமிகவுநின்றேனானெப்பேயிலையாமுபாதிபலவாகியெங்குமுள்ளேனான்.

இ - ள். அப்பாலாகி - பரோக்ஷமாகி, எவர்கட்கும் - எத்தன்மையானவர்களுக்கும், அதுவேயெனநிற்கின்றேனான் - அதுவேயென்னும்படிநிற்கின்றவனும்நானே, இப்பாலாகி-அபரோக்ஷமாகி, காண்பொருள்களெல்லாமாகி-திரிசியங்களனைத்துமாகி, உள்ளேனான் - இருக்கின்றவனும்நானே, மெய்ப்பாலுயிர்கள் - உடலினிடத்துள்ளவுயிர்கள், இயாவையுமாய் -சகலமுமாகி, விளங்கிமிகவுநின்றேனான் - மிகவும்விளக்கமுற்றுநின்றவனும்நானே, ஒப்பேயிலையாம் - உவமானமேயில்லாததாகிய, உபாதிபலவாகி-நானாவதவுபாதிகளாகி, எங்குமுள்ளேனான் - எவ்விடத்துமுள்ளவனும்நானே. எ - று. (ககஉ)

பூதமாகிப்பொருள்பலவாய்ப்புணர்ந்துநின்றுங்காப்பவனான்
பேதமாகிப்பேதித்தும்பேதமில்லாப்பெற்றியனான்
சோதியாகுமிரவீமதியாகித்தோன்றுகின்றேனான்
வேதமாகியுள்ளேனான்விளங்கும்புராணமாவேனான்.

இ - ள். பூதமாகி - பூதங்களாகி, பொருள்பலவாய்-பலவகைப்பொருளாகி, புணர்ந்துநின்றும்-கலந்துநின்றும், காப்பவனான்-காப்பவனும்நானே,

பேதமாகிப்பேதித்தம் - பற்பலபேதங்களாகிப்பேதித்தம், பேதமில்லா - பின்னமில்லாத, பெற்றியனான் - தகுதியையுடையவனும்நானே, சோதியாகும் - பிரகாசமாகும், இரவிமதியாகி - சூரியசந்திரராகி, தோன்றுகின்றேனான் - தோன்றுகின்றவனும்நானே, வேதமாகியுள்ளேனான் - வேதங்களாயுள்ளவனும்நானே, விளங்கும்புராணமாவேனான் - விளங்குகின்றபுராணங்களாகஆனவனும்நானே. எ - று.

(கக௩)

கூறுமோசைபலவவைநானவற்றிற்குலவும்பொருளவைநானாசுமயமாயவற்றினருத்தமாகிரிற்பேனான்
வேறென்றறியும்பொருள்களுமாய்வேறும்விளங்குகின்றேனானுஞ்சிந்தையழிந்தொன்றாமறிவாலறியுமறிவுநான்.

இ - ள். கூறுமோசை - சொல்லுஞ்சத்தங்கள், பல - பலவகைகளாகும், அவை - அவையனைத்தும், நான் - நானே, அவற்றில் - அந்தச்சத்தங்களில், குலவும் - விளங்கும், பொருளவைநான் - பொருள்களும்நானே, ஆசுமயமாய் - அதுவகைச்சமயமுமாகி, அவற்றினருத்தமாகிரிற்பேனான் - அவற்றின்பொருள்களுமாகிரிற்பவனும்நானே, வேறென்றறியும் - பின்னமாகவறிகின்ற, பொருள்களுமாய் - பதார்த்தங்களாயும், வேறும்விளங்குகின்றேனான் - அன்னியமாயும்பிரகாசிக்கின்றவனும்நானே, ஆறுஞ்சிந்தையழிந்து - தணிந்தசிந்தைநசித்து, ஒன்றாமறிவாலறியும் - ஏகமாகியனானத்தினாலறியும், அறிவுநான் - ஞானமும்நானே. எ - று.

(கக௪)

தோன்றுகின்றவொளியவைநான் ஞொடர்ந்தேசெறியுமிருளதுநானூன்றங்கமைந்தோருளமேவியறிவாய்நின்றேயறிபவனானூன்றும்பொருள்கண்மேலோடுமுணர்வாவதுநானுணர்பவனான்சான்றங்காகியெப்பொட்குஞ்சலியாதென்றுநிற்பவனான்.

இ - ள். தோன்றுகின்ற - தோற்றுகின்ற, ஒளியவைநான் - பிரகாசங்களும்நானே, ஞொடர்ந்தேசெறியும் - ஞொடர்ந்துநெருங்குகின்ற, இருளவைநான் - அந்தகாரங்களும்நானே, ஆன்றங்கமைந்தோருளமேவி - உணர்வுபொருந்தினவர்கள் மனத்தையடைந்து அவ்விடத்தில், அறிவாய்நின்றே - ஞானமாகநின்றே, அறிபவனான் - அறிபவனும்நானே, ஊன்றும்பொருள்கள்மேலோடும் - நிலைபெற்றபொருள்கள் மேற்செல்லுகின்ற, உணர்வாவதும் - அறிவாவதும், நான் - நானே, உணர்பவனான் - (அவைகளை) அறிபவனும்நானே, எப்பொருட்கும் - சகலவத்துக்களுக்கும், சான்றங்காகி - அவ்விடத்திற்சாணியாகி, சலியாது - அசையாமல், என்றும் - எக்காலத்தும், நிற்பவனான் - நிற்கின்றவனும்நானே. எ - று.

(கக௫)

பாடுமிசையாயவ்விசையின்பயனாய்நிந்துநிற்பவனான்
சூடுங்குந் தும்பலவாயுங்கொள்வானாயுமுள்ளேனான்

காடுங்கல்லுமலைபலவுங்கடமும்படமுமாவேன
 னீடும்பொருளாயெவ்விடத்துநிறைந்தவொளியாய்நிகழ்பவனான்.

இ - ள். பாடுமிசையாய் - பாடுகின்றகானமாயும், அவ்விசையின் - அந்தக்கானத்தின், பயனாய் - பலமாயும், அநிந்துநிற்பவனான் - அநிந்துநிற்கின்றவனும்நானே, கூடுங்கந்தம்பலவாயும்-கூடும்பலவாசனைகளாயும், கொள்வானாயும் (அவற்றைக்) கிரகிப்பவனாயும், உள்ளேனான்-இருக்கின்றவனும்நானே, காடும்-வனங்களும், கல்லும்- கற்களும், மலைபலவும்- பலகிரிகளும், கடமும்-குடங்களும், படமும்-படங்களும், ஆவேனான்-நானேயாகின்றேன், நீடும்பொருளாய்-பலபதார்த்தங்களாய், எவ்விடத்தும் - எல்லாவிடங்களிலும், நிறைந்தவொளியாய்-பூரணமாகியபிரகாசமாய், நிகழ்பவனான்-விளங்குகின்றவனும்நானே. எ - று. (ககக)

அளவையோடங்கறிவானுமறியும்பொருளுமாவேன
 னுளவஞ்ஞானஞானமெனவுரைக்குமுண்மைப்பொருளவைநான்
 விளையுங்கன்மசுகதுக்கமேவுங்காலமாவேன
 னுளமதாரவுணர்கின்றசுவையாருகியுள்ளேனான்.

இ - ள். அளவையோடு - பிரமாணங்களோடு, அங்கு - அவ்விடத்தில், அறிவானும் - ஞாதாவும், அறியும்பொருளும் - ஞேயங்களும், ஆவேனான் - நானேயாவேன், உளவஞ்ஞானம் - பொருந்தியஅறியாமையும், ஞானம்-அறியும், எனவுரைக்கும் - என்றுசொல்லப்படும், உண்மைப்பொருளவைநான்-உண்மையாகியபொருள்களும்நானே, விளையும் - உண்டாகும், கன்மசுகதுக்கம்-சுகதுக்கருமங்கள், மேவுங்காலம் - அனுபவிக்கப்பொருந்துங்காலமும், ஆவேனான் - ஆகின்றவனும்நானே, உளமதார- உள்ளத்திற்பொருந்த, உணர்கின்ற - அறிகின்ற, சுவையாருகி-அறுசுவைகளாகி, உள்ளேனான் - இருக்கின்றவனும்நானே. எ - று. (ககக)

தேவரெல்லாமாவேனன்றிகழுநரராயுள்ளேனான்
 யாவரேனுங்கருவாகியிடுதற்கிசைந்தேயிருப்பவனான்
 பாவபேதபுண்ணியங்கள்பலன்களசுவர்க்கமாவேனான்
 மேவியடையும்புத்தியுநான்வீழுகிரயமாவேனான்.

இ - ள். தேவரெல்லாமாவேனான்- சகலதேவர்களாயுமாகின்றவனும்நானே, திகழுநரராயுள்ளேனான்-விளங்குகின்றமனிதராகவுறுபவனும்நானே, யாவரேனும்- யாவரானும், கருவாகியிடுதற்கு-கருவுருவாவதற்கு, இசைந்தே- (அவர்களம்னோசங்கற்பத்தின்படி) இயைவுற்று, இருப்பவனான்-இருப்பவனும்நானே, பாவபேதபுண்ணியங்கள் - பாவபுண்ணியபேதங்களும், பலன்கள்-அவற்றின்பலங்களும், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமும், ஆவேனான் - நானேயாவேன், மேவி - விரும்பி, அடையும் - அடைகின்ற, புத்தியுநான்-புத்தியும்நானே, வீழும்- வீழ்கின்ற, கிரயமாவேனான்-நரகமும்நானேயாவேன். எ - று. (ககஅ)

கரணம்பன்னுன்காவேனுன்கரணியாயகாரணனுன்
சரணந்தருதேசிகனுகித்தன்னுளடங்குந்தன்மையனுன்
புரணந்திகழ்பேரொளியோவாப்போதமாயபூரணனுன்
கரணங்கடந்தவெனையென்றுங்காண்பார்காணப்படுவேனுன்.

இ - ள். கரணம்பன்னுன்காவேன்-சொல்லுகின்றநான்குரணங்களுநா
னையாவேன், கரணியாயகாரணனுன்-அக்கரணங்களையுடையகாரணனுனீவ
னும்நானே, சரணந்தரும்- திருவடிகூட்டும், தேசிகனுகி-குருவாயும், தன்னுள
டங்கும் - தன்னிடத்தடங்குகின்ற, தன்மையனுன்-இயல்பையுடையசீடனாயி
ருப்பவனும்நானே, புரணந்திகழ் - பூரணமாய்விளங்கும், பேரொளியோவா-
உயர்ந்தபிரகாசமாறுபடாத, போதமாய - ஞானமாகிய, பூரணனுன் - பரிபூ
ரணனும் நானே, கரணங்கடந்த - அந்தக்கரணபாவணையைக்கடந்துநின்ற,
எனையென்றுங்காண்பார் - என்னுளக்காலத்துங்காண்பவர்களுக்கு, காணப்ப
டுவேனுன் - காணப்படுபவனும்நானே. எ - று. (ககக)

நாதமாகிமந்திரங்கணுவாகியுள்ளேனுன்
பேதமாகிரினைந்திருந்துபேணுந்தியானமாவேனு
கேதலாகுமவத்தைபலவொன்றுயறிவாயுள்ளேனு
னேதமில்லாவெப்பொருட்குமுள்ளேயிலங்கியிடுபவனுன்.

இ - ள். நாதமாகி - ஒலியாகி, மந்திரங்கணுவாகி - நானாவீதமந்திர
ங்களாகி, உள்ளேனுன் - உள்ளவனும்நானே, பேதமாகி - பற்பலபேதங்களா
கி, நினைந்திருந்து-சுருதியிருந்து, பேணும்-விரும்புகின்ற, தியானமாவேனுன்-
தியானமும்நானேயாகின்றேன், ஒதலாகும் - சொல்லப்படும், அவத்தைபல-
அவத்தைகள்பலவாயும், ஒன்றும் - ஒன்றாயும், அறிவாய் - அறிவாயும், உள்
ளேனுன் - உள்ளவனும்நானே, ஏதமில்லா- குற்றமில்லாத, எப்பொருட்கும்-
எவ்வகைவஸ்துக்களுக்கும், உள்ளே - உள்ளாக, இலங்கியிடுபவனுன் - விள
ங்குபவனும் நானே. எ - று. (கஉ0)

யாதொன்றருத்தமுண்டில்லையென்னுமுரைகளிரண்டினுக்கும்
யாதொன்றருத்தந்தோன்றுமென்றுந்தோன்றுதென்றுஞ்சொல்லுத
திதொன்றின்றியிவையனைத்துந்திகழுமென்றனுருவென்றே - [ற்குந்
யோதுமையமோரிடத்துமுளதன்றுண்மையுரைக்குங்கால்.

இ - ள். உண்டில்லையென்னும் - இருக்கின்றதெனவுமில்லையெனவும்
சொல்லுகின்ற, உரைகளிரண்டினுக்கும் - இருவகைச்சத்தார்த்தங்களுக்கும்,
யாதொன்றருத்தம் - யாதொன்றுபொருளோ (அதுவும்), தோன்றுமென்
றும்- தோற்றமென்றும், தோன்றுதென்றும் - தோற்றதென்றும், சொல்லு
தற்கும் - உரைப்பதற்கும், யாதொன்றருத்தம்-யாதொன்றுபொருளோ (அது

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். களரு

வும்), தீதொன்றின்றி - ஒருதிங்குமின்றி, இவையனைத்தும் - இவைகளனைத்
தும், திகழும் - விளங்குகின்ற, என்றனுருவென்றே - எனதுவடிவமென்றே,
ஒதம்-(வேதங்களுள்ளாம்) சொல்லும், உண்மையுரைக்குவகால் - சத்தியமா
ய்ச்சொல்லுங்கால், ஐயம்-சந்தேகமானது, ஓரிடத்தும்-ஒருவிடத்தும், உளத
ன்று - உளதன்றாகும். எ - அ. (கஉக)

வேறு.

யாதினை நித்தமுள்ளபுத்தமேசுத்தமென்றிங்
கோதிடுமறைதானென்றனுண்மையேதிகழும்வண்ணந்
திதினையொழிந்தவந்தப்பூரணமதுவேயாமென்
றோதிடுமெய்யேயிங்கோரையமுமுள்ளதன்றே.

இ - ள். யாதினை - எந்தவத்துவ, நித்தமுள்ள - நித்தியமாயுள்ள,
புத்தமே - பரிபூரணஞானமென்றும், சுத்தமென்று - பரிசுத்தமென்றும், இங்
கு - இவ்விடத்தில், என்றனுண்மையேதிகழும்வண்ணம் - என்னுடையவுண்
மைவிளங்கும்படி, ஒதிடுமறை - வேதஞ்சொல்லும், திதினையொழிந்த-தீக்கி
ல்லாத, அந்தப்பூரணமதுவே - அந்தப்பூரணவத்துவே, யாமென்று - நாமெ
ன்று, ஒதிடும் - சொல்லுங்கள், மெய்யே - இதுசத்தியமே, இங்கு - இங்கு
ம், ஓரையமுமுள்ளதன்று - ஒருசந்தேகமுமில்லை. எ - அ. (கஉஉ)

அகமெனவறியப்பட்டுநிற்கின்றபொருளுமாகித்
தகைமையிலிதமென்றுன்னத்தக்கவிப்பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச்சந்தித்தாமென்னுருவமேதோன்றுமென்று
மிகவுரைசெய்யலுற்றான்வேறுருவிலாதவண்ணம்.

இ - ள். அகமெனவறியப்பட்டு - நானென்றுணரப்பட்டு, நிற்கின்ற
பொருளுமாகி - இருக்கின்றபுசிப்பவனாகியும், தகைமையில் - பெருமையாக,
இதமென்றுன்னத்தக்க - இதுவென்றுகருத்தத்தக்க, இப்பொருளுமாகி - இந்த
ப்போக்கியப்பொருளாகியும், சுகமுடை-பிரமானந்தமுடைய, சந்தித்தாமெ
ன்னுருவமே - சத்துச்சந்தித்தாகியவென்னுடைய சொருபமே, தோன்றுமென்
று - விளங்குமென்று, வேறுருவிலாதவண்ணம்- அன்னியப்பொருளொன்று
மில்லாதவண்ணம், மிகவுரைசெய்யலுற்றான் - சிவபெருமானார்மிகவுந்திரு
வாய்மலர்ந்தருள்கின்றார். எ - அ. (கஉங்)

அ-கக. எனதுநிச்சயமிந்தப்பிரகாரமாதலினாலே ஸார்வான்மியத்தை
ப்பிரதிபாதிக்குஞ்சுருதியும் அதன்பொருளைச்சொல்லுகின்றபிரமதேவருஞ்சத்
தியவாதிகள் தானெக்கனாகின்றார்.

வேறு.

நானேமுழுதுமெனையொழியநாடிற்சிறிதும்வேறில்லை
யானபொருளையருமறைதானறையும்படியானதனாலும்

யானுமிசைத்தபடியாலுமிதுவேதிடமாயுள்பொருடா
னுனமின்றிநான்முகனுமுரைத்ததுங்கட்குண்மையதே.

இ - ள். நானேமுழுதும் - நானேயனைத்தும், நாடில் - ஆராயில், எனை
யொழிய - என்னைத்தவிர, சிந்தும் - கிஞ்சித்தும், வேறில்லை - அன்னியமில்லை,
அருமைதான் - அருமையாகியவேதங்களும், ஆனபொருளை - (அப்படி) யா
னபொருளேயே, அறையும்படியானதனாலும் - சொல்லுகின்றதன்மையையுடை
யனவாதலாலும், யானுமிசைத்தபடியாலும் - நாமும் அருள்செய்ததன்மை
யினாலும், இதுவே - இதுவே, திடமாயுள்பொருடான் - நிச்சயமாயுள்பொ
ருளேயாகும், னுனமின்றி - குறைபாடின்றி, நான்முகனும் - பிரமாவும், உங்
கட்கு - உங்களுக்கு, உரைத்தது - உபதேசித்ததுவும், உண்மையதே - மெய்
ம்மைதான். எ - று.

வேறு.

(கஉச)

இப்பொருளையப்பட்டோரிடப்பார்க்கணத்தின்மெய்யே
மெய்ப்படுபொருளையென்றும்விடுதனிச்சயமதாகும்
இப்பொருளையின்றியறிந்தவன்பவபாசத்தை
மெய்ப்படவொழிந்துமேலாமொளியினையடையுமன்றே.

இ - ள். இப்பொருள் - இந்தப்பொருளில், ஐயப்பட்டோர் - சந்தேக
முற்றவர்கள், இறப்பார்க்கணத்தில் - ஒருகணத்தல்லறிவார்கள், மெய்யே -
இதுசத்தியமே, மெய்ப்படுபொருளை - அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரப்பொருளை,
என்றும் - எக்காலத்தும், விடுதல் - விட்டுவிடுதலும், நிச்சயமதாகும் - உண்மை
யாகும், இப்பொருள் - இந்தவத்துநிச்சயத்தை, ஐயமின்றி - சந்தேகமில்லா
மல், அறிந்தவன் - உணர்ந்தவன், பவபாசத்தை - சன்னமரணமாகியபாசத்
தை, மெய்ப்பட - உண்மையாக, ஒழிந்து - நீங்கி, மேலாமொளியினை - அப
ரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபாவத்தை, அடையும் - அடைவான். எ - று. (கஉரு)

பாசமோசகனுமீசன்பகர்ந்தருள்செய்துதன்னை
நேசமோடயன்மாறம்மைநீடுறத்தழுவிக்கொண்டு
ஆசிலாவமரார்தம்மையருட்கண்ணுலமைத்துநோக்கிச்
சோதியானந்தவெள்ளச்சுகருபராமினென்றான்.

இ - ள். பாசமோசகனுமீசன் - (இந்தப்பிரகாரமாக) சமுசாரமோசக
னாகியசிவபெருமான், தன்னை - தனதுமகிமையை, பகர்ந்தருள்செய்து - தி
ருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்து, நேசமோடு - பிரியத்தோடு, அயன்மால்தம்மை -
பிரமாவையும் திருமாலையும், நீடுறத்தழுவிக்கொண்டு - நன்றாகஆலிங்கனஞ்
செய்துகொண்டு, ஆசிலா - குற்றமற்ற, அமரார்தம்மை - தேவர்களை, அருட்
கண்ணுலமைத்துநோக்கி - தயாதிருட்டியாற்பார்த்து, சோதியானந்தவெள்
ள் - விளங்கும்பிரமானந்தவெள்ளமாகிய, சுகருபராமினென்றான் - சுகருபமு
டையவரானீர்களைன்றருள்செய்தார். எ - று. (கஉசு)

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

சாந்தமெய்க்கருணைமேனிச்சம்புவையமரரெல்லா
மாய்ந்தபேரன்பினுலேயடியிணைமலர்கடம்மே
லேய்ந்தமாமலருநீருமிலையொடுபலமுங்கைக்கொண்
டாந்தனையிறைஞ்சியேத்தியருச்சனைசெய்துநின்றார்.

இ-ள். (இவ்வண்ணந்திருவருள்செய்த) சாந்தமெய்க்கருணைமேனி-சாந்தமும்மெய்த்திருவருளுமேதிருமேனியாகவுடைய, சம்புவை -மகாதேவரை, அமரரெல்லாம் - தேவர்களெல்லாரும், ஆய்ந்த-ஆராய்ந்தறிந்த, பேரன்பினுலே-மேன்மையாகியபத்தியினுலே, அடியிணைமலர்கடம்மேல்-உபயபாதபங்கயங்களின்மீது, ஏய்ந்த - இயைவாகிய, மாமலரும் - உயர்ந்தபுஷ்பங்களும், நீரும்-தீர்த்தங்களும், இலையொடு - பத்திரங்களோடு, பலமும்-கனிவர்க்கங்களும், கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, ஆந்தனை - தங்களால்ஆனமட்டும், இறைஞ்சி-வணங்கி, ஏத்தி - ஆதித்து, அருச்சனைசெய்துநின்றார் - அருச்சித்துநின்றார்கள். எ - று. (கௌ)

வேறு

உலகமியாவும்ளந்தருளுமுலப்பில்கீர்த்திநாரணனு
மிலகுந்தனதுகாரணமாமீசன்பாதபங்கயத்தைத்
தலையின்மிசையேவைத்தருளித்தரியாவன்பாற்றானழிந்தான்
மலரின்மிசையோனவ்வடிகள்மறந்தேதன்னைவைத்திருந்தான்.

இ - ள். உலகமியாவும் - சகலசகங்களையும், அளந்தருளும், அளந்தருளிய, உலப்பில் - கெடுதலில்லாத, கீர்த்தி - கீர்த்தியையுடைய, நாரணனும் - திருமாலும், இலகும்- விளங்கும், தனதுகாரணமாம்-தனக்குக்காரணனாகிய, ஈசன் - உமாபதியினது, பாதபங்கயத்தை - திருவடித்தாமரைகளை, தலையின்மிசையே - சிரசின்மீதே, வைத்தருளி - வைத்துக்கொண்டு, தரியாவன்பால்-தாங்கக்கரியவன்பினால், தானழிந்தான் - தன்னைத்தானேமறந்தான், மலரின்மிசையோன் - பங்கயாசனனாகியபிரமாவும், அவ்வடிகள் - (விட்டுணுவைப்போல) அவ்வுமாபதியினதுதிருவடிகளை, வைத்து -தலைகளில்வைத்துக்கொண்டு, தன்னை - தன்னை, மறந்தே - மறந்து, இருந்தான் - இருந்தான். எ - று. ( )

வேறு.

தேவர்க்குந்தேவனாய் பெருமானன்றன்கழல்செறிந்த
யாவார்க்கும்பாசநீக்கியெடுத்திடவியல்பாயுள்ளான்
மூவர்க்குந்தெரியாவுண்மைப்பொருளானதற்பாவத்தை
யாவார்க்குந்தெரியும்வண்ணமின்பக்கூத்தாடலுற்றான்.

இ - ள். தேவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், தேவனாய் - தேவராகிய, பெருமான் - மகாதேவரும், தன்கழல்செறிந்த - தமதுதிருவடிமுன்னெருங்கிநின்ற, யாவார்க்கும் - சகலருக்கும், பாசநீக்கி - பவபாசங்களையொழித்து, எடுத்திடல் - கரையேற்றாந்தன்மையை, இயல்பாயுள்ளான் - இயற்க்கையாகவுடை

யவருமாகியஎம்பிரானார், மூவர்க்குந்தெரியா-திரிமூர்த்திகளுக்குந்தெரியாத, உண்மைப்பொருளான- ஏதார்த்தவத்துவாகிய, தற்பாவத்தை - தனதுசுயஞ் சொருபத்தை, யாவர்க்கும் - சகலருக்கும், தெரியும்வண்ணம் - தெரியும்படி, இன்பக்கூத்தாடலுற்றான் - ஆனந்தநடனஞ்செய்தருளத்தொடங்கினார். எ-று.

வேறு.

மேலாயருள்சேராகரமாய்வேறென்றிடுதற்கரியவருங்
கோலாவளவில்பேரன்பாற்கூத்தன்றையேபார்த்தருளிக்
காலாலாடறனக்கிபையக்கையாற்றாளுக்கதிசெய்ய
மாலேமுதலாம்வானோர்கள்வலவர்மகிழ்வாலாடினரால்.

இ - ள். மேலாய் - மேன்மையாயும், அருள்சேராகரமாய் - கருணையெல்லாஞ்சேருதற்குறைவிடமாயும், வேறென்றிடுதற்கரியவரும் - (சங்கரருக்கு) வேறென்றுசொல்லுதற்கருமையானவளாயும் விளங்குகின்றசங்கரியும், கோலா - சூழ்ந்து, அளவில்பேரன்பால் - அளவில்லாதபேரன்பினால், கூத்தன்றையேபார்த்தருளி - ஆனந்தநடராஜமூர்த்தியாகியதனது பதியையே பார்த்துக்கொண்டு, காலாலாடறனக்கியை - (அவரது) திருப்பாதத்தாற்செய்யும் நடனத்துக்கேற்ற, கையாற்றாளுக்கிசெய்ய-திருக்கைகளாலேதாளம்போட, மாலேமுதலாம் - விட்டினுமுதலாகிய, வானோர்கள் - தேவர்கள், வலவர் - இன்னுமுள்ளசமர்த்தர்களனைவரும், மகிழ்வால் - ஆனந்தத்தால், ஆடினர் - நிருத்தஞ்செய்தார்கள். எ - று. (கந 0)

பேரானந்தக்கடலாயபெருமான்வணங்குந்தேவர்பிரான்
பாராவெல்லாவமரையும்பரிந்துள்ளுவகைகூர்ந்தேவர்க்குந்
தீராவின்பமளித்தருளித்தெரிவையொருபாலுடனாகி
யாராலறியாவறிவுருவோனாகேயுறிவிற்காந்தனனால்.

இ - ள். பேரானந்தக்கடலாய - ஞானானந்தக்கடலாகிய, பெருமான் - பெம்மானாகியும், வணங்குந்தேவர்பிரான் - வணங்குகின்றதேவர்களுக்கெல்லாம்அதிபராயுமெழுந்தருளியமகாதேவர், எல்லாவமரையும் - சகலதேவர்களையும், பரிந்து - பரிவாகி, உள்ளுவகைகூர்ந்து - திருஉளத்திற்சந்தோஷமுற்று, பாரா - கடாணித்தருளி, எவர்க்கும் - அத்தேவர்களைவர்கட்கும், தீராவின்பமளித்தருளி - நீங்காதபேரானந்தத்தைக்கொடுத்தருளி, தெரிவையொருபாலுடனாகி - ஒருபாகத்தின்பார்வதிதேவியோடுகூடினவராய், ஆராலறியாவறிவுருவோன் - யாராலுறியாதஞானசொருபரானவர், ஆங்கே - அவ்விடத்தில், அறிவில் - சிதாகாயத்தில், கரந்தன் - மறைந்தருளினார். எ - று. (கந 5)

அரியுமயனையனைத்துக்கொண்டமரர்முனிவர்தமையெல்லாம்
தேரியவன்பான்மிகரோக்கிச்சித்தங்குகிசூர்ந்துளமகிழ்வா

ஹரியவுலகந்தணியினுமாவுலப்பில்பெருஞ்சீர்வைகுண்டத்
தரிவைமலர்மேலவளோடுமரவினணைமேலமர்ந்தனனாள்.

இ - ள். அரியும் - விட்டுணுவும், அயனை - பிரமாவை, அனைத்துக்கொள்
ண்டு - ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு, அமரர் - தேவர்களையும், முனிவர்தமை
யெல்லாம்-முனிவர்களெல்லாரையும், தெரிய-தெரியும்படி, அன்பால்மிகநேர்
க்கி - தையயினால்மிகவுங்கடாக்ஷித்து, சித்தம் - உள்ளத்தில், களிகூர்ந்துள்-
மிருந்துள்ள, மகிழ்வால் - சந்தோஷத்தினால், ஹரியவுலகம்-இந்திராதேவர்
களுக்குரித்தாகியவுலகம், தணியினும் - அழிந்தாலும், உலப்பில் - கெடுதலி
ல்லாத, மா - அழகிய, பெருஞ்சீர் - பெருஞ்செல்வத்தையுடைய, வைகுண்டத்
து - வைகுண்டத்தில், அரிவைமலர்மேலவளோடும் - தேவியாகியதிருமக
ளோடும், அரவினணைமேல் - சர்ப்பசயனத்தில், அமர்ந்தனன் - இருந்தான்.
எ - று. (கருஉ.)

வேறு.

அயனுமீண்டதிசயத்தாலவசமாயழிந்துபின்னும்
பயனுறுமமரர்தம்மைப்பார்த்துமுன்பரிவினாலே
வயமெலாமுளதாய்ச்செய்யுமலர்மிசைமறையினோனும்
தனதுவாய்திறந்துவார்த்தையுரைத்தனன்றழைக்கும்வண்ணம்.

இ - ள். அயனும் - பிரமாவும், மீண்டு - திரும்பவும், அதிசயத்தால்-
பேருவகையால், அவசமாயழிந்து - பரவசமாய்த்தன்னைமறந்து, பின்னும்-
திரும்பவும், பயனுறுமமரர்தம்மைப்பார்த்து - ஆன்மப்பிரயோசனமடைந்த
தேவர்களைநோக்கி, முன்பரிவினால் - முன்னிருந்தவன்பினால், வயமெலாமு
ளதாய்ச்செய்யும் - அனைத்துந்தன்வசமுள்ளனவாகப்படைக்கும், மலர்மிசை
மறையினோனும் - பங்கயாசனத்தின்மேலிடபிரமதேவனும், தனதுவாய்திறந்
து-தன்னுடையதிருவாய்மலர்ந்து, தழைக்கும்வண்ணம்-(தேவர்கள்) வாழும்
படி, வார்த்தைஉரைத்தனன் - (இந்த) வார்த்தையையுரைசெய்தான். எ-று.

அ - கை. சந்தோகத்தினேழாமத்தியாயத்திற்சனற்குமாரரால்நாரத்
ர்பொருட்டுப்பூமாவித்தையுபதேசிக்கப்பட்டது. அதனைக்கூறவிச்சைநண்ணி
னவராகி ஆன்மவித்தைக்குவேறாயவித்தைகள் சொருபாஞ்ஞானத்தைநீக்கா
தென்பதுமாத்திரமன்று பாபக்கிரந்தி அதன்னிமித்தமானசோகமிவைகளு
க்குக்காரணங்களாகுமென்றுகூறப்பட்டது. இருக்குவேதமத்தியயன்ஞ்செய்
திருக்கிறேனென்றதுமுதலியவற்றாலதனைக்கூறுகின்றார்.

மானிடரானோரென்றுமோகிடுமவிச்சையெல்லா
முனமாய்ப்பாசபெத்தமாக்கிடுமுண்மையாகத்
தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான
வினமாமிருளேநீக்குமின்பநற்சோதியொன்றும.

இ - ள். மானிடராஜே - மனிதரானவர்கள், என்றும் - எக்காலத்தும், ஒதிமம் - சொல்லுகின்ற, விச்சையெல்லாம் - பரவித்தைக்குவேறுகியசு கலவித்தைகளும், ஊனமாய் - ஈனமாய், பாசபெத்தமாக்கிடும் - பவபாச த்திற்கட்டுண்ணச்செய்யும், உண்மையாக - சத்தியமாக, இன்பநற்சோதியொ ன்றும் - நல்லஆனந்தப்பிரகாசமுடைய, தானதாம்- தானதுவேயாகிய, அறி வாம்விச்சை-அறிவானஆன்மவித்தை, ஒன்றுமே- ஒன்றுமாத்திரமே, பாசமா ன - பவபாசமான, ஈனமாம் - குறைவாகிய, இருளைநீக்கும் - அந்தகாரத்தை நீக்கிவிடும். எ - று.

ப - ம். விச்சையெல்லாமென்றதனால், வேதங்கூறியவாக்காதிகளினு பாசனைகளும்பெறப்பட்டது. அவ்விடத்துஇச்சைப்பிரகாரங் காமசாரணைப் பவிக்கின்றனென்ற அந்தவந்தவாக்கியசேடங்களால் ஐஹிகபாரலவுகிகபல சாதனத்தன்மைகாரணப்படுவதனால் ஞாயப்பிரமவுபரிடத்தத்துக்குப்பின்னங் களானவேதங்கள் ஸாம்ஸாரிகபலத்தைத்தருவனவென்பார், “ஊனமாய்ப்பா சபெத்தமாக்கிடும்” எனவும், சோகத்தைக்கடக்கின்றனாமலித்தெனச்சுரு தியிற்கூறப்பட்டபரவித்தை சமுசாரகாரணமாகியவஞ்ஞானவிருளைக்கெடுக் குமென்பார், “உண்மையாகத்தானதாமிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான வினமாமிருளைநீக்கும்” எனவுங்கூறினார். (கநச)

அ - சை. மற்றொரு வித்தைக்குச்சமுசாரத்தை நீக்குந்தன்மையேனில் லையெனக்கூறுகின்றார்.

தானாகுமறிவொன்றில்லாதவனுக்குத்துன்பவாழி
தானேயுண்டாவதென்றுந்தான்றன்றிறழைத்துள்ளோர்கட்
கானாதெவ்வுருவுமாகியல்லவாமறிவாஞ்சோதி
தானாகுமீடேயாதல்சங்கையொன்றில்லையன்றே.

இ - ள். தானாகும்-தானாகின்ற, அறிவொன்றில்லாதவனுக்கு-ஆன்மவித் தையொன்றில்லாதவனுக்கு, துன்பவாழி- சோகசமுத்திரமானது, தானேயுண் டாவதென்றும் - எக்காலத்துமியல்பாகவேயுண்டாகின்றது, தான்றன்றிறழை த்துள்ளோர்கட்கு - தன்னிடத்திற்குனாகவேவாழ்ந்திருக்கின்றவர்களுக்கு, ஆ னுது - நீங்காமல், எவ்வுருவுமாகி - சகலருபமுமாகி, அல்லவாம்-தன்னில்வே றில்லாமலுமிருக்கின்ற, அறிவாஞ்சோதி - ஞானமாகியபிரகாசமே, தானாகு ம்மீடேயாதல் - தானாகியமோகூதொருபமாதலில், சங்கையொன்றில்லை - ஒருசந்தேகமுமில்லை. எ - று.

கருத்து - அஞ்ஞானமேசமுசாரகாரணமாதலால் அனான்மவிடயங் களானவித்தைகளாலதற்கழிவில்லை ஆன்மாவினதுஎதார்த்தஞானத்தாலாவா ணவித்தைநீங்கிடில்உபாதானமில்லாததாகிச்சமுசாரருபமானசோகமுதிக்கா ததனால் முத்தியுண்டாவதிற்சமுசயமில்லையெனவாம். (கநரு)

அ - கை. நாமமுதற்பிராணந்தற்களானதத்துவங்களைப் பரதத்துவத்தி
ப்புத்திசெல்லும்பொருட்டுபாயமாகச்சோபானக்கிரமமாயுபதேசித்தப் பூமா
வத்துவேஅநியத்தக்கதென்றனவச்சி ன்னசுரூபவியாபகனுவான்மாவை
நியத்தக்கவனாகப்பிரதிக்களைசெய்து எவ்விடத்தில்தேற்றப்பொருளைப்பார்க்
கின்றனில்லையோவென்றசுருதியற்கு நியபூமாவுகூணத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாவனொருவன்றனையிகழ்ந்தேயளவில்வேறுபடக்கண்டு
மியாவனொருசொல்வேறுபடக்கேட்டுமறிந்துமவருகின்ற
னியாவனொருவன்றனக்கென்றுஞ்சிறுமையதுவேபிறப்பிறப்புப்
போவதில்லாக்காரணமுமதுவேயென்றுபுகன்றனனல்.

இ - ள். யாவனொருவன் - எவனொருவன், தனையிகழ்ந்தே-தானாகியபிர
மத்தையுதாசினம்பண்ணி, அளவில் - அளவில்லாத, வேறுபடக்கண்டும் - பின்
னபின்னங்களாகப்பார்த்தும், யாவன் - எவன், ஒருசொல் - ஒருசொல்லாயி
னும், வேறுபடக்கேட்டும் - பின்னமாகக்கேட்டும், அறிந்துமவருகின்றான் -
(அப்படியேவேறுபட) அறிந்துமவருகின்றவன், யாவன் - எவனோ, ஒருவன்
றனக்கு - அந்தஒருவனுக்கு, என்றும்- எக்காலத்தும், அதுவேசிறுமை - அது
வேசிறுமையாகும், பிறப்பிறப்பு-சனனமரணம், போவதில்லாக்காரணமும்-
நீங்காதகாரணமும், அதுவேயென்று - அதுவேதானென்று, புகன்றனன் -
சொன்னான். எ - று.

கருத்து. பூமாவத்துவுக்குப்பிரதியாகியாக அற்பவத்துவினிலக்கண
த்தை எவ்விடத்தன்னியத்தைப்பார்க்கின்றானோவென்றது முதலியவற்றிற்கு
திபிரமாதிரி பிரமாண பிரமேயவிவகாரமுடையது அறித்தியமென்றுஅறிந்து
அடையும் சவுகரியத்தின்பொருட்டதனைமுன்பேகூறியதென்றதிக. (கருகூ)

அருளினாலியாவன்றன்கணியையில்வேறென்றுகாணு
தருளினால்வேறுகேளாதறிந்திடாதிருக்கிலஃதே
யருளதாம்பெருமைதானுமழிந்திடாச்சுகமுமெல்லா
விருளிலாவிடுதானுமென்றனனிமையோர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். அருளினால்-சிவப்பிரசாதத்தால், இயாவன் - எவன், தன்கண்-
ஆன்மாவினிடத்தில், இவையில் - இவைகளில், வேறென்றுகாணுது - வே
றென்றையுங்காணாமலும், அருளினால் - அந்தப்பிரசாதத்தினால், வேறுகேளா
து - வேறென்றையுங்கேளாமலும், அறிந்திடாது - அறிந்திடாமலும், இருக்கி
ல் - இருந்தால், அஃதே - அதுவே, அருளதாம் - சிவப்பிரசாதமென்னும், பெ
ருமைதானும் - பெருமையும், அறிந்திடாச்சுகமும் - நாசமில்லாதவின்பமும்,
எல்லாவிருளிலா - ஓரிருளில்லாத, வீடுதானும் - மோகமும், என்றனனி
மையோர்க்கெல்லாம் - என்றுதேவர்களுக்கெல்லாங்கூறினான். எ - று.

கருத்து. திரிபுடிவிகாரமெந்தவத்துவிலிலையோ அஃதனவச்சின்னபூம்
சத்தாபிதேயமுடையவான்மாவெனவும், யாதுபூமாவோ அதுவேசுகமென்றச்
சுருதிவாக்கியத்தின்பொருளான அபரிச்சின்னவான்மவத்துவேசுகம்நிரதிசயமா
னமுத்தியுமெனவும், பரிச்சின்னத்திலொருசுகமும்இல்லை பரிச்சேதத்தாற்ப
யமவசியமுண்டாதலானவச்சின்னசுகருபமானவான்மரிட்டையே சம்பாதி
க்கத்தக்கதெனவுங்கொள்க. (கரு)

வேறு

யாவரொருவர்தமக்கென்றுஞ்சிறுமையுண்டேற்சுகமிலையர்
மோவவில்லாதளவுபடாதொன்றாமறிவாய்நின்றோர்கட்
காவதில்லைபிறப்பிறப்புமழுந்துபோக்குவரவுமிலை
மேவுபந்தம்விடுமியென்றேவிரிஞ்சன்விளம்பினனால்.

இ - ள். யாவரொருவர்தமக்கு - எவர்களுக்கும், என்றும் - எக்கா
லத்தும், சிறுமையுண்டேல் - (பேதமென்னுஞ்) சிறுமையுண்டாகில், சுக
மிலையாம் - சுகமில்லவேயில்லையாம், ஓவலில்லாது - நீங்குதலில்லாமல்,
அளவுபடாது - திரிவிதபரிச்சேதமில்லாமல், ஒன்றும் - ஏகமாகிய, அறிவாய்
நின்றோர்கட்கு - ஞானசொருபமாய்நின்றவர்களுக்கு, பிறப்பிறப்பும் - ஜன
னமரணங்களும், ஆவதில்லை - உண்டாதலில்லை, அழுந்துபோக்குவரவுமிலை -
(துன்பத்துள்) அழுந்தத்தக்கமரகமமுமில்லை, மேவு - பொருந்துகின்ற, பந்
தம் - பந்தமும், விடும் - மோகமும், இலையென்றே - இல்லையென்றே, விரி
ஞ்சன் - பிரமதேவன், விளம்பினன் - சொன்னான். எ - று.

கருத்து. உள்ளபடிபூமாவத்து அறியப்படுங்கால் அதிலனைத்துமச்சொரு
பமாகவேநன்றாயிலயிக்கப்படுகின்றமையின் திரும்பவுத்தானததைஅடைவதி
ன்றென்றுணர்க. (கருஅ)

அ - கை. அதற்குத்திருட்டாந்தங்கூறுகின்றார்

வேறு.

தன்னிலையாக்கப்பட்டகனவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்நனவதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
தன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயானும்
தன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே.

இ - ள். தன்னிலே - தன்னிடத்திலே, ஆக்கப்பட்ட-உண்டாக்கப்பட்ட;
கனவினில் - கனவிடத்தில், உலகமெல்லாம்-சுகமனைத்தும், தன்னுணர்நனவ
தாக - தன்னுடையவுணர்வாகியசாக்கிரமாக, தனில் - தன்னிடத்தில், அவை
யடங்குமாபோல் - அவையனைத்துமடங்குந்தன்மைபோல, தன்னிலே - தன்
னிடத்திலே, தோன்றும்-உண்டாகும், எல்லாப்பொருள்களும்-சகலவஸ்துக்க
ளும், தானேயானால்-தானேயாகில், தன்னிலே-தன்னிடத்திலே, தன்னில்தர்

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅங்

னையாமது-இயல்பாகத்தானாகவேயாகும், தனில்வேறின்று-தனக்கன்னியமா கயாதொன்றுமில்லை. ஏ - ஹ.

கருத்து. நெய்யானது அக்கினியின்சேர்க்கையில்லாதகாலத்திற் கடினமாகி அதன்சம்பந்தத்தால் அக்கடினந்தன்னிலிலியிப்பதுபோலப் பிரமமுந் தன்னுகோசரமானஞானத்திற்குமுன்பிரபஞ்சமாகிப் பின்பு ஞானத்தால் நிருவிகாரமாகின்றதெனில்விகாரப்படுவதனால்அரித்தியமாகுமெனவடநூலிற் கூறியவிலவ்வமைக்கூறுது அபரிச்சின்னநிருவிகாரப்பிரமவத்துவிற்சொப் பனப்பிரபஞ்சத்தோற்றம்போல் சருவசகக்களுந்தோற்றுதலாற் றேற்றமே சரீரமாகியவஃது தனதாச்சிரயத்துக்குவிகாரத்தைச்செய்யாதென்பதுகருதி க்கனவுவமைமாத்திரங்கூறினாரென்க. (ககக)

அ - கை. சிவபெருமான் திருவருளாலெல்லாங்கூறப்பட்டதென்றுமுடி த்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாப்பொருட்குமேற்சுகமாழிதனையுங்கட்கேபும்வணம்
நல்லாருளங்கொண்டராசநாதன்பாதத்தருளாலே
யெல்லாமென்றன்கருணையினுலுரைத்தேனிதன்றன்மேற்கேட்ப
தில்லாவண்ணமினியானுமியம்பவேண்டுவதுமில்லதே.

இ - ள். எல்லாப்பொருட்கும் - எல்லாப்பொருள்களினாலுண்டாகுஞ் (சுகத்திற்கும்), மேற்சுகமாம் - மேலானவானந்தமாகிய, இதனை- இந்தப்பொ ருளை, உங்கட்கு - உங்களுக்கு, ஏயும்வணம் - பொருந்துபடி, நல்லார் - மகா ன்களது, உளங்கொள் - திருவுளமேயிடமாகக்கொண்ட, நடராசநாதன் - ஆனந்தநடராஜமூர்த்தியாயெழுந்தளியசிவபெருமானது, பாதத்தருளாலே - திருவடிப்பிரசாதத்தினால், எல்லாம் - அனைத்தையும், என்றன் - என்னுடைய, கருணையினால் - அன்பினால், இதன்றன்மேல்- இதற்குமேலாக, கேட்பதில்லா வண்ணம் - கேட்கவேண்டியதில்லாதபடி, உரைத்தேன் - உபதேசித்தேன், இனியானும் - இதற்குமேல்நானும், இயம்பவேண்டுவதும் - சொல்வேண்டு வதும், இஃது - இல்லை. ஏ - ஹ. (கச௦)

ரு - மத்தியாயமுற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௩௦௩.

உ

சிவாயபரமகுரவேநம:

கா - வது- சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரிய
முரைத்தவத்தியாயம்.

அ-கை. இவ்வாறுதேசகாலமுதலிய அவச்சேதமில்லாத அத்துவிதீயசு ந்சிற்சுகருபமேபிரமமாகஉபதேசிக்கப்பட்டது. அஃது மந்தபுத்திமாண்களால் விரைவாகுச்சாட்சாத்நாயுறியக்கூடாமைமயின் இதயபுண்டரீகமத்தியில் சுத்

தியகாமத்துவமுதலியகுணமுடையதாக அந்தப்பிரமத்தினுபாசனையைப்பிரமசரியமுதலிய சாதனமுடையமுழுச்சுவுக்குச்சுருதிஉபதேசிக்கின்றது. அத்தகரவித்தையை இவ்விடத்திற் கூறுகின்றார்.

பங்கயாசனத்திலிருந்திடும்பரமன்பழமறைபகர்ந்தவப்பரிசேசங்கையாகாமற்சங்கரன்றிருவாய்மலர்ந்தநன்பரிசினேத்தானேயங்குவானவர்கட்களிக்குமாறளித்துமளவிலாவருளினாலந்த [ப்பான் வெங்குமாய்நின்றபொருளைமீண்டுணரு மிடத்தையுந்தெளிவுறவிசை

இ - ள். பங்கயாசனத்தில் - தாமரைத்தலிசில், இருந்திடும் - வீற்றிருக்கின்ற, பரமன் - பிரமனானவன், பழமறை - புராதனமாகியவேதம், பகர்ந்தவப்பரிசே - சொல்லியஅந்தப்பிரகாரமே, சங்கையாகாமல் - ஐயமுறாமல், சங்கரன் - (தனக்குச்) சிவபெருமான், திருவாய்மலர்ந்த - திருவாய்மலர்ந்தருளிய, நன்பரிசினேத்தானே - நல்லபண்பினேத்தானே, அங்குவானவர்கட்கு - அவ்விடத்தில்தேவர்களுக்கு, அளிக்குமாறளித்தும் - எவ்வாறுஉதவவேண்டுமோஅவ்வாறுஉதவியும், அளவிலாவருளினால் - அளவில்லாததிருவருளினால், எங்குமாய்நின்ற - எவ்விடத்தும்பூரணமாய்நின்ற, அந்தப்பொருளை - அவ்வஸ்துவை, மீண்டு - திரும்பவும், உணருமிடத்தையும் - அறிகின்றவிடத்தையும், தெளிவுற - தெளியும்படி, இசைப்பான் - சொல்லுகின்றான். எ - று. (க)

வேறு.

புகலநின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதியதனில்
தகரபுண்டரீகமெனும்மகமில்ங்கியதகர
ககனமுண்டதுமறைகள்ருதநின்றனுளபிரம
மிகவிரும்புவர்பிறவிவிடவிரைந்துளவிமலர்.

இ - ள். புகலநின்றிடு - சொல்லாநின்ற. பிரமபுரமெனும்பதியதனில் பிரமபுரமென்னுமிச்சரீரத்தில், தகரபுண்டரீகமெனும் - (அற்பபரிணாமமுடைய) தகரபுண்டரீகமென்கின்ற, அகம் - வீட்டில், இலங்கிய - விளங்குகின்ற, தகரககனமுண்டு - தகராகாசமுண்டு, அது - அந்தத்தகராகாசமானது, மறைகள் - வேதங்களால், கருதநின்றனுள - உணரும்படிநிற்கின்ற, பிரமம் - சச்சிதானந்தமாகியசிவமாகும், (அச்சிவத்தை,) பிறவிவிட - ஜனனநீங்கும்படி, விரைந்துளவிமலர் - தீவரதாமுழுட்சுக்கள், மிகவிரும்புவர் - மிகவும்விரும்புவார்கள். எ - று.

ப - ம். பிரமத்தைஅபரோகூமாக அடையுந்தலமானது வித்தியாதி காரியின் சரீரமென்பார், “புகலநின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதி” எனவும், அற்பபரிணாமமான இதயபுண்டரீகத்தால் அவச்சேத்தியமாயிருத்தலால் சர்வகதமாயினுற்பபரிணாமமாயிருப்பது போன்ற ஆகாயம் இதயபுண்டரீகமத்தியில் அறியத்தக்கதாகவுபதேசிக்கப்பட்டது. அவ்வாகாயம் ஸத்தியஞானந்தமான பரசிவமேதான், வியாஸாசாரிகளும் ஆகாயமந்தலிங்கமானதனும்

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅடு

லென்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிரமமென்று கூறினார்கள் - இவ்வாகாயநாமமுடைய பரமசிவன் முழுட்சுக்களால் சமதமாதிரிசாதனத்துடன் கேட்கத்தக்கவன், சிரவணமுதலியசாதனங்களாலுண்டாகிய ஞானத்தால் அபரிச்சின்னனாக அறியத்தக்கவனென்பார், “மறைகள் கருதநின்றுள பிரமமிகவிரும்புவர்” எனவுங்கூறினர். (உ)

அ - கை. சங்கோசமுபாதிசம்பந்தத்தாலன்று ஆன்மாவிற்கு அஃது தேகமுதலியவற்றில் சுபாவமாகக் காணப்படுகின்றதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தெரியிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு
பெரிதெனும்படிநினைகபிரமமெங்குமுளதென
வரியதொன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவுமுணர்
கரியழிந்துளதொர்பொருள்கழியநின்றதுவுமிலை.

இ-ள். தெரிஇடம்-காணப்படுவதாகியதகரபுண்டரீகம், சிறிதலது-அற்பமேயன்றி, அறிவுருவு- ஞானவடிவான அந்தத்தகராகாசமானது, சிறியதன்று-அற்பமன்று, பெரிதெனும்படிநினைக-பூரணத்தன்மையுடையதென்று உணரக்கடவீர்கள், பிரமம்-சித்தூருபமாகியபிரமம், எங்குமுளதெனவரியது-எவ்விடத்தமிழுக்கின்றதென்று சொல்லத்தக்கது, ஒன்றுணர்வது - அறியப்பட்டவொருபொருளையும், உணர்வொழிவதென்பதுவும் - அறியப்படாததென்னும்பொருளையும், உணர்கரி - அறிகின்றசாക്ഷியை, அழிந்துளதொர்பொருள் - அழிந்துண்டாகின்றபொருள்கள், கழியநின்றதுவுமிலை- நீங்கிநிற்கின்றதுமில்லை. எ - று.

ப - ம். சித்தூருபனாய்த்தானான வான்மாவின்னு ஆவரனாஞ்ஞானநீங்கியபின்பு சித்தைவெளிப்படுத்தாநின்றவந்தக்கரணத்தின்பரிச்சேதத்தால் சிவப்புப்படிசம்போல் சிதான்மாவின்கட்பரிச்சேதத்தோற்றமேயன்றி இயல்பன்றென்பார், “தெரியிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு” எனவும், உற்பத்திஸ்திமுதலியசகலகாலங்களினும் அத்தியாசிக்கப்பட்ட சகலபிரபஞ்சத்திற்குஞ் சித்திலக்கணப்பிரமமேசொருபமாதலாலும் அத்தியஸ்தமானது அதிஷ்டானத்திற்கு வேதில்லாததனாலும் காலமவத்து இவைகளாலுண்டானபரிச்சேதமில்லாததென்பார், “பெரிதெனும்படிநினைக பிரமமெங்குமுளதெனவரியதெனவும்” தோற்றுக்கின்றசகமனைத்தும் ஞானத்திற்குவிடயமானருபமாயும் அப்படியே அஞ்ஞானத்திற்கு விடயமான ரூபமாயும் சாஷிசின்மாத் திரனானவான் மாவால் பிரகாசிக்கின்றமையிற் சிற்பிரகாசத்திற்கு வேறாயோரிடத்துமொன்று மில்லாததனால் தேசத்தாலுண்டாகிய பரிச்சேதமுமில்லையென்பார் “ஒன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவு முணர்கரி” எனவுங்கூறினர். (க)

அ-கை. ஐகமுந்தானே ஏன்பிரகாசிக்காதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

அறிவின் முன்பலது சடவகிலமுண்டென நிகழ்வு
பெறுவதன்றறிவினிலைபெறநிகழ்ந்ததுபிறிது
செறிவுரும்பொருளினனிசிறிதெனும்படிநிகழ்த
லிறைவனெங்கணும்விரவியெலையும்குழிகழும்.

இ - ள். அறிவின் முன்பலது - ஞானசொருபமாகிய பிரமத்தின் முன்பு
ல்லாமல், சடவகிலம் - சடமான உலகம், உண்டென - இருக்கின்றதாக, நிக
ழ்வுபெறுவதன்று - (தானே) விளக்கம்பெறுவதன்று, அறிவினிலைபெறநிகழ்
ந்தது - சித்தினாலேயே நிலைபெற்று விளங்குகின்றது, பிறிது செறிவுறும்பொரு
ளின் - அன்னியமாய்க் கலந்ததும்பொருளினால், நனி - மிகவும் (அப்பிரமம்),
சிறிதெனும்படி - ஸங்கோசமெனும்படி, நிகழ்தல் - விளங்குதலும், இறைவன் -
வியாபிப்பமான ஜகத்தை விளங்குவிக்கின்ற) சிவன், எங்கணும்விரவி, எங்கு
ம்குழிகழும்படி, எலையும்குழிகழும் - எல்லையில்லாதபடி விளங்குகின்
ன்றான். எ - று.

கருத்து. திரிசியமானவஞ்ஞானத்தையும் அதன்காரியமான சகலஜகத்
தையும் வியாபித்திருக்கின்றதனால் சுபாவமாகவியாபகனே பரிச்சேதமோவெ
னில் அந்தக்கரணமுதலிய வற்றாலென்க. (ச)

அ - கை. இவ்வாறு கூறியபிரமசிவத்தின் வியாபகத்தன்மை ஆகாயதிரு
ட்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.

அளவிலம்பரமெவளவறிசிதம்பரமவள
வுளதுவிண்புவிநிலமொளிபதங்கனுடுமதி
துளிதரும்புயன்மின்முதல்சொலவரும்பொருள்களினி
வினோபவென்றிவையிதயவெளியடங்கிடுமடைய.

இ - ள். அளவிலம்பரமெவளவு - அளவில்லாத ஆகாயமானது எந்தமட்
டும் (வியாபகமாயிருக்கின்றதோ), அறி-அறியாநின்ற, சிதம்பரமவளவுளது -
(இதயகமலமத்தியில்) விளங்கியசித்தான தகராகாசமும் அந்தமட்டும் வியாப
கமாயிருக்கின்றது, விண் - ஆகாயம், புவி - பூமி, அநிலம் - காற்று, ஒளி -
அக்கினி, பதங்கன் - சூரியன், உடு - நகூத்திரம், மதி - சந்திரன், துளிதரும்
புயல் - மழைத்துளியைத்தருகின்றமேகம், மின் முதல்சொலவரும் - மின்
னல்முதலாகச் சொல்லப்படும், பொருள்கள் - வஸ்துக்களும், இனிவினோபஎன்
றவை - மேலும் உண்டாவன என்னுமிவைகள், அடைய - எல்லாம், இதயவெ
ளி - தகராகாசத்தில், அடங்கிடும் - ஒடுங்கியிருக்கின்றன. எ - று.

கருத்து. பிரசித்தாகாசசாயித்தால் சருவகதம்பிரமமென்பதேயன்றி
அந்தப்பரிமாணமுடையதன்று. எதனாலாகாயம்பிருதிவி இவைகள் வியாபிக்க
ப்பட்டிருக்கின்றன வென்னுஞ்சுருதியினுற் பிரமத்திற்கு வின்முதலிய சருவ
ஜகவியாபகத்தன்மை காணப்படுதலாலென்க.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅ௮

அ-கை. ஈசன்சருவவியாபகனே ஓவனங்கனமன்று. தருமாதருமங்க னுக்காசிரயனாதலாலென்னில்! கூடத்தவான்மாவேவியாபகஈசன். புண்ணிய பாபங்கள் முதலியனஅந்தக்கரணதன்மங்களாதலால்அதற்குவேறுகிச்சாக்ஷி யானவான்மா அவைகளுக்காசிரயனாகான். புண்ணியபாபசம்பந்தமில்லாத தனால் அதன்காரியமானஜரைமரணமுதலிய அனைத்தம்அச்சாக்ஷிக்கில்லையெ ன்றுகூறுகின்றார்.

இலதெனும்பொருளுமிவனிடையிலங்குதவினிறை
சொலவரும்பொருண்முழுதுநிலவினன் சுழலும்வினை
நலனும்ன்றியதுநரைமரணமும்பசியைமுத
லுலகுதுந்துயர்முழுதுமுடையனன்றெருபொழுதும்.

இ - ள். இலதெனும்பொருளும் - இல்லையென்றுசொல்லப்பட்டவஸ் துக்களும், இவனிடை - இந்தஆன்மாவினிடத்தில், இலங்குதவின் - விளங்க லால், இறை - இந்தத் (தகராகாசொருபியான) சம்புவானவன், சொலவரு ம் - சொல்லப்பட்ட, பொருள்முழுதும் - வஸ்துக்களெல்லாவற்றினும், நில வினன் - பிரகாசிக்கின்றனன், சுழலும்வினைநலனும் - சுழற்றுகின்ற நல்வினையும், அன்றியதும் - திவினையும், நரை - நரையும், மாணமும் - மாணமும், பசியைமுதல் - பசிமுதலாகிய, உலகுதுந்துயர்முழுதும் - உலகமடையப்பட்டு துன்பங்கள் முழுதும், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்தும், உடையனன்று - உடையவனல்ல. எ - று.

(சு)

அ - கை. இவ்வாறுசகுணநிற்குணமானபிரமத்தினதுஞானமே அழி வில்லாதபலத்திற்குக்காரணமாகுமன்றி அக்கினிஹோத்திரமுதலியகருமங்கள் ஆகாதென்றசுருதியின்வாக்கியார்த்தத்தைச்சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பண்ணியதொழிறருபயன்களியாவையு
மண்ணிடைதுகர்ந்திடமாளுமாறுபோற்
புண்ணியவினைதரும்போகமியாவையும்
விண்ணிடையிருந்தனுபவித்தமீளுமால்.

இ - ள். பண்ணிய - செய்த, தொழில் - கிருஷியாதிகருமங்கள், தரு- கொடுக்கின்ற, பயன்களியாவையும் - பலன்கள்அனைத்தையும், மண்ணிடை - இப்பூமியினிடத்து, துகர்ந்திட - புசித்திட, மாளுமாறுபோல் - (அப்பலன்கள்) நசிக்கும்விதம்போல், புண்ணியவினை - சற்கருமங்கள், தரும் - கொடுக்கின்ற, போகமியாவையும் - சுவர்க்கபோகமனைத்தையும், விண்ணிடைஇருந்து - பா லோகத்திலிருந்து, அனுபவித்து - புசித்து, மீளும் - அப்போகம்நசித்தவுடன் திரும்புவான். எ - று.

ப - ம். செயப்படுபொருள்கட்கெல்லாம் அனித்தியமென்னும்வியாபிதி

நியமமாதலின், “புண்ணியவினைதருபோகம்யாவையும்விண்ணிடைநுகர்ந்தி
னுபவித்துமீளும்” என்றார். (எ)

அ - கை. இவ்விடத்தில் ஆன்மாவையறியாமல் கர்மானுஷ்டானஞ்செய்து
ய்கின்றவன் எவ்விலகத்துமுள்ளபோகங்களைப்புகிக்குமாட்டான் இவ்விடத்
தில் எவன் ஆன்மாவையறிந்துகருமங்களைச்செய்கின்றானோ அவன்சகலவுல
கங்களின்போகங்களையும் புகிக்கின்றானென்றசுருதிவாக்கியப்பொருளைக்கூறு
கின்றார்.

மெய்யினையுணர்ந்தவர்வினைகளியாவையுஞ்
செய்யினுஞ்செய்திலராவர்தேவர்காள்
துய்யநல்வினைகளேதொகுத்துமற்றையார்
வெய்யகர்மத்தரவிளம்பவேண்டுமே.

இ - ள். தேவர்காள் - தேவர்களே, மெய்யினையுணர்ந்தவர் - உண்மை
புரானதன்னையறிந்தவர்கள், வினைகளியாவையும் - சகலகருமங்களையும், செய்
ய்யினும் - செய்தாலும், செய்திலராவர் - செய்யாதவர்களாவார்கள், மற்ற
ையார் - தன்னைப்பரமாகஅறியாதபிறர்கள், துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, நல்
வினைகளே - சற்கருமங்களையே, தொகுத்தும் - ஒழுங்காகச்செய்தாலும்,
(அவர்களை), வெய்ய - கொடிதான, கர்மத்தரா - கன்மங்களைச்செய்தவர்களா
க, விளம்பவேண்டும் - சொல்லவேண்டும். எ - று.

கருத்து. பிதிர்லோகவிச்சையுடையவனாகின்றானென்றது முதலியசுரு
திவாக்கியத்தால் காமவிசேடங்களாகியசகலவுலகங்களினும் வித்துவானுக்கு
அக்கன்மபோகங்கள்பலிக்கின்றன. உள்ளத்தின்கண்ணேசத்தியகாமமுதலிய
குணங்களாலுபாசிக்கப்பட்டதகரப்பிரமம் நிரதிகியானந்தருபமாதலாற் சுரு
வகாமங்களும் அதன்வகதேசமாதலினென்க. (அ)

அ - கை. சத்தோமும்அக்காலத்திலடைந்தவனாகின்றானென்றசுருதியா
ல் சுழுத்தியில்அந்தப்பிரமம்அடையப்படுகின்றதனால்வித்துவான்போல் துங்
கினவனுஞ்சகலகாமங்களையடைந்தவனாக ஏனாகானெனச்சங்கித்துத்திருஷ்
டாந்தத்தோடுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பொற்பொருள்புதைத்தபுவியிற்புலனிலார்போய்
நிற்பினுமிடிப்பர்நனிரித்தமுலகத்தோர்
தற்பொருள்கழுத்திதனிலுற்றுமதுதானே
யற்பமறிகிறிலரயர்ச்சிவலியையோ.

இ - ள். பொற்பொருள் - பொற்பொருளை, புதைத்த - புதைதிருக்கி
ன்ற, புவியில் - பூமியில், புலனிலார் - அறிவில்லாதவர்கள், போய் - சென்
று, நிற்பினும் - நின்றாலும், மிடிப்பர் - வறுமையுறுவார்கள், (அதுபோல),

நனி - மிகவும், நித்தம் - நாடோறும், உலகத்தோர் - உலகத்துள்ளவர்கள், தற்பொருள்-பரம்பொருளானது, சுழுத்திதனிலுற்றும்- சுழுத்தியிலிருந்தும், அதுதான் - அதைத்தான், அற்பம் - சிறிதும், அறிகிறிலர் - அறிகின்றாரில்லை, ஐயோ - ஐயோ, அயர்ச்சிவலி- (அவர்களது) அஞ்ஞானத்தின்வன்மைதான்னே. எ - று.

கருத்து. புதையல்குருக்குமிடந்தெரியாதவனிடையாதபோல் சுழுத்தியவத்தையில் சுயம்பிரகாசமானபிரமம் எல்லாப்பிராணிகளாலுமடையப்படினும்அஞ்ஞானவசத்தாலடையாரென்றுணர்க், (க)

அ-கை. முற்கவியால்அதெப்படிஸ-வர்ணரிதியென்றசுருதியின்பொருள்கூறப்பட்டது. இதயசப்தத்தின்பொருளாலுஞ் சருவகதமானபிரமம் இதயமத்தியிலிருக்கின்றதாகஉபதேசித்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

விதம்படுமுளந்தொறும்விசேடவறிவாயுந்
நிதம்படுதலாலிதயமென்பரிறைதன்னைத்
திதம்படவிவன்றிறமறிந்தவர்கள்சேரும்
பதம்பிரமமல்லதுயகர்ந்திடுதலுண்டோ.

இ - ள். விதம்படும் - தொழில்படுகின்ற, உளந்தொறும்- சகலஇதயங்களிலும், விசேடவறிவாயுற்று - உயர்ந்தஞானசொருபமாகிருந்து, இதம்படுதலால் - சகருபமாயிருத்தலால், இறைதன்னை - சிவனை, இதயமென்பர்- இதயமென்றுசொல்வார்கள், இவன்றிறம் - இந்தச்சிவனதுதன்மையை, திதம்பட - உறுதியாக, அறிந்தவர்கள் - தெரிந்தவர்கள், சேரும்பதம் - அடையும்பதவி, பிரமமல்லது - பிரமமேயன்றி, பகர்ந்திடுதலுண்டோ - வேறுபதவியுண்டென்றுசொல்லுவதுண்டுகொலோ, எ - று.

கருத்து. துக்கசம்பந்தமில்லாத பரமானந்தரூபமானபிரமத்தையடைகின்றனென விளங்கலில் இதயமத்தியிலிருக்கின்ற பிரமவிடயமானஞானத்திற்குத் தினந்தோறும்விதமாகவறிந்தவன் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றனென்றுசுருதிகூறியபிரமப் பிராத்தியேபலமென்பதுபெற்றும், (க0)

அ - கை. பின்புயாதொரு இந்தவான்மாலானவன் நன்றாயடைகின்றனென்றசுருதி முதலியவற்றையுபதேசித்தபிரமத்தை யடையும்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

சுழுத்தியதனின்றுயர் துவக்குமுடறன்னின்
றெழுப்பியுளதன்வடிவினாவிழையையெய்துந்
றழுத்தமுறயாவனதுவாகுமவனெங்கு
முழுத்தியுளதற்பரமமாகிமுடிவுற்றான்.

இ - ள். சுழுத்தியதனில் - சுழுத்திகாலத்தில், துயர்துவக்கும் - துன்பக்கயிற்றிற்கட்டுப்படும், உடறன்னின்று - இவ்வுடலினின்றும், எழுப்பியு

ள - எழும்பிய, தன்வடிவினால் - தனதுயதார்த்த சொரூபமாகக்கொண்டு, இறையை - (பரஞ்சோதிசொரூபமுடைய) பரமசிவத்தை, எய்தற்று - (அபேதமாக) அடைந்து, அழுத்தமுற - அழுத்தமாக, யாவன் - எவன், அதுவாகும் - அச்சிவமாவான், அவன் - அவன், எங்கும் - எவ்விடத்தும், முழுத்தியுள் - பூரணமாகவிருக்கின்ற, தம்பரமமாகி-தானானசொரூபமாகவே, முடிவுற்றான் - மிஞ்சுகின்றான், எ - று.

கருத்து. தூலகுக்குமசரீரமுதலானவற்றிலுள்ள அபிமானத்தை நீக்கிச் சூழ்த்தியவஸ்தையிற் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விடையபோகங்களாலுண்டான கலக்கங்களில்லாததனால் பிரசன்னனாகிய சின்மாதிரி சொரூபசாக்ஷியெவனோ அவன் தகரப்பிரமவித்தையால் அஞ்ஞானஇலக்கணமுடைய காரணசரீரத்தையும் நீங்கி விகாரசம்பந்தமில்லாத கேவலசைதன்னியப் பிரகாசமான பரிசுபவசொரூபத்தைத் தானாகவறிந்து அவித்தையாலுண்டான பரிச்சேதத்தை விட்டுத்தன் சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்றான். இவ்வாறடைதலுங்கண்டத்தின்மணிபோல ஞானமாதிரி சாத்தியமேயுன்றி ஒருரினின் மூலம் றேருருரையடைவது போலக்கிரியாசாத்தியமன்றென்க. (கக)

அ - கை. இவனே ஆன்மாவென்றுரைத்தானென்றும் அபயமயிர்தமென்றுஞ் சொல்லியசுருதிகளின் பொருளைச் சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இதுபரம்பரமயிர்தமபயமென்பதுவுமிது
விதமுறும்பலவுலகும்விரவலின்றியபிரம
பதமிதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலமரண
முதயமொன்றிலவிருமைவினைகளொன்றதுவுமில்.

இ - ள். இது - இதவே, பரம்பரம் - உயர்வும், அயிர்தம் - அழிவில்லாததவும், அபயமென்பதவும் - பயமில்லாதமோக்ஷசொரூபமென்பதவும், இது-இதவே, விதமுறும்பலவுலகும்-பலவிதமான ஜகங்களும், விரவலின்றிய-விரவாத, பிரமபதம் - பிரமபதமாகும், இதன்கணில் - இதனிடத்தில், இரவு-இராத்திரியும், பகல் - பகலும், அடைந்தில - அடையாதுற்றன, மரணம் - அழியும், உதயம் - உற்பத்தியும், ஒன்றில - அடையாதுற்றன, இருமைவினைகள் - சுகதுக்கரூபமான இருவினைகளும், ஒன்றதுவுமில் - ஒன்றுமில்லாதனவாம், எ - று.

ப - ம். எவன் இவ்வாறுபாடுகளின் நிப்பிரகாசிக்கின்றான் அவனே கூடத்தவான்மாவேறில்லை. இவனுக்குவெறுகத்தேகாதிகளுடன் கூடியவன்சோபாதிகளுதலால் அனான்மாவென்பார், “இதுபரம்பரம்” எனவும், பயத்திற்கே தவாகிய இரண்டாம் பொருளில்லாமையின், “அபயம்” எனவும், காலத்ததுவமுஞ்சொரூபத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டதாதலின் பிரமம் மற்றையுற்பத்தியான பிராணிகள்போலிராப்பகல்களை யிலக்கணமாகவுள்ள காலபரிச்சேதமுடை

சாந்தோக்கியவுமரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கசுக்

யதன்மென்பார், “இதன்கணிலிரவுபகலடைந்தில்” எனவும், சன்னமரணஜ
நாமுதலியவைகளுந்தேகதருமங்களாதலால் அதற்குவேறுகியசேதுவானவா
ன்மாவையடையாதென்பார், “மரணமுதயமொன்றில்” எனவுங்கூறினார். ( )

அ - கை. இனியாதொருவிய்வான்மாவென்றுதொடங்கி அனுதாபமில்
லாதவனென்றுமுடிந்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஆதலிற்சிலவினையினுலடர்ப்பவனுமல
னோதலுற்றிடுபிரமலோகமிப்பரனிவனெர்
சேதுவக்கரையடைஞர்சேர்பவக்கடல்விடுவர்
சாதுயர்ப்படினுமவர்தாமிடர்ப்படுவதினார்.

இ - ள். ஆதலில் - ஆதலால், (இவ்வான்மா), சிலவினையினால் - சிலகன்
மங்களினால், அடர்ப்பவனுமலன் - சம்பந்தப்பட்டவனுமல்லன், ஒதலுற்றி
டு - சொல்லாநின்ற, பிரமலோகம் - பிரமலோகமும், இப்பரன் - இந்தஆன்
மாவேதான், இவன் - இவனே, ஓர்சேது - ஒருசேதுவாவான், அக்கரையடை
ஞர் - அந்தச்சேதுவைஅடையப்பட்டவர்கள், சேர் - சேரப்பட்ட, பவக்கட
ல் - பவசமுத்திரத்தை, விடுவர் - விட்டுநீங்குவார்கள், சாதுயர்ப்படினும் - பிரா
ணஹானியானதுன்பத்தையடைந்தபோதிலும், அவர்தாம் - அவர்கள், இடர்ப்
படுவதினார் - துன்பப்படமாட்டார்கள். எ - று.

ப - ம். அபரோட்சமாகக்காணப்படுதலால் பிரமத்தை, “லோகம்” என்றார்.

இதுவுமது.

வேறு.

செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுருவகைநின்றசேது
வப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தனருந்துயருற்றுமுற்றிலன
மிப்படியிதயாகாசமென்றியம்புமீசனிவ்வுடம்பில்வேறுகிக்
கப்புறுநனவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்துநிற்கின்றான்.

இ - ள். செப்பியபொருள்கள் - (அந்தவான்மா) பலபிரிவாகச்சொல்
லியபொருள்கள், யாவையும் - அனைத்தும், சென்றுசேர்வுருவகை - நசித்து
ப்போகாவண்ணம், நின்றசேது - நிலையுற்றுநிற்கின்றசேதுவாவான், அப்படிப்
பட்டால் - அந்தச்சேதுவான்வான்மாவாகப்பவித்தால், அந்தனும் - குருடனும்,
அனந்தன் - குருடனாகான், அருந்துயருற்றும் - தாங்கக்கரியதுன்பத்தையடைந்
தும், உற்றிலனும் - அடையாதவனாவான், இப்படி - இவ்வண்ணம், இதயாகாச
மென்று - தகராகாசமென்று, இயம்புமீசன் - சொல்லப்பட்டாசன், இவ்வுடம்
பில் - இந்தத்தேகத்தைக்காட்டிலும், வேறுகி - வேறுகி, கப்புறு - முப்பிரிவா
கிய, நனவுகனவுறக்கத்தை - சாக்கிரசொப்பனசமுத்தியை, கண்டு - அறிந்து,
அவைகடந்துநிற்கின்றான் - அவைகளைக்கடந்துநிற்கின்றான். எ - று.

ப-ம். சாகரத்திற்குக்கரைபோல சமுசாரசாகரமனுகரமனிற்கும் எல்லை யாய்வருணாச்சிரமமுதலியபேதத்தாற்கிரியாகாரகபலரூபமாகியவெவ்வேறுநி பந்தனையுடையபிரபஞ்சத்தை ஒன்றோடொன்றுசாங்கரியப்பட்டு அழியாமல் தரிக்கின்றனென்பார், “செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுருவ கைநின்றசேது” எனவும், பாவசம்பந்தமில்லாது தேகாதிகளுக்குவேராய்ச்சே துவானபரமான்மவஸ்துவைத்தானுகவடைந்தவன் குருடுமுதலியதருமங்கள் துலசீரமுதலியதருமியோடு நீங்கலாலிவற்றோடு சம்பந்தமுருனென்பார், “அப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தன்” எனவும், தேகமுதலியவைகளும் சாக்கிர முதலியஅவஸ்தைகளும், சடமாய்ச்சாக்ஷியமாதலில்அவைகளுக்கு அன்னிய மாகச்சயம்பிரகாசசித்துரூபனை ஆன்மாவொப்பத்தக்கவனென்பார், “இவ் வுடம்பில்வேறுகிக்கப்படுதானவகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்து நிற்கின்ற ன்” எனவுங்குறிஞர். (கச)

அ-கச. முந்தியகவியின்மூன்றாமடிவரைக்குந்தகரவித்தியாவிடயப்பிரமத் தை உபதேசித்து அதன்பின்சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் தொடராதவந்தப்பி ரமத்தைப்பிரதிபாதிக்கின்ற அக்ஷிபுருஷவித்தையைக்கூறத்தொடங்கி அனன் மவஸ்துவுக்குச்சாட்சியத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

தற்பரந்தன்னிற்கற்பனையாலேசாக்கிரகனவுறக்கங்க ளற்புதமாகவிளங்குமல்லதுதானுகவவ்வவத்தைகள்விளங்கா கற்பனையாகிக்காட்சியங்கடம்போலுடம்பினைத்தானெனக்கருதிற் புற்புதவுடம்பாய்ச்செற்றவார்வங்கள்பொருந்துமையுறவினிப்பொருளில்

இ - ள். தற்பரந்தன்னில் - (அத்தகராகாசமான) மகாதேவனிடத்தில்; கற்பனையாலே - அத்தியாசத்தாலே, சாக்கிர- சாக்கிரம், கனவு-சொப்பனம், உறக்கங்கள் - சுழுத்தியென்றமூன்றவஸ்தைகளும், அற்புதமாக-அதிசயமாக, விளங்குமல்லது - விளங்குகின்றதேயல்லாமல், தானாக - தானாக, அவ்வவத் தைகள் - அந்தஅவஸ்தைகள், விளங்கா - விளங்கமாட்டாவாம், கற்பனையா கி - அத்தியாசமாகி, காக்ஷியாம்-தோற்றாரின்ற, கடம்போல்- கடம்போன்ற, உடம்பினை - சரீரத்தை, தானெனக்கருதில் - தானென்றுநினைக்கில், புற்புத வுடம்பாய் - நீர்க்குமிழிபோன்றவுடம்பாய், செற்றவார்வங்கள் - பிரியாப்பி ரியங்கள், பொருந்தும் - வந்தடையும், ஐயறல் - சந்தேகப்பட்டவேண்டா, இனி - இனிமேல், பொருளில் - யதார்த்தவஸ்துவில். எ - று.

கருத்து. பிரமசொருபத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டசகம் சடமாகும் ஒருகாற் பிரகாசித்து ஒருகாற்பிரகாசியாது அன்னியாதீனப்பிரகாசமுடையதாகலின். சுயம்பிரகாசமெனின் ஆன்மவஸ்துப்போற்சகமும் எப்பொழுதும்விளங்கவே ண்டிதலினற்றன்றெனவும், சரீரத்தோடுங்கூடியவனுக்கேயன்றி இல்லையென் னுஞ்சுருதியால் தேகாபிமானமுடையவனுக்கே சுகதுக்கானுபவலட்சணமு டையசமுசாரமேயன்றித்தேகாதிகளுக்குவேறுகியிருக்கின்றகேவலான்மாவை யறிகின்றவனுக்குச் சமுசாரசம்பந்தமேகிடையாதெனவுங்கொள்க. (கரு)

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககூந

அ - கை. தகராகாசசத்தத்திற்குப்பிரமமேபொருளென்பதை உறுதிப்படுத்தவேண்டி மற்றொருசுருதியிலுள்ள ஆகாயமேநாமருபங்கனையுண்டாக்குகின்றதென்னும்வாக்கியத்தின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

உடம்புடனிருந்தேயுடம்பிலாவுண்மையுணர்ந்தவனுளத்தொருக்காலும், விடம்படுகாமவெகுளிமேவாதுவிளம்பிடும்பொருளெலாம்விளைக்கு, மிடம்படுமிதயாகாசமற்றிதுவேயிறப்பொடுபிறப்பிலதென்றுந், திடம்படும்பிரமமாவதுமான்மாவாவதுந்தேகிகட்கெல்லாம்.

இ - ள். உடம்புடனிருந்தே - (இந்தச்) சரீரத்தோடுமிருந்தே, உடம்பிலாவுண்மை - சரீரமில்லாதவுண்மையை, உணர்ந்தவன் - அறிந்தவனது, உளத்து - மனத்தில், ஒருக்காலும் - ஒருபொழுதும், விடம்படு - விஷம்போலுண்டாகின்ற, காமவெகுளி - ராகத்தவேஷங்கள், மேவாது - பொருந்தாது, விளம்பிடும் - சொல்லாநின்ற, பொருளெலாம் - (நாமருபங்களான) பொருள்களனைத்தையும், விளைக்கும் - உண்டாக்கும், இடம்படும் - விஸ்தாரம்பொருந்திய, இதயாகாசம் - தகராகாசம், இறப்பொடுபிறப்பிலது - சனன்மரணமில்லாததும், என்றும் - திரிகாலங்களினும், திடம்படு - திடம்பொருந்திய, பிரமமாவதும் - பிரமமாகவிருப்பதும், தேகிகட்கெல்லாம் - சரீரிகட்கெல்லாம், ஆன்மாவாவதும் - ஆன்மசொருபமாயிருப்பதும், மற்றிதுவே - இந்தத்தகராகாசமேதான். எ - று.

(ககூ)

அ - கை. அப்பரமான்மவஸ்துவின் பூரணத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

அப்பரம்பொருளேவேறொருபரமுமாகியதற்பமுமில்லை, யெப்பொருளாயும்விளங்கியும்விளங்காதிருக்கின்றான் றுனுமிங்கிறையே, யொப்பரும்பரமனுருத்திரன் சிவனென்றுரைக்கநின்றவனுடைத்தான, விப்பெருந்தன்மையிருந்தவாறென்னேயேவராலறியலாமிதினை.

இ - ள். அப்பரம்பொருளே - அந்தவஸ்துவே, வேறொருபரமுமாகியது - அபரவஸ்துவாயுமிருக்கின்றது, அற்பமுமில்லை - சிந்திதேனும்வேறில்லை, எப்பொருளாயும் - (பரம் அபரமென்னும்) சருவருபமாயும், விளங்கியும் - பிரகாசித்தும், விளங்காதிருக்கின்றானுந் - விளங்காமலிருக்கின்றவனும், இங்கிறையே - இவ்விடத்தில் அந்தப்பரமசிவனே, ஒப்பரும் - உவமைசொல்வதற்கரிய, பரமன் - சுயம்பிரகாசனென்றும், உருத்திரன் - உருத்திரனென்றும், சிவனென்று - சிவனென்றும், உரைக்கநின்றவனுடைத்தான - சொல்லாநின்றஇந்தப்பரசிவனுடைய, இப்பெருந்தன்மை - இந்தப்பூரணத்தன்மை, இருந்தவாறென்னே - இருந்தவண்ணந்தானென்னே, இதனை - இத்தன்மையை, எவராலறியலாம் - யாவராலறியலாகும். எ - று.

(ககூ)

அ - கை. பிரமம் தனதுகாரியங்களாகியபூதபௌதிகங்களிலிடைவிடாமனிறைவுற்றிருக்கின்றதென்பதைத்தெரிவிப்பதற்காகத் திருட்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தமகாபூதங்கள் பிரிந்தேயெல்லையிலாநாமங்களையும் பெற்றந்தவிகாரங்களுநிகழ்போது மவ்வையையே நிகழ்வது போன்றம். இந்தமிலாவொன்றாகியிருந்தேயவவறுபேதப்பலபொருளாயிட்டுடந்தவபாதிக்குங்கரியாய்நின்றெங்கும்வியாபிக்கும்பரமீசன்.

இ - ள். இந்தமகாபூதங்கள் - இந்தப்பிருதிவிமுதலியநான்குமகாபூதங்கள், பிரிந்து - கடமுதலியபலபொருளாகப்பிரிந்து, எல்லையிலாநாமங்களையும் பெற்று - (தங்கள்விகாரங்களால்) அளவில்லாதபெயர்களையும் பெற்று, அந்தவிகாரங்களும் - அவ்விதவிகாரங்களும், நிகழ்போதும் - விளங்கும்போதும், அவ்வையையே - அவ்வையகளாகவே, நிகழ்வதுபோல் - விளங்குவதுபோல, பரமீசன் - பரமசிவனாவன், அந்தமிலா - முடிவில்லாத, ஒன்றாகியிருந்தே - ஏகமாகியிருந்தே, அவவறு - அளவில்லாத, பேத - பேதங்களையுடைய, பலபொருளாயிட்டு - பலபொருள்களாகி, எந்தவபாதிக்கும் - எவ்வகைப்பட்டவபாதிக்குக்கும், கரியாய்நின்று - சாக்கியாயிருந்து, எங்கும்வியாப்பிக்கும் - எவ்விடத்தும்நிறைந்திருக்கின்றான். எ - று.

ப-ம். பூதங்கள்²² என்றமையின் ஆகாசவுவமையுக்கூறப்பட்டதாகலின் எங்குநிறைவுற்றிருக்கினும் பிரமத்திற்கவற்றோடு சம்பந்தமில்லையென்பது பெற்றும். (கஅ)

அ - கை. மகாதேவனென்னுநாமதேயபெலத்தினும் இவ்வான்மாவக்குச்சுருவான்மபாவத்தைக்கூறுகின்றார்.

பின்னகடாகாயாதிகளாலாகாயமபேதம்பேதமுறாதேயன்னவனேகாகாரனனேகாகாரவகம்புக்காலுமனைத்தாமன்னியபேதாகாரமபேதாகாரமுமாய்மாதேவனிரானேலின்னதெனாமத்தானெனுமாறெனியாவையுமீசானன்பிறிதன்றே.

இ - ள். பின்னகடாகாயாதிகளால் - வேறானகடாகாயமுதலியவற்றால், ஆகாயம் - ஆகாயமானது, அபேதம் - அபேதமேதான், பேதமுறது - பேதமடையாது, (அதுபோல்), அன்னவனேகாகாரன் - அந்தப்பரமசிவன் அபின்னனாவான், அனேகாகார - பலபின்னங்களாயுள்ள, அகம்புக்காலும் - இதயங்களிற்றுநின்றிருந்திடினும், அனைத்தா - அவ்வாறாக, மன்னிய - நிலைபெற்ற, பேதாகாரம் - பின்னமாகவும், அபேதாகாரமுமாய் - அபின்னமாகவும், மாதேவனிரானேஸ் - மகாதேவனிராவிடில், இன்னதென் - மகாதேவனென்னும், தானெனுமாறு - நாமத்தையுடையவனென்னுந்தன்மை, என் - என்னாகும், (ஆகையால்), யாவையும் - அனைத்தும், ஈசானன் - மகாதேவனேயன்றி, பிறிதன்று - வேறல்ல. எ - று.

ப-ம். மகாதேவனென்னும்பெயருடையவன் மகாதேவனேதான். அங்ங

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககூடு

னமில்லாவிடில் மகானாய்ச்சொப்பிரகாசனானதேவன்மகாதேவனென்றபெயர்
எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்பார், “இன்னதெனமத்தானெனுமாறென்” என்றார்.
இங்ஙனங்கூறிய ஆகாயதிருஷ்டாந்தத்தால் அபேதமேயுண்மையென்பது பெ
றப்பட்டது. (கக)

அ-கை. பரமசிவமேயனைத்தினும்பிரகாசிக்கின்றதெனநிச்சயிக்கின்றபு
த்தியெதுவோ அஃதுசித்தரூபமானபராசத்தியேதான்வேறில்லையெனக்கூறு
கின்றார்.

வேறு.

உளவாகியுமில்வாகியுமுருவாலெவையிலகு
மொளியானவனவனேயவையவையாவொளிர்வுறுவார்
னளவாவகைசிவனேயடையவுமானவனெனவே
தெளிவாகியமதியாததுசிவையாவதுதெளிவீர்.

இ - ள்: உளவாகியும் - இருக்கின்றனவாயும், இலவாகியும் - இல்லாதன
வாயும், உருவால் - உருவங்களால், எவை - எவ்வெப்பொருள்கள், இலகும் -
விளங்குகின்றனவோ, அவையவையா - அவ்வப்பொருள்களாக, ஒளியான
வனவனே - சுயம்பிரகாசனானஅச்சிவனே, ஒளிர்வுறுவான் - விளங்குவான்,
அளவாவகை - அளவிடக்கூடாதபடி, சிவனே - அச்சிவனே, அடையவுமா
னவனெனவே - சருவமுமானவனென்றே, தெளிவாகிய - தெளிந்த, மதியா
து - புத்தியெதுவோ, அது - அந்தப்பிரக்கிணையே, சிவையாவது - சிவையாகு
ந்தன்மையை, தெளிவீர் - உணர்வீர்கள். எ - று: (உ௦)

அ - கை. எவனுக்கனைத்துஞ்சிவமாகவேபிரகாசிக்கின்றதோ அவனுக்
குச்சன்னமரணமில்லையெனக்கூறுகின்றார்.

சிவனேயகமெனவேதிகழ்வுறுவானிதமெனநின்
றவனேயுடலதுமாய்நிகழ்பவன்வேறில்லையானாற்
பவமேததுவிடலேதொருபடியாயுளபரனே
யிவனேகமுமெனவோர்பொழுதிதவாரவார்பிறவார்.

இ - ள். சிவனே - பரமசிவனே, அகமெனவே - நானென்றுசொல்லு
ம்படி, திகழ்வுறுவான் - விளங்குகின்றான், இதமெனநின்று - இதுவென்று
சொல்லும்படியின்று, உடலதுமாய் - சரீரமுமாகி, அவனே - அப்பரமசிவ
னே, நிகழ்பவன் - விளங்கப்பட்டவன், வேறில்லையானால் - அந்தச்சிவனைத்தவிர
வேறென்றுமில்லையானால், பவமேது - பந்தமேது, அதவிடலேது - அப்பந்
தநீங்கியமுத்தியேது, ஒருபடியாயுள் - ஏகசுபாவமாயுள்ள, பரனே - அப்ப
ரமசிவனே, இ - இந்த, அனேகமுமென - எல்லாப்பொருள்களுமென்று,
ஓர்பொழுது - உணரும்பொழுதில், இறவார் - மரிக்கமாட்டார்கள், அவர் -
அவர்கள், பிறவார் - ஜனிக்கவுமாட்டார்கள். எ - று: (உ௧)

அ - கை. இந்தமேலானவனுபவம் பரமசிவன்பிரசன்னனாகவிருந்திடிற்
கிடைக்குமேயன்றி மற்றொருஉபாயங்களார்கிடையாதெனச் சிவமகிமை
யைக்கூறுகின்றார்.

பரையாமதியுடையாரதுபவமாநிகழ்வதுநா
னுரையாடியபடியேயுளதொளியாம்நிகழ்சிவனார்
வரையாவருளதனல்வருமிதுமாதவமுதலா
நிரையாயிரவழியாலிதுநிகழாதிதுநிகழா.

இ - ள். பரையாமதியுடையார் - மேன்மையாகிய புத்தியையுடைய
வர்கள், அனுபவமா - அனுபவமாக, நிகழ்வதும் - விளங்குவதும், நானுரை
யாடியபடியே - யானுபதேசித்தபடியே, உளது - இருக்கின்றது, ஒளியா
ய்நிகழ்-சுயஞ்சோதியாய்விளங்குகின்ற, சிவனார்-பரமசிவனுடைய, வரையா
வருளதனல்- நீக்கத்தகாததிருவருளால், இது - இப்பிரமானுபுதியானது, வரு
ம்- வருமேயன்றி, மாதவமுதலாம்- பெருமைபொருந்தியதவமுதலிய, நிரை-
ஒழுங்காகிய, ஆயிரவழியால் - பலவழிகளாலும், இதுநிகழாது - இவ்வனு
பவம்விளங்காது, இதுநிகழா - இவ்வனுபவம்விளங்காது. எ - று.

எனவே வடநூலிலுள்ளபடி அரியயன்முதற்றேவர்களாலுமிப்பிரமானு
பவத்தைக்கொடுத்தற்கரிதென்பதுபெற்றும். (உஉ)

வேறு.

திவகரனெழில்வேறேசிலவொளிகிழ்வாமோ
வவமுறவிருள்போகாதவனெதிர்நிலையாமோ
சிவதினகரனாலேசெறிபவவிருணேரா
வவனொளிதனின்மானுனமர்களறிவோமோ.

இ-ள். திவகரனெழில்- சூரியனுதயனானால், வேறே-வேறான, சிலவொ
ளி-(நகைத்திரமுதலிய) சிலபிரகாசங்கள், திகழ்வாமோ- பிரகாசமாகுமோ,
அவமுறவிருள்போகாது- இருள்வீணைமாய்ந்துபோவதேயன்றி, அவனெதிர்-
அச்சூரியன்முன்பு, நிலையாமோ-நிலையாகிற்குமோ, (அதுபோல்), சிவதின
கரனாலே-சிவனென்னுஞ்சூரியனாலே, செறி-நெருங்கிய, பவவிருள்- பந்தமா
கியிருள், நேரா - எதிர்நிற்காமற்போய்விடும், அவனொளிதனில்- அச்சிவன
துபிரகாசத்தின்முன்பு, மால்-நாராயணர், நான் - பிரமனாகியநான், அமரர்
கள்- (மற்றைத்) தேவர்கள் (எல்லாரும்), அறிவோமோ- பிரகாசமுடையவர்
களாக அறியப்படுவோமோ. எ-று. (உங்)

புரணநல்லறிவாகப்புகலுதுபரமீசன்
சரணினேதலுமாராதனைபுரிதலுமல்லான்
மரணமதறவேரோர்வழிசொலவிலையானு
லரணமதுநங்கட்கடையவுமவனன்றோ.

இ-ள். தாக்கியவுபநிடததாம்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கசுள்
 ண் - திருவடித்தாமனையை, புகலுது - சொல்லப்பட்ட, பரமீசன் - பரமேசனுடைய, சர
 நினைதலும் - தியானித்தலும், ஜராதனைபுரிதலும் - பூசைசெய்தலும், அல்லா
 ல் - அன்றி, மாணமதத - பிறப்பிறப்புநீங்குதற்கு, வேரோர்வழி - மற்றோர்
 வழியை, சொல்விலை - பிறப்பிறப்புநீங்குதற்கு, வேரோர்வழி - மற்றோர்
 கருக்கு, அரணமதத - சொல்லவிலை, ஜனல்-இவ்வாறாயின், நங்கட்கு- எங்
 அந்தப்பரமசிவனேயல்லவா. எ-து.

ஆகமங்கள் பலவுமுரையாடுகின்றதிவனையது
 போகமொன்றிலுமுமறிவாகின்றபுனிதனிவ
 வேறு.
 யோகமொன்றவருள்பவனுமோதுகின்றபரமசிவன்.

இ - ள். இவனை - இந்தப்பரமசிவனையே, ஆகமங்கள் பலவும் - வேதா
 கமங்களனைத்தும், உரையாடுகின்றது - சொல்லுகின்றது, அதுபோகமொன்
 தில் - சுவானுபவமொன்றினால்மாதிரி, அறியும்- அறியப்படுகின்ற, அறிவா
 கின்ற - உணர்வாகின்றது, புனிதன் - புண்ணியசொருபன், இவன் - இந்தப்
 பரமசிவனே, ஏகன் - அத்துவிதன், அந்தஅனுபவமதே- (பிரமரிட்டர்களுடை
 ய) வவ்வனுபவமே, இவன் நன்வடிவு-இந்தப்பரமசிவனதுசொருபம், அதனை-
 அச்சொருபத்தை, யோகமொன்ற - மேன்மைபொருந்த, அருள்பவனும்-அது
 க்கிரகஞ்செய்பவனும், உதகின்ற - வேதங்களாற்சொல்லாநின்ற, பரமசிவன்-
 பரமசிவனேதான். எ - து.

நானுமந்தவரியமரர்ஞாலமொன்றுநார்விவித
 யோனியிந்தமுழுதுமதனுடெழுந்தகிதுதிவலை
 தானொழிந்துசிறிதில்சிவசாகரந்தனிகரரியை
 யூனமொன்றுமெனைமொழிவரோர்வொழிந்தவுணர்விலிகள்.

இ - ள். நானும் - நானும், அந்தவரி-அந்தநாராயணரும், அமார் - தேவ
 ர்களும், ஞாலமொன்றுநார் - பூமியின் கண்ணேபொருந்தியமனிதர்களும்,
 விவிதயோனி - நானுவிதயோனிபேதங்களும், இந்தமுழுதம் - இவையனைத்
 தும், அதனுடெழுந்த - பரமசிவனென்னஞ்சாகரத்துடெழுந்த, சிறுதிவலை
 தான்-சிறியதுளியேதான், ஒழிந்து- இதற்குவேறாக, சிறிதில் - அற்பமுயில்லை,
 சிவசாகரந்தனிகர் - அந்தச்சிவசாகரத்திற்குச்சமானமாக, அரியை - விட்டுணு
 வை, ஊனமொன்றுமெனை - ஈனம்பொருந்தும் என்னையும், ஒர்வொழிந்த -
 ஆராய்ச்சியில்லாத, உணர்விலிகள்- அவிவேகிகள், மொழிவர்- கூறுவார்கள்.
 எ - து.

(2௬)

வேறு.

எறிகதிர்க்குரிகராகின்மின்மினியிறைக்குநேரியுமெட்டிதா
 னுவிரைக்கொளகில்சந்தொடொக்குமெனினுமப்பரமனோடுநே

ரறிவினுக்கறிவிலாமைநேரகிலநாயகற்கொருவர்நேரெனின்
செறியவுற்றவறியாமையின்செயலிருந்தவாறெனதுசெப்புவேன்.

இ - ள். எறிகதிர்க்கு - பிரகாசிக்கின்றஆதித்தனுக்கு, மின்மினி - மின்
மினிப்பூச்சியானது, நிகராகில் - சமானமாயின், இறைக்கு - பரமசிவனுக்கு,
அரியும் - விட்டுணுவும், நேர் - சமானமாவன், எட்டிதான் - எட்டிமரமானது,
நறுவிரைக்கொள் - நல்லவாசனையைபடைந்திருக்கின்ற, அகில்-அகிற்கட்டை
க்கும், சந்தொடு - சந்தனக்கட்டைக்கும், ஒக்குமெனில் - நிகராகுமாயின், நா
னும் - சிருட்டிசெய்யும்யானும், அப்பரமனோடுநேர் - அப்பரமசிவனுக்குச்ச
மானமாவேன், அகிலநாயகற்கு - சருவலோகாதிபதியாகியமகாதேவனுக்கு,
ஒருவர்நேரெனில்-ஒருவர்நேராவர்என்றால், அறிவினுக்கு-ஞானத்திற்கு, அறிவி
லாமைநேர் - அஞ்ஞானமானதுநேராகும், செறியவுற்ற-பொருந்தும்படியிரா
கின்ற, அறியாமையின்செயல் - அஞ்ஞானத்தின்செய்கை; இருந்தவாறெனது
செப்புவேன் - இருந்தவண்ணமதனையென்னவென்றுசொல்லுவேன். எ - று:

ஒதலுற்றபரானுனைத்துமுளதாவதப்பரமனென்றினு
லாதலுற்றிலனாகிமுற்றுமவனலெறிப்பததிருகமா
வேதனத்தவரனைத்துமத்துவிதமாவிழிப்பர்விவிதத்திலே
போதமற்றவர்விழிப்பர்மற்றவர்கள்போதமற்றவர்கள்புல்லியோர்.

இ - ள். ஒதலுற்ற - சொல்லப்பட்ட, பரானு - பரமசிவனான, அனைத்
தும் - யாவும், உளதாவது - இருக்கின்றதாகப்பவிக்கின்றது, அப்பரமன் - அ
ந்தப்பரமசிவன், ஒன்றினால் - மற்றொன்றினால், ஆதலுற்றிலன் - உற்பவிக்க
மாட்டான், அனாதி - அனாதியாயுள்ளவன், முற்றும் - ஐகமனைத்தும், அவனா
லெறிப்பது - அவனொருவனால்கிடைக்கின்றது, அதிருகமாவேதனத்தவர் -
உயர்ந்தஞானக்கண்ணையுடையவர்கள், அனைத்தும் - சருவசகங்களையும், அத்
துவிதமாவிழிப்பர் - துவிதமற்பார்ப்பார்கள், போதமற்றவர்கள் - ஞானக்
கண்ணில்லாதவர்கள், விவிதத்திலே - நானாவிதமாகியசகத்திலே, விழிப்பர் -
பார்வையைச்செலுத்துவார்கள், அவர்கள் - அவர்கள், போதமற்றவர்கள் -
அறிவையிழந்தவர்கள், புல்லியோர்-கீழ்மக்களுமாவார்கள். எ-று. (உஅ)

அ-கை. இவ்வாறு சாந்தோக்கியவுபநிடதப்பொருளைத்தையுஞ் சிவ
பெருமானைக்குபதேசித்தருளியபடி யுங்களுக்குபதேசித்தேனென்றுகூறு
கின்றார்.

வேறு.

இதுசகந்தானெனமுனிகழ்தலுண்டேலிவிதமெவர்களுங்கர்ணு
மறிவே, யதுபரந்தானெனமுனனுபவந்தானடையிலதுபவந்தீருமறி
வா, முதியசந்தோகவுபநிடததின்னோதுபொருண்முழுதுமிங்கிசன்
மொழியா, லதிகயந்தானமரரனைவருங்கூடவழகுறவறைந்தேனருளி
னல்.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கககக

இ - ள். இதுசகந்தானென - இதுஉலகந்தானென்று, முனிகழ்தலுண்டேல் - முன்னிலையாகவிளங்குவதுண்டெனில், இவ்விதம் - அவ்விதஞானம், எவர்களும் - யாவர்களும், கரணம் - (இயல்பாக) அறிகின்ற, அறிவே - ஞானமே யாகும், அது - அச்சகம், பரந்தானென - பிரமமேயென்று, முன்னுபவந்தானடையில் - முன்னாகஅனுபவம்பொருந்திடில், அது - அவ்வதுபவமே, பவந்தீருமறிவாம் - சமுசாரபந்தம்நீங்குகின்றஞானமாம், முதிய - பழமையான, சந்தோகவுபரிடதம் - சாந்தோக்கியவுபரிடதம், நின்றோதுபொருண்முழுதும் - நின்றதுசொல்கின்றதாற்பரியமனைத்தையும், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஈசன் மொழியால் - பரமசிவனது ஆக்கினையாலும், அருளினால் - கருணையினாலும், அமரரனைவரும் - தேவர்களார் நீங்களனைவர்களும், அதிசயம் - அதிசயத்தை, கூட - அடைய, அழகுற - அழகாக, அறைந்தேன் - சொன்னேன், எ - று.

கருத்து. பிரமவித்தைக்குச் சமுசாரகாரணமாயவ்வித்தையினிவிர்த்தி முந்தினபிரயோசனமாம் ஆவரண அஞ்ஞானநீங்கியபின் தன்னுசொருபமாயிருக்கின்றநிரதிசயானந்தாவிரப்பாவமிரண்டாம்பிரயோசனமாம் அவ்விரண்டுசித்திக்கவேண்டிப் பிரமவித்தையுபதேசிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. (உக)

அ - கை. ஞானக்கண்ணிலுன்றியுனக்கண்ணைப் பரமசிவனைப்பார்க்கக்கூடாதென்று ஞானநேத்திரத்தாலமரர்கள்பரசிவனையறியும்படி குக்குமமானபொருளையுபதேசிக்கின்றார்.

திண்ணிதாகவியதையத்தைமீளும்வகைசெய்துசிந்தனையெலாமறப்பண்ணிலுலறிவிலாமையென்றுவருபாவகத்தையுமொழித்திடக்கண்ணதாய்நிகழும்க்கணன்றியெதிர்காணொதுபிறிதென்னவே துண்ணிதானபொருள்சொல்லினுனதுமெய்நோக்கினுலடையவாக்கினுன்

இ - ள். திண்ணிதாக - திண்மையாக, இதையத்தை - இருதயத்தை, மீளும்வகைசெய்து - திரும்பும்விதஞ்செய்து, சிந்தனையெலாம் - கவலைகளையெல்லாம், அறப்பண்ணினால் - ஒழியச்செய்தால், அறிவிலாமையென்றுவரு - அஞ்ஞானமென்றுவராதின்ற, பாவகத்தையும் - பாவனையையும், ஒழித்திட - நீங்குதற்கு, கண்ணதாய்நிகழும் - ஞானநேத்திரமாகப்பிரகாசிக்கும், அக்கணன்றி - அந்தஞானநேத்திரத்தைத்தவிர, எதிர் - நேராக, பிறிது - வேறென்றால், காணொது - பரமசிவனைக்காணக்கூடாது, என்னவே - என்று, ஆக்கினுன் - சிருட்டிப்பவனாகியபிரமதேவன், அது - அந்தப்பிரமத்தை, மெய்நோக்கினுலடைய - ஞானநேத்திரத்தாலமரர்களடையும்படி, துண்ணிதானபொருள் - குக்குமமாகியபொருளை, சொல்லினுன் - உரைத்தருளினுன். எ - று. (ங.௦)

ஈ - மத்தியாயஞ்சம்பூரணம். ஆதிருவிருத்தம் - ஈ.ஈ.ஈ.

சிவாயபரமகுரவேநம:

எ - வ து - மு ண ட கோ ப நி ட த தா ற்ப ரி ய

முரைத்தவத்தியாயம்.

அ-கை. இவ்வாறு மூன்றுவேதங்களினுபநிடதங்களுக்குப் பிரமான்ம ஐக்கியத்தன்மையையுரைசெய்து அதர்வணமுண்டகோபநிடதத்துக்கும் அத் தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

நீண்டகேள்வியினுற்கல்வியானெஞ்சானிச்சயித்தறியவொண்ணாத, தூண்டிடாஞானச்சுடர்தனைச்சொருபா னந்தனைத்துரிசறவுளத்தே, மீண்டுகாண்பதுவே விச்சையென்றுரைப்ப தாகவேதொடங்கினன் மெய்போ, லீண்டிலோகங்களிறக்கவுற்பவிக்கவிமைப்பதுவிழிப்பதா மிறையோன்.

இ-ள். நீண்டகேள்வியினால் - விஸ்தாரமானசிரவணத்தினாலும், கல்வியால் - சாஸ்திரப்பயிற்சியினாலும், நெஞ்சால் - மனத்தாலும், நிச்சயித்தறியவொண்ணாத - நிச்சயித்தறியக்கூடாத, தூண்டிடா - தூண்டாத, ஞானச்சுடர்தனை - ஞானவிளக்கை, சொருபானந்தனை - ஆனந்தசொருபனை, துரிசற - குற்றமற, உளத்தே - உளத்தின்கண்ணே, மீண்டுகாண்பதுவே - திரும்பவும்அறிவதுவே, விச்சையென்றுரைப்பதாகவே-பரவித்தையென்றுசொல்வதாகக்கருதி, தொடங்கினன் - ஆரம்பஞ்செய்தனன், மெய்போல் - சத்தியம்போல, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், லோகங்கள் - சகங்கள், இறக்க - நசிக்கவும், உற்பவிக்க - செனிக்கவும், இமைப்பது - கண்களைமூடுவதும், விழிப்பதாம் - விழிப்பதமுள்ளவனுசிய, இறையோன் - பிரமதேவன். எ - று, (க)

அ - கை. சுருதியில் அஃதுஅறியப்பட்டமாத்நிரத்திலிவ்வனைத்தமறியப்பட்டதாகின்றதென்றதமுதலியவற்றால் கேள்வியுத்தரங்களாகயாதொருஅதிஷ்டானமான அட்சரப்பிரமஞானத்தாலாரோபிதசகலசெகங்களின்ஞானங்கூறப்பட்டதோஅதனைக்கூறுகின்றார்.

எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுநிலையுமிறுதியுந்தன்கணையாகியொப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்று முள்ளதாயுரையுணர்விறந்த, வப்பொருணேரெயறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களும்றிந்ததாமந்தமெய்ப்பொருடானே யெப்பொருள்களும்மாய் விளங்கலால்வேறிலாமையினால்.

இ - ள். எப்பொருள்களுக்கும் - சகலவஸ்துக்களுக்கும், தோற்றமும்-உற்பத்தியும், நிலையும் - ஸ்திதியும், இறுதியும் - அழிவும், தன்கணையாகி-தன்னிடத்தேயுண்டாகியும், ஒப்பிடவொன்றுமின்றி-அதிஷ்டானமாய்உவமைசொல்வதற்குயாதொன்றுமில்லாதவாயும், என்றுமுள்ளதாய் - எக்காலமுமழி

வற்றிருக்கின்றதாயும், உரையுணர் விறந்தஅப்பொருள் - வாக்குமனங்களுக்கோசரமாயுமிருக்கின்ற அவ்வக்கரப்பொருளை, நேரேயறிந்தபோது - அபரோஹமாயறிந்தபோது, எல்லாப்பொருள்களும் - சகலவஸ்துக்களும், அறிந்ததாம்-அறிந்ததாகும், அந்தமெய்ப்பொருள்தானே - அந்தவக்கரப்பொருள்தானே, எப்பொருள்களுமாய் - எல்லாப்பொருள்களுமாய், விளங்கலால் - விளங்குதலாலும், வேறிலாமையினால் - அப்பொருட்குவேறுகயாதொன்று மில்லாமையாலும். எ - று.

ப - ம். சிவசக்திமுதலிய முப்பத்தாறு அபரதத்துவங்களுக்கும் வேறாய்விளங்கலின் அழியுஞ்சடங்களான மித்தியாப்பிரபஞ்சங்களுக்கு அழியாத அக்கரப்பொருளே அதிஷ்டானமாமென்பார், “எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுமிலையுமிறுதியுந்தன்கணையாகி” எனவும், நிருவிசேடமாதலால் வாக்குமனங்களுக்கவிஷயமென்பார், “உரையுணர்விறந்த வப்பொருள்” எனவும், அவ்வதிஷ்டானமான பிரமமே ஆரோபிதபிரபஞ்சத்தக்குச் சொரூபமாதலால் அதிஷ்டானமாகிய சுத்திமுதலியவற்றிற்கு வேறுகத்தோற்றியரசதாதிகள் பேதமாகாததுபோலப் பிரமத்திற்குவேறுகப்பிரபஞ்சம்பேதமுறுதென்பார், “அந்தமெய்ப்பொருடானேயெப்பொருள்களுமாய்விளங்கலால்வேறிலாமையினால்” எனவுங்கூறினார்.

(உ)

அ-கை. ஆரம்பித்தவுபநிடதத்தின் விதேயப்பொருளைச் சங்கிரகமாகக் கூறி இவ்விடயத்திலிரண்டுவித்தையறியத்தக்கதெனப் பிரமவித்துக்கள் சொல்லுகின்றார்களென்றதாதியா முபநிடதப்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

இங்குநாமறியவேண்டுவதிரண்டு விச்சையவ்விரண்டினுள்ளொன்று பங்கமாமபரைபரையெனப்படுவதொன்றதிற்ப்பழமறைநாலு மங்கமானுண்மையமையிதிகாசமாதிகளபரையாமற்ற [ல் தெங்குமாய்நின்றதொன்றையாதொன்றாலெய்தலாமதுவிறையருளா

இ - ள். இங்கு - இவ்விடத்தில், நாமறியவேண்டுவது - யாமறியவேண்டியது, இரண்டுவிச்சை - இரண்டுவித்தைகளாகும், அவ்விரண்டினுள் - அந்திரண்டுவித்தைகளுள், ஒன்றுபங்கமாமபரை - ஒன்றுகுறைவாகிய அபரவித்தையாகும், பரையெனப்படுவதொன்று - ஒன்றுபரவித்தையெனப்படும், அதில் - அவற்றில், பழமறைநாலும் - அனாதியானநான்குவேதங்களும், அங்கமானு-(சீக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருக்தம் சந்தசு சோதிடம்) என்ற ஆறங்கங்களும், உண்மையமையிதிகாசமாதிகள் - உண்மையமைந்த இதிகாசமுதலியவைகளும், அபரையாம் - அபரவித்தையாகும், மற்றது - பரவித்தையாவது, எங்குமாய்நின்ற தொன்றை - எவ்விடத்தும் பூரணமாகிவிளங்கு னின்றவஸ்துவை, இறையருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், யாதொன்றாலெய்தலாம்-யாதொன்றினாலுடையலாமோ, அது-அதுவேயாகும். எ-று.

கருத்து. இருக்குவேதமுதலிய சுருதியினுற்கூறப்பட்டயாதொரு அபரவித்தையுண்டோ அஃது அனாதம்விஷயமாதலால் அத்துவிதியதத்துவத்தை

ப்பிரதிபாதிக்காது. அங்ஙனமே அவ்வபரவித்தையாலுண்டாகியபுத்திகளும் அக்கினிஹோத்திரமுதலியகர்மவிடையங்களாதலால் அனன்மவிடையங்களாகும். ஆதலின் அபரவித்தைகளையாமென்க. (ங)

அ - கை. எதனாலவ்வக்ஷரப் பொருளடையப்படும் அஃதுபரவித்தையென்றசுருதிவாக்கியத்தைக்கூறுகின்றார்.

காணவோருருவுமின்றியேதனக்கோர்கண் செவிமூக்குவாயின்றிப் பாணிபாதங்களின்றி துண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்கடந்து தானுவாயெல்லாந்தோன்றுதற்கிடமாந்தத்துவந்தன்னைத்தன்னாலே யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிறிதெலாமவிச்சை.

இ-ள். காணவோருருவுமின்றி-பார்ப்பதற்குஒருருபமுமில்லாததாயும், தனக்கு - தனக்கு, ஓர்கண்செவிமூக்குவாயின்றி-ஒருகண்காதுமூக்குவாயிவைகளில்லாததாயும், பாணிபாதங்களின்றி-கைகால்களுமில்லாததாயும், துண்ணியதாய் - அதிசூக்குமாயும், பற்றியபொருளெலாங்கடந்து - பற்றுகின்றஎல்லாப்பொருள்களையுங்கடந்து, தானுவாய் - சிவமாயும், எல்லாம் - ஆகாசமுதலியயாவும், தோன்றுதற்கிடமாம் - தோன்றுதற்கிடமாகியுமுள்ள, தத்துவந்தன்னை-அவ்வக்கரப்பொருளை, தன்னாலே-தன்சுபாவத்தினாலே, ஆணியாய்-மேன்மையாய், அறியும் - அறியப்பட்ட, அறிவது - அறிவே, விச்சையாவது-பரவித்தையாகும், பிறிதெலாம் - மற்றவைகளெல்லாம், அவிச்சை - அபரவித்தையாகும். எ - து.

ப-ம். ஸ்தூலத்தன்மைமுதலியதிரிசியதருமங்களில்லாததாகலின், “காணவோருருவுமின்றி” எனவும், எவன்சருவஞ்ஞன் எவன்சருவவித்தென்னஞ்சுருதியிற்கண்டசேதனத்தன்மை சீவேசசமுதாயமாயினும் சீவர்கள்போல ஈசனும் கண் காது முதலியகரணமுடையவனன்றாகலின், “தனக்கோர்கண் செவி மூக்குவாயின்றிப் பாணிபாதங்களின்றி” எனவும், அபஞ்சிகிருதகுக்கு மபூதங்களுக்குங்காரணமாய்அவைகளுக்குமதிசயமானகுக்குமமாகலின், “துண்ணியதாய்” எனவும், நிரவயவமாகியநிற்குணத்துக் கவயவகுணங்களாலுண்டாகியசலனவியாதியில்லாததென்பார், “தானுவாய்” எனவும், அதுநீயாகின்றயென்றதுமுதலியவுபநிடதங்களின்மகாவாக்கியங்களாலுண்டாகிய சொரூபஞானமெனும்வித்தையால் அவ்வக்ஷரப்பிரமம்சமுசயமின்றியடையப்படுதலாலும் ஆன்மவிடயமான அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்தலால் மோட்சசாதனமாதலாலும் அவ்வான்மஞானத்தை “வித்தை” எனவுங்கூறினார். (ச)

அ - கை. இவ்வாறுகூறியகாரணத்தன்மையைத்திருஷ்டாரந்தங்களால் நிரூபிக்கின்றார்.

வேறு.

சிலந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேசவுரோமமதெப்படிமண்ணிற்கே

பலந்தருமோட்தியெப்படியப்படியீசன்மா

லலர்ந்ததடங்கல்வெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால்.

இ - ள். சிலந்தி - சிலந்தியானது, உயிழ்ந்து - நூலையுயிழ்ந்து, விழுங் குவது - மறுபடிபுசிப்பது, எப்படி - எவ்வாறோ, தேகத்து-உடலில், மலந்தரு- அழுக்கைக்கொடாரின்ற, கேசவுரோமமதெப்படி-சிகைமுதலியவுரோமங்க ளெவ்வாறோ, மண்ணிற்கு - பிருதிவிக்கு, பலந்தரு-பயனைத்தருகின்ற, ஓடதி- தானியமுதலியன, எப்படி-எவ்வாறோ, அப்படி - அவ்வாறே, ஈசன்பால்-பரசி வனிடத்திலின்றும், அலர்ந்து - தோன்றி, அது- அவ்வுலகங்கள், அடங்கல் - ஓடுங்குதல், அதாயுங்கால் - அத்தன்மையயாலோசிக்குங்காலத்தில், வெறு ங்கனவொக்கும்- வீண்சொப்பனத்துக்குச்சமானமாகும். எ-று.

கருத்து. எப்படிச்சிலந்திமற்றோர்காரணத்தையபேட்சியாமல்தனதுச ரீரத்தினின்றுந்தந்துவைவெளிப்படுத்தித்தன்னிடத்திற்குள்ளே அடக்குகின்றது, தனதுகாரணம்போல் தானியமுதலிய ஓஷதிகள்பிருதிவியிலுண்டாகின்றன வோ, சத்தாகியபுருஷனிடத்தினின்றும் அசத்தாகியகேசவுரோமங்கள்உற்ப விக்கின்றனவோ, அப்படியேமற்றொருகாரணத்தினுதலியின்றி அட்சரப்பிரம த்தினின்றுசுலட்சணவிலக்கணங்களானசேதானசேதனசெகமனைத்துமுண்டா கின்றதெனவும், அவிக்கிரியமாகியபிரமத்தினின்றுமுன்மையாகவுண்டாயிற் றென்பது கூடாமையாலஃதுமாயாமயமாதலிற் சொப்பனசமானமெனவுங் கொள்க.

(ரு)

அ-கை. பிமத்தினின்றஞ்சகம் இவ்வாறுற்பவிக்கின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

பன்னுதவத்திரனூற்றபரத்திடையேமுன்ன

மன்னமெழுந்ததினின்றுபிராணன்மனங்கன்மந்

தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா

வின்னமுதென்றுணர்முத்தியும்வந்ததிதன்கண்ணே.

இ - ள். பன்னு - சொல்லாநின்ற, தவத்திரனூற்ற-தவக்கூட்டம்பொரு ள்திய, பரத்திடை - பிரமவஸ்துவினிடத்தில், முன்னம் - முன்னாக, அன்னமெ ழுந்து - அன்னமுண்டாகி, அதினின்று - அதனிடத்திலிருந்து, பிராணன்- (சமஷ்டிப்)பிராணனும், மனம்-மனமும், கன்மம் (வருணச்சிரமாதி) - கரும மும், தன்னிலுறும் - அதிற்பொருந்திய, பலலோகமும் - நானாவலகங்களும், வந்தது - தோன்றிற்று, தாவில்லா - குறைவில்லாத, இன்னமுதென்றுணர் - இனியவமுதமென்றுணரத்தக்க, முத்தியும் - சொர்க்கபதவியும், இதன்கண் ணே-இந்தப்பிரமத்தினிடத்தே, வந்தது - தோன்றிற்று. எ - று.

ப-ம். பரிபக்குவமுடையபிராணிகளின் கருமவசத்தாலுண்டாகியசிருட் டிக்கத்தக்கபரியாலோசனரூபமானஞானத்தால் முன்னம்நிருவிகற்பமானபிர மங்கிஞ்சித்துவிகற்பமுடையதாயிற்று. அந்தப்பிரமத்தினின்றஞ் சமுசாரிக

ளாற்புதிக்கப்படுதலின் அன்னமென்னும் போக்கியப்பிரபஞ்சத்தின்காரணமான அவ்வியாகிருதத்ததுவ முண்டாயிற்றென்பார், “தவத்திராளுற்றபரத்திடையேமுன்னமன்னமெழுந்தது” எனவும், உண்டாகிய அவ்வியாகிருதத்தினின்றும் மண் அப்பு காற்று இவைகளின் சம்பந்தத்தால் உச்சுஞாவஸ்தையுடைய பீஜத்தினின்றும் அங்குரந்தோன்றுதல்போல் அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதமும் அதன்காரியமான இலங்கசரீரமுமான சமட்டியுபாதியுடைய சருவஞ்ஞான பிராணனென்னும் இரணியகருப்பனுண்டானானவும், அதனாலே அபஞ்சிகிருதபூதங்களின் சத்துவரஜோங்கிசபரிணாமமான இலங்கசரீரமு முண்டாயிற்றெனவும், அந்தப்பிராணனினின்றும் பஞ்சிகரணோபயோகியானமனமுண்டாயிற்றெனவும், அம்மனத்தினின்றும் பஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங்களும் அவற்றினின்றும் அண்டங்களும் அவற்றிலின்றுமபூலோகாதிகளும் அவைகளினின்றும் மானுடர்களுடைய வருணச்சிரமங்களான கருமங்களும் அவற்றிலின்றும கற்பகோடிகாலமிருத்தலால் அழியாதமுத்தியென்னும் பலமும் முறையேயுண்டாயிற்றென்பது பெறப்பட்டது. (சு)

அ - கை. கூறியபொருளையுபசங்கிரகிக்கின்றார் -

யாதமுணர்ந்தெவையுஞ்செயவல்லவனியாரியாவன்
போதமயந்தவமாவுடையன்படிவம்பேரன்
னாதிகளங்கணிகழ்ந்ததடங்கலுநானாவா
யாதிவரும்பிரமங்கனவொக்குமிதாயுங்கால்

இ - ள், யாதமுணர்ந்து - எல்லாவற்றையும்அறிந்து, எவையுஞ்செய-
எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய, வல்லவனியார் - (வியாவசாரிகபாரமார்த்திக) சர்
வஞ்ஞானுள்ளவனெவனோ, யாவன் - எவன், போதமயந்தவமாவுடையன் -
தவமேனான மயமாகவுடையவன், அங்கண்-அப்பிரமத்தினிடத்தில், படிவம்-
உருவம், பேர்-பெயரும், அன்னாதிகள் - அன்னமுதலியவைகளும், அடங்க
லும் - இவையெல்லாம், காராவாய் நிகழ்ந்தது- பலவிதமாக உண்டாகிவிளங்
குகின்றது, பிரமம் - இரணியகருப்பனெனும் பிரமமும், ஆதிவரும் - முதன்
மையாகஉண்டாவன், இதாயுங்கால் - இதனையாலோ சிக்குங்கால், கனவொ
க்கும் - சொப்பனத்தைநிகரும், எ - று.

கருத்து. எவன் சாமானியமாகவும் விசேடமாகவும் அனைத்தையும் அ
றிகின்றானோ அவன்சருவக்கியனாதலால் அவனதுதவம் கிருச்சிர சாந்திராய
னமுதலிய விலக்கணமுடைய ஐடத்துவமில்லாதஞானரூபமாகும். அத்தவ
முடைய அப்பிரமத்தினின்றும் காரியரூபமான இரணியகருப்பனென்னும்
பெயரையுடையபிரமமும் தேவதத்தன் எஞ்ஞதத்தன் முதலியநாமதேயமும்
அதன்அபிதேயரூபமான நீலபீத முதலிய ரூபமுடையவெல்லாத்திரவியசாதி
களும் நெல் யவை முதலான அன்னங்களும் கிரமமாகப் பிரதீதிமாத்திரமாயு
ண்டாயிற்றெனக்கொள்க. (சு)

அ - கை. இவ்வாறுபரவித்தியாவிடையமானபிரமத்தைச்சொருபந்த டஸ்தமென்னு மிலக்கணங்களாலுபதேசித்து அந்தப்பிரமஞானம்மோக்ஷசா தனமன்றி வேறுசாதனங்கிடையாது, சுருதி மந்திரங்களில் அபரவித்தியா விடையமான கருமங்களைச்சொல்லுதல் வைராக்கியத்தையுண்டிபண்ணும்பொ ருட்டாதலாலஃதுசித்தித்திருத்தலால் அவ்வபரவித்தியாவிடையமான கரும பாகங்களுக்கும் வலிமையில்லாதவோடங்களுன்றது முதலானசுருதியினுற் கூறப்பட்டமோட்சசாதனாபாவத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

(வேறு)

அக்கரமாகிமெய்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதல்லா லெக்கருமங்களாலும்வீழ்லையாகமாகிகளியற்றுங்காற் றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத் திக்கறியாதேமுயல்பவர்முத்திசெறிந்திடார்மரணமேசெறிவார்.

இ - ன். அக்கரமாகி - அழிவில்லாததாயும், மெய்மையாயுள்ள - சத் தியமாயுமுள்ள, அப்பொருள் - அவ்வஸ்துவை, அறிந்தபோதல்லால் - அறிந் தபோதல்லாமல், எக்கருமங்களாலும் - எந்தக்கருமங்களாலும், வீழ்லை- மோக்ஷமில்லை, யாகமாகிகளியற்றுங்கால் - யாகாதிகள்செய்யுங்காலத்தில், பேறும் - அவைகளாற்பெறுகின்ற சொற்கபதவியும், துக்கரமாகி- கிடையா ததாயும், அனித்தமாய்- அனித்தியமாயும், சுருக்கமாய்- அற்பமாயும், இருக்க- இருக்கவும், மற்றிவற்றை - இந்தயாகாதிகளைச்(செய்ய), திக்கறியாதே-திசை தெரியாமல், முயல்பவர் - முயற்சிசெய்பவர்கள், முத்தி-மோக்ஷத்தை, செறி ந்திடார் - அடையமாட்டார்கள், மரணமேசெறிவார்- மரணத்தையேஅடை வார்கள். எ - று.

கருத்து, திடமுடைய ஓடமேஅக்கரைசேர்க்கும் மற்றை ஓடமோவெ னிற் சமுத்திரத்தின் மத்தியிற் கவிழ்த்துவிடும் அதுபோல் கருமங்கள் நேரா னமோக்ஷதுவாகாதெண்ணுணர்க. (அ)

அ - கை. கருமமேபரமபுருஷார்த்தசாதன மென்றெண்ணுகின்றவர்க ளைநித்தித்துக்கூறுகின்றார்.

கருமதற்பரராய்நாங்களேஎல்லாங்கற்றவரென்றிருக்கின்ற பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாரெறியையும்பெறுகிலார்பிறவிக் குருடர்கைப்பற்றிப்போகியகுருடர்குழியிலேகூடவீழ்வதுபோன் மருவியவினையுந்தாங்களுங்கூடமாய்வதேயன்றிமற்றிலேயே.

இ - ன். கருமதற்பரராய்-கர்மவிஷ்டர்களாய், நாங்களே-யாங்களே, எல்லாம் - சாஸ்த்திரங்களனைத்தையும், கற்றவரென்றிருக்கின்ற - படித்தவித் துவான்களென்றிருக்கின்ற, பெருமிதமுடையார்-செருக்குடையார், மூடரே- மூடர்களேதான், பிறவாரெறியையும் - முத்திமார்க்கத்தையும், பெறுகிலார்

பெறமாட்டார்கள், பிறவிக்குருடர்கைப்பற்றி-பிறவிக்குருடருடையகையைப் பிடித்துக்கொண்டு, போகிய-சென்ற, குருடர்-குருடரும், கூட குழியிலே வீழ்வதுபோல் - கூடவேபாழங்கிணற்றில்விழுவதுபோல, மருவியவினையும் - பொருந்தியகருமமும், தாங்களும்- (கர்மாபிமானிகளாகிய) தாங்களும், கூட மாய்வதேயன்றி - ஒன்றாகமடிவதேயன்றி, மற்றிலை- வேறில்லை. எ - று.

ப-ம். சொற்கமுதலிய காரியபலங்களுக்குச் சாதனமாகிய கருமங்களை மோட்சசாதனமென வேறுபாடாகக்கொண்டமையின் அக்கருமநிலைநீட்டர் களை, “மூடர்” என்றார்.

(சு)

இதுவுமது. வேறு.

தொலையுநல்வினைப்பயன் ஞாலேந்தபோதிலே

தலையதுகீழுறவிழுகைதப்புமோ

நிலையுறுமுத்தினேர்படுதெனஞ்சிலே

யலேவறுஞானமுண்டாகிலல்லவோ.

இ - ள். தொலையுநல்வினைப்பயன் - (இவ்வாறு) நல்வினைப்பயனுந்தொலைந்துவிடும், தொலைந்தபோதிலே - (அது) தொலைந்தகாலத்தில், தலையதுகீழுற - (சுவர்க்கமுதலியவுலகங்களினின்றும்) தலைகீழாக, விழுகைதப்புமோ - வீழ்தல்தப்புகொலோ, நெஞ்சிலே - மனத்தின்கண்ணே, அலேவறு - சலனமில்லாத, ஞானமுண்டாகிலல்லவோ - சொற்பஞானமுண்டானுல்லவோ, நிலையுறுமுத்தி - திரமாகியமோகனம், நேர்படுதல் - பொருந்துவது. எ - று.

அ - கை. இவ்வாறு சுருதிகூறிய அபரவித்தியாவிடயமான கருமநிறத்தைக்கூறி, கருமத்தாற்சாதிக்கப்பட்ட உலகங்களைப்பரீட்சித்தென்ற சுருதிகூறிய வைராக்கியத்தைக் கூறுகின்றார்.

சுருதியுமிருதியுஞ்சொன்னவாறுநின்

றிருமையுமனித்தமென்றேதும்விட்டுநம்

குருவினைவழிபடிந்கோதிலாவவ

னருளிடுமழிவறநின்றவப்பொருள்.

இ - ள். சுருதியுமிருதியும்-வேதமும்ஸ்மிருதியும், சொன்னவாறுநின்-சொல்லியமார்க்கங்களை அனுஷ்டித்து, இருமையும் - இகபரமிரண்டும், அனித்தமென்று - அனித்தியமென்று, ஏதும்விட்டு - அவையனைத்தையும்விடுத்து, நற்குருவினை - சற்குருவை, வழிபடில் - சரணமடைந்தால், கோதிலாவவன் - குற்றமில்லாதஅத்தேசிகர், அழிவறநின்ற - நாசரகிதமான, அப்பொருள் - அந்தப்பரவித்தையை, அருளிடும்- அருள்செய்வார். எ - று. (கக)

அ - கை. முற்கவியினுற் கன்மத்தால்மோட்சங்கிடையாதென்றும் சுரோத்திரியனாகிய பிரமநிஷ்டனான சற்குருவைச்சரணமடையவேண்டுமென்றும் அப்பரமகுரு அவித்தியாவிடயமாகிய சமுசாரபலத்தினின்றும் விரக்த

னுன அதிகாரியின்பொருட்டுப் பிரமவித்தையைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று முபதேசித்த சுருதிவர்க்கியத்தைக்கூறி, இப்பொருள் சத்தியமென்றசுருதியி னுற் பிரமத்துக்கேசத்தியத்தன்மை கூடுமாயின்சீவர்களுமதற்குவேறுகவிருக் கின்றார்களென்றுசங்கித்து அவர்களும் பிரமத்துக்குவேறில்லையென உபமா னத்தாற்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எங்குநிறைந்தபரத்தினிலோகமெழுந்தழியும்படிதா
னங்கியெழும்பொறிபோலுமகம்புறமாய துமாயையெனுங்
கங்குல்கடந்துயிருக்குயிராயொருகாலழிவற்றகமா
யங்கபிராணன்மனங்களறுஞ் சிவனாகியவக்கரமே.

இ - ள். எங்குநிறைந்தபரத்தினில் - எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிறை
ந்தபிரமத்தினிடத்தில், லோகம் - இவ்வுயிர்கள், எழுந்தழியும்படிதான் - உண்
டாகியழியுந்தன்மையானது, அங்கி - அக்கினியினிடத்தில், எழும் - உண்டாகி
ன்ற, பொறிபோலும் - பொறிசுனைப்போலாகும், அகம்புறமாயதும் - உள்நு
ம்வெளியும்வியாபித்திருப்பதும், மாயையெனும் - மாயையென்றுசொல்லப்
பட்ட, கங்குல்கடந்து - அந்தகாரத்தைக்கடந்து, உயிருக்குயிராய் - உயிரினு
க்குயிராகி, ஒருகாலழிவற்று - ஒருகாலத்தமிழில்லாமல், அகமாய் - அகம்
பதமாகி, அங்கம் - தேகம், பிராணன் - பிராணன், மனங்கள் - மனம் (புத்
தி சித்தம் அகங்காரம்) என்னுமிவைகள், அறும் - இல்லாத, சிவனாகியவக்கர
மே - பரமசிவனாகிய அக்ஷரப்பொருளேதான். எ - று.

கருத்து, சுவாஸ்யுடைய அனலினின்றும் உபாதிவசத்தால் தீப்பொறியு
ண்டாயினும் அவ்வனலுக்குவேறில்லாதது போல் சித்தரூபர்களாகிய இச்சீ
வர்களும் தேகேந்திரியமுதலிய சீவவிலக்கணமுடைய உபாதியின் வசத்
தாற் சித்தரூபமாகிய பிரமத்தினின்றும்புறப்பன்னர்களாகி உபாதியைத்தால்
ப்பரம சிவமென்னும் அட்சரவஸ்துவினிடத்தே பரிச்சேதமில்லாத மகாகாச
த்திற்கடாகாசமுதலியதுபோல் இலயிப்பவர்களாதலில் அச்சிவத்துக்கு வேறி
ல்லாதவர்களென்பது தோன்ற, “லோகமெழுந்தழியும்படிதானங்கியெழும்
பொறிபோல்” எனவும், தருமாதருமங்களைக்காரணமாகவுடைய சகலச
முசாரமாலினியமும்⁷⁰ மனத்தைச்சார்ந்ததனால் அம்மனமில்லாமைபின் போ
க்கியப்பிரபஞ்சத்துக்குபாதானகாரணமாகிய மாயைக்கும் அதனைப்புகிக்
கின்ற சோபாதிகனாகிய சீவனுக்கும் நிருபாதிகனாகிய ஆன்மாவேறுவானெ
ன்பார், “மாயையெனுங்கங்குல்கடந்து யிருக்குயிராய்” எனவுங்கூறினார்.

வடநூலினிவ்வக்கரத்தினின்றும் பிராணன் மனம் இருவகையிந்திரியங்
கள் பஞ்சபூதங்களிவ்வனைத்து முண்டாயிற்றென்று கூறியதெற்றிற்கெனின்
உற்பத்திக்கு முன்னிலலாத பிராணன்முதலியவற்றோடும் இவற்றிற்குக்கார
ணமாகிய பிரமம் கூடியிராதெனற்பொருட்டாகலினென்க. (கஉ)

வேறு.

அங்கிதலைவாய்விவிதமானமறைபானு
திங்கள்விழியெண்டிசைகளுஞ் செவிகள்வாயு
தங்குமுயிர்தன்னிதயமேசகலமுங்கா
லிங்கவனிசங்கரனிருக்கும்வடிவீதால்.

இ - ள். அங்கி - அக்கினியென்னும் வானுலகு, தலை - சிரமாகும், வாய்-
வாக்கு, விவிதமான - பலவிதமான, மறை - வேதங்களாகும், பானு திங்கள்-
சந்திரனுஞ் சூரியனும், விழி-கண்களாகும், எண்டிசைகளும் - அஷ்டதிக்குக
ளும், செவிகள் - காதுகளாகும், வாயு - காற்று, தங்குமுயிர் - தங்கியிருக்
கின்ற பிராணனாகும், தன்னிதயமே - தனதுஇருதயமே. சகலமும்-எல்லாவு
லகங்களாகும், கால் - பாதங்கள், இங்கு - இவ்விடத்தில், அவனி - பூமியா
கும், ஈது - இதுவே, சங்கரன் - பரமசிவன், இருக்கும்வடிவு - இருக்கின்ற
சுபாவம். எ - று.

சுருத்து. இங்ஙனங்கூறியவடிவுடையவிராட்டும் உபாதிநீங்கிடில் பரசி
வனே வேறல்லென்றதிக. (கங்)

அ-சை. வடநூலில் முற்கூறியசிருட்டியை விரித்துக்கூறுகின்றார்.

அர்க்கன்மதியங்கிமழையாதி மறைநாலு
மிக்குமிசுயாகவிவிதங்களியமானர்
தக்கணைசுராசுரர்மனித்தர்பசுசாதி
யெக்கிருமிகீடமுமெழுஞ்சிவனிடத்தே.

இ - ள். அர்க்கன் - சூரியனும், மதி-சந்திரனும், அங்கி - அக்கினியும்,
மழையாதி - மழைமுதலாயினவும், மறைநாலும் - நான்குவேதங்களும், மிக்
குமிசு - மிகுந்த, யாகவிவிதங்கள் - பலவிதயாகங்களும், இயமானர் - இய
மானரும், தக்கணை - தக்ஷணைகளும், சுராசுரர்-தேவாசுரர்களும், மனித்தர்-
மனிதர்களும், பசுசாதி - பசுஜாதிகளும், எக்கிருமிகீடமும் - சகலகிருமிகீ
டங்களும், சிவனிடத்தே - சிவனிடத்திலின்றும், எழும் - உண்டாகும்.
எ - று.

சுருத்து. சுருதியிப்பஞ்சாக்கினிவித்தையில் துயிலோகம் மழை பிருதிவி
புருடன் ஸ்திரி என்னும் ஐந்தக்கினிகளும் உபதேசிக்கப்பட்டுத் துயிலோகாக்
கினியினின்று முண்டாகியசோமனிடத்தினின்றும் பரஜன்யமுண்டாகி அதினி
ன்றும் பிருதிவியிலோடதியுண்டாகி அவைகள் புருடனாகிய அக்கினியிலாகுதி
பண்ணப்பட அவ்விதஅன்னரசம்ரேதோருபமாகப்பரிணமித்துப் புருடனா
ல்ஸ்திரீயெனும் அக்கினியிலஃதாருதி செய்யப்பட்டு பிரஜையாகஇவ்வாறு
பவித்திடினும் பிரஜைகளைத்தும் அப்பிரமத்தினின்றும் உண்டாகின்றதென்
றுகூறியதுங்காண்க. இவ்வாறுநற்பத்தியாகவேண்டுமானாற் சிருட்டியனாதியா
னதுபற்றிப்புண்ணியபரவங்கையுடைய சீவர்கள் தேவ யானம் பிதிர்யான

மென்னுமார்க்கங்களாற்பரலோகத்தையடைந்து முற்கூறியபடிசெனிப்பதில் சந்திரமண்டலத்தைச்சூக்குமவுபாதி யாலடைந்தே செனிக்கவேண்டியிருப்பதனாலும் பிதர்லோகத்தையடைதற்குச்சந்திரனும் துயிலோகத்தையடைதற்குச்சூரியனுஞ் சாதனமாகவிருத்தலால்வர்கள் சமித்தெனவும், துயிலோகமுதலியவற்றையடைந்திடினுஞ் செனிப்பதனால் அவைகளில் வைராக்கியம்வரவேண்டிச் சிருட்டிமத்தியிற்பஞ்சாக்கினிவித்தையு முபதேசிக்கப்பட்டதெனவுங்கொள்க.

(௧௪)

இதுவுமது.

மெய்ம்மைவிரதந்தவம்விழுப்பமுதலாகுஞ்
செம்மைதருநல்வினைகள்செய்தனுபவிக்கு
மிம்மைமறுமைப்பயனைத்துமிறைவன்பாற்
பொய்ம்மையறவேநிகழினுங்கனவுபோலாம்.

இ - ள். மெய்ம்மை - சத்தியம், விரதம் - விரதம், தவம்-தவம், விழுப்பமுதலாகும் - நன்மைமுதலாகிய, செம்மைதரு - செம்மையாகிய, நல்வினைகள்செய்து - சற்கருமங்களைச்செய்து, அனுபவிக்கும் - அனுபவிக்கப்படுகின்ற, இம்மைமறுமைப்பயனைத்தம் - இகபரமின்றித்து பலம்யாவும், இறைவன்பால்-பரமசிவனிடத்தில், பொய்ம்மையறவேநிகழினும்-மெய்ம்மையாகவே பிரகாசித்திடினும், கனவுபோலாம்-சொப்பனசமானமாகும். எ-று.

கருத்து. இவ்வாறுபிரமத்தினின்றும்பிரபஞ்சமுண்டாயிருக்கினுஞ்சொப்பனசமானமாதலால் அதனுற்செய்யப்படும் பரிச்சேதங்கூடாமையினித்தியமாய்ப்பூரணமாயுள்ளதுபிரமமென்றுணர்க.

(௧௫)

அ - கை. இவ்வாறுகருக்கியும் விஸ்தரித்துஞ் சிருட்டியைக்கூறியக்கர்சொருபத்தையேநீருபித்து இச்செகமனைத்தும்புருடனேதானென்ற கருதியினால் உண்டாகிய செகம்அப்பரமசிவத்துக்குவேறில்லை யெனஉபதேசித்தபொருளைக்கூறுகின்றார்.

வாக்கடவதெப்பொருளுமுன்புவுருமாபோர்
லுரைத்தபரனேயடையவாகியொளிர்கின்ற
னரிக்குமுனிகடகுமரனுக்குமறிவீதே
யிருக்குமதினையமொருகாலுமிதினெய்தா.

இ - ள். முன்புவுருமாபோல் - முன்புப்பவித்தவாறுபோல், வாக்கடவதெப்பொருளும் - மற்றும் உற்பத்திக்கப்படுகின்றசருவங்களும், உரைத்தபரனே - சொல்லிய சர்வசாட்சியானபரமசிவனே, அடையவாகி - இச்சகலஜகமுமாய், ஒளிர்கின்றான் - பிரகாசிக்கின்றான், இருக்குமதின் - அப்படியிருப்பதில், அரிக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும், முனிகட்கும்- முனிவர்களுக்கும், அரனுக்கும் - சம்புவுக்கும், அறிவீதே - அறிவுஇதேயல்லவா, இதில் - இவ்

விதநிருபணத்தில், ஐயமொருகாலுமெய்தா - சமுசயமொருபோதுமடையாதாகும். எ - று.

ப - ம். கூறியபிரகாரம் பிரமதேவன்முதல் ஸ்தம்பம்வரைஜகமனைத்தும் பிரமத்தின்காரியமாதலால் அவ்வனைத்தும்பிரமசொருபத்திலத்தியாசிக் கப்பட்டதுபற்றி சுத்திரஜதம்போல்மித்தையாகும். உண்மையாகவஸ்துவக் குவேறில்லை அதிஷ்டானவஸ்துமாத்திரமேதானென்பார், “உரைத்தபரணே யடையவாகியொளிர்கின்றான்” என்றார். (கௌ)

அ - கை. சிவஞானமுண்டாவதற்கேதுவைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மருவிவருமாயைவிடமமயலாலிமனிதர்மரணாதியிடரறு, வெருவுபவவேலைவிழுவரழியாதவிமலசிவஞானவிழிபெறு, ரொருபிரமஞானமொழியவொருகாலிவுத்திகரையேறவொணுமதோ, தெருள்செய் சிவஞானம்வருவதிதைதாள்கள்செறியவருசேவைவலியினால்.

இ - ள். மருவிவரும் - பொருந்திவருகின்ற, மாயை - மாயையினுடைய, விடமமயலால் - விஷமமாகியமயக்கத்தினால், இ மனிதர் - இந்தமானுடர்க ள், மரணாதியிடரறு - மரணமுதலியதுன்பம்நீங்காத, வெருவு - அஞ்சத்தகுந்த, பவவேலை - பிறவிச்சாகரத்தில், விழுவர் - விழுவார்கள், அழியாத - நாச மில்லாத, விமல - பரிசுத்தமான, சிவஞானவிழி - சிவஞானக்கண்ணை, பெ ருர் - அடையார்கள், ஒருபிரமஞானம்-ஒப்பற்றபிரமஞானத்தை, ஒழிய-தவிர, ஒருகால் - ஒருகாலத்திலும், இவுத்தி - இப்பவசமுத்திரத்தின், கரையேறவொ ணுமதோ - கரையேறக்கூடுமோ, தெருள்செய் - தெளிதலைச்செய்கின்ற, சிவ ஞானம் - சிவஞானமானது, இதைதாள்கள்-பரமசிவத்தின்பாததாமரைகளை, செறியவரு - இடைவிடாமல்வாராநின்ற, சேவைவலியினால் - தரிசனஞ்செய் கின்றவலிமையினால், வருவது - வருகின்றது. எ - று. (கௌ)

அ - கை. அக்ஷரமென்றுதடஸ்தமாகமுன்புகூறியபரமசிவத்தைத்தானு கக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அக்கரந்தனையிக்குரம்பையிலறியுமாகிலவிச்சையா
மிக்கிரந்திநசிக்குமீசனையெய்தலாமமுதென்பதும்
புக்கிருந்தபிராணனும்மனமாவதும்பரபோதமே
மிக்கிருந்தவுளத்தினோர்விரகாலிதுள்புகமேவுவார்.

இ - ள். இக்குரம்பையில் - இந்தச்சரீரத்திலுள்ளனாகையில் (வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற), அக்கரந்தனை - அக்ஷரப்பொருளை, அறியுமாகில் - அபரோக்ஷ மாயறிவானாகில், (அவனுக்கு) அவிச்சையாம் - அவித்தையாகிய, இக்கிரந்தி - இந்தமுடிச்சானது, நசிக்கும் - அழியும், நசனை - பரமசிவனை, எய்தலாம் -

அடையலாம், அமுதென்பதும்-மோட்சமென்பதும், புக்கிருந்த - உடம்பினுட்
புகுந்திருந்த, பிராணனும் - பிராணனென்பதும், மனமாவதும் - மனமென்ப
தும், பரபோதமே - அக்ஷரப்பொருளேயாகும், மிக்கிருந்த - பெருமையின்மி
குந்திருந்த, உளத்தினோர் - மனத்தையுடையவர்கள், விரகால்- உணர்வினால்,
இதுள்புக - இஃதுளத்திற்புகும்படி, மேவுவார் - பொருந்துவார்கள். எ - று.

கருத்து. குகையென்னும்சத்தத்தின்வாச்சியமான இருதயமத்தியிலிருக்
கின்றவான்மாவைத்தானாக அபரோட்சிகரிக்கின்றவன் ஞானத்தால் சமுசார
காரணமாகிய அஞ்ஞானமென்னும்முடிச்சைக்கீண்டு எதனாலும்வாதையில்லா
தசித்தேகரசமானபரிசிவசொருபத்தையடைகின்றனெனக்கொள்க. (கஅ)

அ - கக. தியானவிபரத்தைக்கூறுகின்றார்.

தாரம்விற்கணைதானிலக்குளத்தவந்தவறுதவா
றூர்குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற்குளிப்பவரெங்குமாம்
பேரிலக்கெயும்வில்லியப்படிபேசுநற்கணையெங்கணுங்
கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்கூடுமோ.

இ - ள். தாரம் - பிரணவமானது, வில் - வில்லாகவும், தான் - ஆன்மா
வானவன், கணை - சரமாகவும், இலக்கு- லக்ஷியம், உள-என்றுமுள்ள, தத்து
வம் - பிரமமாகவும் (செய்து), தவறுதவாறு - (பிரமாதத்தால்) தப்பாதபடி,
ஆர் - யார், குறித்தெயவல்லர் - குறித்து ஏவவல்லவர்களோ (அவர்கள்),
அப்பொருளில் - அந்தலக்ஷியப்பொருளில், குளிப்பவர் - தாதான்மியத்தை
யடைபவராவார்கள், பேரிலக்கு எங்குமாம் - பெரியலக்ஷியமெங்கும்வியாப
கமாகும், எயும்வில்லி - பாணத்தையெய்கின்றவில்லையுடையவனும், அப்படி -
அவ்வண்ணமேவியாபகன், பேசுநற்கணை-சொல்லாநின்றநல்லசரமும், எங்க
ணுங்கூர்முகத்தது - எங்கும் நண்ணியமுகத்தையுடையது, (ஆகையினால்) இ
லக்கில் - (பிரமமாகிய) லக்ஷியத்தில், அம்பு - (ஆன்மாவாகிய) சரமானது,
குளிக்கை - தாதான்மியத்தையடைதலில், ஐயுறல்கூடுமோ - சந்தேகப்படுத
ல்கூடும்கூலோ. எ - று.

ப -ம். எவ்வாறுலௌகிகமானவில்லு லக்ஷியத்திற்சரஞ்செல்லுதற்குக்
காரணமாம் அவ்வாறு லட்சியமாகியபிரமத்திலான்மாவெனுஞ்சரப்பிரவேசத்
துக்குக்காரணமாதலாற் பிரணவத்தை, “வில்லு” எனவும், சருவவிருத்திசா
ட்சியாகியசோபாதிகவான்மாவைக், “கணைதான்” எனவும், பாசநீங்கிடுங்கால்
லக்ஷியப்பிரமத்திலத்தனதுசொருபமாகவேசரம்போற்சமர்ப்பிக்கத்தக்கவான்
மா வில்லுமுதலியசத்திரங்கொண்டவிடயஆசைமுதலியபிரமாதமில்லாமல் ஏ
காக்கிரசித்தத்தாற்பேதிக்கத்தக்கது. அவ்வாறுபேதிக்கில் இலவுகிகசரம்லக்ஷி
யத்தோடைக்கியப்படுவதுபோல் தேகாதிசாஸ்திசைதன்னியம்சாஸ்தியஅபிமா
னபரித்தியாகத்தால் லக்ஷியமானபிரமத்தோடு ஐக்கியத்தையடைந்து சத்துரு

பகைப்பவிக்கின்றனென்பார், “உளதத்துவந்தவருதவாரூர்துறித்தெயவல்ல ரப்பொருளிற்றுகுளிப்பவர்” எனவும், இலவுகிகமானசரத்தின்லட்சியம்பரிச்சி ன்னமாகவும் வில்லுஓர்முகமாகவும் வில்லாளிஓரிடத்திலுள்ளவனாயுமிருப்ப தனால் அதற்குலகநியத்தையடைதல்நிர்ணயமில்லை இவ்விடத்தில்அதற்குவி ட்சணமாதலால்லகநியம்பிராப்தமாகுமென்பார், “பேசுநற்கணையெங்கணுங் கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்கூடுமோ” எனவுங்குறிநார். (கக)

அ - கை, பிரணவத்தாலான்மாவைப்பிரமமாகவறிய வேண்டுமென்ற ஞானம் மற்றோர்சுருதியிலுமுள்ளதென்றுதெரிவித்த அவ்வக்கரஞ்சூக்கும மாதலாலதனையறிதல்கடினமென்றுசுருதித்திரும்பவுமுபதேசிக்கின்றார். வேறு.

அரணியோடுத்தராரணியுயிருமமலவோங்காரமுமாக்கிக், கரணி யதியானமாமதனத்தாற்காணொணவொளியினைக்காண்பர், புரணந ல்லொளியிற்றூதபௌதிகங்கள்பொருந்துயிர்புலன்கண்மற்றெல்லா, மரணுறக்கோவையாகியேகிடக்குமதனையேயறிகுவனறிஞன்.

இ - ள். அரணியோடு - அதராரணியோடு, உத்தராரணி - உத்தரார ணியாக, உயிரும்-தானுனஆன்மாவையும், அமல-நின்மலமான, ஓங்காரமும்- பிரணவத்தையும், ஆக்கி-செய்து, கரணிய-செய்யப்பட்ட, தியானமாம்-தியா னமாகிய, மதனத்தால்-கடைதலால், காணொணவொளியினை - அதிரிசியமான தேவனை, காண்பர் - பார்ப்பார்கள், புரணம் - பூரணமாகிய, நல்லொளியில்- நல்லசயம்பிரகர்சத்தில், பூதபௌதிகங்கள் - பஞ்சபூதபாஞ்சபௌதிகங்க ளும், பொருந்துயிர் - (உடலிற்) பொருந்தியிருக்கின்றபிரானனும், புலன்க ள்- ஐம்புலன்களும், மற்றெல்லாம் - பூமிஅந்தரிக்ஷம் சுவர்க்கம் மனமிகைய னைத்தும், அரணுற - அழகாக, கோவையாகியேகிடக்கும் - கோக்கப்பட்டிரு க்கும், அதனை - அதனை, அறிஞன் - அறிவுடையவன், அறிகுவன் - உணர் வான், எ - று.

கருத்து. எவ்வாறு கீழ்மேலானஅரணிகளால் மதனிக்கில் தாருவின் கண்ணெமிகுசூக்குமமான அக்கினியைப்பார்க்கின்றானே அங்ஙனம் பிரண வத்தால் சாக்கிரமுதலியஅவஸ்தைகளைமுன்னிட்டிக்குறிக்கப்படுவதான பிர மருபமாகஅனுசந்தானிக்கின்றதான் அவ்வப்பியாசத்தாற்கொருபத்தை அப ரோகூதிகரிக்கின்றனென்பதாம். (20)

அ-கை, இவ்வான்மா எவ்விடத்தடையத்தக்கவனெனவும் அச்சொருப மித்தன்மைபுடையதெனவுங்குறுகின்றார்.

பரம்பொருளினையேபாடுவான்வேறுபகருவானலன்பருகமிர்த வரம்பதுவாகுமண்ணின்மற்றிந்தமகிமையேயுள்ளதிப்பிரம் புரந்தனிஸ்தயாகாசமாநிகழ்ந்தெப்பொருள்களுமறிந்தெலாம்வல்ல வுரன்றனைவெறுநல்லானந்தவடிவாயறிந்தவர்மதுபிறப்பதுவார்.

இ - ள். பரம்பொருளினையே - பிரமத்தையே, பாடுவான் - பாடக்கூடவன், வேறுபகருவானவன் - இதரங்களைவிடவகரிக்கவேமாட்டான், பருகுபான்மபண்ணப்பட்ட, அமிர்தவரம்பதுவாரும் - அமிர்தமாகியமோட்சத்தின்வரம்பு அப்பொருளேயாகும், மண்ணில்- பூமியின்கண், இந்தமகிமையேயுள்ளது - பிரமத்தினதும்மகிமையேபிரசித்தமாய்விளங்குகின்றது, இப்பிரமபுரந்தரில் - இந்தப்பிரமபுரத்தில், இதயாகாசமாநிகழ்ந்து - சிதாகாயமாகவிளங்கி, எப்பொருள்களும்மிற்று - எல்லாப்பொருள்களையும்மிற்று, எலாம்வல்ல - சருவக்கியனாகிய, அரண்மனைவெறுநல்லானந்தவடிவாய் - ஈசனைக்கேவலம்நல்லஆனந்தவடிவாகவே, அறிந்தவர்-உணர்ந்தவர்கள், மறுபிறப்புவாரர்-மேலெடுக்குஞ்சென்மத்தைநீங்குவார்கள். எ - று.

(உக)

அ - கை. அவ்வித்துவானடையும்பலமிய்வண்ணமெனக்கூறுகின்றார்.

இதயமாமிந்தவிமலகோசத்தேவிரசமாய்விளங்குநற்பிரமத்துதையமேவிடுமச்சோதியேயெல்லாச்சோதிக்குஞ்சோதியாவதுவும்தயமேநிகழுமிதனைமெய்கண்டவிடத்தின்மற்றிதயநோயெல்லாஞ்சிதையுமையுறவுந்தீருமெவ்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனாமால்.

இ - ள். இதயமாம் - (இரண்மயபுரமென்னும்) அந்தக்கரணமாம், இந்தவிமலகோசத்தே - இந்தநின்மலவிருதயகோசத்தில், விரசமாய்விளங்கும் - அவித்தைமுதலியமலயில்லாததாகப்பிரகாசிக்கும், நற்பிரமம் - திரிவிதபரிச்சேதயில்லாதநல்லபரமசிவசொருபமானது, துதையமேவிடும்-நீங்காமற்பெருந்திரிற்கும், அச்சோதியே - அவ்விதசொப்பிரகாசமே, எல்லாச்சோதிக்கும் - அன்முதலியவொளிக்கும், சோதியாவதுவும் - பிரகாசிக்கச்செய்யாநிற்பதுவும், இதயமேநிகழும் - சகலவிருதயங்களிலும்பிரகாசிக்கின்ற, இதனை-காரியகாரணங்களாய்நின்றசிவத்தை, மெய்கண்டவிடத்தில் - உள்ளபடியறிந்தமாத்நிரத்தில், இதயநோயெல்லாம் - இருதயத்திற்குநிந்திபோலிருக்கின்றவவித்தையின்வாசனையனைத்தும், சிதையும் - நசிக்கும், ஐயுறவுந்தீரும் - சமுசயமுந்தீர்ந்துவிடும், எவ்வினையுஞ்செய்யினும் - எக்கர்மங்களைச்செய்தாலும், செய்திலனாம் - செய்யாதவனாவான். எ - று.

ப - ம். பிரமத்தைஅடையக்காரணமாகின்ற விஞ்ஞானப்பிரகாசமுடையசருவாரந்தரமானதகராகாசத்திலென்பார், “இதயமாமிந்தவிமலகோசத்தே” எனவும், வித்தையாலவித்தைநீங்குமளவிற்காரணயில்லாததாகிச்சமுசயமனைத்தநீங்குமென்பார், “ஐயுறவுந்தீரும்” எனவும், அவித்தைசமுசயமிகளைநீங்கியவ்வதிசாரி யிப்பிறப்பினும்முந்தியபிறப்பினுஞ்செய்த மேல்வருஞ்சென்மங்களுக்கேதுவாகிய ஆகாமிய சஞ்சிதங்களானகருமங்கனையுடையவனாகிலும் அக்கருமங்களை நீங்கினவனேயென்பார், “எவ்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனாம்” எனவுங்கூறினார்.

(உஉ)

அ-கை, எங்ஙனம் ஒளிக்கொளியாகுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இலங்கிரவியிந்துவனரூரகைமினெல்லா
நலம்பெறவிளங்குவதுஞானவொளிகொண்டே
புலம்படுமனைத்தையும்விளக்குபரபோதந்
துலங்குவதுதன்னுடையசோதியதனாலே.

இ-ள். ஞானவொளிகொண்டே-ஞானப்பிரகாசத்தைக்கொண்டே, இலங்கு-ஒளிக்கின்ற, இரவி-சூரியனும், இந்து-சந்திரனும், அனல் - அக்கினியும், தாரகை - நட்சத்திரங்களும், மின்-மின்னலும், எல்லாம் - அனைத்தும், நலம்பெற - நன்மைபெற, விளங்குவது-பிரகாசிக்கின்றனவாம், புலம்படும் - பஞ்சவிஷயமான, அனைத்தையும் - சகலத்தையும், விளக்குபரபோதம் - பிரகாசிப்பிக்கின்றஞானசொருபமானது, தன்னுடையசோதியதனால் - தன்பிரகாசத்தினால், துலங்குவது - பிரகாசிக்கின்றது. எ - று. (உக.)

அ - கை. சூரியன்முதலோர்களவ்விடத்துவிளங்காததற்குக்காரணத்தையும் சூரியன்முதலோர்பிரகாசிக்கின்றார்களென்றசுருதியின்தாற்பரியத்தையும் சித்தருப்பப்பிரமம் சகத்திற்குக்காரணமாகலின் அனைத்தும்பிரமமெனஉபசங்கரித்துக்கூறுகின்றார்.

ஓரொளிவிளங்குகிலதூதையுலவாத்
சீரொளியில்வேறுசிலதேவர்திகழ்வாரோ
பார்வெளியுமெப்பொருள்களுந்திசைகள்பத்தும்
பேரொளிபெறத்திகழ்பரப்பிரமமேயாம்.

இ-ள். ஓரொளிவிளங்குகிலது-ஒருபிரகாசமும்விளங்கமாட்டாது, ஊதையுலவாதசீரொளியில்- வாயுவஞ்செல்லாதசிறப்பிணையுடைய சிவப்பிரகாசத்தில், வேறுசிலதேவர் -மற்றுமுள்ளசாமானியதேவர்களும், திகழ்வாரோ-பிரகாசிப்பார்களோ, பார் - பூமியும், வெளியும் - ஆகாயமும், எப்பொருள்களும் - எல்லாப்பொருள்களும், திசைகள்பத்தும் - பத்துத்திசைகளும், பேரொளிபெறத்திகழ்- (எல்லாம்)பெரியபிரகாசமடையவிளங்காநின்ற, பரப்பிரமமேயாம்-பரப்பிரமமேயாகும். எ-று. (உச.)

அ-கை. சீவேசர்கள் சமுசாரி யசமுசாரிகளாக நிழலும்வெயிலும்போலவேற்றுமையுள்ளவர்கள் எப்படியவர்களுக்கேகத்தன்மைகூடுமென்றுசங்கிக்க, அப்பேதம் மாயையால்வந்ததேயன்றி யுண்மையாவில்லையென்று உவமானத்தால் மறுத்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்களெனப்படுமென்னமிரண்
டந்தவிரண்டிலுமொன்றுவினைப்பயனங்குநுகர்ந்திடுமாந்

தொந்தமறும்பரமொன்றுமுணுதுசொலப்படுபேதமும்வான்
வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினால்.

இ-ள். இந்தவுடம்பு - இந்தவுடம்பினில், உறை-வாசம்பண்ணுகிற, சீவ
பரங்களெனப்படும்-சீவேசரென்றுசொல்லப்பட்ட, அன்னமிரண்டு-இரண்ட
ன்னப்பட்டிகளிருக்கின்றன, அந்தவிரண்டிலும் - அந்தவிரண்டிகளிலும், ஒன்
று - ஒர்பறவையானது, வினைப்பயன் - தேகத்தில் கர்மபலத்தை, அங்குதுகர்
ந்திடுமாம்-அவ்விடத்திற்புதிக்கின்றதாகும், தொந்தமறும்-தொடர்பில்லாத, ப
ரம் - மகேசனெனும்ற்றொருபறவை, ஒன்றுமுணுது- ஒன்றும்புதியாமற்சாட்சி
யாவிளங்குகின்றது, மாயையினால்-மாயையால், சொலப்படுபேதமும்-சீவேச
ரென்றுசொல்லுகின்றபேதமும், வான்-ஆகாயத்திற்கு, வந்தகடத்தில்அகப்ப
டுபேதமெனப்படும்- கடத்திற்பிரவேசித்தகாலத்திற்கடாகாசமென்றுபெயர்வ
ந்தபேதம்போலாகும். எ-று.

ப-ம். உபாதிசம்பந்தமுடையசீவனதனாற்செய்யப்பட்டசுகதுக்கங்களா
னபுண்ணியபாவபலங்களை துகருகின்றனென்பார், “அந்தவிரண்டிலுமொன்
றுவினைப்பயன்குதுகர்ந்திடும்” எனவும், உபாதியபிமானமில்லாததுபற்றிக்
கருத்திருத்துவயின்மையினால் அந்தப்பலனைதுகராது கேவலஞ்சாட்சிஞானரு
பமாகவீசன்வேரூய்ச்சுயமாகப்பிரகாசிக்கின்றனென்பார், “தொந்தமறும்பர
மொன்றுமுணுது” எனவும், ஏகமானசிற்சொருப்பிரமமே உபாதியிலுள்ளம
லினஞ்சுத்தம்என்னுங்குணங்களாலே சீவேசபேதமாகக்கற்பிக்கப்பட்டதென்
பார், “பேதமும்வான்வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினால்” என
வுக்கூறினார்.

கருத்து. உபாதியால்வந்தபேத நீங்கிபிற பரமார்த்தமாகஅவ்விருவர்க
ளுக்குமுற்பத்திராசமில்லாதஞானமேசொருபமெனக்கொள்க. (உரு)

அ-கை. ஈசனதுஞானமனைத்தையும்விஷயீகரிப்பதாயும் சீவனதுஞான
ஞ்சிலவற்றைவிஷயீகரிக்கின்றதாயிருக்க எப்படிஇவர்களுக்கு ஏகத்தன்மை
கூடுமென்றசங்கையைக்கண்டிப்பார் அப்பேதம் சித்துருபத்தாலா அல்லதுசு
டருபத்தாலாவென ஆகேஷித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தற்பரனுருவஞ்சித்தேதற்பரனிடையேயக்
கற்பிதசீவன்ருனுமதானக்காலந்தச்
சிற்பொருளொன்றேவேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ
வற்பமும்வேருகாதுசிதாகாரத்தாலே.

இ-ள். தற்பரனுருவம் - ஈசனதுருபம், சித்தே - சித்தேயாகும், தற்பர
னிடையே - ஈசனிடத்தே, அக்கற்பிதசீவன்ருனும் - அந்தக்கற்பிதமான சீவ
னும், அதானக்கால்-அந்தச்சித்தேயானகாலத்தில், அந்தச்சிற்பொருளொன்றே

அந்தச்சித்தாகிய வத்துஒன்றேதான், வேறெனில்-பின்னமாகக்கூறியில், மற்ற துசித்தாமோ-அதுசித்தாகுமோ ஆகாது, சிதாகாரத்தாலே - சித்தத்தன்மையாலே, அற்பமும்வேறுகாது - கிஞ் சித்தேனும்பின்னமாகாது. எ-று.

ப-ம். சித்திற்குவேறுகமற்றொருசித்துண்டென்றால் அதுசித்திற்குவேறு தவிற் சுவர்முதலியவைபோலாகிச்சித்திற்கானிவருமென்பார்,” வேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ” எனவும், ஞானத்திற்குப்பரிமிதவிஷயத்தன்மையும் எல்லாவற்றையும்விஷயிகரிக்குந்தன்மையும் உபாதியைச்சார்ந்தசுத்தாசுத்தகுணங்களால்வந்ததேயன்றி அதுசொருபத்தைச்சார்ந்ததன்மென்பார், “அற்பமும்வேறுகாதுசிதாகாரத்தாலே” எனவுக்கூறினார். (உக)

அ - கை. சடத்திற்கேயப்பேதமன்றிச்சித்திற்கில்லையென்று இரண்டாவதுசங்கையமறுத்துக்கூறுகின்றார்.

பன்னுசடாகாரப்புணர்வாலேபரஜீவர்

பின்னரெனிற்போதத்தொருபேதம்பிறவாதே

மன்னுசடத்தேபேதமதத்தான்மானத்தாற்

சொன்னவபேதப்பொருள்கலர்கண்ணிற்கேன்றோதே.

இ - ள். பன்னு - சொல்லப்பட்ட, சடாகாரப்புணர்வாலே - சடருபசம்பந்தத்தால், பரஜீவர் - சீவேசர்கள், பின்னரெனில் - பேதமுடையவர்களுள்ளால், போதத்தொருபேதம் - ஞானத்திலொருபேதமும், பிறவாது - சனிக்காது, மன்னுசடத்தேபேதம் - நிலைபெற்றசடத்தினிடத்தேபேதஞ்சனிக்கும், மதத்தால்மானத்தால் - தருக்கத்தாலும்பிரமாணத்தாலும், சொன்னவபேதப்பொருள் - சொல்லப்பட்டபேதமில்லாவதுவானது, கலர் - பாவிகளது, கண்ணிற்கேன்றோதே - திருஷ்டியில்தோன்றாது. எ - று.

ப - ம். இவ்விடத்திற்குநியதர்க்கத்தாலும் சித்தேயல்லவா இதுவாகவிளங்குகின்றதென்றுஇருமுறைகூறியபிரமாணத்தாலுஞ் சித்தேகத்தன்மைசித்தித்ததென்பார், “மதத்தான்மானத்தாற்சொன்னவபேதப்பொருள்” என்றார். ()

அ - கை. சிவப்பிரசாதமுதலியவைகளையுடையவனுக்கேயத்துவிதமதியுண்டாகுமென்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மறையாலுமிருதिसொலும்வழியாலும்வருவதவி

ரிறையார்தமருளில்வருவதுவேகமெனுமுணர்வு

பிறிவானதுமுணர்வுபெறுமாகிலொருபொழுது

மிறவாதசிவமடையுமிடர்மோகமெவையுமில்ன்.

இ - ள். ஏகமெனுமுணர்வு - பரமாத்விதமென்னும்ஞானம், மறையாலும் - சுருதியினாலும், மிருதिसொலும்வழியாலும் - ஸ்மிருதியினுற்சொல்ல

ப்பட்டஆசாரங்களாலும், வருவது - வரத்தக்கது, அவர் - சுயஞ்சோதியா
கிய, இறையார்தமருளில் - உருத்திரமூர்த்தியினதுபிரசாதத்தால், வருவது -
வரத்தக்கது, பிறிவானதறுமுணர்வு - இந்தப்பின்னமில்லாதஞானத்தை, பெ
றுமாகில் - அடைந்தானானால், ஒருபொழுதும் - ஒருக்காலும், இறவாதசிவம
டையும் - அழியாதசிவத்தையடைவான், இடர்மோகமெவையுமில்ன் - துன்ப
மோகமுதலியவைகளுமில்லாதவனாவான். எ - று.

கருத்து. ஒருடம்பின்கண்ணேபோக்திருத்வமுடையவனாயும் அஃகில்
லாதவனாயுமிருக்கின்றசீவசர்களுக்கு உபாதிகளாற்செய்யப்படும்பேதநிற்கு
தலாலுள்ளசின்மாத்நிரூபமாகியவைக்கியம்யாதஅந்தஞானமே சோகமோ
கமுதலியசமுசாரபயநிவர்த்திரூபமாய்ப் பரமானந்தத்தையடையச்செய்யுமி
லக்கணத்தையுடையமுத்திக்குக்காரணமென்றிக. (௨௮)

அ - கை. இரண்டிபுட்களென்றுசொல்லியமந்திரத்தினுடையதாற்பரிய
வுரையினுற் பேதபட்சத்தைநிராகரித்துக் கீழேசொல்லியபொருளைநேரேபிர
திபாதிக்கின்றமந்திரார்த்தத்தை விவரித்துக்கூறுகின்றார்.

திதமாவியுடலுறையவிறைமாயைசெயலினுயும்
விதநாடவரியகடல்வீழும்வேறுபடவுணர்
விதுநாளும்வருமிறைவனுருவாகுமில்தெவையு
மதுநானெனனுபவமதடைவோனொரலைவுமில்ன்.

இ - ள். இறை - பரமசிவன், உடலுறைய - இச்சரீரத்திலிருக்கவும்,
திதமாவி - நிலைபெற்றஇச்சீவன், மாயைசெயலின் - மாயையின்செய்கையி
னால், உயும் விதநாடவரியகடல் - கரையேறிப்பிழைக்கும்வண்ணங்கருதமு
டியாதசமுத்திரத்தில், வீழும் - வீழுவான், வேறுபடவுணர் - தனக்குவேறு
கச்சிவனையறியில், இதுநாளும்வரும் - இந்தப்பவக்கடல் எந்நாளும்வரும்
இலதெவையும்இறைவனுருவாகும் - உண்மையிலில்லாதவனைத்தும்பரசிவசொ
ரூபமாகும், அது - அச்சிவமே, நான்-யான், எனனுபவமதடைவோன் - என்
னுமனுபவத்தையடைபவன், ஒரலைவுமில்ன்-ஒருசோகமுமில்லாதவன். எ-று.

ப - ம். சீவன் உபாதிபூதமானமலினசத்துவப்பிரதானமாயினால்வ
சுகரிக்கப்படலால், “இறைமாயைசெயல்” எனவும், சமுசாரியானதன்னைக்கா
ட்டிலும் விலக்ஷணமாகவேறாய்விளங்குகின்றதாயும் சமுசாரதக்கசமூகமில்
லாததாயும் சிரவணமனனுமுதலியவுபாயங்களால்த் தன்னுலேசேவிக்கத்தக்க
நாயுமுள்ள பரமசிவசொரூபமேதானென்றிதல் சீவனுக்குப்பரமாத்விதல
ட்சணமென்பார், “இறைவனுருவாகுமில்தெவையுமதுநானெனனுபவமதடை
வோனொரலைவுமில்ன்” எனவுங்கூறினார். (௨௯)

அ - கை. வித்துவானுன்மசொரூபத்தையடையும்விவரங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சின்மயமாகுந்தன்மகிமாவைத்தீரவறிந்தானியாதொருபோதத் தன்மையனாகுந்தன்னையகர்த்தாவாய்முழுதுக்குந்தானிடமாகிப் பொன்மயனாகும்பூரணனாய்ப்போதெதிர்காணும்புண்ணியகோடிப் பன்மையினாலுந்தர்க்கொடுமானப்பார்வையினாலும்பரனருளாலும்.

இ - ள். சின்மயமாகும் - சின்மாத்திரமாகிய, தன்மகிமாவை - தனது மகிமையை, யாதொருபோது - எக்காலத்தில், தீரவறிந்தான் - முற்றவுணர்ந்தானோ, (அவன்) அத்தன்மையனாகுந்தன்னை - அத்தன்மையுடையவனாகியதன்னை, அகர்த்தாவாய் - கருத்திருத்துவமில்லாதவனாயும், முழுதுக்குந்தானிடமாகி - எல்லாவற்றிற்குந்தானிருப்பிடமாகி, பொன்மயனாகும் - சுவணம்போன்றமேனியையுடைய, பூரணனாய் - பூரணனாயும், அப்போது - அப்பொழுது, புண்ணியகோடிப்பன்மையினாலும் - முன்னியற்றியஅனேககோடிபுண்ணியமிகுதியினாலும், தர்க்கொடு - தருக்கத்துடன், மானப்பார்வையினாலும் - பிரமாணமாகியவேதப்பார்வையினாலும், பரனருளாலும் - சிவப்பிரசாதத்தாலும், எதிர்காணும் - நேராகக்காண்பான். எ - று.

ப - ம். தரிசனக்கிரியாகருத்திருத்துவமில்லாது சொருப்பிரகாசமாகவிளங்குகின்றமையாற் கருமகருத்துருபாவமில்லாமற்பார்ப்பானென்பார், “தன்னையகர்த்தாவாய்” எனவும், வேதத்திலுள்ளபுருடசத்தத்துக்குப்பொருள்சொல்லுவார், “பூரணன்” எனவுக்கறினார். (ந.0)

அ - கை. மேற்சனனங்களைக்கொடுக்கும் புண்ணியபாவங்களாற்பிரதிபந்திக்கப்பட்டபரவீததையினாற் சீவனுக்கென்றனமுத்திகூடுமென்றசங்கையையும் கிராகரித்துச் சமவாதத்தையடைக்கவேண்டிச் சின்மாத்திரரூபர்களாயுள்ளசீவேசர்களுக்குச் சமத்தன்மையா அன்றேல் உபாதிபுடன்கூடினவர்களுக்கா வென்றுவிக்கப்பித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுதலொன்றொடுமின்றியாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனொப்பெய்துமற்றிப்பொருளறிந்தான் சீவனும்பரனுஞ்சின்மயமாகுமாதலாலொப்பெனச்செப்பன் மேவியொன்றாகிவிடுதலேயன்றிவேறுவேறுகுமோவீடு.

இ - ள். இப்பொருளறிந்தான் - இந்தவஸ்துவையறிந்தவன், பாவபுண்ணியங்களிரண்டையும் - பாவபுண்ணியங்களாகியவிரண்டினையும், உதறி - தள்ளி, ஒன்றொடுமிப்பற்றுதலின்றி - ஒருபொருளோடும்பற்றுதலில்லாமல், யாவையுந்தானாய் - சகலமுந்தானாய், வேறிலாதவன் - பின்னமாகவொருவஸ்துவையுந்தானாய் - ஒப்பெய்தும் - சாமியத்தையடைகின்றான், சீவனும்பரனும் - சீவனும் சிவனும், சின்மயமாகும் - சின்மாத்திரமாகும், ஆதலால் - ஆகையால்,

ஒப்பெனச்செப்பல் - சாமியமென்றுகூறுதல், ஒன்றாகமேவிவிதலேயன்றி - ஏகத்தன்மையாகப்பொருந்திவிடுவதேயன்றி, வீடு - மோட்சமானது, வேறு வேறுகுமோ - ஒன்றற்கொன்றுபின்னமாகுமோஆகாது. எ - று.

ப - ம். கீழ்ச்சொல்லியவிலக்கணத்தையுடையபரமசிவத்தைத்தானாக வித்தவானெப்பொழுதுபார்க்கின்றானோ அப்பொழுது வருபிறப்பைக்கொடுக்க குஞ்சஞ்சிதபுண்ணியபாவங்களையுதறி யதற்கேதுவாகுந்தேகேந்திரியாதிக ளெல்லாவற்றிற்கும்வேறாகி யெல்லாவிதத்தாலுமைக்கியமாயுள்ளசிவசாமிய த்தையடைகின்றனென்பார், “பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுவி டொன்றொடுமின்றி, யாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனெப்பெய்தும்” என்றார்.

கருத்து. அவ்விருவர்களுக்குஞ்சின்மாத்திரரூபமாகப் பேதமின்மையி ன் பேதத்தாற்சித்திக்குஞ் சாமியங்கூடாதென்றுகொள்க. (நக)

அ-கை. உபமானத்தாலிரண்டாவது சங்கையைநிராகரித்து இவ்வண் ணஞ்சீவேசர்களுடையசொரூபபரியாலோசனையினாலொப்பில்லையென்றுகா த்துக் காரணபரியாலோசனையாற்சாமியமுண்டென்பாரைமறுக்கவேண்டி அ க்காரணங் கருமமா அன்றேல் வித்தையா என்றுவிகற்பித்துக்கூறுகின்றார்.

உடம்புடன்புணர்ப்பாற்சிவனுக்கிறையோடொப்புளதென்னிலொ ப்பில்லை, கடந்திகழ்வானில்வானம்வேறுகக் கருதியொப்புரைப்ப ரோவொப்பாய், விடுந்திறங்கன்மத்தாலெனிற்கன்மமிறக்குமேவிச் சையாலென்னிற், நிதம்படமுன்பேயுள்ளதேனானந்திகழ்த்துவது ல்லதுசெய்யா.

இ-ள். உடம்புடன்புணர்ப்பால் - தேகோபாதிசம்பந்தத்தால், சீவனுக் கு - சீவான்மாவுக்கு, இறையோடு - பரமான்மாவோடு, ஒப்புளதென்னில் - சாமியமிருக்கின்றதென்னில், ஒப்பில்லை - சாமியங்கிடையாது, கடந்திகழ்வா னில் - கடத்திற்பிரகாசிக்கின்றஆகாயத்தைக்காட்டிலும், வானம்வேறுகக்கரு தி - மகாகாயத்தைப்பின்னமாகவெண்ணி, ஒப்புரைப்பரோ - சமானமாகச் சொல்லுவார்களோ, ஒப்பாய்விடுந்திறங்கன்மத்தாலெனில் - சாமியமாகுந்தன் மைகருமத்தாற்கூடுமென்றால், கன்மம் - கருமசாத்தியமெல்லாம், இறக்கும் - நசிக்கும், விச்சையாலென்னில் - ஞானத்தினாற்சாமியங்கூடுமென்னில், திட ம்பட - திரமாக, முன்பேயுள்ளது - அந்தச்சாமியம் முன்னமேயிருக்கின்றது, ஞானம் - விச்சையானது, திகழ்த்துவதல்லது - பிரகாசிக்கச் செய்வதேயன் னி, செய்யா - ஒருபொருளையுண்டாக்கமாட்டாது. எ - று.

ப - ம். கிஞ்சிக்கிய சருவக்கியத்தன்மைகளான உபாதியுடன் கூடியசீ வேசர்களுக்கு மிகவும்வேற்றுமையிருத்தலாலொருக்காலும்ஒப்புக்கூடாதென் பார், “ஒப்பில்லை” எனவும், கருமசாத்தியமாகுங் காரியத்துக்கழிவுபாடுண் டென்பார், “கன்மமிறக்கும்” எனவும், ஞானமானது முன்பிருக்குஞ்சாமியத்

தைத்தெரிவிக்குமேயன்றி உண்டுபண்ணுது ஆகலின் முன்னமேயிவர்களுக் குச்சாமியிருத்தலின் அது வித்தியாபலமாகாமையின் வித்தை பயனில்லாத தாகிவிடுமென்பார், “ஞானநதிகழ்த்துவதல்லதுசெய்யா” எனவுக்கூறினார்.)

அ - கை. இவ்வண்ணஞ்சமவாதம்ஆகேழிக்கப்பட்டமையின் முன்னு ள்ளசாமியமேவித்தையாலடையப்படுமென்னும்விவகாரமும் நமதுகோட்பா டென்னுதற்கருத்தைச்சித்தாந்தமாகக்கூறுகின்றார்.

எப்படியாலும்பண்டுமிப்போதுமெப்பொழுதுஞ்சிவசீவர்க் கொப்புளதாகுமுருவமொன்றானவுண்மையால்வேறுறாதொன்றே யப்படியுள்ளசிவன்பிறர்போலவவிச்சையானிகழுவவ்விச்சை (தே. மெய்ப்பரவிச்சையானசித்தொன்றாய்விடுதலொப் படைதல்வேறன்

இ - ள்- எப்படியாலும்- எவ்வாற்றானும், சிவசீவர்க்கு - சிவனுக்குஞ்சி வனுக்கும், ஒப்புளதாகும் - சாமியமாகிய, உருவம் - சொருபம், பண்டும் - முன்னும், இப்போதும் - இப்பொழுதும், எப்பொழுதும் - எக்காலத்தும், ஒ ன்ருன-ஏகமான, உண்மையால்- மெய்மையினால், (அவ்விருவர்களுக்குமுள் ள்சாமியஅஸ்த்தித்துவம்,) வேறுறாதொன்றே - (இலக்கணவிருத்தியால்) பின் னமில்லாதவொன்றேதான், அப்படியுள்ளசிவன் -அவ்வாறுள்ளசிவனுனவன், பிறர்போல - அன்னியர்போல, அவிச்சையானிகழும் - அவித்தையாற்றேற் றுகின்றான், அவ்வவிச்சை - அந்தஅவித்தையானது, மெய்ப்பரவிச்சையால் - உண்மையானபரவித்தையினால், நசித்தொன்றாய்விடுதல் - நசித்துச்சீவேசர்க ள்ஏகமாவதுவே, ஒப்படைதல் - சாமியமடைதலாகும், வேறன்று - வேறல் ல. எ - று.

ப - ம். எப்பொருள்எதனோடு எல்லாப்படியாலுஞ்சமமாகும் அஃதது வேயென்னும்பிராயத்தாற் பேதத்தைஅபேகதிக்காத ஐக்கியவிலக்கணமுள்ள சாமியமே யிவ்விடத்திற்சொல்லப்பட்டது பேதமில்லாமற்சாமியங்கூடாமை யிலுவமையன்றென்பார், “எப்படியாலும்” எனவும், சின்மாத்திரசொரு பமானசாட்சி சாக்கியப்பிரபஞ்சமெல்லாம்விளங்குதற்கேதுவாயிருத்தலின் எக்காலத்தமுண்மையாகலானும் பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமாகலிற்சுருபமா த்லானும் அங்ஙனமே சத்து சித்து ஆனந்தம் என்றுசுருதியாற் கூறப்பட்டத னாலும் இவ்விருவர்களுக்குஞ்சமானவிலக்கணமிருத்தலில் ஏகத்தன்மையெப் பினாலும் இவ்விருவர்களுக்குஞ்சமானவிலக்கணமிருத்தலில் ஏகத்தன்மையெப் பொழுதுஞ்சித்தமாயிருக்கின்றதென்பார், “எப்பொழுதுஞ்சிவசீவர்க்கொப்பு ளதாகுமுருவமொன்றானவுண்மையால்” எனவும், அவித்தையித்தையாதலாற் பரமார்த்தமாகப் பரமசிவசொருபத்துக்கு ரூபபேதத்தையுண்டிப்பண்ணுதென் பார், “சிவன்பிறர்போலவவிச்சையானிகழும்” எனவும், வித்தையினால்அவித் தைநீங்குங்காலத் தானாகவேசித்தித்த சீவேசஐக்கியமேசேஷிக்கின்றமையால துவேசாமியசத்தார்த்த மென்பார், “அவ்வவிச்சை மெய்ப்பரவிச்சையான சித்தொன்றாய்விடுதலொப்படைதல்” எனவுக்கூறினார். (உ.உ)

அ - கை. பிராணனல்லவா இவனென்ற சுருதிவாக்கியத்தின்பொருளைத் தாற்பரியமாகச் சுருக்கிக்குறுகின்றார்.

வேறு.

சீவன் தன்னுருவான சிவத்தைத் தெளியிற்றான்
மேவும் பலதொழிற் றன்னிடையாக விளையாடும்
யாவுந்தன் னுருவாகி நிகழ்ந்தாலிவன் முத்த
னுவன்பண்டவனாகாமையின் முத்தனுமாகான்.

இ - ள். சீவன் - சீவனுனவன், தன்னுருவான சிவத்தை - தன்னுடைய சொருபமாகிய சிவத்தை, தெளியில் - உறுதியாய் நிவானாயின், மேவும் - பொருந்துகின்ற, பலதொழில் - பலதொழில்களும், தன்னிடையாக - தன்னிடத்திலுண்டாகும்படி, விளையாடும் - விளையாடுகின்றான், யாவும் - சகலமும், தன்னுருவாகி நிகழ்ந்தால் - தனது ஆன்மசுபாவமாகவே பிரகாசித்தால், இவன் முத்தனுவன் - இந்தச் சீவன் முத்தனுவான், பண்டவனாகாமையின் - முன்னமேயிவன்பெத்தனாகாமையால், முத்தனுமாகான் - முத்தனுமாகமாட்டான். எ - று.

ப - ம். சீவன் தனது உண்மையான ரிப்பிரபஞ்சசிவசொருபத்தை எப்பொழுதுதானாகவே காணுகின்றானோ அப்பொழுது வேறேவது வில்லாமை யால் விளையாடுதல் முதலியவைகளை ஆன்மவிடயமாகவும் தியானபூசாதிக்களையும் கைகால் முதலியவைகளாற் செய்யப்படும்பாகியக்கிரியைகளையும் தன்னைக் காட்டிலும் வேறில்லையென்றும் யாதொன்றுஞ்செய்யத்தக்கதில்லையென்றும் அறிகின்றனென்பார், “சீவன் தன்னுருவான சிவத்தைத் தெளியிற்றான் மேவும் பலதொழிற் றன்னிடையாக விளையாடும்” எனவும், பந்தமும் முத்தியும் ஞானரூபமாகலிற் பரமார்த்ததிருட்டியில் முத்தனென்னுந்தன்மையும் அவனுக்கில்லையென்பார், “யாவுந்தன் னுருவாகி நிகழ்ந்தாலிவன் முத்தனுவன்பண்டவனாகாமையின் முத்தனுமாகான்” எனவுங்கூறினார். (நசு)

அ - கை. இனிப்பரவித்தைக்குத்துணையான சாதனத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்ற மந்திரத்தின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

திரமன்னிய நற்சத்தியத்தின் செய்கையாலுமனமென்று
மொருமைப்படுநன்மாதவத்தினுயர்வினாலுமனமிலாப்
பிரமசரியமுதலாகப் பேசுந்தருமந்தன்னாலும்
பரமாம்வேதநெறியாலுமடையப்படுமிப்பரவித்தை.

இ - ள். திரமன்னிய - நிலைபொருந்திய, நற்சத்தியத்தின் செய்கையாலும் - நல்லவாய்மையின் செய்கையினாலும், என்றும் - எந்நாளும், மனம் - உள்ளம், ஒருமைப்படும் - ஒற்றுமைப்படுகின்ற, நன்மாதவத்தினுயர்வினாலும் - நல்லமாவத்தின்மேன்மையினாலும், ஊனமிலா - இழிவற்ற, பிரமசரியமுதலாக - பிரமசரியமென்னுமாச்சிரமமாதியாக, பேசுந்தருமந்தன்னாலும் -

சொல்லாநின்றதருமத்தினாலும், பரமாம்வேதநெறியாலும் - உயர்வாகியவேதவழியாலும், அடையப்படுமிப்பரவித்தை - இச்சிவஞானமானதெய்தப்படும், எ - று.

ப - ம். ஆன்மதரிசனத்துக்கனுகூலமாகுஞ்சித்தைகாக் கிரியமேதவமன்றி கிருச்சிரசாந்திராயணமுதலியவையன்றென்பார், “ஒருமைப்படுநன்மாதவத்தினுயர்வினாலும்” எனவும், கேட்கத்தக்கவன் சிந்திக்கத்தக்கவன் தெளியத்தக்கவனென்றசுருதியாலென்பார், “பரமாம்வேதநெறியாலும்” எனவுங்கூறினார், பிரமசரியமுதலாகப்பேசுந்தருமந்தன்னாலுமென்றமையால், சொல்லாமைகளளாமைமுதலியயோகாங்கங்களும்பெறப்பட்டன. (௩௫)

அ - கை. வித்துவான்அபரிச்சின்னனாதலினவனுக்குப்போக்குவரவில்லையென்றுதிருஷ்டாந்தத்தினுடன்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வேதம்பகர்வழியேவந்தவர்கடமெய்க்குள்ளே
யாதும்பரவொளியேகண்டினருவதொன்றாமப்
போதந்தனையடைவாரங்கொருகதிபோய்மீளா
ரேதுந்திகழ்தருவானெங்கொழிவுசெய்தேகுந்தான்.

இ - ள். வேதம்பகர்வழியே - வேதத்திற்சொல்லியமார்க்கப்படியே, வந்தவர்கள் - அனுஷ்டித்துவந்தவர்கள், தம்மெய்க்குள்ளே - தங்களதுசரீரத்தினுள்ளே, யாதும் - சகலத்தையும், பரவொளியேகண்டு - சொயம்பிரமமாகக்கண்டு, உணருவது - அறியப்படுவதாய், ஒன்றாமப்போதந்தனை - ஏகமாகுமந்தனானத்தை, அடைவார்-அபரோக்ஷமாகவறிந்தவர்கள், ஏதும்-எவ்வளவேனும், அங்கு-அவ்விடத்தில், ஒருகதிபோய்மீளார் - ஒருபோக்கும்வரவுமில்லாதவர்களாவார்கள், திகழ்தரு - விளங்குகின்ற, வான்-ஆகாயமானது, எங்கொழிவுசெய்து - எவ்விடத்தையுட்கி, ஏகும்-எவ்விடத்திற்போகும் (போகாது). எ - று. (௩௬)

அ - கை. ஆன்மபரிபூரணசிவசொருபத்தையடைதற்குத்துணைச்சாதனமானசத்தியமுதலியவையுபதேசிக்கப்பட்டன இப்போதுஅசாதாரணமானகாரணத்தையுபதேசிக்கின்றார்.

வேறு.

வாக்கினாலுரைக்குமாறிலாப்பொருளைமற்றுளபுலன்களொன்றாலே
நோக்குமாறென்னுங்கருமமொன்றாலுநவறவத்தாலுநண்ணதே (ம்.
தாக்கிலாவந்தக்கரணமதுடையார்த்தத்துவஞானநல்விழியாற்
போக்கிலாதெங்குமாகியபொருளைப்புரையறக்காண்பரெப்பொழுது

இ - ள். வாக்கினாலுரைக்குமாறிலா - நாவினுற்சொல்லமுடியாத, பொருளை - சிவத்தை, மற்றுள - வேறாயுள்ள, புலன்களொன்றால் - இந்திரியங்களொன்றினாலாயினும், நோக்குமாறென்னும்- பார்க்கும்வண்ணமென்னாகும்,

கருமமொன்றாலும் - ஒருகருமத்தினாலும், துவல்தவத்தாலும் - சொல்லப்பட்ட தவத்தினாலும், நண்ணுது - கிட்டாது, தாக்கிலா - பற்றுதலில்லாத, அந்தக் கரணமதடையார் - விசுத்தமானசித்தவிருத்தியையுடையவர்கள், தத்துவஞானநல்விழியால் - பிரமஞானமாகியநல்லவிழியினால், போக்கிலாது - போக்கு வரவில்லாமல், எங்குமாகிய - சருவவியாபகமான, பொருளை - வஸ்தவை, எப்பொழுதும் - சதாகாலமும், புரையறக்காண்பர் - குற்றமறப்பார்ப்பார்கள். எ - று.

ப - ம். உருவமின்மையிற்கண்முதலியவற்றிற்குவிடயமாகாதென்பார், "புலன்களொன்றாலேநோக்குமாறென்னும்" எனவும், அக்கினிகோத்திரமுதலியவைகளாலும் கிருச்சிர சாந்திராயணமுதலியவைகளாலும் அடையப்படாதென்பார், "கருமமொன்றாலுதுவறவத்தாலுண்ணுது" எனவும், விடயேந்திரியசம்பந்தத்தாலுண்டான காமாதிமலத்தால்வருங் குற்றமில்லாத கண்ணுடிபோற்சுத்தமானஞானப்பிரசாதத்தாலுபாதிக்கொன்றுமில்லாததானாயுள்ளபரமசிவரூபத்தைச்சாக்கூடக்கரிக்கின்றனென்பார், "தத்துவஞானநல்விழியாற்போக்கிலாதெங்குமாகியபொருளைப்புரையறக்காண்பரெப்பொழுதும்" எனவுக்கூறினார். (௩௭)

அ - கை. விசுத்தசுத்துவகுணமுடையவனுக்கு நிஷ்களஞானமுண்டாவதற்குச்சகுணத்தியானன்காரணமாகுமென்றுகூறி இவ்வணுவான்மாவென்றசுருதிவாக்கியத்தின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

அருளினைத்திருமேனியிற்றரித்தருளுமகிலநாயகனையெப்பொழுதுந், தெருளுறத்தியானம்பண்ணுமேகாந்தசித்தராற்றெளிவுறும் பொருளிப், பொருளிதனிடத்தேயைவகைப்பட்டபொருள்களும் பொருந்துதுண்மையிடு, லொருவருமறியாரியதென்றிகழாதுணர்ந்திடவேண்டுமீதொன்றும்.

இ - ள். அருளினை - தனதுதிருவருளுருவமானபராசத்தியை, திருமேனியில் - திருவுருவில், தரித்தருளும் - தரித்திருந்தருளும், அகிலநாயகனை - சருவலோகநாயகனாகியசிவபெருமானை, எப்பொழுதும் - சதாகாலமும், தெருளுற - தெளிவுபொருந்த, தியானம்பண்ணும் - தியானஞ்செய்கின்ற, ஏகாந்தசித்தரால் - ஏகாக்கிரசித்தமுடையவர்களால், தெளிவுறும்பொருளிப்பொருள் - தெளிந்தறியும்பொருளிந்தநிஷ்களஞானம், இதனிடத்தேயைவகைப்பட்டபொருள்களும்பொருந்தும் - இதனிடத்தேபிரணன்முதலியஐந்துவகுப்பாகியபொருள்களும்ருக்கின்றன, துண்மையினால் - இந்தப்பொருள்துட்பமாகியிருத்தலால், ஒருவருமறியார் - ஒருவருமுணரமாட்டார்கள், அரியதென்றிகழாது - அறிதற்கரியதென்றுவிட்டுவிடாமல், ஈதொன்றுமுணர்ந்திடவேண்டும் - இந்தவொருபொருளைமாத்திரம் விசாரித்தறியவேண்டும். எ - று.

ப - ம். அவச்சேதகவுபாதிவசத்தாலிவ்வான்மாகுக்குமனையிருந்தாலு
ம் ஞானப்பிரசாதத்துக்கேதுவாகுமொருமைப்படுமனத்தினால் முன்சொல்லி
யவண்ணமே அபரிச்சின்னபரசிவசொருபமாகவறியப்படுவானென்பார், “து
ண்மையினாலொருவருமறியாரரியதென்றிகழாதுணர்ந்திடவேண்டும்” எனவு
ங்கூறினார். (௩௮)

அ - கை. இவ்வாறுசருவான்மாவானபரசிவனைத்தானாகவடைந்தவித்து
வானுக்கு எல்லாவற்றையுமடையுமில்லக்கணமானபலத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எத்தைப்பெறமுயல்கின்றானதுபெறுகின்றானுதலினெப்போது
ரித்தத்துவமனுமொன்றைப்பெறரினைகின்றானருடனினேர்பாடா
மத்தத்துவமுனிதன்னைப்பொருளதனாலுந்தனதுடலாலுந்தான்
பத்திப்படுமனனாலற்சனைநனிபண்ணக்கடவர்கடிருவேண்டின்.

இ-ள். எத்தைப்பெறமுயல்கின்றான் - எதனையடைதற்கு முயற்சிசெய்
கின்றானோ, அது-அதனை, பெறுகின்றான்-தானாகவேயடைகின்றான், ஆதலின்-
ஆகையால், எப்போது - எப்பொழுது, ரித்தத்துவமனுமொன்றை - ரித்தியத்
துவம்பொருந்திய பிரமசொருபமொன்றினையே, பெறரினைகின்றான் - அடை
யக்கருதுகின்றான், (அப்பொழுது) திருவேண்டின் - செல்வத்திலிச்சையுண்
டாயின், அருடனினேர்பாடாம்- கருணையில்மிகுந்தவனாகிய, அத்தத்துவமுனி
தன்னை - அந்தப்பிரமவித்தானவனை, பொருளதனாலும் - திரவியங்களாலு
ம், தனதுடலாலும் - தன்னுடையசரீரத்தினாலும், பத்திப்படுமனனால் - பத்
தியுண்டாகியமனத்தினாலும், அற்சனை - பூசனை, நனி-மிகவும், பண்ணக்கடவ
ர்கள் - செய்யக்கடவர்கள். எ - று.

ப-ம். தனக்குவேறில்லாதுயாவுந்தானாகவிருத்தலின் ஏககாலத்திலெல்
லாவற்றையுமடைகின்றானென்பார், “எத்தைப்பெறமுயல்கின்றானதுபெறுகி
ன்றான்” எனவும், எல்லாக்காமங்களும் வித்துவானுடையசொருபமாகவேயி
ருத்தலினால்அவனுக்குத்தொண்டுசெய்தலினன்புடையவனுமிச்சித்தபலனெல்
லாமடைவானென்பார், “அத்தத்துவமுனிதன்னைப்பொருளதனாலுந்தனதுட
லாலுந்தான், பத்திப்படுமனனாலற்சனைநனிபண்ணக்கடவர்கடிருவேண்டின்”
எனவுங்கூறினார். (௩௯)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியவுபாயங்களாலல்லாமலான்மத்தத்துவமறிதற்
கரிதென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

எண்ணிலாக்கல்வியாலுமிலங்கியகேள்வியாலுந்
கின்னணியாமதியினாலுந்தெளியவாராதுதீர
நண்ணியஞானிதானேநயந்தன்புசெய்யில்ஞானக்
கண்ணினற்காணலாகுங்கரத்திலாமலகம்போல.

இ-ள். எண்ணிலா-எண்ணிக்கையில்லாத, கல்வியாலும்-வேதமுதலிய சகலகலைஞானத்தினாலும், இலங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, கேள்வியாலும்-சாத் திரக்கேள்வியினாலும், திண்ணிதாம் - வலிமையாகிய, மதியினாலும்- மேதையினாலும், தெளியவாராது-தெளிந்தடையப்பெறுது, தீரம்நண்ணிய-தீரம்பொருந்திய, ஞானிதானே-ஞானியானவன், நயந்தன்புசெய்யில் - விரும்பி (ஆன்மாவையறியவேண்டுமென்று) அன்புசெய்தால், கரத்திலாமலகம்போல-உள்ளக்கையின்மேல்விக்கணிபோல, ஞானக்கண்ணினால்-ஞானநேத்திரத்தினால், காணலாகும் - பார்க்கக்கூடும். எ-று.

ப - ம். வேதசாத்திரங்கள்படித்தமையானும்அடிக்கடிசிரவண்ணுசெய்தமையானும் கிரந்தப்பொருளைக்கேட்டவுடனுட்கொள்ளுமேதையினாலும்இவ்வான்மாவடையப்படாநென்பார், “எண்ணிலாக்கல்வியாலுமிலங்கியகேள்வியாலும், திண்ணிதாமதியினாலுந்தெளியவாராது” எனவும், சிரவணமனனமுதலியவற்றூற்றிரமப் பிராப்தியை வேண்டுகின்றவித்துவானுக்கிவ்வான்மாஅவித்தையினால் விளங்காததன்சொருபத்தைப்பிரகாசஞ்செய்கின்றனென்பார், “ஞானிதானேநயந்தன்புசெய்யில்ஞானக், கண்ணினும்காணலாகும்” எனவுக்கூறினார்.

கருத்து. வித்தையால்அவித்தைநீங்கினகாலத்திலுன்மசொருபந்தானு கவிளங்குமென்பதாம். (சு 0)

அ-கை. ஆன்மப்பிரார்த்தனைக்குச்சகாயமானவலிமைமுதலியவை வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

அயர்ச்சிசேர்தவத்தினாலுமன்னியலிங்கத்தாலு
முயற்சிசேர்பிரமாதத்தான்மொயம்பிலாத்தன்மையானுஞ்
செயப்படாவுண்மைஞானந்தெள்ளுமாமதியாற்கால
வயத்தினுற்சத்துவத்தின்வலியினுலன்றிவாரா.

இ-ள். செயப்படாவுண்மைஞானம் - தொழிற்படுவதில்லாதவுண்மை ஞானமானது, தெள்ளுமாமதியால் - தெளிந்தஉணர்வினாலும், காலவயத்தினால்-பரிபக்குவகாலவசத்தினாலும், சத்துவத்தின்வலியினால்- சத்துவகுணத்தின்வலிமையினாலும், அன்றி - (வருமே) யன்றி, அயர்ச்சிசேர்தவத்தினாலும் - மறதிசேர்ஞானத்தினாலும், அன்னியலிங்கத்தாலும் - சுருதியிற்சொல்லப்பட்ட வாச்சிரமலிங்கமன்றிமற்றேரிலிங்கத்தினாலும், முயற்சிசேர்பிரமாதத்தால்-முயற்சியையுடைய (புத்திரன்பசுமுதலியவிஷயசம்பந்தத்திற்கேதுவாகும்)பிரமாதத்தினாலும், மொயம்பிலாத்தன்மையானும்- (ஆன்மரிட்டையாலுண்டாகும்)வீரியயில்லாததன்மையினாலும்,வாரா-வரமாட்டாது. எ-று.

ப - ம். வலிமை பிரமாதயின்மை தவம் என்றுசொல்லப்பட்ட ஆச்சிரமதருமத்தோடுங்கூடியஇம்முன்றும் பிரமப்பிராப்தியில் அந்தரங்கசாதன

மென்பதுதோன்ற எதிர்மறையாக, “அயர்ச்சிசேர்தவத்தினுலுமன்னியலிக் கத்தாலுமூயற்சிசேர்பிரமாதத்தான்மொய்ப்பிலாத்தன்மையானுஞ் செயப்ப டாவுண்மைஞானம்வாரா” எனவும், இவ்வண்ணமந்தரங்கசாதனங்கனையுடை யவித்துவானுக்குச் சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்நிரூபமாயும் தேஜோரூபமாயும் அபரிச்சின்னமாயுமுள்ளபிரமம்நன்றாகப்பிரகாசிக்குமென்பதுதோன்ற, “மதி யாற்காலவயத்தினுற்சத்தவத்தின்வலியினுலன்றி” எனவுங்கூறினார். (சக)

அ - கை. வித்துவான்பிரமத்தையடையும்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

இப்பரம்பரணைச்சேர்ந்தாரேகமாம்பொருளதாகித்
தப்பறுஞானமெய்திச்சாந்தராய்த்தாபமாரி
யெப்படியாலுமெல்லாப்பொருள்களுமெய்தியிங்கே
யப்பொருடமக்குள்ளாகவவைதனக்குள்ளுமாவார்.

இ - ள். இப்பரம்பரணை - இந்தப்பிரமத்தை, சேர்ந்தார் - அடைந்தவர்க ள், ஏகமாம்பொருளதாகி - அத்துவிதவஸ்துவாகி, தப்பறுஞானமெய்தி - தப் பில்லாதஞானத்தையடைந்து, சாந்தராய் - சாந்தமுடையவராகி, தாபமாரி - துன்பமநீங்கி, எப்படியாலும் - எவ்வாற்றாலும், இங்கே - இவ்விடத்திற்குநே, எல்லாப்பொருள்களும் - எல்லாப்பொருள்களையும், எய்தி - (தானாகவே) யடை ந்து, அப்பொருள் - அந்தப்பொருள்களெல்லாம், தமக்குள்ளாக - தங்கட்கு ள்ளாகவும், அவைதனக்குள்ளுமாவார் - அந்தப்பொருள்களுக்குள்ளாகத்தா ங்களுமாவார்கள். எ - று.

ப - ம். இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தவான்மவித்துக்கள் ஒருமைப்பட்ட மனத்தராய் ஞானத்தினுல்நிறைந்தவர்களாய் நிச்சயவான்களாய்ச் சோக மோகமுதலியசமுசாரதுக்கமில்லாதவர்களாய்ச் சரீரம்நீங்குந்காலத்திற் பின் னகடாகாசம்போல அவித்தையினுலுண்டானவுபாதிபரிச்சேதம்நீங்கினவர்க ளாகிச்சருவான்மமாயும் ஆகாசம்போலச்சருவவியாபகமாயும்அபரிச்சின்ன மாயும்விளங்கும்பிரமத்தையடைகின்றார்களென்பார், “எப்படியாலுமெல்லா ப்பொருள்களுமெய்தி” என்றார். (சஉ)

இதுவுமது. வேறு.

அந்தமாமறையானுடியபொருளையழகுறவறுதியிட்டல்லை
பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப்பரமயோகத்தினுலெல்லாம்
வந்துமாய்விடமாயனைத்திலும்பரமாய்மதிக்கொணாமையினுடைய
வந்தகாலத்தேபந்தமற்றிந்தவமுதினாலரியவிடடைவர்.

இ - ள், அந்தமாமறையால் - அழகுபொருந்தியவேதத்தினுல், நாடிய பொருளை - கருதியவஸ்துவை, அழகுறவறுதியிட்டு - செவ்வையாகநிச்சயித் து, அல்லல் - துன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, பந்தமாம் - பந்தமாகிய, மயற்பற்

முண்டகோபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

று - மயக்கப்பற்றினை, அறுத்த - நாசஞ்செய்த - மாதவர் - மகாதவத்தையுடையவர்கள், இப்பரமயோகத்தினால் - இந்தச்சன்னியாசயோகத்தினால், எல்லாம்வந்துமாய்விடமாய்-சகலமும்வந்துநசிப்பதற்கிடமாய், அனைத்திலும்பரமாய் - அனைத்திற்கும்மேலானதாயும், மதிக்கொண - மதிக்கக்கூடாததாயுமுள்ள, மாயையினுடைய - மாயையினுடைய, அந்தகாலத்தே - நாசகாலத்தே, பந்தமற்று - தொடக்கற்று, இந்தவமுதினால் - அமிர்தத்திற்குச்சாதனபூதமான ஞானத்தால், அரியவீடடைவர்-அரிதானமோகூத்தையடைவார்கள். எ-று.

ப - ம். 'அதுநீயாகின்றாயென்னும் வேதாந்தமகாவாக்கியத்தாலுண்டாகும்பிரமான்மைக்கியவிடயமானஉயர்ந்தஞானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளையுடையாரென்பார், "அந்தமாமறையானாடியபொருளையழகுறவறுதியிட்டு" எனவும், சருவகன்மபரித்தியாகத்தாலும் கேவலப்பிரமரிட்டாரூபமானயோகத்தாலுஞ்சுத்தாரந்தக்கரணத்தையுடையதிகள் பூதபௌதிககாரியங்களை அபேக்ஷித்துக்காரணமாய்உயர்வாயுள்ள அஞ்ஞானம்நசிக்குங்காலத்தில்நிரதிசயமான அமிர்தத்தன்மைக்குச்சாதனமாகும்ஞானத்தினால் தானாகவறியும் பிரமசொருபமாகிச்சகலசமுசாரபந்தத்தினின்றும்விடுதலையடைகின்றார்களென்பார், "பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப் பரமயோகத்தினுலெல்லாம், வந்துமாய்விடமாயனைத்திலும்பரமாய் மதிக்கொணமாயையினுடைய, வந்தகாலத்தேபந்தமற்றிந்தவமிர்தினுலரியவீடடைவர்" எனவுங்கூறினார்.

கருத்த. பிரமசொருபத்தில்ஐக்கியமடைந்தவர்களிவ்வண்ணம்ஞானத்தினாலுபாதியில்லவிக்குங்காலத்தில் கடாகாசம்போலபரிச்சின்னப்பிரமருபத்தையடைகின்றார்களெனக்கொள்க. (சங்.)

அ - கை. அந்தமுத்தனுடையபிராணன்முதலியகலைகளுஞ் சொருபத்திலைக்கியமாகுமென்றுதிருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

வீடிலாவினைகள் கலைகண்முவைந்தும்கிடையவிந்தியவதிபதிக ணுடுசேதனனாஞ்சீவன்மற்றனைத்துநாதனாராலயநண்ணிப் பாடுபேருருவமொன்றுமற்றந்தப்பரமனேயாய்விடும்பார்மே லோடுமா மெல்லாமுத்திபுக்கொன்றுயுருவுபேரொழியுமாபோல.

இ - ள். வீடிலா - நீங்குதலில்லாத, வினைகள் - கர்மங்களும், கலைகள் முவைந்தும் - கலைகள்பதினைந்தும், விடையஇந்தியஅதிபதிகள் - விடயங்கள் இந்திரியங்களிவற்றிற்குஅதிஷ்டானதேவதைகளும், நாடுசேதனனாஞ்சீவன் - கருதுகின்றசேதனனாஞ்சீவனும், மற்றனைத்தும் - மற்றெல்லாமும், நாதனாராலயநண்ணி - பரமான்மாவானஅதிஷ்டானத்தையடைந்து, பாடு - சொல்லப்பட்ட, பேருருவமொன்றுமற்று - நாமருபமொன்றுமில்லாமல், அந்தப்பரமனேயாய்விடும் - அந்தப்பரமான்மாவாகவே யாகிவிடும், பார்மேலோடு மாறெல்லாம் - பூமியின்கண்ணுடாமின்றாதுகொள்ளெல்லாம், உத்திபுக்கு - சமூத்

திரத்திப்புகுந்து, ஒன்றாய் - ஏகமாய், உருவுபேரொழியுமாபோல - நாமரூப
மில்லாததாய்விடுவதுபோல. எ - று.

கருத்து. பிரச்சுநோபநிடத்திற்கூறியபிராணன் சிரத்தை ஆகாயம் வாயு
அக்கினி ஜலம் பிருதிவி இந்திரியம் திவி மரம் அன்னம் வீரியம் தவம் மந்திர
ம் கருமலோகங்கள் உலகங்களினுமென்னுமிந்தப்பதினாறுகலையும் சமு
சாரிகளுக்குத்தேகாந்தரங்களைக்கொடுக்கின்றனவாயினும் வித்துவான்களுக்
குமுத்திகாலத்திலவேநில்லாதனவாகிமேகங்களில்லாதகாலத்திற் சூரியப்பிர
திபிம்பங்களெப்படிசூரியன்மாத்திரமாகமிஞ்சுமோ அப்படித்தத்தமக்குக்கார
ணமாயுள்ளவற்றையடைகின்றனவென்க. (சசு)

அ - கை. ஜீவனுக்கும் பிரமத்திற்கும் பேதமஞ்ஞானத்தால்வந்தமை
யால் அஞ்ஞானமும்ஞானத்தாலன்றிரீங்காமையின் அறிந்தமாத்நிரத்திற்க
ண்டகதசாமீகரம்போலப் பிரமப்பிராப்தித்திக்குமென்றும் அவனுடையகுல
த்திலப்பிரமவித்துண்டாகானென்றுக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மிக்கநற்பிரமஞானமுற்றபொழுதேவெறும்பிரமமாய்மனத்
துக்கமற்றிடுவா்தொல்லைவல்வினை துவக்குமாறுமிலர் துஞ்சிடார்
பொக்கமற்றொருவனிச்சகத்திலனுபோகமாவறியுமாயின்மே
லக்குலத்தினிலொருத்தரப்பிரமவித்தராவதிலரானையே.

இ - ள். மிக்கநற்பிரமஞானம் - மிகுந்தநன்மைதரும்பிரம ஞானத்தை,
உற்றபொழுதே - அடைந்தகாலத்திலேயே, வெறும்பிரமமாய் - பிரமமாத்தி
ரமாய், மனத்துக்கமற்றிடுவர் - நெஞ்சிற்றுக்கமில்லாதவர்களாயும், தொல்லை
வல்வினை - வலிமையுள்ளஊழ்வினையாம்பாசங்கள், துவக்குமாறுமிலர் - (தங்
களைக்)கட்டுமாறுமிலாதவராயும், துஞ்சிடார் - அழியாதவராயுமாவார்கள், ஒ
ருவன் - ஒருவிவேகி, பொக்கமற்று - பொய்ம்மையைநீக்கி, இச்சகத்தில் - இந்
தச்சகத்தில், (பிரமத்தை) அனுபோகமாஅறியுமாயின் - அபரோட்சமாகஅறி
வானாயின், மேல்-அதற்குமேல், அக்குலத்தினில்-அவனதுகுலத்தில், ஒருத்தர் -
ஒருத்தராயினும், அப்பிரமவித்தராவதுஇலர் - பிரமவித்தல்லாதவர்களுண்டா
கமாட்டார்கள், ஆனையே - (இஃது) சத்தியமே. எ - று.

கருத்து. வித்துவானுடையகுலத்திற்றந்தவன்பிரமவித்தாகவேவிளங்
குவானென்றுணர்க. (சரு)

இதுவுமது.

சோகமோகபடலத்தினைக்கடிதொழிப்பதாகிவெறுமுண்மையா
யேகபோகசுகரூபமெய்ப்பொருளெறிப்பதாகியுளசோபனம்
மோகமோகிம்வகையிங்கொர் நாவிலிதுசொல்லலுற்றதிதுதொல்லை
பாகமாகியவிரோதமானபரிசுத்தநெஞ்சிடைபரிப்பதே. (யே)

முண்டகோபபிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௨௯

இ - ள். சோகமோகபடலத்தினை - துக்கமோகமுதலியகூட்டத்தைக் கடிதொழிப்பதாகி - சீக்கிரத்தில்நீக்குகின்றதாயும், வெறும்உண்மையாய் - பாதிக்கப்படாதசத்தியமாயும், ஏகபோகசுகருபமெய்ப்பொருளெளிப்பதாகியுள் சோபனம்-ஒன்றாய் (த்தனித்) தனுபவிக்கத்தக்கஆனந்தருபமானசத்தியப்பொருளைவிளக்குவதாயிருக்கின்றமங்களமானமறைப்பொருளை, மோகமோடும் வகை - மயக்கம்நீங்கும்படி, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர்நாவினால் - ஒருநாக்கினால், சொல்லவற்றதிது- (யான்) சொல்லத்தொடங்கியது, தொல்லை- தொந்தரவேதான், இது-இப்பொருளானது, பாகமாகி-பரிபாகமுற்று, அவிரோதமான-விரோதமில்லாத, பரிசுத்தநெஞ்சிடை - சுத்தமுள்ளமனதினால், பரிப்பது- கிரகிக்கத்தக்கது. ஏ - று. (சுசு)

இதுவுமது. வேறு.

அச்சமாகியவெம்பிறவியைவேரோடறுப்பதாயறிவதற்கரிதாய், மெய்ச்சொருபானந்தன்றிருமேனிவிளக்குவதாய்மிகுத்துள்ள, விசையின்றன்மைவிண்ணவர்க்கெல்லாம் விளங்கவேவிளம்பினுன்மெய்போ, விச்சகமெல்லாம்படைத்து மெய்யன்பரிதயபங்கயத்தில்வீற்றிருப்பான்.

இ - ள். அச்சமாகிய - பயமாகிய, வெம்பிறவியை - கொடியசுனைத்தை, வேரோடறுப்பதாய் - வேரோடறுக்கின்றதாயும், அறிவதற்கரிதாய் - அறியக்கூடாததாயுமுள்ள, மெய்ச்சொருபானந்தன் - சத்தியானுனசொருபானந்தனது, திருமேனிவிளக்குவதாய் - திவ்வியசொருபத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்றதாயும், மிகுத்துள்ளவிச்சையின்றன்மை - (பெருமை) மிகுந்துள்ளானசுபாவத்தை, மெய்போல்-சத்தியம்போல, இச்சகமெல்லாம்-இச்சகமனைத்தையும், படைத்து - சிருட்டித்து, மெய்யன்பர் - உண்மையானபக்தர்களது, இதயபங்கயத்தில் - இதயதாமரையில், வீற்றிருப்பான் - வாசம்பண்ணும்பிரமாவானவர், விண்ணவர்க்கெல்லாம் - தேவரணைவர்களுக்கும், விளங்கவேவிளம்பினுன் - தெளிவாய்த்தெரியும்படிசொன்னார். ஏ - று. (சுஎ)

எ-வது. முண்டகோபபிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் - ௩௮௦.

சிவமயம்.

உ

சிவாயபரமகுரவேநம:

அ - வது கைவல்லியஉபநிடததாற்பரியமுரைத்த
வத்தியாயம்.

அ - கை. இனிக்கைவல்லியவுபநிடதமும் பிரமான்ம ஐக்கியத்தையே சொல்லுகின்றதென்றுதெரிவிப்பார்அவ்வுபநிடதப்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

நனிவேதநாலுமுகமாகமேவிநளினுலயத்திலுறைவா
 னனுபோகமாகவருளாலறிந்தவவரேபரத்தையறிவார்
 தனிமேவுவார்கள்பெறுஞானமாகுமிதுசாதனங்ருடைய
 முனிமேவுவானதெனும்வேதநாலுமொழியோதுமாறுமொழிவான்.

இ - ள். தனிமேவுவார்கள் - அத்துவித்தையடைந்தவர்கள், பெறு
 ஞானமாகுமிது - அடைகின்றஞானமாகியஇதனை, சாதனங்ருடைய - சாத
 னசதுஷ்டயசம்பத்துடைய, முனிமேவுவானதெனும்-முனிவர்களாலடையப்
 பட்டதென்றுசொல்லும், வேதநாலுமொழியோதுமாறு - வேதத்திலுள்ளநா
 ன்குமொழிகள்சொல்லுகின்றபிரகாரம், அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தி
 னால் (பிரமத்தை), அனுபோகமாக - அபரோட்சமாக, அறிந்தவவரே - அறிந்
 தவர்களே, பரத்தை - சொருபத்தை, அறிவார்-அறிவாரென்று, நனிவேதம்-
 பெருமைபொருந்தியநான்குவேதங்களையும், நாலுமுகமாகமேவி - நான்குமு
 கங்களாகப்பொருந்தி, நளினுலயத்தில் - பதுமாசனத்தில், உறைவான் - வா
 சம்பண்ணுகின்ற (பிரமாவானவர்), மொழிவான் - சொல்லத்தொடங்கினார்.
 எ - று.

(க)

அ - கை. சமுசாரதுக்கத்தைநீக்குகின்றவித்தைக்குவிடயமானநிரதிச
 யானந்தசிவசொருபத்தைமுமுட்சுக்கள்அவசியம்அறியவேண்டுமென்றுபிரதி
 க்கினைசெய்து அவ்வித்தைக்குஅதிகாரிகளையும்பிரயோசனத்தையும்முறையா
 கக்கூறுவார் ஆசுவலாயனரென்னுமாமுனிவர்பரமேட்டியையடைந்துசொல்
 லுகின்றார் எப்போதும் சத்துக்களாலே சேவிக்கத்தக்கதாயும் ரகசியமாயும்
 மேலானதாயுமுள்ளபிரமவித்தையைஉபதேசிக்கவேண்டும், எதனாற்சீக்கிரத்
 தில்வித்துவான்பாவங்களினிங்கி மேலானபுருடனையடைகின்றானென்றசுருதி
 யின்தாற்பரியப்படிக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நசனென்றியம்புமொன்றையிப்பிறப்பறுப்பார்தம்மான்
 மாசறவறியவேண்டும்வருந்தியுமறிந்துநன்றூப்
 பாசமானதுகெடுத்துப்பரப்பிரமத்தைநல்குந்
 தேசுடையிந்தவிச்சைநீர்வறத்துறந்தோர்செய்வார்.

இ - ள். நசனென்றியம்புமொன்றை (சிவருத்திராதிராமங்களையுடைய) நசனென்றுசொல்லப்படுமொருபொருளை, இப்பிறப்பறுப்பார்தம்மால்-
 இச்சனனமொழியிச்சைகொண்டமுமுட்சுக்களால், வருந்தியுமறிந்துநன்றூ-
 வருத்தப்பட்டேனும்நன்றாக (வேதத்தை) யறிந்து, மாசறவறியவேண்டும்-கு
 ற்றமற (அவசியம்) அறியத்தக்கது, பாசமானதுகெடுத்து-பாசத்தைநீக்கி, ப
 ரப்பிரமத்தைநல்கும் - பிரமசொருபத்தை அருளிச்செய்யும், தேசுடையிந்த
 விச்சை - பிரகாசம்பொருந்தியஇந்தப்பரவித்தையை, துறந்தோர் - யதிகள்,
 தீர்வற - நீங்காமல், செய்வார் (சேவை) செய்வார்கள். எ - று. (உ)

கைவல்லியஉபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உருக

அ - கை. பிரமவித்தையுண்டாவதற்கு அனுகூலசாதனங்களாயுள்ளவற்றைக்கூறுகின்றார்.

முத்தியின்விருப்பத்தாலுமுதலவனற்பாதத்திற்
பத்தியினாலுமற்றப்பரணையேபாவிக்கின்ற
ரித்தமாந்தியானத்தாலுநிரந்தரயோகத்தாலுஞ்
சித்தியாமிதுசித்திக்கும்வினையிற்ற்சித்தியாதால்.

இ - ள். முத்தியின்விருப்பத்தாலும் - முத்தியையடையவேண்டியுள்தெழுஞ்சிரத்தையாலும், முதலவனற்பாதத்திற்றத்தியினாலும் - பரமசிவனுடையநற்றிருவடித் (தாமரையில்) வைத்திருக்கப்பட்டஅன்பினாலும், அப்பரணையே - அந்தப்பரமசிவனையே, பாவிக்கின்ற - பாவனைசெய்கின்ற, ரித்தமாந்தியானத்தாலும் - இடைவிடாதுசெய்யுந்தியானத்தினாலும், நிரந்தரயோகத்தாலும் - இடைவிடாயோகத்தாலும், சித்தியாமிது - சபாவசித்தமானஇப்பரவித்தையானது, சித்திக்கும் - சித்திக்கும், வினையினால் - கருமத்தால், சித்தியாது - சித்திக்கமாட்டாது. எ - று.

ப - ம். ஏகாந்தத்தலத்திற்சுகாசனத்திலிருந்துகொண்டென்றசருதியாற்கூறப்பட்டதாயும் இனியிவ்வத்தியாயத்திற்சொல்லுவதாயுமுள்ளயோகத்தை, “நிரந்தரயோகத்தாலும்” என்றார். (ந.)

அ - கை. இவ்விதசாதனவானுக்குமூன்றிச்சையும் விடுதலேமோகூசாதனமாகுமன்றிமற்றவையாகாதென்றும் பரவித்தையுண்டாவதற்கு அசாதாரணகாரணத்தையும் அதிகாரிகள் அதனாலையும் பிரயோசனத்தையுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

திரமாமருத்தத்தினுன்மைந்தராலுஞ் சேராதவற்றின்றியாகத்தினாலே, புரமானவேதாந்தமாவாக்கியத்தா லுற்பன்னமாம்விச்சையாநிச்சயத்தாற், பரமானவஞ்ஞானவந்தத்திலேயப் படிஞானவுபதேசமொன்றுலுமேயிப், புரமாமுடம்புக்குளேயந்தமுத்திப் பொருள்க, ண்டுவீடெய்துவாரிப்புவிக்கே.

இ - ள். திரமாமருத்தத்தினால் - உறுதியாகுந்தனத்தினாலும், மைந்தராலும் - புத்திரர்களாலும், சேராது - ஒருவற்குப்பரவித்தைபொருந்தாது, அவற்றின்றியாகத்தினால் - அக்கருமமுதலியவைகளினுடையதியாகத்தினாலும், உரமான - வலிமையான, வேதாந்தமாவாக்கியத்தால் - வேதாந்தமாகவாக்கியசிரவணத்தால், உற்பன்னமாம் - உண்டாகிய, விச்சையாம் - வித்தியாருபமான, நிச்சயத்தால் - நிரூணயிக்கப்பட்ட (பொருளினாலும்), அப்படிஞானவுபதேசமொன்றுலும் - அவ்வண்ணமேஞானுபதேசமொன்றினாலும், பரமான அஞ்ஞானவந்தத்திலே - மேலான அஞ்ஞானத்தின் தூராசகாலத்திலே,

இப்புரமாமுடம்புக்குளே - இந்தப்பிரமபுரமாகியசரீரத்தாள், இப்புவிக்கே-
இந்தப்பூமியின்கண்ணே, அந்தமுத்திப்பொருள்கண்டு - அந்தமுத்திருபமான
பிரமத்தைத்தானாகவேகண்டு, ஹிடெய்துவார்-முத்தியையடைவார்கள். எ-று.

ப-ம். கருமமுதலியவைகள் அரித்தியபலசாதனங்களாகும் பரவித்தை
யங்ஙனமாகாமையால் கருமமுதலியவற்றின் தியாகத்தினாலேயே அஃதடை-
யத்தக்கதென்பார், “அவற்றின் தியாகத்தினாலே” என்றார். (ச)

அ - கை. இவ்வாறு விஷயம்பிரயோசனம் சாதனம் அதிகாரி என்னும்
இவைகளுடன் பரவித்தையின் சொரூபமுபதேசிக்கப்பட்டது. இனி அதற்குச்
சாதனமாயோகத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தக்கஞானத்தைத்தான் பெறற்பொருட்டுத் தனியிடந்தனையடை-
ந்திய, துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலைகழுத்துடம் பி-
வைநே, ரொக்குமாறிருத்திப்பூதி கொண்டிந்தவுடம்பையுத்தாளனம்
பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்களை யெல்லாம் விடயமேலெழாவ-
கைவிலக்கி.

இ - ள். தக்கஞானத்தை - அடையத்தக்கஞானத்தை, தான் பெறற்
பொருட்டு - தானடையும் பொருட்டு, தனியிடந்தனையடைந்து - ஏகாந்தன்
தலத்தைச் சேர்ந்து, இதயதுக்கமேவாமல் - இருதயத்திற்றுக்கமுண்டாகா-
மல், சுகாசனத்திருந்து - சுகாசனத்திருந்து, தோள் - தோள்கள், தலை -
தலை, கழுத்து - கண்டம், உடம்பு - தேகம், இவை - இவைகளை - நேரொக்-
குமாறிருத்தி - நேரோசமமாகிறுத்தி, பூதி கொண்டு - விபூதியினால், இந்தவு-
டம்பை - இந்தச்சரீரத்தை, உத்தாளனம்பண்ணி - பூசி, மிக்கவாய்வரும் - மி-
ருந்து இச்சித்தவருகின்ற, இந்தியங்களை யெல்லாம் - இந்திரியங்களனைத்தை
யும், விடயமேலெழாவகை - விடயத்தின்போகாமலிருக்கும்படி, விலக்கி -
நீக்கி. எ - று. (ரு)

அ - கை. இனி இரண்டிருவிருத்தங்களாற் சிவனுடைய நிஷ்களசொ-
ரூபத்தையும் லீலாவிக்கிரகத்தையும் தியானிக்கவேண்டுமென்றும் அதனுடைய
யும் பிரயோசனத்தையுங்கூறுகின்றார்.

பத்தியாற்குரவன் பதம்பணிந்தியபங்கயந்தனைநினைந்ததிலே
நித்தமாயொருவரானினைப்பரிதாய் நிமலமாயெங்கணுநிறைந்து
சுத்தமாய்ச்சார்தமாயனைத்துலகுந்தோற்றுதற்கியோனியாய்ச்சபாவ
சித்தமாயமுதாயருவமாயொன்றாய்ச்சிற்சதானந்தமாய்ச்சிவமாய்.

இ - ள். பத்தியால் - அன்பினால், குரவன் - குருவினது, பதம்பணிந்-
து - பாத்தாமரைவண்ணி, இதயபங்கயந்தனைநினைந்து - இதயக்மலத்தை

த்தியானித்து, அதிலே - அதில், நித்தமாய் - என்றுமுள்ளதாயும், ஒருவரால்
நினைப்பரிதாய்-(நிருவிகற்பமாயிருத்தலின்)எவர்களாலுஞ்சிந்திக்கத்தகாததா
யும், மிமலமாய்-விரஜமாயும், எங்கணும்நிறைந்துசுத்தமாய் - சகலத்திலும்நி
றைந்துவிசுத்தமாயும், சாந்தமாய்-(சமுசாரசம்பந்தமில்லாமையினாலையிலா
க்கடல்போலச்) சாந்தமாயும், அனைத்துலகுந்தோற்றுதற்குயோனியாய் - எல்
லாவுலகும்உண்டாவதற்குக்காரணமாயும், சுபாவசித்தமாய் - இயல்பாகவே
சித்தித்தள்ளதாயும், அமுதாய் - அழிவில்லாததாயும், அருவமாய் - லௌகி
கஉருவமில்லாததாயும், ஒன்றாய் - ஏகமாயும், சிற்சதானந்தமாய் - சச்சிதான
ந்தமாயும், சிவமாய் - பரமானந்தரூபமாஞ்சிவமாயும். எ - று. (சு)

இதுவுமது.

உரியநால்வேதத்தோமெனும்பொருளாயுள்ளதாயுள்ளவெப் பொரு
ட்குங், கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்ணொருமூன்
றும், பிரிவிலாமங்கைபாகமுமாகப்பேணுநற்பாவனைபெறுவா, னரி
யதாயருளினால்வரும்விச்சையதனினாலதனையேயடையும்.

இ - ள். உரியநால்வேதத்து - ஒதுதற்குரியநான்குவேதங்களிலும்விள
ங்குகின்ற, ஒமெனும்பொருளாய் - பிரணவப்பொருளாயும், உள்ளதாயுள்ள -
தோற்றுகின்றதாயுள்ள, எப்பொருட்கும்- சகலவத்துக்களுக்கும், கரியதாய் -
சாட்சியானபிரபுவாயும், நின்றவொன்றினை - விளங்குகின்றசிவத்தை, காளக
ண்டமும் - நீலகண்டமும், கண்ணொருமூன்றும் - திரிநேத்திரமும், பிரிவிலா-
பிரிவில்லாத, மங்கைபாகமுமாக - உமையையொருபாகத்திலுமுடையவராக,
பேணுநற்பாவனை - வித்துவான்களால்விரும்பத்தக்கநல்லதியானத்தை, பெறு
வான் - அடைகின்றவன், அரியதாய் - அருமையதாகி, அருளினால்வரும் - சி
வப்பிரசாதத்தால்வருகின்ற, விச்சையதனினால் - வித்தையினால், அதனையே-
அந்தச்சொருபத்தையே, அடையும் - அடைவான். எ - று. (எ)

அ - கை. அறியத்தக்கதாகவுபதேசிக்கப்பட்ட சிவசொருபத்தினது அத்
துவிதீயத்தன்மையைச்சருவான்மபாவத்தாற்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தெரிவரியசிற்கனமாய்த்திகழ்சிவனேதிசைமுகனு
மரியுடன்வ்வானுமவனமரரதிபதியுமவன்
றுரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சராட்டுமவ
னெரியுமழல்காலவனிந்துவொடுபிராணனவன்.

இ - ள். தெரிவரிய - தெரிவதற்கரிய, சிற்கனமாய் - சிற்சொருபமாய்,
திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, சிவனே - பரமேச்வரனே, திசைமுகனும் - பிரமாவு
ம், அரியுடன் - விட்டுணுவுடன், அவ்வானும்அவன் - அந்தருத்திரனும்அவன்,
அமரரதிபதியும்அவன் - தேவர்கட்கதிபதியானஇந்திரனும்அவன், ஹரிசறவே

குற்றமறவே, அக்கரமாய் - அட்சரமாகி, பரமாகும்-பரமனாகிய, சுரார்ட்டும வன்-சுரார்ட்டென்பவனும்அவன், எரியுமழல்- பிரகாசிக்கின்றஅக்கினியும், காலனவன் - காலனும்அவன், இந்துவொடு - சந்திரனோடு, பிராணனவன் - பிராணனும்அவன். எ - று.

ப - ம். பிரமன்முதலியதேவர்களுக்குக்காரணனென்றும்சுதந்தரனாய்த் தன்னாற்றான்விளங்குகின்றவனென்றும் மற்றையர்கள் அவன்வசத்தராதலிற் றங்களாற்றுகள்விளங்கமாட்டாரென்றுகூறுவார், “பரமாகுஞ்சுரார்ட்டும்” என்றார். (அ)

அ-கை. பரசிவசொருபத்துக்குவேராகவொன்றுமின்மையின்ஆன்மாவு க்கந்தச்சொருபஞானமேமோகூசாதனமாகுமென்றுகூறுகின்றார்.

ஒழிந்ததொருபொருளில்லையுள்ளதெலாமவனேமுன் கழிந்தபொருண்மேலும்வரக்கடவபொருடானுமவன் மொழிந்ததனிப்பரவிச்சையவிச்சையெனுமுற்றமவ னிழிந்தபிறப்பறவேரோர்வழியில்லையிவனொழிய.

இ - ள். ஒழிந்ததொருபொருளில்லை - (சிவத்துக்கு)அன்னியமாகவொ ருவத்தவழியில்லை, உள்ளதெலாம்அவனே - இருக்கின்றவனைத்தும்அச்சிவ னே, முன்கழிந்தபொருள் - முன்சென்றபொருள்களும், மேலும்வரக்கடவ பொருடானும்அவன் - மேல்வரக்கடவனவாகும்பொருள்களனைத்தும்அவனே, மொழிந்ததனிப்பரவிச்சை - கூறியஒப்பில்லாதபரவித்தையும், அவிச்சையெனு முற்றும்அவன் - அவித்தையென்றுசொல்லுமெல்லாமும்அவனே, இழிந்தபி ரப்பற - இழிவானசனனம்நீங்குதற்கு, இவனொழிய - இச்சிவனையல்லாமல், வேரோர்வழியில்லை - வேறுமார்க்கம்இல்லை. எ - று. (க)

அ - கை. இந்தஞானமானதுபிரகந்தபிரதிபந்தங்களாலுண்டாகாதென் னுபிரதிபந்தநிவர்த்திக்குபாயங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இன்னதெனும்ற்றன்னிடைக்கண்டுதன்னையெப்பொருளினுங்காணு மந்நிலையடைந்தாலவன்பிரமத்தை யடையும்வேரென்றினுலடையான், தன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியேதத்துவஞான,வன் னியைத்தியானமதனஞ்செய்தெழுப்புமதியினூர்வன்பவஞ்சேரார்.

இ-ள். இன்னதெனும்-இத்தன்மையுடையதென்று கூட்டியறியாமல், (சுருவபூதங்களையும்)தன்னிடைக்கண்டு- தானானஆன்மாவினிடத்திற்பார்த்து, தன்னை - தன்னை, எப்பொருளினுங்காணும் - சர்வபூதங்களிலும்பார்க்கின்ற, அந்நிலையடைந்தால்- அந்தஸ்தியைப்பெற்றால், அவன்பிரமத்தையடையும்- அவன்பிரமசொருபத்தையடைவான், வேரென்றினுலடையான்- மற்றொருஸ் திதியினுலடையமாட்டான், தன்னையுமோங்காரத்தையும்- ஆன்மாவையும்பிச

னவத்தையும், அரணியாக்கி-அதராரணியாகவும் உத்தராரணியாகவுஞ்செய்து, தத்துவஞானவன்னியை - உண்மைஞானமாகிய அக்கினியை, தியானமதனஞ் செய்தெழுப்பும்- தியானமாகியமதனஞ்செய்துண்டாக்கும், மதியினர்-விவேகிகள், வன்பவஞ்சேரார் - கொடியிறப்பை அடையார்கள். எ-று. (௧௦)

அ - கை. சாக்கிரமுதலியவவத்தைகளிற்சுகதுக்கங்களைப் புதிக்கின்ற சீவன்சமுசாரியாவான். ஈசனோவப்படியாகான். அங்ஙனமாயினிவ்விருவர்க ளுக்குமெப்படியேகத்தன்மைகூடுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தாக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்னுலே யாக்கினனிந்தவுடம்படைந்தறியான்போலநின்றனைத்தையும்திலே சாக்கிரத்தென்னுமிடம்வகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலாம் (ம். போக்கியங்களையும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையேபுசிக்கு

இ - ள். தாக்கரும்பரமன் - ஒன்றோடுஞ்சம்பந்திக்காதபரமேசன், தன் சுதந்தரத்தால் - தன்னுடையசுதந்தரபெலத்தால், தன்னுடைமாயைதன்னு லே - தனக்குவேறில்லாதமாயையினுலே, இந்தவுடம்படைந்து - இந்தச்சரீ ரத்தைப்பொருந்தி, அறியான்போலநின்று-மோகமுடையவன்போலநின்று, அனைத்தையும் - சகலவிவகாரங்களையும், ஆக்கினன் - செய்வானாகி, அதிலே- அதனிடத்தில், சாக்கிரத்தென்னும் - சாக்கிரமென்னும், இடம்வகுத்து - தல த்தைக்கற்பித்து, (கிரீடையால்) அன்னபானமும் - அன்னபானுதிகளையும், தையலார்முதலாம் - மாதர்கள்முதலாகிய, போக்கியங்களையும் - போகபதா ர்த்தங்களையும், புசித்திடும் - அனுபவிப்பான், கனவும்பண்ணி-சொப்பனத்தையு ம்உற்பத்திசெய்து, அத்தன்மையேபுசிக்கும் - (சீவனாகவிளங்குகின்ற) அவ் வீசன்அவ்வண்ணமேபுசிக்கின்றான். எ - று.

போலஎன்றதனும் பரமார்த்தமாக அவ்வீசனுக்குமோகமில்லையென்பது பெற்றும். (௧௧)

இதுவுமது.

உறங்குமக்காலமன்னியதமத்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாம, லிறங் தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவன்பமேபுசிக்குமீண்டெழுந்து, கறங் குபோனனவையடையினுமடையுங்கனவையவந்தடையினுமடையுஞ் சிறந்தமுப்புரமுமிவன்விளையாடித்திரிதாச்செய்ததேதிகழ்த்தில்.

இ - ள். உறங்குமக்காலே - நான்குகின்றகாலத்தில், மன்னியதமத்தினு ட்புகுந்து - நிலைபெற்றதமசுக்குட்பிரவேசித்து, ஒன்றொழியாமல்-யாதேனும் ஒன்றுதவறாமல், இறந்தவவ்விடத்தே-(எல்லாம்) இறந்தஅவ்விடத்தில், தன்னு ருவான-தனதுசோருபமாகிய, இன்பமேபுசிக்கும்-மகானந்தத்தையே (கிரீசிய ப்பிரதிதியில்லாமற்) புசிக்கின்றான், மீண்டெழுந்து-திரும்பவும்பூர்வகர்மயோ கத்தாற்சீவத்தன்மையுடையவனாகிஎழுந்து, கறங்குபோல் நனவையடையி

ஹமடையும்-காற்றாடிபோற்சாக்கிரத்தைவந்தடைந்தாலுமடைவான், கனவையந்தடையினுமடையும்-சொப்பனத்தைவந்தடைந்தாலுமடைவான், (ஆகையினால்) திகழ்த்தில்-சொல்லுங்கால், சிறந்தமுப்புரமும், சிறப்புப்பொருந்தியமூன்றவஸ்தைகளென்னும்புரங்களும், இவன்வினையாடி- இப்புருடன்லீலையாகவினையாடி, திரிதரச்செய்ததே - திரியும்பொருட்டுச்செய்ததேதான். எ - று.

ப-ம். சொப்பனுவத்தையிற்புறக்கரணங்கள்ஒழியினும்அவ்வவத்தையிற்காணும்பொருளாகப்பரிணமித்தவந்தக்கரணமிருக்கின்றது. அதுவுஞ்சுமுத்தியில்ஒடுங்குமளவிற்பாவருபஅஞ்ஞானதமத்தினுல்மறைக்கப்பட்டவனாகித்தன்சொருபமானவான்ந்தத்தைநேராகவேபுசிக்கின்றான். அதனாலேயேசுமுத்தியினின்றும்முந்திருந்தபுருடன் நான்சுகமாகத்தூங்கினேனென்கின்றனென்பதுதோன்ற, “தமத்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாமலிறந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவிற்பமேபுசிக்கும்” எனவும், ஈசனேஜீவருபனாகவிருக்கின்றனெனில்அவனுக்குப்போகங்கூடாதென்றசங்கையமறுக்கவேண்டிச்சுவற்கநரகமுதலெல்லாச்சுகதுக்கபோகங்களும்லீலையின்பொருட்டேயன்றி துக்கத்துக்கேதுவாகாதென்பார், “சிறந்தமுப்புரமுமிவன்வினையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிகழ்த்தில்” எனவுங்குறிஞர். (கஉ)

அ - கை. ஈசன்விச்சுவாதிதனாதலின்இவனுக்குப்போகமில்லை சீவன்பரதந்திரனாதலினுண்மையாகப்போகமேனவனுக்கில்லையெனச்சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

சொல்லிடும்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரனாய்த்துவக்கின்றியெல்லைதீர்ப்பமேவடிவாகியிருந்துளவிறைவனுக்கென்றுமல்லலுண்டாகாதவையனுபவிக்கவன்னியமாகவோர்சீவனில்லையேபேதமின்மையாற்சடந்தானெனங்னேபுசிக்குமாறியம்பீர்.

இ - ள். சொல்லிடும் - கூறப்பட்ட, பொருள்களியாவையும் - அறித்தியப்பொருள்களானசுகங்களனைத்தையும், கடந்து - கடந்து, சுதந்தரனாய் - சுதந்தரனாயும், துவக்கின்றி - (உபத்திரவமான) பந்தமில்லாமல், எல்லைதீர்-அளவில்லாத, இன்பமேவடிவாகியிருந்துள - மகானந்தமேசொருபமாயிருக்கின்ற, இறைவனுக்கு - பரனுக்கு, என்றும் - எக்காலத்திலேனும், அல்லலுண்டாகாது - துக்கமுண்டாகாது, இவையனுபவிக்க - இத்துக்கருபமானகருமபலங்கனையனுபவிக்க, அன்னியமாக - பின்னமாக, ஓர்சீவனில்லையே - ஒருசீவனில்லை, பேதமின்மையால் - (சித்திற்குப்)பேதமில்லாமையினாலேதான், சடந்தான் - சடமானது, எங்ஙனே - எவ்வண்ணம், புசிக்குமாறியம்பீர் - புசிக்கும்வழிசொல்லுங்கள். எ - று.

ப-ம். பரமசிவன் பிரபஞ்சவாரோபவாதைகளுக்கதிட்டானமாயும் அவதியாயுமிருக்கின்றவிச்சுவாதிதனாதலின்இல்லாததாயுள்ள போகம் துக்கத்துக்கேதுவாகாதென்பார், “சொல்லிடும்பொருள்களியாவையுங்கடந்து” எனவும்,

இதரசுகங்களெல்லாம்பேரின்பசொருபனான ஈசனுடையவானந்தவிசேசமே யாதலின்விஷயசுகபோகங்களெல்லாம் லீலையின்பொருட்டென்பதுதோன்ற, “எல்லேதிரின்பமேவடிவாகி” எனவும், பரதந்திரத்தன்மைதுக்கத்துக்கேதுவாத லின் ஈசனுக்கந்தத்தன்மையில்லாமையால் துக்கியாகானென்பதுதோன்ற, “சு தந்தரன்” எனவும், சீவேசர்களுக்குண்மையிற்பேதமில்லாமையால் இருவரிடத் திலுமுள்ளசின்மாத் திரருபத்துக்குப்பேதமில்லாமை முன்னமேநிரூபிக்கப்பட்ட தென்பதுதோன்ற, “அன்னியமாகவோர்சீவ னில்லையேபேதமின்மையால்” எனவும், சடமான கருமபலமுஞ்சிற்பொருபத்திலாரோபிக்கப்பட்டுப்பொய்யா தலாற்சிற்பொருபனுள்ள ஆன்மாவுக்குண்மையாக அவ்விடயபோகமில்லை யென்பார், “சடந்தானெந்நனேபுசிக்குமாதியம்பீர்” எனவுங்கூறினார். (கௌ)

அ-கை. இவ்வாறுசாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி யிவ்வவஸ்தைகளிற் சீவபாவத்தையடைந்தபரமசிவனுக்குண்மையாய்ப்போகமில்லாமையால்அவ் வவஸ்தாநிரமாணமும்அப்போகமும்அனைத்தும்லீலாமாத் திரந்தானெனக் கூறுகின்றார்.

ஆதலாலறிவானந்தமாயுள்ளவமலனேயவைபுசிக்குகின்ற னீதெலாம்வினையாட்டேவினையாடுமிடங்களேயிப்புரமூன்று மாதலாகாமைசொல்லவும்படுமோவதிசுதந்தரனையன்னியமா யோதலாமோவிப்புரங்களுமவன்றனுருவமேவேறிலாமையினால்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையினாலே, அறிவானந்தமாயுள்ள-நூனானந்த சொருபமாயிருக்கின்ற, அமலனே - நின்மலனானஅரனே, அவை - அப்போக ங்களை, புசிக்குகின்றான் - அனுபவிக்கின்றான், ஈதெலாம் - இப்போகங்களை ல்லாம், வினையாட்டே - வினையாட்டேதான், இப்புரமூன்றும்- இப்புரங்களா கியமூன்றுசரீரங்களும், வினையாடுமிடங்களே-சம்புவினையாடுமிடங்களாகும், ஆதல்ஆகாமைசொல்லவும்படுமோ-(அப்பரமசிவனுக்கு)ஆதலையும்ஆகாமைய யும்(ஒருவர்) சொல்லவுங்கூடுமோ, அதிசுதந்தரனையன்னியமாயோதலாமோ- மிருந்தசுதந்தரனேவேறுகச்சொல்லலாமோ, வேறிலாமையினால்- பிரமத்துக் கன்னியமாகவொன்றுமில்லாமையினால், இப்புரங்களும்-அவஸ்தாத்திரயங்க ளும், அவன்றனுருவமே-அவனுடையசொருபமேதான். எ-று.

ப - ம். ஆப்தகாமனுள்ளவீசனுக்குவேறொருபலன்வேண்டாமையால்அ வனுக்குமூன்றுபுரங்களுங்கேவலம் உய்யானவனங்கள்போலுள்ளனவெனவு ம், அவ்வீசனுக்குப்போகசம்பந்தமில்லையென்றுசோதிக்கவேண்டா வெனவுங் கூறுவார், “வினையாடுமிடங்களேயிப்புரமூன்று மாதலாகாமைசொல்லவும்ப டுமோ” என்றார். (கசு)

அ-கை. மூன்றுபுரங்களும்வினையாடும்பொருட்டிருக்கின்றனவெனில் அவிதம்வருமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

மாலுருநனவுகனவுறக்கங்கள்வடிவமாய்நிகழ்ந்துளவிறைக்கு
ஞாலமேல்விசுவன்றைசசன்பிராஞ்ஞமமாநவிலுவரடைவே
தூலமேவிசுவனுண்பவன்சுருக்கந்தைசசன் துய்ப்பவன்சுகந்தன்
பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன்.

இ-ள். மாலுரு-மயக்கமில்லாத, நனவு-சாக்கிரம், கனவு-சொப்பனம், உறக்கங்கள்வடிவமாய் - சுழுத்தினனும்இவைகளின்சொருபமாகி, நிகழ்ந்துள - பிரகாசிக்கின்ற, இறைக்கு - ஈசனுக்கு, ஞாலமேல் - பூமியின்கண், அடைவே - கிரமமாக, விசுவன் - விசுவனென்றும், தைசசன் - தைஜஸனென்றும், பிராஞ்ஞன்-பிராஞ்ஞனென்றும், நாமமா - சங்கேதநாமமாக, நவிலுவர் - சொல்லுவார்கள், விசுவன் - விசுவனானவன், தூலமே - தூலமானசாக்கிரத்தை, உண்பவன் - புசிக்கின்றவனாவான், தைசசன் - தைஜஸனானவன், சுருக்கம் - சூக்குமமானசொப்பனத்தை, துய்ப்பவன் - புசிக்கின்றவன், பிராஞ்ஞன்- பிராஞ்ஞனென்பவன், சுகந்தன்பாலதாதலினால்- சுகந்தன்னிடத்திலிருப்பதனால், தன்னுடையின்பம் - தன்னுடையவின்பத்தையே, பருகிடாநிற்கும்- புசிப்பான். எ - து.

ப - ம். தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டசாக்கிரமுதலியசாட்சியமானவவஸ்தையின்பேதத்தாலந்தவந்தச்சாட்சியவிசேஷத்தாலுண்டாகிய விசுவன்முதலியசமுக்கிளையைச்சின்மாத்திர சாட்சியானவான்மாமுறையேயடைகின்றனென்பார், “இறைக்குஞாலமேல்விசுவன்றைசசன்பிராஞ்ஞமமாநவிலுவர்” எனவும், பஞ்சீகரிக்கப்பட்டசத்தப்பரிசமுதலியவிஷயரூபமானதூலப்பிரபஞ்சத்தையும் புசிப்பவரனைவர்க்கும்பொதுவாகஈசன் துமாயயினுற்கற்பிக்கப்பட்ட போகரூபமானஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்தையும்புசிக்கின்றவன் சாக்கிரத்தென்னுமவத்தைக்குச்சாட்சியானவிச்சுவான்மாவென்பார், “தூலமேவிசுவனுண்பவன்” எனவும், தனதவிச்சையினுற்கற்பிக்கப்பட்டஅசாதாரணமானவிஷயசமுக்களை புசிப்பவன்வேறொருவனில்லாமற்றானேபுசிக்கின்றவன்சொப்பனத்திற்குச்சாட்சியானதைஜஸவானமாவென்பார், “சுருக்கந்தைசசன் துய்ப்பவன்” எனவும், விஷயங்களும்இந்திரியவருக்கங்களும்அந்தக்கரணத்தோடுநீண்டனக்குக்காரணமான அஞ்ஞானத்திலுடங்குகின்றதனால் விசேஷபயில்லாமற்சொருபபூதமானவானந்தத்தைச்சுழுத்திசாட்சியானபிராக்கியன் புசிக்கின்றனென்பார், “சுகந்தன்பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. அவஸ்தாசம்பந்தத்தா லிவனுக்குப் போகமுண்டாயதே யன்றிச்சொருபத்தாற்பரமானந்தரூபனாயும்கேவலஞ்சின்மாத்திரமான சாட்சியாயும்விளங்குகின்றனென்க. (கரு)

அ - கை. போக்கியமானஐகம்கிருபாதிகனான பரமசிவசொருபத்தில்ஔரோபிதமாய்ப்பொய்யாதலானும் உபாதிரீங்குங்காலத்துப்புசிப்பவனும்பரமசிவனுக்குவேறுகவிராதத்தனும் புசிப்பவன் புசிக்கப்படுபொருளென்னுமிவை

கைவல்லியவுபபிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

பிரமமேயென்றறிந்தவன்போகத்தால்வரும்புண்ணியபாபங்களைச் சம்பந்திக்
கமாட்டாரென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

புரங்கண்மூன்றிலும்போக்கியமியாவையங்
கிருந்துதயப்பவனியாவன்மற்றியாவையும்
பரம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவ
னாரந்தையெய்திடானாயிரஞ்செய்யினும்.

இ - ள். புரங்கண்மூன்றிலும் - அவஸ்தைகண்மூன்றுகளிலும், போக்கி
யமியாவை - புசிக்கப்படுவனவெவை, அங்கிருந்துதயப்பவன்யாவன் - அவ்
விடத்திலிருந்துபுசிப்பவனியாவன், யாவையும் - இவ்வெல்லாவற்றையும், பர
ம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவன் - பரப்பிரமமென்றுசொல்லும்படி காண்பவன்,
ஆயிரஞ்செய்யினும் - ஆயிரம்போகங்களைப்புசித்தல்செய்யினும், அரந்தையெ
ய்திடான் - துக்கத்தையவையமாட்டான். எ - று. (கக)

இதுவுமது.

விழுமிதாமயமேதங்கள்செய்யினும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினு
மொழிவுருமலொன்றேயென்றுணருவா
னழுவினானந்தநன்மையுந்தின்மையும்.

இ - ள். விழுமிதாமயமேதங்கள் - தூயதானபரிமேதங்களை, செய்யினும் -
செய்தாலும், பழிமிகும் - பழிமிகுந்த, பஞ்சபாதகம்பண்ணினும் - பிரமகத்தி
முதலியவைந்தபாதகங்களையுஞ்செய்தாலும், ஒழிவுருமலொன்றேயென்றுண
ருவான் - தவிராமல் ஏகமானபிரமமென்றறிந்தவன், அந்தநன்மையும் - அப்புண்
ணியபலத்தையும், தின்மையும் - அப்பாபபலத்தையும், நழுவினான் - கடந்தவ
னாவான். எ - று. (கக)

அ - ளு, இவ்வண்ணமேகத்துவஞானத்திற்குப்பயனைக்கூறி அந்தவேக
த்தன்மையைவிவரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சீவனன்றுபுரமூன்றிற்சித்தாமவனேவினையாடு
மேவுமெல்லாமெய்போலவனாஸ்வினேதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்றாதலினாற்சித்துமவனேயத்துவிதன்
யாவுந்தானாதலினெதினுந்தனையேவிரும்பலாலின்பன்.

இ - ள். புரமூன்றிற்சித்தாமவனேவினையாடும் - அவஸ்தைகள்மூன்
றனுஞ்சித்தாகியபரிசுவனேவினையாடுகின்றான், சீவனன்று - சிதாபாசனல்
ல, மேவுமெல்லாம் - பொருந்தியவெல்லாப்பொருள்களும், மெய்போல -
சத்தியம்போல, அவனாஸ்வினேதலால் - அச்சிவனுண்டாதலால், மெய்யத்

தேவனே - அத்தேவனேசத்தாவான், சான்றாதலிற்றித்தமவனே-(எல்லாவற்றிற்குஞ்) சாட்சியாயிருத்தலினித்திருபனும்ந்தத்தேவனே, யாவுந்தாணதலின் அத்துவிதன் - எல்லாமுந்தானாயிருத்தலின் அத்துவிதன், எதினுந்தனையேவிரும்பலால் - எல்லாவற்றினும்மேலாகத்தன்னைவிரும்பலால், இன்பன்-ஆனந்தருபனுவனே. எ-று.

ப - ம். ஈசனேலீலையினாற்சேவருபனாகவிருத்தலால்ஈசனைக்காட்டிவஞ்சேவன்வேறில்லாமையின், “சேவனன்று புரமூன்றில்” எனவும்,புசிப்பவன்போக்கியம் என்னும்விசித்திரமானசகம் மாயையினால் மெய்ப்போலுண்டாயதேயன்றி யுண்மையிலில்லாததனால், “மெய்ப்போல” எனவும், ஞானருபனானஆன்மாவுக்குப்பிரமலக்ஷணமானசச்சிதானந்தத்தன்மைசித்தித்தால் ஏகத்துவங்கூடுமெனில், அசத்தியமானவெல்லாவற்றிற்குந்திரிசியத்தன்மை நியமமாதலின்அதற்குச்சாஸ்தியானஞானருபஆன்மா சத்தியனாயும் அதனாலேயேசித்தருபனாயும் பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமாதலாற்சுசுருபனாயும் முற்கூறியபடியெவ்விடத்தும்பேதத்திற்கு நிரூபித்தற்கொவ்வாது சொருபலாபயில்லாததனால் அத்துவிதனாயும் ஆதலால் சாஸ்தியான்மா சச்சிதானந்தருபனானென்பார், “மெய்யத்தேவன் எனவும், சித்துமவனேயெனவும், இன்பனெனவும்,” கூறினார். (கஅ)

அ - கை. இந்தச்சாஸ்தியினிடத்திற் சாக்கிரமுதலியவவஸ்தைகள்மூன்றுமொடுங்குவதனால் அவற்றிற்குச்சாஸ்தியானவான்மாஜீவனாகான் உபாதிவசத்தாற்சேவன்போற்றோன்றினும் ஒருபாதியுமில்லாதகேவலப்பிரமந்தானென்றும், ஜீவன்போற்றோற்றுதலெதனாலெனில் அஞ்ஞானத்தாலென்றுங் கூறுகின்றார்.

இந்தப்புரங்கனொருமூன்றுமிவன்றனிடையேயிருப்பதெனிறொந்தப்புருடனன்றவன்போற்றோன்றுகின்றன்கேவலமாமந்தப்பிரமமாயவன்றானறியாமையினால்பரணைப்பந்தப்படுமோர்சேவனெனப்பார்ப்பார்பவத்தேபதைக்கின்றார்.

இ - ள். இந்தப்புரங்கனொருமூன்றும் - இந்தப்புரத்திரயங்களும், இவன்றனிடையேயிருப்பதெனில்- இவனிடத்திலொடுங்கியிருப்பதென்றால், தொந்தப்புருடனன்று - அத்துவிதனானஜீவனன்று, கேவலமாமந்தப்பிரமமாயவன்றான்- கேவலமானவந்தப்பிரமமாகிய ஆன்மாவே, அவன்போற்றோன்றுகின்றான்-அந்தச்சேவன்போற்றோன்றுகின்றான், அறியாமையினால் - அஞ்ஞானத்தினால்,அப்பரணை-அப்பரசிவனை, பந்தப்படுமோர்சேவனெனப்பார்ப்பார்-கட்டுப்பட்டஒருஜீவனெனக்காண்பவர்கள், பவத்தேபதைக்கின்றார் - பவசமுத்திரத்தில்விழுந்து துன்பப்படுவார்கள். எ-று. (கக)

அ - கை. இவ்வாறுஜீவனுக்குச்சச்சிதானந்த அத்துவிதலக்ஷணமானசொருபத்தன்மையைப்பிரதிபாதித்துப் பிரமத்திற்குந்தடத்தலக்ஷணமாகவத்தன்மையிருபிக்கின்றார்.

வேறு.

ஈனமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமுதைநெருப்புநீர்புவிமற்றுமந்தமகத்திலே
யானதாகிலுதுண்மையின்னதிதுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ்
ஞானநாடியதத்துவம்பதமொன்றினெய்துமருத்தமே.

இ - ள். ஈனமாகிவிடும்பிராணன் - இழிவாகியபிராணனும், மனங்கள் -
மனம்புத்தியென்னுமவைகளும், இந்தியமியாவையும் - பொறிகளெல்லா
மும், வானம் - விண்ணும், ஊதை - காற்றும், நெருப்பும் - தழுவும், நீர் -
ஜலமும், புவி - மண்ணும், மற்றுமந்தமகத்திலேயானதாகிலும் - மற்றுமுள்
ளவனைத்தும்அந்தப்பிரமத்தினின்றும் உண்டானதாயினும், அதுதுண்மையி
ன்அதிதுண்மையாம் - அப்பொருள் துட்பத்தினுமிருந்ததுட்பமாகும், ஆகு
மெய்ஞ்ஞானம்நாடிய தத் - (சபாவ) மாகியசச்சித்தாகக்கருதுகின்றஅப்பிரம
மே, துவம்பதமொன்றினெய்துமருத்தமே - தொம்மென்னும்பதமொன்றின்
கண்ணடையப்படும்பொருளாகும். ஏ - று.

ப - ம். துண்மையான அபஞ்சிகிருதவிஷயங்களைக்காட்டிலும் துண்
மையானதுமாயை. அதற்குஞ்சூழ்மமானவெல்லாவலுக்குஞ்சுக்காரணப்பிர
மமே ஜீவனைச்சொல்லுகின்றதொம்பதத்திற்கருத்தமென்பார், “துண்மையி
ன்னதிதுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ் ஞானநாடியதத்துவம்பதமொன்றினெய்
துமருத்தமே” என்றார். (உ௦)

அ - கை. சகத்காரணவாசியானதற்பதத்திற்கும் தேகமுதலியவுபரி
தியுடன் கூடியவான்மவாசியானதொம்பதத்திற்கும் விருத்தமானபாகபரித்தி
யாகத்தாலிரண்டிடத்துமுள்ளகின்மாத் திரூபமானவேகத்துவத்தை, அஞ்சா
வதத்தியாயத்தில் “நியென்கின்றவார்த்தைக்குப் பொருளாயென்றுநிற்ப
துவே” என்னும்பாடல்முதலியவற்றால்விரித்துரைத்தார், அதேசித்தாந்தமாக
இங்ஙனங்கூறுகின்றார்.

நியெனும்பொருளேயதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதுந்
தூயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந் துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினு
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே.

இ - ள். நியெனும்பொருளே - நியென்றுசொல்லும் பதப்பொருளே,
அதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதும் - அதென்றுசொல்லுகின்றபதப்பொரு
ளாகின்றதும், பதங்களிரண்டினும் - நீ அதுஎன்னும் சொற்களிரண்டிடத்தும்,
தூயசிற்பரமேதுணிவாதலால் - (பொருளானது)சித்தானபரசிவமேரிச்சயமாத
லால், மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினால் - மாயையென்
றும்அவித்தையென்றுஞ்சொல்லப்படும் உபாதியின்பேதவிவகாரத்தால், ஆய

கற்பிதபேதமல்லது - உண்டாகியகற்பிதவேற்றுமையன்றி, அபேதமேபொருளாவது - பேதமில்லாத (ஏகத்துவமே) பொருளாகும். ஏ - று.

கருத்து. விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னையடைந்தவனைமோகஞ்செய்யாதமாயை யீசனுடையவுபாதியாகும். மலினசத்துவப்பிரதானமாய்த்தன்னையடைந்தவனைமோகஞ்செய்யும்அவித்தை ஜீவோபாதியாகும். இவர்களுக்கு வந்தபேதமும் உபாதிவசத்தாலன்றி உண்மையாகவில்லையென்றுணர்க. (உக)

இதுவுமது.

ஆதரத்தொடவிச்சைநாமமறுத்துநல்லதிகாரியைப்
போதமுற்றுமெனப்புகன்றதுபொய்யிலாமறையையமன்
றேதமற்றதுநானெனுந்திடனாவனையெதெய்தினே
னோதுமுத்தியவன்றனுள்ளதுபோகமிங்நனுதிப்பதாம்.

இ - ள். பொய்யிலாமறை - மெய்யானவேதம், ஆதரத்தொடு - அன்போடு, அவிச்சைநாமமறுத்து-அஞ்ஞானமென்னும்பெயரையும்அறுத்து, நல்லதிகாரியை - நல்லஅதிகாரிக்கு, போதமுற்றுமெனப்புகன்றது - ஞானசொருபமேயெல்லாமுமென்றுபதேசித்தது, ஐயமன்று-சந்தேகமேயில்லை, ஏதமற்றதுநானெனுந்திடனாவன் - (எவன்) குற்றம்நீக்கிஅந்தப்பரசிவன்நானென்னுந்திடமுடையவனாகின்றான், அஃதெய்தினேன் - (அவன்) அந்தப்பிரமத்தை யடைந்தவன், அவன்றனுள் - அவனிடத்தில், ஒதுமுத்தி - சொல்லுகின்றமுத்தியிருக்கின்றது, இங்ஙனானுபோகம்உதிப்பதாம்- இவ்விடத்தே (அவற்கு) அதுபோகமுண்டாகும். ஏ-று.

ப - ம். இயல்பாகச்சித்தித்தஏகத்தன்மையைமறைத்தலால், “அவிச்சை” எனவும், தன்மையினும் தன்மையாய் நித்தியமான அது நீயே நீயே அது என்றுசுருதிகூறிற்றென்பதுதோன்ற, “போதமுற்றுமெனப்புகன்றது பொய்யிலாமறை” எனவும், சாக்கிரமுதலியஅவஸ்தாருபமாய்ப் பிராணன் மனமுதலியபிரபஞ்சமாயும் யாதொருபிரமம்பரோக்ஷமாய்விளங்குகின்றது அதவே நீ நானென்றசத்தங்களுக்குலகியமாய் அபரோக்ஷமாய்விளங்குகின்றபிரத்தியக்குச்சைதன்னியமென்பார், “அதுநான்” எனவுக்கூறினார். (உஉ)

அ-கை. இனியைந்துபாடல்களாற் பிரமான்மவேகத்தன்மையையநிந்தஜீவன்முத்தனுக்கு அனுஸந்தானப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

புகலுமுப்பதத்திற்போகம்போக்கியம்புகிப்பானேநா
னிகமுமித்தனைக்குஞ்சான்றாய்நின்றதற்சொருபனேநா
னிகமுுவதென்பாலென்பானிற்பதுமிறப்பதென்பாற்
சகலமுமாதலாலேதற்பரம்பொருளாகின்றேன்.

இ- ள். புகலும் முப்பதத்தில்-சொல்லுகின்றமுன்றிடங்களாகியஅவத்தைகளினும், போகம் - போகமும், போக்கியம் - போக்கியமும், புசிப்பான் - புசிப்பவனும், நான் - நானே, நிகழுமித்தனைக்குஞ்சான்றும்மின்ற-விளங்குமித்தனைக்குஞ்சாட்சியாகிநிற்கின்ற, தற்சொருபனேநான் - அந்தத்தப்பதசொருபனும்நானே, சகலமும் - எல்லாமும், என்பால்நிகழுவது - என்னிடத்திலேயேஉண்டாவதும், நிற்பதுமென்பால் - நிற்கின்றதுமென்கண்ணே, இறப்பதென்பால் - அழிவதுமென்கண்ணே, ஆதலால் - ஆகையினால், தற்பரம்பொருளாகின்றேன் - தற்பரம்பொருளானபரசிவனாகின்றேன். எ-று. (உந)

அணுவினுக்கணுவுநானேயப்படிமகத்துநானே
துணியிலெப்பொருளுநானேசோதியுட்சோதிநானே
பணிவுறத்தகுவேனேபழையனும்புருடனானே
யிணைதனக்கில்லாவிசனாகியவிற்பநானே.

இ - ள். அணுவினுக்கணுவுநானே - அணுவுக்குஅணுவாயுள்ளவனும்நானே, அப்படிமகத்துநானே - அவ்வாறேமகத்துக்குமகத்தாயுள்ளவனும்நானே, துணியிலெப்பொருளுநானே - நிச்சயிக்கிலெல்லாப்பொருளும்நானே, சோதியுட்சோதிநானே - ஒளிக்கும்ஒளியாயுள்ளவனும்நானே, பணிவுறத்தகுவேனே - யாவராலும்வணங்கத்தக்கவனும்நானே, பழையனும்புருடனானே - புராதனனும்புருஷனும்நானே, தனக்குஇணையில்லா-தனக்குநிகரில்லாத, ஈசனாகியவிற்பநானே - பரசிவமானஆனந்தசொருபமும்நானே. எ-று. (உச)

வேறு.

கண்ணுஞ்செவியுமின்றியுமேகாணக்கேட்கக்கடவேனான்
பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன்பாணிபாதமில்லெனினு
மெண்ணுங்கடந்தவிடமிங்கேயிருந்துஞ்செல்வேனானெருவர்க்
கொண்ணும்படியன்றெனையுணரவெல்லாமுணருகின்றேனான்.

இ - ள். கண்ணுஞ்செவியுமின்றியும் - விழியுங்காதமில்லாமலிருக்கினும், காணக்கேட்கக்கடவேனான் - பார்க்கவும்கேட்கவும்வல்லவன்நான், பாணிபாதமில்லெனினும் - கைகால்களில்லையெனினும், பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன் - செய்கின்றதொழிலெல்லாவற்றினும்வல்லவனும், இங்கே - இவ்விடத்தில், எண்ணுங்கடந்தவிடமிருந்தும் - நினைவையுங்கடந்தசொருபஸ்திதியிலிருக்கினும், செல்வேனான் - (எங்குஞ்) செல்பவனும்நான், ஒருவர்க்கெனையுணர - எவர்க்குமென்னையறிதற்கு, ஒண்ணும்படியன்று - (யான்)பொருந்துந்தன்மையனல்ல, எல்லாமுணருகின்றேனான் - எல்லாவற்றையுமறிக்கின்றவனும்நானே. எ - று, (உரு)

ஒதுவேதம்பலவாலுமோதியுணரப்படுவேனான்
வேதவேதாந்தப்பொருள்களெல்லாம்விளங்கவறிவேனான்

நீதுநன்றும்வினைமாணஞ்சனனந்தேகேந்தியம்புத்தி
பூதமைந்துமின்றியகமிதமாய்நானேபுசிக்கின்றேன்.

இ - ள். ஒதுவேதம்பலவாலும் - சொல்லுகின்றமறைகளானேகங்களா
லும், ஒதியுணரப்படுவேனான் - துதித்தறியத்தக்கவனும்நான், வேதவேதாந்
தப்பொருள்களெல்லாம் - மறையினும்மறைமுடிவினுமுள்ளபொருள்களெல்
லாவற்றையும், விளங்கவறிவேனான் - நன்றாகஅறிபவனும்நானே, நீதுநன்று
ம்வினை - பாவபுண்ணியங்களானகருமங்களும், மாணம்-இறப்பும், ஜனனம்-
பிறப்பும், தேகேந்தியம் - உடல்பொதிகளும், புத்தி- புந்தியும், பூதமைந்தம்-
பூதங்களைந்தம், இன்றி - இல்லாமல், அகம்இதமாய் - அகந்தையும்இதந்தையு
மாய், நானேபுசிக்கின்றேன்- (யாவையும்) நானேதுகர்கின்றேன். எ-று. (உச)

வேறு.

சிறப்புடையதேசுவடிவிற்குத்தலான
னெறித்தவடிவாலுமெறியாவடிவினாலு
நிறத்தசுடரானவடிவாகநிகழ்கின்றே
னிறத்தலிலானபரமீசனவன்யானே.

இ - ள். சிறப்புடையதேசுவடிவில் - சிறப்புப்பொருந்தியசுயம்பிரகா
சருபமாக, நான்திகழ்தலால் - யான்விளங்குகின்றதனால், எறித்தவடிவாலு
ம்- விளங்குகின்றருபமாகவும், எறியாவடிவினாலும் - விளங்காதருபமாகவும்,
நிறத்தசுடரானவடிவாக - விளக்கத்தையுடைய ஒளியானவிரண்மயமாகவும்,
நிகழ்கின்றேன்-விளங்குகின்றவனும், இறத்தலிலான - அழிவில்லாதவனை,
பரமீசனவன்யானே - பரமசிவனும்யானே. எ - று. (உஎ)

அ - கை. இந்தவதுசந்தானத்தாலடையப்படும்பலனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எனைவிடவொன்றுமில்லையெலா மெனதுருவென்றுநிகழ்வதோ
ரனுபவம்வந்துவினையுமே லழிவுளதன்றியமலமா
யினிதறநெஞ்சிலுறைவதா யிலதுளதன்றியெதுவுமா
யனியமிறந்தபிரமமா மறிவுருவொன்றையையுமே.

இ - ள். (ஒருவற்கு)எனைவிடவொன்றுமில்லை - என்னைத்தவீரஒருபொரு
ளுமில்லை, எலாமெனதுருவென்று - யாவும்என்சொருபமென்று, நிகழ்வதோ
ரனுபவம்வந்துவினையுமேல் - (இவ்வாறு) விளங்குமோரதுபூதிவந்துண்டாகு
மெனின், அழிவுளதன்றியமலமாய் - நாசமில்லாதவிமலமாயும், இனிதற
நெஞ்சிலுறைவதாய்- யாவரும் ஆனந்தமடையஇதயத்திலுள்ளதாயும், இலது
ளதன்றியெதுவுமாய் - இல்லையுண்டென்மலையாவும், அனியமிறந்தபி
ரமமாமறிவுருவொன்றை - தனக்கன்னியமில்லாதபிரமமானருணசொருப
மொன்றினை, அடையுமே - அவன்அடையாறிற்பான். எ - று. (உஅ)

கைவல்லியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௪௫

வேறு.

கைவல்லியவுபரிடதங்கருணையினாலேயெதுகருதிக்கூறும்
றுய்வில்லையனியமொன்றாலெனவரிபிரமாதிகளுகவாநின்ற
ரெவ்வல்லியிலுளவதிகாரிகளுமிதறியும்படியினிதிற்சொன்னே
னவ்வெல்லையில்பொருளதிபத்தியொடறிவுறுவீரமரர்களனைவிரும்.

இ-ள். உய்வில்லையனியமொன்றாலென-மற்றொருபொருளினுற்பிழைப்
பில்லையென்று, கைவல்லியவுபரிடதம்-கைவல்லியமென்னுமுபரிடதமானது,
கருணையினால் - கிருபையினால், எதுகருதிக்கூறிற்று - எதனைக்கருதிச்சொ
ல்லிற்று, அரிபிரமாதிகளுகவாநின்றார்- (அதனை) மாலயன்முதலியவர்கள்மகி
ழாநின்றார், எவ்வல்லியிலுளவதிகாரிகளும்-எந்தப்பிரிவினுமுள்ளவதிகாரிகளு
ம், இதறியும்படியினிதிற்சொன்னேன் - இதனையுணரும்படி பிரியமாகச்சொ
ன்னேன், அமரர்களனைவிரும் - தேவர்களானநீங்களெல்லாரும், அவ்வெல்லை
யில்பொருளதிபத்தியொடறிவுறுவீர் - அந்தவெல்லையில்லாதபரகிவ சொருப
த்தைமிகுபத்தியொடறிவீர்கள். எ - று. (௨௧)

வேறு.

பண்டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசேபரகுருவாயிருந்துள்ள
வண்டநாயகனையாதரித்தவன்றனருளினாலுபவமாகக், கண்டுளோ
ரிருக்குந்தன்மையையெல்லாங்காதலால்வானவர்க்குரைத்தான், புண்
டரீகத்தேயிருந்துதான்சகலபூதமும்படைத்திடும்புனிதன்.

இ - ள். புண்டரீகத்தேயிருந்து - தாமரைத்தவிசினிருந்து, சகலபூத
மும்படைத்திடும்புனிதன் - எல்லாப்பூதங்களையுமுண்டாக்கியதேவன், பண்
டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசே - பழையநான்குவேதங்களுமுபதேசித்த
வாறே, பரகுருவாயிருந்துள்ளவண்டநாயகனை - மூலகுருவாயெழுந்தருளியி
ருக்கின்றலோகநாயகனுனசிவபெருமானே, ஆதரித்தவன்றனருளினால் - அன்பி
னாலவழிபட்டுஅவனதுதிருவருளினால், அதுபவமாக - சுவானுபவமாக, கண்டு
ளோரிருக்குந்தன்மையையெல்லாம் - (அப்பரத்தை) க்கண்டுளோரிருக்குமிய
ல்பெல்லாவற்றையும், காதலால்வானவர்க்குரைத்தான் - அன்பினால் விண்ண
வர்களுக்குபதேசித்தான். எ - று. (௨௦)

கைவல்லியவுபரிடத முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம் - ௪௧௦.

சிவமயம்.

சிவாயபரமகுரவேநம:

ஒன்பதாவது.

பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரி யமுரைத்த வத் தி யா ய ம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

இனிப்பிரகதாரணியத்துக்கும் பிரமான்மவைக்கியபரத்தன்மையிரண்டத்தியாயங்களாற்கூறுவார் அதனுள்மைத்திரேயிப்பிராமணதிலமிர்த்தன்மைக்குச்சாதனமான அத்துவிதவான்மதெரிசனத்தையும் அதற்குச்சாதனங்களானசிரவனாதிக்களையும் பிரதிபாதிக்கின்றதுபற்றிச் சம்பூரணமானவுபதேசமாதலால் அதன்பொருளைமுன்னாகச்சுருக்கிக்கூறுகின்றார்.

துன்பமாமுடம்பினின் துமங்கதனூற்றுவக்குறாவகை நின்றசிவனுக், கின்பமேவடிவமாதலாற்சொருபானந்தனென்றெழின்மறையெல்லா, முன்புகூற்றிற்றவ்வின்பமாம்பரிசைமொழிந்திடக்கேண்மினென்றழகா, வன்பினூலலரோனமரரியாவர்களுமறியவாதரத்தொடுமுரைப்பான்.

இ - ள். துன்பமாம் - துக்கமுண்டாகும், உடம்பினின்றும் - சரீரத்திலிருந்தும், அங்கு - அவ்விடத்திற்குள்ளே, அதனால் - அந்தச்சரீரத்தினால், துவக்குறாவகைநின்ற - சம்பந்தமில்லாதபடிவிளங்குகின்ற, சிவனுக்கு - சிவத்துக்கு, இன்பமே - பரமானந்தமே, வடிவமாதலால் - சொருபமாதலால், சொருபானந்தனென்று - சொருபானந்தனென்று, எழின்மறையெல்லாம் - வலிமைபொருந்தியவேதமனைத்தும், முன்புகூற்றிற்று - முன்னமேசொல்லிற்று, அவ்வின்பமாம்பரிசை - அந்தப்பரமானந்தத்தன்மையை, மொழிந்திட - சொல்ல, கேண்மினென்று - கேளுங்களென்று, அழகா - அழகாக, அன்பினால் - அன்பினுடன், அலரோன் - பிரமதேவர், அமரரியாவர்களும் - எல்லாத் தேவர்களும், அறிய - அறியும்படி, ஆதரத்தொடு - அன்பினுடன், உரைப்பான் - சொல்லுகின்றார். எ - று.

(க)

அ-கை. சுருதியிற்பதியினுடையகாமத்தின்பொருட்டுப்பதியானவன்பிரியமுள்ளவனாகமாட்டானென்றதுமுதலானஅனேகம்பரியாயங்களாற் பதிமனைவிமைந்தன்பொருள்முதலியவை ஆன்மசேடமாகப்பிரியங்களாகுமென்று பிரதிபாதித்து எல்லாவற்றினின்றும்மான்மாவேமிகுந்தபிரியமுடையவனென்றுசொல்லப்பட்டது அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஈசனுக்குருவானந்தமேயாகுமேதெனிலியாதினுந்தன்மே
லாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்

பிரகதாரணியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உசஎ

பாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்பிப்பதிபொருட்டல்லவேமனைவி
நேசமெப்படியுந்தன்னொடாதலிற்றுனிரத்சியானந்தநேரே.

இ - ள். ஈசனுக்கு - பிரத்தியக்குருபனைசிவனுக்கு, உருவு-ரூபமானது, ஆனந்தமேயாரும் - ஆனந்தமேதான், ஏதெனில் - ஏதனுலெனில், யாதினும் - அனைத்தினும், தன்மேல் - தன்னைக்குறித்து, ஆசை - பிரேமையானது, வைத்திடலால் - வைப்பதனால், ஆசைவைத்திடும் - பிரேமைக்குஆஸ்பதமாகிய, ஆனந்தமே - ஆனந்தமே, மிகவுமானந்தம் - மிகுந்தவானந்தமாகும், மனைவி - தாரமானவள், (பதியினிடத்தில்) பாசம்வைத்திடுதல் - ஆசைவைத்தல், தன்பொருட்டன்பி - தனதுகாமத்தின்பொருட்டல்லாமல், பதிபொருட்டல்ல - புருடனிமித்தமல்ல, எப்படியும் - எவ்வாற்றானும், நேசம் - ஆசையானது, தன்னொடாதலின் - தன்னைக்குறித்துவைப்பதனால், தான் - தானே, நேரே - ஸாக்ஷாததாய், நிரத்சியானந்தம் - நித்தியானந்தமாவான். எ - று.

ப - ம். பிரேமைக்கிருப்பிடமான மைந்தன்பொருள்முதலியவிஷயங்களா லுண்டானவானந்தம் அன்னியசேடமாதலின் சாட்சாத்தாகவானந்தமாகாது. யாதொன்றுநிரத்சியப்பிரேமைக்கிருப்பிடமானவானந்தமோ அதுவே பிரதானமாதலின் சேஷியான ஆன்மாவேசாக்ஷாத்தாகவானந்தமென்பார், “யாதினுந்தன்மேலாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்” என்றார்.

உருத்து. பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமானதன்மை யானந்தரூபத்திற்குக் கமகமென்றுகொள்க. (உ)

வேதியரசர்விண்ணவர்மிகவும்விரும்பியவுலகுகள்சகல, பூதமும்போகபோக்கியமாகும்பொருள்களும்பொருள்களின் பொருட்டுக், காதல்செய்கின்றானல்லென்படியுங்காதல்செய்வதுதனைக்காமித், தாதலால்விருப்பந்தன்னொடாதலிற்றுனிரத்சியானந்தமாகும்.

இ - ள். வேதியர் - அந்தணர்களையும், அரசர் - க்ஷத்திரியர்களையும், விண்ணவர் - தேவர்களையும், மிகவும்விரும்பிய - மிகவும்விரும்பப்பட்ட, உலகுகள் - உலகங்களையும், சகலபூதமும் - சர்வபூதங்களையும், பொகபோக்கியமாகும் - போகபோக்கியமாகின்ற, பொருள்களும் - வஸ்துக்களையும், பொருள்களின்பொருட்டு - அப்பொருள்களினிமித்தம், காதல்செய்கின்றானல்லன் - ஆசைப்படுகின்றானில்லை, எப்படியும் - எவ்விதத்திலும், காதல்செய்வது - ஆசைப்படுவது, தனைக்காமித்து - தன்னைக்குறித்துத்தான், ஆதலால் - ஆகையினால், விருப்பம் - பிரேமை, தன்னொடாதலில் - தன்னிடத்திலிருப்பதனால், தான் - தானே, நிரத்சியானந்தமாகும் - நித்தியானந்தனாவான். எ - று.

ப - ம். மிகுந்தவன்புடைய மனைவிமைந்தன்முதலியவர்கள் தனக்காகவேயன்புசெய்யப்படுகின்றார்களெனக்கூறி சுருத்தியிற்சொன்னவையெல்லாஞ்சங்கிரகிப்பார், “சகலபூதமும்” என்றார். (ங)

அ - கை. இவ்வண்ணம் அனைத்துமான்மசேடமாகக்கொண்டு பிரியமாத லின் ஆன்மாவே மிகுந்தவன்புடையவனாயும் சுகலக்ஷணமுடைய நிரதிசயா னந்தசொருபனாயுமிருத்தலாற் பரிச்சின்னசுகத்திற்குச் சாதனங்களான கர் மங்களெல்லாவற்றையும்விட்டு அபரிச்சின்னமானசுகத்திலிச்சையுடையமுழு க்ஷுக்களாலேயன்போடும் ஞானரூபமானவான்மாசாக்ஷாத்தகரிக்கத்தக்கவன் அதற்கு மனநிதித்தியாசனத்தோடுங்கூடிச்செய்யப்படும்வேதாந்தமகாவா க்கிய சிரவணந்தானே சாதனமென்று கூறுகின்றார்.

யார்க்குமின்பம்போல்விரும்பிடப்படலாவின் பமேயிறைவடிவி ன்பந், தூக்கிமெய்யின்பம்பெறநினைப்பவராற்றுவார்மிகுந்தொழிலெ லாம்விட்டுப், பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுந்தியானம் பண்ணவும்படு வனிப்பரம, னூக்கியங்கவனையறியவேயெல்லாமறிந்ததா மொழியவி ன்மையினால்.

இ - ள். இன்பமே - சுகமே, யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், இன்பம்போ ல் - சுகமாக, விரும்பிடப்படலால் - விரும்பப்படுதலால், இன்பம் - அவ்வா னந்தமே, இறைவடிவு - பரசிவசொருபமாகும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, மெய்யி ன்பம் - சத்தியசுகத்தை, பெறநினைப்பவரால் - அடையக்கருதுகின்றவர்களால், துவர்மிகும் - துக்கமிகுந்த, தொழிலெல்லாம்விட்டு - கர்மங்களனைத்தையும் நீக்கி, இப்பரமன் - இந்தவான்மாவானவன், பார்க்கவும் - தரிசிக்கவும், கேட்க - கேட்கவும், நினைக்கவும் - மனனிக்கவும், தியானம்பண்ணவும்படுவன் - தியானம்பண்ணவுமாவான், அவனை - அவ்வான்மாவை, ஊக்கி - ஊகித்து, அங்குஅறியவே - அவ்விடத்திற்கெறியவே, ஒழியவிண்மையினால் - அந்தவான் மாவைத்தவிர வேறென்றின்மையால், எல்லாம்அறிந்ததாம் - சமஸ்த்தத்தை யுந்தெரிந்ததாகும். எ - று.

ப - ம். சப்தத்தினுடையசத்தியானதாற்பரியநியாயாதுசந்தானத்தைச்சி ரவணம் எனவும், நியாயமாகச்சுருதியினுற்பிரதிபாதிக்கப்பட்டபொருளுக்கு அசம்பாவனைமுதலியவைகளை நீக்குந்தன்மையிருத்தலால் அவ்வாகமயுத்தி யினுடையவனுசந்தானத்தை, மனனமெனவும், இவ்வாறு சிரவணமனனங்க ளாலடையப்படும் பொருளின் சாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு விஜாதீயப்பிரத் தியயத்துக்குவேறானுஜாதீயப்பிரத்தியயப்பிரவாகமானசிரந்தனத்தை நிதித் தியாசனம் எனவும், அவ்வாறேசுருதியும் ஆன்மா பார்க்கத்தக்கவன் கேட்க த்தக்கவன் மனனிக்கத்தக்கவன் சிந்திக்கத்தக்கவன் தெனியத்தக்கவனெனக் கூறிற்றென்பார், “பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுந்தியானம்பண்ணவும்படுவனிப் பரமன்” எனவும், மிகுந்தவன்புசெய்யத்தக்கவனுனவான்மாவானவன் கேட் டல்முதலியவற்றை சாக்ஷாத்தகரிக்கப்பட்டஅளவில் அவனிடத்திலாரோபமா னவெல்லாச்சுகமும் அந்தவான்மசேடமாகப் பிரியமாகுமென்று முன்பேசொ ல்லப்பட்டதனால் அனைத்துமதற்குவேறில்லாததாக வறியப்பட்டதாகும், அவ்

பிரகதாரணியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உச்சு

வாறேசுருதியும் ஆன்மதரிசனத்துக்குச் சருவாவாப்திலக்ஷணமான பிரயோசனத்தைக் கூறிற்றென்பதுதோன்ற, “ஊக்கியங்கவனையறியவேயெல்லாமறிந்ததாமொழியவின்மையினால்” எனவுங்கூறினார். (சு)

அ - கை. இந்தவான்மதரிசனத்தினாலேயே துக்கங்கள் நீங்குமென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளு
முத்தியுமுன்னிலையாமுடிவில்லா
வெத்துயருங்கெடுமின்பமதாகு
மத்துவிதத்தையறிந்தவவர்க்கே.

இ-ள். அத்துவிதத்தை - துவிதமில்லாதஞானத்தை, அறிந்தவவர்க்கே - தெரிந்தவர்களுக்கே, மத்தமுறும் - மதம்பொருந்திய, பிறவிப்பகை - சமுசாரமானபகை, மாளும்-ஒழியும், முத்தியும்- வீழும், முன்னிலையாம் - தன்முன்பு நிலையாகும், முடிவில்லா - அந்தமில்லாத, எத்துயரும் - எந்தத்துக்கங்களும், கெடும் - அழியும், இன்பமதாகும் - சிவானந்தமுண்டாகும். எ-று.

ப - ம். துக்கசமூகங்களை விகிதுஞ் சுவர்க்கமுதலிய சுகங்களுக்கே துவானபுண்ணியமிருத்தலால் அதன்னிமித்தமாகவித்துவானுக்குச்சமுசாரம் வருமோவெனில்அத்துவிதியப்பிரமான்மவைக்கிய சாக்ஷாத்காரம்வந்தபின்புண்ணியபாவமெல்லாவற்றிற்குமிருப்பிடமாய்க் கருத்திருத்துவபோக்குருத்துவமுதலியவையுடைய அந்தக்கரணம்வேறுகப் பிரிக்கப்பட்டமையின் அதனாண்டாருஞ்சுகத்துக்கபோக விலக்கணத்தையுடைய சமுசாரம் வித்துவானுக்கில்லையென்பார், “மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளும்” எனவும், பரமாத்துவிதருபநுள்ளபுருடனுக்குத் தனக்குவேறுகத்துக்கஹேதுவானபொருளில்லாமையின் பரம்பரையாய்வந்தபவங்களிலே சம்பாதிக்கப்பட்டதுக்கசமூகங்கள்நீங்குமென்பார், “எத்துயருங்கெடும்” எனவும், இத்தன்மையான மோக்ஷத்திற்குஞ் சுகத்துக்கங்கள்போலச் சுவர்க்காதி சுகங்களும்நீங்குதலாற்புருஷார்த்தத்தன்மையிலையெனில் ஆன்மாவிற்குச்சொருபபூதமான நித்தியநிரதிசயஅத்துவிதவானந்தம் வேறொருகாரணத்தையபேக்ஷியாமற் சொருபப்பிரகாசத்தினாலே விளங்குகின்றமையால் புருஷார்த்தமே யென்பார், “இன்பமதாகுமத்துவிதத்தையறிந்தவவர்க்கே” எனவுங்கூறினார். (ரு)

அ - கை. இவ்வாறுமுத்திசாதனமான அத்துவிதபரமானந்தவான்மதரிசனத்தைக்கூறிச் சுருதியிற்கண்டபேததரிசனநிந்தையைக்கூறுகின்றார்.

பின்னமுறப்பிரமத்தையறிந்தான்
றன்னையமெய்ப்பொருடள்ளுமதன்றி
மன்னுமுடம்புவசத்தொருவாதிங்
கின்னவுலோகமெனாமலிழிக்கும்.

இ - ள். பிரமத்தை - பிராமணசாதியை, பின்னமுற - தனக்குப்பின்
னமாக, அந்நிந்தான்மன்னை - அந்நிந்தவனை, அ மெய்ப்பொருள்-அந்தப்பிரமம்,
தள்ளும் - தள்ளிவிடும், அதன்நி - அதன்நியும், மன்னும் - க்ஷத்திரமும், இ
ன்னவுலோகம் - இந்தவுலகமும், உடம்புவசத்தொருவாது - உடம்பின்வசத்
தின்னும்நீங்காமலிருக்கும்படி, இங்கு-இவ்விடத்தில், எணமல்-மதியாமல்,
இழிக்கும்-தள்ளிவிடும். எ - று.

கருத்து. அந்தப்பிரமம் பேதஞானிக்குஅகப்படாததனற் சுகதுக்கங்
களுக் கேதுவாகுமென்றிக. (சு)

வேறு.

அல்லாதில்லாப்பரந்தன்னிலயலாவறியும்படியயர்ந்து
பொல்லாவாகத்தறிவுபெறும்பசுவானவனைப்புத்தேளி
ரெல்லாமெல்லாவேதமும்பூதங்களியாவும்பிறத்தள்ளி
நில்லாநிற்கும்பேதத்தேநிற்பானசிக்கைதப்பாதே.

இ - ள். அல்லாதில்லா - பின்னவஸ்துவாயிராத, பரந்தன்னில் - பிர
மத்தில், அயலா - பின்னமாக, அறியும்படியயர்ந்து - தெரியும்படிதன்னை
மறந்து, பொல்லா ஆகத்தறிவுபெறும் - கொடிதானதேகஞானமுடைய, பசு
வானவனை - பசுவை, புத்தேளிரெல்லாம் - தேவர்களனைவர்களும், எல்லா
வேதமும் - சமஸ்தவேதங்களும், பூதங்களியாவும் - பஞ்சபூதங்களும், இறத்
தள்ளிநில்லாநிற்கும் - அறியும்படிதள்ளிநிற்கும், பேதத்தேநிற்பான்-துவித
த்தில்நிற்கின்றவனுக்கு, நசிக்கைதப்பாது - மரணம்நீங்காது. எ-று.

ப - ம். பிரமக்ஷத்திராதிஜகத்தைத் தனக்குவேறாகப் பார்க்கின்றவன்
பொய்யாகக்கண்டானாகலின் அவனைப்பசுவென்பார், “பொல்லாவாகத்தறிவு
பெறும்பசுவானவனை” எனவும், பேதமனுபவசித்தமாதலின் எப்படிநீக்கக்கூ
டுமென்னில், தோற்றுக்கின்றபேதம் கிளிஞ்சில்வெள்ளிபோலப்பிராந்தியாதலி
ன் எதார்த்தமாய்த்தனக்குவேறாகப்பேதஜகத்தைப்பார்க்கின்றவன் அதனா
ண்டாகியபுண்ணியபாவங்களால்வசிக்கப்பட்டவனாய் ஜனனமரணமானச
முசாரத்தையடைகின்றான் அங்நனமேசுருதியும் சமுசாரத்தினின்றும்நிற்கும்
பவுஞ்சமுசாரத்தையடைகின்றான் எவனிவ்விடத்தில்நானாநாமரூபங்களையே
பார்க்கின்றானென்று கூறிற்றென்பதுதோன்ற, “பேதத்தேநிற்பானசிக்கைத
ப்பாதே” எனவுக்கூறினார். (எ)

அ - கை. தோற்றுக்கின்றபிரம க்ஷத்திர முதலியவைகளையெப்படியறி
ன்றதென்றுசங்கித்து அவையெல்லாவற்றையும் ஆன்மசொருபமாகவேயறிய
வேண்டுமென்று இதுபிராமணசாதிஇதுக்ஷத்திரமென்றதுமுதலியவைகளாற்
சுருதிகூறிற்று அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

மறையோரரசர்முதலானவன்னாச்சிரமமற்றுள்ள
பிறிவாய்நிகழுகின்றவெலாம்பிரமமொன்றுமேபிறிதா

பிரகதாரணியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௫௧

வறியாநிற்குமறிவென்று மல்லற்பிறப்பையடைவிக்கு
மிறைதானுனரிலையெய்துமிரண்டுங்காணுதிருந்தக்கால்.

இ - ள். மறையோர் - வேதியர்கள், அரசர்-கூத்திரியர்கள், முதலான -
இவர்கள்முதலான, வன்னுச்சிரமம்-வருணச்சிரமங்களும், மற்றுள்ள-மற்றுமி
ருக்கின்ற, பிறிவாய்நிகழுக்கின்றவெலாம் - வேறுகருகழ்கின்றவனைத்தும், பிரம
மொன்றுமே - ஏகமானபிரமமேதான், பிறிதாவறியாநிற்கும்அறிவு - வேறுக
அறிகின்றபுத்தியானது, என்றும் - எக்காலத்திலும், அல்லற்பிறப்பை - துக்க
மானசமுசாரத்தை, அடைவிக்கும் - அடையச்செய்யும், இரண்டுங்காணுதி
ருந்தக்கால் - துவித்ததைப்பாராமலிருந்தால், இறைதானுன - பரமசிவம் தா
னென்ற, நிலையெய்தும் - சபாவத்தையடைவான். எ-று.

ப-ம். மாயாகாரியமானபிரமகூத்திரமுதலெல்லாம் ஆன்மசொருபத்
தில்அத்தியாசிக்கப்பட்டுக்கிளிஞ்சிலில்வெள்ளிபோல் அதிஷ்டானத்தைக்கா
ட்டிலும்வேறுகருகிழுபிக்கமுடியாததனால் எல்லாமான்மாவேயென்பார், “பிறி
வாய்நிகழுக்கின்றவெலாம்பிரமமொன்றுமே” எனவும், பிரமகூத்திரமுதலி
யசகத்திற்கும்பிரத்தியகான்மாவிற்கும் பேதபுத்திசெய்வதுசமுசாரத்திற்கே
துவாமென்பார், “பிறிதாவறியாநிற்குமறிவென்று மல்லற்பிறப்பையடைவிக்க
ும்” எனவுக்கூறினார். (அ)

அ-சை. துக்கங்களெல்லாம்நீங்குதற்கும் நிரதிசயானந்தத்தையடை
விக்குமிலக்கணமுடையமுக்திக்கும் அத்துவிதமானஆன்மவித்தையேசாதன
மென்பதனையும் ஞானியின்பெருமையையுக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அத்துவிதந்தானுமவிகற்பமதடைந்தபோதே
புத்தியிலிளைப்பும்போகும்போகும்பிறப்புநோ
வெத்திகழ்வாலும்பேதமின்மையாலிறையேயென்னுந்
தத்துவவித்தேயென்றன்றலையினுல்வணங்கத்தக்கான்.

இ - ள். அத்துவிதந்தானும் - அத்துவிதமாகிய, அவிகற்பமதடைந்த
போதே - நிருவிகற்பத்தையடைந்தபொழுதே, புத்தியில் - புத்தியிலுள்ள,
இளைப்பும்போகும் - துக்கமும்நீங்கும், இப்பிறப்பும்போகும் - இந்தச்சென்ம
மும்ஒழியும், எத்திகழ்வாலும் - எந்தவிளக்கத்தினாலும், பேதமின்மையால் -
பேதமில்லாததனால், இறையேயென்னும் - (அனைத்தும்) பிரமமேயென்கி
ன்ற, தத்துவித்தே-தத்துவஞானியே, நேரா-நேராக, என்றந்தலையினுல்-என
துநான்குசிரங்களாலும், வணங்கத்தக்கான் - வந்திக்கத்தகுந்தவன். எ - று.

ப - ம். சகலவுபாதிகளையும்நீங்கினதாயும் விகாரங்களெல்லாவற்றிற்
கும்வேறுகியும் சத்தியஞானந்தவுகரசமாயும் விளங்கும்பிரமசொருபத்
தில் சிரவணமுதலியசாதனங்களாலுண்டானபிரமத்தைவிஷயீகரிக்கின்றவித்
தையினுல் அதனையாவரித்தவவித்தைநீங்குமளவில் அன்னியமானவிஷயங்க

ளில்லாமையால் விசேஷபவாசனையில்லாதசித்தவிருத்திக்கு யாதொருவுபரதியுண்டோ அஃதேமோக்ஷமென்பார், “அத்துவிதந்தானுமவிகற்பமதடைந்தபோதே புத்தியிலிளைப்பும்போகும்போகுமிப்பிறப்பும்” என்றார். (க)

அ - கை. இந்தஅத்துவிதியப்பிரமான்மவிஞ்ஞானம் எங்குஞ்சுலபமாகக்காணாததற்குக்காரணங்கூறுகின்றார்.

வேதமாகமம்புராணமிருதிகள்வேறுமார்க்க
ரோதுமாகமங்கடர்க்கமொன்றொடொன்றெவ்வாதாகு
மீதெலாமொக்கப்பண்ணலாவதன்றிதயதுக்க
மாதலாலனைத்தும்விட்டிங்களைத்துமாஞ்சிவனைப்பார்ப்பான்.

இ - ள். வேதம் - வேதங்களும், ஆகமம் - ஆகமங்களும், புராணம் - புராணங்களும், மிருதிகள் - ஸ்மிருதிகளும், வேறுமார்க்கர் - புத்தர்அருகர்முதலியமதவாதிகள், ஒதுமாகமங்கள் - சொல்லுகின்றஆகமங்களும், தர்க்கம் - தருக்கங்களும், ஒன்றொடொன்றெவ்வாதாகும் - ஒன்றுக்கொன்றுபொருந்தாதாகும், ஈதெலாம் - இவைகளெல்லாம், இதயதுக்கமாதலால் - மனத்தில்த்துக்கத்தைபுண்டிபண்ணுமாதலால், ஒக்கப்பண்ணலாவதன்று - ஒன்றுபடுத்தக்கூடுவதல்ல, அனைத்தும்விட்டு - எல்லாவற்றையுந்தள்ளி, இங்கு - இவ்விடத்தில், அனைத்துமாம் - யாவுமாய்விளங்குகின்ற, சிவனை - சிவசொருபத்தை, பார்ப்பான் - பார்க்கக்கடவன். எ - று.

ப - ம். சிவித்திருக்கும்வரைக்கும் அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்யத்தக்கதெனவும் கருமமுதலியவற்றாற்பிரயோசனமில்லை துறவொன்றாலேயேபிரயோசனமெனவும் இரண்டிபறவைகள்கூடிச்சகாக்களாகவிருக்கின்றனவெனவும் ஒருதேவனேசகலபூதங்களிலுஞ்சூக்குமமாயிருக்கின்றனெனவும் ஒன்றுக்கொன்றுவிரோதார்த்தங்களாகச்சுருதிஸ்மிருதிபுராணவாகமங்களிருத்தலால், “ஒன்றொடொன்றெவ்வாதாகும்” எனவும், அவைகளுக்குஅவிரோதஞ்செய்யப்படுகில்லாபுள்ளாமதன்பொருட்டேஒழியாநிற்கும், அவ்வாயுள்சித்தித்திதினும்அவிரோதஞ்சித்திக்காது, அந்தவந்தநூல்களினப்பரிசீலனம் மனோவிசேஷபத்துக்குக்காரணமாதலின் அவ்வனைத்தையுநீக்கி வேதாந்தமகாவாக்கியவிசாரத்தாலுண்டாகியவான்மஞானமுடையவனாகப்பவித்து எந்தஎந்தவஸ்துக்களெந்தஎந்தருபமாகப்பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தஅந்தருபமாகஅவைகளின்அதிட்டானமானபரமசிவத்தையெல்லாவற்றிலும்பார்க்கத்தக்கதென்பார், “இதயதுக்கமாதலாலனைத்தும்விட்டிங்களைத்துமாஞ்சிவனைப்பார்ப்பான்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. இதனாலிந்தமகாபூதத்தின்சுவாசமே இருக்கு எனரு சாமம்அதர்வணமென்னும்வேதங்களென்றசுருதியின்தாற்பரியங்கூறப்பட்டது. (க௦)

வேறு.

கிருமிகேடங்கண்மதியுடைத்ததனிற்கிளர்ந்திடும்பசுமதியவற்றினரம்மதியுடையவரினுஞ்சிலவர்ஞானமிக்கிருப்பானவரிடம்

பெரியர்கந்தருவர்மதியினுலவிற்பெரியரேபிதிர்க்கள் வெவ்வேறு ஒருவருக்கொருவர்தாரதம்மியத்தாலுணர்வினாலுயர்ந்தவருளரால்.

இ - ள். கிருமிகீடங்கள்-புழு வண்டுமுதலியன, மதியுடைத்து- மதியுடையனவாகும், அதனில் - அவற்றைக்காட்டிலும், பசுமதி- பசுவின் தடித்தி, கிளர்ந்திடும் - சிரேட்டமாகவிளங்கும், அவற்றின் - அவைகளைக்காட்டிலும், நர்மதியுடையர் - மனிதரதிகபுத்தியையுடையவர்கள், அவரினும் - அந்தநரினும், சிலவர் - சிலர்கள், ஞானமிக்கிருப்பர்-விசேஷவறிவுடையவர்களாயிருப்பார்கள், அன்னவரில்-அவர்களைக்காட்டிலும், கந்தருவர்-கந்தருவர்கள், பெரியர் - புத்தியையுடையவர்கள், அவரில்-அவர்களைக்காட்டிலும், பிதிர்க்கள் - பிதிர்க்கள், மதியினுல் - பிரஞ்ஞையினுல், பெரியர் - ஆதிக்கமாவார்கள், ஒருவருக்கொருவர் - ஒருத்தருக்கொருத்தர், தாரதம்மியத்தால் - தாரதம்மியத்தினாலும், உணர்வினல் - அறிவினாலும், வெவ்வேறு - வேறுவேறாக, உயர்ந்தவர் - மேன்மையுடையவர்களாக, உள்- இருக்கின்றார்கள். எ-று. ( )

உள்ளபேரெல்லாரிலுமுணர்வுடையீரும்பர்காணீங்களுங்களினான், நெள்ளியேனுவேன்மதியினுலென்னிற்செனார்த்தனன்சேதனனாகும், வெள்ளமேற்றுயிலுமாலினுமரன்ருன்மேதையாம் விளம்பிய வெவர்க்கு,முள்ளமேமருவியுணர்வளிக்கின்றசிவனியாரினுமுணர்வுடையான்.

இ - ள். உள்ளபேரெல்லாரிலும் - கீழ்ச்சொல்லியிருக்கின்ற எல்லார்களினும், உம்பர்காணீங்கள்-தேவர்களேளீங்கள், உணர்வுடையீர் - மிகவும்பிரஞ்ஞையுடையவர்கள், உங்களில் - உங்களைக்காட்டிலும், மதியினுல் - பிரஞ்ஞையினுல், நான்தெள்ளியேனுவேன் - நான்தெளிந்தவனுவேன், என்னில் - என்னைக்காட்டிலும், செனார்த்தனன் - திருமால், சேதனனாகும் - அறிவுடையவனுவான், வெள்ளமேல் ஆயிலும்- பாற்கடலில்நித்திரைசெய்கின்ற, மாலினும் - விஷ்ணுவைக்காட்டிலும், அரன்ருன்-திரிமூர்த்திகளிலுள்ளஉருத்திரர், மேதையாம் - அதிகஞானமுடையவராவார், விளம்பியவெவர்க்கும்-இப்போதுசொல்லியஅனைவர்களுக்கும், உள்ளமேமருவி- இருதயபங்கயத்திலிருந்து, உணர்வளிக்கின்ற - ஞானத்தைக்கொடுத்தருள்கின்ற, சிவன் - உமாபதியாகியமகாதேவரே, யாரிலும் - எல்லாரினும், உணர்வுடையான் - மேலானபிரஞ்ஞையையுடையவர். எ - று. (கஉ)

ஆதலாலறியுமறிவெலாங்கைவிட்டறிவினுக்கறிவதாய்நின்ற பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்பேறுபேரின்பமாம்பிறத்தல் சாதலற்றிருக்குமிதனையோர்வருத்தமின்றியேசார்தலுமாகுமாதரித்தறியாரற்பமேவிரும்பியனந்ததுக்கத்திலேயமைவார்.

இ - ள். ஆதலால் - (மகாதேவரேசர்வஞ்ஞராய்)இருத்தலால், அறியுமறிவெலாங்கைவிட்டு - அறியத்தக்கவித்தையனைத்தையும்விடுத்து, அறிவினுக்

கவிவதாய்நின்ற - ஞானத்துக்கும் ஞானமாகவிளங்குகின்ற, பேதமில் - அத்து விதமான, பிரமமொன்றுமே - பிரமமொன்றினையே, அறிவான் - அறியக்கடவன், பேறு - அதனாவரும்பலமும், பேரின்பமாம் - பேரானந்தமுத்தியாகும், பிறத்தல்சாதலற்றிருக்குமிதனை - சென்னமரணமில்லாமலிருக்கின்ற இந்தச் சிவத்தை, ஓர்வருத்தமின்றியே - ஒருபிரயாசமுயில்லாமலே, சார்தலுமாகும் - இவ்விடத்திற்குநேயடையலாம், (இந்தப்பிரமத்தை) ஆதரித்தறியார் - அன்புவைத்துணராதவர்களாகி, அற்பமேவிரும்பி - அற்பசுகத்தையேகருதி, அனந்ததுக்கத்திலே - முடிவில்லாத்துன்பத்திற்குநே, அமைவார் - அமுந்துகின்றார்கள். எ - று.

ப - ம். கிருமிகீடமுதலுருத்திரன்வரைக்கும் மேன்மேற்பிராஞ்ஞை அதிசயமாயிருத்தலாற்சருவஞ்ஞத்தன்மைகூடாது. அனவச்சின்னஞானரூபஞ்ஞை பரமசிவனொருவனேசாக்ஷாற்சருவஞ்ஞைதலால் முற்கூறியசுருதிஸ்மிருதிமுதலான அனன்மவீத்தையைவிட்டு அனைத்தையும் பரமசிவசொருபமாகவே அனுசந்தானிக்கத்தக்கதென்பார், “பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்” எனவும், பிரமான்மஞானம் மனோவியாபாரமாத்நிரத்தாற்சாதிக்கப்படுதலின், “இதனையோர்வருத்தமின்றியெசார்தலுமாகும்” எனவுகூறினார். (கங்)

அ - கை. இங்ஙனவ் கூறியபொருளேசுருதிமுதலியசாத்திரங்களுக்கும் பரமேசனுக்கும் நாராயணர்முதலியதேவர்களுக்கும் சம்மதமென்று அனுவதித்துக்கூறுகின்றார்.

வேதநான்மிருதிபுராணமத்துவிதமெய்ம்மையேவிளம்பமெய்த்தருக்காதியாநிற்கத்தத்துவஞானத்தவருமிப்பொருளையேசார (கஞ்) வாகியாஞ்சிவரூபாயணனானிங்கறைந்ததுமபேதமாவிருக்கவாகியாமொருவற்கிதையனாதரித்தன்மாயினுடையவல்லபமெ.

இ-ள். வேதநூல்-சுருதியும், மிருதி-ஸ்மிருதியும், புராணம்-புராணங்களும்தத்துவிதமெய்ம்மையே - அத்துவிதத்தின்உண்மையையே, விளம்ப-சொல்லவும், மெய்த்தருக்கம்-சுருதியனுக்கிரகமுடைய மெய்ம்மையானதர்க்கங்களும், சாகியாநிற்க - (பரமாத்துவிதவேதனத்தையே) சாதனஞ்செய்யவும், தத்துவஞானத்தவரும் - தத்துவஞானிகளும், இப்பொருளையே - இந்தவத்துவிதப்பொருளையே, சார - பொருந்தவும், ஆதியாம் - ஆதியாயிருக்கின்ற, சிவன் - சிவபிரானும், நாராயணன் - விஷ்ணுவும், நான் - யானும், இங்கறைந்ததும் - இவ்விடத்திற்குநேயல்லியதும், அபேதமாயிருக்க - அத்துவிதமாயிருக்கவும், வாகியாமொருவற்கு - மதவாகியாகியஒருவனுக்கு, இதையனாதரித்தல்- இந்தவத்துவிதப்பொருளையனாதரவுசெய்கின்றபுத்திபொருந்துதல், மாயையினுடையவல்லபமே - மாயையினுடையவன்மையேயாகும். எ - று.

கருத்து. பரமாத்துவிதஞ்சர்வசம்மதமாயினும்அவித்தையின்வாசனையாஸ்மறைபட்டகண்ணினராய்ப்பெத்தர்கள்விரும்பமாட்டார்களென்றறிக்க. (கசு)

இதுவுமது. வேறு.

கனகமதபேதம்வேறுகடகமகுடாதிபோல
வனியவடிவாலனேகமறிவுநிலையாலபேத
மெனவுமுரையாடுவாருமிதயமில்நூனவீன
ரெனையநிகழ்வாலுமீசனெனநினைகுவானவீசன்.

இ - ள். கனகமது - பொன்னுனது, அபேதம் - பேதமில்லாததாயும், வேறுகடகம் - பின்னமாகியகங்கனம், மகுடாதிபோல - கிரீடமுதலானவைகளாக ஆவதுபோல, அனியவடிவாலனேகம் - பின்னருபத்தாலனேகமென்றும், அறிவுநிலையாலபேதமெனவும் - ஞானநிலையாலத்துவிதமென்றும், உரையாடுவாரும் - சொல்லுகின்றவர்களும், இதயமில்நூனவீனர் - புத்தியில்லாதவருமில்லாதவருமாவார்கள், எனையநிகழ்வாலும் - மற்றெந்தவிளக்கத்தினாலும், ஈசனெனநினைகுவான் - (அனைத்தும்) ஈசனேதானென்றுகருதுகின்றவன், அவீசன் - அந்தவீசனேயாவான். எ - று.

ப - ம். காரணப்பிரமாகாரமானசாமானியருபத்தால் அனைத்தும்அத்துவிதந்தான். ஆகாயமுதலியபூதபௌதிக விசேஷாகாரத்தாற்றுவதிஜகத்தோற்றஞ்சத்தியந்தானெனில் ஒன்றுக்கொன்றுவீரோதமான துவிதாத்துவிதங்கள் ஒரிடத்திலிருக்கின்றதென்றுசொல்லுதலபொருந்தாது, அங்ஙனமொப்பியபேதாபேதவாதினை, “ஞானவீனர்” என்றார்.

(கரு)

அ - கை. துவிதமதத்தைக்கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

பலவடிவும்வேறுபாடுபகரும்வெறுமூடரான
புலையரொடுகீடமோடுபுழுவினெடுவாசியேது
சொலவிலுலகாலும்வேறுதுணிவிலுணர்வேயெலாமெ
னிலகுமதிபேறதாகுமிறைவனடிபேணலாலே.

இ - ள். பலவடிவும் - பலவஸ்துக்களும், வேறுபாடுபகரும் - பின்னமென்றேசொல்லுகின்ற, வெறுமூடர் - வீண்மூடர்கள், ஆனபுலையரொடு - உற்பத்தியாகியநீசர்களோடும், கீடமோடு - கிடங்கனோடும், புழுவினெடு - புழுவினோடும், வாசியேது - சமானமாவார்களென்றுசொல்லுவதற்குக்கூடரியாயமென்னிருக்கின்றது, சொலவில் - விவகாரத்தில், உலகு - உலகங்கள், வேறு - பின்னமாக, ஆலும் - சேரும், துணிவில் - நிச்சயத்தில், எலாம் - அனைத்தும், உணர்வேள் - ஞானமேயென்கின்ற, இலகுமதி - விளங்கும்புத்தியானது, இறைவனடிபேணலாலே - சிவபிரானதுகிருவடிபைத்தியாணித்தலாலே, பேறதாகும் - பிரயோசனமாகும். எ - று.

கருத்து. பேதாபேதபகும்பொருந்தாண்மயிற் சருவப்பிரகாரத்தாலும் பேதமேபரமார்த்தமென்றவைசேஷிகள்சேதனர்களால், கடமுதலியவைபோலசேதனர்களேதான் முன்னமேபேதநிருவசனங்கூடாமைநிருபிக்கப்பட்டதனாலென்க.

(கன)

உலகெனவிளங்கல் ஞானவுருவமதடைந்துநாளு
மிலகுபரையின் சொருபமெனும் விமலபுந்திதானும்
அலகிலருளிந்துமோலியடியிணையிலன்புநீட
நிலைகொளவுறுந்தியான நிகழ்வினிவிலங்குமோர்மின்.

இ-ள். உலகெனவிளங்கல் - சகங்களாகவிளங்குதலும், ஞானவுருவமதடைந்து - ஞானரூபத்தைப்பொருந்தி, நானும்இலகு - எந்நானும்ஒளிர்கின்ற, பரையின்சொருபமெனும் - பராசத்தியினதுசொருபமேயென்றுகருதுகின்ற, விமலபுந்திதானும் - நின்மலமாகியபுத்தியும், அலகிலருளிந்துமோலி - அளவில்லாததிருவருளையுடையசந்திரசேகரரது, அடியிணையில் - உபயபாததாமரைகளில், அன்புநீட - பீரேமைமிக, நிலைகொளவுறுந்தியான - ஸ்திரமாகப்பொருந்துகின்றதியானத்தின், நிகழ்வினில் - விளக்கத்தினால், இலங்கும் - (ஒருவனுக்குப்) பிரகாசிக்கும், ஒர்மின் - நீங்களறியுங்கள். எ - று.

கருத்து. எவனுக்குச்சசிதர ஸ்மரணமுண்டோ அவனுக்கேயிவ்விதஞானமுண்டாகுமன்றி வேறொருவனுக்கு இல்லையென்க. (கள)

மறைசகவிளக்கநாடிமருவுபிரியத்தினேது
முறையினைபுரைத்ததாமெய்மொழியலவெனக்கொள்ளானி
இறையவனியற்றயாதுமிலைதொழிலவற்குமோக
முறைதொழிலியற்றுவோனலுணர்வில்பசுவொத்தவீனன்.

இ-ள். சகவிளக்கநாடி - உலகவிளக்கத்தைக்கருதி, மறை - சுருதியானது, மருவுபிரியத்தினேதுமுறையினை - பொருந்துகின்றபிரியவேதவின்முறைமையை, உரைத்ததாம் - சொல்லியதாகும், மெய்மொழியலவெனக்கொள் - உண்மையாகச்சொல்லியதன்றென்றுகருதுகின்ற, ஞானி - பரமாத்மவிதஞானியே, இறையவன் - பரமசிவனாவான், அவற்கு - அந்தஞானிக்கு, இயற்ற - செய்யத்தக்க, தொழில் - கருமங்கள், யாதுமிலை-ஒன்றுமில்லை, மோகமுறைதொழிலியற்றுவோன்-மயக்கம்பொருந்தியகருமங்களைச் செய்பவன், நல்லுணர்வில் - நல்லஅறிவில்லாத, பசுவொத்த - பசுப்போன்ற, ஈனன் - இழிந்தவனாவான். எ - று.

கருத்து. வியாவகாரிஈஜகவிளக்கத்தையபேணித்து அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்யத்தகாதென்றதுமுதலியசுருதியும், சொர்க்கமுதலியபலசாதனமான அக்கினிகோத்திரத்தை உபதேசித்தது. இதனால் ஈகஞ்சத்தியமாகாதென்க. (1)

செலவொடுதிரும்பல்மேவுசெனனமரணங்கள்ஞான
மலம்விமலமென்பயாவுமருவறிஞன்முன்புசேர்வ
திலைவிரவுகின்றயாவுமியைபரசிவன்சொருப
நிலையதெனநன்றதாகநிகழ்வுறவிளங்கலாகும்.

பிரகதாரணியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௫௭

இ-ள். செலவொடுதிரும்பல்-கமாகமங்கள், மேவுசென்னமரணங்கள்-
அடைகின்றஜனனமரணங்கள், ஞானம் - அறிவு, மலம்விமலம் - மலமின்ம
லம், என்பயாவும் - என்பவையனைத்தும், மருவு - பொருந்துகின்ற, அறிஞன்
முன்பு - சிவயோகிமுன்பு, சேர்வதிலை - (ஒருநாளும்) செல்லுவதில்லை, விரவு
கின்றயாவும் - பரவுகின்றவனைத்தும், இயைபரசிவன்சொருபரிலையதென-
(கருணை) பொருந்தியபரமசிவனதுசொருபரிலையாகவே, நன்றதாக - (அவனு
க்கு) நன்மையாக, நிகழ்வுறவிளங்கலாகும் - பிரகாசமாகவிளங்கும். எ-று.

கருத்து. ஜனனமரணகமாகமங்கள்முதலியவனைத்தும் வியாவகாரிகஜ
கத்தோற்றத்தின்பெலத்தாற் பிரகாசிக்கின்றதேயன்றி பரமார்த்தமாகவில்
லையென்க.

(கக)

அ - கை. சருவப்பிரகாரத்தாலும் அத்துவிதமே உண்மையெனக்கூறு
கின்றார்.

வேறு.

தேசிகனளித்தவழியினாலையந்தீர்ந்துசிற்சடத்திகழ்வெல்லா
மீசனாய்ப்பார்ப்பானிப்படிப்பார்க்குமிதனையுமிறையெனப்பார்ப்பா
னேசமோடிங்ஙன்பார்ப்பவன்பார்வைதன்னையுநீக்கியேயிந்தத்
தேசிகன்றிகழுஞ்சின்மயமாகச்சின்மயமென்கையுமில்லையே.

இ-ள். தேசிகன் - ஆசாரியரானவர், அளித்தவழியினால்- அனுக்கிரகித்த
மார்க்கத்தினால், ஐயந்தீர்ந்து-சந்தேகந்தீர்ந்து, சிற்சடத்திகழ்வெல்லாம்- சிற்
சடவிளக்கமனைத்தும், ஈசனாய்ப்பார்ப்பான் - பரமசிவனாகவேபார்க்கக்கட
வன், இப்படிப்பார்க்குமிதனையும் - இவ்வண்ணம்பார்க்கப்பட்டபார்வையையு
ம், இறையெனப்பார்ப்பான்-சிவமாகவேபார்க்கத்தக்கது, நேசமோடு-அன்பி
னோடு, இங்ஙன்பார்ப்பவன் - இவ்வாறுசிவனாகப்பார்க்கின்றவனாகிய, இந்தத்
தேசிகன் - இந்தச்சற்குருவானவன், பார்வைதன்னையும் - அந்தப்பார்வையையு
ம், நீக்கி - விடுத்த, சின்மயமாகத்திகழும் - சின்மயமாகவிளங்குவான், சி
ன்மயமென்கையுமில்லையே - சின்மயமாகச்சேஷிப்பானென்கையும் அவனுக்கு
இல்லை. எ - று.

கருத்து. இதனால் எவ்விடத்திற்றுவிதம்போற்பவிக்கின்றதோவெனஆர
ம்பித்து எவ்விடத்திலிவனுக்கனைத்துந்தானாகவேயாகும் எதனாலெதைப்பார்ப்
பானென்று பரமார்த்தமானஅத்துவிதநிருபணஞ்செய்கின்ற சுருதுவாக்கிய
ங்களுக்குரைசெய்யப்பட்டது. அத்துவிதியப்பிரமான்மஞானபெலத்தாலதற்
குவேறுகத் தோற்றுகின்றவனைத்தும் பிரமமாத்திரமாகப்பார்த்து அதிற்கதக
ரேணுப்போல அந்தஞானமும்லயிப்பதனால்அதனையும் அவ்வான்மசொருபமா
கவேபார்த்திடப் பிரமான்மஐக்கியவிடயமான அந்தக்கரணவிருத்தி தனதுகா
ரணத்தோடும்லயிக்குமளவில் அவச்சேதகமில்லாததனால்வித்துவான்தன்சொ
ருபமாகியசின்மாத்நிரமாகச் சேடித்துக்கேவலஞ் சித்ருபனாகவே பிரகாசிக்

கின்றனனவும், உண்மையாய்ப்பிரதியோகியாகவோர் பொருளில்லாததன
ம்சேடித்ததாகக் கூறக்கூடாதெனவுங்கொள்க. (உ0)

இதுமவுது.

ஒழிவிலாப்பரமயோகியானுபவமுள்ளவாறுரைத்திடயானோர்
வழிபெறேனெடுமான்மகேசன்மாமுனிவர் வானவருரைத்திடமாட்
டார், விழிமிகுஞ்சிவனால்விஞ்சையாஞ்சிவையால் விளம்பவும்படா
ததுவிளம்பு, மொழியெலாம்வந்துமோனபாவத்தே முடிபுமன்னில
மதேமுடிவு.

இ - ள். ஒழிவிலா - அழிவில்லாத, பரமயோகியானுபவம் - மகாத்மா
வினதுஅனுபவத்தை, உள்ளவாறுரைத்திட - உள்ளவண்ணஞ்சொல்வதற்கு,
யானோர்வழிபெறேன்-நான்ஒருவழியும்அடையாதவனாயிருக்கின்றேன், நெடு
மால் - விஷ்ணுவும், மகேசன் - உருத்திரமூர்த்தியும், மாமுனிவர் - பெரியமு
னிவர்களும், வானவர் - தேவர்களும், உரைத்திடமாட்டார் - (அவனனுபவத்
தைச்) சொல்லமுடியாதவராவார்கள், விழிமிகுஞ்சிவனால் - நெற்றியினும்ஒ
ருகண்ணையுடையபரமசிவனாலும், விஞ்சையாஞ்சிவையால் - வித்தியாசொரு
பியாகியபராசத்தியாலும், விளம்பவும்படாது - சொல்லவுங்கூடாது. அது
விளம்புமொழியெலாம் - அதைச்சொல்லப்பட்ட வார்த்தையெல்லாம், மோ
னபாவத்தே - மௌனபாவத்திற்குனே, வந்துமுடியும்- வந்துமுடிந்துவிடும்,
அந்நிலமதேமுடிவு - அந்தநிலமேமுடிவாகும். எ - று. (உக)

வேறு.

இப்படிக்கருணையாலியம்பினேனெலா
மப்பழமறையெலாமறியவோதுவ
தொப்புறநானுமக்குரைத்தவீதெலாஞ்
செப்பருமறையதின்சேடமாகுமே.

இ - ள். அப்பழமறையெலாம்- அந்தஅனாதியாகியவேதங்களெல்லாம்,
அறியவோதுவது - அறியும்படிசொல்லுகின்றது, எலாம் - அனைத்தையும், இ
ப்படி - இவ்வாறு, கருணையால் - பரமசிவத்தின்கருணபெலத்தினால், இயம்பி
னேன் - சொன்னேன், ஒப்புற - ஒப்பும்படி, நான் - யான், உமக்கு - உங்க
ளுக்கு, உரைத்தவீதெலாம் - சொல்லியஇவ்வனைத்தும், செப்பரும் - சொல்
வதற்கரிய, மறையதின-வேதத்தினது, சேடமாகும்-சேஷமேதான். எ-று.

வேறு.

உரையாடுவதித்தகைமைத்தெனவோர்குறியுண்டாம்
பொருள்பாலன்றேபூரணமாயோர்வேறில்லாச்
சொருபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொலவன்றே
விரையார்கமலத்தவன்மெய்பாராவியப்புற்றான்.

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

இ - ள். இத்தகைமைத்தென - இத்தன்மையுடையதென்று, உரையாடுவது - சொல்வதற்கு, ஓர்குறியுண்டாம் - ஒருகுறிப்பானபொருளுண்டு, பொருள்பாலனது - அப்பொருளும்வேறிடத்திருப்பதல்ல, பூரணமாய் - பூரணமாயும், ஓர்வேறில்லா - ஓர்பின்னமுமில்லாததாயும்விளங்குகின்ற, சொருபானந்தன் திருமேனியெனச்சொல - சொருபானந்தனது திருமேனியென்று சொல்வதற்கு, அன்றே - அக்காலத்திற்குளே, விரையார்கமலத்தவன் - வாசனைபொருந்தியகமலாசனத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர், மெய்பாரா-மெய்யையநோக்கி, வியப்புற்றான் - அதிசயமடைந்தார். எ - று. (உரு)

பிரகதாரணியவுபநிடதமுற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் - சாநந.

சிவமயம்.

உ

சிவாயபரமகுரவேநம:

க௦ - வது உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்த
வ த் தி ய ர ய ம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

இங்ஙனம்அத்துவிதியஆன்மவிஞ்ஞானமே மோக்ஷசாதனமெனக்கூறப்பட்டது. அவ்வான்மசொருபமெத்தன்மைத்தென்றுசங்கித்து அதனைவிசேடமாகப்பிரதிபுதிக்கவேண்டி உஷஸ்தப்பிராமணத்தைக்கூறுகின்றார்.

நாதனஞ்சொருபானந்தனம்மலர்ப்பாதம்

போதமேயெனும்பரிசுபுத்தேளவர்க்கெல்லாம்

நேதிநேதிசெய்திப்பரிசெனரிகழ்த்திடுவான்

வேதநாலுநான்முகத்தினுல்விளக்கியவிதாதா.

இ - ள். நாதனும் - யாவர்க்கும்நாயகராகிய, சொருபானந்தன் - சொருபானந்தரது, நான்மலர்ப்பாதம் - புதுமலர்போன்றதிருவடியே, போதமேயெனும்பரிசு-ஞானசொருமாயிருக்கின்றதென்னுந்தன்மையை, நேதிநேதிசெய்து-(பூதமுதல்மாயைகாறும்)இதல்லஇதல்லவென்றுநிஷேதித்து, இப்பரிசென - இவ்விதமென்று, வேதநாலும் - நான்குவேதங்களையும், நான்முகத்தினுல்விளக்கிய - நான்குமுகங்களாலும்விளக்கும், விதாதா- பிரமதேவரானவர், புத்தேளவர்க்கெல்லாம் - தேவர்களனைவருக்கும், நிகழ்த்திடுவான் - சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

அ - கை. எதுசாஷாதபரோக்ஷமாயுள்ளபிரமம் எவன் அனைத்திற்குஞ்சொருவாந்தரனானவான்மா அவனைச்சொல்லவேண்டுமென்றஉஷஸ்தியினது கேள்விக்கு இவன்ஆன்மாவென்றுஅபினயத்தாற்றினதுபோகத்தாலடைய

த்தக்கவான்மவிடயமானவுத்தரம் யாக்கியவந்தியராக் கூறப்பட்டது. இங்ஙனங்கேள்வியுத்தரங்களாற்சித்தமாயுள்ளபொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்பொருளுக்குஞ்சான்றாயார்க்குமுள்ளாகியென்று
மெய்ப்படுதன்றேசாலேவிமலமாய்விளங்காநின்ற
தெப்பொருளெல்லாமாகியெங்கணுநிறைந்துநின்ற
வப்பரம்பிரமநேயமுகுறவறியலாகும்.

இ - ள். எப்பொருளுக்குஞ்சான்றாய் - எந்தப்பொருள்களுக்குஞ்சாக்ஷியாயும், யார்க்குமுள்ளாகி - அனைவர்களுக்கும்ஆந்தரப்பொருளாகியும், என்றும் - எக்காலத்தும், மெய்ப்படுதன்றேசாலே - மெய்ம்மையாகியதனதுபிரகாசத்தினாலேயே, விமலமாய்விளங்காநின்ற - நின்மலமாய்விளங்குவதாயுமுள்ளது, எப்பொருள் - எந்தவஸ்துவோ, எல்லாமாகி - அனைத்தமாகி, எங்கணும்நிறைந்துநின்ற-எங்கும்பூரணமாய்நின்ற, அப்பரம்பிரமம் - அந்தப்பரப்பிரமமே, நேரே - அபரோக்ஷமாக, அமுகுறவறியலாகும் - அழகாகஅறியத்தகும். எ - று.

ப - ம். அந்தக்கரணவிருத்திசம்பந்தத்தாற்சோபாதிகவான்மாகாண்பவனாவான் இவன்நிருபாதிகனாதலால் நேரே ஈக்ஷணசொருபனென்பார், “எப்பொருளுக்குஞ்சான்றாய்” எனவும், சோபாதிகனுக்காயின்மற்றொன்றை அபேக்ஷித்து ஆந்தரத்தன்மை, இவன்நிருபாதிகனாகலிற்காரியகாரணசமூகமனைத்துக்கும் ஆந்தரப்பொருளென்பார், “யார்க்குமுள்ளாகி” எனவுக்கூறினார்.

கருத்து. சொயம்பிரகாசனெவனோ அவனைசகலப்பிராணிகளுக்கும்பிரத்தியக்கானவான்மா, அந்தவான்மத்துவமேசருதியிப்பிரசித்தமாயபரோக்ஷமானசொயம்பிரகாசஅபரிச்சின்னப்பிரமமாகும் இவர்களுக்குப்பேதமில்லையென்க.

(உ.)

அ-கை. இவன்ஆன்மாவென்றுஅபினயத்துடன்நிருபாதிகவான்மசொருபமுபதேசிக்கப்பட்டது. அதனையறியாதஉஷஸ்திக்குப்போதிக்கும்பொருட்டு எவன்பிராணனாலேசேட்டிப்பிக்கின்றனென்றது முதலானவாக்கியங்களினாலயாதொருதடஸ்தலக்ஷணம் ஆன்மாவுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தப்பிராணபானுதியாராலுண்டாயியங்குவதிங்
கெந்தப்புருடன்முன்பாகவெல்லாமிலங்கியவிரவாகுந்
தொந்தப்படவெத்தொழிலுஞ்செய்தேவன்றொழிலற்றிருக்கின்ற
னந்தப்பரனேயாவார்க்குமுள்ளாமான்மாவாகின்றான்.

இ - ள். இந்தப்பிராணபானுதி-இந்தப்பிராணன்அபானன்முதலியவைகள், யாராலுண்டாயியங்குவது - எவனாலுண்டாகிச்சலிக்கின்றன, இங்கு -

இவ்விடத்தில், எந்தப்புருடன்முன்பாக-எந்தப்புருஷனதுசன்னிதானத்தில், எல்லாமிலங்கியவிர்வாகும்-அனைத்தம்பிரகாசமாகவிளங்கும், தொந்தப்படசுகதுக்காதிகளுக்குப்பாத்தியப்படும்படி, எத்தொழிலுஞ்செய்து - எல்லாத் தொழில்களையுஞ்செய்தும், ஏவன்தொழிலற்றிருக்கின்றான் - எவன்ஒருதொழிலுமில்லாமலிருக்கின்றானோ, அந்தப்பரனே - அந்தப்பரமனே, யாவர்க்கு முள்ளாம் - எல்லார்க்கும்கூந்தரமான, ஆன்மாவாகின்றான் - ஆன்மவஸ்துவாகின்றான். எ - று.

கருத்து. பேதமாகத்தோற்ற நின்பிராணபானன்முதலிய காரியகாரணசங்காதத்துக்குத் தாருவெந்திரம்போற் சபாவமாகவேயெந்தவதிஷ்டானவசத்தாற்சத்தாஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ, பிராணபானன் முதலியவனைத்தும் எதன்சன்னிதானமாதிரத்தாற் ரெழிலுடையனவாய்ப்பவிக்கின்றன காந்தத்தின்முன் அயம்போல் அனைத்தம்சேட்டிக்கிலும்எவன்நிருபாதிகளாய்ச்சின்மாதிராயுத்தான்சலனமில்லாதவனாய் அவைகளாற்செய்யப்படும் புண்ணியபாவங்களாற்சம்பந்தப் படுகின்றனில்லை அவனேமுற்கூறியசருவாரந்தரத்தன்மைமுதலான லக்ஷணமுடையவான்மாவென்க. (ங)

அ - கை. தூலமுதலிய சரீரங்களுக்கு அனான்மத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

உடம்போதானன்றுடம்பீதென்றுணரப்படுதலாலுடம்பிற் றிடஞ்சேர்பிராணதியுமன்றுசெடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினாற் கடம்போலியாவனியைவையனைத்துங்காண்பானவனேகத்தாவாய் நடஞ்சேருடம்பினுண்ணின்றுநடத்துகின்றநானாவான்.

இ - ள். உடம்பீதென்றுணரப்படுதலால் - இதுசரீரமென்றுசுட்டியறியப்படுதலால், உடம்போ - இந்தச்சரீரமோ, தானன்று-நானல்ல, உடம்பில்-சரீரத்தில், திடஞ்சேர் - திடம்பொருந்திய, பிராணதியும் - பிராணதிகளும், செடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினால் - செடங்களாகக்காணப்படுஞ் செய்கையினால், அன்று - நானல்ல, இயாவன் - எவன், கடம்போல்-கடத்தைப்போல, இவையனைத்தும் - சரீராதிகளனைத்தையும், காண்பான் - பார்க்கின்றானோ, அவனே - அவனே, கத்தாவாய் - அதிபனாகி, நடஞ்சேர்உடம்பினுள்ளின்று-சலனம்பொருந்தியசரீரத்துள்ளேநின்று, நடத்துகின்றநானாவான் - ஏவுகின்றநானாவான். எ - று.

கருத்து. நான்பிரமமாகின்றேனென்றதுமுதலியவற்றிற் பிரத்தியக்குப் பொருளைக்கூறுகின்றநானென்னுஞ்சத்தத்திற்குச்சருவாரந்தரனாயும் பிரத்தியக்காயுந்கூறப்பட்ட ஆன்மாவேமுக்கியப்பொருளன்றி ஆறுகோசமுடையதூலசரீரமாகாது அது கடம்போல் அசேதனமாய்த்திரிசியமாகலின், தூலசரீரத்தையெவன்காண்கின்றான் அவனே சருவாரந்தரனான ஆன்மாவெனவும், பிராணபானன் முதலியஐந்துவாயுக்களும் இருவகையிந்திரியங்களும் புத்தி

மனங்களும் ஆகியபதினே முதத்தவங்களோடு கூடியலிங்கசரீரமும் பூதகாரிய மாயத்திரிசியமாகலின் அனன்மாவேதான். அதற்கும் எவன்திருஷ்டாவோ அவனேசருவார்தரனான ஆன்மாவெனவும், தடஸ்தமாகநிருபாதிகப்பிரமங் கூறப்பட்டதென்க. (ச)

அ - கை. திருஷ்டிக்குத்திருஷ்டாவென்றது முதலியவற்றிற் சுருதியிற் சொப்பிரகாசசித்துருபமான சொருபங்கொம்புப்பிடியாய்க் கூறப்பட்டது. அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வினவுற்றகேள்விக்குக்கேட்பானாகி மேவியகாக்ஷியில்விழித்துக்காண்பானாகி, மனனத்தின்மந்தாவாய்ஞானந்தன்னின் மதித்திடுஞாதாவாகிமன்னுகின்றான், சொனவத்தற்பரனாகுமவனில்வேறாதோற்றமெலாமெய்யாகுந்தோற்றமன்று, நினையிற்றற்பரனையிங்கெல்லாமென்று நினைவதுவேநினைவானநினைவுநேரோ.

இ - ள். வினவுற்றகேள்விக்கு - கேட்கின்றசெவிக்கு கேட்பானாகி - கேட்பவனாகியும், மேவியகாக்ஷியில் - பெருந்தியகண்ணுக்கு, விழித்துக்காண்பானாகி - விழித்துப்பார்ப்பவனாகியும், மனனத்தில் - மனனத்தொழிலையுடையமனத்திற்கு, மந்தாவாய்-மனனிக்கின்றவனாகியும், ஞானந்தன்னில் - விஞ்ஞானத்திற்கு, மதித்திடுஞாதாவாகி - மதிக்கின்றவிஞ்ஞாதாவாகியும், மன்னுகின்றான் - நிலைபெற்றிருப்பவனே, சொனஅத்தற்பரனாகும்-முன்சொல்லியஅந்தத்தற்பரனாவான், அவனில் - அவனுக்கு, வேறாதோற்றமெலாம் - பின்னமாகத்தோற்றுக்கின்றவனைத்தும், மெய்யாகுந் தோற்றமன்று - உண்மையானதோற்றமல்ல, நேரே - நேராக, நினையில் - ஆலோசிக்கில், தற்பரனே - அந்தப்பரனே, இங்கெல்லாமென்று - இங்குஅனைத்துமென்று, நினைவதுவே - நினைப்பதுவே, நினைவானநினைவு - நினைக்கத்தக்க நினைவாகும். எ - று.

கருத்து. உருவமுதலியவிஷயங்களோடுகூடியகண்முதலியவற்றால் ரூபமுதலியஇச்சையினாலுண்டானகிற்சாயையினால்வியாபிக்கப்பட்டபுத்திவிருத்தியே கண்காதுமுதலியனவாதலால் அவைகளானம்சொருபமானஉருவமுதலியவிஷயங்களையேபிரகாசிக்கச்செய்கின்றனவன்றித் தனதுசைதன்னியவிளக்கத்தால்வியாபிக்கப்பட்டஉருவமுதலியவையில்லாத பிரத்தியகான்மாவைப்பிரகாசிப்பிக்கமாட்டாவாம். உலகசம்பந்தமுடையகண்முதலியவைகளுக்குத்திருஷ்டாவாய்த் தனக்கியல்பானசைதன்னியசொருபதிருஷ்டியால்வியாபிக்கப்பட்டஅவ்வான்மா கர்மபூதமானலௌகிகத்திருஷ்டியினாலெங்குமவியாபிக்கப்படுவான், புத்திவிருத்திக்குப்பிரகாசகனானசொப்பிரகாசசிதான்மாவே முற்கூறியசர்வார்தரனானபரமான்மாவெனவும்இங்ஙனஞ்சருவார்தரனானவான்மாவைத்தடஸ்தசொருபலக்ஷணங்களாலுபதேசித்ததுபற்றிஅந்தவான்மாவுக்கன்னியமானகாரியகாரணங்களாகியபூதபௌதிகஜகம் அதிஷ்டானத்தினுண்மைஞானத்தாற் சத்திரஜதம்போற் பாதிக்கப்பட்டதனால் அஃதுவிவகாரநினையிற்சத்

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

தியமன் நிப்பரமார்த்தநிருபணத்திற்சத்தியமாகாது. சருவாந்தரணபிரத்திய கான்மாவினிடத்திலத்தியாசத்தாற்றோன்றி யங்ஙனமேயொடுங்கிஅதிஷ்டா னமாத்நிரமாகவேசேடிக்கின்றதெனவுங்கொள்க. (டு)

அ - கை. இவ்வாறுபிரத்தியகான்மாவுக்கு அத்தியாத்மமானசருவாந் தரத்தன்மையையுபதேசித்து அதிபூதமாகியசருவாந்தரத்தன்மையையுமுப தேசிக்கவேண்டிக் கார்க்கிப்பிராமணத்தின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பாரிலேயெல்லாப்பொருள்களுங்கோவைப்பட்டதெப்படியில ப்படியே, நீரிலேபாருநெருப்பிலேநீருநிலவுகாலதனிலேநெருப்பு, மூருகாலந்தரிக்கலோகத்துமுண்டையும்பாவுமேபோலச், சாருமா மொன்றோடொன்றுவேறறவேதன்னிலேயின்னியிச்சகத்தில்.

இ - ள். பாரிலே - பூமியின்கண், எல்லாப்பொருள்களும் - சகலவஸ்துக்களும், கோவைப்பட்டதெப்படியில் - கோவையாகியதெவ்வாறோ, ஆப் படியே - அவ்வாறே, நீரிலே - ஜலத்தில், பாறும் - பூமியும், நெருப்பிலே - தியில், நீரும் - ஜலமும், நிலவுகாலதனில் - விளங்குகின்றவாயுவில், நெருப் பும் - தீயும், ஊருகால் - சலிக்கின்றகாற்று, அந்தரிக்கலோகத்தம் - ஆகாயத்திலும், உண்டையும்பாவுமேபோல - நூலினதுஉண்டையும்பாவுமேபோல, ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுக்கொன்று, வேறற-பின்னமில்லாமல், தன்னிலே பின்னி - தன்னிற்றோனேபின்னி, இச்சகத்தில் - இவ்வுலகில், சாருமாம் - பொருந்தியிருக்கின்றனவாம். எ - று.

ப - ம். சருவாந்தரண வான்மாவுக்கு நிரதிசயமானசூக்குமத்தன் மையும் வியாபகத்தன்மையும் தெரிவிக்கும்பொருட்டுப் பிருதிவிமுதற்பிரம லோகம்வரைக்கும் மேன்மேற்குறுக்குநீட்டங்களாக கோவைப்பட்டுச் சூக் குமத்தன்மைவியாபகத்தன்மை இரண்டுமொன்றற்கொன்றேற்றந்தாழ்வுக்ளா கச் சருதிவாக்கியங்களாற்காணப்படுகின்றது. அவற்றுள் எப்படிநூல்களிடத் திற் குறுக்கநீட்டங்களான சூத்திரங்களாற் படமானதுகோவைப்பட்டிருக் கின்றதோ அப்படி மண்ணின்காரியமான ஜகமனைத்தந் காரணமாயுஞ் சூக் குமமாயும் வியாபகமாயுமுள்ள பிருதிவியிற் கோவைப்பட்டிருக்கின்றதென் பார், “பாரிலேயெல்லாப் பொருள்களுங்கோவைப்பட்டது” என்றார். (சு)

அந்தரிக்கங்கள்கந்தருவத்தேயாதித்தவுலகங்களிடையே
கந்தருவங்கள்சந்திரவுலகிற்கதிரவனுலகுகளெல்லாந்
சந்திரவுலகந்தாரகையுலகின்றாரகைவானவருலகி
லிந்திரவுலகில்வானவருலகமியாவையுங்கோவையாயிருக்கும்.

இ - ள். அந்தரிக்கங்கள் - ஆகாயலோகங்கள், கந்தருவத்தே - கந்தர் வலோகத்திலும், கந்தருவங்கள் - கந்தர்வலோகங்கள், ஆதித்தவுலகங்களி

டையே - சூரியலோகங்களிலும், கதிர்வனுலகுக்களெல்லாம்-ஆதித்தனுலகமெல்லாம், சந்திரவுலகில் - சந்திரலோகத்திலும், சந்திரவுலகம் - சந்திரலோகம், தாரகையுலகில்-நக்ஷத்திரலோகத்திலும், தாரகை - நக்ஷத்திரலோகம், வானவருலகில்-தேவலோகத்திலும், வானவருலகம்-தேவலோகம், இந்திரவுலகில்-இந்திரலோகத்திலுமாக, யாவையும்-அனைத்தும், கோவையாயிருக்கும்-கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எ - று.

ப - ம். சூக்குமதாரதம்மியத்தாலதிசயமுடையபோகங்களுக்கு ஆசிரயரூபமாகப்பொருந்தியிருக்கும் பஞ்சபூதங்களே அவஸ்தாவிசேஷங்களால் வ்வவ்வுலகமாக விவகரிக்கப்படுதலால் ஒவ்வோருலகத்தையும் பன்மையாகக்கூறினார். (எ)

இதுவுமது. வேறு.

அரசாகியவமராதிபனுலகானவையடையப்
பிரசாபதியுலகங்களினிடையேபிரமனதா
முரைசாருலகினில்மற்றவையிதுமாலவனுலகிற்
நிருமாலுலகஞ்சேர்வுறுமிடமுஞ்செப்புதுமே.

இ - ள். அரசாகிய - அரசனாகிய, அமராதிபன் - இந்திரனது, உலகானவையடைய - உலகங்களெல்லாம், பிரசாபதியுலகங்களினிடையே-பிரஜாபதிலோகங்களிலும், மற்றவை - அந்தப்பிரஜாபதிலோகங்கள், உரைசார் - சொல்லுகின்ற, பிரமனதாம் - பிரமாவினது, உலகினில் - உலகங்களிலும், இது - இந்தப்பிரமலோகம், உயர்மாலவனுலகில் - உயர்ந்தவிஷ்ணுலோகத்திலும் (கோவைப்பட்டிருக்கும்), திருமாலுலகம் - விஷ்ணுவினதுஉலகம், சேர்வுறுமிடமும் - பொருந்துமிடத்தையும், செப்புதும் - சொல்வாம். எ-று.

ப-ம். அஸப்பிரபஞ்சஅபிமானியானவிரட்டேபிரசாபதியாதலால் அவனதுசரீரத்தையுற்பத்திசெய்கின்றனவாயும் வைராஜனதுபத்திஸூபபோகஸ்தானங்களாயுமுள்ளபஞ்சபூதங்களை, “பிரசாபதியுலகங்கள்” எனவும், இரணியகருப்பரூபத்தையடைந்தபிரமதேவனார் பஞ்சீகரணம்பண்ணப்படாதனவாயும் பிரமாண்டத்தையாரம்பிக்கின்றனவாயுமுள்ள ஆகாசமுதலியசூக்குமபஞ்சபூதங்களை, “பிரமனதாமுரைசாருலகு” எனவுக்கூறினார். (அ)

இதுவுமது. வேறு.

உருத்திரனுலகின்மாலுலகுருத்திர
னிருக்கும்வ்வுலகெலாமிசலோகமே
திருத்தகுமிசலோகங்கழண்ணமாய்க்
கருத்தறுஞ்சதாசிவவுலகின்கண்ணதே.

இ - ள். மாலுலகு - விஷ்ணுலோகமானது, உருத்திரவுலகில் - உருத்திரலோகத்திலும், உருத்திரனிருக்கும்வ்வுலகெலாம்-உருத்திரன்வாசம்பண்

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

ஊகின்ற அந்தவுலகமெல்லாம், ஈசலோகமே-ஈச்வரலோகத்திலும், திருத்தகு
மீசலோகங்கள்-செல்வம்பொருந்தியஈச்வரலோகங்கள், திண்ணமாய் - வலி
மையாக, கருத்தறும் - கருத்தினுலெட்டக்கூடாத, சதாசிவவுலகின்கண்
தே - சதாசிவலோகத்திலும் (கோவைப்பட்டிருக்கின்றன). எ - று. (க)

இதுவுமது.

தற்பரந்தன்னிலேசதாசிவன்றன
துற்பவவுலகெலாமுறுதியாமதிற்
கற்பிதமாய்நிகழ்ந்திடுமெய்காணுநி
லற்புதமாம்பரனல்லதில்லையே.

இ-ள். சதாசிவன்றனது-சதாசிவனுடைய, உற்பவவுலகெலாம்- உற்பத்
திக்கப்பட்டவுலகமனைத்தும், தற்பரந்தன்னிலே- தற்பரமாகியபிரத்தியகான்
மாவில், உறுதியாம்-உறுதியாகக்கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது, அதில் கற்பிதமா
ய்நிகழ்ந்திடும்-அந்தப்பரத்தில் (ஐகமனைத்தும்) கற்பிதமாகவிளங்கும், மெய்
காணுநி - உண்மையாய்ப்பார்க்குமிடத்தில், அற்புதமாம்பரனல்லதில்லை-
அற்புதனாகியபரனைத்தவிரிலில்லை. எ-று.

கருத்து. காரியலோகங்கள் காரணலோகங்களில் அத்தியாசிக்கப்பட்
டனவாய்ப் பொய்யாய்த்தங்களதுதோற்றத்துக்கு அதிஷ்டானசத்தானசரு
வாந்தரதிருக்குருப்பிரத்தியகான்மாவினிடத்தில் மாயையாற்கோவையிடப்
பட்டதாகவிருக்கின்றன. சருவாதிஷ்டானானுபிரத்தியகான்மா தனக்கு
வேறானவோர்பொருளிலிருக்கின்றனில்லை தன்னிற்றானேயிருக்கின்றன. பரா
தினப்பிரகாசங்களாகிய சத்துவிலக்ஷணப்பொருள்களுக்குச் சத்தையின்ஸ்பு
ரணத்தின்பொருட்டு அந்தவான்மாவினிடத்திற்கோவையாகும். இவனோவெ
னில் சுயம்பிரகாசனாகவின் மற்றோராதாரத்திற்கோவைப்படானென்க.(க0)

அ - கை. இவ்வாறுபிருதிவிமுதற் பிரமலோகம்வரை அனைத்துள் சரு
வாந்தரனாகியபிரத்தியகான்மாவினிடத்திலத்தியாசத்தாற் றோற்றப்படுதலின்
உண்மையாய் அதிஷ்டானத்துக்கு வேறில்லையென்று நிரூபித்து சகலஜகத்
ற்பனைக்கும் ஆதரவாதலாற் சருவாந்தரானவான்மாவை அந்தரியாமியாக
க்கூறவேண்டி அதிதெய்வம் அதிபூதம் அத்தியரத்மமென்று கூறப்பட்டஜகத்
துக்குஉபாதானனாய் அனைத்துக்குமுள்ளாய் உபாதியனைத்துநீங்கினவனாய்வி
ளங்கும்பிரத்தியகான்மா அந்தவந்தரியமனவியாபாரசம்பந்தத்தால் அந்தரி
யாமியாவனென்றுபதேசித்த அந்தரியாமிப்பிராமணத்தின்பொருளைக் கூறு
கின்றார்.

வேறு.

உடையதொன்றுடையானெனும்வேறவையின்றிலோகத்
திடையிருந்துமிருந்திலனையெவையும்முடம்பாய்த்

திடமிதென்றறியாவகைநின்றொருசெய்கையின்றி
யடையவுஞ்செயுமாரவனந்தரியாமியாவன்.

இ - ள். ஒன்றுடையது - ஒருபொருள்தன்னுடையதெனவும், உடையானெனும்-ஒருபொருளையுடையவெனவுஞ்(சொல்கின்ற), வேறவையின்றி-பின்னமாகியஅவ்வுரைகளில்லாமல், லோகத்திடையிருந்தும்-உலகத்தின்கண் இருந்தும், இருந்திலனாய்-இல்லாதவனாயும், எவையும் - சகலத்தையும், உடம்பாய்-உடம்பாகவுடையவனாயும், திடம்-திடமாக, இதென்றறியாவகைநின்றும்-இதவென்றுசுட்டியறியத்தகாதவனாயுமிருந்து, ஒருசெய்கையின்றி-ஒருதொழிலுமில்லாமல், ஆர் - எவன், அடையவுஞ்செயும் - எல்லாவற்றையுஞ்செய்வன், அவன் - அவனே, அந்தரியாமியாவன் - அந்தரியாமியென்பவனாவான். எ - று.

ப - ம். பிருதிவிமுதலியவற்றிற்குவெளியிலிருந்து அவற்றையெய்திவருவதெனச் செய்யக்கூடாமையின் இவ்வான்மாவுபாதானகாரணமாய் அவற்றின்ஆந்தரப்பிரதேசத்திலிருக்கின்றனென்பார், “லோகத்திடையிருந்தும்” எனவும், ஆன்மாவிற்குவேறாகச் சரீரமென்றென்றில்லையாயினும்பிருதிவிமுதலியவையுடல்போல்மறைத்தலின், “எவையும்முடம்பாய்” எனவும், இவ்வான்மா எல்லாவற்றிற்குமார்தரப்பொருளாயினும் அவற்றால் எமக்குவேறாகவொருநியந்தாவுள்ளானென்றறியப்படாதுநின்றலின், “இதென்றறியாவகைநின்றும்” எனவும், அந்தரியாமிக்ஷணவியாபாரசம்பந்தத்தால் ஆன்மாவிற்கு விக்கிரியைத்தன்மைவருமென்னில், உபாதிவசத்தால் நியந்தாவாயினும் பாரமார்த்திகமாகஒருதொழிலுமில்லாதவெனென்பார், “ஒருசெய்கையின்றியடையவுஞ்செயும்” எனவும், சோபாதிகனாதலால் நம்மைப்போலவ்வான்மாவுமொருசீவனென்னில், அங்ஙனமன்று உள்ளிருந்துநியமனஞ்செய்யுமுபாதியைத் தன்னதென்றபிமானஞ்செய்யாமையின், விகாரசமூகங்களுக்குவேறாய் ஸம்ஸாரதக்கமுதலியவையிலாதவனாய் இவனேதத்தந்தொழில்களிற்செல்லும்படிஎல்லாவற்றையும் ஏவுகின்றானாகலின், “அந்தரியாமி” எனவுங்கூறினார். (கக)

அ - கை. அந்தரியாமியானவிவனை நம்மைப்போற் பிருதிவிமுதலியதேவதைகளுமெதனாலறியவில்லையென்றசங்கைக்குச்சமாதானமும் ஜாக்கிரதொப்பனமுதலியவவஸ்தைகளிற் சுகதுக்கங்களைப்புகிக்குஞ்சீவர்கள் அந்தரியாமிக்குவேறானவர்களென்றுசங்கித்த வேறல்லரென்று தெரிவிக்கவேண்டி, ஆரூவதத்தியாயத்திலுள்ள சோதிப்பிரமணத்திலவ்வான்மாவிற்கு மூன்றவஸ்தைகளிலுள்ளபதார்த்தங்களோடும் விவகாரத்தாலுஞ் சம்பந்தமில்லாமையும் அதனாற்செய்யப்படும் புண்ணியபாவங்கண்முதலியசகலதருமங்களுடன் சோராமையும் சொப்பிரகாசத்தன்மையும் நிரதீசயானந்தஸ்வபாவத்தன்மையும் அத்துவிதியத்தன்மையும் உபதேசிக்கப்பட்டது. அவற்றுட்பொப்பிரகாசத்தன்மையைச் சூரியனும்சந்திரனும் அஸ்தமித்திடில் அக்ஷினியும்வாக்கும்சாரத்த

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

தையடையில் ஏதஜோதியாம் இந்தப்புருஷனெய்னுசுருதிகூறிற்று, அதன் பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவானலன்றான்
காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவானொருத்தன்
தூண்டாச்சோதியினுலனல்சோமனருக்கனெல்லா
மாண்டபோதும்விளங்குமனக்கரியாகிநின்று.

இ-ள். காண்டல்-காணப்பட்டவனும், கேட்டல்-கேட்கப்பட்டவனும், கருதல்செயப்படுவானலன்-கருதப்பட்டவனும்ல்லன், தான்காண்டல்-தான் திருஷ்டாவாயும், கேட்டல்-சுரோதாவாயும், கருதல்செயப்படுவானொருத்தன் மந்தாவாயுமிருக்கின்றவருவன், அனல் - அக்கினி, சோமன் - சந்திரன், அருக்கன் - சூரியன், எல்லாம்-அனைத்தும், மாண்டபோதும் - அழிந்தகாலத்தும், தூண்டாச்சோதியினுல்-தன்னுடையதூண்டாவிளக்கத்தினுல், மனக்கரியாகி நின்று - மனோஸாட்சியாய்நின்று, விளங்கும் - விளங்குகின்றான். எ - று.

ப - ம். ருபமுதலியகுணங்களில்லாதவனு யிந்திரியங்களுக்கவிஷயனு கலின், "காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவானலன்" எனவும், எல்லாவிந்திரியங்களிலுமிருத்தலிற்றிருக்குருபனாய்க் காண்பானும் கேட்பவனும்விஞ்ஞாதாவும் இவனேயாகலின், "தான்காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவான்" எனவுங்கூறினார்.

இதனற்கண்ணுக்குக்காண்பான் கேள்விக்குக்கேட்போன்என்றசுருதியின்பொருள் கூறப்பட்டதுமன்றி, இவ்வந்திரியமியேகாண்பான் கேட்பவன் என்று பிரதிபாதித்ததனால், ஏவப்பட்டவர்களாகியகாண்பவன்முதலானவர்கள் வேறு நியந்தாவேறு என்னும்பேதப்பிராந்தியைநீக்கும்பொருட்டு இவர்களைக்காட்டிலும்அன்னியனல்லன்காண்பான் என்றசுருதியின்பொருளுமுபதேசிக்கப்பட்டதாம்.

(கஉ)

அ - கை. சூரியன்முதலியபாகியவொளிகளில்லாதகாலத்தும் ஆன்மசொருபசைதன்னியப்பிரகாசம் அந்தக்கரணசாஷியாய்த்தனதுபிரகாசத்தினாலேயே எப்போதும் விளங்குகின்றதேயன்றிப் பாகியமானவொளியை அபேக்ஷிக்கின்றதில்லையென முற்கவியாற்சாக்கிர அவஸ்தையைக்கூறிச் சொப்பனமுதலியஅவஸ்தைகளுக்குஞ்சாஷியென்பதைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சித்தமத்தமித்திடத்தபாவமுந்தெரிந்திடுஞ்
சுத்தநற்சமுத்தியிற்றுயக்குமாயைகண்டிடு
மத்தமித்தலும்பிறத்தலும்மிலானபாவபா
வத்தையுமகண்டமுமறிந்தபோதருபனே.

இ - ள். (அவ்வான்மாவானவன்), சித்தம்அத்தமித்திடத்து-மனோவியாபாரம்நசித்தவிடத்தில், அபாவமுந்தெரிந்திடும் - அதனபாவத்தன்மையையும் அறிவான், சுத்தநம்சுழுத்தியில்-சுத்தமாகியநல்லசுழுத்தியில், துயக்குமாயை-சோர்வுள்ளமாயைதனையும், கண்டிடும்-காண்பான், அத்தமித்தனும்-ஒடுங்குதனும், பிறத்தனும்இலான்-விகசித்தனமில்லாதவன், அபாவபாவத்தையும்-பாவாபாவத்தையும், அகண்டமும்-எல்லாவற்றையும், அநிந்தபோதரூபனே-அநிந்தஞானரூபனாவான். எ - று.

ப-ம். சொப்பனாவஸ்தையிற்கண்முதலியவிர்திரியங்கள்ஒடுங்கலால் சித்தம்பாகியவிடயவிவகாரங்களின்றிக்கேவலஞ்சொப்பனபதார்த்தங்களினாகாரமாகப்பரிணாமத்தையடைகின்றகாலத்தம்மற்றொருபிரகாசத்தினுதவியின்றிச் சொரூபமானசிற்பிரகாசத்தினுலந்தவான்மாவேயுதனையறிகின்றனென்பார், “சித்தமத்தமித்திடத்தபாவமுந்தெரிந்திடும்” எனவும், எப்போதுகாரணமானபாவரூபவஞ்ஞானத்திற் புறக்கரணங்கள்போற் சித்தமும் ஒடுங்குகின்றதோ அத்திகையில் அப்பொழுதுகேவலம் அஞ்ஞானமயமாகியஅந்தச்சுழுத்தியவஸ்தையையுஞ் சொரூபசிற்பிரகாசத்தினுலேயேயிவ்வான்மாவறிகின்றனென்பார், “சுத்தநம்சுழுத்தியிற்றுயக்குமாயைகண்டிடும்” எனவும், மூன்றவஸ்தைகளிலுந்தானாகப்பிரகாசிக்கின்றசிதான்மா தோற்றம்ஒடுக்கமுதலியதருமயில்லாதவனாய் எக்காலத்தினும்அறியப்பட்டதாயும் அறியப்படாததாயும் இருபிரிவுடையபாவாபாவரூபமான ஐகமனைத்தையும் கேவலம்ஒருபாதியுமில்லாதசொப்பிரகாசசித்தரூபனாவவ்வான்மாவேஅறிகின்றனென்பார், “அத்தமித்தனும்பிறத்தனும்மில்லானபாவபாவத்தையுமகண்டமுமநிந்தபோதரூபனே” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. சூரியன்முதலியபாகியப்பிரகாசங்களினுதவியின்றிச்சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளிலனைத்தையுந்தானேவிளங்கச்செய்வதுபற்றி ஆன்மசொயஞ்சோதியெனவும், அவஸ்தைகள்மாறிவரினும் இடைவிடாமலிருந்துகாண்டலினால் அவற்றிற்கன்னியனெனவும், திரிசியமனைத்தும்வேத்தாவானஅவனிடத்திற்கற்பிதமாய்மித்தையாதலால் அவனுக்குவேருகஅன்னியமில்லையெனவுங்கொள்க.

(கங்.)

அ - கை. யாதொருதுவிதத்தைப்பார்க்கின்றானில்லை பார்த்தும்பார்க்கின்றானில்லையென்றசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

பின்னமானதன்றியேபிரமமாயறிந்தவன்.

அன்னுபேதமேவினுஞ்சொரூபமேவிகழ்ந்ததா

முன்னின்ஞானநாசமில்லைஞேயநாசமாகுமா
மன்னில்ஞானஞேயமாகவேறுகுதன்மையால்.

இ - ள். பின்னமானதன்றியே - வேறில்லாமல், பிரமமாயறிந்தவன் - பிரமமாகவறிந்தவன், தன்னுபேதமேவினும் - நெருங்கியபேதம்பொருந்தினும், சொருபமேகிழ்ந்ததாம் - அதுசொருபமாகவேவிளங்கியதாகும், உன்னில்-கருதில், தன்னில்-தன்னிடத்துள்ள, ஞானம்-ஞானமானது, ஞேயமாக-திரிசியமாக, வேறுகுதன்மையால்-பின்னப்படாததன்மையினால், ஞானநாசமில்லை-ஞானத்துக்கழிவில்லை, ஞேயநாசமாகும் - திரிசியத்துக்கழிவுண்டாகும். எ - று.

ப - ம். அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியாய் அவற்றிற்குவேறாய்ச் சுயஞ்சோதிசொருபனுள்ளிவ்வான்மாவைத்தானாகவறிந்தானென்பார், “பின்னமானதன்றியேபிரமமாயறிந்தவன்” எனவும், வித்துவான் தனக்குவேறான அவித்தை அதன்காரியமியவையெல்லாம் வித்தையினால்நீங்குதலிற் றுவிதமானஜகத்தைக்கண்முதலியவிர்திரியவிசேடஞானத்தாற்கண்டிடினும் அவன்சொருபஞானமாகவேபிரகாசிக்கின்றனென்பார், “தன்னுபேதமேவினுஞ்சொருபமேகிழ்ந்ததாம்” எனவும், எப்படியக்கினியினதுவெம்மை அக்கினியுள்ளவரைக்குமுள்ளதோ அப்படி அழிவில்லாத ஆன்மாவினதுதிருஷ்டியும்அவினாசியாகலின் அழியுமென்றுசங்கிக்கத்தக்கதில்லையென்பார், “உன்னின்ஞானநாசமில்லை” எனவும், ஆன்மாவினதுதிருஷ்டியெப்பொழுதுமுளதாயின் அத்திருஷ்டியினுலெப்பொழுதுந்திரிசியமானஜகத்தோற்றமேன்காணவில்லையெனில், அதிஷ்டானவுண்மைஞானத்தால்த் திருக்குக்கு விடயமானதிரிசியஜகம்தானடையத்தக்கவுபாதியில் ஒடுங்குகின்றது. ஆதலால் விசேஷத்தோற்றமில்லாமையினால்விஷயாபாவத்தால்வந்ததேயன்றிச் சிற்சொருபமானதிருக்கில்லாமையினுலென்று சொல்லுதல்பொருந்தாதென்பார், “ஞேயநாசமாகும்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்த. திருக்குச்சொருபனாகியபிரத்தியகான்மாவினதுசொருபப்பிரகாசத்தாற்பிரகாசிக்கின்ற அவிதஜகம் சமாதிகளிலும் சுழுத்திமுதலியஅவஸ்தைகளிலுமில்லாததாகும், திருஷ்டாவானசிதான்மாவொருவனையிருக்கின்றனென்க. இதனால்த்திருஷ்டாவினது திருஷ்டிக்குக்குறதலில்லையெனவும் இரண்டாம்பொருளில்லையெனவும் நிரூபித்தசுருதியின்பொருள் கூறப்பட்டதாம்.

(கச)

அ - கை. இங்கனம்அத்துவிதியவான்மரிட்டனுடையயாதொருகதிமுதலியவைகளுக்குநிராக்ஷயத்தன்மை சுருதிகூற்றிற்றே அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு

இதுபரமமானகதியிதுபரமாமுலகு
மதிசுகமுமாவதிதுவழிவிறனமாவதிது
வுதறுதனதோலுரகமுடலெனவுனுதுபர
மதனையறிவானதிகனகமதிவையானுடலில்.

இ-ள். இதுபரமமானகதி-இந்தச்சொருபமேபரமபதமும், இதுபரமமா
முலகும்-இதுவேமேலானவுலகமும், இது-இதுவே, அதிசுகமுமாவது- அதிசுக
கமுமாகும், இது-இதுவே, அழிவில்லாதனமாவது-நாசமில்லாதஐச்வரியமாகும்,
உதறுதனதோல் - உதறுகின்றதனதுசட்டையை, உரகமுடலெனவுனுது - பா
ம்பு சரீரமெனதுகருதாது, (அதுபோல), பரமதனையறிவான் - பிரமத்தைய
றிகின்றவனான, அதிகன் - சிரேட்டன், உடலில் - சரீரத்தில், அகமதி - நா
னென்னும்புத்தியை, வையான் - அவன்வைக்கமாட்டான். எ - று.

ப-ம். பிரமன்முதற்றம்பயிருயுள்ளகதிகள் அவித்தையினுற்கற்பிக்கப்ப
ட்டனவாகலின் உயர்ந்தனவன்றென்பதோன்ற, “இதுபரமமானகதி” என
வும், கருமபலன்களை ஆசிரயித்திருக்கின்றவுலகங்கருயர்ந்தனவாகாமையினு
லும் இந்தப்பிரமரிட்டையொருகருமத்தாலுண்டாகாமற் சுபாவமாகவேநிர
திசயமாதலாலும், ‘இதுபரமாமுலகும்’ எனவும், விஷயசுகமனித்தியமாயும்
அதனுடையலேசமாயுமிருப்பதுபற்றி யுபேக்ஷிக்கத்தக்க அபரமமாதலால், நிர
திசயானந்தப்பிரமான்மொருபமாக விருத்தல் நித்தியமாகலின் இந்தப்பிரம
ரிட்டையேமேலானசுகமென்பார், “அதிசுகமுமாவதிது” எனவும், அன்னியங்க
ளானசம்பத்துக்கள் கருமங்களாற் சாதிக்கப்படுதலின் அனித்தியமாதலா
ல் நித்தியமானஅத்துவிதீயப்பிரமான்மரிட்டையேமேலானசம்பத்தென்பார்,
“அழிவிறனமாவதிது” எனவுங்குறிஞர்.

(கரு)

அ - கை. தேகான்மபாவம் பேதத்தை முன்னிட்டிருத்தலால் அதுநிரு
பிக்கக்கூடாதென்றுகூறப்புகுந்தார் பேதத்தையிராகரிக்கின்ற சுருதியின்பொ
ருளைக்கூறுகின்றார்.

தற்பரமமாகியுளதத்துவமதேயொழிய
வற்பமயல்காணுமவரத்துருவமேயடைவர்
கற்பிதவஞானமதிலுற்பவமதாமுலக
நற்பிரமமாயறிவர்நற்சிவமதாநயனர்.

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

இ-ள். தற்பரமமாகியுள்- தற்பரமாயிருக்கின்ற, தத்துவமதேயொழிய- பிரமத்தைத்தவிர, அற்பம்- கிஞ்சித்தேனும், அயல்காணுமவர் - பின்னமாகப் பார்க்கின்றவர்கள், அத்துருவமேயடைவர் - நிலையில்லாதமரணத்தையேயடைவார்கள், கற்பித-கற்பிதமாயுள்ள, அஞ்ஞானமதில் - அவித்தையில், உற்பவமதாம்-உற்பத்தியாகிய, உலகம்-சகத்தை, நற்சிவமதாம்நயனர்- நல்லசிவமாகியதிருக்கானவர்கள், நற்பிரமமாயறிவர்-சுத்தப்பிரமமாகவறிவார்கள். எ-று.

ப-ம். துவிதஜகத்தோற்றத்துக்கு அதிஷ்டானமானபிரமமே சகநிஷேதத்துக்கும் அவதியாகலின், துவிதப்பிரபஞ்சம்போலத்தனக்கன்னியமாயோரதிட்டானத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டு மற்ருன்றினதீனமானசத்தையையுடையதாகாதென்பததோன்ற, “தற்பரமமாகியுளதத்துவம்” எனவும், ஆன்மசொருபமானசிவனிடத்திலவேருயொருவஸ்துவும் உண்மையாயில்லை. நான்வேறுஜகமுதலியவைவேறென்று, எவன் பிரத்தியகான்மபாவத்தையடைந்திருக்கும்பிரமத்தினிடத்திற்பேதத்தைப்பார்க்கின்றானே அவன் அவித்தையால்வசீக்ரிக்கப்பட்டவனாய்சுருதிகூறியபிரகாரம் மரணத்தினின்றும்பவம் மரணத்தையடைவானென்பதுதோன்ற, “அத்துருவமேயடைவர்” எனவும், உண்மையாகப்பேதமில்லாமையால் அஞ்ஞானமும் அதன்காரியமானஆகாசமுதலியபூதபௌதிகஜகமும்மற்றெல்லாமும் அத்துவிதீயமானபிரமத்தினிடத்தில் அதியாசிக்கப்பட்டதாகலின் அதிஷ்டானமான ஆன்மசொருபமாயொருபிரகாரமாகவே பார்க்கத்தக்கது. அங்ஙனமேசுருதியும் ஏகப்பிரகாரமாய் விஞ்ஞானகனஏகரஸலக்ஷணமாகவேயிந்தவான்மா சாந்திதாந்திமுதலிய சாதனகலாபாதுஷ்டானத்தாலுண்டானபெரியவருத்தத்தையடைந்தேனும் முமுக்ஷுக்களாற் சாக்ஷாத்காரமாயறியத்தக்கவனென்பதுதோன்ற ‘ஏகப்பிரகாரமாகவே இடைவிடாமற்பார்க்கத்தக்கது இது அப்பிரமேயம் துருவ’ மென்றவாக்கியத்தாற்கூறிற்றென்பார், “கற்பிதவஞ்ஞானமதினுற்பவமதாமுலக நற்பிரமமாயறிவர்நற்சிவமதாநயனர்” எனவுங்கூறினார். (கசு)

அ - கை. கூறியதாயும் சொல்லப்போவதாயுமான எல்லாவுபநிடதங்களின்பொருளையுஞ்சொல்லாநின்ற ‘அந்தவிவன் மகான் அஜன்-ஆன்மாவென்று தொடங்கிய, கண்டத்திற்சொல்லியபடியறியப்பும்பொருளின்சொருபத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நிலையினிலையாகியளவிடவொணாதநிலைனுருநாஞ்நினைகுவான்
சலனமறநாவும்லைவலையுதசமயகலையோதறவீருவா
னுலகிலுதியாதுவுயர்வுகுறைவானவொருவினையினுமருவுரு
தலகிலுலகேவல்செயவுரியனுனவதிபதியுமாமலனே.

இ - ள். நிலையில்நிலையாகி- தனதுஸ்திதியிற்றுனேநிலையாயிருப்பதாகி, அளவிடவொணாத - அளவிடக்கூடாத, நிமலனுரு - நின்மலனாகியப்ரமசுவ சொருபத்தை, நாளும்நினைகுவான் - எந்நாளும்நினைப்பவனாயும், நாவுசலன மற - நாவானது (இடைவிடாமற்) சலிப்பதுநீங்க, மலைவுஅலையுறாத - மயக்கமாகியஅலைநீங்காத, சமயகலையோதல்தவிருவான் - சமயசாஸ்திரங்களைச் சொல்லுதலில்லாதவனுமுள்ள, அமலன் - அமலனானவன், உலகிலுதியாது - உலகத்திற்பிறவாமல், உயர்வுகுறைவான - ஏற்றந்தாழ்வாகிய, ஒருவினையினுலுமருவுறாத - ஒருகருமங்களாலும்துன்பம்பொருந்தாமல், அலகிலுலகேவல்செயவுரியனான-அளவில்லாதவுலகத்தோர்கள் ஏவற்றொழிற்செய்யத்தகுந்தவனான, அதிபதியுமாம் - இறைவனுமாவான். எ - று.

ப - ம். திருக்குருபனான ஆன்மாபார்க்கத்தக்கவனாயின் பார்வையாந் தொழிற்குவியுயானாகலிற்கடமுதலியவைபோற்றிநிசியனாவானெனில்,மற்றொருவனாயின்மற்றொருவனாற்காணப்படுவான் அத்துவிதியான ஆன்மாஎப்படியொருவனுலறியப்படுவான் ஆதலால்தனதுவிஷயமானலாக்ஷாத் காரமுண்டாகும்காற்சொருப்பிரகாசத்தாலேயேவிளங்குகின்றனென்பார், “அளவிடவொணாதநிமலன்” எனவும், அபரோக்ஷப்பிராந்திபரோக்ஷானத்தால் நீங்காதாகலின் இவ்வான்மாவைப்புத்திமானானவித்துவான் குருவினுபதேசத்தாலும்சாத்திரத்தாலும்அநிந்திடினும் திரும்பவும் சாக்ஷாத்காரருப ஆன்மவிஷயமானபிரஞ்ஞையைஅனுசந்தானிக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற, “நிமலனுருநாருநினைகுவான்” எனவும், இதயமத்தியிலிருக்கின்றஐகத்காரணானஅபரிச்சின்னவான்மாவே எல்லாவற்றையும் அதிஷ்டித்தாருக்கின்றனாகலிற் பிரமன்முதற்றம்பம்வரைக்கும் உள்ளவனைத்தையும் ஏவுகின்றவனாயும் எல்லார்களும்தன்வசத்தேநின்றவினால் எல்லாவற்றிற்குஞ்சுதந்திரான அதிபதியாயுமாவானென்பார், “உலகேவல்செயவுரியனானவதிபதியும்” எனவுங்குறிஞர்.

கருத்து. கருமத்தால்வசிக்கப்பட்டஆன்மாவிற்கு உயர்வுதாழ்வான கருமங்களாலுண்டானஏற்றந்தாழ்வுண்டாகும். இவனிருபாதிகனாய்ச் சர்வேச்வரனாய்க் கருமத்தோடுங்கூடியஎல்லாவுலகினையும் ஏவும்வல்லமையுடையவனாயிருத்தலினால் அவன்வசத்தனவான உயர்வுதாழ்வானகருமங்களுக்கு அவனிடத்திலுயர்வுக்குறைவுமான விகாரங்களையுண்டாக்கும்வல்லமையிலுடையென்றுணர்க. (கௌ)

அ - கை. பரவித்தைக்குச் சாதனமானவேதாத்தியயன முதலியவைகளை இந்தவான்மாவைவேதாதுவசனத்தாலென்றதுமுதலானவாக்கியத்தாற் சுருதிகூறியபிரகாரம்நிருபிக்கின்றார்.

பூதபதிபூதபாலனுலகூடுபோகமுடியாததானவோர்
சேதுவெனும்சனுவனைமேவறேழவழிபாடுமேவியே
வேதமொழியாலும் வேள்விபலவாலுமேவுதவதானபூசையே
யாதிவழியாலுமாதரவினாலுமாயுமுனிஞானியாகுவான்.

இ - ள். பூதபதி - பூதங்களுக்குப்பதியாயும், பூதபாலன் - பூதங்களை
க்காப்பவனாயும், உலகூடுபோகமுடியாததான - ஜகங்களுக்குவிவஸ்தாபேதம்
நீங்கமுடியாததாயுள்ள, ஓர்சேதுவெனும் - ஒருகரையாகிய, ஈசனுவனை -
பரமசிவனை, மேவல்தேடி - அடையவிரும்பி, வழிபாடுமேவி - வணக்கம்பொ
ருந்தி, வேதமொழியாலும் - வேதவாக்கியங்களாலும், வேள்விபலவாலும் -
பலயாகங்களாலும், மேவுதவதான பூசையேயாதிவழியாலும் - பொருந்திய
தவம் தானம் பூசைமுதலானமார்க்கங்களாலும், ஆதரவினாலும் - பக்தியின
ாலும், ஆயுமுனி - ஆராய்கின்றமுனியானவன், ஞானியாகுவான் - ஞானியா
வான். எ - று.

ப - ம். கிரகமுதற்பிரமலோகம்வரைக்கும் அந்தவந்தமரியாதையழிய
க்கூடாதென்று வருணச்சிரமமுதலானஒழுக்கங்களால், எப்படிவெளிக்கமான
சேது பேதிக்காததற்கேதுவாகுமோ அப்படியே தரிக்கின்றனாதலாலும், இந்
தப்பரசிவனுரைத்தருளிய சுருதியிருதிகொல்லியநெறியே யதுஷ்டிக்கின்றவ
னையதனானருனத்தினால் ஸம்சாரசமுத்திரத்தில்தின் அந்தாண்டச்
செய்தலினாலும், “உலகூடுபோகமுடியாததானவோர்சேது” எனவும், மந்திர
ப்பிராமணரூபங்களான எல்லாவேதங்களையுமத்தியயனஞ்செய்தலினாலுமெ
ன்பார், “வேதமொழியாலும்” எனவும், சுருதியிருதிகளாற் சொல்லப்பட்ட
துலாபுருஷன்முதலியவைகளை, “தானபூசை” எனவும், இவ்வாறுவேதான
வசன முதலியவைகளால் ஆன்மாவையறிதற்கு இச்சிக்கின்றனென்று சுரு
தியானது அந்தக்கரணசுத்தியடையும்பொருட்டு அறியவிச்சைக்கொண்டவர்க
ளுக்குச் சாதனங்கூறிற்று. இங்ஙனமுண்டாகியவித்துவான் சாந்திதாந்திமு
தலியவற்றாலுங்கேள்விமுதலியவற்றாலும் உண்டானவித்தையினால் ஆன்மா
வைச்சாக்ஷாத்திகிக்கின்றமனனமுள்ளவனாகலின் யோகியாவான். அனாத்ம
ஞ்ஞான மற்றொருவனுக்கு அனுமவிஷயமானமனனமிருந்திடினங் கரும
சம்பந்தமிருத்தலினால் அவன்முனியன்றுகருமியே. ஆன்மவித்த கிருதகிரு
த்தியனாகலிற் கேவலம்முனியே. அங்ஙனமேசுருதியும் அவனையேயறிந்துமு
னியாவானென்று கூறிற்றென்பதுதோன்ற, “ஆயுமுனிஞானியாகுவான்
எனவுக்கூறினார். ஈண்டுத்தவமென்றது அனசனரூபமானகிருச்சிரசார்திரா
யணமுதலியவைகளையன்று. கிரமமானவுணவியையேகூறவேண்டும், உணவி

ல்லாவிடில் ஜீவனத்திற்குக்கெடுதல்வருதலினால் வித்தையுண்டாகாதாகலி
னென்க. (கஅ)

அ-கை. எல்லாவற்றிற்கும் வசி ஈசானென்றதுமுதலியவற்றால் விதிமு
கமாகவுபதேசிக்கப்பட்ட ஆன்மத்தனாவம் சோபாதிக்கென்னஞ்சங்கையை
யொழிப்பதற்கு நிஷேதமுக்கமாகச்சுருதியானது அந்தவான்மாதில் இதல்
லெவன்றதுமுதலியவற்றால் வாக்குமனங்களுக்கெட்டாத ஆன்மசொருபத்
தையுபதேசித்தது. அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

குறியதுவாதலாற்குறிக்கவும்படா
னிறுவதுமில்லாடம்பென்றுமின்மையாற்
செறிவதுபற்றிலன்றீண்டலின்மையா.
லறியிலவ்விருனென்றோடுமார்ப்புறன்.

இ-ள். குறிஅதுவாதலால் - ஆன்மாவேலகையப்பொருளாகையால்,
குறிக்கவும்படான்-குறிப்புக்குடங்கமாட்டான், உடம்புஎன்றுமின்மையால்-
தேகம்எக்காலத்தின்மையால், இறுவதுமில் - அழியுமில்லாதவனாவான்,
தீண்டலின்மையால் - தீண்டுதலில்லாமையால், பற்றுசெறிவதுமில் - ஒரு
பற்றுமற்றெருங்குதலில்லாதவனாவான், அறியில்-உணருங்கால், அவ்விருன்-
அந்தனானியானவன், ஒன்றோடுமார்ப்புறன் - ஒன்றோடுங்கட்டிப்படமாட்
டான். எ-று.

கருத்து. திரிசியமானதுவிதங்கெல்லாவற்றையும் இதல்லஇதல்லவெ
ன்றுநிஷேதித்தலினால் ஒருபாதியில்லாதநிஷேதத்திற்கவதியானஆன்மாஎப்
போதும்அழிவல்லாதவெனவரும், இவனுக்குஅன்னியனாகஒருகர்த்தா பரமா
ர்த்தமாகலில்லாமையால் வித்தைகருமென்னுமியைமுதலியஎல்லாவிவகார
ங்களுஞ்செய்கின்றவெனவரும், இவ்வான்மா கைகால்முதலியவிர்திரியங்களா
ற்கிரகிக்கப்படாதவியல்பினையுடையான் இந்திரியங்கள் ரூபமுதலியவைகளை
யுடையபொருள்களையேவிஷயீகரிக்கின்றனவாகலெனவரும், அத்தியஸ்தப்
பிரபஞ்சத்தினால் வசிகரிக்கப்படாதசொருபெனவரும், போக்குவரவுடைய
அவயவிகளாகியதிரிசியத்தின்சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானனவான்மாலிகா
ரியாகான், ஓரிடத்திலுந்தனதென்றுஅபிமானமில்லாமையின் எப்படிக்கா
னல்நீர்பூமியைநனைக்காதோ அப்படிச்சம்பந்தத்திற்கேதுவானதிரிசியம் பொ
ய்யாதலாலுண்மையாகவிகாரத்தையுண்டிபண்ணுதெனவுமுணர்க. (கக)

அ-கை. அந்தவிது இருக்கின்றகற்பப்பட்டதென்றுகருதிதன்னாற்பிரதி
பாதிக்கப்பட்டபொருளினது ஸம்வாதமரகவுதாகரிக்கின்ற மந்திரத்தைச்சங்
கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.

தத்துவினையினுயர்வுதாழ்வுறு
வித்துவான்மகிமையேவிளம்பினித்தமா
மத்தகு சொருபத்தையறிந்துபாவமா
மித்துயர்வினையொடுமென்றுஞ்சேர்வுறான்.

இ - ள். விளம்பில் - சொல்லின், தத்துவினையினுல் - கெடுதலுறு
புண்ணியபாபமானகருமத்தால், உயர்வுதாழ்வுறு - விருத்திஷயங்களானவி
காரத்தையடையாத, வித்துவான்மகிமையே - ஆன்மஞானியினதுமகிமை
யே, நித்தமாம் - நித்தியமாகும், அத்தகுசொருபத்தையறிந்து - (ஆதலாலே
ஒருவன்) மேற்சொல்லியநித்தியமகிமாருபமான ஆன்மாவையறிந்து, பாவ
மாமித்துயர்வினையொடும் - பாபமாகியஇந்தத்துன்பக்கருமத்தினோடும், என்
றுஞ்சேர்வுறான் - எக்காலத்துஞ்சேராதவனாவான். எ - று.

ப - ம். அன்னியங்களானமகிமைகள்கருமத்தாற்சாதிக்கப்பட்டனவா
கலின்அனித்தியங்களாகும். விகாரத்திற்கேதுவானவைகளோடுஞ்சு ம்பந்த
மில்லையென்றுநிரூபிக்கப்பட்டிருத்தலாலும் இயல்பாகவேநிர்விகாரமாதலாலு
ம் இந்தமகிமையேநித்தியமென்பார், “வித்துவான்மகிமையேவிளம்பினித்தமா
ம்” எனவும், ஸம்ஸாரத்திற்கேதுவாம்புண்ணியபாபங்களானகருமங்கள்வி
த்தையால்நீங்குமென்பதுதோன்ற, “பாவமாமித்துயர்வினையொடுமென்றுஞ்
சேர்வுறான்” எனவுக்கறிஞர். பாபம்போலப்புண்ணியமுஞ்சமுசாரத்திற்கே
துவாதலாலிவ்வனமவ்விரண்டுக்கூறப்பட்டன. (உ௦)

அ - கை. பரவித்தையுண்டாவதற்குப் பகிரங்கசாதனங்களானவேதா
நுவசனமுதலியவையுபதேசிக்கப்பட்டன. இனிச்சுருதியாற்கூறப்பட்டவந்த
ரங்கசாதனங்களைக்கூறுகின்றார்.

சத்தியத்தான்மிகுசாந்திதாந்தியா
லெத்தொழிலும்மிசைவற்றிருத்தலாற்
பத்தியாலிறைவனைப்பண்ணும்பூசையாற்
சுத்தவேதாந்தமெய்த்துணிவுதோன்றுமால்.

இ - ள். சத்தியத்தால் - சத்தியத்தினாலும், மிகுசாந்திதாந்தியால் - மிகு
ந்தசாந்திதாந்திகளாலும், எத்தொழிலும்மிசைவற்றிருத்தலால் - எந்தக்கரு
மங்களும்பொருந்தலற்றிருத்தவினாலும், பத்தியால் - பக்தியினாலும், இறைவ
னைப்பண்ணும்பூசையால் - பரமசிவனைச்செய்யும்பூஜாவிசேஷத்தினாலும், சுத்
தவேதாந்த - பரிசுத்தம்பொருந்தியவேதாந்தத்தின், மெய்த்துணிவு - உண்மை
யாய்நிச்சயமானஞானம், தோன்றும் - உண்டாகும். எ - று.

ப - ம். சகலயோகங்களுக்கும்அங்கமானமெய்யுரையாலும் இந்திரிய
வியாபாரங்களின்ஒழிவினாலும் மனோவிஷயங்களானஆசைகளினீங்குதலாலு

ம் லோகாந்தரங்களுக்குச்சாதனங்களாய் வித்தைக்குவிரோதிகளான கருமத் தியாகத்தினாலுமென்பார், “சத்தியத்தான்மிகுஞ்சாந்திதாந்தியா லெத்தொழி லும்மிசைவற்றிருத்தலால்” எனவும், கேட்கத்தக்கதுமனனிக்கத்தக்கதென்ற துமுதலியவேதாந்தங்களாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவித்தைக்குஏதுவான சிர வணமனனமுதலியவைகளாலுமென்பார், “சுத்தவேதாந்தம்” எனவுங்கூ றினார். (௨௧)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியவாறே ஜபாலமுதலியவுபநிடதங்களிற் பிர திபாதிக்கப்பட்ட விபுதிதாரணசிவபூஜைமுதலியவைகளுக்கு சிவப்பிரீதிகரங்க ளாகலின் பரவித்தையுண்டாவதற்கு அந்தரங்கசாதனங்களாகுமென்றுகூறுகி ன்றார்.

வேளுடல்பொடிபடவிழித்தவிண்ணவற்
காளொனுமன்பினுலணியுநீற்றையுத்
தூளனம்பண்ணலாற்றொழுதுபோற்றலான்
மாளுதல்பிறத்தலாம்வழியைமாற்றலாம்.

இ - ள். வேளுடல்பொடிபட - மன்மதனதுசரீரம்பொடியாகும்படி, விழித்தவிண்ணவற்கு - நெற்றிக்கண்ணைவிழித்தெரித்தசிவபெருமானுக்கு, ஆ ளொனுமன்பினுல் - அடிமையென்னும்பக்தியினுல், அணியுநீற்றை - எல்லா ராலும்அணியத்தக்கவிபூதியை, உத்தூளனம்பண்ணலால் - உத்தூளனஞ்செய் தலாலும், தொழுதுபோற்றலால் - வணங்கிப்போற்றுவதினாலும், மாளுதல் பிறத்தலாம்வழியை - சென்னமரணமாகியமார்க்கத்தை, மாற்றலாம் - ஒழி த்தவிடலாம். எ - று. (௨௨)

இதுவுமது.

மெய்யுறுமன்பினுன்மேவுசாதன
மையமில்லாநமுண்டாக்குமாக்கினுல்
வையகமியாவையுமன்னுபோதமாய்க்
கையுறுகூவிளங்கனியிற்காணலாம்.

இ - ள். மெய்யுறுமன்பினுல் - (இவ்வாறு) உண்மையாகியபிரேமையி னுல், மேவுசாதனம் - பொருந்துகின்றசாதனங்கள், ஜயமில்லாநமுண்டா க்கும் - சந்தேகமில்லாதஞானத்தையுண்டிபண்ணும், ஆக்கினுல் - (அவ்வாறு ஞானத்தையுண்டாக்கினுல், வையகமியாவையும்-எல்லாச்சகங்களையும், மன் னுபோதமாய் - நிலைபெற்றஞானசொருபமாகவே, கையுறுகூவிளங்கனியில்-கர த்திவிருக்கின்றவில்வக்கனிபோல, காணலாம் - பார்க்கலாம். எ - று. (௨௩)

அ - கை. சிவஞானிக்குஎன்னுண்டாகுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதான மும், தான்தேசிகனுக்குவிதேகத்தையும் என்னையுங்கொடுக்கின்றேனென்றுசு ருதியினற் தன்னோடுமெல்லாப்பொருளையும் பிரமோபதேசஞ்செய்கின்றதரு வின்பொருட்டுக் கொடுக்கத்தக்கதென் றுபதேசிக்கப்பட்டது. அதன்பொரு ளையுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மேவுபாவம்வெல்லாதுமெய்ஞ்ஞானியைவென்றிடுமிவனெல்லாப் பாவமானதுமாதலால்வேதனம்பண்ணவல்லவனான தேவதேவனாந்தேசிகன்றனக்குமுன்செய்பொருளுடலாவி யீவதேகடனிறைவவெம்பிரானெனவேத்திமெய்யிதயத்தால்.

இ - ள். மேவுபாவம் பொருந்துகின்றபாவமானது, மெய்ஞ்ஞானியை - உண்மைஞானியை, வெல்லாது - ஜயிக்காது, இவன் - இந்தஞானி, எல்லா பாவமானதும் - பாபமாகியஅனைத்தையும், வென்றிடும் - செயிப்பான், ஆத லால் - ஆகையால், வேதனம்பண்ணவல்லவனான - (ஒருவனுக்கு) ஞானத்தை யுண்டாக்கவல்லவனாகிய, தேவதேவனாந்தேசிகன்றனக்கு - தேவதேவனாகி யகுருவுக்கு, முன்செய்பொருள் - முன்புதொழிலாற்சம்பாதிக்கப்பட்டபொ ருள்களையும், உடல் - தேகத்தையும், ஆவி - உயிரையும், மெய்யிதயத்தால் - உண்மையானமனத்தினால், இறைவ எம்பிரானென - இறைவனெயெம்பெரு மானெயென்று, ஏத்தி - துதித்து, ஈவதேகடன் - கொடுப்பதேகடனாகும்.எ-று.

கருத்து. பிரமநிஷ்டர்களிடத்திற் செய்யத்தக்கதாயும் செய்யத்தகா ததாயுமானபுண்ணியபாவங்களுக்குத் தாண்டுந்தன்மையுந்தபிக்கச்செய்யுந்த ன்மையுமில்லை. அங்ஙனமேசுருதியும் இந்தக்கிருநாகிருதங்களான புண்ணிய பாபங்களிரண்டும் இவனையதிக்கிரமிக்காதென்று கூறிற்றென்றறிக. (உச)

அ - கை. அத்தன்மையான குருவைத்தாய்தந்தையாகக்கருகி ஒருக் காலுந் துரோகஞ்செய்யக்கூடாதென்னும் இந்தப்பொருளைப்பிரதிபாதிக்கின் றதானயாஸ்கரால் உதாகரிக்கப்படும் மந்திரத்தைக்கூறுகின்றார்.

மாயவபுன்லத்தெழாவகைதீர்ந்ததன்வாய்மையாலீடரின்றிப் பாயவின்னமுதிருசெவித்துளவழிபாய்ச்சினுன்பதும்த்தா டாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமும்நுநற்றனமுமென்றடைவான்றன் காயமுள்ளவையும்புகழ்ந்தேத்துவான்கற்றதோர்கலையாலே.

இ - ள். மாயவன்புலத்து - தீங்காகியவலியஒலிமுதலைம்புலங்களில், எழாவகை - எழும்பிச்செல்லாதபடி, தீர்ந்த - அடக்கிய, தன்வாய்மையால் - தனதுஉபதேசத்தால், இடர்இன்றிப்பாய - துக்கமில்லாமற்பாயும்படி, இன்ன முது-இனியசொருபடியிர்த்ததை, இருசெவித்துளவழி - இரண்டுசெவித்துளை களின்வழியாக,பாய்ச்சினுன் - செலுத்திய (தேசிகனது), பதும்த்தாள் - தா மரைபோன்றதிருவடிகளே, தாயும் - மாதாவும், தந்தையும் - பிதாவும், சுற்ற மும்-பந்துக்களும், நற்றனமும்-நல்லரிதிகளும், மற்றும்-இன்னும்வேண்டியஅ னைத்தும், என்றடைவான்-என்றுசரணமடைகின்றவன், தன்காயமுள்ளவரும் - தன்சரீரமுள்ளவரைக்கும், கற்றதோர்கலையால்-தான்கற்றஒப்பில்லாதகல்வியி னால், புகழ்ந்தேத்துவான் - புகழ்ந்துதுதிக்கக்கூடவன். எ - று.

ப - ம். லௌகிகமாய்க்காதுகுற்றதல் துக்கத்திற்கேதுவாகலின் அங்
நனமன்மென்பார், “இடரின்றிப்பாயவின்னமுதிருசெவீத்துவைழிபாய்ச்சி
னன்” என்றார்.

கருத்து. ஆன்மா சொருபபூதனயினும் முன்அஞ்ஞானமலத்தாலாவரிச்
கப்பட்டு நஷ்டமானவன்போலிருந்தான், அதன்பின்குருவினுபதேசத்தாற்க
ண்டத்திலிருக்குமாபரணம்போலமறுபடியடையப்படுகின்றனென்றுணர்க.

அ - கை. இந்தமந்திரத்தின்பொருளையேவிரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தேசிகன்றன்றிருமேனிசிந்தைசெய்யச் சிவனைச்சிந்தித்தானாஞ்
செம்பொற்றாளிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாகிரின்ற பூரணனையினி
தாகப்பூசித்தானா, நாசமிலாச்சிவனாமநவின்ருனாண்ட நாயகன்றன்றி
ருநாமநவின்ருனாகி, லீசனையேயிகழ்ந்தானாங்கண்ணாற்காண வெழுந்
தருளுந்திருக்கோலமிகழ்ந்தானாகில்.

இ - ள். தேசிகன்றன்றிருமேனிசிந்தைசெய்ய - குருவினதுதிவ்வியச
ரீரத்தைத்தியானம்பண்ணிடி, சிவனைச்சிந்தித்தானாம்-சிவபெருமானையேதி
யானித்தவனாவான், செம்பொற்றாளிற்பூசனைசெய்திட-அவரதுசெவ்வியபொ
ன்னடியில்அருச்சித்திடில், எங்குமாகிரின்றபூரணனை - எவ்விடத்திலும்பிரகா
சிக்கின்றபரிபூரணனை, இனிதாகப்பூசித்தானாம் - அன்புடன்பூசித்தவனாவான்,
ஆண்டநாயகன்றன்றிருநாமநவின்ருனாகில் - தன்னைத்திருவருளால்ஆண்ட
குருமூர்த்தியினதுதிருநாமத்தைச்சொல்வானேல், நாசமிலாச்சிவனாமநவி
ன்றான் - அழிவற்றசிவநாமத்தைச்சொன்னவனாவான், கண்ணாற்காண -
கண்ணாலும்பார்க்கும்படி, எழுந்தருளுந்திருக்கோலம் - எழுந்தருளுகின்ற
திருக்கோலத்தை, இகழ்ந்தானாகில்-தாஷிப்பானாகில், லீசனையேயிகழ்ந்தானாம்-
சிவனையேதாஷித்தவனாவான். எ - று.

(உசு)

ஆதலினால்வேதவேதாந்தத்துண்மை யறிவானாய்முழுதுமறிந்த
டங்கினன்றன், பாதமடைவான்முத்திவேண்டினல்லற் பரப்பையெ
லாங்கைவிடுவான்பரிவோடுங்கட், கோதுவதற்கிடப்பதினையருளா
லெல்லா மோதினேனிப்பொருண்மெய்யுணர்ந்தோன்செய்யு, நீதி
பிழைநினைந்திடவுமில்லையெங்கு நிறைந்தபரம்பொருளாகிரிகழாநின்
றான்.

இ - ள். ஆதலினால் - ஆகையால், வேதவேதாந்தத்துண்மை-வேதவே
தாந்தங்களினுண்மையை, அறிவானாய் - அறிபவனாகி, முத்திவேண்டின்-முத்
தியைக்கருதிடில், முழுதுமறிந்தடங்கினன்றன்- அனைத்தையும்அறிந்துதன்
னிலேயடங்கியதேசிகரது, பாதமடைவான் - திருவடியைச்சேர்வான், அல்ல

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உஎசு

ற்பரப்பையெலாங்கைவிடுவான்-அவனேவிசாலமாகிய துக்கங்களையெல்லாங்
கைவிடுவான், பரிவோடும்கட்கோதுவதில்-பிரியத்துடனேஉங்களுக்குச்சொல்
லவேண்டியவிஷயத்தில், கிடப்பதில்லை - பாக்கியொன்றுமில்லை, அருளால்-
சிவபெருமானதுதிருவருளால், எல்லாமோதினேன் - அனைத்தையும்உபதேசி
த்தேன், இப்பொருள் - இந்தப்பொருளினது, மெய்யுணர்ந்தோன் - உண்
மையையறிந்தவன், செய்யுமீதிபிழை - செய்யத்தக்கவிதையுமில்லக்கை
யும், நினைந்திடவுமில்லை - கருதவேயில்லை, எங்குநிறைந்த - எவ்விடத்தும்நி
றைந்த, பரம்பொருளாகி - பிரமசொருபமாகி, நிகழாநின்றான் - விளங்கு
கின்றான். எ - று. (உஎ)

வேறு.

ஒருவராலொருவிரகிலுணர்வொணுதுபரம
குருவினாலறியவருமதனைநேர்தருகுரவ
னருளையாதொருவழியிலடையலாமதுமுயல்கை
கருமமாமெனநிகரில்கருமநான்முகனருளும்.

இ - ள். ஒருவரால்ஒருவிரகில் - ஒருவரால்ஒருபாயத்தினாலும், உண
ர்வொணுது - அறியக்கூடாதஅந்தவஸ்து, பரமகுருவினால் அறியவரும்-உயர்
ந்ததேசிகரால்அறியக்கூடும், அதனைநேர்தரு-அந்தச்சொருபத்தையபரோக்ஷ
மாகத்தருகின்ற, குரவனருளை-தேசிகரதுகிருபையை, யாதொருவழியிலடை
யலாம் - எந்தமார்க்கத்தினுற்பெறலாமோ, அதுமுயல்கை - அந்தமார்க்கத்தி
ல்முயர்ச்சிசெய்வது, கருமமாமென - நல்லதொழிலாகுமென்று, நிகரில் -
ஒப்பில்லாத, கருமநான்முகன் - சிருட்டித்தொழிலைச்செய்கின்றபிரமதேவர்,
அருளும் - சொன்னார். எ - று. (உஅ)

உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ஸசுக.

சிவமயம்.

உ

சிவாயபரமகுரவேநம:

கக - வது கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமு

மு ரை த்த வ த்தி யா ய ம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

இவ்வாறுபிரகதாரணியவுபநிடதத்திற்குப்பிரமான்ம ஐக்கியபரத்தன்மை
யுரைசெய்து, கதிசாமானியந்தெரிவிக்கவேண்டி இவ்வத்தியாயத்தாற் கடவ
ல்லியுபநிடதத்தின்தாற்பரியத்தையுங்கூறுவான் தொடங்குகின்றார்.

பன்னுன்குருவெனும்பரம்பான்றிறஞ்
சொன்னதன்மையையெலாந்தோன்றநானுமக்
கின்னமுங்கூறுவனெனவியம்பினு
ன்னவாகனத்தினுனமார்க்கன்பினுல்.

இ - ள்: பன்னு - சொல்லுகின்ற, நன்குருவெனும் - சற்குருவாகிய, பர
ம்பான்றிறம் - பரமசிவத்தின்சக்தியை, சொன்னதன்மையையெலாம் - பக
ர்ந்ததன்மையனைத்தையும், தோன்ற - தெரியும்படி, நான்உமக்கு - நான்உங்
களுக்கு, இன்னமுங்கூறுவனென - இன்னமுஞ்சொல்வேனென்று, அன்ன
வாகனத்தினுன் - அன்னவாகனத்தையுடையபிரமதேவர், அமரர்க்கு - தேவ
ர்களுக்கு, அன்பினுல் - கிருபையினுல், இயம்பினுன் - சொன்னார். எ - று. (க)

அ - கை. கடவல்லியுபநிஷதத்தில் முன்னிருக்கும்மந்திரங்கள் வித்தை
யைத்துதிக்கும்பொருட்டாகலின் அதுமுன்னமே சொல்லிக்கிடந்தமையால்
அவற்றைக்கூறுது, வித்தியாஸ்வரூபத்திற்குஉபயோகமான தூர்த்தரிசமென்ற
துமுதலியமந்திரங்களின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

குகையிலிருப்பதாய்மிகவுங்கூடமாகியெவ்விடத்துந்
திகழ்வதாகியொருவர்க்குந்தெரியாதாகுஞ்சிவனுருவ
மிகவுன்றாய்மேலாமவ்வுருவமெய்ம்மைவிளங்குமவன்
சுகதுக்கங்கடர்ந்துவெறுஞ்சுகசொருபனாகின்றான்.

இ - ள். குகையில் - அந்தக்கரணமென்னுங்குகையில், இருப்பதாய் -
இருப்பதாயும், மிகவுங்கூடமாகி - மிகவும்ரகசியமாயும், எவ்விடத்துந்திகழ்வ
தாகி - எங்கும்பிரகாசிப்பதாயும், ஒருவர்க்கும் - ஒருவருக்கும், தெரியாதாகு
ம் - தெரியாததாயுமுள்ளது, சிவனுருவம் - சிவனுடையரூபம், மேலாம்அவ்
வுருவமெய்ம்மை - மேலானஅந்தச்சொருபத்தின்உண்மை, மிகவும்ன்றாய் -
மிகவுந்தெளிவாய், விளங்குமவன் - விளங்கும்படியடைந்தவன், சுகதுக்கங்க
ள்தீர்ந்து - இன்பதன்பங்களற்று, வெறும்சுகசொருபனாகின்றான் - கேவலம்
ஆனந்தசொருபனாகப்பவிக்கின்றான். எ - று.

கருத்து. அறியப்பட்டவான்மதத்துவம்நிரதிசயமாகலின் மகிழ்வும் து
ன்பமுமான இவற்றிற்கேதுவாகியவுயர்வுதாழ்வுகள் அங்ஙனமுண்டாகாவெ
ன்றுணர்க. (உ)

அ - கை. தருமத்தைக்காட்டிலும்அன்னியமென்ற மந்திரத்தின்பொரு
ளைக்கூறுகின்றார்.

தருமாதிகட்கும்பூதங்கடமக்கும்வேறதாயாதொன்
றருமாமறைகளாகின்றதரியபிரமசரியாதி

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உஅக

சரியாரின்றூர்யாதுபெறவதுதற்பரமக்கரமதனைத்
திரமாயறியுமவன்சிந்தைசெய்ததெல்லாஞ்சித்திக்கும்.

இ - ள். தருமாதிகட்கும்- தருமாதருமமுதலியவைக்கும், பூதங்கடமக்
கும்-சென்றகாலமுதலியதிரிகாலங்களுக்கும், வேறதாய்-வேறுகயாதொன்று
எது, அருமாமறைகளனைகின்றது - அருமையாகியபெரியவேதங்கள்சொல்
லுகின்றதோ, அரியபிரமசரியாதி - அரியபிரமசரியாதிஆச்சிரமங்களை, யாது
பெறச்சரியாரின்றூர் - எதனையடைதற்குஆசரிக்கின்றூர்களோ, அது - அது
வே, தற்பரம்-தற்பரமாயும், அக்கரம்-அக்ஷரப்பொருளாயும் விளங்குகின்றது,
அதனை-அந்தப்பொருளை, திரமாயறியுமவன்-ஸ்திரமாகஅறிந்தவன், சிந்தைசெ
ய்ததெல்லாம்-கருதியவனைத்தும், சித்திக்கும்-சித்தித்திடும். எ - று.

கருத்த. “தருமாதிகட்கும்” என்றதனால், சுருதிகூறியஅதருமமும்பெற
ப்பட்டது. “அக்கரமதனைத்திரமாயறியுமவன்சிந்தை செய்ததெல்லாஞ்சித்தித்
கும்” என்றதனால், வடநூலிற்கூறியபடி இந்தப்பிரணவரூபமானவக்ஷரமே
ஹிரணியகருப்பனென்னும்பரப்பிரமமும், அப்படியேஒருபாடியுமில்லாதஸச்சி
தானந்தஏகரமபிரமமும்என்பிரணவத்திற்குஇரண்டுகுறிப்புமிருத்தலா
ல்த் தாதானியியங்குறப்பட்டது. ஆதலால் உபாசிக்கத்தக்கதாயும் அறியத்த
க்கதாயுமுள்ளபிரமம்+னைத் தன்னுடையஅதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடியறிந்த
வன் அடையத்தக்கபிரமத்தையேனும்அறியத்தக்கபிரமத்தையேனும் எதனையி
ச்சிக்கின்றானோ அதனையடைகின்றானென்பதும் பெறப்பட்டது. இவ்வாறே
வருஞ்செய்யுளில் ஆலம்பனமென்றவிடத்திலுங்கூட்டிக்கொள்க. (ங)

அ - கை. பிரணவத்தாலறியத்தக்க பரப்பிரமஸ்வரூபமித்தன்மைத்தெ
ன்கூறுகின்றார்.

அந்தப்பரமேயெப்பொருட்குமாலம்பனமாவதுவதனைச்
சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்றான்செனியான்மரியானொருதிசையில்
வந்துற்றிலனோர்வடிவுமிலனதனால்வரவுபோக்காகு
மிந்தத்தொழில்களொன்றுமிலனெங்குந்தானாவிருக்கின்றான்.

இ - ள். அந்தப்பரமே-அந்தவக்ஷரப்பொருளே, எப்பொருட்கும்-சக
லவஸ்துக்களுக்கும், ஆலம்பனமாவது- பற்றுக்கோடாகும், அதனை- அதனை,
சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்றான்-சிந்தையில்ஏறும்படி தெளிவாகவறிந்தவன், செ
னியான் - பிறவான், மரியான் - சாகான், ஒருதிசையில்-ஒருதிசையிலும், வந்
துற்றிலன் -வந்துபொருந்தமாட்டான், ஓர்வடிவுமிலன்-(தனக்கு)ஒருவடிவமு
மில்லாதவனாவன், அதனால் - ஆகையால், வரவுபோக்காகும்-கமாகமமாகிய,
இந்தத்தொழில்களொன்றுமிலன் - இந்தத்தொழில்க ளொன்றுமில்லாதவனா
வான், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், தானாவிருக்கின்றான் - தானாகவேவிளங்கு
கின்றான். எ - று.

ப - ம். “ஜரியான்மரியான்” என்றதனால், ஆகியும் அந்தமுமாகியபாவவி காரங்களின்றென்றுபொருள்படுதலின் அதற்குமத்தியில்வரும் விகாரங்களு மில்லாதவனென்பதுபெறப்பட்டது. கெடுதலில்லாதஞானஸ்வபாவனாதலா லும், தனக்குவேறையொருபொருளுமில்லாததனாலும், துவிதம்போலொருகா ரத்தாலுண்டாகானென்பார், “ஒருதிசையில்வந்துற்றிலன்” எனவும்கூறினார்.

கருத்து. ஆகாசமுதலியபொருள்களிருக்கின்றன ஆன்மாவினிடத்தில் நின்றும்ஆகாயமுண்டாயிற்றென்றசுருதியாலென்னில், அச்சுருதிக்கும்மாயை யின்வசத்தாற்றுவதிப்பிரபஞ்சம் அத்துவிதமானபிரமத்தினிடத்தில் அத்தி யாசிக்கப்பட்டதென்றுதாற்பரியமாகலின் வேறுகவொருபொருளுமுண்டாக வில்லையென்க. (சு)

அ - கை. உலகத்திலொருஆன்மா மற்றொருவரன்மாவினைக்கொன்றவ னுக்காணப்படுதலிற் கொன்றவனுபுங்கொல்லப்படுபவனுமுள்ள இரண் டான்மாக்கள் எல்லாப்பிராணிகளுக்குஞ்சம்மதமாகுமென்று சங்கித்துக்கூறு கின்றார்.

வேறு.

பொன்றவுடலைத்துணிசெய்போதுமிறைபொன்றான்
கொன்றிடுதலுங்கொலையெனுந்தொழிலுமில்லா
னின்னுபெருமைச்சிறுமையிற்பெருகிதுபடா
யென்றுமிதயக்குகையிலேயிலகுகின்றான்.

இ - ள். பொன்றஉடலை - அழியும்படியுடம்பை, துணிசெய்போதும் - வெட்டினபோதிலும், இறைபொன்றான் - அக்ஷரப்பொருளாகியஆன்மாஅழி யமாட்டான், கொன்றிடுதலும் - ஒருவரைக்கொல்லுதலும், கொலையெனுந் தொழிலும்இல்லான் - ஒருவரால் தன்னைக்கொலைசெய்தலென்னுந்தொழிலுமி ல்லாதவன், பெருமை - பெரியதில், பெருகி - பெரிதாயும், சிறுமையில் - சிறி யதில், நுட்பாய்நின்று - சிறிதாயுந்நின்று, என்றும் - எக்காலத்தும், இதயக்கு கையில் - அந்தக்கரணமாகியகுகையில், இலகுகின்றான் - விளங்குகின் றான். எ . று.

ப - ம். இவ்வான்மாரிருவிகாரனாகலிற் கிரியாகிரயத்தன்மையும் அதற் குவிஷயமார்தன்மையும் அவனுக்குப்பொருந்தாது. அங்ஙனமறிந்தவர்கள் அநியாதவர்களைப்பதுதோன்ற, “கொன்றிடுதலுங்கொலையெனுந்தொழிலுமி ல்லான்” என்றார்.

கருத்து. உலகிலுள்ளஅணுமகத்துக்களானபொருள்களெல்லாம் இந்த க்காரணபூதமானஆன்மாவினுற்சத்தையுடையனவாகும். ஆன்மாவிற்கத்தன் மையும் இரண்டிடத்திலும்வியாபகத்தன்மையிருத்தலினாலென்க (டு)

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௮௩

இதுவுமது.

அண்ணியனுமாகுமதிதூரியனுமாகும்
வண்ணமிலதானமகிமாவருளினுலே
கண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்
நிண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார்.

இ - ள். அண்ணியனுமாகும் - சமீபத்திலிருப்பவனுமாவான், அதிதூரியனுமாகும் - அதிதூரத்திலிருப்பவனுமாவான், வண்ணமிலாதான-இவ்வண்ணமென்றுகுறிக்கக்கூடாத, மகிமா-மகிமாருபனு அந்தவான்மாவானவன், அருளினுலே-சிவப்பிரசாதத்தினுலே, கண்ணினிகழ்வாம்அலது-ஞானநேத்திரத்திற் குவீளங்குவனேயன்றி, காணவெளிதோ-காண்டற்கெளியவனோ, திண்ணமுறநானறிவன் -திடமாகநானறிவேனேயன்றி, வேறுதெளிவாரார்-மற்றியாவர்ந்தெளிபவர், எ - று.

ப - ம். விருத்தகர்மயோகம் பரிச்சின்னமானபொருளுக்குக்கூடாது. அபரிச்சின்னானபிரத்தியகான்மா மகாதேவனுய்ச்சருவகதனாலால் அவனிடத்திலிருத்தல் போதல் சபனஞ்செய்தல் முதலியவை பொன்றற்கொன்றுவி ரோதமாயிருக்கிறும் அத்தியாசிக்கப்பட்டதாகலின் ஏக்காலத்திலந்தத்தோற்றங்கூடுமென்பார், “அண்ணியனுமாகுமதிதூரியனுமாகும்” எனவும், ஆன்மா பிரமாதில்தம்பபரியந்தம் உற்பத்தியானஎல்லாப் பிராணிகளுடையஇதயத்தில் ஆன்மரூபமாகவிருந்திடினுங், காணப்பட்டதாயும் காணப்படாததாயுமானவிஷயங்களிலிச்சையில்லாதபுருஷன் விஷயோபபோகத்தாலுண்டான தோஷமில்லாதவனுய்ச்சிவப்பிரசாதத்தால் அனவச்சின்னப்பிரமரூபமானபிரத்தியகான்மாவின்மகிமையையெப்போதுஅபரோக்ஷமாகவறிகின்றனோ அப்போதுஸ்ம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் முக்தனுவானன்றிமற்றையர்க்கரிதென்பதுதோன்ற, “மகிமாவருளினுலேகண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்” எனவுங்கூறினார். “திண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார்” என்றது நாகிகேதாவுக்குத்தருமராஜர்கூறியது. (சு)

இதுவுமது.

நின்றுமுடனோறுமுடலின்றிகழ்வானாய்ப்
பொன்றுமதனோடுமொருபொன்றுதலுறாது
பென்றுநிலையாயுலகமெங்குமொருநாது
மொன்றையறிவானிடர்கொன்றிலுழலானால்.

இ - ள். உடல்தோறும் - சரீரங்கள்தோறும், நின்றும்-இருந்தும், உடலின்றிகழ்வானாய் - சரீரமில்லாமல்விளங்குகின்றவனாயும், பொன்றுமதனோடும் - அழிசின்றஅந்தவுடலினோடும், ஒருபொன்றுதலுறாது - ஓரழிவுமில்லாதவனாயும், என்றுநிலையாய்-எக்காலத்தும்அழிவில்லாமலிருந்து, உலகமெங்கும் - சகமெங்கும், ஒருநாளும் - ஒப்பற்றதானாகவேவிளங்குகின்ற,

ஒன்றை - பிரமத்தை, அறிவான் - அபரோட்சமாகவறிந்தவன், இடர்களொன்றில் - ஒருதன்பத்திலும், உழலான் - உழலமாட்டான். எ - து.

ப - ம். தேவபிதர்மனுஷ்யாதிகளுடைய சரீரங்களில் ஆகாசம்போலானம்பாவமாக இருக்கிலும் இவ்வான்மாவுக்கு மகத்துவம்ஆகாசம்போலாபேக்ஷிகமன்மென்பார், “என்றுநிலையாயுலகமெங்குமொருதானுமொன்றை” என்றார். (எ)

இதுவுமது. வேறு.

இகமுபுன்னெறியைவிட்டொருப்படுமிந்திரியங்கண்மனங்கண்மீட்டிருக்குந், தகவினையுடையானருள்பெறுமந்தவருளினுற்பிரமத்தையடைவான், இகபரமிரண்டும்புசிப்பவனவனிங்கெவ்விடத்தேயுளனிங்ஙன், நிகமுறமிகுத்ததேவருமறியார்மனிதரோவினித்தெளிவுறுவார்.

இ - ள். இகமுபுன்னெறியைவிட்டு - நிந்திக்கத்தக்கஅற்பமார்க்கத்தைவிடுத்த, ஒருப்படும் - கூடிய, இந்திரியங்கள்-இந்திரியங்களையும், மனங்கள்-மனமுதலானவைகளையும், மீட்டிருக்கும் - திருப்பியிருக்கின்ற, தகவினையுடையான் - குணத்தையுடையவன், அருள்பெறும்-சிவப்பிரசாதத்தையடைவான், அந்தவருளினால் - அந்தத்திருவருளால், பிரமத்தையடைவான்-ஆன்மாவையடைவான், இங்கு - இவ்விடத்தில், இகபரமிரண்டும் - இம்மைமறுமையிரண்டினையும், புசிப்பவனவன் - புசிக்கின்றவனாகியஅவன், எவ்விடத்தேயுளன் - எங்கேயிருக்கின்றான், இங்ஙன்திகமுற - அவனைஇவ்விடத்தில்விளங்கும்படி, மிகுத்ததேவருமறியார் - மிகுதியானதேவர்களும் அறியமாட்டார்கள், மனிதரோ - மானுடர்களோ, இனித்தெளிவுறுவார் - இனிமேலறிவார்கள். எ-து.

ப - ம். பாபங்களைச்செய்தலினும் பொறிவழிச்செல்கையினும் நீங்காதவர்களாய்ச் சித்தைகாக்கிரியமிலராய் விஷயங்களினின்றூநீங்காதமனமுடையவராயுள்ளவர் இவ்வான்மசொருபத்தையடையாரென்பார் எதிர்மறையாக, “இகமுபுன்னெறியைவிட்டொருப்படுமிந்திரியங்கண்மனங்கண்மீட்டிருக்குந் தகவினையுடையானருள்பெறும்” எனவும், சுருதியில்எவனுக்குப்பிரமக்ஷத்திரங்கள்அன்னமாகுமென்றதுஉபலக்ஷணமாகலிற்பிரமக்ஷத்திராதிகளாற்குறிக்கப்படுமெல்லாவுலகுமிந்தப்பரமான்மாவிற்கு அன்னஸ்தானமாகும். எல்லாவற்றையுஞ்சங்கரிக்கின்றதருமராஜாவுக்கறியாவான். அங்ஙனமேசுருதியும்காலனும்எவனுக்குபசேசனமென்றுகூறிற்றென்பதுதோன்ற, “இகபரமிரண்டும்புசிப்பவன்” எனவுங்கூறினார். இவ்வான்மாஅனேகவேதாத்தியயத்தினாலும் கிரந்ததாரஞ்சகத்தியினாலும் அனன்மசாஸ்திரச்சிரவணத்தினாலும்அடையப்படாநென்றதுமுதலியன ஏழாவத்தியாயத்திற்கொல்லிக்கிடந்தனவாகலின் அதனைவடநூலிற்கூறியபடிக்கூறினூரில்லையென்க. (அ)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியபொருளை பிரதருபகற்பனையாய் அடைபவனாயும்அடையத்தக்கதாயும்விரித்துக்கூறுவார், லோகசித்தமாயும் உபாதித்யால்

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதாமுமுரைத்தவத்தியாயம். உஅரு

வந்தாயுமுள்ளஜீவேசர்களுடையபேதத்தைக்கூறுகின்ற 'சத்தியம்புதிக்கின்றவர்கள்' என்றமந்திரத்தின்பொருளையும் ஜீவேசர்க்குப்பேதமுண்மையன்றென்பதேயிந்தமந்திரத்திற்குத்தாற்பரியமென்பதனையுக்கூறுகின்றார்.

ஏயபேருலகில்வினைப்பயனுகாரந்தங்கிதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாகின்றனர்சீவசங்கரரென்றிடத்தகுவா
ரோயுமாற்றவேயுண்பவன்சீவனுட்டுவான்சிவனிவர் தமக்கிங்
காயபேதந்தானுபாதிதயால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும்.

இ - ள். ஏயபேருலகில் - பெருமைபொருந்தியவுலகின்கண், வினைப்பயனுகாரந்து - கருமபலத்தைப்புகித்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், இதயமேமருவுவர் - இருதயத்தின்பொருந்தியிருக்கின்றவர்களாகிய, இருவர் - இருவர்கள், சாயையாதபமாகின்றனர் - நிழலும்வெய்யிலும்போலிருக்கின்றனர், சீவசங்கரரென்றிடத்தகுவார் - (அவர்கள்) சீவேசரென்றுகூறத்தகுவார்கள், ஓயுமாற்றவே - (அவர்களில்) ஓயுந்தன்மையில்லாமல், உண்பவன்சீவன் - புசிப்பவன்சீவனாவான், ஊட்டுவான்சிவன் - ஊட்டப்பட்டவன்சங்கரனாவான், இங்கு - இவ்விடத்தில், இவர் தமக்கு - இவ்விருவர்களுக்கும், ஆயபேதந்தான் - உண்டானபேதமானது, உபாதிதயால்வந்ததல்லது - சமஷ்டியியஷ்டியுபாதிதயால்வந்ததேயன்றி, அபேதமேயாகும் - யதார்த்தத்தில்அபேதமேதான். எ-று.

ப-ம். தன்னாற்செய்யப்படுங்கருமத்தின் பலபூதமானசரீரத்திற்பூதாகாயத்தையபேக்ஷித்துஉயர்வான இதயாகாசத்திலிருக்கின்றசத்தவபரிணாமரூபமானபுத்தியையடைந்தஜீவபரமான்மாக்களுக்குள் சத்தியமாகவரக்கடவதானகருமபலத்தைப்புகிக்கின்றவன்சீவனே பரமான்மாவன்று. அங்ஙனமேசுருதியும் 'மற்றொருவன்புகிக்காதவன், என்றுகூறிற்று. சத்திரதியாயம்போலப்புசிப்பவனுமபுகிக்காதவனுமானஇருவரிடத்திலும் புசித்தலென்னுஞ்சொல்லறிற்று. அங்ஙனமொப்பாவிடில் நிழலும்வெய்யிலும்போன்றசமுசாரித்தன்மையும் அஸம்ஸாரித்தன்மையுமானவிலக்ஷணத்தன்மைகூடாதென்பார் "சாயையாதபமாகின்றனர்சீவசங்கரர்" என்றார். (க)

அ - கை. அவித்தையாமுபாதிதயால்வந்த சீவனுக்கு அவ்வவித்தையால்ஸம்ஸாரமும் வித்தையால்மோக்ஷமுமான இவ்விரண்டும்ரதரூபகற்பணையாகப்பிரதிபாதிக்கின்றார்.

வேறு.

தேசினிகழ்தேருடல்செலுத்துமதிபாகன்
பாசமனமாமதுபிணித்துவருபாய்மா
வீசுபுலனும்விடயவீதியிசைதானு
மீசனியையாதும்வினையாடியிடுகின்றான்.

இ - ள். தேசினிகழ்தேருடல் - பிரகாசித்துவிளங்குகின்றஇரதஞ் சரீரமாகவும், செலுத்துபாகன் மதி - அதைநூடாத்துகின்றபாகன்புத்தியாகவும்,

2-அக

பாசமனமாம் - கயிறுமனமாகவும், அதிபிணித்துவரு - அந்தக்கயிற்றினற்கு
ட்டிவருகின்ற, பாய்மா - குதிரையானது, வீசுபுலனும்-பரம்புகின்றஐம்புலங்
களாகவும், விடயவீதியிசை - விஷயமாகியவீதியில், தானுமீசன் - ஆத்மாவா
கியவீசன், இவையாதும் - இவைகளைத்தையுங்கொண்டு, வினையாடியிருக்கி
ன்றான் - வினையாடுகின்றான். எ - று.

ப- ம். புத்தியாலேயே யிந்திரியங்கள் ஏவப்படுதலாற் புத்தியை, “பா
கன்” என்றார்.

கருத்து. சரீரமுதலியவற்றைரதமுதலியனவாய்க் கூறியவதனால் ஆன்
மாவவற்றிற்கு நாயகனாகக்கூறப்பட்டான். சரீரமுதலியவற்றோடுங்கூடிய ஆ
ன்மா புகிப்பவனன்றி சின்மாத்திரரூபனானவான்மா அங்ஙனமாகான் மற்
றொருவன்புகிக்காதவ, நென்னுஞ்சுருதியிருத்தலினென்க. (க0)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியரதகற்பனையைமுன்னிட்டு அவிவேகிகளுக்கு
அவசமானவிர்திரியத்தன்மையும் விவேகிகளுக்குவசமானவிர்திரியத்தன்மை
யுங் கூறுகின்றார்.

யோகமனமொன்றியதிவாமுணர்விலானுக்
காகமுறுமைம்புலவயங்கவயமாகா
பாகனையறிந்தபரிபோலமனனத்தே
யாகுமதியாளனையறிந்துவயமாமால்.

இ - ள். யோகமனமொன்றி - ஆத்மயோகத்தால்மனமொன்றி, அறி
வாமுணர்விலானுக்கு - விவேகமாகியபுத்தியில்லாதவனுக்கு, ஆகமுறும் - சரீ
ரத்திலிருக்கின்ற, ஐம்புலஅயங்கள் - ஐம்புலங்களாகியகுதிரைகள், வயமா
கா - வசப்படாவாம், பாகனையறிந்தபரிபோல-சாரதியையறிந்தகுதிரையைப்
போல, மனனத்தேயாகுமதியாளனை - மனனத்தின்கண்ணேபொருந்தியிருக்
கின்றவிவேகியை, அறிந்துவயமாம் - அறிந்துவசப்படும். எ - று.

ப- ம். “பாகனையறிந்தபரிபோல” என்றதனால், விவேகிக்கு அவ்விர்திரி
யங்கள் ஏவுதற்கும் நீக்குதற்கும்வசங்களாமென்பதுபெறப்பட்டது. (கக)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியவிருவர்களும் முறையே ஸம்ஸாரமோகூதங்
களுக்கு அதிகாரிகளென்று கூறுகின்றார்.

வருத்தமிலதாமனனமற்றமதிகேடன்
பரத்தையடையான்மிகுபவத்தையடைகின்ற
னொருக்குமனனானுணர்வுகூடினவன்வீடா
யிருக்குமிடமேவியதினின்னுமினையானால்.

இ - ள். வருத்தமிலதாம் - வருத்தமில்லாத, மனனமற்றமதிகேடன் -
மனனமில்லாதபுத்தியினனானவன், பரத்தையடையான் - சிவத்தையடைய

கடவல் லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உஅஎ

மாட்டான், மிகுபவத்தையடைகின்றான் - மிகுந்தசுன்னங்களையேயடைகின்றான், ஒருக்குமனனால் - ஒருமைப்படுகின்றமனத்தினால், உணர்வுகூடினவன் - ஞானமடைந்தவன், லீடாயிருக்குமிடமேல் - மோகூழமாகவிருக்கின்றஇடத்தையடைந்து, அதில்லின்றும் - அவ்விடத்திலிருந்தும், இலையான் - இளைக்கமாட்டான். எ - று.

ப - ம். காமாதிகளால்வசிக்கப்பட்டவனாய்ச் செய்யக்கூடாதகாரியத்தின் முயற்சியுள்ளவனாய் அசுத்தனாலால், “மதிக்கேடன்” என்றார்.

கருத்து. விவேகியானவன் ஸம்ஸாரமண்டலத்தையடையாதவனாய்ப் புனராவர்த்தியில்லாத முத்திஸ்வரூபமானபிரமத்தையடைவானென்க. (கஉ)

அ - கை. மறுபடியந்தப்பதத்தைவிரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பொருந்துஞானமாம்பாகனான்மனத்தளைபூட்டியைம்புலப்பாய்மா பரந்தெழாவகைதன்வசமாக்கினான்பரம்பதமடைகின்றான்
றிருந்துமாலுடைப்பதமதுவதுபரஞ்சிவனெனுந்திருநாமத்
திருந்தவாறுதானிருந்தவாறன்றிவேறினையிலாவிற்றைபாவன்.

இ - ள். பொருந்து - பொருந்துகின்ற, ஞானமாம்பாகனான் - விஞ்ஞானமாகியசாரதியினால், மனத்தளைபூட்டி - மனமாகியபாசத்தைப்பூட்டி, ஐம்புலப்பாய்மா - பஞ்சவிந்திரியங்களாகியகுதிரைகள், பரந்தெழாவகை - விரிந்துபோகமலிருக்கும்படி, தன்வசமாக்கினான் - தன்வசஞ்செய்தவன், பரம்பதமடைகின்றான் - பரமபதத்தையடைகின்றான், திருந்தமாலுடைப்பதமது - திருந்தியவிஷ்ணுவின்துபதமும்அதுவேயாகும், பரம்பது - உயர்வாகியஅதுவே, சிவனெனுந்திருநாமத்திருந்தவாறுதான் - சிவனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனாயிருந்தவாறுதான், இருந்தவாறன்றி - அப்படியிருந்தசிவபிரானைத்தவிர, இணையிலாஇறை - ஒப்பில்லாதஇறைவன், வேறுயாவன் - வேறெவனிருக்கின்றான். எ - று.

ப - ம். ஆன்மானுன்மவிவேகத்தையுடைய நிச்சயரூபமானபுத்தியை, “பாகன்” எனவும், வியாபகமானபிரமத்தினுயர்ந்தசச்சிதானந்தவுக்ரஸஸ்வரூபத்தை ஆன்மஸ்வரூபஞானத்தால் ஸம்ஸாரபந்தத்தினிங்கி யடைகின்றானென்பதுதோன்ற, “பரம்பதமடைகின்றான் திருந்துமாலுடைப்பதமது” எனவுங்கூறினார். (கக)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறிய சொரூபமே லீலையினால் உமையொருபாகமானசிவமாயிற்று. ஸச்சிதானந்தவுக்ரசமான இந்தப்பரசிவஸ்வரூபமே உருத்திரன்முதலியகுணமூர்த்திக்கும் மற்றையவிந்திராதிகட்கும் பரமபதமென்றுகூறுகின்றார்.

அருளதாலுருவொன்றியேநின்றளவகிலநாயகனென்னும்
பொருளதேபரமாம்பதியாவரும்புகலிடமதுவாகுங்

கருணைமேவியசிவனொழிந்துருத்திரன்கண்ணனான்முகனென்பா
ரிருளதானதில்பரம்பதமெனும்படிபெங்ஙனேயிமையோரே.

இ - ள். அருளதால் - திருவருளாகியபராசத்தியுடன், உருவொன்றி
யேரின்றுள் - திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற, அகிலநாயகனென்
னும்பொருளாதே - சர்வேச்வரனென்னும்வஸ்துவே, பரமரம்பதம் - பரமபத
மாகும், இயாவரும் - எவர்களுக்கும், புகலிடம் - தஞ்சமாகியஇடம், அது
வாகும் - அந்தப்பரமபதமேயாகும், இமையோரே - தேவர்களே, கருணைமே
வியசிவனொழிந்து-கிருபைபொருந்தியஸாம்பமூர்த்தியானசிவபிரானைத்தவிர,
உருத்திரன்கண்ணனான்முகனென்பார் - உருத்திரன் விஷ்ணு அயன் என்னும்
மூவர்களுக்கும், இருளதானதில் - அஞ்ஞானமில்லாத, பரம்பதமெனும்படி -
பரமபதமென்னும்வண்ணம், எங்ஙன - எங்கே. எ - று.

ப - ம். திருந்தமாலுடைப்பதமதுவென்ற சுருதிவாக்கியத்திற்குத்தா
னேயுரைசெய்வார் 'எவ்விடத்தில் அன்னியத்தைப்பார்க்கின்றானில்லை கேட்கி
ன்றானில்லை' யென்றுசுருதிகூறியபிரகாரம் திரிபுடிஹீனமாயத்துவிதமானதத்
துவம்யாது அதுவே தேவர்நரர்முதல் எல்லார்களாலும்விரும்பத்தக்கதான
நிரதிசயானந்தஸ்வரூபமானபதமென்பார், "யாவரும்புகலிடம் அதுவாகும்"
என்றார். (கசு)

அ - கை. இந்திரியமுதலியவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமத்தன்
மையும் வியாபகத்தன்மையும்பிரத்தியக்குத்தன்மையும் தாரதம்மியமாகக்கூ
றிஅடையத்தக்கபாசிவசொருபத்திற்குநிரதிசயசூக்குமத்தன்மைமுதலியவை
நிருபிக்கின்றார்.

இந்தியங்களிற்பொருளெனல்பரமனமிவற்றினும்பரமத்திற்
புந்திரந்பரமதிலுமான்பரமெலாம்பொன்றியதெரியாமை
யந்தமானினும்பரமவ்வியத்தமாமதிப்பரம்புருடன்ரு
னிந்தமெய்ப்பரம்புருடனிப்பரம்பிறிதில்லைமேலிவனேயாம்.

இ - ள். இந்தியங்களில் - பஞ்சவிந்திரியங்களினும், பொருளெனல்
பரம் - விஷயங்களென்பதுசிரேஷ்டமாகும், இவற்றினும் - இவைகளினும்,
மனம் - மனமானது, பரம் - சிரேஷ்டமாகும், அத்தில் - அதனினும், புந்தி -
புத்தியானது, நற்பரம் - நல்லசிரேஷ்டமாகும், அதிலுமான்பரம் - அத
னினும்மகத்தத்துவஞ்சிரேஷ்டமாகும், எலாம்பொன்றியதெரியாமை - அனை
த்தம்தன்கண்ணசித்தனும்அஞ்ஞானமாகிய, அவ்வியத்தம் - மாயையானது,
அந்தமானினும்பரம்ஆம்-அந்தமகத்தத்துவத்தைக்காட்டிலுஞ்சிரேஷ்டமாகும்,
அகிப்பரம்புருடன்ருன் -அதனினும்புருடன்சிரேஷ்டனாவான், இந்தமெய்ப்பா
ம்புருடனில்-இந்தவுண்மையாய்ச்சிரேஷ்டனாகியபுருஷனைக்காட்டிலும், பரம்
பிறிதில்லை-சிரேஷ்டம்தேவநிலை, மேலிவனேயாம் - இந்தப்புருடனேசிரேஷ்ட
னாவான். எ - று.

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். 2அக

கருத்து. பூதகாரியமாய்ஸ்நூலங்களான இந்திரியங்களைத்தஞ்சுக்குவின் க்கமுண்டாகும்பொருட்டிச் சப்தமுதலியவிடயப்பொருள்களையுண்டாக்குத லின் இந்தியங்களிற்பொருளதிகமெனவும், பெரிதானஅந்தப்பொருள்களைக்கா ட்டிலும் மனமென்னுஞ்சொல்லுக்குவாச்சியமாய் மனத்திற்கு ஆரம்பகமான பூதகுக்கும்அதிகமெனவும், அதனினும்சூக்குமமாய்மகத்தாய்ப்பிரத்தியகா ன்மபூதமான புத்தியென்னுஞ்சப்தத்திற்குவாச்சியமான அத்தியவலாயமு தலியவையுண்டாக்கும்பூதகுக்குமதிகமெனவும், அதனினும்ஸமஷ்டிருபஇர ணியகருப்பசம்பந்தமுள்ளபுத்திருபமானபெரியவான்மா எல்லாப்புத்திவிருத் திகளுக்குங்காரணமாயும் சூக்குமதரமாயும் வியாபகமாயும்பிரத்தியக்குப் பூத மாயும் இருத்தலால் அதிகமெனவும், அதனினும்அவ்வியாகிருதநாமருபான்மக மாய் எல்லாவுலகிற்கும்பீஜபூதமாய் மாயைபிரகிருதி அவித்தையென்னும் பரி யாயங்களைபுடையஅவ்வியத்தம் எல்லாவற்றினும்அதிகமெனவும், இவையெல் லாவற்றிற்குங்காரணனாய்ச்சூக்குமதரனாய் பிரத்தியகான்மாவானபுருடன்ச சலஜகத்தையும் தன்சொருபத்தாலேயேநிறைக்கின்றவனாயும் எல்லாச்சீரங் களினுஞ்சுருவார்தரனாயுமிருக்கின்றதலாதிகமெனவும், சிற்கனப்பிரத்தியகா ன்மாவானபுருடனைக்காட்டிலும் மேலானபொருள்யாதொன்றுமில்லையென வும், இங்ஙனம்எல்லாவற்றிற்குங்கூறிய சூக்ஷ்மத்தன்மைமுதலியவையிவ னிடத்தில் முடிந்ததிறற்றலினால் இவனையடைகின்றவர்களானஸமுஸாரிகளு க்கு அடையப்பட்டஉயர்வானகதியாவான். புனராவர்த்தியில்லாமையின்இக்க தியேயுயர்ந்தது மற்றைக்கதிகள்புனரார்வத்தியுடையனவாதலாலுயர்ந்தனவ ன்றெனவும், இந்தக்கதியும்பிராப்தப்பிராப்திருபமாதலால்நூனமாத்திரத்தால டையத்தக்கதே யன்றிமற்றைக்கதிகளைப்போற்கிரியையாற்சாதிக்கப்படுந்தன் மையும் அனித்தியத்தன்மையும் இதற்குஉண்டென்றுசங்கிக்கத்தக்கதில்லையெ னவுமுணர்க. (கரு)

அ - கை. சுருதியிற்கூறியபுருஷபதத்திற்குரைசெய்கின்றார்.

புருடனென்றுரைசெயப்படுவதுபரிபூரணமாகின்ற சொருபநின்றவாநிற்கவிங்கருளொடுதோன்றவல்லவ ன்ருளே யானுமன்றுமாலயனுமன்றெவர்க்குமுள்ளாகியேயாவர்க்குந் தெரிவருஞ்சிவனவனைபிங்கொருங்கியசிந்தையார்தெளிவாரே.

இ-ள். புருடனென்று உரைசெயப்படுவது-புருஷனென்றுசொல்லப்படு வது, பரிபூரணமாகின்ற - அகண்டபரிபூரணமாகிய, சொருபம் - தனதுசொ ருபமாக, நின்றவாநிற்க - விளங்கிநின்றவண்ணமிருக்கவும், இங்கு - இங்கே, அருளொடு-கருணையேவடிவமாகியபராசக்தியோடு, தோன்றவல்லவன்ருளே - விளங்கவல்லவனேஆவன், அரனுமன்று- (அவன்) உருத்திரனுமல்ல, மாலயனு மன்று - அரியயனுமல்லன், எவர்க்குமுள்ளாகி-யாவர்க்குமாந்தரனாகி, யாவர் க்குந்தெரிவரும் - எவர்களாலுமறியக்கூடாத, சிவன் - சிவபெருமானேஆ வான், அவனை - அந்தச்சிவபிரானே, இங்குஒருங்கிய- இவ்விடத்திலொருமைப் பட்ட, சிந்தையார்-சித்தத்தையுடையவர்கள், தெளிவார்-அறிவார்கள். எ-று.

ப - ம். திரிவிதபரிச்சேதமில்லாதவனுய்ச் சச்சிதானந்தலக்ஷணனானபரசிவனே சாஷாத்திருஷ்சத்தத்திற்குஅபிதேயனாவான். அவனே லீலையினால் தன்னுடையசிவசக்திரூபத்தன்மையைத்தெரிவிக்கும்பொருட்டு உமைபாகனாய்ப்பவித்தானென்பார், “இங்கருளொடுதோன்றவல்லவன்” எனவும், சகலபிராணிகளிடத்திலும்தானாகவேயிருக்கினும் ஆவரணவித்தையென்னுமோகத்தினால்மறைபொருளாகித் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு வேராகவிளங்குகின்றானிலை. அங்ஙனமாயினும் இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் உயர்வுடையன பொருள்களென்றுகூறியபிரகாரமே நிரதிசயசூக்கும ஆன்மதத்துவத்தைப்பார்க்கும்வல்லமையுடைய சூக்குமதரிசிகளானவித்துவான்களால் குருக்களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் பரிபக்குவமாய்வுகாக்கிரத்தையடைந்த சூக்குமபுத்தியினால் அந்தப்புருஷன்பார்க்கப்படுவானென்பார், “தெரிவருஞ்சிவனவனையிங்கொருங்கியசின்னதயார்தெளிவாரே” எனவுங்கூறினார். (கசு)

அ - கை. ஆன்மதரிசனத்துக்குவேண்டு முபாயத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வாக்கதுமனத்திடைவைக்கும்மனம்
போக்கிடும்புந்தியுட்புந்திமானிலே
யாக்கிடும்ந்தமானிவையனைத்தினுந்
தாக்கறுசாந்தமாந்தன்னிற்சாந்தமாம்.

இ - ள். வாக்கது-வாக்கானது, மனத்திடை-மனத்தினிடத்தில், வைக்கும் - ஒடுங்கும், அம்மனம் - அந்தமனமானது, புந்தியுள்- புத்தியினிடத்தில், போக்கிடும் - ஒடுங்கும், புந்தி - புத்தியானது, மானிலேயாக்கிடும் - மகத்தத்துவத்திலேஒடுங்கும், அந்தமானிவையனைத்தினும் - அந்தமகத்தத்துவமானது இவையெல்லாவற்றினும், தாக்கறும் - சம்பந்தமில்லாத, சாந்தமாம்தன்னில்-சாந்தமாகியஆன்மாவானதன்னிடத்தில், சாந்தமாம் - ஒடுங்கும். எ - று.

ப - ம். புறக்கரணங்களெல்லாவற்றையும்மனத்தினும், அதனைச்சொப்பிரகாசசொருபமானபுத்தியென்னுமான்மாவினிடத்தினும், அதனைஸமஷ்டிபூதமாயும்சூக்குமதரமாயுமுள்ளஹிரண்யகருப்பனைனுமுபாதிவினும்அதனைச்சொருப்போதஸத்துவமாய்ச் சாந்தமாய் நாமரூபங்களொன்றுமில்லாததாய் நிருவிகாரமாய்ச்சாஷிசின்மாத்நிரூபமாய் முக்கியமான ஆன்மாவினிடத்திலொடுக்கிப்பரிபூரணஸ்வப்பிரகாசானுசந்தானபரனாய்ப்பவிக்கத்தக்கவனென்பது தோன்ற, “இவையனைத்தினுந்தாக்கறு சாந்தமாந்தன்னிற்சாந்தமாம்” எனவுங்கூறினார். (கசு)

அ - கை - பிருதிவிமுதலிய பூதங்களுக்கு முறையே ஒவ்வொருகுணங்களில்லாமையினால் ஒன்றிற்கொன்று சூக்குமதாரதம்மியங்காணப்படுகின்றன எனவேஒருகுணமுமில்லாதஆன்மாவிற்கு நிரதிசயசூக்ஷ்மத்தன்மைசொல்லவேண்டிவதில்லையாயிற்று. எனக்கருதிச்சப்தாதிகளை நிஷேதித்துஆன்மசொருபத்தைக்கூறுகின்றார்.

கட்வல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உகக

ஒலிமுதலுணாப்பனவொன்றுமின்றியே
யெலையிலதாகியெப்பொருட்குமேலதாய்ச்
சலமதின்றியவதுதன்னைத்தம்முளே
நிலைபெறவறிந்தவர்மரணநீங்குவார்.

இ - ள். ஒலிமுதல் - சத்தமுதலாக, உணாப்பனவொன்று மின்றி - சொல்லப்பட்டனவொன்றுமில்லாமல், எலையிலதாகி - எல்லையிலாததாயும், எப்பொருட்கும்-அனைத்திற்கும், மேலதாய் - உயர்வாயும், சலமதின்றியவது தன்னை - சாந்தமாயுமுள்ள அதனை, தம்முளே - தனது இருதயத்தின்கண்ணே, நிலைபெற அறிந்தவர் - தீரமாகவுணர்ந்தவர்கள், மரணநீங்குவார் - சன்ன மரணத்தைக்கடப்பார்கள். எ - று.

கருத்து. பரமான்மஞானத்தைநிச்சயஞ்செய்தவர் அவித்தியாகாமக ருமத்தையிலக்கணமாகவுடையஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுதலையடைகின்றாரெ ன்றுணர்க. (கஅ)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியஆன்மாவை யாவருமநியாததற்குக்காரண ன்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பரப்பினுனிந்தியங்களைப்பார்க்குறப்பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புளவிதரமேகாண்கின்றான்
றிருப்பினூனநாட்டத்தினுலப்பொருடெரியவேபெறுந்தீர
னொருத்தனையவிநாசியாம்பரவொளியாயவனொளிர்கின்றான்.

இ - ள். பார்க்குற - ஐகத்தைக்காணும்பொருட்டு, இந்தியங்களை -ஐம் பொறிகளையும், பரப்பினுன்-விரிவாகச்சிருட்டித்தவனாகிய, பரம்பரன்-பரம சிவன், உள்ளாகியிருத்தலால்-ஆந்தரப்பொருளாக இருத்தலால், அறிவொண்கி லன்-அறிதற்கரியவனாகலின், புறம்புள-(சீவன்)பாகியத்திலுள்ள, இதரமேகா ண்கின்றான்-பின்னங்களுையேபார்க்கின்றான், திருப்பி - ஆந்தரவழியேதிருப்பி, ஞானநாட்டத்தினுல் - ஞானக்கண்ணுல், அப்பொருள்- அந்தப்பரசிவனை, தெ ரியவேபெறும் - காணப்பெற்ற, தீரனொருத்தனே - தீரனாகியவொருவனே, அவிராசியாம் - நாசமில்லாதவனாவான், பரவொளியாய் - பிரமசொருபமா யும், அவன் - அவனே, ஒளிர்கின்றான்-பிரகாசிக்கின்றான். எ - று. (கக)

இதுவுமது.

பேதமாகிவேருகியபொருள்கண்மேற்பேதமையதனாலே
காதன்மேவினர்காலபாசத்திலேகட்டுணக்கடவாரே
யாதலாலழிவின்றியபொருளிலேயறிஞராதரித்தல்லா
லேதுமாதரித்திடாதவரப்பொருளெய்தியேயிருக்கின்றார்.

இ - ள். பேதமாகி - பின்னமாகி, வேருகியபொருள்கள்மேல் - வேரு யிருக்கின்றவிடயங்களில், பேதமையதனாள் - மடமையால், காதல்மேவினர்-

ஆசைகொண்டவர்கள், காலபாசத்தில்- யமனதுபாசக்கயிற்றினால், கட்டுணைக் கடவார்- பிணிக்கப்படுவார்கள், ஆதலால் -ஆகையால், அழிவின்றியபொருளில் - நாசமில்லாதவஸ்துவினிடத்தில், அநிருராதரித்தல்லால் - விவேகிகள் அன்புவைப்பதேயன்றி, ஏதும்ஆதரித்திடாது - மற்றெதனிடத்தும்அன்புசெய்யாமல், அவர்-அவ்வறிஞர், அப்பொருள் - அந்தவஸ்துவை, எய்தியேஇருக்கின்றார் - அடைந்தேயிருக்கின்றார்கள். எ - று.

(20)

அ - கை. அவ்வான்மாவையடையுமுபாயங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சத்தப்பரிசவுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா
வெத்தைக்கொண்டங்கறிகின்றனதனையொழியவேதுளதா
மத்தம்பரத்தைக்கண்டிந்தவவத்தைமூன்றுங்காணுமை
சித்தித்திருக்குமவனலமுந்தீங்குமின்றித்திகழ்கின்றான்.

இ - ள். சத்தப்பரிசவுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா-சப்தம் ஸ்பரிசம் உருவம் இரதம் கந்தமுதலாகப்பொருந்தியஅனைத்தையும், எத்தைக்கொண்டு- எதனால், இங்கறிகின்றான்- இவ்விடத்திலறிகின்றானே, அதனையொழிய- அதைத்தவிர, ஏதுளதாம் - யாதிருக்கின்றதாகும், அத்தம்பரத்தைக்கண்டு- அந்தப்பிரமத்தையபரோக்ஷமாகப்பார்த்து, இந்தஅவத்தைமூன்றும் - இந்தமூன்றவஸ்தைகளையும், காணுமை - (ஆன்மாவாகியதன்னிடத்திற்) காணுதிருக்கின்றதன்மை, சித்தித்திருக்குமவன் - சித்தித்திருக்கின்றஅவன், நலமுந்தீங்குமின்றி - நன்மையுந்தீமையுமில்லாமல், திகழ்கின்றான் - விளங்குகின்றான். எ - று.

கருத்து. தேகமுதலியகூட்டங்களுக்குவேறாய்ச் சின்மாத்திரப்பிரகாசமானஆன்மாவினாலேயே ரூபமுதலியஎல்லாவிடயங்களுமறியப்படுதலின் ரூபமுதலியஎல்லாப்பிரத்தியயங்களுக்குஞ்சாക്ഷியே யான்மாவாவானன்றிக் கடம்போல ரூபமுதலியவைகளையுடையஅனான்மாக்களான தேகேந்திரியமுதலியவைகள்அன்றெனவும், எல்லாஞ்சின்மாத்திரரூபானஆன்மாவினாலேயேயறியப்படுதலால் ஒருவஸ்தவுஞ்சேஷிக்கவில்லையெனவுங்கொள்க.

(2க)

அ - கை. சாஷியான ஆன்மசொரூபத்தைவிசேஷித்துக்கூறுகின்றார்.

மூன்றாகின்றவவத்தையெனமொழியும்புரங்கண்மூன்றுணருஞ்
சான்றாயறியிலறிகின்றதன்னில்வேருகாதவைதா
னான்றவுணர்வேயுருவானவொளியேபுளதாய்வித்தாகித்
தோன்றுகின்றன்தோன்றாதுநிகழ்வானென்றுஞ்சுதந்தரத்தால்.

இ-ள். மூன்றாகின்றஅவத்தையெனமொழியும் - மும்மையாகியஅவஸ்தைகளென்கின்ற, புரங்கள்மூன்று - முப்புரங்களையும், உணருஞ்சான்றாயறியில்- அறிகின்றசாட்சியாகத் (தன்னை) பார்த்தால், அறிகின்றதன்னில்-அவ்வாறறிகி

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உகூந்.

ன்றதன்னைத்தவிர, அவைதான்வேறுகாது - அந்தமூன்றவஸ்தைகளும்பின்னமாகாது, ஊன்றவுணர்வேயுருவான-தள்ளக்கூடாதஞானமேரூபமாகிய, ஒளியேயுளதாய் - விளக்கமேயிருப்பதாயும், வித்தாகி - காரணவஸ்துவாயும், தோன்றுகின்றதும் - விளங்கியும், என்றும் - எக்காலத்தும், சுதந்தரத்தால் - சுதந்தரத்தினால், தோன்றாதுநிகழ்வான்-திரிசியமாகாமல்விளங்குவான். எ-று.

ப-ம். சிதான்மாவினால்விளங்கும்மூன்றவஸ்தைகளும் மற்றைத்திரிசியம்போல அவனிடத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டதாதலால் அவனுக்குவேறுமில்லையென்பார், “தன்னில்வேறுகாதவைதான்” எனவும், பரசிவன் சுதந்தரனாதலிற்றன்னுடையமாயாவிலாஸத்தினால் மூன்றுபுரங்களாக ஒருகால்விளங்குகின்றான், தத்துவமாக அப்படிவிளங்குகின்றானில்லை, ஒருபாதிகளாயின்றித்தானே விளங்குகின்றனென்பார், “தோன்றுகின்றன்தோன்றாது நிகழ்வானென்றுஞ் சுதந்தரத்தால்” எனவுக்கூறினார். (உஉ)

அ - கை. ‘யாதொன்று இகத்தில்அதுவேபரத்திலும் யாதொன்றுபரத்தில் அதுவேயிகத்திலென்ற, சுருதியின்தாற்பரியத்தைக்கூறுகின்றார். வேறு.

பரமிகமாய்நிகழ்ந்ததுபரம்பொரு
ளொருபொருள்பிரிதிலையுளதுபோற்பல
கருதுமேலவன்கணிர்காண்பதெங்கணு
மரணமேமரணமேமறித்துஞ்சார்வதே.

இ - ள். பரம்பொருள்-பிரமமே, பரம்பிகமாய்நிகழ்ந்தது -பரத்தினும் இகத்தினுமிருப்பதாகிவிளங்குகின்றது, ஒருபொருள்பிரிதிலை-அந்தவொருபொருளைத்தவிரவேறென்றுமில்லை, உளதுபோற்பலகருதுமேல் - இருக்கின்றது போலப்பலவாகக்கருதுவனெல், எங்கணும்-எங்கும், அவன்கணில் - அவனிடத்தில், காண்பது - காணப்பட்டது, மரணமே - மரணமேதான், மறித்தும்-மறுபடியும்பிறந்து, மரணமே சார்வது - அவனுக்குமரணமேபொருந்துகின்றது. எ - று.

ப-ம். யாதொருஇந்தக்காரியகாரணஸமூகத்திலிருக்கின்ற ஸச்சிதானந்த ஏகரஸமானதத்துவமோ, யாதொன்றுஐக்காரணமாய்ஸர்வஞ்ஞானம் சூரியாத்மகமானபிரமத்தினிடத்திலுமிருக்கின்றதோ, அவ்விரண்டும்எப்போதும் ஒன்றேதான். கிஞ்சிக்கியத்தன்மையும்சருவக்கியத்தன்மையுமானபேதத்தோற்றம் மாயை அவித்தைஎன்னுமுபாதிகளால்வந்ததாகலிற் பேதமவர்கட்கில்லை. அங்நானமேசுருதியும், இந்தப்புருடனிடத்தில்யாவன் யாவன்ஆதித்தனிடத்தில்அவனொருவனென்று, கூறிற்றென்பதுதோன்ற, “பரமிகமாய்நிகழ்ந்ததுபரம்பொருளொருபொருள்” என்றார். (உஉ)

அ - கை. பரமானபிரமத்தைக்காட்டிலும் எல்லாவலுகிற்கும்பேதமனுபவிக்கப்படுகின்றதென்றுசங்கித்து உபமானத்துடன் அத்தாதான்மியத்தைக்கூறுகின்றார்.

வன்னிதானொருவனாயிருக்கமற்றவன்
துன்னியவருவமாய்த்தோன்றுமாறுபோ
லின்னதெனமலுட்புகுந்துமேகனா
யன்னியனாகியொன்றோடுமார்ப்புறன்.

இ - ள். வன்னிதான் ஒருவனாயிருக்க - அக்கினியானவனொருவனாயிருக்கவும், மற்றவன் - அந்தஅக்கினியானவன், துன்னியஉருவமாய்த் தோன்றுமாறுபோல் - தான்பொருந்தியபொருள்களின்வடிவமாகக்காணுந் தன்மைபோல, இன்னதெனமல் - இன்னதென்று குறிக்கப்படாமல், உட்புகுந்து - சரீரத்துட்புகுந்தும், ஏகனாய் - ஏகசொருபனாயும், அன்னியனாகி - அன்னியசொருபங்களாயும் இருந்தும், ஒன்றோடும் ஆர்ப்புறன் - ஒன்றோடுஞ்சம்பந்தப்பட்ட மாட்டான். எ - று.

ப - ம். எப்படியொருவனான அக்கினியே உலகத்தையனுப்பிரவேசித்துத் தகிக்கப்படுவனவான விற்றகுமுதலியபேதரூபங்களிற்சென்று தகிக்கப்படும் பொருளுக்குச்சமானவருவத்தை யடைகின்றான், அப்படியே ஸச்சிதானந்தரூபபரிசிவனொருவனே யெல்லாப்பிரானிகளுக்கும்ந்தராத்மாவாய்த் தேவமனுஷ்யாதி சரீரத்தையடைந்து அந்த அந்தரூபங்கள்போலாகின்றான். அவ்வனமாயினும் பிரபஞ்சத்திற்குவேறுகத்தனக்கு ஸ்பாவமாயுள்ள நிருபாதிக சொருபமாயிருக்கின்றனென்பார், “இன்னதெனமலுட்புகுந்துமேகனாயன்னியனாகி” எனவும், ஒருவனாயுள்ள ஆன்மாவே அங்கங்கே அந்தவந்தரூபமாகியிருக்கினும் அதனற்செய்யப்படும்ஸம்ஸாரதுக்கத்தினனுபவமும் அவனுக்குண்டாகாது. எப்படிச்சூரியன்எல்லாவுலகத்திற்குங்கண்ணொளியாகிக்கண்ணுக்கு உபகாரஞ்செய்து கண்ணாயிருக்கினும் அசுபமுதலியவற்றின் தரிசனத்தாலுண்டான அத்தியான்மங்களாயும் பாகியங்களாயுள்ள பாபதோஷங்களோடுஞ்சேராதவனாவனோ, அப்படியே ஏகனாய்ச் சர்வபூதங்களுக்குமந்தராத்மாவாயினும் அந்தப்பிரானிசமூகங்களைக்காட்டிலும் வேறாய் அவர்களுடையதுக்கத்தோடுஞ்சேராதவனாவான். அவித்தையால்இவ்வான்மாவிற்கு ஸம்ஸாரதுக்கத்தோற்றமேயன்றிப் பரமார்த்தமானவுபாதியிலில்லை இல்லாததாய் அனாதியானஸம்ஸாரதுக்கத்தோடும் பரமார்த்தபூதனான ஆன்மாவிற்கு எப்படிச்சம்பந்தங்கூடுமென்பதுதோன்ற, “ஒன்றோடுமார்ப்புறன்” என்றார். (உச)

அ - கை. ஸர்வங்களுக்கும் முக்கியனான ஆன்மா ஒருவனே. இவனுக்குச்சமானமாகவும் அதிகமாகவும் ஒருவனில்லையெனவும், எல்லாவுலகுமென்னமிவன்வசமாகுமெனவும், இவனுக்குச்சர்வாந்தரமான ஆன்மத்தன்மை யென்னெனவெனவுஞ், சங்கித்துங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாம்வசிகரிப்பானாயெதுக்குமுள்ளாமொருவடிவைப்பல்லாயிரங்கோடிகளாகப்பண்ணிரிற்கும்பரம்பரனை

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உசுரு

யல்லாதொன்றுமில்லையெனவனுபவத்தாலகத்துணர
வல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடிவாய்மொழியுமாமறைதான்.

இ - ள். எல்லாம்வசிகரிப்பானாய் - அனைத்தையுந்தனக்குவசப்படுத்து
கின்றவனாயும், எதுக்குமுள்ளாம்-அனைத்திற்குமாந்தரமாயுமிருக்கின்ற, ஒரு
வடிவை - ஏகசொருபத்தை, பல்லாயிரங்கோடிகளாக - பல்லாயிரங்கோடிய
ண்டங்களாக, பண்ணுநிற்கும் - செய்கின்ற, பரம்பரணையல்லாது - பரமசிவ
னைத்தவிர, ஒன்றுமில்லையென - ஒன்றுமில்லையென்று, அனுபவத்தால் - சுவா
னுபவத்தால், அகத்துணரவல்லார்தமக்கு - மனத்தில்அறியவல்லவர்களுக்கு,
பேரின்பம்வடிவாய் - பேரின்பமேசொருபமாக, மாமறைதான் - பெருமை
பொருந்தியவேதங்கள், மொழியும் - சொல்லுகின்றன. எ - று.

ப-ம். இதயாகாசத்திலிருக்கின்ற ஆன்மாவைக்குருசாஸ்திரங்களுடையஉ
பதேசத்தால் ஸாக்ஷாத்நாக எவர்களனுபவிக்கின்றார்களோவிலேகிகளாய்ப்பி
ரமசொருபமான அவர்களுக்கே நிரதிசயாபிவியத்தியாய்நித்தியமானசுகமு
ண்டாகுமென்பார், “அனுபவத்தாலகத்துணரவல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடி
வாய்மொழியுமாமறைதான்” என்றார்.

கருத்து. மற்றையர்களானஅஞ்ஞர்களுக்கு சத்தப்பரிசமுதலியவிஷய
ங்களாலுண்டாகிய அநித்தியமானசுகமேதான். இவ்விஷயசுகம் சுபகருமத்
தால்வைக்கப்பட்ட புத்திவிருத்தியையனுசரித்துநின்றவின் சுஷணிகத்தனமை
யுள்ளதாகுமென்க. (உரு)

அ - கை. நித்தியானித்தியங்களுக்குச்சேதனன் சேதனங்களுக்கு, என்ற
சுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

யாவனறியப்படாமையினுலிவ்வேறுண்டாமிவ்வேறெத்
தேவனுலேநிலைபெற்றுச்சேதனங்களாய்த்திகழு
மோவலறவேயப்பரணையுள்ளத்துணர்ந்தோருள்ளத்தே
தாவில்சாந்திகுடிகொள்ளுமல்லாதவரைச்சாராதால்.

இ - ள். யாவன் - ஏவன், அறியப்படாமையினுல்-தானாகவுணரப்படா
ததனால், இவ்வேறுண்டாம் -இந்தப்பின்னங்களானசுகங்கள்தோற்றுக்கின்றன,
இவ்வேறு - இச்சுகங்கள், எத்தேவனால் - எந்தத்தேவனால், நிலைபெற்று-திர
மாகி, சேதனங்களாய்த்திகழும்-சேதனங்களாகவிளங்குகின்றன, அப்பரணை-
அந்தப்பரிசுவனை, ஓவல்அறவே - ஒழிவின்றிப்பத்தியாக, உள்ளத்துணர்ந்
தோர் - மனத்திலறிந்தவர்களது, உள்ளத்தே- இருதயத்தின்கண்ணே, தாவில்
சாந்திகுடிகொள்ளும் - குறைவில்லாதசாந்தியானது குடிகொண்டிருக்கும்,
அல்லாதவரைச்சாராது-அவ்வாறுணராதவர்களிடத்திற்பொருந்தாது. எ-று.

ப-ம். துவிதப்பிரபஞ்சமானது அஞ்ஞானவசத்தாற் சுயம்பிரகாசமானபி
ரமத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டு விசித்திரமானவெவ்வேறுநாமரூபங்களாகத்தோ

ன்றுகின்றதென்றுதெரிவிப்பார், “யாவனறியப்படாமையினால்வேறுண்டாம்” எனவும், எந்தச்சத்தையின்சம்பந்தத்தால்ஆகாசாதிகளும்வியாவகாரிகமாகரித்தியங்களாகும். எந்தச்சைதன்னியத்தையனுசரித்தபெலத்தினால் சுரர்நரர்முதலியவர்கள்சேதனர்களாகின்றூர்களென்பார், “இவ்வேறெத்தேவனுலேநிலைபெற்றுச்சேதனங்களாய்த்திகழும்” எனவுக்கூறினார். (உசு)

அ - கை. குறிக்கக்கூடாதஆன்மசுகமானது சாதகனுக்குச்சாமானியமாய்விளங்குகின்றதா விஸ்பஷ்டமாய்விளங்குகின்றதா விளங்குகின்றதில்லையாவென்றசங்கைக்கு, சாமானியமாய்விளங்குகின்றதும்விசேஷமாய்விளங்குகின்றதும்ஆன்மாவேயென்றுஉத்தரங்கூறுவார் ‘அவ்விடத்திற்குரியன்விளங்குகின்றானில்லை’ யென்றசருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இதுவதெனவொண்ணாதவெல்லையில்பேரின்பத்தை யதுவிதுவென்பர்களறிவோவறியாமையோவறிவே யெதுவுமிதையானிகழ்வதிதைநிகழ்விவையொன்றாமதிபரிதியனலொளியுமறுவில்பரனலொளியாம்.

இ - ள். இதுவதெனவொண்ணாத - இதுஅதுஎன்றுகருதக்கூடாத, எல்லையில்பேரின்பத்தை - அளவில்லாதபேரானந்தத்தை, அதுவிதுவென்பர்கள் - (பிரமரிஷ்டர்கள்) அதுஇதுஎன்றுஅனுபவித்துச்சொல்லுவார்கள், அறிவோ - (அதுஇப்பொழுதுள்ளவர்களுக்குவிளங்குகின்றதாக)அறியப்படுமோ, அறியாமையோ - (விளங்காததாக) அறியப்படாதோஎனின், அறிவே - அறியப்பட்டதாகும், எதுவும் - அனைத்தும், இறையால் - பரமசிவத்தினால், நிகழ்வது - பிரகாசிக்கின்றது, இறைநிகழ்வில் - அந்தப்பரமசிவப்பிரகாசத்தில், இவையொன்றா - இவைகள்பொருந்தாவாம், மதி - சந்திரன், பரிதி - சூரியன், அனல் - அக்கினியென்னுமிவர்களது, ஒளியும் - பிரகாசமும், மறுவில் - குற்றமற்ற, பரனால் - பிரமத்தினால், ஒளியாம் - விளக்கமாகும். எ - று.

கருத்து. ஸ்வபாவமானபானம் ஆன்மாவிற்கேயன்றி அன்னியங்களானபௌதிகங்களெல்லாவற்றிற்குமில்லை. ஆதலால் ஸ்வப்பிரகாசசித்தேகரஸமாய்த்தனதுசொருபமானநிரதிசயசுகமே எப்போதும்விளங்குகின்றதும் விசேஷமாய்விளங்குகின்றதுமென்றுணர்க. (உஎ)

அ - கை. தோன்றுகின்றகாரியப்பிரபஞ்சங்களுக்குமூலமாயொருகாரணமில்லாமலிருக்குந்தன்மைகூடாமையினால் மூலகாரணத்திற்கு இருக்குந்தன்மைகூறுகின்றார்.

வேறு.

அரசதொன்றும்பர்வேராகிரீள்சாகைகீழ்
நிரைசெய்தெங்கணுநிறைந்தென்றுநின்னுள்ளதாற்
கரையிலண்டங்களெல்லாமதன்கண்ணதா
மொருபரம்பொருள்கடந்திடவொனாதொருவரால்.

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதாமுமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௯௭

இ-ள். அரசதொன்று-அரசமரம்ஒன்று, உம்பர்வேராசி-ஊர்த்துவபாகத்திலேருடையதாகி, நீள்சாகைகீழ்நிறைசெய்து - நீண்டசாகைகளைஅதோபாகத்தில்ஒழுங்காகப்பரப்பிக்கொண்டு, எங்கணும்நிறைந்து - எங்கும்நிறைந்து, என்றும்நின்றுள்ளது -எக்கரலத்தும்நின்றுள்ளது, கரையில்ண்டங்களைல்லாம் - கரையில்லாதஅண்டங்களனைத்தும், அதன்கண்ணதாம் - அந்தமூலப்பிரமத்தினிடத்திலிருக்கின்றதாம், ஒருவரால்-ஒருவராலும், ஒருபரம்பொருள்-ஏகமானபிரமசொருபத்தை, கடந்திடவொணுது -கடக்கக்கூடாது. எ-று.

ப - ம்.அவ்வியத்தமுதல் ஸ்தாவரம்வரைக்குமுள்ள ஸம்ஸாரவிருகஷத்திற்குவேரானது ஸம்ஸாரமண்டலத்திற்கு மேலிராநின்றதாய் முன்சொல்லிய ஒருபாதியுமில்லாதபிரமமேயாகலின், “அரசதொன்றும்பர்வேராசி” எனவும், சுவர்க்கநரகங்களேகுறுக்கு நீட்டங்களானசாகைகளாகலின், “சாகைகீழ்நிறைசெய்து”எனவும், இந்தச்சமுசாரவிருகஷத்திற்குமூலகாரணமானபிரமம்ஸம்ஸாரதோஷத்தோடுஞ்சேராததாய்அழிவில்லாதஸ்வபாவமாயிருத்தலானும், பரமார்த்தசத்தியமான இப்பிரமத்தினிடத்தில்மாயாவிலாசத்தினால்எல்லாவுலகங்களும் ஆசிரயித்திருக்கின்றனவாய்ப்பரமார்த்தங்கள்போலத்தோற்றுதலாலும்,இங்ஙனங்கூறியகாரியமானஸம்ஸாரவிருகஷமும் வாசாரம்பணமாய்க்கந்தருவந்கரமுதலியவைபோற்பொய்யாதலானும், எல்லாவுலகிற்கும்உற்பத்திஸ்திலையங்களுக்குக் காரணமான பிரமத்தைஒருவிகாரமுந்தாண்டாதென்பார், “ஒருபரம்பொருள்கடந்திடவொணுதொருவரால்” எனவுங்கூறினார். (௨௮)

அ - கை. சுருதியினால் எந்தப்பொருளின்றானத்தால் அமிர்தத்தன்மை சித்திக்குமென்றுகூறப்பட்டது அதனையும் பிரமத்திற்குக் கூறியபயஹேதுத்துவத்தைவிரித்துங்கூறுகின்றார்.

எச்சகத்துஞ்சலிப்பிக்குமீசானனும்

வச்சிரத்தைப்பெறுமனிதன்வீடுறுமிவற்

கச்சமுற்றங்கிகாலர்க்கனிந்திரன்யம

னிச்சயிப்பானதந்தொழில்செயாநிற்பரால்.

இ - ள். எச்சகத்தும் - எந்தச்சகங்களையும், சலிப்பிக்கும் - சலிக்கச் செய்கின்ற, ஈசானனும் - ஈசானானுதிய, வச்சிரத்தைப்பெறுமனிதன் - வச்சிரத்தைப்பெறுகின்றஒருமனிதன், வீடுறும் - மோட்சத்தையடைவான், இவற்கச்சமுற்று - இந்தச்சிவத்தினிடத்திற்பயமுற்று, அங்கி - அக்கினி, கால் - வாயு, அர்க்கன் - சூரியன், இந்திரன் - தேவேந்திரன், யமன் - நமன் (என்னுமிவர்கள்), நிச்சயிப்பான - நிச்சயிக்கப்பட்டனவாகிய, தந்தொழில்செயாநிற்பர் - தங்கள்தொழில்களைச்செய்கின்றார்கள். எ - று.

கருத்து. அக்கினிமுதலியதிக்குப்பாலகர்களும் அவனிடத்திற்பயந்துதத்தந்தொழில்களின் முயற்சியெய்துகொண்டிருக்கின்றார்களென்னில் அன்னியர்களுக்குப்பயஹேதுவாமென்றுசொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. (௨௯)

அ-கை. இவ்விடத்தில் அசக்தனாயின்னவனும், எப்படிக்கண்ணாடியிலெனவும், இந்திரியங்களுக்கு வேறுபாட்டைஎனவும், கூறியசருதிகளின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா னுடம்பாமுடம்புக்குளேகாணலாகும், கண்ணாடிபோலப்பிராணதிகத்தைக் கடம்போற்கழித்துக்கழித்தற்றபின்னைக், கண்ணானபரனன்றிவேறின்மையாலக்கண்ணானவனுபூதியாகின்றகண்ணா, லெண்ணாரும்வேறின்மைகண்டார்கணேரே யிறவாதுபிறவாதெலாமாயிருப்பார்.

இ - ள். ஆகத்தின் - இந்தச்சரீரத்தில், உண்ணாடி - உள்ளேநாடி, உணராதவன் - தன்னையறியாதவனே, உடம்பாம்-உடம்பாகக்கொள்வான், கண்ணாடிபோல - கண்ணாடியைப்போல், உடம்புக்குளே - தனதுசரீரத்துள்ளே, காணலாகும் - பார்க்கத்தக்க, பிராணதிகத்தை - பிராணனமுதலியவற்றை, கடம்போற்கழித்து - கடத்தைப்போலநீக்கி, கழித்தற்றபின்னை - (அவ்வாறு) கழித்துநீங்கியபின்பு, கண்ணானபரனன்றி - திருக்கானபரனைத்தவிர, வேறின்மையால் - பின்னமாகவொருவஸ்துவமில்லாததனால், அக்கண்ணானவனுபூதியாகின்றகண்ணால் - அத்திருக்கானவனுபவமாகியநேத்திரத்தினால், நேரே-அபரோக்ஷமாக, எண்ணாரும் - கருதுகின்ற, வேறின்மைகண்டார்கள் - பின்னமில்லாததன்மையைக்கண்டவர்கள், எலாமாய் - சகலமுந்தானாகி, இறவாது-அழியாமலும், பிறவாது-ஜனிக்காமலும், இருப்பார்-இருப்பார்கள். எ-று.

ப - ம். வித்தியாதிகாரத்திற்கு யோக்கியமான இந்தச்சரீரமிருக்குங்காலத்தே பிரத்தியகான்மாவை அனவச்சின்னபரசிவசொருபமாகஅறிகிறதற்கு எவன் அசக்தனாகின்றானோ அவன்எல்லாவலகங்களிலும் புண்ணியபாபங்களின்வசத்தினால் சரீரத்தைச்சமக்கும்பொருட்டே சிருஷ்டிக்கப்படுவான் என்பார், “உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா னுடம்பாம்” எனவும், எப்படி அழுக்கில்லாத கண்ணாடியின்றன்னுடையருபத்தைநன்றாகப் பார்க்கின்றானோ அப்படியே இந்தமானிடசரீரத்தில் சிரவணமனனமுதலிய ஸாதனகலாபானுஷ்டானத்தால் ஆன்மாவைப் பிரமருபமாகச்சாக்ஷாத்கரிக்கலாமன்றிமற்றையெவ்விடத்திலும்ஸாதனானுஷ்டானமுண்டாகாததனால் இந்தநூலன்மசுலபமன்றென்பதுதோன்ற, “உடம்புக்குளேகாணலாகுங்கண்ணாடிபோல்” எனவும் கூறினார்.

கருத்து. இந்திரியங்கள்மனம்சத்துவம் ஆன்மா அவ்வியத்தம்என்னுந்தத்துவங்கள் முறையேகாரணமாய்ச் சூக்குமமாதலால், ஒன்றற்கொன்றுஉத்தமத்தன்மையைக்கூறி இவ்வெல்லாவற்றிற்கும்ஸாக்ஷாத்தாய்வியாபகனானபுருஷன் லிங்கசரீரத்திற்கு வேறாயுள்ளவனாகலிற், சகலபுண்ணியபாபங்களின்சம்பந்தமும்லிங்கசரீரத்திற்காதலால் அதைநிஷேதித்தவினால் ஆன்மாவிற்குஸம்ஸாரஸம்பந்தமில்லையென்று வடநூலிற் கூறியபொருளைமுன்பிவ்வத்தியாயத்தில்

அ - கை. சங்கித்து அதற்குச் சமாநாமம், எவர்கள் இவனையறிகின்றார்களென்ற, சுரு
 தியின்பொருளைக் கூறிக்கூறுததாயுள்ள சுருதிவாக்கியங்களுக்கும் பொருளைத்
 தாற்பரியமாய்ச் சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார். (௩௦)

ஒருவருங்கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன் னுள்ளத்தாற்
 கருதவுந் துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாததைத்தான்
 சுருதியாலனுபவத்தாற்றுணிந்தவர்சுகசொரூப
 மருவியேமாண்மீண்டிவரும்வழிமறப்பரன்றே.
 இ - ள்.

நேத்திரத்தினுற்பார்த்தக்கதல்ல, உள்ளத்தாற்கருதவும் - மனத்தினுள்ளினை
 க்கவும், துணிந்தபார்க்கத்தக்கதல்ல, உள்ளத்தாற்கருதவும் - மனத்தினுள்ளினை
 கடவதுமன்றி, அங்கு ஒன்றக்கடவதும் அலாது - நிச்சயித்து அங்குப்பொருந்தக்
 ம், அனுபவத்தால், அதைத்தான் - அந்தச்சொரூபத்தை, சுருதியால் - சுருதியினாலு
 சொரூபமருவி - அனுபவத்தினாலும், துணிந்தவர் - அறிந்தவர்கள், சுக
 ந்ததிரும்பவும்பிறக்கும்வழியை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவார்கள், எ - று.
 ப - ம்.

மனனரூபமானஸம்யக்தரிசனத்தினால் என்பார், "உள்ளத்தாற்
 கருதவும்" என்றார். கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன் னு, என்றதனால் மற்ரை
 யிர்திரியங்களாலுங்காண்பரியதென்பது உம்பெற்றும். (௩௧)

அ - கை. இவ்வாறு கடவல்லியுபநிஷத்தால் ஸச்சிதானந்தவுகரஸப்பி
 ரமான்மஸ்ச்கியபரத்தன்மையைத்தெரிவித்து, சுவேதாச்வதர உபநிஷத்தத்திற்
 கும் அத்தன்மையைச் சேஷத்தாற்கூறப்புகுந்தார், அவ்வுபநிடதத்தில் யாதுஜ
 கத்காரணமதுவேபிரமமென்றறியும்பொருட்டுக் காலம்சுபாவம்நியதியதிர்ச்
 சைஎன்றதுமுதலியவற்றிற்காலமுதலியவற்றிற்குஜகத்காரணத்தன்மையிலலை
 யென்றுநிஷேதித்து தியானயோகத்தைபடைந்தவர்கள் பார்த்துக்கின்றார்கள் தன்
 துகுணங்களாற்கோப்பியமானதேவன்தன்சத்தியை, என்றசுருதியால்மாயாச
 கிதனாய் ஸ்வப்பிரகாசசிதான்மாவானபிரமத்திற்கு ஜகத்காரணத்தன்மை உப
 தேசிக்கப்பட்டது. அந்தச்சத்தியோகத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வித்தகவேதப்பொருளதாய்ஞானவிழியினால்விளங்கிடும்பொரு
 ட்கோர், புத்தியினுமுள்ளவாறறியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள, சத்
 தியுண்டந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிரிவின்றியததுவே, சத்திய
 ஞானவனந்தவானந்தத்தத்துவமாகியேயிருக்கும்.

அ-கக. இவ்விடத்தில் அசக்தனாயின்னவும், எப்படிக்கண்ணாடியிலெனவும், இந்திரியங்களுக்கு வேறுபாட்டைஎனவும், கூறியசுருதிகளின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா னுடம்பாமுடம்புக்குளேகாணலாகும், கண்ணாடிபோலப்பிராணதிகத்தைக் கடம்போற்கழித்து க்கழித்தற்றபின்னைக், கண்ணாணபரனன்றிவேறின்மையாலக்கண்ணாணவனுபூதியாகின்றகண்ணா, லெண்ணாரும்வேறின்மைகண்டார்களை ரே யிறவாதுபிறவாதெலாமாயிருப்பார்.

இ - ள். ஆகத்தின் - இந்தச்சரீரத்தில், உண்ணாடி - உள்ளேநாடி, உணராதவன் - தன்னையறியாதவனே, உடம்பாம்-உடம்பாகக்கொள்வான், கண்ணாடிபோல - கண்ணாடியைப்போல், உடம்புக்குளே - தனதுசரீரத்துள்ளே, காணலாகும் - பார்க்கத்தக்க, பிராணதிகத்தை - பிராணன்முதலியவற்றை, கடம்போற்கழித்து - கடத்தைப்போலநீக்கி, கழித்தற்றபின்னை - (அவ்வாறு) கழித்துநீங்கியபின்பு, கண்ணாணபரனன்றி - திருக்காணபரனைத்தவிர, வேறின்மையால் - பின்னமாகவொருவஸ்துவமில்லாததனால், அக்கண்ணாணவனுபூதியாகின்றகண்ணால் - அத்திருக்காணவனுபவமாகியநேத்திரத்தினால், நேரே-அபரோக்ஷமாக, எண்ணாரும் - கருதுகின்ற, வேறின்மைகண்டார்கள் - பின்னமில்லாததன்மையைக்கண்டவர்கள், எலாமாய் - சகலமுந்தானாகி, இறவாது-அழியாமலும், பிறவாது-ஜனிக்காமலும், இருப்பார்-இருப்பார்கள். எ-று.

ப - ம். வித்தியாதிகாரத்திற்கு யோக்கியமான இந்தச்சரீரமிருக்குங்காலத்தே பிரத்தியகான்மாவை அனவச்சின்னபரசிவசொருபமாக அறிகிறதற்கு எவன் அசக்தனாகின்றானோ அவன் எல்லாவுலகங்களிலும் புண்ணியபாபங்களின்வசத்தினால் சரீரத்தைச்சுமக்கும்பொருட்டே சிருஷ்டிக்கப்படுவான் என்பார், “உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா னுடம்பாம்” எனவும், எப்படி அழுக்கில்லாத கண்ணாடியிற்றன்னுடையரூபத்தைநன்றாகப் பார்க்கின்றானோ அப்படியே இந்தமானிடசரீரத்தில் சிவவணமனமுதலிய ஸாதனகலாபானுஷ்டானத்தால் ஆன்மாவைப் பிரமரூபமாகச்சாக்ஷாத்கரிக்கலாமன்றி மற்றையெவ்விடத்திலும் ஸாதனானுஷ்டானமுண்டாகாததனால் இந்தஞானம்சலபமன்றென்பதுதோன்ற, “உடம்புக்குளேகாணலாகுங்கண்ணாடிபோல்” எனவுங் கூறினார்.

கருத்து. இந்திரியங்கள்மனம்சத்துவம் ஆன்மா அவ்வியத்தம்என்னுந்தத்துவங்கள் முறையேகாரணமாய்ச் சூக்குமமாதலால், ஒன்றற்கொன்று உத்தமத்தன்மையைக்கூறி இவ்வெல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷாத்தாய்வியாபகனானபுருஷன் லிங்கசரீரத்திற்கு வேறுபுள்ளவனாகவிற, சகலபுண்ணியபாபங்களின்சம்பந்தமும்லிங்கசரீரத்திற்காதலால் அதைநிஷேதித்தவினால் ஆன்மாவிற்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தமில்லையென்று வடநூலிற் கூறியபொருளை முன்பிவ்வத்தியாயத்தில்

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். உகக

“இந்தியங்களிற் பொருளதுபரமெனும்” செய்யுளிற்சொல்லிக்கிடந்ததென்றதனை விடுத்ததுஉங்காண்க. (௩௦)

அ - கை. இந்தநிருபாதிகனான ஆன்மாவையெப்படியறிதென்று சங்கித்து அதற்குச்சமாதானமும், எவர்கள்இவனையறிதென்றார்களென்ற, சுருதியின்பொருளைக் கூறிக்கூறுததாயுள்ள சுருதிவாக்கியங்களுக்கும் பொருளைத் தாற்பரியமாய்ச் சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஒருவருங்கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன்றுள்ளத்தாற் கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாததைத்தான் சுருதியாலனுபவத்தாற்றுணிந்தவர்க்கொருப மருவியேமாண்டுமீண்டிவரும்வழிமறப்பரன்றே.

இ - ள். ஒருவரும் - யாவர்களும், கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன்று - நேந்திரத்தினாற்பார்க்கத்தக்கதல்ல, உள்ளத்தாற்கருதவும் - மனத்தினால்நினைக்கவும், துணிந்துஅங்குஒன்றக்கடவதும்அலாது-நிச்சயித்துஅங்குப்பொருந்தக் கடவதுமன்றி, அதைத்தான்-அந்தச்சொருபத்தை, சுருதியால்- சுருதியினாலும், அனுபவத்தால் - அனுபவத்தினாலும், துணிந்தவர் - அறிந்தவர்கள், சுருதொருபமருவி - சுருதொருபத்தையடைந்து, மாண்டுமீண்டிவரும்வழி- இறந்துதிரும்பவும்பிறக்கும்வழியை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவார்கள், எ - று.

ப - ம். மனனரூபமானஸம்யக்தரிசனத்தினால் என்பார், “உள்ளத்தாற் கருதவும்” என்றார். கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன்று, என்றதனால் மற்றையிந்திரியங்களாலுங்காண்பரியதென்பதுஉம்பெற்றும். (௩௧)

அ - கை. இவ்வாறுகடவல்லியுபநிஷதத்தால் ஸச்சிதானந்தவுகரஸப்பிரமான்மஐக்கியபரத்தன்மையைத்தெரிவித்து, சுவேதாச்சுவதர உபநிஷதத்திற்கும் அத்தன்மையைச்சேஷத்தாற்குறப்புருந்தார், அவ்வுபநிடதத்தில் யாதாஜகத்காரணமதுவேபிரமமென்றறியும்பொருட்டுக் காலம்சுபாவம்நியதியதிர்ச்யென்றுநிஷேதித்து நியானயோகத்தையடைந்தவர்கள் பரர்க்கின்றார்கள் தனதுகுணங்களாற்கோப்பியமானதேவன்தன்சத்தியை, என்றசுருதியால்மாயாசகிதனாய் ஸ்வப்பிரகாசசிதான்மாவானபிரமத்திற்கு ஜகத்காரணத்தன்மை உபதேசிக்கப்பட்டது. அந்தச்சத்தியோகத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வித்தகவேதப்பொருளதாய்ஞானவிழியினால்விளங்கிடும்பொருட்கோர், புத்தியினாலுமுள்ளவாறறியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள, சத்தியுண்டந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிரிவின்றியததுவே, சத்தியஞானவனந்தவானந்தத்தத்துவமாகியேயிருக்கும்.

இ-ள். வித்தக - ஞானஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற, வேதப்பொருளதாய் - சுருதிப்பொருளாகி, ஞானவிழியினால் - ஞானக்கண்ணால், விளங்கிடும்பொருட்டு - பிரகாசிக்கின்றபிரமத்துக்கு, ஒப்புத்தியினாலும் - ஒருபுத்தியினாலும், உள்ளவாறு - உள்ளவண்ணம், அறியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள - அறியக்கூடாததாயிருக்கின்ற, சத்தியுண்டு - ஒருசத்தியிருக்கின்றது, அந்தச்சத்தியோடு - அந்தச்சத்தியுடன், என்றுந்தான்பிரிவின்றியது - எக்காலத்துந்தான்பிரிவில்லாமலிருப்பதாகும், அதுவே-அந்தப்பிரமமே, சத்திய-சத்தியமாயும், ஞான-ஞானமாயும், அனந்த-முடிவில்லாததாயும், ஆனந்தத்தத்துவமாகியே-ஆனந்தசொருபமாயும், இருக்கும் - இருக்கின்றது. எ - று.

ப-ம். அப்பிரமத்திற்குச் செய்யத்தகாதவற்றையுஞ்செய்யும் ஒருசத்தியுண்டு, அம்மனமில்லாவிடிற் சக்தியில்லாத அசக்தனுக்கு அது அக்கினியைச்சிருட்டித்தது என்றதுமுதலியவற்றால் கேட்கப்படுங்காரணத்தன்மை கூடாதென்பதுதோன்ற, “அந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிரிவின்றியது” என்றார்.

அ-கை. இங்கு உண்பான் உண்ணப்படுவது ஊட்டுவான் என்று மூவிதமாகவிவக்ஷிக்கப்பட்டது. அது அத்துவிதீயமானபிரமத்தினிடத்தில் எப்படிக்கூடுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

மெய்யதாமுருவம்விமலமாயிறைக்குவிளங்கியதிவ்யதாமுருவம் வையதாமுருவமற்றுமோருருவமறைமுதலாகவேவிளம்பல், செய்யுநாலெல்லாம்வேறுமோருருவஞ்சிவனுடைவடிவிலையிவற்றிற், துய்யதாமுருவஞ்சொல்லில்வ்விறைக்குத்துலங்கியஞானமேசொருபம்.

இ-ள். விமலமாயிறைக்கு-நின்மலனாபரமசிவனுக்கு, மெய்யதாமுருவம்-உடலோடுக்கூடினவனாகியஜீவன்ஒருவடிவமாகும், விளங்கியதிவ்யதாமுருவம் இலங்குகின்றநச்சுவான்ஒருவடிவமாகும், மற்றுமோருருவம் - பின்னும்ஒருவடிவமானது, வையதாமுருவம்- போர்க்கியமாகியவடிவமாகும், மறைமுதலாகவே-வேதங்கள்முதலாக, விளம்பல்செய்யும்நாலெல்லாம்- சொல்லுகின்றசாஸ்திரங்களனைத்தும், வேறுமோருருவம்- மற்றும்ஒருவடிவமாகும், சிவனுடைவடிவிலை - (இவ்வடிவங்களெல்லாம்உண்மையாகச்) சிவனுடையவடிவில்லை, அவ்விறைக்கு - அந்தப்பரமசிவனுக்கு, இவற்றில் - (இப்பொழுதுகூறிய) இந்தவடிவங்களைக்காட்டிலும், துய்யதாமுருவஞ்சொல்லில்-சிரேஷ்டமாகியவடிவத்தைச்சொல்லுங்கால், துலங்கிய-பிரகாசிக்கின்ற, ஞானமேசொருபம்-ஞானமேவடிவமாகும். எ - று.

கருத்து. சச்சிதானந்தமானபிரமம் சத்துவ ரஜ தமோகுணரூபமானது நுமாயையிற்றைக் கடமுதலியஉபாதிகளாலாகாசம்போற் பின்னபேதங்களோடுங்கூடுகின்றது. அவற்றுள்ளம்லிசைத்துவப் பிரதானமாயாவச்சின்னமானரூபம் ஜீவனென்னும்பெயரையடைகின்றது, தமப்பிரதானமாயாவச்சின்னமானதுபோக்கியஜகமாகும், விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாயாவச்சின்னமான

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். ௩௦௧

மற்றொருபும் ஈசனென்னும்பெயருடைத்தாய்ப் போகத்தைக்கொடுக்கும். மாயாதீதமான அந்தப்பிரமத்திற்கு எல்லாவேதார்த்தங்களாலும்பிரதிபாதிக்குங் கேவலஞ்சிதேகரஸமாயாதொன்று சுத்தருமுண்டோ அது சோபாதிக்கங் களானமூன்றுவங்களைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாகுமென்றுணர்க. (௩௩)

அ - கை. எல்லார்களுக்கும் ஜீவனமானபிரமத்திலென்ற மந்திரத்தாற் சேவனுக்குஅவித்தையினால் ஸம்ஸாரசக்கிரத்திற் சுற்றுதலும் வித்தையினால் பிரமதாதான்மியமும் யாதொன்று கூறப்பட்டது அதனைக்கூறுகின்றார்.

பெரியதாயெவர்க்குமுள்ளதாயுயிராய்நிறைந்துளபிரமசக்கரத்தே திரிதராரிற்ருஞ்சேவனிப்பரிசேதிரிதருமிவனையுந்திரிக்கும் பரமனையுள்ளவவனையுமனம்பண்ணியிப்படியிலேயார்ப்பா நெருவனேசெனனமரணமற்றென்றுமுள்ளதாய்நிகழ்ந்திடவுரியான்

இ-ள். பெரியதாய்-மகத்தாயும், எவர்க்குமுள்ளதாய்-யாவர்க்குமார்தரமாயும், உயிராய்-பிரானுதாரமாயும், நிறைந்துள-நிறைந்திருக்கின்ற, பிரமசக்கரத்தே-பிரமத்தாலுண்டாக்கியஸம்ஸாரசக்கரத்தில்,சேவன் திரிதராரிற்கும்-சேவன்சுழலுகின்றான், இப்பரிசே - இவ்வண்ணமே, திரிதருமிவனையும் - சுழல்கின்றஇந்தச்சேவனையும், திரிக்கும் - சுழற்றுக்கின்ற, பரமனையுள்ளவவனையும் - சிரேஷ்டனையிருக்கின்றஅந்தஈசுவரனையும், மனனம்பண்ணி-மனனஞ்செய்து, இப்படியிலேயார்ப்பாநெருவனே - இவ்வண்ணமாகப்பார்க்கின்றஒருவனே, செனனமரணமற்று - பிறப்பிறப்பொழிந்து, என்றுமுள்ளதாய் - எக்காலத்துமுள்ளபிரமமாகவே, நிகழ்ந்திடவுரியான் - விளங்குதற்குரியனாவான். எ-து.

கருத்து. தனதுஅவித்தையினுற் சமுஸாரசக்கரத்திற் சுற்றுகின்றஜீவன் தன்னுற்செய்யப்படும் புண்ணியவசத்தாலும், பரமசிவனுடைய திருவருளிணலும், சிவனமனனமுதலிய சாதனகலாபங்கடையுடையவனாய் குருவிலுப தேசிக்கப்பட்ட சாத்திரக்கேள்வியினால் பிரத்தியகான்மாவையும் ஈசனையும் ஒன்றாகமனனத்தாற்சாக்ஷாத்தகரித்து மோக்ஷத்தையடைகின்றனென்றநிக. (1)

அ - கை. இந்தஜீவனுக்கு ஈசனோடுதாதான்மியத்தை நன்றாகப்பிரதிபாதிக்கின்ற அன்னியமந்திரத்தை எடுத்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறிவனுமறியாதானுமாய்நிகழ்பரசேவர்க்கு
மறையினால்வடிவாற்றர்க்கவழியினாலுபவத்தாற்
பிறிவிலேமாயைபோகவேதுவாம்பிரமந்தானிங்
கறைதருமெல்லார்தானாயகர்த்தருவாகிரிற்கும்.

இ - ள். அறிவனும் - சர்வக்கியனும், அறியாதானுமாய் - கிஞ்சிக்கியனுமாகி, நிகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, பரசேவர்க்கு, சேவேசர்களுக்கு, மறையினால்-வேதங்களாலும், வடிவால் - அவர்களதுசுபாவத்தினாலும், தர்க்கவழியினால்-

தருக்கமார்க்கத்தினாலும், அனுபவத்தால் - அனுபவத்தினாலும், பிரிவில்லை - பிரிவில்லை, மாயை-மாயையானது, போகவேதுவாம் - போகத்துக்குக்காரணமாகும், இங்கு - இவ்விடத்தில், பிரமந்தான் - பிரமமானது, அறைதரும் - சொல்லுகின்ற, எல்லாந்தானாய் - அனைத்துந்தானாயும், அகர்த்தருவாகி - அகர்த்தாவாயும், நிற்கும் - விளங்குகின்றது. எ - று.

ப - ம். சைதன்னியமாய் ஏகஸ்வபாவனுதத்தார்த்தன் பரசிவனாவான். கர்த்தாவாய்ப் புசிப்பவனாய் ஆவரித்தஞானனவன் துவம்பதார்த்தனுஜீவனாவான். இவ்விருவர்களும் பிரதிதியினற்பின்னர்களாவார்களன்றிப் பரமார்த்தமாக 'அதநியாகின்றாய்நான்பிரமமாகின்றேன்' என்றதுமுதலானசுருதியினாலும் அதனையனுசரித்தயுக்தியினாலும் வித்துவான்களதுபவத்தாலும் அவர்கள் அபின்னர்களே. பேதமும்உபாதிபாலுண்டாயிற்றேயன்றி வாஸ்தவமாகவில்லையென்பதுதோன்ற, "பரசிவர்க்குமறையினால்வடிவாற்றார்க்கவழியினால்துபவத்தாற்பிரிவில்லை" என்றார்.

கருத்து. மலினசத்துவப்பிரதானமாயையினால் வசிகரிக்கப்பட்டபிரத்தியகான்மாவன்றோ கர்த்தாபோக்தாவாவான். பரமான்மாவோவெனின், மாயையையஸ்வாதீனஞ்செய்தவனாதலால் நானாவிதருபனாயினும் கருத்திருத்துவமுதலியசகலஸம்ஸாரதருமமில்லாதவனே. ஆதலால் அந்தவுபாதியை நீக்கிடி அவர்களுக்கு ஏகத்தன்மைநிச்சயமென்றறிக. (நடு)

அ - கை. ஆன்மஞானத்தினால் அப்பொழுதேமுத்திகாணாததனால் அதற்குஅந்தச்சாதனத்தன்மை பிரத்தியக்ஷவிருத்தமென்னும்பிரார்த்தியைநீக்கும்பொருட்டு 'அவனுடையதியானத்தால், என்றசுருதியையுதாகரித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு

நாசமுற்றுவிடுமாயைசேவனசியானிரண்டினிலுநாதன
மீசனிற்குமிறையைத்தியானபரனாகவந்தவியல்பாலுமே
யோசகத்தினிலையாலுமேகமெனுமுண்மையாலுமுயிர்முடிவினிற்
மேசெனத்திகழுமிங்ஙனேபிறிதுசெய்தமாயைசிதைவாகுமால்.

இ - ள். மாயை - அவ்வியத்தமானது, நாசமுற்றுவிடும் - நாசத்தையடையும், சேவன் - சேவனவன், நசியான் - அழியமாட்டான், இரண்டினிலும் - இந்திரண்டினிலும், நாதனும்நாசனிற்கும் - நாதனாகியநச்வரனிற்கின்றான், இறையை - நாயகனாயிருக்கின்றபரமசிவனை, தியானபரனாகவந்த - தியானஞ்செய்கின்றவனாகவந்த, இயல்பாலும் - குணத்தினாலும், யோசகத்தினிலையாலும் - யுக்தநிலையினாலும், ஏகமெனுமுண்மையாலும் - அத்துவிதமென்னும்உண்மையினாலும், உயிர்முடிவினில் - சேவோபாதிமுடியுமிடத்தில், தேசெனத்திகழும் - பிரகாசம்போற்றேன்றும், இங்ஙன் - இவ்விடத்தில், பிறிதுசெய்தமாயை - துவிதத்தையுண்டாக்கியபிரகிருதியும், சிதைவாகும் - நாசத்தையடையும். எ - று.

கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். ௩௦௩

ப - ம். வித்தையால்நீங்கப்படுதலால், “நாசமுற்றுவிடுமாயை” எனவு
ம், பின்னம்போலத்தோன்றுகின்றமாயாகாரியமானபேதம் பிரமத்தினிடத்தி
லத்தியாசிக்கப்பட்டு அதற்குவேறில்லாமையினால் சொயம்பிரகாசனயொரு
வனுபரசிவனே யுள்ளானென்பதுதோன்ற, “இரண்டினிலுநாதனும்சனி
ற்கும்” என்றார்.

கருத்து. இதனால் ‘க்ஷரம்மாயை’ யென்றமந்திரத்தின் பொருள்கூ
றப்பட்டதாம். ஒருபேதமுமில்லாதசிதானந்தரஸமான பிரமத்தினுடையதியா
னமான தோற்றுகின்ற எல்லாம்பிரமமன்றோ என்னுந்தல்தருணத்தினுற்
பேதப்பிரபஞ்சமாத்திரம் நீங்காநிற்கும். அந்தப்பொருளையே நான்பிரமமாகி
ன்றேனென்றுதானாக அறியாநின்ற யுக்தியானமனனத்தாற் பிரத்தியக்ருக்கு
ப்பிரமத்தன்மையிலையென்றெண்ணும்மாயைநீங்கும். திரும்பவும்அந்தரூபத்
தினுடையபாவனையானநிதித்தியாஸனத்தாற் பிரமவிஷயமான அபரோட்ச
ருணமுண்டாகும். அதனால்மாயைதனதுகாரியத்தோடுநீங்குமாயினும் அதனு
லுண்டாகியவாஸனையிரார்ப்தகருமபலம்க்ஷயமாகும்வரைக்குந் தொடராநிற்
கும். வித்துவானுக்கு அதுவரைக்குந்தேகயாத்திரைமுதலியவிவகாரம் விரோ
தமாகாது. திரும்பவும்பிரார்ப்தகருமபலபோகம்முடிந்தவிதேகைகவல்லியத்
தையடையுங்காலத்தில் தனதுவாஸனையோடுங்கூட எல்லாமாயையுநீங்குமெ
னக்கொள்க. (௩௬)

அ - கை இங்ஙனங்கூறிய தியானமுதலியவற்றிற்கும் பலத்தைக்கூறுகி
ன்றசுகுதியைச்சங்கிரகிக்கின்றார்.

வேறு.

ஈசனையறிந்தவந்தவிடத்திலேயெண்ணுமெல்லாப்

பாசமுநசித்தருணம்பணியறப்பவத்தின்நீர்வுங்

காசுறுமகிலமாயக்கங்குலின்கழிவுந்தானே

யாசறுமகண்டரூபியாகையுமனைத்துமெய்தும்.

இ - ள். ஈசனையறிந்த - பரமசிவனையறிந்த, அந்தவிடத்திலே - அந்த
விடத்தின்கண்ணே, எண்ணும்எல்லாப்பாசமும் - கருதுகின்றபந்தமனைத்தும்,
நசித்தல்தானும் - நசிப்பதுவும், பணியற - தொழில்கள்ஒழியும்படி, பவத்தி
ன்தீர்வு - பிறவியின்அழிவும், காசுறும்-குற்றம்பொருந்திய, அகிலமாயக்கங்
குலின்கழிவும் - அலகிலமாயையாகியஇருட்டினததீர்வு, தானே - தானே,
ஆசறும் - குற்றமில்லாத, அகண்டரூபியாகையும் - அசண்டசொருபனாதனும்,
அனைத்தும் - மற்றனைத்தும், எய்தும் - சித்திக்கும். எ - று.

கருத்து. மலம் மாயை கருமம் என்னுமிவைமுதலியபாசங்களும் அவி
த்தைமுதலியஐந்துகிசேசங்களும் நீங்குமெனவும், அதினுடையதியானத்தால்
மூன்றூந்தேகநீங்குமென்றுசுகுதுகூறியபடிஅத்துவிதப்பிரமஸாக்ஷாத்காரத்தா
ல் மூலாஞ்ஞானநீங்கினவளவில் ஒன்றையுமபேக்ஷிக்கவேண்டுமெனவிலாத்தகே
வல ஆத்மாவஸ்தானலக்ஷணமான ஈசுவரத்துவத்தையடைகின்றெனவெங்
கொள்க. (௩௭)

அ - கை. ஆப்தகாமனாய் மாயாசக்திவசத்தால் மூவகைப்பட்ட ஜகத் தையொழித்துவிட்டு உண்மையாய் அபின்னமானகைவல்லிய ரூப்பிரமத் தைஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கதென்று கூறுகின்றார்.

மேவியதன்பாநுள்ளமெய்ப்பொருளொன்றுமன்றி
யாவுமிங்கறியவேண்டாவருந்துமிப்பொருளுமாகிச்
சீவனாபுண்பானாகிச்சிவனெனவூட்டுவானாய்
மூவிதமாகிநிற்குமூலமாம்பிரமந்தானே.

இ - ள். மேவியதன்பாநுள்ள - பொருந்தியதன்னிடத்திலிருக்கின்ற, மெய்ப்பொருளொன்றுமன்றி - உண்மைப்பொருளாகிய ஆனமாவைத்தவிர, யாவுமிங்கறியவேண்டா - வேறொன்றினையும் இவ்விடத்திலறியவேண்டாம், அருந்துமிப்பொருளுமாகி - புதிக்கின்ற இந்தப்போக்கியவஸ்துவாயும், சீவனாபுண்பானாகி - போகத்தாவாகிய சீவனாயும், சிவனெனவூட்டுவானாய் - பிரேரிதாவாகிய ஈசுவரனாயும், மூலமாம்பிரமந்தானே - காரணமாகிய பிரமமே, மூவிதமாகிநிற்கும் - மூன்றுபிரிவாகவிருக்கின்றது. எ - று.

ப - ம். இப்பிரமத்துக்கு வேறானதுபொய், என்ற சுருதியின்படி பிரமத்திற்கு வேறானது தவறில்லையாகலின், “யாவுமிங்கறியவேண்டா” என்றார். ( )

அ - கை. இங்ஙனங்கூறிய பிரமஞானமுண்டாவதற்கு உபாயத்தைப் போதிக்கும்பொருட்டு ‘எப்படியக்கினியினுடைய’ மூர்த்தி என்ற சுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தீமரந்தொறுமடைந்தழிவுருது தெரிவா

காமைநின்றரணியால்வடிவுகாணுமதுபோ

லாமுடம்பிலழிவின்றி மறைகின்றவமல

னோமெனும்பொருளுணர்ந்திடவுடம்பில் வெளியாம்.

இ - ள். தீ - அக்கினியானது, மரந்தொறுமடைந்து - மரங்கடோறுமிருந்து, அழிவுருது - அழியாமல், தெரிவாகாமைநின்ற - கட்புலப்படாமல் நின்றும், அரணியால் - அரணியினால், வடிவுகாணுமதுபோல் - அதன் வடிவங்காணப்படுதல்போல, ஆம் உடம்பில் - உண்டாகிய சரீரத்தின்கண், அழிவின்றி - நாசமில்லாமல், மறைகின்ற அமலன் - மறைந்திருக்கின்ற ஆன்மாவானவன், ஒமெனும்பொருளுணர்ந்திட - பிரணவப்பொருளையறிந்திட, உடம்பில் - சரீரத்தில், வெளியாம் - தெரியவரும். எ - று.

கருத்து. அந்தப்பிரமமும் இதயதாமரையில் தியானிக்கத்தக்கதாயும் அறியத்தக்கதாயும் பரமஅபரமென்றிருவகையாக இருந்துவிளங்கும். இதயம் அதாராரணியும் பிரணவம் உத்தாராரணியும் பிரணவத்திற்கு அபிதேயமாயும் ஆலம்பனமாயும் இருக்கின்ற பரமஅபரமென்னும் இருவகையான பிரமத்தினுடையது

கடவல் வியொடுசுவே தாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம். ௩௦௫

யானம்மதனமுமாகும், அதனுடைய அப்பியாஸமும் ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாகும் வரைக்குஞ் செய்யவேண்டும், இந்தவுபாயத்தால் நிருபாதிகமாய்ச்சொயம்பி ரகாசமான ஆன்மசொரூபத்தை, எப்படிவிறகில் தெரியாதிருக்கின்ற அக்கினி யை அதரோத்தரங்களாகிய அரணிகளால்விடாதுகடைதவினால் அடைகின்ற னு னு அப்படிச்சாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டுமென்றுணர்க. (௩௬)

அ-கை. இவ்வாறு ஆன்மாவைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்று அனேகதிருஷ்ட டார்தங்களாற்கூறி ஸத்தவமுதலியசாதனங்களையுபதேசிக்கின்றார்.

உலத்தலின்றியொழிவற்றபொருளுண்மையதுதான்
சலித்தலின்றியதவத்தினவர்தங்கனெனுகிறோ
திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதித்திகமுநெய்
நிலத்தினீரெனநிகழ்ந்துவெளியாகநிலையாம்.

இ - ள். உலத்தலின்றி - நாசமில்லாமல், ஒழிவற்ற - நீங்குதலில்லாத, பொருளுண்மையது - உஸ்துவானது, சலித்தலின்றிய - சலனமில்லாத, தவத்தினவர்தங்கனெனுகிறோ - தவத்தையுடையவர்களதுகண்ணுக்குமுன்பாக வே, திலத்திலெண்ணெய் - எள்ளிலெண்ணெய்போலும், அரணிக்கனல் - அரணியிலக்கினிபோலும், ததித்திகமுநெய் - தமீரில்விளங்குகின்றநெய்போ லும், நிலத்திலீரென - பூமியிற்சலம்போலும், நிகழ்ந்து - அந்தஆன்மாவின் ன்கி, வெளியாகி - வெளிப்பட்டு, நிலையாம் - நிலையாகும். எ -று.

கருத்து. எண்ணெய்முதலியவை திலமுதலியவற்றில் அவிலேகத்தால் அறியப்படாதனவாயினும், ஆட்டுதல் குடைதல் கடைதல் தொடுதல் முதலிய வற்றால் விவேகத்தாலடையப்படுவனபோல், நிருபாதிகுண இவ்வான்மாவை சத்தியவசனனுய்க்கிருச்சிரசாந்திராயணமுதலியவிகிதவருணச்சிரமமான ஸ்வதருமந்ளையுடையஸாதகன் சிரவணமனனமுதலியவற்றாற் பக்குவமானமன த்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டுமென்றுணர்க. (௪௦)

அ-கை. இவ்வாறு பாலிற்காரணரூபமாகவிருக்குநெய்யைப் பால்வியா பித்திருக்கின்றதுபோல் காரணமான ஆன்மாவினுற் காரியமான எல்லாவுல கும் வியாபிக்கப்படுமென்றும், அத்துவிதமானபிரமத்திற்குத்தனதுசக்திவசத் தாற்புசிப்பவன் போக்கியம் போகப்பிரதனென்றும் மூவகையானஸத்தியும், அபரிச்சின்னசிதானந்த ஏகரஸநிருபாதிக ஆன்மஞானத்தால்மோக்ஷமுமென் றும், எல்லாவுபநிஷதங்களின்பொருளையுஞ் சங்கிரகித்துக்கூறுஞ் சூத்திரபூத மானசுவேதாச்சுவதரத்தின்முதலத்தியாயத்தையுரைசெய்து, மற்றையந்தத்தி யாயங்களுமிங்நனங்கூறியவற்றையேவிரித்தலினால் அதனைச்சருக்கிக்கூறுகி ன்றார்.

வேறு.

ஆகுஞானநற்றவமறைமீறறையருத்தமுமதுவல்லா
வியாகதானபுண்ணியங்களாலியோகம்வந்தெய்தும்வந்தெய்துற்ற

யோகஞானமுள்புகுத்துமெய்யுணர்வுதானுள்ளவாறுளவாறே
யேகமானவீடளித்திடுங்கருமத்தாலின்பவீடெய்தாதே.

இ - ள். நற்றவம் - நல்லதபோபலத்தால், ஆகும்ஞானம் - ஞான
முண்டாகும், மறையீறு - உபரிஷதங்கள், அறைஅருத்தமுதது - சொல்லு
கின்றதாற்பரியமும்அதுவாகும், அல்லால் - இதுவன்றியும், யாகதானபுண்
ணியங்களால் - எக்சியதானமுதலியபுண்ணியங்களால், யோகம்வந்தெய்து
ம் - யோகஞ்சித்திக்கும், வந்தெய்துற்றயோகம் - வந்துபொருந்தியயோகமா
னது, ஞானம் - அபரோகூஞானத்தை, உள்புகுத்தம் - இருதயத்திலுண்
டாக்கும், மெய்யுணர்வுதான் - அந்தஅபரோட்சஞானமானது, உள்ளவாறுள
வாறே-எப்படியிருக்கின்றதோஅப்படியே, ஏகமானவீடு-அத்துவிதமுத்தியை,
அளித்திடும் - கொடுக்கும், கருமத்தால் - கருமங்களால், இன்பவீடு - பிரமா
னந்தமாகியமோட்சம், எய்தாது - கிடைக்காது. எ - று.

கருத்து. பரமேசனுக்குஅர்ப்பணஞ்செய்யும்புத்தியால் அனுஷ்டிக்கின்ற
நித்தியநைமிககருமங்களால் 'மூன்றங்கமுன்னதமாய்ச்சரீரம்ஸமனாய், என்று
சுருதிகூறியயோகமுண்டாகும். இவ்வாறு ஒருமைப்படுமனத்தையுடையவனு
க்குச் சிரவணமுதலிய அனுஷ்டானத்தால்வருத்தமின்றிப்பிரமான்மஐக்கிய
ஞானமுண்டாகும். அதனால்முத்தியுண்டாகுமென்பதே அஞ்சத்தியாயங்களு
க்குந்தாற்பரியமென்றறிக்க. (சுக)

அ - கை. பிரமவித்தையைக்கோபனம்பண்ணும்பொருட்டு அத்தியாச்
சிரமிகளுக்கென்று அதிகாரியினிலக்கணத்தைச்சுருதிகூறியபடி யுபதேசிக்கி
ன்றார்.

மிக்கசாந்தராய்நீற்றினுத்தானம்புண்டரம்விளங்கச்செய்
பக்குவர்க்குதுபகரலாமல்லதுபகர்ந்திடப்படாதென்றுந்
தக்கநற்குரவன்றனைச்சிவனெனத்தானினைந்திடுவாருட்
புக்கலாகுமிங்குரைத்தமெய்ப்பரம்பொருள்புரணமாய்வெளியாக.

இ - ள். மிக்கசாந்தராய் - மிகுந்தசாந்தர்களாகி, நீற்றினுத்தானம்-
விபூதியுத்தானமும், புண்டரம்-திரியக்குத்திரிபுண்டரமும், விளங்கச்செய்-
விளங்கும்படிதரித்துக்கொள்ளுகின்ற, பக்குவர்க்கு - பக்குவமுடையஅதிகா
ரிகளுக்கு, இதுபகரலாமல்லது - இந்தப்பொருளையுபதேசஞ்செய்யலாமே
யன்றி, என்றும் - எக்காலத்திலும், பகர்ந்திடப்படாது - (மற்றையர்களுக்
கு) உபதேசஞ்செய்யக்கூடாது, தக்கநற்குரவன்றனை - தகுந்தநல்லகுருவை,
சிவனெனத்தானினைந்திடுவார் - சிவனென்றேகருதுகின்றமகாத்மாக்களது,
உள் - இருதயத்தில், இங்குரைத்த - இவ்விடத்திற்கூறிய, மெய்ப்பரம்பொ
ருள் - உண்மையாகியபரம்பொருள், புரணமாய் - பிரகாசமாயும், வெளி
யாக - அபரோட்சமாயும், புக்கலாகும் - செல்லும். எ - று.

ப - ம். எது அத்தியாச்சிரமம் எவன்யோகாதிகாரி என்னில், ஜாபாலத் தில்உபதேசித்தபிரகாரம் விபூதியுத்துளனம் திரிபுண்டரதாரணம் சிவமந்திர ஜபம் சிவபூசை இவைமுதலியவையே அத்தியாச்சிரமம். இவ்வனுஷ்டானமு டையவனதிகாரியென்பதுதோன்ற, “மிக்கசாந்தராயநீற்றினுத்துளனம்புண் டரம்விளங்கச்செய்பக்குவர்க்கிதுபகரலாம்” எனவும், சிவபக்திபோற் குருப க்தியும்ஞானோத்பத்திக்குஅந்தரங்கசாதனமென்பதுதோன்ற, “தக்கநற்குரவ ன்றனைச்சிவனெனத்தானினைந்திடுவான்” எனவுக்கூறினார். (சஉ)

அ - கை. பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உபநிஷதத்தின்பொருளை முடித்துக் கூறுகின்றார்.

அரியமாமறைவாக்கினாலுங்களுக்கறியவுமறைந்தேனான்
தெரியுமாகின்மற்றவன் தெரியாமையைக்கடந்துபோய்ச்சிந்தைக்குப்
பிரியமாகியபரப்பிரமத்தையேபெற்றுமேற்பிறவாமைக் (ன்
குரியனாகுமென்றுரைத்தன னுணர்வினாலுலகெலாம் படைத்திட்டா

இ - ன். நான் - யான், அரிய - அரிதாகிய, மாமறைவாக்கினால் - பெரு மைபொருந்தியசுருதிவசனங்களால், உங்களுக்கறியவும் - உங்களுக்கறியும் படி, அறைந்தேன் - உபதேசித்தேன், தெரியுமாகில் - அறியப்படி, அவன் - அந்தவிடே, தெரியாமையைக்கடந்துபோய்-அஞ்ஞானத்தைத்தாண்டிப்போ ய், சிந்தைக்குப்பிரியமாகிய - உளத்திற்குப்பிரியமாயிருக்கின்ற, பரப்பிரமத் தையேபெற்று-சிவத்தையேயடைந்து, மேற்பிறவாமைக்கு-இனிப்பிறவாமலி ருப்பதற்கு, உரியனாகுமென்று - உரியவனாவானென்று, உணர்வினால்- ஞான த்தினால், உலகெலாம்படைத்திட்டான் - உலகமனைத்தையுஞ்சிருட்டித்தபிரம தேவர், உரைத்தனன் - சொன்னார். எ - று.

ப - ம். நிரதிசயானந்தரூபமாகலின், “பிரியமாகியபரப்பிரமத்தை” என்றார். (ச௩)

கக வது கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுரைத்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-௩௦௪.

சிவமயம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉ வது சருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரக முரைத்தவத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

இவ்வாறுஜதரேயகமுதலிய எல்லாச்சாகைகளினுபநிஷதங்களுக்கும் உரைசெய்து, அடையுஞ்சவுகரியத்தின்பொருட்டு எல்லாவுபநிஷதங்களினு ம்இருக்கும்பொருளைச்சங்கிரகமாகக்கூறுகின்றார்.

வகுத்துநானுமக்குரைத்தநான்மறைகளின்பொருளைத்
தொகுத்துநான்சொலக்கேண்மினென்றின்னவாசொன்னு
கத்தநான்கையுமொன்றதாயிரமொருபகனான்
முகத்தினுற்பொருணான்குநான்மறையினுன்மொழிவான்.

இ - ள். ஒன்றதாயிரம் - ஓராயிரம், உகத்தநான்கையும் - சதுரயுகங்க
ளையும், ஒருபகல் - ஒருபகலாகக்கொண்டு, நான்முகத்தினுல்-நான்குமுகங்க
ளாலும், பொருள்நான்கும் - நான்குமகாவாக்கியப்பொருள்களையும், நான்ம
றையினுல்மொழிவான் - நான்குவேதங்களாலுரைசெய்தபிரமதேவரானவர்,
வகுத்துநானுமக்குரைத்த-நான்உங்களுக்குவகுத்துச்சொல்லிய, நான்மறைக
ளின்பொருளை - நான்குவேதங்களின்தாற்பரியத்தை, தொகுத்துநான்சொலக்
கேண்மினென்று - சுருக்கிரான்சொல்லக்கேளுங்களென்று, இன்னவாசொ
ன்னான் - இவ்வாறுபதேசஞ்செய்கின்றார். எ - று.

(க)

அ - கை. எல்லாவுபபிஷதங்களுக்குஞ் சம்மதமானபொருள் பிரத்திய
க்குப்பிரமதாதான்மியமென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

பாடுகின்றவெக்கலையின்பயனுந்தெரிந்துபகர்கின்றே
னோடுகின்றசிந்தையொழித்தொருப்பட்டெவருங்கேண்மினுரை
யாடுகின்றநானென்னுமுரைக்குமறிவுக்கும்மறிவாய்
நாடுகின்றவுணர்வொன்றுண்டதுவேயான்மாநமக்கெல்லாம்.

இ - ள். பாடுகின்ற - சொல்லுகின்ற, எக்கலையின்பயனுந்தெரிந்து-எல்
லாதூல்களின்பொருளுந்தெரிந்து, பகர்கின்றேன் - யான்உபதேசஞ்செய்கின்
றேன், ஒடுகின்றசிந்தையொழித்த-பொறிவழிச்செல்கின்றமனத்தைவிடுத்து,
ஒருப்பட்டெவருங்கேண்மின் - ஒற்றுமைப்பட்டெல்லாருங்கேளுங்கள், உரை
யாடுகின்ற - சொல்லுகின்ற, நானென்னுமுரைக்கும் - அகமென்னுஞ்சொல்
லுக்கும், அறிவுக்கும் - ஞானத்திற்கும், அறிவாய் - ஞானமாய், நாடுகின்ற
வுணர்வுஒன்றுண்டு-கருதுகின்றஞானசொருபமொன்றிருக்கின்றது, அதுவே-
அந்தப்பிரமசொருபமே, நமக்கெல்லாம் - நம்போலிகட்கெல்லாம், ஆன்மா-
ஆன்மாவாகும். எ - று.

ப - ம். “அதுவேயான்மாநமக்கெல்லாம்” என்றதனால், காரியகாரண
மானதேகத்தோடும்கூடியசைதன்னியம் நான் என்னுஞ்சொல்லுக்குவாச்சிய
மாய் ஆன்மாவாகத்தோற்றிடினும், தேகமுதலியவை கடம்போலஅனான்
மாவாய்ச்சடங்களாதலாற் சருவாந்தரசாக்ஷியானசின்மாதீரருபனேஅகம்
என்னுஞ் சத்தத்திற்குலக்ஷியான ஆன்மாவன்றி மற்றவையன்றென்பதுபெ
ற்றும்.

(உ)

அ- கை. ஸம்ஸாரித்தன்மைக்குச்சொருபஞானியில்லாமையேமூலமாகலிற் பிரமத்தையடையும்விஷயத்தில் ஞானத்தைக்காட்டிலும் வேறொன்றையிச்சிக்கத்தக்கதில்லை. அந்தஞானமும் இந்தமுறையாற்சித்திக்குமென்றுகூறுகின்றார்.

மாசதில்லாம்பரானுகியிருக்கத்தனதுமாயையினு
லீசனென்பதறியாமலிறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும்
பாசம்விடுமாநினைவுறுவான்பாசம்பரியத்தாற்பண்ணு
மாசின்மறையாலாசையெலாமறலாற்சாந்தியாதியினால்.

இ- ள். மாசதில்லா - குற்றமில்லாத, பரானுகியிருக்க - பிரமமாகியிருக்கவும், தனதுமாயையினால் - தன்னுடையமாயையினாலே, ஈசனென்பதறியாமல் - (தான்) ஈசுவரனென்பதுதெரியாமல், இறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும் - ஜனனமரணங்களையடைந்தவன்போலிருக்கின்றான், பாசம்விடுமாநினைவுறுவான் - அந்தப்பாசங்களைநீக்கநினைவுகொண்டவன், பாரம்பரியத்தாற்பண்ணும் - குருபாரம்பரியமாக (அத்தியயனஞ்) செய்கின்ற, ஆசில்மறையால்-வழுவில்லாதவேதங்களாலும், ஆசையெலாமறலால் - ஈஷணத்திரயங்களும் நீங்குதலாலும், சாந்தியாதியினால்-சாந்திமுதலியவற்றாலும். எ-று.

ப - ம். எல்லாவற்றிலும்வியாபித்திருக்கின்றசிவனே எல்லாப்பிராணிகளிலும் அவ்வவ்வுபாதிவசத்தாற்சிவபாவத்தையடைந்து பரிச்சின்னன்போலத்தோற்றுக்கின்றான். அங்ஙனமேசுருதியும் 'இந்தஜீவான்மாவாக அனுப்பிரவேசித்தநாமருபங்களைச்செய்கின்றான், என்றுகூறிற்று. அங்ஙனமாயினும், தனக்குஅஸம்ஸாரியானபிரமருபத்தன்மையை அந்தக்கரணத்தைமுன்னிட்டிமறைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தால் ஸம்ஸாரிபோலத்தோற்றுக்கின்றானென்பார், "மாசதில்லாம்பரானுகியிருக்கத்தனதுமாயையினு, லீசனென்பதறியாமலிறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும்" என்றார்.

(௩)

இதுவுமது. வேறு.

பத்தியாற்குரவன்பாதம்பணிந்துவேதாந்தம்பன்னுஞ்
சுத்தமாவாக்கியத்தாற்றுணிந்தவப்பொருளைத்தூய
புத்தியாற்றுணிந்துகொண்டப்பொருளனுபோகமாகச்
சித்தியாநிற்குமைக்கஞ்சிவபதந்தனையேசேரும்.

இ - ள். பத்தியால் - பிரேமையினாலும், குரவன்பாதம்பணிந்து - சற்குருவினதுதிருவடிகளைவணங்கி, வேதாந்தம்பன்னும் - உபநிஷதங்கள்சொல்லுகின்ற, சுத்தமாவாக்கியத்தால்துணிந்த - பரிசுத்தமாகியமகாவாக்கியங்களால்நிச்சயித்த, அப்பொருளை - அந்தப்பிரமத்தை, தூயபுத்தியாற்றுணிந்துகொண்டு - தூய்மையுடையபுத்தியினால்நிச்சயித்த, அப்பொருளனுபோகமாக - அந்தப்பொருள் சுவானுபோகமாகுங்கால், ஐக்கம்சித்தியாநிற்கும்-ஐக்கிய

மானதுசித்திக்கும், சிவபதந்தனையேசேரும் - (அதனால்) சிவபதத்தையேய்
டைவான். எ - று. (ச)

இதுவுமது. வேறு.

ஊனிலொருபற்றுமுள்ளன்றியுடனிற்கு
நானெனவிளம்புதனைநற்சிவமதாகத்
தானறியுமாகிலொருவன்றனுருவாகு
ஞானபரிபூரணநலந்தனையடைந்தான்.

இ - ள். ஒருவன் - ஒருவன், ஊனிலொருபற்றுமுள்ளன்றி - சரீரத்தி
ல்ஒருபற்றுமுடையவனுகாமல், உடல்நிற்கும் - இவ்வுடலின்கண்ணேநிற்கின்
ற, நானெனவிளம்புதனை - நானென்றுசொல்லுகின்றதன்னை, நற்சிவமதா
கத்தான்அறியுமாகில் - நல்லசிவமாகவேதான்அறிவானேல், தன்உருவாகும் -
தனதுசொருபமாகும், ஞானபரிபூரணநலந்தனை - பரிபூரணஞானமாகியநன்
மையை, அடைந்தான் - அடைந்தவனாவான். எ - று.

ப-ம். சாந்திதாந்திகளாலும் சிரவணமனஞாதிகளாலும் உண்டானஞான
த்தினுல்லாக்கிசின்மாத்திரருபமாயும், சுகதுக்கமுதலிய எல்லாத்துவிதங்களு
ம்நீங்கினதாயும், நீ நான் என்னுஞ்சொற்களால் குறிக்கப்பட்டதாயுமுள்ள
அபரிச்சின்னமானபரிசிவசொருபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றகாலத்திற்றானே,
தனக்குப்பரிபூரணத்தன்மையையடைகின்றான். அங்ஙனமேசுருதியும் 'அந்த
இதனையறிந்துவாமதேவர்சொல்லுகின்றார் நான்மனுவானென்று' கூறிற்றொ
ன்பார், "நானெனவிளம்புதனைநற்சிவமதாகத், தானறியுமாகிலொருவன்றனு
ருவாகு, ஞானபரிபூரணநலந்தனையடைந்தான்" என்றார். (ரு)

அ - கை. பாவாபாவாத்மகமானஅனைத்தும் அவித்தையினுற்கற்பிதமா
கலானும், அவ்வவித்தையுந்தோற்றுதல்மாத்திரமான ருபமுடையதாய்ச்சுத
சத்திற்குவிலக்ஷணமாகலானும், இவ்விரண்டும்வித்தையால் நீங்கினஅளவில்
கேவலம்பிரமமேசேஷிக்கின்றதன்றிப் பாவாபாவாத்மகமானஒருபொருளும்
ல்லையென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

செறிவாயெங்குந்திகழ்ந்துள்ளசிவனென்னுந்திகழ்வுற்று
னெறியானிகழுநிகழ்வெல்லாநிமலமாயேநிகழ்ச்சிதரு
மறிவாயறியாமையுமாகியறிவிப்பவனாயறிவானாய்
பிறிவாயுளதாயிலதாயும்பிரமமொன்றுமேபிறழும்.

இ - ள். செறிவாயெங்குந்திகழ்ந்துள்ள - எங்கும்நிறைந்துவிளங்குகி
ன்ற, சிவன்நானென்னுந்திகழ்வுற்றான் - சிவனேநானென்னும்விளக்கமுடைய
வனுக்கு, நெறியால்நிகழும்நிகழ்வெல்லாம் - கிரமமாகவிளங்குகின்றவிளக்
கமனைத்தும், நிமலமாயேநிகழ்ச்சிதரும் - நின்மலமாகவேவிளங்கும், அறி

வாய் - ஞானமாயும், அறியாமையுமாகி- அஞ்ஞானமாயும், அறிவிப்பவனாய்- அறிவிப்பவனாயும், அறிவானாய்-அறிபவனாயும், பிறிவாய் - பின்னமாயும், உளதாய் - இருக்கின்றதாயும், இலதாயும் - இல்லாததாயும், பிரமமொன்றுமேபிறமும் - பிரமம்ஒன்றுமாத்நிரமேவிளங்கும். எ - று.

(சு)

அ - கை. அந்தஅவஸ்தையில் அவித்தியாநிவிர்த்தியிருக்கின்றதா? இல்லையா? இல்லையெனில் அவித்தையிருக்கின்றதென்றுவரும். அங்ஙனமாயின் எவ்வாறு கேவலபரிசேஷஞ்சித்திக்கும், இருக்கின்றதெனில், அந்தநிவிர்த்தியுஞ்சேஷிக்குமென்றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அடையவும்பிரமமேயெனவறிந்துளோ
னடைவதங்கதனையேயாகுமன்றியே
யிடையிலோர்மாயையுண்டென்னவெண்ணுமேற்
கடையதேயாமவன்கற்றகல்வியே.

இ - ள். அடையவும்பிரமமேயெனவறிந்துளோன் - அனைத்தும்பிரமமேயென்றுஉணர்ந்தவன், அடைவதங்கதனையேயாகும் - அடைவதும்பிரமத்தையேயாகும், அன்றியே - இவ்வாறன்றி, இடையிலோர்மாயைஉண்டென்னஎண்ணுமேல் - இடையில்ஒருமாயையிருக்கின்றதென்றுகருதுவானாயின், அவன்கற்றகல்வி - அவன்அப்பியாசித்தவித்தையெல்லாம், கடையதேயாம் - இழிந்ததேயாகும். எ - று.

கருத்து. விவகாரநிருஷ்டியினால் அவித்தையும் அதன்ஒழிவும் அன்றிப் பரமார்த்தநிருஷ்டியினால்இரண்டிமில்லை. சுபாவநிருஷ்டியினால் மறநியாது விளங்குகின்றதெனில், பாவரபாவாதிபேதாத்மகமான எல்லாவுலகும் காரணமானபிரமரூபமாகவே விளங்குகின்றதென்றுகொள்க.

(எ)

அ - கை. இங்ஙனம் வித்தை அவித்தை குரு சிஷ்யன் பாவம் அபாவம் என்னும் இப்பேதங்களாகப் பிரமமேவிளங்குகின்றதென்று வடநூலில்விரித்துக்கூறியவனைத்தும் அஞ்சாவத்தியாயத்திற் சொல்லிக்கிடந்தனவென்று கருதி, ஈண்டுச்சுருக்கிக்கூறி ஆன்மாவிலின்றும் ஆகாசமுண்டாயிற்று, என்றதுமுதலானசிருட்டியைக் கூறுகின்றசுருதி பேதசகத்தையெதற்காகச்சொல்லிற்றென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு

மாயையென்றொன்றுண்டாகமதிப்பதுமனனமல்ல
வாயினுமகண்டஞானவங்கமாமிந்தஞானங்
காயம்வேறாகுமென்கைகாரணமாகவித்தைத்
தூயநான்மறைகளோ துந்துவந்துவந்தீர்க்கைசுட்டி.

இ - ள். மாயையென்றுஒன்றுண்டாகமதிப்பது-மாயையென்றுஒன்றிருக்கின்றதாகக்கருதுவது, மனனமல்ல-மனனமன்றாகும், ஆயினும்-அவ்வாறாயி

ஹம், இந்தஞானம் - இந்தஞானமானது, அகண்டஞானஅங்கமாம் - அகண்டஞானத்திற்குஅங்கமாகும், காய்மவேறுகுமென்கைகாரணமாக - தேகம்பின்னமாகுமென்பதும் பிரமத்தையடைதற்குக்காரணமாக, துவந்துவந்தீர்க்கைசுட்டி - துவதித்தைநீக்குவதுகுறித்து, இத்தை - இதனை, தாயநான்மறைகளோதும் - புனிதமாகியநான்குவேதங்களுக்குச்சொல்லும். எ-று.

கருத்து. எல்லாச்சகவிஷயஞானமும்பிரமரூபமாகவறிவது பிரமத்தை அடைதற்குச்சாதனமாகும். அதற்குவேறுனஞானம் வேறென்றாயுள்ளதனை வேறென்றாயறிதலின் அஞ்ஞானமாகும். ஆயினும், ஜகத்திற்குஆரோபஅபவாதங்களொப்புங்காலநிதிரபஞ்சமாய் அத்துவிதமாய்விளங்கும்பிரமத்தையடையக்கூடும். ஆதலால், "அதனையடைதற்குபகாரமாமென்பதுகருதியே துவதிஜகத்பிரதிபாதனமென்றாகி.

(அ)

அ-கை. ஜகம்பொய்யானாற் 'சரீரத்தோடிருக்கும்வரைக்கும் அக்கினி ஹோத்திரஞ்செய்யத்தக்கது. அந்தஇவனைவேதாநுவசனத்தாற் பிராமணர்கள் அறிதற்குஇச்சிக்கின்றார்கள், என்னுஞ்சுருதிகளாற் சாத்தியசாதனபாவமுதலியவற்றை ஏன்சொல்லுகின்றதென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

யாதொருபடியிற்றேன்றுமியல்பினாற்சகத்துக்குண்மை
யோதியதுபரிடந்தானோர்விடத்துண்மையாகப்
பேதமாமுலகுதோன்றிற்பிறப்பதற்கேதுவாகு
மீதெலாமில்லையென்னலின்பத்துக்கேதுவாகும்.

இ - ள். யாதொருபடியிற்றேன்றும் - எவ்வாறுதோன்றுகின்றதோ, இயல்பினால் - அத்தன்மையைக்கொண்டே, உபரிடந்தான்சகத்துக்கு உண்மையோதியது - உபநிஷதம்ஜகத்தினுக்குச் சத்தியத்தன்மையைக்கூறிற்று, ஓர்விடத்து - கருதுமிடத்தில், உண்மையாகப்பேதமாமுலகுதோன்றில் - உண்மையாகப்பின்னமாகிய உலகந்தோன்றினால், பிறப்பதற்கு ஏதுவாகும் - ஜனிப்பதற்குக்காரணமாகும், ஈதெலாம்இல்லையென்னல் - இவையனைத்தும் இல்லையென்பதுவே, இன்பத்துக்கேதுவாகும் - பேரின்பத்திற்குக்காரணமாகும். எ - று.

ப - ம். வியாவகாரிக்சத்தியமாகச்சகத்தையொப்பி, அந்தச்சுருதி சாத்தியசாதனபலமானவற்றைக்கூறியதேயன்றி, அதற்குப்பாரமார்த்திகசத்தியத்தன்மையைச் சொல்லில்லையென்பார், "யாதொருபடியிற்றேன்றுமியல்பினாற்சகத்துக்குண்மையோதியது" எனவும், பாரமார்த்திகசத்தியமாகயாதொருஜகஞானமுண்டோ அதுமித்தையான ஞானமாதலால் ஸம்ஸாரத்திற்கேதுவாகும். உலகம் அசத்தியமென்பது பரமார்த்தமாதலால் ஸம்ஸாராபிவிர்த்திக்கேதுவாகுமென்பார், "பேதமாமுலகுதோன்றிற்பிறப்பதற்கேதுவாகும், ஈதெலாமில்லையென்னலின்பத்துக்கேதுவாகும்" எனவுக்கூறினார். (க)

இதுவுமது. வேறு.

ஆகையாலகிலத்தையேமாயையென்றாகமெய்யாய்வந்த
மோகமாற்றுதற்பொருட்டொரோவிடத்திலேமொழிந்ததுமுதுவே
பாகமாகியசித்தரைக்குறித்துமெய்ப்பரம்பொருளாகின்ற (நம்
வேகமேறிகழ்கின்றதெல்லாமெனவியம்பியதிதயத்தால்.

இ - ள். ஆகையால் - ஆதலால், மெய்யாய்வந்தமோகமாற்றுதற்பொருட்டு - மெய்யாகப்பொருந்தியமோகத்தைமாற்றும்பொருட்டு, அகிலத்தையேமாயையென்றாக - உலகத்தையையென்று, ஒரோவிடத்திலே-ஒவ்வோரிடத்தில், முதுவேதம்மொழிந்தது - புராதனமாகியவேதம்கூறிற்று, பாகமாகியசித்தரைக்குறித்து - பரிபக்குவசித்தமுடையவரைக்குறித்து, நிகழ்கின்றதெல்லாம் - விளங்குகின்றவனைத்தும், மெய்ப்பரம்பொருளாகின்ற - மெய்ப்பரம்பொருளாகிய, ஏகமேன - பிரமமேயென்று, இதயத்தால் - இருதயத்தினால், இயம்பியது - கூறிற்று. எ - று.

கருத்து. மாயையாகப்பிரகிருதியையும் மாயியாகமகேசனையும் அறியத்தக்கதெனவும், இந்தத்துவிதம்மாயாமாத்திரமாமெனவும், எல்லாம்பிரமமெனவும், இச்சகமனைத்தும் இவ்வான்மசொருபமெனவும், உபதேசித்தசுருதிகள், தோற்றுகின்றவெல்லாவுலகிற்கும் அகண்டைகரசப்பிரமத்தன்மையையே போதிக்கின்றனவென்றாக. (க0)

இதுவுமது.

மெய்யைநாடினமெய்ப்பரமலால்விச்சையுமவிச்சையும்வேறேயோவையமானதுமற்றொருபொருள்களும்மில்லையிம்மனனஞ்செய்துய்யயோகிமுனெப்படியெப்படித்தோற்றுகின்றதுதோற்றஞ்செய்யுமியாவையுஞ்சிவன்வடிவாகவேதிகழ்ந்திடுந்திடமாக.

இ - ள். மெய்யைநாடில்-உண்மையைக்கருதுங்கால், மெய்ப்பரமலால்-மெய்யாகியபிரமத்தைத்தவிர, விச்சையும்அவிச்சையும்வேறேயோ - வித்தையும்அவித்தையும்வேறே, வையமானதும்-உலகமும்,மற்றொருபொருள்களும்-வேறொருபொருள்களும்,இல்லை-(வேறாக) இல்லை,இம்மனனஞ்செய்துய்யயோகிமுன்-இந்தமனனஞ்செய்கின்றபரிசுத்தமுடையசிவயோகிமுன்பு,எப்படியெப்படித்தோற்றுகின்றது-எவ்வெவ்வண்ணமாகத்தோன்றுகின்றதோ, தோற்றஞ்செய்யுமியாவையும்-அவ்வண்ணந்தோற்றுகின்றவனைத்தும், திடமாக - உறுதியாக,சிவன்வடிவாகவேதிகழ்ந்திடும்-சிவசொருபமாகவேவினங்கும். எ-று.

அ - கை. சருவஜகத்தோற்றமாகயாதொன்றுண்டோ அதுசிவனேயென்றுண்டானபுத்தியும், பூருவவாஸனையாற் சகத்தோற்றமிருந்ததனால் அதுநிற்கும்பொருட்டாதலால் அந்தப்புத்தியுஞ் சிவயோகிக்கில்லையென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொருபடியிற்றேற்றமென்றியம்பியதுமுன்னே
வாதனையதனைப்பற்றியல்லதுமற்றென்றில்லை
போதமேயுள்ளதென்றும்பூரணனாகையாலே
யோதமில்வேலைபோலுமொழிவறநிறைந்தயோகி.

இ - ள். யாதொருபடியிற்றேற்றமென்றியம்பியதம் - எவ்வாறுவிளங்குகின்றதோவென்றுசொல்லியதம், முன்னேவாதனையதனைப்பற்றியல்லது - பூருவவாசனையைப்பற்றியேயன்றி, மற்றென்றில்லை - வேறென்றில்லை, பூரணனாகையால் - பரிபூரணனாதலால், என்றும்போதமேயுள்ளது - எக்காலத்தும்பூரணசொருபமேயிருக்கின்றது, ஒழிவறநிறைந்தயோகி - இடைவிடாமல்எங்கும்நிறைந்தயோகியானவன், ஒதமில்வேலைபோலும் - அலையில்லாதசமுத்திரம்போல்வான். எ - று.

ப-ம். சிவயோகியானவன் விசேஷபத்திற்கேதுவானதுவிதமில்லாததனால், நிருவிகற்பமாய்ச் சிதேகரஸஸ்வபாவமாய்ச் சலனமில்லாதவனாய்விளங்குவானென்பார், “ஒதமில்வேலைபோலுமொழிவறநிறைந்தயோகி” என்றார்.()

அ - கை. சுயம்பிரகாசப்பிரமான்மரூபமாய்விளங்குகின்றவித்தவான்தான் ஞானத்திற்கேதுவான அந்தக்கரணதிகள் அவித்தியாகாரியங்களாதலால், வித்தையால் அவித்தைநீங்குதலின் அந்தஅவஸ்தையைக் கருமகர்த்திருபாவமாகஅறிகின்றானில்லையென்று கூறுகின்றார்.

அப்படியிருந்தயோகியனுபவத்தன்மைதானு
மெப்படியென்றுகாணானீசன்மானுனுங்காணேம்
செப்பிடவறியாவேதாகமங்களுஞ்சிவஞர்மேனி
யெப்படியென்னின்மற்றப்படியிலேயிருந்ததென்னும்.

இ - ள். அப்படியிருந்தயோகி - அவ்வாறிருந்தயோகியானவன், அனுபவத்தன்மை - சுவாநுபவத்தன்மையை, தானும்எப்படியென்றுகாணான் - எவ்வாறென்றுதானுமறியமாட்டான், ஈசன் - ஈசுவரனும், மால் - விஷ்ணுவும், நானும் - யானும், காணேம் - காணமாட்டோம், வேதாகமங்களும் - வேதங்களும்ஆகமங்களும், செப்பிடவறியா - சொல்லஅறியாதனவாகும், சிவஞர்மேனியெப்படியென்னில் - சிவசொருபம் எவ்வண்ணமிருக்கின்றதென்றால், மற்றப்படியிலேயிருந்ததென்னும் - அவ்வண்ணமேயிருக்கின்றதென்று (அவ்வேதாகமங்கள்) சொல்லும். எ - று. (கரு)

அ - கை. பரசிவனேநித்தியசித்தஞானவானென்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அம்பிகாபதியறியுமில்வனுபவமவனருளாகும்மக்
கொம்பனுநிந்திடுந்திருவருளையேகோலமாய்க்கொண்டந்த

சுருவசாஸ்திரார்த்தச்சங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயம். ௩௧௫

வெம்பிரானருளாலரிநாம்பிறியாவருமறிவோமத்
தம்பிரானறிந்தமையெவராலெனச்சங்கையுந்தகுமோதான்.

இ - ள். இவ்வனுபவம் - இந்தச்சுவானுபவத்தை, அம்பிகாபதியறியும்
உமாபதியாகியசிவபெருமான்அறிவன், அவனருளாகும் - அவரதுதிருவருளே
வடிவாகிய, அக்கொம்பனுள் - அந்தப்பார்வதிதேவியும், அறிந்திடும் - அறி
வாள், திருவருளையேகோலமாய்க்கொண்டு-திருவருளையேயழகாகவடைந்து,
அந்தஎம்பிரானருளால் - அந்தஎம்பெருமானது திருவருளால், அரி - விஷ்
ணுவும், நாம் - யாமும், பிறர்யாவரும்அறிவோம் - மற்றெல்லாரும்அறிவோ
ம், அத்தம்பிரானறிந்தமை - அந்தச்சிவபெருமான்உணர்ந்தது, எவராலென-
யாராலென்று, சங்கையுந்தகுமோ- (சங்கிக்குஞ்) சங்கையும்கூடுமோ. எ-து.

அ - கை. பலங்களெல்லாம்புசிக்கப்பட்டுப்புண்ணியபாபங்கள் ஒழியு
ங்கால், பரமான்மாவேகுருமூர்த்தியாக ஒருவற்குவெளியில்வந்து அருள்
செய்வானென்று மேல்வருஞ்செய்யுட்களாற் கூறுகின்றார்.

ஞானமாகியவிழியினற்குருபரனயந்துநோக்கிடவுண்டா
மானுபூதியாதொன்றதுவேசிவனாவதப்படியுள்ள
மேனிதான்வினையொத்தவப்பொழுதிலேவெளிப்படும்வெளிகாண
லானதேசிகன்றன்னையப்பரம்பொருளென்னவாதரஞ்செய்வான்.

இ - ள். ஞானமாகியவிழியினல் - ஞானமாகியநேத்திரத்தினால், குரு
பரனயந்துநோக்கிட - தேசிகர்கருணைகூர்ந்துகடாங்கித்தலினால், உண்டாம்
ஆனுபூதியாதொன்று-உண்டானசுவானுபூதியாதொன்றுண்டோ, அதுவேசிவ
னாவது-அதுவேசிவசொருபமாகும், அப்படியுள்ளமேனிதான்- அச்சிவமாயிரு
க்கின்றதிருமேனியானது, வினையொத்தவப்பொழுதிலே- புண்ணியபாபங்கள்
ஒத்தகாலத்தில், வெளிப்படும்-வெளியாகும், வெளிகாணலானதேசிகன்தன்
னை-வெளியிற்காணும்படிதோற்றியதேசிகரை, அப்பரம்பொருளென்ன - அந்
தச்சிவபெருமானேயென்று, ஆதரஞ்செய்வான்- (ஒருவன்) அன்புசெய்யக்க
டவன். எ-து.

(௧௫)

நேசநெஞ்சினுற்றனக்கதுநினைவலவாயினுநெறியென்றே
தேசிகன்றிருவுள்ளமேசெய்குவான்செனித்திடுங்குலத்துக்கு
மாசதாயினுமாச்சிரமத்திலேவழுவினுமுலகெல்லா
மேசிவீடினுமறம்புகழ்தனம்பிறவிழப்பினுமிடரேனும்.

இ - ள். செனித்திடுங்குலத்துக்குமாசதாயினும் - தான் பிறந்தகுலத்து
க்குக்களங்கம்வருவதாயிருக்கினும், ஆச்சிரமத்திலேவழுவினும் - ஆச்சிரமத்
தில்நின்றும் நழுவினும், உலகெல்லாம்ஏசிவீடினும்-உலகத்தோர்களுல்லா
ரும் நிந்தித்துத்தள்ளிவிடுத்தாலும், அறம்- தருமத்தையும், புகழ்- கீர்த்தியை

யும், தனம் - திரவியங்களையும், பிற - மற்றனைத்தையும், இழப்பினும் - இழந்தாலும், இடரேனும் - துன்பமாயிருந்தாலும், தனக்கதரினைவலவாயினும் - தனக்கு அவ்வாறிருப்பதாகருத்தன்றா யினும், நேசநெஞ்சினால் - அன்புபொருந்தியமனத்தினால், நெறியென்றே - இதுவேநமக்கு நல்லவழியென்று, தேசிகன்றிருவுள்ளமேசெய்குவான் - பரமதேசிகரதுதிருவுள்ளம்போலவேசெய்யக்கடவன். எ - று.

(கௌ)

தேசிகன்றிருவுள்ளமுண்டாகவச்சிவன்றிகழ்ந்திடுகின்றான்
ஈசனின்கருள்செய்யவந்திருக்கின்றவிடமிவன்றிருமேனி
மாசுதொன்றிவளளவிலேசெயிலெரிவாய்நரகினிற்பூத
நாசமெவ்வளவவ்வளவுஞ்செலநண்ணுநன்னெறிநண்ணுன்.

இ - ள். தேசிகன்றிருவுள்ளமுண்டாக - சற்குருவினது கருணைமிகுந்த திருவுள்ளம் ஒருவனிடத்தில் உண்டானால், அச்சிவன்திகழ்ந்திடுகின்றான் - அவனுக்கு அந்தச்சிவபெருமான் விளங்குகின்றான், ஈசனின்கருள்செய்யவந்திருக்கின்ற இடம் - சிவபெருமான் இவ்விடத்தில் திருவருள்செய்யவந்தமர்கின்ற இடம், இவன்திருமேனி - இந்தச்சற்குருவினது திருமேனியேயாகும், மாசுது ஒன்று இவனளவிலேசெயில் - ஒருகுற்றமாயினும் இந்தத்தேசிகனிடத்திற்செய்தால், பூதநாசம்எவ்வளவு - பூதங்களெல்லாம் அழிவதற்குளத்தனைகாலமிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுஞ்செல - அத்தனைகாலமுஞ் செல்லும்வரைக்கும், எரிவாய்நரகில் - ரௌரவாதிரகங்களில், நண்ணும் - அடைந்துகிடப்பான், நன்னெறிநண்ணுன் - நல்லமார்க்கத்தில்வரவேமாட்டான். எ - று. (கௌ)

வேறு.

அருவெனுமமலன்றான்ருளிலனென்னினுஞ்சார்
குருபரனருளுண்டேயெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடிதாவந்தார்திருவுளமில்லரென்று
லொருவருமில்லர்கண்டருதுதுயர்களைகின்றார்.

இ - ள். அருவெனுமமலன்றான் - அருபனாகியசிவபிரான், அருளிலன் எனினும் - திருவருள்செய்யாவிட்டாலும், சார்குருபரன் அருளுண்டேஎனில் - பொருந்தியதேசிகரதுதிருவருள்உண்டென்னில், ஒருகுறையுண்டோ - ஒருதாழ்வுண்டுகொலோ, திருவடிதாவந்தார் - திருவடிசூட்டவெழுந்தருளியதேசிகர், திருவுளமில்லரென்று - திருவுளமிரங்கிக் கருணைசெய்கிலரெனில், உதுதுயர்களைகின்றார் - உற்றதுன்பங்களையொழிப்பார், ஒருவருமில்லர்கண்டர் - வேறொருவருமில்லை பாருங்கள். எ - று.

(கஅ)

உதுவதுதனில்வேறாயுளதலவதுநேரே
பெறவருள்பெரியோனேபெருகியகுருவாவா
னெறியுடலுளநாவானிலைபெறவழிபாடே
செறிபவனருளாலேசிவகதியடைவானால்.

இ - ள். உறுவது - தான் அடையும் பொருள், தனில் வேறு யுளதல் - தன்னைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கின்றதல்ல, அது நேரே பெற அருள் - அதனை அப்ரோக்ஷமாக அடையும்படி அருள்கின்ற, பெரியோனே - உயர்ந்தவனே, பெருகிய குருவாவான் - (அருள்) பெருகிய குருமூர்த்தியாவர், நெறி - ஒழுங்காக, உடல் - காயத்தினாலும், உளம் - மனத்தினாலும், நாவால் - வாக்கினாலும், நினைபெற - ஸ்திரமாக, வழிபாடே செறிபவன் - பணிவிடை (சமீபத்தில்) நெருங்கிச் செய்யவன், அருளால் - தேசிகரது திருவருளால், சிவகதியடைவான் - மோக்ஷத்தையடைவான். எ - று. (கக)

இந்தவிடும்பையுடம்புறுமேதுத்
தந்தையெனப்புகழ்கின்றிலர்தக்கோ
ரந்தமிலாதவகண்டமுநம்முட்
டந்தவர்தந்தையெனச்சமைவுற்றார்.

இ - ள். தக்கோர் - அறிஞர், இந்த இடும்பை உடம்பு உறும் ஏது - இந்த த்துன்பமாகிய சரீரமுண்டாவதற்குக்காரணமாகிய, தந்தையெனப்புகழ்கின்றிலர் - தந்தையைக்குருவென்று புகழ்மாட்டார்கள், அந்தமிலாத - முடிவில்லாத, அகண்டமும் - அகண்டசொருபத்தை, நம் உள் - நமது இருதயத்தின்கண்ணே, தந்தவர் - (விளங்கும்படி) அருள் செய்தவரே, தந்தையெனச்சமைவுற்றார் - குருவென்று கருதியிருக்கின்றார். எ - று.

ப - ம். “இந்தவிடும்பையுடம்புறுமேதுத், தந்தையெனப்புகழ்கின்றிலர்” என்றதனால், அஷ்டைச்வரியங்களையும், கந்தருவர்திபதங்களையும், சார்வபௌமபதவியையும், மந்திரதந்திரமுதலியவற்றையும், லௌகிகமானவுபாயங்களையும், கொடுப்பவர்கள்குரவர்களல்லரென்பது பெறப்பட்டது. (உ௦)

வேறு.

உண்டுபோற்றோன்றுமுலகெலாமுண்மையன்றெனவுணர்த்தியெப்பொருளுங், கண்டசான்றதனைக்காணியதறவேகண்டிடக்கரியெனக்காட்டும், பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ்சொன்ன படியிலேபரமனோடொன்றாய், விண்டடாவண்ணமுணர்த்துவான்நனைவியன்குருவென்றிடும்வேதம்.

இ - ள். உண்டுபோற்றோன்றுமுலகெலாம் - இருக்கின்றதுபோலத்தோற்றுகின்ற ஜகங்களெல்லாம், உண்மையன்றென உணர்த்தி - மெய்யல்லவென்றறிவித்து, எப்பொருளுங்கண்டசான்றதனை - எல்லாப்பொருள்களையும் தான்கின்ற ஸாக்ஷியை, காணியதறவேகண்டிட - திரிசியமில்லாமற்காணும்படி, தரியெனக்காட்டும் - ஸாக்ஷியாகத்தெரிவிக்கின்ற, பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ்சொன்னபடியிலே - புராதனமாகிய வேதாந்தமகாவாக்கியங் கூறியவண்ணமே, பரமனோடொன்றாய் - பிரமத்தினோடு ஏகமாகி, விண்டடாவண்ணமுணர்த்துவான்நனை - பிரியாதபடி உபதேசிப்பவனையே, வேதம் - சுருதி, வியன்குருவென்றிடும் - பெருமைபொருந்திய குருவென்று சொல்லும். எ - று. (உக)

கருத்த. எல்லாத்துன்பங்களையும் ஒழிப்பதாயும் நிராதிசயானந்தமளிப்பதாயுமுள்ள பரமபுருஷார்த்தத்தையடையச்செய்பவனே குருவென்க.

காட்சியையெல்லாங்கண்ணதாயக்கரைத்துக் கண்ணொழிந்தொருபொருளில்லா, மாட்சியையளிக்கவல்லவன்குருவாமாரிபோன்மாறுவேண்டாதே, மீட்சியில்பதத்தைக்கருணையாலளிக்கும்வித்தகக்குரவனெயெவருந், தாழ்ச்சிசெய்தேத்தற்குரியதத்துவமாஞ்சங்கரனென்றிடத்தகுவான்

இ - ள். காட்சியையெல்லாம் - திரிசியங்களை யெல்லாம், கண்ணதாயக்கரைத்து - திருக்காகும்படிசெய்து, கண்ணொழிந்தொருபொருளில்லா - திருக்கைத்தவிரவேறொருபொருளுயில்லாத, மாட்சியையளிக்கவல்லவன்குருவாம் - பெருமையைக்கொடுக்குந்திறமுடையவரேகுருவாவார், மாரிபோன்மாறுவேண்டாதே - மேகங்களைப்போலக்கைம்மாறுகருதாமல், மீட்சியில்பதத்தை - திரும்புதலில்லாதபதவியை, கருணையால் அளிக்கும் - திருவருளால் கொடுத்தருள்கின்ற, வித்தகக்குரவனே - ஞானாசிரியரே, எவரும் - எல்லாரும், தாழ்ச்சிசெய்து - தாழ்ந்து, ஏத்தற்குரியதத்துவமாம் - துதித்தற்குரியதத்துவசொருபியாகிய, சங்கரனென்றிடத்தகுவான் - சங்கரனென்று சொல்லத்தகுவான். எ - று. (உஉ)

வருபிறப்பறவேவேண்டினான்மறையீறென்னுமம்புயத்தினைமலர்த்தம், கிரவியாய்நெஞ்சிற்கிசைந்தற்குருவையாதொருவழியினுலிறைஞ்சி, யருள்சுரந்திடுவோர்க்காவதேசெய்வானருமறைமுடிவெலாமறையும், பொருளேநேராகவுமக்கெனக்கீசன்புகன்றவப்படியிலேபுகன்றேன்.

இ - ள். வருபிறப்பறவேவேண்டினான் - மறுபடியும்நண்ணுகின்றபிறவீங்கக்கருதியவன், மறையீறுஎன்னும்அம்புயத்தினை - வேதாந்தமென்னுந்தாமரையை, மலர்த்தற்கிரவியாய் - மலர்த்துதற்குச்சுரியனாகி, நெஞ்சிற்கிசைந்தற்குருவை - உள்ளத்திற்கியைந்தசற்குருவை, யாதொருவழியினுலிறைஞ்சி - எந்தமார்க்கத்தாலும்வணங்கி, அருள்சுரந்திடுவோர்க்கு - கருணைபொழிகின்றஅந்தத்தேசிகருக்கு, ஆவதேசெய்வான் - வேண்டியபணிவிடையேசெய்யக்கடவன், அருமறைமுடிவெலாம்அறையும்பொருளை - உபநிஷதங்களைல்லாம்விளம்புகின்றபொருளை, நேராக - ஒழுங்காக, எனக்குநசன்புகன்றஅப்படியிலே - எனக்குச்சிவபிரான் உபதேசித்தருளியவண்ணமே, உமக்கு - உங்களுக்கு, புகன்றேன் - சொன்னேன். எ - று. (உங)

வேறு.

எல்லாமறிவானுயில்லாதில்லானாகியெல்லாந்தான்
வல்லானாகித்திங்கொன்றுமருவானாகிவடிவருளே

சருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயம்.

நடகக்

யல்லாதிலனாமிறையுண்மையன்றிச்சொல்லானப்பொருளிற்
சொல்லாதில்லையுங்கட்குச்சொன்னேனெல்லாஞ்சுருக்காக.

இ - ள். எல்லாம்அறிவானாய் - சருவக்கியனாயும், இல்லாதில்லானாகி -
தனக்குக்கிடையாதனஇல்லாதவனாயும், எல்லாந்தான்வல்லானாகி-சருவவல்ல
வனாயும், தீங்கொன்றும்மருவானாகி - ஒருதீங்குமில்லாதவனாயும், அருளேவ
டிவுஅல்லாதஇலனம்-திருவருளேசொருபமன்றிவேறில்லாதவனாயும் (விளங்
குகின்ற), இறை - சிவபெருமான், உண்மையன்றிச்சொல்லான்- சத்தியார்த்
தமன்றி (வேறொன்றினையெனக்கு) உபதேசஞ்செய்யமாட்டான், உங்கட்கு
அப்பொருளிற்சொல்லாதில்லை - (நான்) உங்களுக்குஅந்தஅருத்தத்திற்குச்சொல்
லாததில்லை, சுருக்காக - சங்கிரகமாக, எல்லாம்சொன்னேன் - அனைத்தையு
ம்உபதேசித்தேன். எ - று.

(உச)

வேறு.

போதம்வடிவாயகண்டபூரணஞ்சிவனுக்கு
யாதுமுளங்கைக்கனியாமிவனருளின்படியொழிய
வேதமுடியிற்பொருடாம்வேண்டியவாவிலம்பியிடும்
பாதகர்போயேறவொண்ணுப்பாழங்கினற்றில்வீழ்வார்களால்.

இ - ள். போதம்வடிவாய் - ஞானமேசொருபமாகி, அகண்டபூரணஞ்
சிவனுக்கு - அகண்டபரிபூரணனாகியசிவபிரானுக்கு, யாதும்உளங்கைக்கனி
யாம் -எல்லாங்கரதலாமலகம்போல்விளங்கும், இவன்அருளின்படியொழிய-
இந்தச்சிவபிரானுரைத்தருளியவண்ணமன்றி, வேதமுடியில் - உபநிஷதங்
களில், தாம்வேண்டியவா - தாங்கள்கருதியவாறு, பொருள்விளம்பியிடும்பா
தகர் - தாம்பரியஞ்சொல்லுகின்றபாவிகள், போய்ஏறவொண்ணு - சென்றுக
ரையேறமுடியாத, பாழங்கினற்றில்வீழ்வார்கள் - (பவமாகிய) பாழ்த்துறவி
ல்வீழ்வார்கள். எ - று.

(உரு)

வேறு.

ஆதிவேதாந்தப்பொருளையத் துவிதமாம்படிக்ககிலநாயகனுஞ்,
சோதிபாதப்போதிரண்டையுந் தொட்டுச்சூழுகேனென்றயன்சொல்
லிக், காதலாற்பிறவிக்கவுடதமுக்கட்கடவுளைக் கருத்தில்வைத்தவன்
றன், பாதமேபணிந்துபரவியிப்பரிசேபத்தியாற்பரவசனான.

இ - ள். ஆதிவேதாந்தப்பொருளை - ஆதியாகியவேதாந்த அருத்தத்தை,
அத்துவிதமாம்படிக்கு - அத்துவிதமாக, அகிலநாயகனுஞ்சோதி - சர்வேசனா
கியசிவபிரானுடைய, பாதப்போதுஇரண்டையுந்தொட்டு - திருவடித்தாமரை
தளிரண்டையும்பிடித்துக்கொண்டு, சூழுகேனென்று-கருதிச்சொல்லுகின்றே
னென்று, அயன்சொல்லி - பிரமதேவர்கூறி, காதலால் - பிரேமையால், பிற
விக்கு - ஜன்மமாகியநோய்க்கு, அவுடதமுக்கட்கடவுளை -அவுஷதம்போன்ற
திரிநேத்திரங்களையுடையபாமசிவனை, கருத்தில்வைத்து-மனத்தில்த்தியானித்

து, அவன் நன்பாதமேபணிந்துபரவி - அந்தளம்பிரானது திருவடிசனைப்பணிந்துதித்தது, இப்பரிசே - இவ்வாறே, பத்தியால் - சிவபக்தியினால், பரவசஞ்ஞன் - பரவசரானார். எ - று.

வேதார்த்தம்பரமாத்தவிதமில்லையாயின் இன்றைக்கேயென்சிரம்வெடித்தற்றுச்சிதறுக. இதற்குமாறாகவேதவாக்கியங்களுக்கருத்தமுண்டென்றுசங்கைகொள்வீராயின் உங்கள்சிரங்களும் அவ்வாறேயாகுக. என்றுவடநூலிற்கூறியபடி ஈண்டுக்கூட்டிக்கொள்க. (௨௬)

தேவருந்தேவதேவர்க்குந்தேவாந்திரியம்பகன்றனைத்தெண்டனாகப்பூவிலேவிழுந்துபோற்றியேபுருகிக்கிடந்தவப்பொழுதிலேபுத்தேண்மூவருமறியாமுதல்வனாமிறைவன்மூர்த்தியாய்முழுந்தியவருளாற்காவியங்கண்ணிபங்கனாய்வந்துதோன்றினன்கண்ணினாற்காண.

இ - ள். தேவரும் - (அப்பொழுது) தேவர்களெல்லாரும், தேவதேவர்க்குந்தேவராம் - தேவாதிதேவர்களுக்குந்தேவராகிய, திரியம்பகன்றனை - திரிநேத்திரமுடையமகாதேவரை, தெண்டனாகப்பூவிலேவிழுந்துபோற்றி - பூமியின்கண்ணேவணக்கமாகிப்பணிந்துபோற்றி, உருகிக்கிடந்தஅப்பொழுதிலே - மனமுருகியெழுந்திராமற்கிடந்த அக்காலத்தில், புத்தேண்மூவரும்அறியாதிரிமூர்த்திகளாலும்அறியக்கூடாத, முதல்வனும்இறைவன்-அதிப்பராகியமகாதேவர், முழுந்தியஅருளால் - பரிபூரணமாகியதிருவருளால், கண்ணினாற்காண - (அத்தேவர்கள்) நேத்திரங்களால்தெரிசிக்கும்படி, மூர்த்தியாய் - மூர்த்தியாகி, காவியங்கண்ணிபங்கனாய் - நீலோற்பலம்போன்றஅழகியகண்களையுடையஉமையையொருபாகத்திலுடையவராய், வந்துதோன்றினான் - வந்துஆவிற்பலித்தருளினார். எ - று. (௨௭)

மாலுமவ்விடத்தேதிருவொடுங்கூடமகிழ்தருமனத்தொடும்வந்தானாலுதிக்கிலும்பூமாரியாய்ப்பொழியநாமசங்கீர்த்தனநாத, மேலெடுத்தெங்கும்விளங்குமப்பொழுதில் விளங்கியபிரமன்மாலவனுஞ், சாலுமெய்ப்பத்தியோடுமர்ச்சித்தார்சங்கரனம்புயத்தாளில்.

இ - ள். மாலுமவ்விடத்தே - விஷ்ணுவும்அவ்விடத்தில், திருவொடுங்கூட - திருமகளுடனே, மகிழ்தருமனத்தொடும்வந்தான் - சந்தோஷசித்தனாகிவந்தான், நாலுதிக்கிலும்பூமாரியாய்ப்பொழிய - நான்குதிக்கிலும்புஷ்பவருஷமாய்வருவிக்க, நாமசங்கீர்த்தனநாதம் - சிவநாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்கின்றநாதமானது, மேலெடுத்தெங்கும்விளங்குமப்பொழுதில் - அண்டகடாகங்களெங்கும்நிறைந்துவிளங்குகின்றஅக்காலத்தில், விளங்கியபிரமன்மாலவனும் - ஒளிர்கின்றபிரமதேவரும்விஷ்ணுவும், சாலுமெய்ப்பத்தியோடும - மிகுந்தஉண்மையானபிரேமையோடும, சங்கரன்அம்புயத்தாளில் - சங்கரரதுதிருவடித்தாமரைகளில், அர்ச்சித்தார் - வணங்கிஅருச்சித்தார்கள். எ - று. ( )

வேறு.

தெரியில்வடிவேதுமொருபொழுதிலாதசிவனுமருண்மேனிதிகழவே
யரியதனைநாடியறியுமதலைவ்விசயமொடாடியருளினு
னூரியவனுபூதியுடையவிழியாலவ்வுமைபுமயனாதிபுணரவே
யருள்செய்தனளீசனரியதிருமேனியமரரெதிர்காணவருளினால்.

இ - ள். தெரியில் - பார்க்குங்கால், வடிவேதம்-பிராகிருதமானஒருவ
டிவும், ஒருபொழுதிலாதசிவனும்-ஒருபொழுதினுயில்லாதமகாதேவரும், அரு
ள்மேனிதிகழவே-அருள்வடிவம்விளங்கும்படி, அரியதனைநாடி- (ஒருவராலும்
அறிதற்கு) அரியதன்னைக்கருதி, அறியுமதலை- அறியுந்தன்மையினால், அவ்வ
திசயமொடி - அந்தவதிசயத்துடனே, ஆடியருளினான்-திருநடனஞ்செய்தரு
ளினார், உரியஅனுபூதியுடையவிழியால்- உரிமையாகியசுவானுபூதியையுடைய
நேத்திரத்தினால், அவ்வுமையும்-அந்தப்பார்வத்தேவியும், ஈசன்அரியதிருமேனி-
சிவபிரானதுஅருமையானதிருமேனியை, அருளினால்- பிரசாதத்தால், அயனா
தி - பிரமதேவர்முதலிய, அமரர்எதிர்காண - தேவர்கள்நேரேதிரிசுக்கவும்,
உணர - அறியவும், அருள்செய்தனள் - திருவருள்செய்தாள். எ - று. (உக)

அந்தமறையீறுதந்தபரஞானவங்கணதனாலுமன்றியே
யிர்தவிழியாலுமந்தவிமையோர்க்கென்கள் பெருமானையெய்தினார்
சந்தமறைபாடிநின்றனர்களாதிசம்புதிருநாமமாமெழுத்
தைத்துமுரையாடியன்பினொடுபூசையங்குநனிமேவியண்டர்தாம்.

இ - ள். அந்தமறையீறுதந்த - அந்தஉபநிஷதங்கள்தந்த, பரஞானஅங்
கணத்தனாலும்அன்றி-பிரமஞானமாகியஅழகியவிழியினாற்பார்ப்பதும்அன்றி,
இர்தவிழியாலும் - இர்தணைக்கண்ணினாலும், அந்தஇமையோர்கள் - அந்தத்
தேவர்கள், எங்கள்பெருமானையெய்தினார் - எங்கள்நாயகராகியமகாதேவரை
த்திரிசித்துநெருங்கினவர்களாகி, சந்தமறைபாடி - அழகியவேதங்களைச்சொ
ல்லி, ஆதிசம்புதிருநாமமாம் - முதல்வராகியசங்கரருடையதிருநாமமாகிய,
எழுத்தைத்துமுரையாடி-பஞ்சாக்ஷரங்களையுஞ்சொல்லித்ததித்து, அன்பினொ
டு-பக்தியோடு, பூசைஅங்குநனிமேவி-அவ்விடத்தில்கவும்பூசனைசெய்தபொ
ருந்தி, அண்டர்தாம் - அத்தேவர்கள், நின்றனர்கள் - நின்றார்கள். எ.று. (1)

வேறு.

அமையாவன்பாய்நின்றோரைப்பார்த்தையம்போய்
நமையெய்யத்தப்பெற்றீரேயென்றனனாத
னுமையென்னருளால்வந்ததிதேயென்றுரைசெய்தா
ளிரமையோரெல்லாமென்புருதிக்கொண்டின்புற்றார்.

இ - ள். அமையாவன்பாய்நின்றோரைப்பார்த்து - ஒருநாளும்பொருந்
தாதபேரன்போடுநின்றதேவர்களைக்கடாக்ஷித்தருளி, நாதன் - நாயகராகியச
ம்புவானவர், நமையெய்யத்தப்பெற்றீரேயென்றனன் - நம்மையேஅடையப்

பெற்றீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர், உமை - பார்வதிதேவியும், என்னருளால் - நமது திருவருளால், வந்ததிதேயென்றுரைசெய்தாள் - இந்தப்பாக்கியம் உங்களுங்குக்கிடைத்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர், இமையோரெல்லாம் - (இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட) தேவர்களெல்லாரும், என்புருகிக்கொண்டி-என்பெல்லாம் உருகி, இன்புற்றார்-பேரின்பமடைந்தார்கள். எ-று. (1) வேறு.

தொல்லைவேதமுஞ்சொல்லுதற்கரியவித்தோன்ற
னல்லனாயினனுமக்கெனநாரணனவின்று
னெல்லேதீர்கருணாகரனாகியவிழைவன்
சொல்லுவானருள்கீதையின்பலமெலாந்தொகுத்து.

இ - ள். தொல்லைவேதமும் - அனாதியாகியவேதங்களும், சொல்லுதற்கரிய - விளம்பமுடியாத, இத்தோன்றல் - இந்தமகாதேவர், உமக்குரல்லனாயினன்ன - உங்களுக்குரல்லவராய்வெளிவந்தருளிஞரென்று, நாரணனவின்றுன் - மாகாவிஷ்ணுவானவர்கொன்னார், எல்லைதீர்கருணாகரனாகியஇழைவன் - அளவில்லாதகிருபாகரமாகியமகாதேவர், அருள்கீதைபலமெலாம் - (தாம்) அருளியபிரமகீதையின்பலமனைத்தையும், தொகுத்துச்சொல்லுவான் - தொகுத்துத்திருவாய்மலர்ந்தருள்செய்வார். எ - று. (௩௨) வேறு.

பரமமாயிந்தக்கீதைபடிப்பவன்பாரின்மீதே
திருவினாள்முகுந்தனெக்குந்தேசினுவிரவியொக்கு
மருவுமாமெனையேவந்துமாசிலாவிஞ்சையாகு
முருவாமமுமைபுமென்றுமவனுளத்துறையாநிற்கும்

இ - ள். பரமமாம்இந்தக்கீதைபடிப்பவன் - சிரேஷ்டமாகியஇந்தப்பிரமகீதையைப்படிக்கின்றவன், பாரின்மீதே-புவியின்கண்ணே, திருவினாள்முகுந்தனெக்கும் - திருவினாள்விஷ்ணுவுக்குச்சமானமாவான், தேசினுலிரவியொக்கும் - ஒளியினற்றூரியன்போல்வான், எனையேவந்துமருவுமாம் - (அவன்)என்னையந்தடைவான், மாசிலாவிஞ்சையாகும் உமையும் - குற்றமில்லாதவித்தியாசொருபியாகியபார்வதியும், என்றும்அவனுளத்துறையாநிற்கும் - எக்காலத்தும்அவனுளத்தின்கண்ணேவிளங்குவாள். எ - று. (௩௩) வேறு.

பிரமனானீங்கள்பெற்றவிக்கீதைபேசியகீதைகட்கெல்லாம்
பரமமாய்வேதாகாரமாதவினாற்படிக்கலாமறையவர்தமக்கே
சுருதியாதவினாற்குத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதெனவருளிப்
புரணமாயெல்லாக்கரணமுங்கடந்தபோதவின்பத்தினுட்புக்கான்.

இ - ள். பிரமனானீங்கள்பெற்றஇக்கீதை - பிரமதேவரால்உமக்குஉபதேசிக்கப்பட்ட இந்தக்கீதையானது, கீதைகட்கெல்லாம் - மற்றுள்ளகீதைகளை

சுருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயம்.

௩௨௩

த்திற்கும், பரமமாய் - உயர்வாயும், வேதாகாரம் ஆதலினால்-வேதசொருபமாயும் இருத்தலால், மறையவர்தமக்கேபடிக்கலாம் - வேதியர்கட்கேவாசிக்கஉபயோகமாகும், சுருதியாதலினால் - வேதமேயிக்கீதையாதலால், சூத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதென அருளி-சூத்திரர்முதலானவர்களாற் சொல்லக்கூடாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள்செய்து, புரணமாய்- பரிபூரணமாய், எல்லாக்கரணமுங்கடந்த-எல்லாக்கரணங்களையுங்கடந்திருக்கின்ற, போதவின்பத்தினுட்புக்கான் - ஞானானந்தத்துள்ளே திரோதானஞ்செய்தருளினார். எ-அ. (௩௪)

மாலுமாதுடனேவானவர்க்கருளிமகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்தான், மேலைவானவரைநீத்தயன்பரமன் மேனியேநோக்கிமீண்டிருந்தான், ஞாலமால்விட்டுஞானதற்பரராய் நான்முகன்றன்முனேதண்டம், போலவேபணிந்து வானவர்தாந்தம் பொன்னகர்நோக்கியே போந்தார்.

இ-ள். வானவர்க்கருளி-தேவர்கட்கருள்செய்து, மாலும்-விஷ்ணுவும், மாதுடனே - திருமகளோடு, மகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்தான் - மகிழ்வுற்றுவைகுண்டத்துக்கேகினார், மேலைவானவரைநீத்த - மேன்மையாகியதேவர்களைவிடுத்து, பரமன்மேனியேநோக்கி - சிவபிரானது திருமேனியையேதெவிட்டாமற்பார்த்து, அயன்-பிரமதேவர், மீண்டிருந்தான்-திரும்பியிருந்தார், ஞாலமால்விட்டு - புவியைக்கத்தைவிட்டு, ஞானதற்பரராய் - ஞானபரராகி, நான்முகன்றன்முனே - பிரமதேவர்முன்பாக, தண்டம்போலவேபணிந்து - தண்டம்போலவேசாஷ்டாங்கமாகவணங்கி, வானவர்தாம் - தேவர்கள், தம்பொன்னகர்நோக்கி - தங்களுடையதேவலோகத்தைப்பார்த்து, போந்தார்-போனார்கள். எ - அ. (௩௫)

வேறு.

உத்தமமானகீதையுரைத்தனனுவகையோடும்
பத்தியாற்கேட்பார்க்கென்றும்பகர்ந்திடப்படுமீதென்று
சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லிச்சூதனுஞானக்கண்ணுண்
முத்தியாமுருவேநோக்கிமோனமேயடைந்திருந்தான்.

இ - ள். உத்தமமானகீதை - உயர்வாகியபிரமகீதையை, உவகையோடும் - சந்தோஷத்துடனே, உரைத்தனன் - சொன்னான், பத்தியாற்கேட்பார்க்கு - அன்புடன்கேட்பவர்களுக்கு, என்றும் - எக்காலத்தும், ஈதுபகர்ந்திடப்படுமென்று - இதுசொல்லக்கூடுமென்று, சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லி - புனிதராகியமுனிவர்கட்கெல்லாம்உபதேசித்து, சூதனும் - சூதமகாமுனிவரும், ஞானக்கண்ணால் - ஞானநேத்திரத்தினால், முத்தியாம்உருவேநோக்கி - மோக்ஷமாகியசொருபத்தையே அபரோக்ஷமாகப்பார்த்து, மோனமேயடைந்திருந்தான் - மௌனத்தையேயடைந்திருந்தார். எ-அ. (௩௬)

இனியனாயெல்லாந்தன்பாலிதைவனின்னருளாற்பெற்ற
முனிவனைமுனிவரெல்லாமுடியுறவணங்கியேத்தி
நனிமிகநானென்கின்றபதப்பொருளுடிவேறே
ரனியமில்பிரமமாகவறிந்ததிசயித்திருந்தார்.

இ-ள். இதைவன்இன்னருளால்-இனியபரமசிவப்பிரசாதத்தினால், இனி
யனாய் - மேன்மையுடையவராகி, எல்லாந்தன்பாற்பெற்ற- அனைத்துந்தன்னி
டத்தேபெற்ற, முனிவனை - சூதமுனிவரை, முனிவரெல்லாம் - மாதவரனைவ
ரும், முடியுறவணங்கியேத்தி - தலையாற்பணிந்துதுதித்து, நனிமிகநான்என்
கின்றபதப்பொருள்நாடி - மிகவும்அகமென்னுஞ்சொல்லுக்குலகியார்த்த
மானசிவத்தைக்கருதி, வேறுஓர்அனியமில்பிரமமாக - வேறொருபின்னப்பொ
ருளில்லாதபிரமசொருபமாகவே, அறிந்து - உணர்ந்து, அதிசயித்திருந்தார் -
அதிசயமடைந்திருந்தார்கள். எ - லு.

(௩௭)

சுருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதைமுற்றுப்பெற்றது.

ஆதிருவிருத்தம் - ருசக.

உ
சிவமயம்.

அத்தியாயவட்டவணை.

பக்கம்.

க. தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம்வினவு மத்தி யாயம்.	க
உ. ஐதரேயவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கஉ
ங. ஐதரேயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரியவுபநிட ததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௭
ச. கேனோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	சுஅ
ரு. சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கக௦
சு. சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கஅ௩
எ. முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௦௦
அ. கைவல்வியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௨௯
க. பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உச௬
க௦. உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௫௯
கக. கடவல்லியொடுசுவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம்	உ௭௯
கஉ. சருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயம்.	௩௦௭

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௬	அறிவிரு	அறியிரு
௬	௩௪	பிரதான	உபாதான
“	௩௬	பிரதான	உபாதான
௧௭	௬	ரென்றி	ரென்றி
௨௨	௫	தக்கவு	தகவு
௨௫	௧௨	யார்த்ததை	யார்த்தத்தை
“	௨௬	வார்த்தை	வார்த்தை
௨௬	௧௧	மோக்ஷதை	மோக்ஷத்தை
“	௨௬	வெதார்த்தம்	வேதார்த்தம்
௨௭	௨௫	சாக்கீயம்	சாக்கியம்
“	௨௬	ஜடமான	அஜடமான
௨௮	௧௨	சாட்சி	சாட்சி
“	௧௭	வற்றில்	வற்றில்
௨௯	௨	தாற்பரிமு	தாற்பரியமு
௩௦	௨௬	விருத்தினு	விருத்தியினு
௩௨	௭	பரம்பரா	பரம்பரையாக
௩௬	௧௭	அஞ்ஞான	ஆஞ்ஞா
௪௧	௩௭	மனுடா	மானுடா
௪௪	௨௬	அந்தக்கரணமுமென்ற வாக்கியத்திற்குமேல், சொரு பசு கப்பிரகாசாபிவிஞ்சகவிருத்தியாகி யிருவ கையாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. அவற்றுள், என் துசேர்த்துக்கொள்க.	
“	“	சுகப், என்றுசேர்க்க.	
௪௮	௧௦	தென்பார்	தென்பார்
“	௨௬	பாமில்	பரமில்
௫௦	௩௧	சாதலும்	சார்தலும்
௫௨	௨௫	செயவ	செய்வ
௫௪	௪	அற்றோற்கு	அற்றோற்கு
௫௬	௭	யுத்தி	யுத்தி
“	௨௮	கர்மங்களை	காமங்களை
“	௨௯	பாகத்தின	பாகத்தின்
“	௩௪	அடைய	அடை
“	௩௬	வரைக்கும	வரைக்கும்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭௬	௧௪	அகர்த்த	அகர்த்தா
௮௨	௨௫	செயவ	செய்வ
௮௮	௧௧	தானெக்	தானெனக்
௯௦	௨	நியமாக	நியமமாக
௯௫	௬	ஏவரநிவராதலினு	ஏவரநிவர்தானுத
“	௨௧	விடத்தில்	விடயத்தில்
௧௦௭	௧௪	கொடுத்திடவெ	கொடுத்திடவே
“	௨௨	கொடுக்கவெ	கொடுக்கவே
௧௧௨	௧௦	கூறினான	கூறினன்
௧௧௩	௨௩	மலரில்	மலரில்
௧௧௬	௧	ரூபமாகக்	ரூபமாகக்
௧௧௭	௨௫	என்று	என்று
“	௨௭	என்ற	என்ற
௧௨௦	௨௦	அல்லா	அல்ல
“	௩௨	கின்றது	கின்றதென்பது
“	௩௬	சத்தியமே	அசத்தியமே
௧௨௩	௧௭	யாகும்	யாகும்
“	௨௨	ஸஜாதீய	ஸஜாதீய
௧௩௦	௩௪	சொந்து	சேர்ந்து
௧௩௬	௧௫	பின்பு	பின்பு
“	௨௬	பிரத்திய	பிரத்தியய
௧௩௭	௨௮	காரியா	காரிய
௧௪௦	௩௭	இன்மையிற்	இன்மையிற்
௧௪௮	௨௭	தன்னில்	தென்னில்
௧௬௧	௨௭	இல்லா	இல்லா
௧௬௫	௩௧	பொளில்	பொருளில்
௧௭௫	௩௩	தானெ	தானென
௧௮௪	௩௪	அற்ப்ப	அற்ப்ப
௧௮௬	௨௮	சந்திரன	சந்திரன்
௧௯௦	௨௨	மாண	மரண
௨௨௧	௩௬	மாவத்தின்	மாதவத்தின்
௨௨௮	௮	மேகங்கள்	சலாதாரங்கள்
௨௩௦	௬	அடைந்தவர்கள்	அடைந்தவர்கள்
௨௩௨	௩௫	மரைவைண	மரையவைண
௨௪௦	௧௬	நிருபித்தற	நிருபித்தற்
௨௪௭	௨௮	பொக	போக
௨௫௪	௨௪	வல்லபமே	வல்லபமே

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உருக	௩௦	தகாது	தக்கது
உஎச	௮	கினரூர்	கின்ரூர்
உகரு	உக	ரித்தியா	ரித்திய
உகக	கக	யெறன்ற	யென்ற
உகரு	௩௩	வேறவையின்றி	வேறவையின்றி
உஎஎ	உ௩	மாயவபுன்ல	மாயவன்புல
உஅக	உரு	சிந்தை	சிந்தை
உஅஉ	கக	துபடா	துப்பா
உஅ௩	கஉ	தெளிவரார்	தெளிவாரார்
உஅ௪	உஉ	விஷ்ணு	விஷ்ணு
௩௦௪	க	ஆன்மாவை	ஆன்மாவை
௩௨௨	கக	மகாதேவர்	மகாதேவர்

